

പുർണ്ണ പരമാത്മനേ നമഃ

ജ്ഞാന ഗംഗ

പ്രചാരക - പ്രസാധക സമിതി

സതലോക് ആശ്രമം

ഹിസാർ - തോഹാനാ റോഡ്

ബർവാലാ ജില്ല - ഹിസാർ (ഹരിയാന)

(Malyalam)

ജഗത്ഗുരു തത്വദർശി സന്ത് രാംപാൽജി മഹാരാജിന്റെ
സന്ത് സംഗങ്ങളുടെ സംഗ്രഹിച്ച വിലപ്പെട്ട പുസ്തകം

“ജ്ഞാന ഗംഗ” □

MUST WATCH
Satsang of Sant Rampal Ji Maharaj On These Channels

1. From 6:00 To 7:00 A.M.

2. From 2:00 To 3:00 P.M.

3. From 7:30 To 8:30 P.M.

4. From 8:30 To 9:30 P.M.

5. From 8:00 To 9:00 P.M.

6. From 9:00 To 10:00 P.M.

7. From 9:30 To 10:30 P.M.

8. From 5:30 To 6:30 A.M.

സമ്പാദകർ:

പ്രചാരക പ്രസാദക സമിതി
സന്തലോക് ആശ്രമം, ഹിസാർ - തോഹാനാ റോഡ്,
ബർവാലാ ജില്ല - ഹിസാർ ഹരിയാന
ധർമ്മികമായ വില - 20 രൂപ

(Contact for Malyalam - 08606806597)

സന്തലോക് ആശ്രമം

സന്തലോക് ആശ്രമം, ഹിസാർ - തോഹാനാ റോഡ്

ബർവാലാ ജില്ല - ഹിസാർ (ഹരിയാന)

8222880541, 8222880542, 8222880543, 8222880544, 8222880545

Website: www.jagatgururampalji.org

e-mail: jagatgururampalji@yahoo.com

വിഷയസൂചിക

1. ഭക്തി മര്യാദ	1
നാമ് കോൻ സേ രാം കാ ജപ്നാ ഹേ?	7
ദീക്ഷ (നാമം) എടുക്കുന്ന വ്യക്തികൾക്കുള്ള അത്യാവശ്യ അറിവുകൾ	10
കർമ്മ കാങ്ഡത്തിലെ വിഷയത്തിലെ സത്യകഥ	18
2. സൃഷ്ടി രചന	23
ആത്മായോ കാൽ കെ ജാൽ മോ കൈസെ ഫംസി	26
ബ്രഹ്മാജിയുടെയും, ശ്രീവിഷ്ണുജിയുടെയും	
ശ്രീ ശിവജിയുടെയും ജനനം	30
മൂന്നു ഗുണങ്ങൾ ഏതെല്ലാം? തെളിവുകൾ സഹിതം	32
□ ബ്രഹ്മ്(കാലൻ) അവ്യക്തമായിരിക്കുന്നതിന്റെ ശപഥം	33
ബ്രഹ്മാവ് തന്റെ പിതാവിന് (കാലൻ,ബ്രഹ്മ) വേണ്ടിയുള്ള പ്രയത്നം	36
ബ്രഹ്മാവിന്, അമ്മ (ദുർഗ്ഗ) യുടെ ശാപം.	37
വിഷ്ണു തന്റെ പിതാവിനെ (കാല/ബ്രഹ്മ) തിരക്കി	
പുറപ്പെടുന്നു അമ്മയുടെ ആശീർവാദത്തോടെ	39
പരബ്രഹ്മത്തിന്റെ ഏഴു സംഘങ്ങളടങ്ങിയ ബ്രഹ്മാണയത്തിന്റെ സ്ഥാപനം.	46
□ പവിത്ര അഥർവ വേദത്തിൽ സൃഷ്ടി രചനയുടെ പ്രമാണം.	49
പവിത്ര ഋഗ്വേദത്തിൽ സൃഷ്ടി രചനയുടെ പ്രമാണം.	55
പവിത്ര ശ്രീമദ് ദേവി മഹാപുരാണത്തിൽ സൃഷ്ടി രചനയുടെ പ്രമാണം.	62
പവിത്ര ശിവപുരാണത്തിൽ സൃഷ്ടി രചനയുടെ പ്രമാണം.	64
പവിത്ര ശ്രീമദ് ഭഗവദ് ഗീതയിൽ സൃഷ്ടി രചനയുടെ പ്രമാണം.	65
പരിശുദ്ധ ബൈബിളിലും പരിശുദ്ധ ഖുറാൻ ഷെറിഫിലും സൃഷ്ടി രചനയുടെ പ്രമാണം.	69
പുജ്യകബീർ പരമേശ്വർജി (കബീർദേവ്) യുടെ അമൃതവാണിയിൽ സൃഷ്ടിരചന.	71
ആദരണീയ ഗരീബ് ദാസ് സാഹബ്ബിന്റെ അമൃതവാണിയിൽ സൃഷ്ടി രചനയുടെ തെളിവുകൾ	74
ആദരണീയ നാനക്സാഹബ്ബിന്റെ വാണിയിൽ സൃഷ്ടി രചനയുടെ പ്രമാണം.	82
മറ്റ് സന്യാസിമാർ മുഖേനയുള്ള സൃഷ്ടി രചനയുടെ ആത്മകഥ	87
3. ആര്? എങ്ങനെ? കുലത്തിന്റെ യജമാനൻ	90
ആദരണീയ ധർമ്മദാസ് സാഹബ്ജി കബീർപരമേശ്വരന്റെ സാക്ഷി	92
ആദരണീയ ദാദു സാഹബ്ജി കബീർപരമേശ്വരന്റെ സാക്ഷി	92
ആദരണീയ മാലുക്ദാസ് സാഹബ്ജി കബീർപരമേശ്വരന്റെ സാക്ഷി	94
ആദരണീയ ഗരീബ്ദാസ് സാഹബ്ജി കബീർപരമേശ്വരന്റെ സാക്ഷി	94

ആദരണീയ നാനാക്ജി മുഖേന ഗുരുഗ്രന്ഥ സാഹസിൽ കബീർ പരമേശ്വരനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രമാണം.	96
പ്രഭു കബീർജി സ്വാമി രാമാനന്ദനെ തത്വജ്ഞാനം പഠിപ്പിച്ചു.	98
4. പവിത്ര ശാസ്ത്രത്തിൽ കബീർ പരമേശ്വരന്റെ (കബീർദേവ്) സാക്ഷി	116
5. കബീർ സാഹബ് നാല് യുഗങ്ങളിലും വരുന്നുണ്ട് സത് യുഗത്തിൽ കബീർദേവ് (കബീർസാഹബ്) സത് സുകൃത് നാമത്തിൽ പ്രകടമാകുന്നു	124
ത്രേതായുഗത്തിൽ കബീർദേവ് കബീർദേവ്, (കബീർസാഹബ്) മുനീന്ദ്രനെ പേരിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു.	129
ദ്വാപരയുഗത്തിൽ കബീർദേവ് (കബീർസാഹബ്) കരുണായന്തർ എന്നറിയപ്പെടുന്നു	133
കബീർസാഹബ് (കബീർദേവ്) കലിയുഗത്തിൽ പ്രകടമാകുന്നു.	139
6. പരിപൂർണ്ണ സന്യാസിയുടെ തിരിച്ചറിയൽ (പവിത്ര സത്ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്ന് പൂർണ്ണ സന്യാസിയുടെ തിരിച്ചറിയൽ മുൻ പ്രാവശ്യം നാമോച്ചാരണത്തിന്റെ പ്രമാണം.	144
	148
7. സന്യാസിമാരെ വേദനിപ്പിച്ചാലുള്ള ശിക്ഷ	155
8. വഴിതെറ്റിയവർക്കുള്ള നേരായ മാർഗ്ഗരേഖ	160
പ്രഭു ഭക്തവത്സലനായ വസന്ത് സിംഹ് സൈനിക്കുള്ള വഴികാട്ടൽ മഹാത്മ്യതങ്ങൾ	167
ഈശ്വരൻ അസംഭവം സംഭവമാക്കി മാറ്റി	167
പ്രഭു, ദരിദ്രരുടെ വിളി കേട്ടു	170
ഗേവാനാണെങ്കിൽ ഇങ്ങനെയായിരിക്കണം	171
അവശർക്ക് ആശ്രയം	173
സന്യാസിയാണെങ്കിൽ ഇങ്ങനെയായിരിക്കണം	174
തന്റെ ഭക്തന്മാരെ ധർമ്മരാജിന്റെ ദർബാറിൽ നിന്നും മോചിപ്പിക്കുന്നു.	177
പരിപൂർണ്ണനായ ഈശ്വരഭക്തനെ മാറാ രോഗങ്ങളിൽ നിന്നും രക്ഷിച്ച് ആയുസ്സ് ദീർഘിപ്പിക്കുന്നു.	179
ഭക്തയായ സുശീലയുടെ കണ്ണ് സുഖപ്പെടുത്തുന്നു.	181
മുൻ താപങ്ങളേയും പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിന് മാത്രമേ നിയന്ത്രിക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.	182
9. കബീർ സാഹബിന്റെ കാലം മുതൽക്കുള്ള വാർത്ത	187
10. വിശ്വവിജേതാവായ സന്യാസി (സന്ത് റാംപാൽജി മഹാരാജ്)ന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ഹിന്ദുസ്ഥാൻ വിശ്വധർമ്മ ഗുരുവായ് പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടു.	191
സന്ത് റാംപാൽജി മഹാരാജാവിനെക്കുറിച്ചുള്ള “നാസ്ത്രേദമസ്” ന്റെ ഭവീഷ്യവാണി	192
സന്ത് റാംപാൽജി മഹാരാജാവിനെക്കുറിച്ച് മറ്റു പ്രവാചകരുടെ ഭവീഷ്യവാണി	197
സന്ത് റാം പാൽജിയെക്കുറിച്ചുള്ള സംക്ഷിപ്ത പരിചയം	201

11. തെളിവിനായി ഫോട്ടോ കോപ്പികൾ കാണാം.	207
12. യഥാർത്ഥ ജ്ഞാനപ്രകാശമായ പരമേശ്വരനെക്കുറിച്ച് ശാസ്ത്രം എന്തു പറയുന്നു?	223
പവിത്ര ഗീതാജ്ഞാനത്തെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞതാര്?	224
“ശ്രീമദ് ഭഗവത” ഗീതാ സാരം	232
മുൻ ഗുണങ്ങളേതെല്ലാം? തെളിവുസഹിതം	239
പുരാണവാക്യങ്ങളുടെ സാരം	241
ത്രിഗുണമായകൾ മനുഷ്യന്മോചനം നൽകുന്നുില്ല.	242
മറ്റ് ദൈവങ്ങളെ (രജോഗുണ ബ്രഹ്മാജി, സത്ഗുണ വിഷ്ണുജി, തമോഗുണ ശിവജി) പുജിക്കുന്നത് ബുദ്ധിരഹിതമാണ്.	246
നാലു വേദങ്ങളും അനുസരിച്ച് പുജയുടെ പരിണിത ഫലം കേവലം സ്വർഗ്ഗം-മഹാസ്വർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുക, മോക്ഷം ലഭിക്കുകയെന്നതല്ല.	247
ശാസ്ത്ര വിരുദ്ധപുജ പതനകാരണം	248
(ശ്രാദ്ധം നടത്തുന്നത് പിതൃതർപ്പണം) കൊണ്ട് പിതൃക്കളായി തീരും മോക്ഷം കിട്ടില്ല	248
സത്യകഥ	249
തത്വജ്ഞാനം ലഭിച്ചെങ്കിൽ മാത്രമേ ഭക്തി ഉണ്ടാകുകയുള്ളൂ.	255
ഗീതോപദേശ്ശാഖയായ ബ്രഹ്മിന്റെ ഇഷ്ടദേവ് പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മ ആകുന്നു.	257
ബ്രഹ്മിന്റെ ഭക്തൻ ബ്രഹ്മിനേയും പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മിന്റെ ഭക്തൻ പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മിനേയും പ്രാപിക്കുന്നു.	258
ബ്രഹ്മിനെ (ക്ഷരപുരുഷൻ) പുജിക്കുന്നത് അനുത്തമം ആകുന്നു”. (മോശമാകുന്നു)	259
സംശയ നിവൃത്തി	263
സിംഹാസനവും മഹന്തപരമ്പരയുടെ അറിവ്	264
പവിത്ര തീർത്ഥവും ദേവാലയത്തിന്റെയും അറിവും	267
ശ്രീ അമരനാഥ് ദേവാലയം സ്ഥാപിച്ചത് എങ്ങിനെ?	268
വൈഷ്ണോ ദേവി മന്ദിർ (അമ്പലം) എങ്ങിനെ ഉണ്ടായി?	268
പുരിയിൽ ശ്രീ ജഗന്നാഥജിയുടെ അമ്പലം എങ്ങിനെ ഉണ്ടായി?	269
ശ്രീ ജഗന്നാഥ ക്ഷേത്രത്തിൽ തൊട്ടുകൂടായ്മ ആദ്യം മുതലേ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല	274
സ്വർഗ്ഗം എന്നാൽ എന്ത് ?	276
ഗീതോപദേശ്ശാഖ് ബ്രഹ്മ്(കാലന്റെ) ഉൽപ്പത്തി സൂചന	285
കബീർസാഹബ് മുഖാന്തിരം വിഭീഷണനും മണ്ഡോദരിക്കും അഭയം നൽകി	288
ദാപരയുഗത്തിൽ ഇന്ദ്രമതിയ്ക്ക് അഭയം നൽകി.	291
പവിത്രപുരാണങ്ങളുടെ രഹസ്യം	297
13. ശാസ്ത്ര വിഷയങ്ങൾ	321
14. വഴിതെറ്റിയവർക്ക് നേരായമാർഗ്ഗം	330

ഭൂമിക

ആദികാലം മുതൽക്കേ മാനവൻ തന്റെ കഴിവിനനുസരിച്ച് പരിപൂർണ്ണ സമാധാനത്തിന്റെയും സന്തോഷത്തിന്റെയും അമരത്വത്തിന്റെയും അന്വേഷണത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. എന്നാൽ അവന്റെ ഈ ആഗ്രഹം ഇന്നേവരെ പൂർണ്ണമായി നേടി എടുക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. ഇതിന് മുഖ്യകാരണം ഇത് നേടിയെടുക്കാനുള്ള വഴിയെക്കുറിച്ചുള്ള അവന്റെ അറിവില്ലായ്മ (അജ്ഞത) തന്നെ. എല്ലാജീവജാലങ്ങളും ആഗ്രഹിക്കുന്നത് ഒരേ ഒരു കാര്യം മാത്രം യാതൊരു ജോലിയും ചെയ്യാതിരിക്കുക, സ്വാദിഷ്ടഭക്ഷണം, ധരിക്കാൻ നല്ല വസ്ത്രം, പാർക്കാൻ മണിമാളിക ചുറ്റിക്കറങ്ങാൻ മനോഹരമായ ഉദ്യാനം, പാട്ട്-നൃത്തം കളികൾ ചാട്ടം ഇവയിലൂടെ മനസ്സുഖം നേടുക, ഒരിക്കലും വ്യഭാവസ്ഥ ഉണ്ടാകാതിരിക്കുക, ഒരിക്കലും മരണം സംഭവിക്കാതിരിക്കുക എന്നിവയാണ്. എന്നാൽ നാം വസിക്കുന്ന ഒരിടത്തും ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരവസ്ഥ ദർശനീയമല്ല. ഇത് ഒരിക്കലും സംഭവ്യമല്ല. കാരണം ഈ ലോകം നശ്വരമാണ്. ഇവിടത്തെ ഓരോ വസ്തുവും നശ്വരങ്ങളാണ്, ഈ ലോകത്തിന്റെ രാജാവ് ഒരു ലക്ഷം മാനവ സൃഷ്ടി ശരീരങ്ങളെ ഭക്ഷിക്കാൻ കഴിവുള്ള ബ്രഹ്മകാലനാണ്. അദ്ദേഹം മറ്റൊല്ലാജീവജാലങ്ങളെയും കർമ്മ-മർമ്മ ജാലങ്ങളിൽ കുടുക്കുകയും മൂന്ന് ലോകങ്ങളിലെ കുടുകളിൽ അടച്ചിട്ടിരിക്കുകയുമാണ്.

കബീർസാഹബ് ഇപ്രകാരം പറയുന്നു -

കബീർ തീൻ ലോകപിഞ്ചന ഭയാപാപപുണ്യദോഷാൽ

സബീ ജീവനുഭോജന പായോ ഇക്ഖാനേവാലാകാൻ

കാലന്റെ കൂട്ടിൽ നിന്നും ഒരു ജീവിയേയും രക്ഷപ്പെടുത്താൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നില്ല. ഒരാത്മാവും അതിന്റെ സ്വന്തഭവനമായ സൽലോകത്തെക്കുറിച്ച് അറിയാതിരിക്കാനും ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഓരോ പ്രാണിയേയും തന്റെ തൃഗുണിയായയാൽ ഭ്രമിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. പിന്നെങ്ങനെയാണ് മനുഷ്യന്റെ മേൽപ്പറഞ്ഞ ആഗ്രഹങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കാൻ സാധിക്കുന്നത്. ഇവിടെ അപ്രകാരമൊന്നും നടക്കുന്നില്ല. മരണം നമുക്കനിവാര്യമാണ്. മാത്രമല്ല നാം ദുഃഖിതരും അശാന്തരുമാണ്. നാം നമ്മുടെ സൽലോകത്തിലുണ്ടാകാതെക്കൊണ്ടുതന്നെയാണ് നമ്മുടെ ആഗ്രഹസാഹചര്യത്തിനായിമുതിരുന്നത്. കാലബ്രഹ്മിന്റെ ഇച്ഛ പരഞ്ഞ വഴിയെ സഞ്ചരിക്കുന്ന ഒരു ജീവിയേയും അലട്ടുന്നതല്ല. ലോകത്തിൽ അവൻ ജീവിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം അവനെ മേൽപ്പറഞ്ഞ കഷ്ടതകളൊന്നും തന്നെ ബാധിക്കുന്നതുമല്ല. ജ്ഞാന-ഗംഗ എന്ന പുസ്തകം വായിക്കുന്ന ഒരുവൻ അവൻ തന്റെ സ്വഭവത്തെ മരണകാര്യം ഗ്രഹിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതാണ് പരമശാന്തിയും സുഖവും ഇവിടെയില്ലെന്നും അത്

സദ്ഭവനത്തിൽ മാത്രമാണുള്ളതെന്നും അവിടെ ജനന-മരണം, വാർദ്ധക്യം ദുഃഖം എന്നിവയും യാതൊരു വഴക്കും-ലഹളയും, രോഗവും, പണമിടപാടും മനസന്തോഷത്തിനുള്ള യാതൊരു വിധത്തിലുള്ള സാധനങ്ങളും നിലനിൽക്കപ്പെടാത്തവസ്തുതയാണെന്ന് മനസ്സാലാക്കാവുന്നതാണ്. അവിടെ എല്ലാം പരമാത്മാവാൽ ഹീസിലാതെ അഖണ്ഡമായ നിലകൊള്ളുന്നു. ബന്ദനമുക്തനായ ഗരീബ് ദാസ് ജീ മഹാരാജിന്റെ വാക്കുകളിൽ -

ബിൻ ഹി മുക്തി സാരംഗ് രാഗ് സമ, ബിൻഹ ബന്ദതാർ ബിനാ സൂർ അൽഷോജി ഭജൻ, നാഗർ നാച്ച് ഗുംമാർ ഗംദാ ഭാജി താൽ നാഗ് സ മഞ്ചീരേ ടഫ് പാൻജ് അുകളി സുഹാവതി നിസ്ബാസുര ഔർസംഗ് ബിൻ ബിഹംഗം ബൻജാരിൻസ തരക് തംബുരേ നീർ ജാക് കാൺഡ് നഹിം ഹോത് ഹെ ബന്ദിയാ രാഹത്ത് സമിർ താരക് നഹിം ഡോറാ സഹിം, നഹീം കാഷീസ്കബാബ് അമുത് പ്യാലേ മത്പീവന്, ജ്യോംഭക്തിശരാബ് മദാലേ മസ്തനപൂർ,ഗലി-ഗലി ഗുൽസാർ, സാംഗ് -സാംഗ് പത്നി നാചോം, ഗായോം കബദ്സുഭാൻ ചന്ദർബദൻ സൂരജ്മുഖി, നഹിം മന്ഗൂമേം ഗംഗ്ഹിംടോൽ നൂറ്നാഗ്, തൂലേ സന് ഹസൂർ തക്ത ദാനികെ പാസ്കർ, ഐസാ മാലക് ജരൂർ നജി നാവ് നഹിം ബഗാനെ, മൂത്തേ ഹുഹാരേ സൂത് ഭരേ ഹോത് നവർ സദാസ നഹീം പാപ നഹീം പുണ്യ നകോയി ഭിക്ഷുക് ദാൻദേസ നകോയിഹർ വ്യവഹാർ ന കോയി ജാനേ മേരെ, ഐസാ ദേഗ് ഹുമാർ ജഹാം സകും ലഹർ-മഹർകീ ഉപജൻ കഹർ ജഹാം നഹിം കോയി

ദാസ് ഗരീബ് അചൽ അവിനാശീ സുഖ കാ സാഹർ സോയി

സത് ലോകത്തിലെന്നും ശാശ്വത സമാധാനവും സന്തോഷവുമാണ് നിലകൊള്ളുന്നത്. നാം സത്ലോകത്തിലെത്തിച്ചേരുന്നില്ലെങ്കിൽ ഒരിക്കലും പരിപൂർണ്ണസമാധാനവും, സന്തോഷവും കൈവരിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. ആദ്യമായി ഒരു നല്ല ആത്മീയഗുരുവിൽ നിന്നും ഭക്തിപരമായ് വേണ്ട ആദ്ധ്യാത്മിക പാഠങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളാൻ ശ്രമിക്കുകയും അത് ജീവിതകാലം മുഴുവനും പ്രാവർത്തികമാക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്താൽ മാത്രമേ സദ്ഭവനത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. വിഭിന്ന ദേവീ-ദേവൻമാർ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഏത് മതസ്തർക്കും സ്വീകരിക്കാവുന്ന ശരിയായ ഭക്തിമാർഗ്ഗമാണ് ജ്ഞാനഗംഗ എന്ന ഈ പുസ്തകത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. ഇത് തന്നെയാണ് എല്ലാ മതങ്ങളുടേയും അന്തസത്ത എന്ന് പറയുവാനും സാധിക്കും മിക്ക താത്ക്കാ

ലിക സന്യാസിമാരും, മഹർഷിമാരും, ആചാര്യന്മാരും വിശുദ്ധഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ മാഞ്ഞിരിക്കുന്ന യഥാർത്ഥ സത്യത്തെ വേണ്ടുവോളം മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.

കബീർ സാഹബിന്റെ വാക്കുകളിൽ നിന്ന്

വേദ കഥേബ് ചുത്തേ നഭയ്, ചുത്തേ സോസമച്ചേ നഹീം
ഭക്തസമൂഹത്തിന് വളരെ നഷ്ടം തന്നെയാണുണ്ടാകുന്നത്. ഓരോ മതക്കാരും മതഗ്രന്ഥത്തിനെതിരായ രീതിയിൽ സ്വന്തമിഷ്ടമനുസരിച്ച് കള്ള സന്യാസിമാരുടെ തെറ്റായ പഠനങ്ങളിൽ വശീകരിക്കപ്പെട്ട് വിശ്വസിക്കുന്നതായിട്ടാണ് കണ്ടുവരുന്നത്. തത്ഫലമായി ആർക്കും മനശാന്തിയോ ശാരീരിക സുഖമോ ലഭിക്കുന്നില്ല. ഭവനത്തിലോ, വ്യാപാരത്തിലോ ഐശ്വര്യമോ ഉണ്ടാകുന്നില്ല. ദൈവത്തെ കാണാനോ ദർശിക്കാനോ സാധിക്കുന്നില്ല. ഇത് മനസ്സിലാക്കണമെങ്കിൽ ഞാൻ ആരെന്നകാര്യം ശരിക്കും മനസ്സിലാക്കണം, എവിടെനിന്ന് വന്നെന്നും, എന്തിനാണ് ജന്മമെടുത്തതെന്നും, എന്തിനു മരിക്കുന്നു, എന്തിന് സഹിക്കുന്നു എന്ന ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ശരിയായ ഉത്തരം കണ്ടുപിടിക്കേണ്ടതാവശ്യമാണ്. അതിന് ആരാണ് ഇതെല്ലാം ചെയ്യിപ്പിക്കുന്നതെന്നും ആരാണ് പരമേശ്വരദൈവമെന്നും അദ്ദേഹം കാണാനെങ്ങനെയിരിക്കുമെന്നും എവിടെയാണിരിക്കുന്നതെന്നും ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ഈ പുസ്തകത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളതും ഇതിലൂടെയുള്ള ഒരു നല്ല വായന മുഖേന സാധാരണക്കാരനായ ഒരു ഭക്താത്മാവിന് നിശ്ചേഷ്ടം ലഭ്യമാകുന്നതാണ്. ഈ ഗ്രന്ഥം സദ്ഗുരു രാംപാൽജി മഹാത്മാവിന്റെ സന്ദേശ വചനങ്ങളുടെ സമാഹാരമാണ്. ഇതിലൂടെയുള്ള ഒരു പഠനയാത്ര ഒരു ഭക്തന് ക്ഷേമപ്രദമാണെങ്കിൽ പരിപൂർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കേണ്ടതാണ്.

ആത്മ പ്രാൺ ഉദ്ധാർഹെ, ഐസാധാരമ്നഹിം ഔർ
കോടി അശ്വമേധയാഗ, സകല സമ്മാനബഹാർ
ജീവ ഉദ്ധാർ പരമപുണ്യ, ഐസാകരമനഹിം ഔർ
മരുസമലസകെ മൃഗ ജ്യോം, സബ്മർഗയേ മർ-മർ

സാറാംശം - യഥാർത്ഥ ഭക്തിയിലൂടെ ഒരു ഭക്താത്മാവിന് നേട്ടങ്ങൾ കൈവരിക്കാവുന്നതാണ്. അവന് ലഭിക്കുന്ന ഫലത്തിന് ഒരു കോടി അശ്വമേധ യാഗത്തിന്റെ ശക്തിയായിരിക്കുന്നതെന്നും മറ്റൊരു ധർമ്മവും ഇതിന് തുല്യമായിരിക്കുന്നതുമല്ല. ഒരാത്മാവിനെ സത്ലോകത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവരികയെന്നതാണ് പരമമായ കർമ്മം. പക്ഷിമൃഗാദികളെല്ലാം ദിവസം മുഴുവനും തങ്ങളുടെ വയറുനിറക്കാനുള്ള തത്രപ്പാടിലാണ്. അതുപോലെ തന്നെയാണ് യാതൊരു ഗുണനിലവാരമില്ലാതെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന മനുഷ്യന്റെ അവസ്ഥയും. ഗുണകരമായ പ്രവർത്തിയും ഏറ്റവും മാനുഷതയുള്ളതാണ്. അതായത്

മനുഷ്യൻ ഒരു ഗുണകരമായ പ്രവർത്തിയും ചെയ്യാതെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ അങ്ങകലെകാണുന്ന വെള്ളത്തിനു വേണ്ടി ഓടി ഓടി തളർന്ന വശയാകുന്ന ഒരു മാൻപേടയെപ്പോലെ അവൻ കാണുന്നതോ, എങ്ങും മരുഭൂമിമാത്രം. വീണ്ടും അകലെ വെള്ളമുള്ളതായി തോന്നുന്നു. അവ സാനം മാൻപേട ദാഹിച്ച് വലഞ്ഞ് മരണപ്പെടുന്നു. ഇതുപോലെതന്നെയാണ് നാം വസിക്കുന്നകാല ലോകത്തിലെ മനുഷ്യനും സന്തോഷത്തിനായി ഓടി ഓടി തളർന്ന് അവശനാകുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന് ഒരു മനുഷ്യൻ വിചാരിക്കുന്നു. എനിക്കൊരു കുഞ്ഞുണ്ടായാൽ ഞാൻ ഭാഗ്യവാനാണ്. അവനിലൂടെ ആനന്ദപൂർണ്ണമായ ജീവിതം ആസ്വദിക്കാമെന്നാണ് ഇത് അവരുടെ തെറ്റായ വ്യാമോഹം മാത്രമാണ്. ഒരു രാജാവിനോ, മുഖ്യമന്ത്രിക്കോ, പ്രധാനമന്ത്രിക്കോ, പ്രസിഡന്റിനോ സന്തോഷമെന്നത് സ്വപ്നം മാത്രമാണ്. ഉദാഹരണത്തിന് നാല്-അഞ്ചംഗങ്ങളുള്ള ഒരു കുടുംബം നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകാൻ ദുഷ്കരമായിത്തീരുന്നത് പോലെ തന്നെയാണ് സാരം. ഒരു രാജാവ് ഒരു ദേശത്തിന്റെ തലവനാണ്. ജനങ്ങളിലെ സന്തോഷപൂർണ്ണ ജീവിതവും സ്വപ്നത്തിൽ മാത്രമായിരിക്കും. രാജാക്കൻമാർ മദ്യത്തിലൂടെ ദുഃഖത്തിനറുതി വരുത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നു. അവർ ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് ധനം ശേഖരിക്കുന്നു. ഈ ഭക്തിരഹിത സ്വേച്ഛാദിപതികളായ രാജാക്കന്മാർ അടുത്ത ജന്മത്തിൽ മൃഗങ്ങളായി ജന്മമെടുക്കുകയും ആരുടെയെല്ലാം കൈകളിൽ നിന്നും തെറ്റായ ധനം കൈവശപ്പെടുത്തിയോ, അവരുടെ വരുതിയിൽ നിൽക്കുന്ന മൃഗങ്ങളായിത്തീരുന്നു. തെറ്റായ ഗുരുക്കന്മാരിൽ നിന്നും ഭക്തിയുടെ മോക്ഷപ്രാപ്തിയുടെയും പാഠങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുന്നവർ തങ്ങൾക്ക് യഥാർത്ഥ ആനന്ദം കൈവരുമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്നു. എന്നാൽ അതിനുവിപരീതമായി ദുഃഖം അവരെ തേടിയെത്തുന്നു. കബീർ സാബ് പറയുന്നു - ആരാണോ ഞാൻ സർവ്വജ്ഞനാണെന്ന് വിചാരിച്ച് ഞെളിഞ്ഞ് നടക്കുന്നത് അവൻ മരമണ്ടനും ആരാണോ മണ്ടനെന്ന് സ്വയം താഴുന്നതോ അവൻ യഥാർത്ഥ ജ്ഞാനിയുമായിരിക്കും.

കബീർ ജ്ഞാനി ഹോ തോ ഹൃദലഗെ, മുർഖ് ഹോ തോ ഗം ന പാവൈ

കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ അറിയുന്നതിലേക്കായി ഈ ജ്ഞാനഗംഗ എന്ന പുസ്തകത്തിലൂടെ യാത്ര ചെയ്യുക. ഇതിന്റെ വായനയിലൂടെ കടന്ന പ്രസിദ്ധ സുപ്രീംകോർട്ട് സീനിയർ അഭിഭാഷകൻ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. ഈ പുസ്തകം ജ്ഞാനഗംഗയല്ല, ജ്ഞാന സാഗരമാണ് (അറിവിന്റെ സാഗരം)

‘കലിയുഗത്തിൽ സദ്യുഗം’

സന്ത് രാമപാൽജിയുടെ പ്രഭാഷണങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒരു തിന്മയുമില്ലാത്ത കാലത്തെയാണ് സദ്യുഗമെന്ന് പറയുന്നത് അവിടെ സമാധാ

നമുണ്ട്. ഒരു മകൻ പിതാവിന് മുൻപ് മരിക്കില്ല. ഒരു മകൾ ഒരിക്കലും വിധവയാകുന്നില്ല. ശരീരം രോഗഗ്രസ്തമാകുന്നില്ല. എല്ലാ മനുഷ്യരും ഭക്തന്മാരായിരിക്കും. അവർ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെട്ട് ജീവിക്കുന്നു. കാരണം അവർക്ക് ദൈവിക ശക്തിയെക്കുറിച്ചുള്ള അഗാധമായ പാണ്ഡിത്യമുണ്ട്. അവർ ഒരിക്കലും വേദനിക്കുന്നവരെ മനസ്സാലോ, പ്രവർത്തിയാലോ, വാക്കാലോ, മുറിവേൽപ്പിക്കുന്നില്ല. മാത്രമല്ല അവർ ക്രൂര്യമല്ല. പുരുഷനും സ്ത്രീയും ജതി-സതി എന്നറിയപ്പെടുന്നത്. അവിടെ വ്യക്തങ്ങളുടെ അപാരമായ ശേഖരമാണുള്ളത്. എല്ലാ മനുഷ്യരും വേദത്തിലധിഷ്ഠിതമായ ഭക്തിയിൽ വർത്തിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ കലിയുഗമാണ് അധികാരദുർവിനിയോഗം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കലിയുഗത്തിൽ മാനവവിശ്വാസത്തിന് കുറവു സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവർ ഭക്തിയിലല്ലെങ്കിലും ആണെങ്കിലും വിശുദ്ധഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പ്രത്യേക ശക്തി അവരിലെക്കെത്തുന്നു. ഭക്തിയെക്കുറിച്ച് 16-ാം അധ്യായത്തിൽ ശ്ലോകം 23-24 വ്യക്തമായി സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. തൽഫലം ദൈവേഷ്ട പ്രകാരം ഫലപ്രാപ്തിയുണ്ടാകുന്നു. അതിനാൽ ഭൂരിഭാഗം ആളുകളും എത്തി സ്സാണ്. ധനികരാകുമ്പോൾ അവർ തട്ടിപ്പ്, മോഷണം, പിടിച്ചുപറി ഇവയെല്ലാം സ്വായത്തമാക്കുന്നു. തൽഫലമായി ദൈവസന്നിധിയിൽ അവർ ധനികരല്ല മറിച്ച് കുറ്റക്കാരായ് മാറുകയും വലിയവിപത്തുകൾക്കടിമയാകുകയും ചെയ്യുന്നു, ദൈവനിയമത്തെ മറക്കുന്നവന് ഒരിക്കലും സംതൃപ്തി നേടിയെടുക്കാൻ സാധ്യമല്ല. ഒരാൾ തെറ്റായ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ നേടുന്ന സമ്പത്ത് നിലനിൽക്കില്ല. ഈ തെറ്റായ സമ്പത്ത് അവന്റെ മകനും അനുഭവയോഗ്യമാകില്ല. കുറച്ചു ദിവസത്തിനുള്ളിൽ തന്നെ അവന്റെ രണ്ട് കിട്നികളും പ്രവർത്തനരഹിതമായി. ഒരു കിട്നി മാറ്റി വച്ചു. അതിന് മൂന്ന് ലക്ഷം രൂപ ചെലവായി. മാത്രമല്ല അയാൾ തെറ്റായ സമ്പാദ്യം മുഴുവനും ഇതിനുവേണ്ടി ചെലവായി. കടവും വന്നു ചേർന്നു, അയാൾ മകനെ വിവാഹം കഴിപ്പിച്ചു. ആരുമാസത്തിനുള്ളിൽ അയാളുടെ മകൻ ബസ് ആക്സിഡന്റിൽ മരണമടഞ്ഞു. ഇവിടെ നാം കാണുന്നത് തെറ്റായ സമ്പാദ്യം നേടിയ വ്യക്തിക്ക് സ്വന്തം മകനെ രക്ഷിക്കാനോ നേടിയ പണം സംരക്ഷിക്കാനോ സാധിച്ചില്ലെന്ന കാര്യമാണ്. എന്താണ് ബാക്കിയുള്ളത് അവശേഷിക്കുന്നത് തെറ്റായ സമ്പാദ്യത്തിന്റെ രേഖകൾ മാത്രം. അവശേഷിക്കുന്ന തന്റെ മൃഗങ്ങളുടെ (കഴുത, കാള, പശു). തിരിച്ചടക്കേണ്ടി വരും എന്നാൽ യഥാർത്ഥ, പരമ ഭക്തനായ ഒരാളിന് അതായത് ആരാണോ പരമാക്ഷര ബ്രഹ്മത്തെ ഭജിക്കുന്നത് അവന് വേണ്ട ഐശ്വര്യമെല്ലാം ദൈവം നൽകും. കാരണം അതിലേഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് ദൈവത്തിന്റെ വരദാനങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ്.

സത്യയുഗത്തിൽ മാംസം, പുകയില, മദ്യം എന്നിവ നിഷിദ്ധമാണ്, കാരണം ഇവയിൽ പാപത്തിലേക്കുള്ള പ്രവണത കൂടുതലാണ്.

▪ മാംസം കഴിക്കുന്നത് പാപമാണ്

ഒരിക്കൽ ഗുരുജിയും ശിഷ്യനും എവിടേക്കോ പോകുകയായിരുന്നു. പോകും വഴി ഒരു മീൻ പിടുത്തക്കാരൻ കൂളത്തിൽ നിന്നും മീൻ പിടിക്കുന്നത് കണ്ടു. മീനുകൾ വെള്ളമില്ലാതെ പിടഞ്ഞു മരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ശിഷ്യൻ ചോദിച്ചു അല്ലയോ ഗുരുദേവ ഈ മീൻപിടുത്തക്കാരനുള്ള ശിക്ഷ എന്തായിരിക്കും. ഗുരു പറഞ്ഞു. മകനേ സമയമാകുമ്പോൾ ഞാൻ ഇതിന് മറുപടി തരാം. നാലഞ്ച് വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം ഗുരുവും ശിഷ്യനും ഒരു വനത്തിലൂടെ പോവുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ ഒരു ആനക്കുട്ടി വല്ലാതെ കരയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. തുള്ളിച്ചാടി നടക്കുന്നതിനിടയിൽ അത് രണ്ട് മരങ്ങൾക്കിടയിൽ കൂടുങ്ങിപ്പോയി പുറത്തുവരാനായി രക്ഷപ്പെടാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിനിടയിൽ അതിന്റെ ശരീരത്ത് ധാരാളം മുറിവുകൾ ഉണ്ടായി. ശരീരം മുഴുവനും പൂഴുക്കളാൽ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു, അവ അതിനെ കരണ്ടു തിന്നാനൊരുങ്ങുന്നു. ആനക്കുട്ടി വല്ലാതെ കരയുന്നു. ശിഷ്യൻ ഗുരുജിയോട് ചോദിച്ചു ഗുരുജി ഇത്രയും കടുത്ത ശിക്ഷ കിട്ടാൻ ഈ ആനക്കുട്ടി എന്ത് തെറ്റാണ് ചെയ്തത്. ഗുരുജി പറഞ്ഞു, ഈ ആനക്കുട്ടി മറ്റാരുമല്ല മത്സ്യങ്ങളെ പിടിച്ചു കൊന്ന മീൻ പിടുത്തക്കാരനാണ്.

▪ ‘മദ്യപാനം വളരെ വലിയ പാപമാണ്’

ഒരിക്കൽ മദ്യപിക്കുന്ന ആൾക്ക് എഴുപത് പ്രാവശ്യം പട്ടിയായി ജനിക്കണം. അത് മല-മൂത്രവിസർജ്ജന വസ്തുക്കളെ അന്വേഷിച്ച് കറങ്ങി നടക്കും. അയാൾ മറ്റനേകം കഷ്ടപ്പാടുകളിലൂടെ സഞ്ചരിക്കേണ്ടതും ശരീരത്തിന് നിരവധി അസ്വസ്ഥകളും നേരിടേണ്ടതുമാണ്. ശരീരത്തിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട നാല് അവയവങ്ങളാണ് - ശ്വാസകോശം, കരൾ, കിട്നി, ഹൃദയം എന്നിവ മദ്യം ഇതിനെല്ലാം നിർവീര്യമാക്കുന്നു. മദ്യപാനി മനുഷ്യത്വ പരമായ പെരുമാറ്റം ചെയ്യുന്നതിനു പകരം മൃഗീയ സ്വഭാവത്തിനടിമയാകുന്നു. ചെളിയിൽ വീഴുക, ആടിക്കുഴയുന്നു, മറ്റുള്ളവന്റെ വസ്ത്രത്തിന്മേൽ ചർദ്ദിക്കുന്നു.

മദ്യപാനം മൂലം ധനനഷ്ടം, മാനനഷ്ടം, വീട്ടിൽ വിശ്രമമില്ലായ്മ എന്നിവ അനുഭവപ്പെടുന്നു. സത്യയുഗത്തിൽ മദ്യപാനം നിഷിദ്ധമാണ്. സത്യയുഗത്തിൽ എല്ലാ മനുഷ്യരും ദൈവനീതിക്കനുസൃതരാണ്. തമ്മൂലം അവർ ആനന്ദപൂർണ്ണമായ ജീവിതം ആസ്വദിക്കുന്നു.

ഗരീബ്, മദിരാ പീവനേകടുവാപാനി, സത്താർ ജനംസ്ഥാൻ കേ ജാനി

▪ സ്ത്രീ പീഡനം എത്ര വലിയ അപരാധമാണ്

പരദാര സ്ത്രീ കാചോലേ, സത്താർ ജാനം അന്ധാഹോടോലേ

പരമാത്മാവായ കബീർ സാഹിബ് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആരാണോ പരസ്ത്രീയോട് മോശമായി പെരുമാറുന്നത് അവൻ എഴുപത് ജന്മങ്ങളിൽ അന്ധനായിരിക്കും. എന്നാൽ ബുദ്ധിമാൻ ഒരിക്കലും ഈ ദൗർഭാഗ്യത്തിനടിമപ്പെടില്ല. മനുഷ്യനു മാത്രമേ ഇങ്ങനെ പെരുമാറാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ, ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നവൻ തീയിൽ കൈ വെച്ച് മരണത്തെ ക്ഷണിച്ചു വരുത്തിനതിന് തുല്യമാണ്.

മറ്റാരുടെയോ വയലിൽ കൃഷിഇറക്കുന്നവൻ മരമണ്ടനാണ്. ബുദ്ധിമാൻ (അറിവുള്ളവൻ) ഒരിക്കലും അങ്ങനെ ചെയ്യില്ല. അതുപോലെ വേശ്യയുടെ അടുത്തു പോകുന്നത് ഒരു വിലപിടിപ്പുള്ള ബാഗുനിറയെ ഗോതമ്പ് ചവറിലെ തീയിലേക്ക് വലിച്ചെറിയുന്നതുപോലെയാണ്. ബുദ്ധിമാൻ ഒരിക്കലും അങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കില്ല. മദ്യപാനിയും നാനും കെട്ടവനുമായ ഒരുവന് മാത്രമേ ഇങ്ങനെ ചെയ്യാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഇങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ ശരീരത്തിന്റെ ഒരു പദാർത്ഥം നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ട് ലഭിക്കുന്ന സന്തോഷമാണ്. എന്നാൽ നഷ്ടപ്പെടുന്ന പദാർത്ഥം ശരീരത്തിനുള്ളിലുണ്ടെങ്കിൽ എന്തുമാത്രം സന്തോഷമുണ്ടാകാൻ ഇടയാകും. ഇത് ശരീരത്തിന് ദീർഘായുസ്സും, ആരോഗ്യമുള്ള ശരീരവും ദൃഢമായ മനസ്സും ,മുല്യവും, മഹാനതയും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. ഒരു വസ്തു മുഖേന ഒരു പ്രതിഭാവാനായ കുട്ടിനശിക്കുകയാണെങ്കിൽ അത് ആ കുട്ടിയെ കൊല്ലുന്നതിന് സമമാണ്. അതിനാൽ ചെറുപ്പ കാലത്തെ അനാവശ്യമായ ലൈംഗിക പ്രവർത്തികളെല്ലാം പാടെ മറക്കേണ്ടതാണ്.

▪ പുകയില എത്ര ദോഷകരമാണ് -
മുഖ്യദൈവമായ കബീർജി പറഞ്ഞു -

സുരപാൻ മദ്യ മാംസഹാരി, ഗമൻ കരൈ ഭോഗൈ പർനാരി
സത്തർ ജൻമ കടത ഹൈശിശിമ സാക്ഷി സാഹിബ് ഹൈ ജഗദീശമ
പർദാരാ സ്ത്രീ കാഖോലൈ സത്തർ ജൻമ അന്ധാ ഹോ ടോലൈ
സൗ നാരി ജാസി കരൈ, സുരപാൻ സൗബാർ
ഏക് ചിലമഹുക്കാരുറെ ഡുബൈ കാലി ധാർ

മേൽപറഞ്ഞ പ്രകാരം ഒരു മദ്യപാനിക്ക് എഴുപത് ജന്മം പട്ടിയായി ജനിക്കുകയും വിസർജ്ജന വസ്തുക്കളും മുത്രവും ഭക്ഷിക്കേണ്ടതായും വരുന്നു. അതുപോലെ തന്നെ പരസ്ത്രീയുമായി വേഴ്ച നടത്തുന്നവൻ എഴുപതു വർഷം അന്ധനായി ജന്മമെടുക്കണം. അതുപോലെ തന്നെ മാംസഭുക്കുകൾക്ക് കഠിനമായ വിഷമതകളെ തരണം ചെയ്യേണ്ടതായി വരുന്നു. മാതൃകമായ പാപങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനു തുല്യമായ് തന്നെ പുകയിലയുടെ ഉപയോഗവും ഒരിക്കലും സുഖപ്രദമായ കാര്യമല്ല. പുകയില ഹുക്കാ, സിഗററ്റ്, ബീഡി മുതലായവ വിവധ പുകയില കൊണ്ടുള്ള വസ്തുക്കളുടെ ഉപയോഗവും ഒരിക്കലും സുഖ

പ്രദമല്ലതന്നെ. ഇത് ഉപയോഗിക്കുന്ന ആൾ മാത്രമായ പാപത്തിനടിമയാകുന്നു. പുകയിലക്കടിയായ ഒരു മകന്റെ ശരീരം മുഴുവൻ പുകപടരുകയും അതിലൂടെ അവന്റെ കുഞ്ഞുമക്കൾക്ക് അപകടകരമായ രോഗത്തിന് വഴിതെളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് ശ്വാസസംബന്ധമായ തടസ്സങ്ങളുണ്ടാകുകയും അവർ അനാരോഗ്യരായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു.

അവതാരങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരണം

അവതരിക്കുക എന്നതിന്റെ അർത്ഥം ഉയർന്ന സ്ഥലത്തു നിന്ന് താഴേക്കിടയിലേക്ക് അവതരിക്കുക എന്നതാണ് വിശേഷിച്ച് ആരാണോ ലോകത്ത് മഹത്തരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ കാഴ്ചവെക്കുന്നത് അങ്ങനെയുള്ള മഹനീയമായ ആത്മാക്കളെയാണ് അവതാരമെന്ന് പറയുന്നത്. അവർ ദൈവത്താൽ അയക്കപ്പെട്ടവരെന്നും അല്ലെങ്കിൽ ദൈവം സ്വയം ആഗതനാകുന്നു എന്ന പ്രതീതി ജനിപ്പിക്കുന്നു.

ശ്രീമത് ഭഗവതഗീതയിലെ 15-ാം അധ്യായ ശ്ലോകം 1 മുതൽ 4 വരെയും 16 മുതൽ 17 വരെ ത്രിമൂർത്തികളായ ദൈവങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരണങ്ങളാണ്.

1. ക്ഷരപുരുഷൻ, ബ്രഹ്മ എന്നറിയപ്പെടുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മന്ത്ര കോട് 30 എന്നാണ്. ഗീതയിലെ 8-ാം അധ്യായം 13-ാം ശ്ലോകത്തിൽ ഇത് ദൃശ്യമാണ്.
2. അക്ഷരപുരുഷൻ, പരബ്രഹ്മമെന്നറിയപ്പെടുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മന്ത്രകോട് 108 എന്നാണ്. ഗീതയിലെ 17-ാം അധ്യായം 23-ാം ശ്ലോകത്തിൽ ദർശിക്കാവുന്നതാണ്.
3. ഉത്തമപുരുഷൻ അന്യാഹ് അദ്ദേഹവും പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മ എന്ന് തന്നെ അറിയപ്പെടുന്നു. അത് മറ്റാരുമല്ല. മുകളിൽ വിവരിച്ച രണ്ട് പുരുഷന്മാരും ഉൾക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മൂന്നാമൻ. ഇദ്ദേഹം പരമാക്ഷര ബ്രഹ്മത്തെ ഗീതയിലെ അധ്യായം 8 ശ്ലോകം 3 ൽ ഇതിനെക്കുറിച്ച് പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മന്ത്രകോട് 108 എന്നാണ്. ഇദ്ദേഹത്തോടുള്ള പരമഭക്തിയാൽ ഒരു ഭക്തന് ആത്മശാന്തിയും അപാരമായ സ്വർഗ്ഗീയാനുഭൂതിയും ലഭിക്കുന്നതാണ്. ഇതിന്റെ തെളിവ് ഗീതയിലെ അധ്യായം 18 ശ്ലോകം 62 നൽകുന്നു. ഈ പരമദൈവം (പരമാക്ഷര ബ്രഹ്മ) ഗീതയുടെ അറിവു നൽകുന്ന പ്രഭാഷകനാണ്. ഗീതയെക്കുറിച്ചുള്ള യഥാർത്ഥ അറിവിലേക്കായി ദേവായി സൽ ലോക ആശ്രമം ബർവാലയിലെ ധർതി പർ അവതാർ എന്ന പുസ്തകം വായിക്കുക. രണ്ടു വിധത്തിലുള്ള അവതാരങ്ങളെക്കുറിച്ച് മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കേണ്ടത് മൂന്ന് മുഖ്യ പുരുഷന്മാർ അതായത്

ദൈവങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ്. പ്രധാനമായും ഇതിൽ രണ്ട് വൈഭവങ്ങൾ. നമുക്കു വേണ്ടി തങ്ങളുടെ അഭിനയങ്ങൾ നടത്തി കഴിഞ്ഞു.

ബ്രഹ്മ് (കാലൻ) അവതാര വിവരണങ്ങൾ ഗീത അധ്യായം 4 ശ്ലോകം 7ൽ

യഥാ യഥാ ഹി ധർമ്മസ്യ ഹാ ഗ്ലാനിർഭവതി ഭാരത
അഭ്യുത്ഥാന മധർമ്മസ്യ തദാത് മാനംസുജാമ്യഹം

സാരാംശം: (ഭാരത്) അല്ലയോ ഭാരതമേ! എപ്പോഴെല്ലാം നീതിനിഷേധിക്കപ്പെടുകയും (സത്യം) അധർമ്മം കളിയാടുകയും ചെയ്യുന്നുവോ അപ്പോഴെല്ലാം ഞാൻ അവതരിക്കുന്നു. (7)

ശ്രീമഹാഭാരതത്തിലെ ഗീതഅധ്യായത്തിൽ പ്രഭാഷകൻ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു സത്യത്തിന് ഹാനി സംഭവിക്കുമ്പോൾ, വിദ്വേഷം വളരുന്നപ്പോൾ അധർമ്മം വർദ്ധിക്കുമ്പോൾ കാലനാകുന്ന ഞാൻ (ബ്രഹ്മ്/ക്ഷരപുരുഷൻ) അവതരിക്കുന്നു.

ഇതുപോലെയാണ് ശ്രീരാമചന്ദ്രജിയും, ശ്രീകൃഷ്ണജിയും അവതാരം ചെയ്യപ്പെട്ടത് (അവതരിച്ചത്) അവർ രണ്ടുപേരും വിഷ്ണുവിന്റെ അവതാരകമായി കരുതപ്പെടുന്നു.

ഇതുപോലെയുള്ള 8 അവതാരകങ്ങളുമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. വിഷ്ണുജി സ്വയം അവതരിക്കുന്നില്ല. അതിനുപകരം തന്റെ യഥാർത്ഥ ഭക്താത്മക്കളെ തന്റെ ലോകത്തിൽ നിന്നും അയക്കുന്നു. അവരെ അവതാരങ്ങളായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. പുരാണങ്ങളിലെ ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇതുപോലുള്ള 25 അവതാരങ്ങളെക്കുറിച്ച് സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. കാല്-ബ്രഹ്മ് ക്ഷരപുരുഷൻ ലോകത്തിലെ അധർമ്മത്തെ തന്റെ ശക്തിയാൽ ഇല്ലാതാക്കുന്നു.

ഉദാഹരണത്തിന് -ശ്രീരാമചന്ദ്രനും, ശ്രീകൃഷ്ണനും, ശ്രീ പരശുരാമനും ശ്രീ. നിഹകലംഗ്ജി കലിയുഗ അവസാനത്തിൽ വരുന്നവൻ ലോകത്തിലെ അനീതിയെ ഭയങ്കരമായ മാസ്കര നാശത്തിലൂടെ സംഹരിക്കുന്നു. അധർമ്മികളെ കൊന്നിട്ട് ലോകത്ത് സമാധാനം പുനസ്ഥാപിക്കുന്നു. സമാധാന സ്ഥാപനത്തിനായ് പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ വിശ്രമമില്ലായ്മ അനുഭവപ്പെടുന്നു.

ശ്രീരാമചന്ദ്രൻജി, രാവണനുമായി യുദ്ധം ചെയ്തപ്പോൾ കോടിക്കണക്കിന് ശിഷ്യന്മാരും ദുഷ്ടന്മാരും കൊല്ലപ്പെട്ടു. തന്മൂലം അവരുടെ ഭാര്യമാരും കൊച്ചുകുഞ്ഞുങ്ങളും നിരലംബരാകുകയും, അവരുടെ ജീവിതം നരക തുല്യമാകുകയും ചെയ്തു. മറ്റുള്ള പുരുഷന്മാർ ആ വിധവകളെ തങ്ങളുടെ ഇരകളാക്കി മാറ്റി. ഇതുപോലെയുള്ള വിവിധ പ്രശ്നങ്ങൾ ഉടലെടുത്ത വിശ്രമമില്ലാതാകുന്നതുമുള്ള നിരവധി പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടായി. ശ്രീകൃഷ്ണനും പരശുരാമജിയും ഇതുപോലെയുള്ള

പ്രവർത്തനം തന്നെയാണ് കാഴ്ചവെച്ചത്. 10-ാം മത്തെ അവതാരം കാലബ്രഹ്മ /ക്ഷരപുരുഷനും ഇതേവഴി തന്നെയാണ് പിൻതുടർന്നത്. നിഹകലംഗ്ജി എന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര്. അദ്ദേഹം കലിയുഗത്തിന്റെ അവസാനഘട്ടത്തിൽ അവതരിക്കുന്നു. അത് ഹരിശ്ചന്ദ്രനെ നരാജാവിന്റെ ആത്മാവാണ്. അദ്ദേഹം വിഷ്ണുദത്ത് ശർമ്മയുടെ വീട് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന സഭാൽ എന്ന പട്ടണത്തിലാണ് ജനിക്കുന്നത്. ആ കാലത്ത് മനുഷ്യരെല്ലാം ദുഷിച്ചവരും അധർമ്മികളുമായിരിക്കുന്നതാണ്. അദ്ദേഹം അവരെ മാറ്റി നിർത്തിയിട്ട് മറ്റുള്ള എല്ലാ അധർമ്മികളേയും കൊന്നൊടുക്കും. ഇതാണ് സമാധാനം സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് കാലബ്രഹ്മന്റെ പ്രവർത്തനശൈലി.

പരമ് അക്ഷർ ബ്രഹ്മ്, സത്യ പുരുഷന്റെ അവതാര വിവരണങ്ങൾ (രഹസ്യങ്ങൾ)

പരമാക്ഷര ബ്രഹ്മ് സ്വയം ഭൂമിയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. അദ്ദേഹം ശരീരത്തോടുകൂടി വരുന്നു, ശരീരത്തോടുകൂടി തിരിച്ചു പോകുന്നു. ആ പരമ പുരുഷൻ രണ്ടു വിധത്തിൽ കാണപ്പെടുന്നു. അ. എല്ലാ യുഗത്തിലും അദ്ദേഹം ഒരു കുഞ്ഞിന്റെ രൂപത്തിൽ താമര കുളത്തിൽ താമരയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. മക്കളില്ലാത്ത ദമ്പതികൾ അതിനെ എടുത്തുകൊണ്ടുപോകുന്നു.

ഉദാഹരണങ്ങൾ അവരെ അവിടെ നിന്നും പരിശുദ്ധമായ അഭിനയത്തിന് തുടക്കം കുറിക്കുന്നു. അവൻ വളരുന്നു. ഭക്താത്മാവിന്റെ ആത്മീയ ചിന്തയാൽ അവൻ അധർമ്മത്തെ ഇല്ലാതാക്കുന്നു. താമരയിൽ കൂടിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവൻ നാരായണൻ എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്നു. നാർ, വെള്ളം, അയൻ - വെള്ളത്തിലെ താമരയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നവൻ)

ആ. അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിക്കുന്ന നേരം സൽലോകത്തിൽ നിന്നും ഭൂമിയിലേക്ക് സന്യാസിയുടെ വേഷത്തിലെത്തുകയും ഭക്താത്മാക്കൾക്ക് ജ്ഞാനം പകരുകയും ചെയ്യുന്നു, തദവസ്തരത്തിൽ ആ വിശുദ്ധാത്മാക്കളും തങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ച അറിവിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ അധർമ്മ നിഗ്രഹരായി മാറുന്നു. അവരെല്ലാം തന്നെപരമദൈവത്താൽ അയക്കപ്പെട്ട അവതാരങ്ങളാണ്).

കലിയുഗത്തിലെ മേയ് ജൂൺമാസത്തിലെ (ജേഷ്ഠശുദ്ധി) പൗർണ്ണമി രാത്രിയിൽ 1455(വർഷം -1398 പരമ ദൈവമായ കബീർജി സൽലോകത്തിൽ നിന്നും ഇറങ്ങി വന്ന് കാശിയിലെ ലഹർതാരാ എന്ന കുളത്തിലെ താമരപ്പൂവിൽ ഇരുന്നു. നീമാ എന്ന മക്കളില്ലാത്ത ദമ്പതിമാർ (നെയ്ത്തുകാർ) അവിടെ നിന്നും കുഞ്ഞിനെ സ്വന്തമാക്കി.

പരമദൈവമായ കബീർ ദേവനായ ശിശുരൂപം 25 ദിവസം വരെ യാതൊരു ആഹാരവും കഴിച്ചില്ല. നീരുവും നീമയും ബ്രഹ്മണരായിരുന്ന, ശിവഭക്തരുമായിരുന്നു. പിന്നീട് അവർ മുസ്ലീങ്ങളുടെ പ്രേരണയാൽ മുസ്ലീമായി മാറി. അവർ നെയ്ത്തിലൂടെ ഉപജീവന മാർഗ്ഗം കണ്ടെത്തി. കുഞ്ഞിന്റെ അത്യാസന നിലകണ്ടിട്ട് നീമ തന്റെ ഇഷ്ടദേവനായ ശിവജിയെ ഓർത്ത് പ്രാർത്ഥിച്ചു. ശിവഭഗവാൻ അവിടെ ഒരു സന്യാസിയുടെ വേഷത്തിലെത്തുകയും പരമാത്മാവായ കബീറിനെ കുഞ്ഞിന്റെ രൂപത്തിൽ കിടക്കുന്നതായി കാണുകയും ചെയ്തു.

കബീറിന്റെ ശിശു രൂപം പറഞ്ഞു. അല്ലയോ, ശിവജി അവരോട് ഒരു പശുകിടാവിനെ വാങ്ങിക്കാൻ പറയൂ. അത് അങ്ങയുടെ അനുഗ്രഹത്താൽ പാൽ തരൂമല്ലോ. അപ്രകാരം തന്നെ നടന്നു. ഒരു പശുകിടാവിനെ കൊണ്ടുവന്നു. ശിവജി അതിന്റെ പുറംഭാഗം തലോടിയപ്പോൾ പാലറുവിതന്നെ ഉണ്ടായി. ഒരു മൺകലം പശുവിന്റെ അകിടിനടിയിൽ വെച്ചു കലം നിറഞ്ഞപ്പോൾ പാൽ ഒഴുക്ക് നിന്നു. എല്ലാ ദിവസവും ഇപ്രകാരം തന്നെ തുടർന്നു. അകിടിൽ നിന്നും വരുന്ന പാൽ പരമദൈവമായ കബീർ പതിവായി കുടിച്ചിരുന്നു. ഒരു നെയ്ത്തുകാരന്റെ വീട്ടിൽ ജനിച്ചതുകൊണ്ടാണ് ഇങ്ങനെ സംഭവിച്ചത്. കബീർജീവളർന്ന് നെയ്ത്ത് ജോലിയിൽ ഏർപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം തന്റെ ഭക്തരെ കാണുകയും അവർക്ക് വേണ്ട തത്യാജ്ഞാന ഉപദേശം നൽകുകയും ചെയ്തു. തത്യാജ്ഞാനത്തിലൂടെ ജീവനുള്ള സന്യാസിയായിരിക്കുമ്പോൾ മഹാത്മ അധർമ്മത്തെ നശിപ്പിക്കാനുള്ള വഴിയുമുപദേശിച്ചു. ഭക്തന്മാരെ സച്കണ്ഡ് (സത്യലോകത്തിൽ കൊണ്ടുപോകുകയും തിരികെ ഭൂമിയിലേയ്ക്ക് കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്തു. ആത്മീയ ജ്ഞാനത്തിലൂടെ അവരെ ഉയർത്തുകയും തന്നിലേക്ക് ആവാഹിക്കുകയും ചെയ്തു. അവരെല്ലാവരും പരമദൈവമായ കബീർജിയുടെ (സത്യാപുരഷന്റെ) അവതാരങ്ങളായിരുന്നു. അവരെല്ലാവരും കബീർജിയുടെ ജ്ഞാനത്താൽ അധർമ്മത്തെ ഇല്ലാതാക്കുന്നതിൽ മിടുക്കരായിരുന്നു. അവരെല്ലാവരും തന്നെയായിരുന്നു ആ അവതാരകർ.1

1. ആദരണീയനായ ധർമ്മദാസ്ജി
2. ആദരണീയനായ മാലോക് ദാസ്ജി
3. ആദരണീയനായ നാനക്ദേവ് സാഹിബ്ജി (സിക്കു മത സ്ഥാപകൻ)
4. ആദരണീയനായ ദാദു സാഹബ്ജി
5. ആദരണീയനായ ഗർബ്ദാസ്ജി ചുടാണി ഗ്രാമം, ജില്ല ജാജർ (ഹരിയാന).
6. ആദരണീയനായ ഖിസാദാസ് സാഹിബ്ജി, ജില്ല മീരറ്റ് ജില്ലയിലെ ഖേക്കട എന്ന ഗ്രാമത്തിലെ (ഉത്തരപ്രദേശ്) മേൽപ്പറഞ്ഞവരെല്ലാം തന്നെ പരമ അക്ഷര ബ്രഹ്മത്തിന്റെ (സത്യ പുരുഷൻ) അവതാരങ്ങളാണ്. അവർ തങ്ങളുടെ കർത്തവ്യം നിർവഹിച്ച് കടന്നുപോയി. അവർ അധർമ്മത്തെ

നശിപ്പിച്ചു. ഇത് വളരെകാലത്തേക്ക് ജനഹൃദയങ്ങളിൽ നിറഞ്ഞു നിന്നും. ഇന്നും സന്യാസിമാരുടെ കുറവൊന്നുമില്ല. എങ്കിലും സമാധാനത്തിന്റെ പ്രകാശം ഒരിടത്തുമില്ല. അതിനുകാരണം സന്യാസിമാരുടെ തെറ്റായ വേദ ആരാധന ക്രമങ്ങളാണ്. ഇതിനാൽ നാട്ടിൽ അധർമ്മം കളിയാടുന്നു. ഈ സന്യാസിമാരും വേദശാസ്ത്രികളുമെല്ലാം നൂറുവർഷങ്ങളോളം ആധ്യാത്മിക പാരമ്പര്യത്തിന്റെ ഉടമകളാണ്. എന്നിട്ടും അനീതിക്ക് ഒട്ടും ശമനമില്ലതന്നെ.

ഇപ്പോഴുള്ള സത്യപുരുഷന്റെ അവതാരം

യഥാർത്ഥ ആരാധനയും യഥാർത്ഥ വേദജ്ഞാനവുമാണ് പരമ ദൈവത്തിന്റെ അവതാരകരായ സന്യാസിമാർ (വിശുദ്ധർ) ചെയ്യുന്നത്. അത് പരസ്പരം സ്നേഹം കൊണ്ടുമാത്രമാണ് മറ്റുള്ളവരുടെ ദുഃഖത്തിൽ പരിതപിക്കുക. നിരാലംബരെ സഹായിക്കുക എന്ന വേദജ്ഞാന പരമായ കാര്യങ്ങൾ കബീർ സാഹിബ് മാർച്ച് 1997 ൽ സന്ത് രാമപാൽജി മഹാരാജാവിന് കൈമാറി അന്ന് രാവിലെ 10 മണി (പ്രഥമ ഫാൽഗുൻ അതായത് പൂർണ്ണ ചന്ദ്രൻ തുടങ്ങുന്ന ആദ്യദിവസം പരമദൈവം കബീർജി സൽലോകത്തിൽ നിന്ന് വരുകയും രാമപാൽജിക്ക് സദ്നാ മവും, സാരനാമവും നൽകി അതായത് ആധ്യാത്മിക ജ്ഞാനവും ദൈവ തേജോനാമവും ലോകത്തിൽ വ്യാപിക്കാനുള്ള നിർദ്ദേശം കൊടുത്ത് അപ്രത്യക്ഷനായി.

സന്ത് രാമപാൽജി മഹാരാജാവും അവരിലൊരാളായ അവതാരം തന്നെയാണ് അതായത് (പരമപുരുഷൻ) അദ്ദേഹം തന്റെ അപാരമായ ജ്ഞാനദൃഷ്ടി ഉപയോഗിച്ച് ലോകത്തിൽ അധർമ്മത്തെ നശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ആളുകൾ, അവർ വിഭിന്നമതക്കാരാണെങ്കിലും മറ്റ് കുലത്തിലുള്ളവരാണെങ്കിലും പരസ്പര ധാരണയോടെ സ്നേഹിച്ച് കഴിഞ്ഞു പോകുന്നു. രാഷ്ട്രീയനേതാക്കൾ പോലും വിനീതരായി ദൈവഭയത്താൽ നീതിനിഷ്ഠയിൽ തങ്ങളുടെ കർത്തവ്യങ്ങൾ വിവേകത്തോടുകൂടി നിർവഹിക്കുന്നു. വീണ്ടുമൊരു സത്യയുഗം ലോകത്തിലവതരിച്ച പ്രതീതി ഉളവാക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ലോകത്തിൽ സന്ത് രാമപാൽജി മഹാരാജാവാണ് അവതാരമായി വന്നിരിക്കുന്നത്. ഇപ്പോൾ മുതൽ എല്ലാ വീടുകളിലും പരമദൈവത്തെ കുറിച്ചുള്ള ചർച്ചകൾ നടക്കുന്നതാണ്. ഇനി പാർക്കിലും, ഗ്രാമത്തിലും, പട്ടണത്തിലും ചീട്ടുകളി സ്ഥലത്തും മക്കളുടെയും മരുമക്കളുടെയും ചർച്ച നടക്കുന്നിടത്തും എല്ലാം പരമദൈവത്തിന്റെ മഹത്വം ഉദ്ഘോഷിക്കുന്ന ഈ പുസ്തകത്തിലെ ജ്ഞാനദീപ്തമായ കാര്യങ്ങളായിരിക്കും ആളുകൾ ചർച്ച ചെയ്യുന്നത്. ദൈവമഹത്വത്തിന്റെ ഗാനാലാപനങ്ങളാൽ ആളുകളുടെ ഹൃദയം സംശുദ്ധമാകുകയും സർവ്വനന്മകളാൽ നിറയുകയും ചെയ്യും. വേദത്തിലധിഷ്ഠിതമായ ആരാധനാ (പൂജ) ക്രമങ്ങളാൽ ജനങ്ങളെല്ലാം നല്ല

ജീവിതം കൈവരിക്കുകയും ഐശ്വര്യമുള്ള്വരായി മാറുകയും ചെയ്യും. കലിയുഗത്തിൽ, സത്യയുഗംവരുകയും അതിലെ അവതാരപുരുഷനായ സന്ത് രാംപാൽദാസ് മഹാരാജ് അവതരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിനെക്കുറിച്ച് ഉള്ള അറിവിലേക്ക് ധർമ്മി പർ അവതാർ (ഭൂമിയിലെ അവതാരം) എന്ന പുസ്തകം മുഴുവൻ വായിക്കുക.

പ്രസിദ്ധപ്രവാചകനായ ഒരു അമേരിക്കൻ വനിത ഫ്ളോറൻസ്

ലോകം മുഴുവനുമറിയപ്പെടുന്ന അമേരിക്കൻ വനിത പ്രവാചക ഫ്ളോറൻസ് തന്റെ സെൻസേഷണൽ കൾച്ചർ എന്ന പുസ്തകത്തിൽ ഇന്ത്യയെക്കുറിച്ച് പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിൽ 2000 വർഷത്തിൽ പ്രകൃതിയിൽ യോനകമായ മാറ്റം സംഭവിക്കുമെന്ന് സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആളുകളുടെ വിചാരങ്ങൾ മാറിമറിയുകയും തെറ്റായപെരുമാറ്റരീതികൾ ശക്തിപ്പെടുകയും ചെയ്യും. പാശ്ചാത്യ ദേശങ്ങളിലെ ആഡംബരജീവിതം നയിക്കുന്നവർ നിരാശാഭരിതരാകുകയും, അസഹിഷ്ണരും, വിശ്രമരഹിതരുമാകും. മോഹഭോഗങ്ങൾ നടമാടും. തൻമൂലം പരസ്പര വിദ്വേഷം അഴിഞ്ഞാടും എല്ലായിടത്തും. ഹിംസയും അതിക്രമവും ശക്തിപ്പെടും. ദേശം മുഴുവനിലും കൂട്ടക്കരച്ചിൽ ഉയർന്നു കേൾക്കും. എന്നാൽ ഇന്ത്യയിൽ നിന്നുയർന്ന പുതിയ ആദർശ തത്വജ്ഞാന ചിന്തയാൽ ഈ അന്തരീക്ഷ ശമനമുണ്ടാകുകയും സന്തോഷവും, സാഹോദര്യവും ശാസ്ത്രീയ രീതിയിൽ പാലിക്കപ്പെടും. മതവും സയൻസും തമ്മിൽ യാതൊരു വഴക്കുമില്ലെന്നും വെളിപ്പെടുത്തും. ഇത് മനുഷ്യന്റെ പൊള്ളയായ ലൗകിക ചിന്തകൾക്കെതിരായ മഹത്തായ ആദ്ധ്യാത്മിക ചൈതന്യ കാന്തി പരത്തുന്നതാണ്. മദ്ധ്യവർഗത്തിന് ഇത് ആശ്വാസകരമായിരിക്കും. ഇവരെല്ലാം തന്നെ നല്ലൊരു സമൂഹ്യക്ഷേമ സമുദായത്തിനായ് പ്രേരിതരാകുന്നതാണ് ഈ ആദർശ ഭാവന ലോകത്തിന്റെ അത്യുതകരമായ മാറ്റത്തിന് വഴിയൊരുക്കും.

ഞാൻ എന്റെ ആറാം ഇന്ദ്രിയം കൊണ്ട് ഇത് കാണുന്നു-അതായത് ആ മഹാസന്തിന്റെ അനുഗ്രഹ ദീക്ഷ ഇന്ത്യയിൽ ആവീർവ്വിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ആ മഹാസന്തിന്റെ പ്രഭാവം വിശിഷ്ട വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ആനന്ദാനുഭവം ഓരോ വ്യക്തിക്കുമുണ്ടാകുന്നതാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹനീയ ആദർശം വീണ്ടുമൊരു പുതിയ ആത്മീയ വഴിത്താര ഒരുക്കുന്നതാണ്. എല്ലായിടത്തും ആദ്ധ്യാത്മിക ചൈതന്യം പ്രഭ തുകി നിൽക്കുന്നതാണ്.

ആ സന്തിന്റെ പ്രേരണയാൽ ആളുകൾ ലോകക്ഷേമത്തിനായി വർത്തിക്കാൻ പാശ്ചാത്യ ദേശങ്ങളിലേക്ക് നീങ്ങുന്നുണ്ട്. പതുക്കെ പതുക്കെ അവർ ഏഷ്യാ, യൂറോപ്പ്, അമേരിക്ക എന്നിവിടങ്ങളിലും ഈ

ക്ഷേമകര പ്രവർത്തനം കാഴ്ച വെയ്ക്കുന്നതാണ്. ലോകം മുഴുവനും ആ സന്തിന്റെ പാദ പിന്തുടരുന്നതാണ്. പാശ്ചാത്യ ദേശക്കാർ ആ സന്യാസിയെ ജീസസ്സ് ആയും മുസൽമാൻമാർ പ്രവാചകരായും ഏഷ്യാക്കാർ ദൈവത്തിന്റെ അവതാരപുരുഷനുമായി കാണുന്നു.

ഒരു വിശേഷപ്പെട്ട വിപ്ലവം തന്നെ ആ സന്തിന്റെ ആദർശങ്ങളിൽ നിന്നും ഉടലെടുക്കും. ആളുകളുടെ വിശ്വാസത്തിന് മാറ്റം സംഭവിക്കും. ദൈവത്തോടുള്ള അവരുടെ ഭക്തിയും വിശ്വാസവും ഉറച്ചതായിരിക്കും.

ഫ്ളോറൻസിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ആ വിശുദ്ധൻ ഇന്ത്യയിലാണ് ജനിച്ചിരിക്കുന്നത്. ആ സന്യാസി വളരെയധികം സ്വാധീനിച്ചിരിക്കുന്നു. അവർ തന്റെ മറ്റൊരു പുസ്തകമായ ഗോൾഡൻ ലെറ്റ് ആഫ് ന്യൂ എറാ യിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ഞാൻ ധ്യാനിക്കുമ്പോഴെല്ലാം ഒരു സന്യാസിയെ കാണുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരം വെളുത്തതാണ്. തലമുടി വെളുത്തതാണ് ആദ്ദേഹത്തിന് താടിയോ മീശയോ ഇല്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നെറ്റിത്തടത്തിൽ മനോഹരമായ രേഖയുണ്ട്. സ്വർഗ്ഗീയ ശരീരത്തിലെ പ്രകാശരശ്മികൾ ആകാശത്തു നിന്നും നെറ്റിത്തടത്തിൽ പതിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ആസന്തിന്റെ ശക്തമായ നോട്ടത്താൽ ആളുകൾ സദ്സ്വഭാവികളായി മാറുകയും ആപ്രകാശകിരണങ്ങൾ ലോകത്തിന് പുതിയ ജ്ഞാന ദീപ്തി പരത്തുന്നതുമായി എനിക്ക് കാണാൻ സാധിച്ചു.

ആ സന്യാസി തുടർച്ചയായി തന്റെ ശക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. ഈ പ്രകൃതിയിൽ തന്നെ മാറ്റം വരുത്തക്ക വിധത്തിലുള്ള ശക്തിയാണ് അദ്ദേഹത്തിനുള്ളത്. അദ്ദേഹം ശാസ്ത്രപരമായ രീതിയാലാണ് തന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ കാഴ്ച വെയ്ക്കുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഐശ്വര്യ പ്രഭാവത്തിലും തേജസ്സിലും ഒരു പുതിയ ഉണർവ് മാനവ സംസ്കാരത്തിനുണ്ടാകും. ലോകത്തിലെ എല്ലായിടത്തും ഒരു പുതിയ വിചാരധാര രൂപപ്പെടും.

ലോകപ്രസിദ്ധ സൈക്കോളജിസ്റ്റും ഫിപ്നോട്ടിസ്റ്റുമായ ഡോ.മോറെബർൺസ്റ്റെയിൻ ഫ്ളോറൻസിന്റെ ഇഷ്ട സുഹൃത്താണ്. ഒരിക്കൽ അവരും അദ്ദേഹത്തോടു പറയുകയുണ്ടായി ഡോക്ടർ വളരെ പെട്ടെന്നു തന്നെ സോഷ്യൽ വർക്കേഴ്സിന്റെ ആശയങ്ങൾ സമൂഹത്തിന് കേൾക്കേണ്ടതായി വരും മോറെ അങ്ങയെപ്പോലുള്ളവരുടെ അത്യാഗ്രഹികളായ രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കന്മാരെക്കൊളും ഉപരിയായി സമൂഹം നിങ്ങളെ അംഗീകരിക്കും.

21-ാം നൂറ്റാണ്ടോടെ ഒരു പുതിയ ആദർശധാരാ ലോകം മുഴുവനിലുമുണ്ടാകും. ഇത് ലോകം മുഴുവനിലുമുള്ള ആളുകളുടെ

മനസ്സിലെ ദുഷ്ടതയെല്ലാം മാറ്റി നല്ലവരാക്കും. തെറ്റായ വിശ്വാസങ്ങളെല്ലാം മാറ്റപ്പെടുകയും അത് ഇന്ത്യയിൽ വളർന്ന് പന്തലിച്ച് ലോകം മുഴുവനും വ്യാപിക്കും. അതിന്റെതായ ഒരു ശ്ലോകം എനിക്ക് കാണാൻ സാധിക്കുന്നു. അതിന്റെ വിശേഷബുദ്ധി ശക്തിയാൽ വളരെപ്പെട്ടെന്നു തന്നെ എല്ലായിടത്തും ഇത് വ്യാപിക്കുന്നതാണ്. ആ വിശുദ്ധൻ പകൽ സമയം പ്രവർത്തിക്കുകയും രാത്രിയിൽ ജനങ്ങളെ വിശുദ്ധിയിലേക്ക് നയിക്കുകയും അങ്ങനെ ലോകം മുഴുവനും സ്വർഗ്ഗീയമായ അന്തരീക്ഷത്തിൽ പ്രശോഭിക്കുന്നതാണ്.

ഒരു പത്രപ്രവർത്തകൻ 1964 ൽ ഫ്ലോറൻസിനോട് ഈ ലോകത്തിന്റെ ഭാവിയെക്കുറിച്ച് പറയാമോ എന്ന് ചോദിച്ചു. 1970 തോടുകൂടി ഇതിനുള്ള ആരംഭം കുറിക്കും വിശാലമായ തന്നെ. 1979-80 ൽ ന്യൂജർസിയിലേക്കും ഏഷ്യായിലേയും, യൂറോപ്പിലേയും നിരവധി രാജ്യങ്ങൾ ഭൂമികുലുക്കത്തിൽ നഷ്ടപ്പെടും, ചിലസ്ഥലങ്ങൾ വെള്ളത്തിനടിയിലാകും. മൂന്നാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിന്റെ യോനകമായ പേടി എല്ലാ മാനവ ഹൃദയങ്ങളിലുമുണ്ടാകും. എന്നാൽ ഇന്ത്യയിലെ രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കന്മാരുടെ സമയോചിതമായ ഇടപെടലും സാമർത്ഥ്യവും കൊണ്ട് മൂന്നാം ലോകമഹായുദ്ധത്തെ ഇല്ലാതാക്കാൻ സാധിച്ചു. ഇതിന് ശേഷം ഇന്ത്യയിലെ ദേശങ്ങളുടെ നിയന്ത്രണം ജനങ്ങളുടെ കൈയിലായിരിക്കും. ആദ്ധ്യാത്മികതയിൽ അതിനാൽ അവരുടെ ഇടപെടൽ നിമിത്തം ലോകമഹായുദ്ധം മാറ്റപ്പെടുന്നതാണ്. ആ ഭരണകർത്താക്കൾ വിശുദ്ധ സന്യാസിയുടെ മഹത്തരവും വിപ്ലവപരവുമായ വിചാരധാരയിൽ ആകൃഷ്ടരാകും. വാഷിംഗ്ടണിലുണ്ടായതുപോലെയുള്ള സ്വാതന്ത്രവും മാനവികതയും ഉണ്ടാകും.

അമേരിക്കയിലെ ന്യൂജേഴ്സി എന്ന പട്ടണത്തിലെ ഒരു പ്രത്യേക വനിതയായ ഫ്ലോറൻസിനോട് നേബൽ എന്ന ആൾ റ്റി.വി പ്രോഗ്രാമിൽ ചോദിച്ചു. നിങ്ങൾ ഇടക്കിടെ ഇന്ത്യയിൽ ഭൂജാതനായ വിശുദ്ധനെക്കുറിച്ച് പറയാറുണ്ടല്ലോ ഞാൻ എന്നെക്കുറിച്ചുള്ള ചില കാര്യങ്ങൾ അറിയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ദയവായി പറഞ്ഞാലും.

ഫ്ലോറൻസ് അയാളുടെ വലതുകരം ഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. നിങ്ങൾ പെട്ടെന്ന് മറ്റൊരു സംസ്ഥാനത്ത് നിന്ന് പ്രക്ഷേപണം ചെയ്യുന്നതാണ്. നേബൽ ബ്രോഡ്കാസ്റ്റ് (പ്രക്ഷേപണം) ചെയ്യുന്ന ആളാണ്. ഫ്ലോറൻസിന്റെ ഈ കമന്റ് കേട്ട് അയാൾ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. കുറച്ചു നിമിഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ് അയാൾ പറഞ്ഞു. എന്നെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ നല്ല തമാശയാണ് പറഞ്ഞത്. ഒരു പക്ഷെ എന്റെ ഓഫീസർമാർ ഈ റ്റി.വി പ്രോഗ്രാം കാണുകയാണെങ്കിൽ എന്നെ മറ്റ് സംസ്ഥാനങ്ങളിലേക്ക്

അയക്കുകയോ, അയക്കാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യും. അതുവരെ ഞാൻ ഈ കമ്പനിയിൽ നിന്നും മാറിനിൽക്കുകയാണ്.

നിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ റ്റി.വി കൺട്രോൾ റൂമിലെ ഫോൺ അടിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഫോൺ നേബല്ലിനായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കമ്പനിയിലെ ജനറൽ മാനേജർ അദ്ദേഹത്തോട് സംസാരിക്കുന്നു നേബൽ ഫോണെടുത്ത പ്ലോൾ മാനേജർ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. ഞങ്ങൾ ന്യൂയോർക്കിൽ പ്രക്ഷേപണം തുടങ്ങാൻ തീരുമാനിച്ചു. നിങ്ങളെ മാത്രമാണ് അവിടെ അയക്കുന്നത്. ഇത് രഹസ്യമായി സൂക്ഷിക്കുക ഇത് നാളെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. ഫ്ളോറൻസുമായുള്ള നിങ്ങളുടെ റ്റി.വിയിലെ ഇന്റർവ്യൂ ഞാൻ ശ്രദ്ധിക്കുകയായിരുന്നു. നിങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഫ്ളോറൻസ് പറഞ്ഞത് തികച്ചും ശരി തന്നെ. അവർ ഇത് എങ്ങനെ അറിഞ്ഞത് ഞാൻ അതിശയിക്കുന്നു. നേബൽ ഫ്ളോറൻസിന്റെ മുഖത്ത് നോക്കിയിരുന്നു.

ചില പത്രപ്രവർത്തകർ ഫ്ളോറൻസിനോട് ഭാവിയിൽ കുറിച്ച് പ്രവചിക്കുന്നതെങ്ങനെ എന്ന് ചോദിച്ചു. അതുപോലെ എപ്രകാരമാണ് നഷ്ടപ്പെട്ട ആളുകളേയും വസ്തുക്കളേയും തിരിച്ചറിയുന്നതെന്നും ഫ്ളോറൻസ് മറുപടി പറഞ്ഞു. ഇത് എങ്ങനെ സാധിക്കുന്നു എന്നത് എനിക്കും അറിയില്ല, ഞാൻ പറയുന്നതോ ഭാവിയിൽ കുറിച്ചുള്ള പ്രസക്തമായ കാര്യവും. 20-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഇന്ത്യയിൽ നിന്നും ഒരു പ്രകാശമുണ്ടാകും. ആ പ്രകാശം ലോകത്തെ മുഴുവനും ആദ്ധ്യാത്മിക ചൈതന്യത്തിന്റെ ദൈവിക ശക്തിയുടെ അറിവ് നൽകും. ഇത് നമുക്കെല്ലാവർക്കും വേണ്ടിയുള്ളതു തന്നെയാണ്. അതിനായി രാമ്പാൽജി മഹാരാജിന്റെ ക്രിയേഷൻ ഓഫ് നെയ്ച്ചർ പുസ്തകത്തിലെ 23-ാം പേജ് കാണുക. പ്രകൃതിയുടെ ഉത്ഭവവും ഈ പ്രകാരം ഒരു വിശുദ്ധപുരുഷനാൽ ലോകമെമ്പാടും പ്രകാശിപ്പിക്കപ്പെടും. അദ്ദേഹം ഏവരെയും സത്യവിശ്വാസ വഴിയിലൂടെ നയിക്കും. ലോകം മുഴുവനിലും ഒരു പുതിയ സ്വർഗ്ഗീയ വിചാരധാരാ പ്രവാഹമുണ്ടാകും. എപ്പോഴെല്ലാം ഞാൻ ധ്യാനനിരതനായിരിക്കുന്നുവോ അപ്പോഴെല്ലാം ആ വലിയ മനുഷ്യനെ എനിക്ക് കാണാൻ സാധിക്കുന്നു.

ഫ്ളോറൻസ് തുടർച്ചയായി ഈ വിശുദ്ധനായ വ്യക്തിയെക്കുറിച്ച് പറയുമായിരുന്നു. അവർ ഇപ്രകാരവും പറയുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം ഉത്തര ഇന്ത്യയിൽ ഒരു വിശുദ്ധസ്ഥലം സ്ഥാപിക്കുന്നുണ്ട്. മഹാത്മാവ് എന്ന പദം ഭാവിയിലെ പ്രവചനവും ഇപ്പോഴത്തെ അഭിപ്രായവുമാണ്. അത് വിശുദ്ധ രാമപാൽ മഹാരാജിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സത്യം തന്നെയാണ്. മറ്റുള്ള പ്രവാചകന്മാരുടെ പ്രവചനങ്ങളും ഇതിനെ അനുകൂലിക്കുന്നതാണ്.

ഭായിബാലെ വാലി ജന്മ സാവിയിൽ തെളിവുകൾ

ഭക്തനായ പ്രവാചകൻ പ്രഹ്ലാദ് ഒരു മഹാത്മാവിനെക്കുറിച്ച് (മഹാപുരുഷനെ) പറയുന്നുണ്ട്. (മഹാപുരുഷൻ) ഭായിബാലെ വാലി ജന്മ സാവിയിൽ ഇപ്രകാരം അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഭക്ത കബീർജിക്കും ഗുരുനാനാക്ജിക്കും ശേഷം അവതരിച്ച മഹാപുരുഷൻ പഞ്ചാബിൽ അവതരിച്ച രാംപാൽജി മഹാരാജ് ആണ്. രാംപാൽജി 1951 സെപ്റ്റംബർ 8-ാം തീയതി വിശുദ്ധ സ്ഥലമായ ധനാനാ ഗ്രാമത്തിലാണ് ഭൂജാതനായത്. (സോണിപറ്റ് ജില്ലയിൽ ഹരിയാന സംസ്ഥാനത്തിൽ ആണ് പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനമായിരുന്നു. ഇൻഡ്യയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാപിതാക്കൾ ജാട്ട് വംശജരായ ശ്രീ നന്ദറാം ജാട്ടും മാതാവ് ശ്രീമതി ഇന്ദിരാദേവിയുമായിരുന്നു.

ജന്മ സാവി ഭായ് ബാലെ വാലി ഹിന്ദി പതിപ്പിന്റെ പ്രസാദക - ഭായ് ജവഹർ സിംഗ് കൃപാൽസിംഗ് ആന്റ് കമ്പനി, പുസ്തകൻ വാലേ, ബാസാർ മൈ സേവ, അമൃതസർ, പഞ്ചാബും പഞ്ചാബിയിലെ പ്രസാദകർ ഭായ് ജവഹർസിംഗ്, കൃപാൽസിംഗ് പുസ്തകൻ വാലേ, ഗലി -8 ബാഗ് രാമാനന്ദ് അമൃതസർ പഞ്ചാബ്.

ശാശ്വത സമാധാനത്തെക്കുറിച്ച് പുസ്തകങ്ങളിലെ എഴുത്തുകൾ, ഒരിക്കൽ സദ്ഗുരു നാനാക് ജിയും ഭായ്ബലായും മർദാനായും ഭക്തപ്രഹ്ലാദിന്റെ ലോകത്തിലെത്തി ചേർന്നു. അത് ഭൂമിയിൽ നിന്നു കോടിക്കണക്കിന് മൈലുകൾക്കപ്പുറം അന്തരീക്ഷത്തിലാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. പ്രഹ്ലാദ്ജി പറഞ്ഞ്, അല്ലയോ നാനാക്ജി ദൈവം അങ്ങേയ്ക്ക് ഭക്തിനിർഭരമായ കാഴ്ചശക്തി തന്നനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുകയും അതിനാൽ അങ്ങ് കലിയുഗത്തിലെ അവതാരപുരുഷനായ്ത്തീർന്നിരിക്കുകയുമാണ്. അങ്ങേക്ക് കലിയുഗത്തിൽ വളരെയധികം പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. കബീർജിയും പ്രഹ്ലാദ് ലോകത്തിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. ഇന്ന് അങ്ങും വന്നിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള ഒരു മഹാപുരുഷനും വരേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങൾ മൂന്ന് പേരല്ലാതെ എന്റെ ഈ ലോകത്ത് വേറെ ആരും വരില്ല. ഒരു പാട് ഭക്തന്മാരുണ്ട്. പക്ഷെ ഭാവിയിൽ നിങ്ങളെപ്പോലുള്ള മഹാപുരുഷന്മാർ വന്നെന്നിരിക്കാം. നിങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള വർക്കു മാത്രമേ ഇതിൽ പ്രവേശനമുള്ളൂ. ഇതിനിടയിൽ മർദാനാ ചോദിച്ചു. പ്രഹ്ലാദ്ജി കബീർജി നെയ്ത്തുകാരനായിരുന്നു, നാനാക്ജി ക്ഷത്രിയനായിരുന്നു. മൂന്നാമൻ വർണ്ണ ജാതിയിലുമുള്ളവനായിരുന്നു. അവർ അവതരിക്കുന്നത് ഏത് സ്ഥലത്താണ്

ഭക്തപ്രഹ്ലാദൻ പറഞ്ഞു - സഹോദരാ കേൾക്കൂ നാനാക്ജി സച്ചിഖണ്ഡ് പോയി നൂറ്റാണ്ടുകൾക്ക് ശേഷം നാനാക്ജി

പഞ്ചാബിലെ ജാട്ട് വംശത്തിൽ ജനിക്കും എന്നാൽ അദ്ദേഹം അറിയപ്പെടുന്നത് ബാർവാലാ (അവസാനത്തെ ഗുരു) എന്നായാരിക്കും.

അന്തർലീനം - വിശുദ്ധ രാഘവൻജി മഹാരാജും ഇതുപോലുള്ള ഒരു അവതാരം തന്നെയാണ് ഇതിലൂടെ തെളിയിക്കപ്പെടുന്നു. ജനശക്തിയിലെ പരിചയസമ്പന്നരായ മഹാപ്രവാചകന്മാരും ഇതിനെ അനുകൂലിക്കുന്നു. ജനശക്തിയിലും നൂറു വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷമെന്നാണ് എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഇവിടെ നൂറുവർഷങ്ങൾ എന്നാണ് എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ പഞ്ചാബി ഭാഷയിൽ നൂറ് വർഷമെന്നാണെഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. മർദ്ദാന ചോദിച്ചു ഇനി ഏത് യുഗമാണ് ഭാവിയ്ക്കിൽ വരാനിരിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ ഭക്തപ്രഹ്ലാദൻ പറഞ്ഞു. ശ്രീ ഗുരുനാനാക്ജിക്കു ശേഷം നൂറു വർഷം കഴിഞ്ഞ്, ആ വിശുദ്ധൻ ജാട്ട് വംശത്തിൽ തന്നെ ജനിക്കും കലിയുഗത്തിൽ മാത്രം. അതുകൊണ്ടാണ് നൂറു നൂറു വർഷങ്ങൾ എന്നത് നൂറു വർഷമായി മാറിയത്. ഇതിന് രണ്ട് കാരണങ്ങൾ ഉണ്ട്. ബാർവാലാ പട്ടണം ഫിസാർ ജില്ലയിലാണ്. അന്ന് ഹരിയാന അത്ര പ്രസിദ്ധമായ നഗരമായിരുന്നില്ല, ബട്ടാല പഞ്ചാബിലായിരുന്നു, അറിയപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

മറ്റൊരു പ്രധാന കാര്യം അന്ന് ഭൂമിയിൽ പട്ടണത്തിൽ ജാട്ട് വംശത്തിൽ ഇത്രയും മഹാനായ ഗുരു ഇല്ലായിരുന്നു. കബീർദേവ്ജിക്കും, ഗുരുനാനാക്ജിക്കും തുല്യമായി. അതിനാൽ ഈ മൂന്നാമൻ ഇവരെപ്പോലെ തന്നെ മഹാത്മാവായ സന്തരാഘവൻ ദാസ്ജി മഹാരാജ് തന്നെയാണ് ജനശക്തിയിലൂടെയുള്ള തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കരുതപ്പെടുന്നു. ഇതിന്റെ ഫോട്ടോകോപ്പികൾ ജനശക്തി ബായ്ലേവാലി പഞ്ചാബി ഭാഷയിലാണ്. പിന്നെ പഞ്ചാബി ഭാഷയിൽ നിന്നും ഹിന്ദിയിലേക്കുള്ള തർജ്ജമ ഇത് ശരിയായി തർജ്ജമ ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

ഇപ്രകാരം എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ജോ ഇസ് ജീഹോകോയി ഹോവേഗാ ടാൻ ഇത്

ആരാനോ ഇവരെപ്പോലെയുള്ളവർ അവർ ഇവിടെ എത്തും, അല്ലാത്തവർ ഇവിടെ എത്തുകയില്ല. എന്നാൽ ജനശക്തി ഹിന്ദിതർജ്ജമ ഇവിടെ ഇല്ല. അത് വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ടതായിരുന്നു. ഇത് ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ഇതിന് പറ്റിയ തെളിവായേനെ. ധർത്തിപർ അവതാർ എന്ന പുസ്തകത്തിൽ സന്ത രാഘവൻ മഹാരാജിനെക്കുറിച്ച് നന്നായി തെളിവു സഹിതം വിവരിക്കുന്നത്.

പ്രധാനമായും - ഇനി ആരെങ്കിലും ഇപ്രകാരം പറയുകയാണെങ്കിൽ അതായത് സന്ത ഗരീബ്ദാസ്ജിയും ചുടാനി ഗ്രാമത്തിലെ ജാട്ട്

വംശത്തിൽ നിന്നാണ് വന്നത് പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനം എന്നാൽ ഇത് ശരിയല്ല കാരണം ഗരീബ്ദാസ്ജി തന്റെ വിശുദ്ധ പ്രഭാഷണത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അസൂര നികത്തൻ രമൈണിയിൽ.

സദ്ഗുരു ഡൽഹി മണ്ഡൽ ഐസി, സുത്ത്ധരണി സും ജഗ്ഐസി.

ഇത് പറയുന്നത് സദ്ഗുരു ഗരീബ്ദാസ്ജി, സദ്ഗുരു കബീർദാസ്ജി തന്നെയാണ്. പഴയ ജില്ലയായ രോഹ്താകും (സോണിപത്ത്, രോഹ്തകും, സാജാർ ഇവ ഒരു ജില്ല ആയി, ഡൽഹി മണ്ഡലിന്റെ ഒരു ഭാഗമായി മാറി. ഇത് ഒരു രാജാവിന്റെയും കീഴിലായിരുന്നില്ല. ഇത് ഡൽഹിയുടെ അധീനതയിൽ ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണത്തിൻ കീഴിലായിരുന്നു. ഗുരുഗരീബ്ദാസ്ജി, സദ്ഗുരു കബീർദാസ് ജി ഡൽഹി മണ്ഡലിൽ വരുമെന്ന് പ്രവചിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം ആളുകളെ യഥാർത്ഥ ഭക്തിയിലേക്ക് നയിക്കും. (ഓർമ്മിക്കുക, ഇതിനെ ഇല്ലാതാക്കാൻ കാലന്റെ സന്ദേശവാഹകർ തെറ്റായ പ്രചരണം കബീർ സൗഹബന് എതിരായി നടത്തും) കബീർദാസ്ജി ഇതിനെ തന്റെ അവതാരമായ ഗരീബ്ദാസ് ജി ഇന്ന് കാണുന്ന ഗരീബ്ദാസ്ജി പ്രഭാഷണങ്ങളിലൂടെ ഉപയോഗിച്ച് നിർവഹിക്കും. ഇത് കബീർ സാഗറിന്റെ എഡിറ്ററായ യോഗാനന്ദ ബൈഹാരി മുഖേന സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ടതാണ്. അനുരാഗ സാഗരം, ജ്ഞാന സാഗരം എന്നിവയുടെ വിവരണങ്ങൾ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അതിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കബീർ പന്മക്കർ തന്നെ. കബീർ പന്മിന്റെ പുസ്തകങ്ങൾ അതിനെ നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിൽ അവർ തങ്ങളുടെ സ്വന്തമഭിപ്രായങ്ങളാണ് ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്റെ കൈവശം അനുരാഗ് സാഗറിന്റെയും ജ്ഞാനസാഗറിന്റെയും നിരവധി കോപ്പികൾ ഉണ്ട്, ഒന്നും ഒന്നിനോട് ചേരുന്നതല്ല.

സദ്ഗുരു രാംപാൽ ദാസ്ജി മഹാരാജ് ശ്രീനന്ദറാം ജേട്ടിന്റെ ഭവനത്തിൽ സെപ്റ്റംബർ 8, 1951 ന് ഭൂജാതനായി, ധനാനാ ഗ്രാമം, സോണിപട്ട് ജില്ലയിലാണ് അന്ന് രോഹ്താക് ജില്ലയിലായിരുന്നു. അന്ന് ഹരിയാന ഉൾപ്പെട്ട പഞ്ചാബ് ഒരൊറ്റ സംസ്ഥാനമായിരുന്നു. കബീർ ദാസ്ജിയും പറഞ്ഞിരുന്നു. 5500 വർഷങ്ങൾ കഴിയുമ്പോൾ കലിയുഗം കടന്നുപോകുന്നതാണ്. അപ്പോൾ ഞാൻ ഗരീബ് ദാസിന്റെ 12-ാം മത്തെ ഭക്തഗുരുവായി വരുന്നതാണ്. എന്റെ പ്രഭാഷണങ്ങളിലൂടെ ഗരീബ്ദാസ്ജിയുടെ ഐശ്വര്യം പ്രസരിക്കും. ഗരീബ്ദാസിജി ഭക്തന്മാർക്ക് പ്രഭാഷണം മനസ്സിലാക്കത്തക്കവണ്ണമുള്ള അടിസ്ഥാനപരമായ കാര്യങ്ങൾ എന്നിലൂടെ നിറവേറ്റും പ്രഭാഷണങ്ങളുടെയും ശേഷിക്കുന്ന സദ്നാമത്തിന്റെയും സാരനാമത്തിന്റെയും കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാതെ ഒരു ഭക്തനും സത്ലോകത്തിൽ അവതരിക്കാനായി പോകില്ല. ഞാൻ മഹാദൈവമായ കബീർ മാത്രമായിരിക്കും. പന്ത്രണ്ടാമത്തെ പംക്തിയിൽ ഗരീബ്ദാസ്ജിയുടെ സംഘം വരുന്നത് ആണ്. ഞാൻ പരമദൈവമായ കബീർ ഗരീബ്ദാസ്ജിയുടെ പ്രഭാഷണങ്ങളെ ഉദ്ദേശ ലക്ഷ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിശദമായി വിവരിക്കുന്നതാണ്.

ഇത് തെളിയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതായത് അത് ജാട്ട് സന്താനപാൽദാസജി മഹാരാജ് തന്നെയാണ് മറ്റൊരുമല്ല. നാം അദ്ദേഹത്തെ പ്രത്യേകമായി ആദരിക്കും. കാരണം അദ്ദേഹമാണ് സന്താനപാൽദാസന്റെ മഹനീയ സന്ദേശങ്ങൾ നമുക്ക് നൽകിയത്.

ഇനി ആരെങ്കിലും ഇത് പത്താമത്തെ ഗുരുസാഹിബ് ആണെന്ന് സംശയിച്ചാലോ - ഓർക്കുക. 10-ാം മത്തെ ഗുരുസാഹിബ് ആരും ജാട്ട് കുലത്തിലുള്ളവരല്ല. രണ്ടാമത്തെ സിക്ക് ഗുരു ശ്രീ അങ്കത് ദേവ്ജി ക്ഷത്രിയനായിരുന്നു. നാലാമത്തെ ഗുരുജി ശ്രീരാമദാസജിയും ക്ഷത്രിയനാണ്. അഞ്ചാമത്തെ ഗുരുശ്രീ ശ്രീ അർജ്ജുൻ ദേവ്ജി മുതൽ 10-ാം മത്തെയും അവസാനത്തേതുമായ ഗുരുഗോവിന്ദ് സിംഗ് ജി യും ശ്രീ ഗുരു രാമദാസജി വരെ ക്ഷത്രിയനായിരുന്നു. നാം എന്നും വളരെ ആദരവോടുകൂടിത്തന്നെ സിക്ക് ഗുരു സാഹിബ് മാരെ വീക്ഷിക്കുന്നത്. സന്താനപാൽ ജി മഹാരാജ് പറയുന്നു.

ജീവ ഹമാരി ജാതിഹെ, മാനവ്ധർമ്മ ഹൈ ഹമാരാ ഹിന്ദു, മുസ്ലീം, സിക്ക്, ഇസ്രായീലി ധർമ്മ കോയി ന്യാരാ പരമദൈവമായ കബീർദാസജി പറഞ്ഞത്

ജാതിനപുച്ചോ സാധുകി പുച്ച് ലീജിയേഹ്യാൻ മോൽ കരോ തൽവാർ കപടേ രഹനേ ദോ മ്യാൻ

തെളിവുകൾ ദയവായി ജനശക്തിയുടേയും പഞ്ചാബി ഗുരുമുഖി (പഞ്ചാബി ഭാഷ)യുടേയും ഹിന്ദിയിലേയും ഫോട്ടോ കോപ്പികൾ കാണുക. തൽഫലമായി സത്യമെന്താണെന്ന് പെട്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ജനശക്തിയുടെ പ്രസാദകർ -ഭായ് ജവഹർ സിംഗം, കൃപാൽസിംഗ്, അമർസർ (പഞ്ചാബ്) യവായി ഫോട്ടോകോപ്പിയുടെ 272 നോക്കുക.

(੨੭੨) ਸਾਖੀ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਭਗਤ ਨਾਲ ਹੋਈ
ਕਾਜ ਸਵਾਰਿਆ ॥੪॥ ਤਾਂ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਭਗਤ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਜੀ ਤੇਨੂੰ ਕਲਜਗ ਵਿਚ
ਰਾਮ ਜੀ ਨੇ ਵਡਾ ਭਗਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅੰਗ ਆਪਕੇ ਸੰਜੋਗ ਬਹੁਤਿਆ ਕਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਤੇਰੀ
ਜੀ ਰਾਮ ਨੇ ਵਡੀ ਨਦਰ ਖੋਲੀ ਹੈ ਤੇਰਾ ਵਡਾ ਪ੍ਰਤਾਪ ਹੋਵੇਗਾ ਇਸ ਕਲਜਗ ਵਿਚ ਅਗੇ
ਕਬੀਰ ਭਗਤ ਏਥੇ ਆਯਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਂ ਆਪਕੇ ਕਰਤਾ ਨੇ ਆਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ
ਭਗਤ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਹੈ ਭਗਤ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਭੀ ਵਡੇ ਭਗਤ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਸਾਡੇ ਪਿਛੇ ਰਾਮ ਜੀ ਵਡਾ
ਢਲਤ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਤੇਰੀ ਰਾਮ ਜੀ ਨੇ ਵਡੀ ਨਦਰ ਖੋਲੀ ਹੈ ਭਗਤ ਜੀ ਏਥੇ ਹੋਰ ਕੋਈ
ਵੀ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਬੀਰ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਹੀ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਭਗਤ
ਬੋਲਿਆ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਤਪੇ ਪਾਸੋਂ ਪੁਛ ਲੈ ਹੋਰ ਭੀ ਆਵਸੀ ਕਿ ਨਾ ਆਵਸੀ ਕੋਈ ਤਾਂ
ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਵਡੇ ਭਗਤ ਹੋ ਅਗਲੀ ਤੇ ਪਿਛਲੀ ਸਭ ਆਪ ਨੂੰ ਸਤਿ
ਜਗ ਥੀ ਆਇ ਲੋਕੇ ਮਾਲੁਮ ਹੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਭਗਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਇਸ ਜਿਹਾ
ਕੋਈ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਏਥੇ ਪਹੁੰਚੇਗਾ ਹੋਰਸ ਦਾ ਏਥੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਕੰਮ ਨਾਹੀਂ ਹੋਰ ਅਗੇ ਵਡੇ ਵਡੇ
ਭਗਤ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋਵਨਗੇ ਪਰ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕੋਈ ਨਾਹੀਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ
ਜੀ ਓਹ ਕਦ ਹੋਸੀ ਕਿਤੇ ਨੇੜੇ ਜੁਗ ਵਿਚ ਹੋਸੀ ਤਾਂ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਭਗਤ ਕਹਿਆ ਸੁਣ
ਭਾਈ ਕਲਜਗ ਵਿਚ ਹੋਵੇਗਾ ਜਟ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਸਚਖੰਡ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਿਛੇ
ਸਉ ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਸੀ ਅਤੇ ਏਹਨਾਂ ਤੋਹਾਂ ਤੋਂ ਬਗੈਰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਾ ਆਵਸੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ
ਜੀ ਤਿੰਨ ਕੋਹੜੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਭਗਤ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਅਗੇ ਕਬੀਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤੇ ਹੁਣ

ദയവായി ജന്മസാഖി ഭായി ബാലേവാലിയുടെ 273-ാം പേജിന്റെ 305-ാം പേജ് കാണുക. (പഞ്ചാബിലെ)

ਸਾਖੀ ਇਕ ਪਹਾੜ ਦੀ ਚਲੀ (੨੭੩)

ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਹੁਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵੇਰ ਉਹ ਹੋਸੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਕਬੀਰ ਜੁਲਾਹਾ ਹੋਯਾ ਤੇ ਨਾਨਕ ਖਤਰੀ ਹੋਏ ਅਤੇ ਜੀ ਉਹ ਕਿਸ ਵਰਨ ਹੋਵੇਗਾ ਜੀ ਤੇ ਕਿਸ ਧਰਤੀ ਤੇ ਹੋਸੀ ਕੇਹੜੇ ਸ਼ਹਿਰ ਤਾਂ ਪੁਛਿਲਾਦ ਭਗਤ ਕਿਹਾ ਭਾਈ ਪੰਜਾਬ ਧਰਤੀ ਤੇ ਵਰਨ ਜਟ ਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਟਾਲੇ ਵਿਚ ਹੋਸੀ। ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਬਹਿ ਪਿਆ ਗੁਰੂ

ദയവായി ജന്മസാഖി ഭായി ബാലേവാലിയുടെ 305-ാം പേജ് കാണുക. (പഞ്ചാബിലെ) ഹിന്ദിപ്പതിപ്പ്

जन्म साखी (३०५) माई बाले वाली

तब भक्त प्रह्लाद ने कहा—हे नानक देव । आप को इस कलियुग में बड़ा भक्त बनाया है । आप की ही संगति से अनेक प्राणियों का भला होगा । और आप का अनंत प्रताप होगा । तब मरदाने ने कहा—हे प्रह्लाद जी । आप भी तो परम भक्त हैं तथा भगवान ने आप के लिये ही अवतार धारण किया था । प्रह्लाद जी ने कहा—हे माई मरदाना । इस स्थान पर या तो कबीर पहुँचा है, और या वह गुरु नानक आया है । यहाँ आना कोई सुगम कार्य नहीं है । एक और महा पुत्र होगा जो पहुँच सकेगा । मरदाने ने कहा—हे भक्त वर । वह पुत्र कब और कब होगा । प्रह्लाद ने उत्तर दिया, कि जब गुरु नानक देव यहाँ आयेंगे तो इन के सौ वर्ष पश्चात आयेगा । अर्थात् यहाँ केवल तीन आदमी ही आने हैं । एक तो भक्त कबीर और दूसरे ही गुरु नानक देव जी इन के पश्चात वह तीसरा आयेगा । तब मरदाने ने कहा हे प्रह्लाद जी । कबीर तो जुलाहा था, और नानक देव—सूत्री हैं । परंतु वह तीसरा किस जाती का होगा, उत्तर में प्रह्लाद जी ने कहा—हे मरदाना । पंजाब की धरती और वहाँ उस का जाट होगा । तथा नगर कयासा में होगा । उस समय मरदाना गुरु जी के यहाँ

ചോദ്യം - ഒരു സംസ്കൃത പണ്ഡിതൻ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. നിങ്ങളുടെ വിശുദ്ധ രാമ്പാൽജി മഹാരാജിന് സംസ്കൃതമറിയില്ല. പിന്നെ എങ്ങനെയാണ് സംസ്കൃതത്തിലെ ശ്രീമത് ഭാഗവത്ഗീത അദ്ദേഹം ഭക്തർക്ക് വിശദീകരിച്ചു കൊടുത്തതെന്ന് പറയൂ. ഒരിക്കലുമത് സാധ്യമല്ല.

ഭക്തി മര്യാദ

“ജീവരാശിയാണ് നമ്മുടെ വംശം, മാനവികതയാണ് നമ്മുടെ മതം, ഹിന്ദു, മുസ്ലീം, സിക്, ക്രിസ്ത്യൻ..... എന്നിങ്ങനെ വ്യത്യസ്തമായ മതങ്ങൾ ഇല്ല”
പ്രിയ ഭക്ത ജനങ്ങളേ,

എകദേശം അയ്യായിരം വർഷം മുൻപ് യാതൊരു മതമോ മറ്റ് സമ്പ്രദായങ്ങളോ ഒന്നും ഇല്ലായിരുന്നു. ഹിന്ദുവോ, മുസ്ലീമോ, സിക്കോ, ക്രിസ്ത്യാനിയോ ഒന്നും തന്നെ ഇല്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ കലിയുഗ പ്രഭാവം നമ്മളിൽ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ടായി. കാരണം മതപരമായ കുല ഗുരുകൾ വഴി ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ എഴുതി വച്ചിരുന്ന സത്യത്തെ അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ടു എന്നതായിരുന്നു. ഇത് സ്വാർത്ഥതയും അല്ലെങ്കിൽ അതിനുമേലെ എന്തെങ്കിലും മുൻകൂട്ടി കണ്ടുകൊണ്ടാവാം. ഇതിന്റെ അനന്തര ഫലമായി ഇന്ന് ഒരൊറ്റ മനുഷ്യമതത്തിന് നാല് മതങ്ങളും മറ്റ് അനേകം സംസ്കാരങ്ങളും ഉണ്ടായി തീർന്നു. ഇതു കാരണം പരസ്പരം അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമുണ്ടാകുന്നത് സ്വാഭാവികമാണ്. എല്ലാപേരുടേയും പ്രഭു/ഭഗവാൻ/രാമൻ/അല്ലാഹ്/റബ്ബ്/ഗോഡ്/ഖുദ/പരമേശ്വരൻ എല്ലാം ഒന്നു തന്നെയാണ്. ഈ പേരുകളെല്ലാം ഭാഷകളിലെ പര്യായപദങ്ങളാണ്. എല്ലാപേർക്കുമറിയാം എല്ലാപേരുടേയും യജമാനൻ (പരമാത്മാ) ഒന്നാണെന്ന്, എന്നാൽ എന്തിനാണ് രണ്ട് വ്യത്യസ്ത മത സംസ്കാരങ്ങൾ?

എല്ലാപേരുടേയും യജമാനൻ/റബ്ബ് /ഖുദ/അല്ലാഹ്/ഗോഡ്/രാമൻ/പരമേശ്വരൻ എല്ലാം ഒന്നാണെന്ന സത്യം തികച്ചും സത്യമാണ്. പരമാത്മാവിന്റെ യഥാർത്ഥ പേര് കബീർ ആണെങ്കിൽ ഓരോ മനുഷ്യരും തന്റെ ഭാവനയനുസരിച്ച് പല പല രൂപത്തിൽ ദർശിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഹിന്ദുക്കൾ പറയും ഞങ്ങളുടെ രാമനാണ് വലുതെന്ന്. മുസ്ലീങ്ങൾ പറയും ഞങ്ങളുടെ അല്ലാഹുവാണ് വലുത്. ക്രിസ്ത്യാനി പറയും ഈശാമസീഹ (യേശു) യാണ് വലുതെന്നും സിക്കുകാർ തങ്ങളുടെ ഗുരുനാനാക്കാണ് വലുതെന്നും പറയുന്നു. ബഹുജ്ഞാതായ നാല് കുട്ടികളിൽ ഒരാൾ ഇത് പപ്പയാണെന്നും, രണ്ടാമത്തെയാൾ ഇത് നിന്റെ പപ്പയല്ല എന്റേത് ആണെന്നും മൂന്നാമൻ ഇതെന്റെ ഡാഡിയാണെന്നും നാലാമൻ ഇതെന്റെ അച്ഛനാണെന്നും പറയുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഈ നാലുപേരുടേയും പിതാവ് ഒരാൾ തന്നെയാണ്. ഈ ബഹുജ്ഞാതായ കുട്ടികളെപ്പോലെയാണ് ഇന്ന് നമ്മുടെ മനുഷ്യർ സമൂഹത്തിൽ യുദ്ധം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

“കോയ് കഹെ ഹമാരാ രാം ബഡാ ഹെ കോയ് കഹെ ഖുദായ് റെ കോയ് കഹെ ഹമാരാ ഈസമ്മസീഹ ബഡാ, ധെ ബാട്ടാ രഹെ ലഗായ് റെ”
നമ്മുടെ എല്ലാ മതഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ശാസ്ത്രങ്ങളിലും ആ ഒരു പ്രഭു /മാലിക് /റബ്ബ് /ഖുദാ അല്ലാഹു/രാം/സാഹേബ്/ഗോഡ്/പരമേശ്വരൻ ഈ പേരെല്ലാം ഒരാളുടെ തന്നെ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹത്വമാണ് നമ്മൾ പാടുന്നത്. എല്ലാ പേർക്കുമറിയാം ഈ ലോകത്തിൽ ഒരേ ഒരു

ഈശ്വരനേയുള്ളുവെന്ന് പക്ഷെ നമ്മൾ ദർശിക്കുന്നത് പലരുപത്തിലാണെന്ന് മാത്രം.

വേദം, ഗീത, ഖുറാൻ, ഗുരുഗ്രന്ഥ സാഹേബ് ഇവയെല്ലാം ഏകദേശം ഒരുപോലെയാണ്. യജുർവേദത്തിലെ 5-ാം ശ്ലോകം നമ്പർ 32-ൽ, സാമവേദത്തിലെ സംഖ്യനമ്പർ - 1400, 822-ൽ അഥർവ്വ വേദത്തിലെ കാൺഡം നമ്പർ -4- ന്റെ അനുവാകത്തിൽ 1-ാം മത്തെ ശ്ലോകം നമ്പർ - 7, ഋഗ്വേദത്തിന്റെ 2-1, അ-1-ന്റെ സൂക്തം 11-ൽ ശ്ലോകം നമ്പർ 4-ൽ കബീർ എന്ന നാമം എഴുതിയിട്ട് പറയുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ് - “സത്യത്തിന്റെ പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മ കബീർ ആകുന്നു. ഗീത (ഭഗവത് ഗീത) നാല് വേദങ്ങളുടേയും സംക്ഷിപ്തമായ സാരമാണ്. ഗീതയും ആ സത്പുരുഷ പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മ കബീറിനെപ്പോലെ രഹസ്യ സൂചന (അടയാളം) നൽകുന്നു. ഭഗവത്ഗീതയുടെ അദ്ധ്യായം 15-ലെ ശ്ലോകം നമ്പർ 16-17, 18-ലെ ശ്ലോക നമ്പർ 46,42, 8 -ലെ ശ്ലോക നമ്പർ 8 മുതൽ 10 ലും 22 ലും 15-ലെ ശ്ലോകം നമ്പർ 1,2,4 ലും ആ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിനെ ആദരിക്കുന്നതിനുള്ള രഹസ്യ സൂചന നൽകുന്നു. ശ്രീ ഗുരുഗ്രന്ഥ സാഹേബ് പേജ് നമ്പർ 24 ലും, പേജ് നമ്പർ 721 ലും ഈശ്വരന്റെ (പരമാത്മാവിന്റെ) മഹിമ പാടുന്നു. ഇതേപോലെ ഖുറാനും ബൈബിളും ഒരേ ശാസ്ത്രമാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. രണ്ടും ഏകദേശം ഒരേ സന്ദേശമാണ് നൽകുന്നത്. പരമാത്മാവിന്റെ ശക്തിയാലാണ് ഈ പ്രപഞ്ചത്തിൽ സൃഷ്ടി നടപ്പായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഖുറാനിൽ ഹുക്രാണി നമ്പർ 25 ന്റെ നമ്പർ 52 മുതൽ 59 വരെ കബീരൻ, ഖബീര, കബീരു മുതലായ വാക്കുകൾ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. പൈഗനമ്പർ മുഹമ്മദിൽ അല്ലാഹു ആ് ദിവസം തുടർച്ചയായി തന്റെ ശക്തിയാൽ സൃഷ്ടി രചിക്കുകയും ഏഴാം ദിവസം വിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതേ പ്രമാണം ബൈബിളിലും പറയുന്നു. അത് 1:20 മുതൽ 2:5-ൽ ഉണ്ട്.

ജനന മരണ രൂപത്തിലുള്ള രോഗങ്ങളിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നത് ആരാനോ അവന്റെ പക്കൽ ജീവികളെ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള മന്ത്രങ്ങളുണ്ടെന്ന് എല്ലാ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും പറയുന്നു. കാലമാകുന്ന കാരാഗ്രഹത്തിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെടുത്തി നമ്മുടെ എല്ലാമെല്ലാമായ പരമാത്മാവിന്റെ സത്യലോകം പ്രാപ്തമാക്കുവാനാണ് ഇതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ഒരു ജീവിയെ കാലത്തിന്റെ പിടിയിൽ നിന്നും മാറ്റി പൂർണ്ണ രൂപത്തിൽ ഗുരുവിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോയി നല്ല ഉപദേശങ്ങൾ നൽകുന്നത് കോടിക്കണക്കിന് പശുക്കളെയും ആടുകളെയും മൃഗഹൃദയയിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതിനും തുല്യമാണ്. ഇപ്പോൾ മനുഷ്യൻ കപടധാരികളായ ഗുരുക്കൾ വഴി ശാസ്ത്രത്തിന് വിരുദ്ധമായി കാലത്തിന്റെ വലയിൽ വീണു പോകുകയാണ്. നമ്മൾ യഥാർത്ഥ ഗുരുവിന്റെ അടുത്തു നിന്ന് ഈശ്വര നാമത്തിൽ നേർ വഴിയുലൂടെ സഞ്ചരിച്ചാൽ ജനന-മരണ കഷ്ടത എന്നനേയ്ക്കുമായി അവസാനിക്കുന്നതായിരിക്കും. മാത്രമല്ല സത്യലോകത്തിൽ വളരെയധികം ശാന്തി ലഭിക്കുന്നതുമായിരിക്കും.

ഇപ്പോൾ വളരെ പ്രധാനമായ ഒരു കാര്യം ഇന്നത്തെ ഗുരുക്കൾ ധാരാളം ശിഷ്യരെ ഉണ്ടാക്കി തന്റെ യോഗ്യത കാട്ടി, പേരിന് രണ്ട് മുന്ന് ഭഗവത് നാമങ്ങളും ജപിച്ച് അല്ലെങ്കിൽ ഭഗവാന്റെ കഥകൾ പറഞ്ഞ് ഗോപ്യമായി അവരെ (ശിഷ്യരെ) ജാലവിദ്യയിൽ (വലയിൽ) പെടുത്തുന്നു. ശാസ്ത്രത്തിന് വിരുദ്ധമായി ഗുരുക്കന്മാർ ഉപദേശം ശിഷ്യർക്ക് കൊടുക്കുമ്പോഴും തെറ്റായ നാമ ജപം ഉണ്ടാകുമ്പോഴും നമ്മൾ നിശ്ചയമായും നരകത്തിലേയ്ക്കാണ് പോകുന്നത്. ഇത് ഗീതയിലും വേദങ്ങളിലും മാത്രമല്ല സർവ്വ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും പറയുന്നു. ഇത് മനസ്സിലാവാൻ ഒരു കഥ ചുരുക്കത്തിൽ പറയാം:

പണ്ടൊരിക്കൽ പരീക്ഷിത് രാജാവിന് സർപ്പശാപം മൂലം ഏഴാം ദിവസം സർപ്പദാഹനമേല്ക്കുമെന്നും അദ്ദേഹം മരിക്കുമെന്നും എല്ലാ പേർക്കും അറിയാമായിരുന്നു. ഇതുകൊണ്ട് ഈ ഏഴുദിവസവും ഭഗവാന്റെ കഥകൾ പരീക്ഷിത് രാജാവിനെ കേൾപ്പിക്കുവാനും അദ്ദേഹത്തെ മോഹവലയത്തിൽ നിന്ന് മുക്തനാക്കുവാനും തീരുമാനിച്ചു. മരണ സമയം ഭഗവാന്റെ നാമം മാത്രം മനസ്സിൽ നിറയുന്നത് അത്യധികം ഉത്തമമാണ്. അപ്പോൾ ആരാണ് രാജാവിനെ കഥകൾ കേൾപ്പിക്കുന്നത് എന്ന പ്രശ്നമുയർന്നു. ഈ സമയം അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന പല മഹർഷിമാരും, ശ്രീമദ് ഭാഗവത് സുധാസാഗരത്തിന്റെ രചയിതാവായ മഹർഷി വേദവ്യാസൻ പോലും സ്വയം കഥ കേൾപ്പിക്കുവാൻ യോഗ്യരല്ലായെന്ന് സ്വയം തന്നെ തീരുമാനിച്ചു. ഒരു ജീവൻ പോകുന്നത് കാണുവാനും അതിന് ദൃക്സാക്ഷിയാകുവാനും ആരും ആഗ്രഹിക്കുകയില്ലല്ലോ. ആപാപം ചുമക്കുവാൻ ആരും തയ്യാറല്ലായിരുന്നു.

അങ്ങനെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നും സുഖദ്വേഷജിയെ കഥ കേൾപ്പിക്കുവാൻ വിളിപ്പിച്ചു. അപ്പോഴും മരണം പ്രതീക്ഷിച്ച് കഴിയുന്ന പരീക്ഷിത് രാജാവിന്റെ മോഹം സ്വർഗ്ഗലോകത്തെപ്പറ്റിയായി. സ്വർഗത്തിലെ സുഖഭോഗങ്ങൾ അനുഭവിക്കാനും സുഖിക്കാനുമുള്ള മോഹം അപ്പോഴും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിലുണ്ടായി. ഭഗവാൻ ഓരോന്ന് ഓരോരുത്തർക്ക് കരുതി വെച്ചിട്ടുണ്ട്. അത് നമ്മൾ അനുഭവിക്കുക തന്നെ വേണമെന്ന് ഉറച്ച തീരുമാനമാണ്. നമുക്ക് സ്വർഗ്ഗം പ്രാപ്തമാകണമെങ്കിൽ നമ്മുടെ കർമ്മവും നല്ലതാകണം. കർമ്മം നല്ലതാകണമെങ്കിൽ നമുക്ക് ശരിയായ ഉപദേശം കിട്ടണം. അതിന് നല്ല ഗുരുവിനെ കിട്ടണം. നല്ല ഉപദേശം കിട്ടാതെ, നല്ല മാർഗ്ഗ ദർശനമില്ലാതെ നമുക്ക് ഒരു കാര്യവും നേടുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല.

ഇനി വെറൊരു കാര്യം പറയാം: പ്രധാനമന്ത്രി ഒരു സ്ഥലത്ത് വരുന്നത് പറയുമ്പോൾ, അദ്ദേഹം വരുന്നതിന് മുൻപ് ആ സ്ഥലം മനോഹരമായി അലങ്കരിച്ച് വാദ്യഘോഷങ്ങൾ മുഴക്കി ആളുകളെ ആകർഷിപ്പിക്കുന്നു. ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹം വരുന്നിടത്ത് തിരിഞ്ഞ് കൂടുന്നു. പ്രധാനമന്ത്രി പ്രസംഗിക്കുമ്പോൾ - “ആഗ്രയിൽ ഇന്റർ നാഷണൽ കോളേജ് പണിയും അല്ലെങ്കിൽ ചണ്ഡിഗഡിൽ ഇന്റർനാഷണൽ യൂണിവേഴ്സിറ്റി പണിയും” എന്നൊക്കെ പറയും. ഇത് കേട്ട് ആളുകൾ വളരെ സന്തോഷത്തോടെ അദ്ദേഹത്തെ കൈയ്യടി നൽകി

പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു. കുറച്ച് നാൾ കഴിയുമ്പോൾ മനസ്സിലാകും അദ്ദേഹം പ്രസംഗിച്ചത് വെറും പൊളിവാക്കുകളാണെന്ന്. ജനങ്ങൾ വെറും വിൽഡികളായതെന്ന്. ഈ കാര്യങ്ങൾ പ്രസ്താവിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന വാക്കുകൾ തീർച്ചയായും വായിച്ച് അതിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുകയും വളരെ പെട്ടെന്നു തന്നെ ഗുരു മന്ത്രം പ്രാപ്തമാക്കുകയും ചെയ്യൂ:

“കബീർ പണ്ഡിത് ഔർ മശാൽചി, ദോനോം സുഞ്ചൈ നാഹിം,
 ഔരോം നേ കരൈ ചാന്ദന, ആപ് അന്തേരേ മാഹിം,
 കബീർ, കരണി തജ് കഥനി കമൈ, അജ്ഞാനി ദിൻ രാത്ത്,
 കുക്കർ ജ്യോം ഭൂംകത് ഫിരൈ, സുനി സുനായി ബാത്ത്,
 ഗരീബ്, ബീജക് കി ബ്ത്താം കഹൈ, ബീജക് നാഹിം ഹാഥ്,
 പ്യഥി ടോബൽ ഉതരേ, കഹൈ-കഹൈ മീഠീ ബാത്ത്.
 ഗരീബ്, ബീജക് കി ബാത്താം കഹൈ, ബീജക് നാഹിം പാസ്,
 ഔരോം കോ പ്രമോദ് ഹിം, ആപൻ ചലേ നിരാശ്.
 ഗരീബ്, കഥനി കെ ശൂരേ ധനേ, കമൈ ആടമ്പർ ജ്ഞാൻ,
 ബാഹർ ജാബ് ആവൈ നഹീം, ലീദ് കരൈ മൈദാൻ.”

കഥ പറയുന്നതും ഉപദേശം നൽകുന്നതും കുട്ടിക്കളിയല്ല. ഓരോരുത്തർ പറയും -“ഞാൻ വലിയ വലിയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ രാമായണം വായിക്കും ഗീത വായിക്കും ഗ്രന്ഥ് സാഹേബ് വായിക്കും സത്സംഗം പറയും എന്നൊക്കെ. എല്ലാപേർക്കും ഇപ്രകാരം ചെയ്യുവാൻ കഴിയില്ല. പൂർണ്ണനായ അതായത് സർവ്വ ജ്ഞാനിയായ ഒരു സന്യാസി (ഗുരു) ക്കു മാത്രമേ കഥകൾ പറഞ്ഞു തരാനും ഉപദേശിക്കുവാനുമുള്ള അധികാരമുള്ളൂ. സദ്ഗുരു കഥ തുടങ്ങിയാൽ അത് അവസാനിപ്പിക്കാനും അദ്ദേഹത്തിന് കഴിയും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾക്ക് ഗാംഭീര്യവും ശബ്ദത്തിന് വളരെ മാധുര്യവും ഉള്ളതാകുന്നു. സദ്ഗുരു നമുക്ക് സത്സംഗം (ഉപദേശം) നൽകുമ്പോൾ മാങ്ങയുടെ മഹത്വത്തെപ്പറ്റി ഉദാഹരണ രൂപേണ പറയുന്നു -മാങ്ങ വളരെ മധുരമുള്ള പഴമാണ്. പഴങ്ങളുടെ രാജാവാണ്, മഞ്ഞ നിറമാണ് മാങ്ങയുടേത് എന്നിങ്ങനെ. ഇത് കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ മാങ്ങയുടെ രുപം മനസ്സിൽ കാണുകയും അത് കഴിക്കുമ്പോഴുള്ള ആ മാധുര്യം നുണയുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ ആ കുട്ടത്തിൽ വിഡ്ഢികളായ കുറച്ചു പേരുണ്ടാകുമല്ലോ. അതിലൊരാൾ സദ്ഗുരുവിനോട് മാമ്പഴം ആവശ്യപ്പെടുകയും അത് അപ്പോൾ കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ അവിടെ ബഹളം വെച്ച് പ്രശ്നങ്ങളുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഗുരുവിനെ അസഭ്യം പറയുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ളവർ നരകത്തിലേക്ക് പേകുമെന്നതിൽ സംശയമില്ല. എങ്ങനെയെന്നോ ഈശ്വരനെ പ്രാപ്തിയുണ്ടാവാൻ നമ്മൾ കഠിനമായ തപസ്വ്യ ചെയ്യുന്നു അപ്രകാരമാണ് മാമ്പഴം കിട്ടുന്നതും. മരത്തിൽ നിന്നും മാങ്ങ പഠിക്കുവാൻ നമ്മൾ പ്രയത്നിച്ചാലേ പറ്റൂ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റുള്ളവരുടെ സഹായം വേണം. അതുപോലെ നിരാകാരനായ (രൂപമില്ലാത്ത) ഈശ്വരനെ കാണുവാൻ കഠിനമായ തപസ്വ്യവേണ്ടി വരുന്നതാണ്.

ഏതൊരു വ്യക്തി സ്വയം ഗുരുവായി ചമഞ്ഞ് ശിഷ്യരെ ഉണ്ടാക്കി, ശിഷ്യർക്ക് തെറ്റായ മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്നുവോ, അവർ സ്വയം തലയിൽ പാപമായ ഭാരത്തെ കയറ്റി വയ്ക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അജ്ഞാനിയായ ശിഷ്യൻ എപ്പോഴും സർഗുരുവിന് കഷ്ടത വരുത്തി കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കാശിയിൽ കബീർ സാഹേബിന് 64 ലക്ഷം ശിഷ്യരുണ്ടായിരുന്നു. ഈ ശിഷ്യരെ പരീക്ഷിക്കുന്നതിനായിട്ട് കാശി പട്ടണത്തിലെ ഒരു പ്രസിദ്ധമായ വേശ്യയ്ക്ക് സത്സംഗം (ഉപദേശം) നൽകുന്നതിനായിട്ട് പോയി. ഇത് ശിഷ്യരിൽ ഗുരുവിനോട് വെറുപ്പുള്ളവാക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിലുള്ള വിശ്വാസം ഇല്ലാതാക്കുന്നതിനും വഴിയൊരുക്കി, അറുപത്തി നാല് ലക്ഷം ശിഷ്യരിൽ കേവലം രണ്ട് പേർ ഒഴികെ എല്ലാവരും ഗുരുവിനെ ഉപേക്ഷിച്ച് പോയി.

സർഗുരു ഗരീബ് ദാസ്ജിയുടെ വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധിക്കുക:
 ഗരീബ്, ചണ്ഡാലി കെ ചെലംക് മേം, സർഗുരു ബൈവേ ജായ്,
 ചൌസദ് ലാവ് ഗാരത് ഗയേ, ദോ രഹേ സത് ഗുരു പായ്ഭട്വാ,
 ഭട്വാ സബ് കഹൈ, ജാനത് നാഹീം ഘോജ്
 കബീർ, മാനുഷ് ജന് പായ്കർ, നഹിം രടൈം ഹരി നാം
 ജൈസെ കുവാം ജൽ ബിന,ഖുദവായാ കിസ് കാം
 കബീർ, ഏക് ഹരി കെ നാം ബിനായേ രാജാ ഗുഷദ് ഹോ,
 മാട്ടി ഡോവൈ കുഹാർ കി, ഘാസ് ന ടാലേകോ.
 ദാസ് ഗരീബ് കബീർ കരമം സെ, ബാംടത് സിർ കാ ബോഞ്ച്

ഞങ്ങൾക്ക് താങ്കളോട് ഒരേ ഒരു അപേക്ഷയെ ഉള്ളൂ-“വളരെ ആലോചിച്ച് കാര്യങ്ങൾ തീരുമാനിക്കൂ.

സാമവേദത്തിന്റെ ശ്ലോകം നമ്പർ 822-ൽ പറയുന്നത് - ഒരു ജീവന്റെ ആത്മാവിന്റെ മുക്തി മൂന്ന് നാമങ്ങളിലാണെന്നാണ്. ഒന്നാമത് “ഓം” രണ്ടാമത് “സത്നാമം” (തത്), മൂന്നാമത് സാരനാമം (സത്). അതായത് “ഓം തത് സത്” എന്നാണ് ആ മഹാമന്ത്രം. ഇത് ഭഗവദ്ഗീതയിലും ശ്രീ ഗുരുഗ്രന്ഥ സാഹേബിലും ജപിക്കുന്നതിനുള്ള നിർദ്ദേശം നൽകുന്നുണ്ട്. ഈ മന്ത്രം ഒറ്റയ്ക്ക് ഒറ്റയ്ക്ക് ജപിക്കുന്നത് കൊണ്ട് കാര്യമില്ല. ഒന്നിച്ച് ജപിക്കണം - “ഓം തത് സത്” എന്ന് ആദ്യം സത് സംഗം കേൾക്കൂ, എന്നിട്ട് “ഭക്തി” രൂപത്തിലുള്ള വയലിൽ ഇറങ്ങി പണി ചെയ്യൂ. വയൽ പാകപ്പെടുത്തിയശേഷം വിത്തു വിതയ്ക്കൂ. അപ്പോൾ ഈശ്വര രൂപത്തിലുള്ള ഫലം (കായ്) കിട്ടുന്നതായിരിക്കും.

കബീർ, മാനുഷ് ജന് പാകർ, നഹിം രടൈം ഹരി നാം
 ജൈസെ കുവാം ജൽ ബിന,ഖുദവായാ കിസ് കാം
 കബീർ, ഏക് ഹരി കെ നാം ബിനായേ രാജാ ഗുഷദ് ഹോ,
 മാട്ടി ഡോവൈ കുഹാർ കി, ഘാസ് ന ടാലേകോ.

എല്ലാ ശാസ്ത്രങ്ങളിലും ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും പൂർണ്ണ മുക്തി കിട്ടുന്നതിനുവേണ്ടി പരമാത്മാവിന്റെ (ഈശ്വരന്റെ) പ്രതിനിധിയായ സന്യാസിയിൽ നിന്നും (ഗുരുവിൽ നിന്നും) ഉപദേശം നേടി മംഗളം (നന്മ) ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഒരു പക്ഷേ ഈശ്വര നാമം ജപിച്ചില്ലയെങ്കിൽ-

“നാം ബിനാ സുനാ നഗർ, പട്യാ ശഹർ മേം ശോർ,

ലുട്ട് ന ലുട്ടി ബംബഗീ, വോ ഗയാ ഹംസാ ഭോർ
 അദലി ആരതി അദൽ അജുനി, നാമ് ബിനാ ഹേ-കായാ സുനി,
 ജുഡി കായാ ഖാൽ ലുഹാര, ഇംഗ്ളാ-പിംഗ്ളാ- സുഷമൻ ദാരാ
 കൃതഗ്നി ഭുലേ നർ ലോയി, ജാ ഘട് നിശ്ചയ്- നാം ന ഹോയാ
 സോ നർ കീട്ട് -പതംഗ ഭുജംഗാ, ചൗരാസി മേം ഘർ ഹേ അംഗാ.

ആത്മാ രൂപി വയലിൽ വിത്ത് മുളച്ചില്ലായെങ്കിൽ എല്ലാം വ്യർത്ഥമായി എന്നതാണ്. യഥാർത്ഥ ഭക്തിയുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ നമുക്ക് പരമേശ്വരനെ ലഭിക്കുകയുള്ളൂ, മുക്തി ലഭിക്കുകയുള്ളൂ. ഈശ്വരനാ മത്തിനല്ലാതെ മറ്റൊന്നിനും മുക്തി നൽകുവാൻ ആകില്ല. അതിനാൽ എല്ലാം പേരും അവരവരുടെ ഭക്തിയാകുന്ന ധനം ശേഖരിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയാലും മറ്റുള്ളവരോടും ഇപ്രകാരം ശേഖരിക്കുവാൻ പറഞ്ഞാലും. എത്രയും പെട്ടെന്ന് ഭക്തിയാകുന്ന ധനം എത്രത്തോളം ശേഖരിക്കുവാൻ പറ്റുമോ അത്രയും ശേഖരിക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ നമ്മളുടെ മരണം വന്നു പോയാൽ പിന്നെ ഒന്നിനും സമയമില്ല. ഗുരുനാനാക്ക്ദേവ് ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:

നാം ജാനേ യേ കാൽ കി കർ ടാറെ, കിസ് വിധി ഡൽ ജാ പാസാവേ.
 ജിൻഹാദേ സിർ തേ മൗത്ത് ഖുട്ഗതി, ഉന്ഹാനും കേടാ ഹാംസാവേ.

കബീർ സാഹേബ് ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:

കബീർ, ശ്യാംസ് - ശ്യാംസ് മേം നാം ജപോ, വ്യഥാ ശ്യാംസ് മത്ത് ഖോയെ
 ന ജാനേ ഇസ് ശ്യാംസ് കാ, ആവൻ ഹോ കെ നാ ഹോയെ.
 സത്ഗുരു സോയ് ജോ സാരനാം ധഡാഖൈ ഔർ ഗുരു കോയ് കാം
 ന ആഖൈ “സാർ നാം ബിൻ പുരുഷ് ഭഗവാൻ ദ്രോഹി”

സാരനാമം അല്ലെങ്കിൽ സാരശബ്ദം ശിഷ്യന് കൊടുക്കാത്ത ഗുരു നരകത്തിലേക്ക് പോകുന്നതാണ്. ആ ഗുരു ഭഗവാന്റെ ശത്രുവാണു വിദ്രോഹിയാണ്. അവന് ഭഗവാൻ ശിക്ഷ നൽകുന്നു.

ഇപ്പോൾ ഭക്ത സമൂഹത്തിനിടിയിൽ തെറ്റായ ഒരു ധാരണ പരന്നിട്ടുണ്ട്. എന്തെന്നാൽ ഒരിക്കൽ ഗുരുവിനെ സ്വീകരിച്ച് കഴിഞ്ഞാൽ രണ്ടാമത് ഗുരുവിനെ മാറ്റുവാൻ പാടില്ല. അല്പമൊന്നു ചിന്തിച്ചു നോക്കിയാൽ ഗുരു, നമ്മുടെ ജന്മ-മൃത്യു രൂപി രോഗങ്ങൾ ഇല്ലാതാക്കുന്ന ഡോക്ടറാണ്, എന്ന് മനസ്സിലാകും. ഒരു ഡോക്ടറുടെ അടുത്തു പോയാൽ രോഗം മാറിയില്ലായെങ്കിൽ അടുത്ത ഡോക്ടറുടെ അടുക്കൽ പോകും. ഉദാ: ധർമ്മദാസ് സാഹേബിന്റെ ആദ്യഗുരു ശ്രീ രൂപദാസ് ജി ആയിരുന്നു. അപ്പോൾ മനസ്സിലായി ഈ ഗുരുവിന് പൂർണ്ണ മുക്തി നേടി തരുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്ന്. പെട്ടെന്നു തന്നെ ആദ്യ ഗുരുവിനെ ഉപേക്ഷിച്ച് പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മ പരമേശ്വരനായ സത്പുരുഷൻ കബീർ സാഹേബിനെ തന്റെ ഗുരുവായി സ്വീകരിക്കുകയും പൂർണ്ണ മോക്ഷം നേടി സത്യലോകം പ്രാപ്തമാക്കുകയും ചെയ്തു. ഇപ്രകാരം അർഹതയില്ലാത്ത (യോഗ്യനല്ലാത്ത) ഗുരുവിനെ ഉപേക്ഷിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്.

“ബുഠോ ഗുരു കെ പക്ഷ് കൊ തജത് ന കീജൈ വാരി”

(ഗുരുവിന്റെയും നാമ ജപത്തിന്റെയും മഹിമയെപ്പറ്റി)

- ഗരീബ്, ബിൻ ഉപദേശ് അചാൻ ഹേ, ക്വോ ജീവത് ഹൈം പ്രാബ്
ബിൻ ഭക്തി കഹാം ടൈർ ഹേ, നർ നാഹിം പാഷാബ് (1)
- ഹരീബ്, ഏക് ഹരി കെ നാം ബിനാ, നാരി കുത്തിയാ ഹോ,
ഗലി ഭുക്ത് ഹിരൈ, ടൂക് നാ ടാലൈ കോ (2)
- ഗരീബ്, ബിബി പട്ദേ രഹൈം ധീഡ്യോഡി ലഗ്ത്തി ബാർ
ഗാത്ത് ഉഘാടെ ഫിർതി ഹൈം, ബൻ കുത്തിയ ബാസാർ (3)
- ഗരീബ് നക്ബേസർ നക് സെ ബനി, പഹരേത് ഹാർ ഹമേൽ,
സുന്ദരി സെ സുൻഹി (കുത്തിയ) ബനി, സുനി സാഹിബ് കെ ഖേൽ (4)
- കബീർ, ഹരി കെ നാം ബിനാ, രാജാ ഋഷ്ട് ഹോയ്.
മാട്ടി ലദൈ കുഹാർ കെ, ഘാസ് നാ ടാലൈ കോയെ (5)
- കബീർ, രാമകൃഷ്ണ സെ കോൻ ബഡാ. ഉൻഹോ ടി ഗുരു കീൻഹ്,
തീൻ ലോക് കെ ലേ ധനി, ഗുരു ആഗേ അധീൻ (6)
- കബീർ, ഗർഭ യോഗേശ്വർ ഗുരു ബിനാ, ലാഗാ ഹരി കി സേവാ,
കഹൈ കബീർ സ്വർഗ്ഗ് സെ, ഹേർ ദിയാ സുഖദേവ് (7)
- കബീർ, രാജാ ജനക് സെ നാമ് ലെ, കിൻഹിം, ഹരി കി സേവാ (പൂജാ)
കഹൈ കബീർ വൈകുണ്ഠ് മേം ഉല്ടാ മിലെ സുഖ്ദേവ് (8)
- കബീർ, സത്ഗുരു കെ ഉപദേശ് കാ, ലായാ ഏക് വിചാർ,
ജൈ സത്ഗുരു മിൽത്തേ നഹിം, ജാത്താ നരക്ദാർ (9)
- കബീർ, നരക് ദാർ മേം ദൂത് സബ്, കർത്തേ ഖൈംച്ചാ താൻ,
ഉനത്തോ കബഹറു നാ ഛൂട്ട്താ, ഫിർ ഫിർത്താ ചാരോം ഖാൻ(10)
- കബീർ, ചാർ ഖാനി മേം ഭ്രമ്താ, കബ്ഹറും നാ ലഗ്ത്താ പാർ,
സോ ഹേരാ സഞ്ത്ത് മിട്ട് ഗയാ, സത്ഗുരു കെ ഉപകാർ (11)
- കബീർ,സാത്ത് സമുദ്ര മസി കരും, ലേഖനി കരും ബൻറായ്
ധർത്തി കാ കാഗർ കരും, ഗുരു ഗുൺ ലിഖാന ജായേ (12)
- കബീർ, ഗുരു ബഡേ ഗോവിന്ദ് സെ, മൻ മേം ദേഖ് വിചാർ,
ഹരി സുമരേ സോ രഹ് ഗയെ, ഗുരു ഭജേ ഹുയെ പാർ (13)
- കബീർ, ഗുരു ഗോവിന്ദ് ദോവു ഖഡേ കാകേ ലാഗും പായ്,
ബലിഹാരി ഗുരു ആപ്നേ ജീൻ ഗോവിന്ദ് ദിയാ മിലായ് (14)
- കബീർ, ഹരി കെ രൂഠ്താ, ഗുരുകി ചരൺ മേം ജായ്,
കബീർ ഗുരു ജൈ രൂഠ്ജാം, ഹരി നഹിം ഹോത്ത് സഹായ് (15)

നാമ് കോൻ സേ രാം കാ ജപ്നാ ഹേ?

ഭഗവത് ഗീതയുടെ അധ്യായം നമ്പർ: 15 ന്റെ ശ്ലോകം നമ്പർ: 16

“ഒദ, ഇമൌ, പുരുഷൌ, ലോകേ, ക്ഷരഃ ച, അക്ഷരഃ ഏവ,
ച, ക്ഷര, സർവ്വാനി, ഭൂതാനി, കൂടസ്ഥഃ അക്ഷരഃ ഉച്യതേ”

പരിഭാഷ: ഈ ലോകത്തിൽ രണ്ട് തരത്തിലുള്ള ഭഗവാനുണ്ട്. ഒന്ന് നശിക്കുന്നതും മറ്റേത് നശിക്കാത്തതും. ഈ ലോകത്തിലെ സമ്പൂർണ്ണ ജീവികളുടേയും ശരീരം നശിക്കുന്നതാണ്. എന്നാൽ അതിനകത്ത് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ജീവാത്മാവ് അനശ്വരമായതാണ് (നശിക്കാത്തത്) ഭഗവത് ഗീതയിലെ അധ്യായം നമ്പർ 15-ലെ ശ്ലോകം നമ്പർ:17

“ഉത്തമഃ പുരുഷഃ തു, അന്യഃ പരമാത്മാ, ഇതി

ഉദാഹൃതഃ യഃ ലോക്ത്രയം ആവിശ്യബിഭർത്തി, അവ്യയഃ ഈശ്വരഃ”
പരിഭാഷഃ- ഉത്തമനായ ഭഗവാൻ മൂന്നു ലോകങ്ങളുടെയും കാര്യങ്ങൾ നോക്കി, അവരെ സംരക്ഷിക്കുന്നു.

പരമേശ്വരനായ പരമാത്മാവ് ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:-

കബീർ, അക്ഷർ പുരുഷ് ഏക് പേട് ഹേ, നിരജ്ഞൻ ബാക്കി ഡാർ ത്രിഭേവാ (ബ്രഹ്മ, വിഷ്ണു, മഹേശ്വർ) ശാഖാ ഭയേ, പാത്ത് ഭയാ സംസാർ (1)
കബീർ, തീൻ ദേവതോ സബേ കോയ് ധ്യാവൈ, ചൗധാ ദേവകാ മരം ന പാവൈ, ചൗധാ ജാംഡി പാംബ്യാം ധ്യാവൈ, കഹൈ കബീർ സോ ഹമരെ ആവൈ (2)

കബീർ, തീൻ ഗുണൻ കി ഭക്തിത മേം, ഭൂലി പരയൗ സംസാർ, കഹൈ കബീർ നിദ് നാമ് ബിൻ, കൈസെ ഉതരൈ പാർ (3)

കബീർ, ഓംകാർ നാം ബ്രഹ്മ് (കാൽ) കാ, എഹ് കർത്താ മതി ജാനി, സാചാ ശബ്ദ് കബീർ കാ, പരാദ്മാ മാഹീം പഹിചാനി (4)

കബീർ, തീൻ ലോക് സബ് രാം ജപത് ഹെ, ജാൻ മുക്തി കൊ ധാമ്, രാമചന്ദ്ര വസിഷ്ഠ് ഗുരു കിയാ, തിൻ കഹി സുനായാ നാം (5)

കബീർ, രാം കൃഷ്ണൻ അവതാർ ഹൈം, ഇൻകാ നാഹിം സംസാർ, ജിൻ സാഹബ് സംസാർ കിയാ, സോ കിൻഹു ന ജനമ്യാം നാരി (6)

കബീർ, ചാർ ഭൂജാകെ ഭജൻമേം, ഭൂലി പരേ സബ് സദ്, കബിരാ സുമിരൈ താസു കൊ, ജാകെ ഭൂജാ അനന്ത് (7)

കബീർ, വിശിഷ്ട് മുനി സെ തത്രേനാ ജ്ഞാനി, ശോയ് കർ ലഗ് ധരൈ, സീതാ ഹരൺ മരൺ ദശരഥ് കൊ, ബൻബന്ധ രാം ഫിരൈ.

കബീർ, സമുദ്ര പാടി ലങ്കാഗയെ, സീതാ കൊ ഭർതാർ, (8)

താഹി അഗസ്ത് മുനി പിത് ലങ്കാ ഗയെ, സീതാ കൊൻ ഭർതാർ, താഹി അഗസ്ത് മുനി പായി ഗയോ, ഇൻമേം കൊ കരതാർ (9)

കബീർ, ഗോവർദ്ധൻ കൃഷ്ണൻ ജി ഉഠായാ,ദ്രോണാഗിരി ഹനുമത്, ശേഷ് നാഗ് സബ് സൃഷ്ടി ഉഠായി, ഇൻമേം കൊൻ ഭഗവന്ത് (10)

ഗരീബ്, ദുർവ്വാസാ കോപേ തഹാം സമജ്ജ് ന ആയി നീച ഛപ്പൻ കോടി യാദവ് കട്ടേ മചി രുധിർ കി കീച്ച് (11)

കബീർ കാട്ടേ ബന്ധൻ വിപത്തിമേം, കഹിൻ കിയാ സംഗ്രാം ജിന്ഹോം രേ നർ പ്രാണിയാം ഗരുഡ് ബഡോ കി രാം (12)

കബീർ, കഹ് കബീർ ചിതി ചേതഹു ശബ്ദ് കരേൗ നിർവാൺ ശ്രീ രാമചന്ദ്ര കൊ കർത്താ കഹന്ത് ഹൈം ഭൂലി പരയോ സംസാർ (13)

കബീർ, ജിൻ രാം കൃഷ്ണൻ നിരജ്ഞൻ കിയാ സോ തോ കർത്താ ന്യാർ അന്ധൻ ന ബുഛരായി, കഹൈ കബീർ വിചാർ (14)

കബീർ, തീൻ ഗുണൻ (ബ്രഹ്മ, വിഷ്ണു, ശിവ്) കി ഭക്തി മേം, ഭൂലൈ പഡയോ സംസാർ കഹൈ കബീർ നിജ് നാം ബിനാ, കൈസെ ഉതരോ പാർ (15)

ശബ്ദ് (സന്ത് രാംപാൽ ദാസ്ജി മഹാരാജ് രചിച്ചത്)

യുദ്ധ് ജിത്ത് കർ പാണ്ഡവ്, ഖുഷി ഹുയെ അപാർ,
ഇന്ദ്രപ്രസ്ഥ് കി ഗുഗി പർ, യുദ്ധിഷ്ഠിർ കി സർക്കാർ (1)
ഏക് ദിൻ അർജ്ജുൻ പുച്ഛതാ, സുൻ കൃഷ്ണൻ ഭഗവാൻ,

- ഏക് ബാർ ഫിർ സുനാ ദിയോ, വോ നിർമ്മൽ ഗീതാ ജ്ഞാൻ (2)
- ഘമാസാൻ യുദ്ധ് കെ കാരൺ, ഭൂൽ പടിഹൈ മോഹേം
- ജ്യോം കാ ത്യോം കഹ്നാ ഭഗവാൻ, തനിക്ക് ന അന്തർ ഹോയ് (3)
- ഋഷി മുനി ഔർ ദേവതാ, സബ്കോ രഹേ തും ഖായ്
- ഇൻകൊ ഭി നഹിം ഷേരാടാ ആപ്നേ, രഹേ തുംഹാര ഹി ഗുൺ ഗായ് (4)
- കൃഷ്ണൻ ബോലൈ അർജ്ജുൻ സെ, എഹ് ഗലത്തി ക്യേം കിൻഹ്,
- ഹൈസെ നിർമ്മൽ ജ്ഞാൻ കൊ ഭൂൽ ഗയാ ബുദ്ധിഹിൻ (5)
- അബ് മുജേജി ഭി കൂഹ് യാദ് നഹിം, ഭൂൽ പടി നിദാൻ
- ജ്യോം കാ ത്യോം ഉസ് ഗീതാ കാ മേം നഹിം കർ സക്താ ഗുൺഗാൻ (6)
- സ്വയം ശ്രീകൃഷ്ണൻ കോ യാദ് നഹിം ഔർ അർജ്ജുൻ കൊ ധമക്കാവേ,
- ബുദ്ധി കാൽ കെ ഹാഥാ ഹെ, ചാഹേ ത്രിലോകി നാഥ് കഹലാവേ (7)
- ജ്ഞാൻ ബീൻ പ്രചാരക , ജ്ഞാൻ കഥേം ദിൻരാത്ത്,
- ജോ സർവ്വ് കൊ ഖാനേ വാലാ, കഹേം ഉസീ കിബാത്ത് (8)
- സബ് കഹൈ ഭഗവാൻ കൃപാലുഹെ, കൃപാ കരേം ദയാൽ
- ജീസ്കി സബ് പുജാ കരേം വഹ് സ്വയം കഹൈ മേം കാൽ (9)
- മാരൈ ഖാഖൈ സബേ കോ, വഹ് കൈസാ കൃപാൽ
- കുത്തേ ഗയേ സുഅർ ബനാവൈ ഹെ, ഫിർ ഭി ദീൻ ദയാൽ (10)
- ബൈബിൾ വേദ് ഖുറാൻ ഹേ, ജൈസേ ചാൻ പ്രകാസ്
- സൂരജ് ജ്ഞാൻ കബീർ കാ കഹൈ തിമർ കാ നാസ് (11)
- രാമ്പാൽ സാചി കഹൈ, കരോ വിവേക് വിചാർ,
- സത്നാം വ സാരനാം, യഹിം മന്ത്ര ഹെ സാർ (12)
- കബീർ ഹമാരാ രാം ഹെ, വോ ഹെ ദീൻ ദയാൽ
- സങ്കട്ട് മോചൻ കഷ്ട് ഹരൺ, ഗുൺ ഗാവൈ രാമ്പാൽ (13)

ശബ്ദഃ (സന്ത് രാമപാൽ ദാസ്ജി മഹാരാജ് രചിച്ചത്)

- ബ്രഹ്മ വിഷ്ണു ശിവ് ഹൈം തീൻ ലോക് പ്രധാൻ,
- അഷ്ടാംഗി ഇൻകി മാതാഹേ, ഔർ പിതാ കാൽ ഭഗവാൻ (1)
- ഏക് ലാഖഅ കൊ കാൽ, നിത് ഖാവൈ സീനാതാൻ,
- ബ്രഹ്മാ ബനാവേ, വിഷ്ണു പാലൈ, ശിവ് കർ ദേ കല്യാൺ (2)
- അർജ്ജുൻ ടർ സെ പുഹ്താ ഹേ, എഹ് കോൺ രൂപ് ഭഗവാൻ,
- കഹൈ നിരജ്ഞൻ മേം കാൽ ഹും സബ് കോ ആയാ ഖാൻ (3)
- ബ്രഹ്മാ നാം ഇസി കാ ഹേ, വേദ് കരേം ഗുൺഗാൻ
- ജന്ത് മരൺ ചൗരാസി, എഹ് ഇസ്കാ സംവിധാൻ (4)
- ചാർ രാം കി ഭക്തി മേം, ലഗ് റഹാ സംസാർ
- പാഞ്ചവേം രാം കാ ജ്ഞാൻ നഹിം ജോർ പാർ ഉതാർനഹാർ
- ബ്രഹ്മാ-വിഷ്ണു-ശിവ്-തീനോം ഗുൺ ഹൈം ദൃസരാ പ്രകൃതി കാ ജാൽ,
- ലാഖ് ജീവ് നിത് ഭക്ഷൺ കരേം രാം തീസരാകാൽ (6)
- അക്ഷർ പുരുഷ് ഹെ രാം ചൗധാ, ജൈസെ ചന്ദ്രമാ ജാൻ
- പാഞ്ചവാ രാം കബീർ ഹേ, ജൈസേ ഉദയ് ഹുവാ ഭാൻ (7)
- രാമ്ദേവാനന്ദ് ഗുരുജി, കര ഗയെ നസർ നിഹാൽ,
- സത്നാം കാ ദിയാ ഖജാനാ, ബരതൈ രാമ്പാൽ (8)

ദീക്ഷ (നാമം) എടുക്കുന്ന വ്യക്തികൾക്കുള്ള അത്യാവശ്യ അറിവുകൾ

1. പൂർണ്ണമായ ഗുരുവിനെ തിരിച്ചറിയുന്നത്:

ഉദാഹരണത്തിന് അധ്യാപകൻ സിലബസിന് വെളിയിലുള്ള പാഠങ്ങൾ കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ ആ അധ്യാപകൻ കുട്ടികളുടെ ശത്രുവാണ്.

ഭഗവത് ഗീത അദ്ധ്യായം നമ്പർ.7 -ന്റെ ശ്ലോകം നമ്പർ -15

ന, മാമ്, ദുഷ്കൃതിൽ, മുഢഃഃ പ്രപദ്ധ്യന്തേ, നരാധമാഃ

മായയാ, അപഹൃതജ്ഞാനഃ ആസുരാ ഭാവം, ആശ്രിതഃ

പരിഭാഷ:- മായയാൽ ഓരാളിന്റെ അറിവ്. ബുദ്ധി എന്നിവ മറഞ്ഞു പോയാൽ/നഷ്ടമായാൽ അവനിൽ ദുഷ്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യാനുള്ള പ്രവണത വളരെയധികം കൂടുന്നു. അവർ ഭഗവാനെ ഒന്ന് ഭജിക്കുക പോലുമില്ല. അവർ രജോഗുണം, സത്ഗുണം, തമോഗുണം എന്നിവയ്ക്ക് അടിമപ്പെടുന്നു. യജുർവേദം അധ്യായം നമ്പർ.40 ശ്ലോകം നമ്പർ: 10

(സന് രാപാൽ ദാസ് ജിയുടെ ഭാഷ്യം) “അന്യദേവാഹുഃ സംഭവാദന്യദാഹുർ സംഭവാത്, ഇത് ശുശ്രൂം ധീരാണാം യെ നസ്തദിച ചക്ഷിരേ (10) പരിഭാഷ പരമാത്മാ എന്നു പറയുന്നത് രൂപമില്ലാത്തതാണ്. (നിരാകാരനാണ്) പല പല രൂപത്തിൽ ആ ശക്തി രൂപമെടുക്കുന്നു. പൂർണ്ണ ജ്ഞാനിയായ ഒരാൾക്ക് (ഗുരുവിന്) ഭഗവാന്റെ (പരമാത്മാ) ഭിന്നഭിന്ന രൂപത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു തരാൻ കഴിയും.

ഗീത അദ്ധ്യായ നമ്പർ.4 - ലെ ശ്ലോകം നമ്പർ: 34

തത്, വിദി, പ്രണിപാതേൻ, പരിപ്രശ്നേൻ, സേവായ,

ഉപദേഷ്യന്തി തേ ജ്ഞാനം ജ്ഞാനിനഃ തത്പദർശിനഃ

പരിഭാഷ:- പരമാത്മാവിനെപ്പറ്റി പൂർണ്ണ രൂപത്തിൽ പറഞ്ഞു തരുന്ന സന്യാസി യഥാർത്ഥത്തിൽ ഭഗവാനു തുല്യമാണ്. അദ്ദേഹത്തെ, ശിഷ്യർ തന്റെ ഉള്ളിലെ കപടതയെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ച് സാഷ്ടാംഗം പ്രണമിക്കേണ്ടതാണ്. അദ്ദേഹത്തിന് സേവനം (സേവ) ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

2. നമുക്ക് ദോഷം വരുത്തുന്ന വസ്തുക്കൾ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്:- ഹുക്ക, മദ്യം,ബിയർ, പുകയില, ബീഡി, സിഗരറ്റ്, ഗുട്ഖാ, മാംസം, മുട്ട, സുൽഫ, തുടങ്ങിയ നാശകാരമായ സാധനങ്ങൾ നമ്മൾ ജീവിതത്തിൽ ശീലമാക്കരുത്. ഗരീബ്ദാസ്ജി ഈ ദുഷിച്ച സാധനങ്ങളെ വളരെ മോശമായാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകളിൽ പറയുന്നത്:-

- സുരാപാൻ മദ്യമാംസാഹാരി, ഗമൻ കരെ ഭോഗോ പർ നാരി,
- സതർ ജന് കട്ത് ഹെ ശീശം, സാക്ഷി സാഹിബ് ഹെ ജഗദീശം പർ ദാദാ സ്ത്രീ കാ ഖോലൈ, സർ ജന് അന്ധാ ഹൊവൈ ഡോലൈ,
- മദിരാ പിവൈ കട്വാ പാനി, സത്തർ ജന് ശാൻ കെ ജാനി ഗരീബ്, ഹുക്കം ഹർദം പിവത്തേ, ലാൽ മിലാവൈ ധൂർ
- ഇസ്മേം സംശയ് ഹെ നഹിം, ജന് പിഹരലേ സൂർ (1)
- ഗരീബ്, സോ നാരി ജാരി കരെ, സുരാ പാൻ സൌ ബാർ
- ഏക് ചിലം ഹുക്കാ ഭരെ, ഡുബൈ കാലി ധാർ (2)

- ഗരീബ്, സോ നാരി ജാരി കരൈ, സൂരാ പാൻ സൌ ബാർ ഏക് ചിലം ഹുക്കാ ഭരൈ, ഡുബൈ കാലി ധാർ (2)
- ഗരീബ്, സൂർ ഗാവു കും ചാത് ഹെ, ഭക്തി ബിഹുനേം റാവ്, തമ്പാക്കു ചാ ഗയെ, സോ ചാബത് ഹൈം ഹാവ് (3)
- ഗരീബ് ഭാഗ് തമ്പാക്കു പീവ് ഹീം, സൂരാ പാൻ സൈം ഹേത്, ഗൌസ്ത് മട്ടി ചായ് കർ ജംഗലി ബനേം പ്രേത് (4)
- ഗരീബ്,പാൻ തമ്പാക്കു ചാബ് ഹിം, നാസ് നാക് മേം ദേത്ത്, സൊ തോ ഇറാണൈ ഗയെ ജ്യൂ ഭട്ഭുജൈ കാ രേത്ത് (5)
- ഗരീബ്, ഭാഗ് തമ്പാഖു പീവ് ഹിം, ഗോസ്ത് ഗലാ കബാബാ, മോർ മുഗ് കും ഭവത് ഹെം, ദോഗേ കഹാം ജവാബ് (6)

(3) തീർത്ഥ സ്ഥാനങ്ങളിൽ പോകരുത്:-

ഒരു തരത്തിലുള്ള വ്രതങ്ങളും എടുക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. തീർത്ഥ യാത്ര പോകേണ്ട, ഗംഗാസ്നാനം ചെയ്യേണ്ട, മറ്റു മതപരമായ സ്ഥലങ്ങളിൽ കുളിക്കാനോ, ദർശനത്തിനോ പോകേണ്ട. ഭഗവാൻ ഒരു അമ്പലത്തിനകത്തോ ഏതെങ്കിലും നാലു ചുമരുകളുള്ള കെട്ടിടത്തിനകത്തോ അല്ല. പുജാരിക്ക് ഭഗവാനെ അമ്പലത്തിനകത്ത് കെട്ടിവയ്ക്കാനും സാധിക്കില്ല. ഭഗവാൻ സർവ്വമയനാണ്. ഓരോ കണങ്ങളിലും വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ സാധനങ്ങളെല്ലാം (വ്രതങ്ങൾ) ശാസ്ത്രത്തിന് വിരുദ്ധമാണ്. നമ്മുടെ ഈശ്വരൻ നമ്മിൽ തന്നെയുണ്ട്. നല്ല പ്രവൃത്തി ചെയ്താൽ മാത്രം മതി.

അല്പമൊന്നു ചിന്തിച്ചു നോക്കിയാൽ എല്ലാ തീർത്ഥ സ്ഥലങ്ങളിലും (ഉദാഹരണത്തിന് ജഗന്നാഥ മന്ദിരം, ബദരിനാഥ്, ഹരിദാർ, മക്കാ-മദീന, അമർനാഥ്, വൈഷ്ണോ ദേവി, വൃന്ദാവനം മഥുര, ബർസാന, അയോദ്ധ്യയിലെ രാമമന്ദിർ, കാശി മുതലായ അമ്പലങ്ങളിലും പള്ളിയിലും, മസ്ജിത്തിലും, ഗുരുദാരയിലും അനേകം സന്യാസിമാർ ജീവിക്കുന്നു. അവിടെ ആ സന്യാസിമാർ തങ്ങളുടെ ഭക്തി സാധന ചെയ്ത് (അതായത് തപസ് ചെയ്ത്) ഭക്തിയാകുന്ന ധനം കൂട്ടി കൂട്ടി വച്ച് (അതായത് പരമഭക്തിയിൽ ലയിച്ച്) തങ്ങളുടെ ശരീരം വെടിഞ്ഞ് തങ്ങളുടെ ഇഷ്ടദേവന്റെ അടുക്കൽ പോകുന്നു. ഈ തപസികളുടെ ഓർമ്മ നിലനിർത്തുവാനാണ് ഈ പുണ്യസ്ഥലങ്ങളിൽ സ്മാരകങ്ങൾ പണിയുന്നു. ധർമ്മശാലകൾ പണിയുന്നു. ഈ സ്ഥലങ്ങളിലാണ് നമ്മൾ വ്രതശുദ്ധിയോടെ പോകുന്നതും വ്രതം അനുഷ്ഠിക്കുന്നതും. നമ്മളെ പോലുള്ള ഈ തൃച്ഛ പ്രാണികൾ ഈ തപസികളെ പോലെ തപസ്സ് ചെയ്ത് ഭഗവാന്റെ ലോകത്തിലേക്ക് പോകുവാൻ ശ്രമിക്കണം. അതിന് വേണ്ടി ഇത്തരം തപസികളെ കണ്ടുപിടിക്കണം. അവരുടെ ഉപദേശം സ്വീകരിച്ച് അവരെ അനുസരിക്കുക. ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽ പുജ നടത്തുന്നതും ഇപ്രകാരം (മേല്പറഞ്ഞ പ്രകാരം) പ്രവർത്തിക്കുന്നതും ശാസ്ത്രത്തിന് വിരുദ്ധമാണെന്നാണ് പറയുന്നത്. ഭഗവാൻ ഓരോ കണങ്ങളിലും നിറഞ്ഞ് നിൽക്കുമ്പോൾ നമ്മൾ ഈശ്വരനെ തേടി പലയിടങ്ങളിലായി അലയേണ്ട കാര്യമില്ല.

ഇതിന് ഒരു ഉദാഹരണമാണ് ഒരു മധുരപലഹാരം ഉണ്ടാക്കുന്ന ആൾ അടുപ്പുകൂട്ടി മധുര പലഹാരങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി സ്വയം ഭക്ഷിക്കുകയും കൂടെയുള്ളവർക്ക് കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനു ശേഷം അവിടെ നോക്കുമ്പോൾ മധുരപലഹാരങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയതായിട്ടെ തോന്നുകയില്ല. അടുപ്പുമാത്രം കാണുവാൻ പറ്റും. ആ മധുര പലഹാരങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി കഴിച്ച സ്ഥലത്ത് വന്നിട്ട് മധുര പലഹാരം എവിടെ എവിടെ എന്ന് അന്വേഷിച്ചാൽ കിട്ടുമോ? ഒരിക്കലും കിട്ടില്ല. അതു പോലെയാണ് പുണ്യസ്ഥലങ്ങളിൽ പോകുന്നതും. മുൻപ് മഹാമുനികൾ കഠിന തപസ്വയിലൂടെ ഭഗവാനിൽ ലയിച്ചിരുന്നു/ഭഗവാനെ പ്രാപ്തമാക്കിയിരുന്നു. അതുപോലെ ഇപ്പോൾ അവിടെ പോയി ഭഗവാനെ നേരിട്ട് കാണണമെന്ന് പറഞ്ഞാൽ കാണുവാൻ പറ്റുമോ? എവിടെയെല്ലാം തിരഞ്ഞാലും കാണുവാൻ കഴിയുമോ? ഭഗവാനെ ദർശിക്കുവാൻ അവിടെയും ഇവിടെയുമൊന്നും അന്വേഷിക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. സ്വയം നമ്മിൽ തന്നെയുണ്ട്. കഠിനമായ സാധനയാൽ അത് തിരിച്ചറിഞ്ഞാൽ മാത്രം മതി.

സാമവേദി സംഖ്യ നമ്പർ 1400 അദ്ധ്യായം നമ്പർ-12 ഖണ്ഡം നമ്പർ-3 ശ്ലോകം നമ്പർ 5 (സന് രാപാൽ ദാസിന്റെ ഭാഷ്യം):-

ഭദ്രാ വസ്ത്രാ സമന്യാശാനോ മഹാൻ കവി നിർവചനാനി ശംസൻ, ആ വച്യസ്വ ചംവോഃ പുയമാനോ വിചക്ഷണോ ജാഗ്യവിർ ദേവവിത്തോ (5)

വളരെ ചതുരമായ (വക്രബുദ്ധിക്കാരായ) ആളുകൾ നല്ല മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ അല്ലാതെ തന്നെ ഭഗവാനെ പ്രാപ്തമാക്കുന്നതിന് വേണ്ടി പല തരത്തിലുള്ള ഹീനമായ പുജാവിധികൾ സ്വീകരിക്കുന്നു. ആത്മാവ് എന്നു പറഞ്ഞാൽ നമ്മൾ വസ്ത്രം മാറുന്ന പോലെ. ഇന്ന് ഒരാളുടേത്, നാളെ അത് വേറെ ആളിന്റേത് ചിലപ്പോൾ ഭഗവാനിൽ തന്നെ ലയിക്കും. ഈ അത്മാവാണ് പല പല രൂപങ്ങൾ ധരിച്ച് ഭൂമിയിൽ പ്രത്യക്ഷമാകുന്നത്. അതിനാൽ നമ്മൾ നമ്മുടെ ഉള്ളിലെ ഭക്തിയെ ഉണർത്തേണ്ടതുണ്ട്.

“ഗീത അദ്ധ്യായം നമ്പർ: 16-ന്റെ ശ്ലോകം നമ്പർ : 23

യഃ, ശാസ്ത്രേ വിധിം, ഉത് സൃജ്യ, വർത്തതേ, കാമ്കാരതേഃ ന, സഃ സിദ്ധിം, അവാപ്നോതി, ന, സുഖം, ന പരാം ഗതിം”

തർജ്ജമഃ - ഏതൊരു പുരുഷനാണോ ശാസ്ത്ര വിധികൾ ഉപേക്ഷിച്ച് മനസ്സിൽ തോന്നുന്ന കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്, അവനൊരിക്കലും സിദ്ധിയും, പരമഗതിയും സുഖവും കിട്ടുകയില്ല.

ഗീത അദ്ധ്യായം നമ്പർ. 6 ക, ശ്ലോകം നമ്പർ : 16

ന. അതി. അശ്രനതഃ തു യോഗ് : അസ്തി ന, ചന ഏകാന്തം അനശ്രനതഃ ന, ച, അതി സ്വപ്നശീലസ്യ ജാഗ്രതഃ ന. ഏവം ച അർജ്ജുൻ

തർജ്ജമ: ഹേ അർജ്ജുന, ഈ ഭക്തി അധികം ഭക്ഷിക്കുന്ന വനോ തീരെ ഭക്ഷണം ഉപേക്ഷിക്കുകയോ, ഉപവാസം വൃതം എടുക്കുന്നവർക്കോ, അധികം ഉറങ്ങുന്നവർക്കോ, ഉറങ്ങാതിരിക്കുന്നവർക്കോ ഈ സിദ്ധി പ്രയോജനപ്പെടുന്നതല്ല.

- പുഞ്ജം ദേയി ധാമം കോ, ശീശ് ഹലാവൈ ജോ
- ഗരീബ് ദൈസ് സാഹി കഹൈ, ഹദ് കാഹിർ ഹേസോ (1)
- കബീർ, ഗംഗാ കാഹൈ ഘർ കഹൈ, പിവൈ നിർമ്മൽ നീർ
- മുക്തി നഹിം ഹരി നാം ബിൻ, സത്ഗുരു കഹൈം കബീർ (2)
- കബീർ തീർത്ഥ് കർ-കർ ജഗ് മൂവാ, ഉടെ പാനി നഹായ്
- രാം ഹി നാം നാ ജപം, കാൽ ഘസീട്ടേ ജായ് (3)
- ഗരീബ്, പീതൽ ഹി കാ ധാൽ ഹെ, പീതൽ കാ ലോട്ടാ,
- ജഡ് മുരത് കൊ പൂജ്തോ, ആവൈഗാ ട്രോട്ടാ (4)
- ഗരീബ് പീതൽ ചമച്ചാ പൂജിയെ, ജോ ധാൽ പരോരൈ
- ജഡ് മുരത് കിസ് കാമ് കി, മതി രഹോ ഭരോരൈ (5)
- കബീർ, പർവത് പർവത് മേം ഹിർയാ, കാരൺ അപ്നേ രാം
- രാം സരീഖേ ജൻ മിലെ, ജിൻ സാരെ സബ് കാം.

4. പിതൃപൂജ പാടില്ല (നിഷേധം):-

ഒരുപ്രകാരത്തിലുള്ള പിതൃപൂജയോ ശ്രാദ്ധമോ ചെയ്യുവാൻ പാടില്ല. ഭഗവാൻ കൃഷ്ണൻ ഈ പിതൃക്കളേയും ഭൃതങ്ങളേയും പൂജിക്കുന്നത് ശക്തമായി തടഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഭഗവത്ഗീതയിലെ അദ്ധ്യായം നമ്പർ: 9 -ലെ ശ്ലോകം നമ്പർ. 25 -ൽ പറയുന്നു:-

“യാന്തി, ദേവ് വ്രതാ ദേവാൻ പിതൃഗുൺ യാന്തി പിതൃവൃതാഃ
ഭൃതാനി, യാന്തി, ഭൃതേജ്യാഃ മധ്യാജിൻ : അപിമാമ്.

അനുവാദം:- ദേവതകളെ പൂജിക്കുന്നവർക്ക് ദേവതകളെ കിട്ടുന്നു. പിതൃക്കളെ പൂജിക്കുന്നവർക്ക് പിതൃക്കളെ കിട്ടുന്നു. ഭൃതങ്ങളെ പൂജിക്കുന്നവർക്ക് ഭൃതങ്ങളെ കിട്ടുന്നു. അതിനാൽ അവരവർ, അവരവരുടെ മതമനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെതായ ഫലം കിട്ടുന്നു. ഗരീബ് ദാസ്ജിയുടേയും കബീർ സാഹിബ് ജിയുടേയും വാക്കുകളിൽ :-

“ഗരീബ്, ഭൃത് രമൈ സൊ ഭൃത്ഹെ, ദേവ രമൈ സൊ ദേവ്,
രാം രമൈ സൊം രാമ് ഹെ, സുനോ സകൽ സൂർ, ദേവ്”.

അതിനാൽ പരമാത്മാവായ ഈശ്വരനെ ഭജിക്കൂ, അദ്ദേഹത്താൽ പൂർണ്ണ മുക്തി നേടു. ഈ തത്വം തന്നെ ഗീതയിലെ അദ്ധ്യായം നമ്പർ .18 ലെ ശ്ലോകം നമ്പർ.46 ലും ഉണ്ട്

യതഃ പ്രഖ്യത്തിൽ ഭൃതാനാം യേൻ സർവ്വമിദം തതം,
സ്വകർമ്മണാ തമദ്യാചര്യ സിദ്ധിം വിന്ദതി മാനവഃ (46)

അനുവാദം : പരമേശ്വരനാണ് ഈ ലോകത്തിലെ സമ്പൂർണ്ണ പ്രാണികളെയും സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത്. ആ സൃഷ്ടി സമ്പൂർണ്ണ ലോകത്തിലും പരന്നു കിടക്കുന്നു. ആ പരമേശ്വരനെ തങ്ങളുടെതായ രീതിയിൽ പൂജ ചെയ്ത് പരമസിദ്ധി നേടു.

ഭഗവദ്ഗീത അദ്ധ്യായം നമ്പർ. 18 ലെ ശ്ലോകം നമ്പർ: 62
 തമേവ് ശരണം ഗമർ സർവ്വ ഭാവേന് ഭാരതം
 തത്പ്രസാദാത് പരം ശാന്തിം സ്ഥാനം പ്രാപ്യസ്യസി ശാശ്വതം (62)
 അനുവാദം :- അല്ലയോ ഭരതവംശജനായ അർജ്ജുനാ നീ പൂർണ്ണ
 മായും ഭഗവാനിൽ ശരണം പ്രാപിക്കൂ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃപ യാൽ
 നിനക്ക് പരമമായ ശാന്തിയും ഒരിക്കലും നശിക്കാത്ത പരമപദ
 വിയും കിട്ടുന്നതായിരിക്കും.

“സർവ്വഭാവം” എന്നാൽ നമ്മൾ പലതിനേയും പുജിക്കാതെ,
 നമ്മളുടെ മനസ്സും - കർമ്മവും- വചനവും ഒരൊറ്റ ശക്തിയായ പര
 മേശ്വരനിൽ തന്നെ അർപ്പിച്ച് പുജിക്കുന്ന രീതിയാണ്. ഭഗവദ്ഗീത
 അദ്ധ്യായം നമ്പർ.8 -ലെ ശ്ലോകം നമ്പർ : 22

പുരുഷ സ പര പാർഥ് ഭക്ത്യാ ലഭ്യസ്ത്വനന്യയാ
 യസ്യാന്ത സ്ഥാനി ഭൃതാനി യേൺ സർവ്വമിദം തതം (22)

അനുവാദം അല്ലയോ ഇന്ദ്ര നന്ദനനായ അർജ്ജുനാ, സമ്പൂർണ്ണ
 പ്രാണിയിലും നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന ലോകം മുഴുവനും നിറഞ്ഞു
 നിൽക്കുന്ന ആ പരമേശ്വരനെ അനന്യഭക്തികൊണ്ട് മാത്രമേ പ്രാപ്ത
 മാക്കുവാൻ പറ്റുകയുള്ളൂ.

“അനന്യ ഭക്തി” എന്നാൽ ഒരേ ഒരു പരമേശ്വരനെ മാത്രം, ആ
 ശ്കിതയിൽ എല്ലാം അർപ്പിച്ച് പുജിക്കുക (ശരണം പ്രാപിക്കുക) എന്
 ത്. വേറെ ദേവനെയോ ദേവിയെയോ പുജിക്കേണ്ട കാര്യമില്ല.

ഭഗവദ്ഗീത അദ്ധ്യായം 15 ലെ ശ്ലോകം നമ്പർ .1

ഊധർവ്മൂലം, അധഃശാഖം, അശ്വത്ഥാനം, പ്രാഹുഃ അവ്യയം.
 ഛന്ദാസി, യസ്യ. പർണ്ണാനി, യഃ തം വേജ്, സഃ വേദവിത് (1)

അനുവാദം - ഈ അവിനാശി (നശ്വരമായ) യായ വിസ്തുത
 മായ ലോകം അരയാൽ വൃക്ഷം പോലെയാണ്. ഈ വൃക്ഷം (ബ്ര
 ഹ്മാ, വിഷ്ണു, പരമേശ്വരൻ) പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മ ആയ പരമേശ്വരനാണ്.
 അത് പൂർണ്ണജ്ഞാനി അല്ലെങ്കിൽ തത്വദർശിയാകുന്നു.

ഗീത അദ്ധ്യായം നമ്പർ.15 ലെ ശ്ലോകം നമ്പർ.2 :-

അധഃ ച ഊധർവം, പ്രസ്യതഃ തസ്യ, ശാഖാ ഗുണപ്രവൃദ്ധ്യാ വിഷയ്പ്രവാലഃ
 അധ ച മൂലാനി, അനുസന്ത് താനി, കർമ്മാനുബന്ധിനി, മനുഷ്യലോകേ (2)

അനുവാദം - ഈ വൃക്ഷത്തിന്റെ (അരയാൽ വൃക്ഷം) താഴെയും
 മുകളിലുമായി രജ-സത്-തമഗുണങ്ങൾ പരന്നു കിടക്കുകയാണവ.
 കാമം, ക്രോധം, മോഹം, ലോഭം, അഹങ്കാരമാകുന്ന കോപം എന്നി
 ങ്ങനെ. ബ്രഹ്മാ-വിഷ്ണു-മഹേശ്വരന്മാർ ജീവികളുടെ കർമ്മങ്ങളെ
 ബന്ധിക്കുന്നു. ഇതിനു കാരണം മനുഷ്യലോകം, സ്വർഗ്ഗം, നരകം,
 പൃഥ്വിലോകം എന്നിങ്ങനെ.

ഭഗവദ്ഗീത അദ്ധ്യായം നമ്പർ 15 ലെ ശ്ലോകം നമ്പർ -3

ന, രൂപം, അസ്യ, ഇഹ്, തഥാ ഉപലഭ്യതേ ന, അന്ത. ന ച ആദി ന ച

സമ്പ്രതിഷ്ഠാ, അശ്വത്ഥം, ഏനം, സുവിരൂഡ്മൂലം, അസംഖ്യശാസ്ത്രേണ ദൃഢേൻ ചരിതാ (3)

അനുവാദം - ഈ രചനയ്ക്ക് (സൃഷ്ടിക്ക്) ആദ്യവുമില്ല, അവ സാനവുമില്ല. ഭഗവദ്ഗീതയുടെ പൂർണ്ണജ്ഞാനം എനിക്കില്ല. ഈ സർവ്വ ബ്രഹ്മാണ്ടത്തിന്റെയും രചനയെപ്പറ്റി എനിക്ക് ജ്ഞാനമില്ല. ഇത് അറിയണമെങ്കിൽ അചഞ്ചലമായ ഭക്തിവേണം. ഭക്തിയിലൂടെ പെട്ടെന്ന് പ്രാപ്തമാക്കണം.

ഗീത അധ്യായം നമ്പർ 15 ലെ ശ്ലോകം 4

തത്. പദം തത്പരിമാർഗ്ഗീതവ്യം യസ്മിൻഗതാ ന നിവർത്തന്തി ഭൂയഃ തവേവ് ചാദ്യം പുരുഷം പ്രപദ്യേ ചതഃ പ്രത്യപ്തി പ്രസ്യത പുരാണി (4) അനുവാദം - എല്ലാബന്ധനങ്ങളും മുറിച്ച്, ഭക്തിയാൽ ആ പരമപാദത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന പരമാത്മാവിനെ അന്വേഷിക്കൂ. ആ പരമാത്മാവിനെ അന്വേഷിച്ച് കണ്ടെത്തിയാൽ പിന്നെ ഒരിക്കലും ഈ ലോകത്തേക്ക് മടങ്ങി വരാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയില്ല. ആ പരമപുരുഷനായ പരമാത്മാവിൽ തന്നെ ശരണം പ്രാപിക്കും.

ഇപ്രകാരം ഭഗവാൻ കൃഷ്ണൻ, സ്വയം ഇന്ദ്രദേവനേയും മറ്റുള്ള ദേവി-ദേവന്മാരേയും പുജിക്കുന്നത് ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി പ്രേരണ നൽകുന്നു. ഇന്ദ്രകോപത്തിൽ നിന്നും ബ്രഹ്മവാസികളെ രക്ഷിക്കുന്ന തിനുവേണ്ടി ഗോവർദ്ധന പർവ്വതം കൂടയായി ഉയർത്തിയതും സ്മരിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

ഗരീബ്, ഇന്ദ്ര ചന്ദ്ര, ബ്രിജ് ടുബോവൻ, ഭീഗാ ഭീത് ന ലേവ്, ഇന്ദ്ര കന്യായി ഹോത്ത് ജഗത് മേം, പുജാ ഖാ ഗയേ ദേവ് കബീർ, ഇസ് സംസാർ കോ, സമജ്ഞാളം കൈ ബാർ, പുച്ഛ് ജോ പകടെ ഭേഡ് കി, ഉതരാ ചാഹൈ പാർ

5. ഗുരുവിന്റെ ആജ്ഞാ പാലിക്കേണ്ടത് :-

ഗുരുദേവന്റെ ആജ്ഞ (അനുവാദം) ഇല്ലാതെ ഒരു തരത്തിലുള്ള മതപരമായ അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻ പാടുള്ളതല്ല.

“ഗുരു ബിൻ യജ്ഞ ഹവൻ ജോ കരഹിം, മിഥ്യാ ജാവേ കബ്ഗു നഹിം ഫലഹിം, കബീർ, ഗുരു ബിൻ മാലാ ഫേർത്തേ, ഗുരു ബിൻ ദേത്തേ ദാൻ ഗുരു ബിൻ ദോനോം നിഷ്ഫൽ ഹൈം, പുച്ഛോ വേദ് പുരാൻ

6. മാതാ മസാനി പുജിക്കുന്നത് നിഷേധിച്ചിരിക്കുന്നു:-

അന്യ ദേവന്മാരെ അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ സമാധിയെ പുജിക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. സമാധി ആരുടേതെങ്കിലും ആയിക്കൊട്ടെ. പക്ഷെ പുജിക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. മറ്റ് ഉപാസനകൾ ചെയ്യേണ്ട കാര്യമില്ല. മൂന്ന് ഗുണങ്ങളേയും പുജിക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. ഗുരു പറഞ്ഞു തരുന്ന രീതിയിൽ ആ ഒരു ശക്തിയെ മാത്രം പുജിച്ചാൽ മതി.

ഗീത അധ്യായം നമ്പർ.7 -ലെ ശ്ലോകം നം -15

“ന, മാം, ദുഷ്കൃതിൻഃ മുഢാഃ പ്രപദ്യന്തേ നരാധമാഃ

മായയാ, അപഹൃതജ്ഞാനം ആസൂരം, ഭാവം, ആശ്രിത” അനുവാദം - മായ വഴി ആരുടെ അറിവാണ് കുറഞ്ഞു പോകുന്നത് (പരാജയപ്പെട്ടു പോകുന്നത്) അവർ വളരെ താഴ്ന്ന രീതിയിലുള്ള ദുഷ്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുകയും അവർ ഭഗവാനെ ഭജിക്കാതെ മൂന്നു ഗുണങ്ങളേയും ഭജിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (രജസ്-സത്-തമോ ഗുണങ്ങൾ) കബീർ, മായി മസാനി ശേഖ് ശീതലാ, ദൈരവ് ഭൂത് ഹനുമന്ത്, പരമാത്മാ ഉൻസെ ദൂർഹെ, ജോ ഇൻകെം പുജന്ത്, കബീർ, സൌ വർഷ് തോ ഗുരു കി സേവാ, ഏക് ദിൻ ആൻ ഉപാസി, വോ അപരാധി ആത്മാ, പരെ കാൽ കി ഫാംസി ഗുരു കൊ തജൈ ഭജൈ ജോ ആന, താ പസുവാ കൊ ഹോക്കട്ട് ജ്ഞാനം.

7. സങ്കട (ദുഃഖം) മോചകൻ കബീർ സാഹേബ് ആകുന്നു:- നമുക്കൊരു പ്രശ്നം വന്നാൽ വേറെ ദേവതമാരെയോ മാതാ (ദേവിയേയോ) പുജിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. നമുക്ക് ദുഃഖം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ എല്ലാ ദുഃഖങ്ങളേയും ഇല്ലാതാക്കുന്ന സങ്കട മോചകനായ ശ്രീ പരമേശ്വരനെ തന്നെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

സാമവേദം സംഖ്യ നമ്പർ 822 ഉതാർ ചിക് അധ്യായം 3 ഖണ്ഡം നം.5 ശ്ലോകം നമ്പർ 8 സന്ത് രാംപാൽ ദാസിന്റെ ഭാഷാഭാഷ്യം: മനീഷീഭിഃ പവതേ പുജ്യഃ കവിന്യുഭിർചതഃ- പരി കോശാം അസിഷ്യദത്, ത്രിതസ്യ നാം ജനയന്ധ്യ ക്ഷരന്നിന്ദസ്യ വായും സംഖ്യായ് വർദ്ധ്യൻ (8) ഹിന്ദിഃ- അനാദിയായ അതായത് ഒരിക്കലും നശിക്കാത്ത കബീർ പരമേശ്വർ, പരമാത്മാവിനെ വളരെ ഭക്തിയോടുകൂടി ഭജിക്കുന്നവർക്ക് മൂന്നു മന്ത്രങ്ങൾ ഉപദേശിച്ച് കൊടുത്ത് ജന്മ-മൃത്യു ദുഃഖത്തിൽ നിന്നും മുക്തരാക്കുന്നു. പിന്നീട് ജീവാത്മാവിന് പരമമായ ശാന്തി ലഭിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ പരമേശ്വരൻ വാസ്തവികമായ ആനന്ദത്തിനെ തങ്ങളുടെ ആശീർവാദ പ്രസാദത്താൽ പ്രാപ്തമാക്കിപ്പിക്കുന്നു.

കബീർ, ദേവി ദേവ് ഡാഡെ ഭയെ. ഹംകോഡൌർ ബത്താവാ, ജോ മുജ്ജ് (കബീർ) കൊ പുജൈ നഹിം, ഇൻകൊ ലുട്ടോ ഖാവോ, കബീർ കാൽ ജോ പിസൈ പിസ്നാ, ജോരാ ഹെ പനിഹാർ യെ ദോ അസൽ മജൂർ ഹെ, സത് ഗുരു കെ ദർബാർ.

8. അനാവശ്യമായ ദാനം നിഷേധിക്കണം.

ഒരിടത്തും ആർക്കും ഒന്നല്ലെങ്കിൽ വേറൊരു രൂപത്തിലുള്ള ദാനം നല്കരുത്. പൈസയോ? വസ്ത്രമോ ഒരിക്കലും നല്കരുത്. ഏതെങ്കിലും രൂപത്തിൽ എന്തെങ്കിലും, ആരെങ്കിലും ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ, അവരെ ഭക്ഷണം കഴിപ്പിക്കുകയോ, ചായ, പാൽ ലസ്സി, വെള്ളം എന്നിവ കൂടിപ്പിക്കുകയോ ആവാം അല്ലാതെ വെറൊന്നും ദാനമായി കൊടുക്കരുത്. ആ ഭിക്ഷക്കാരൻ ദാനമായി കിട്ടിയ പൈസയെ എങ്ങനെ ദുരുപയോഗം ചെയ്യുമെന്ന് അറിയില്ലല്ലോ അങ്ങനെയുള്ള ഭിക്ഷക്കാർ കള്ളം പറയും, തന്റെ കൂട്ടി ചികിത്സ ഇല്ലാതെ പിടയുന്നുവെന്നും മറ്റും. അപ്പോൾ നമുക്ക് മനസ്സലിവുണ്ടായി പൈസ കൊടുക്കും. ആ പൈസ

കൊണ്ടുപോയി ആദ്യം 250 മില്ലി മദ്യം കഴിക്കും പിന്നെ 500 മില്ലി മദ്യം കഴിക്കും. എന്നിട്ട് തന്റെ പത്നിയെ ദേഹോപദ്രവം ഏല്പിക്കുകയും, അവശയായ അയാളുടെ പത്നി, കുട്ടികളോടൊപ്പം ആത്മഹത്യ ചെയ്യുന്നു. ആ ദാനം നല്കിയ പൈസ കാരണം കുടുംബം മുഴുവനും നശിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ഒരാളുടെ കുടുംബത്തെ രക്ഷിക്കുവാൻ സഹായിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അയാളുടെ കുട്ടികൾക്ക് മരുന്ന് വാങ്ങി നല്കൂ. അല്ലാതെ പൈസ കൊടുക്കരുത്.

“കബീർ, ഗുരു ബിൻ മാലാ ഫേർ തേ, ഗുരു ബിൻ ദേതേ ദാൻ ഗുരു ബിൻ ദോനോം നിഷ്ഫൽ ഹൈം, പുഷോ വേദ് പൂരാൻ”

9. എച്ചിൽ (ഒരാൾ കഴിച്ച് ക്ഷേണത്തിന്റെ അവശിഷ്ടം കഴിക്കരുത്- മദ്യം, മാംസം, തമ്പാക്കു, മുട്ട, ബിയർ, ഗഞ്ചാ, പുകയില, മുതലായവ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരാളുടെ എച്ചിൽ കഴിക്കരുത്. (ഉച്ഛിഷ്ടം കഴിക്കരുത്)

10. സത്യലോക ഗമന (ദേഹാന്ത്) ശേഷമുള്ള കാര്യങ്ങളൊന്നും പാടില്ല (മരണാനന്തര കർമ്മങ്ങൾ പാടില്ല)

കുടുംബത്തിലെ ആരെങ്കിലും മരിച്ചാൽ ചിതയിൽ ആരെങ്കിലും അഗ്നി തെളിക്കും. ഈ ചിതയിൽ അഗ്നി കത്തിക്കുന്ന സമയം മംഗളാചരണം പറയണം. അല്ലാതെ പൂവും മറ്റും ഇടുവാൻ പാടുള്ളതല്ല. കത്തിക്കഴിഞ്ഞ് ആ അസ്ഥികളെല്ലാം എടുത്ത് കൊണ്ടുപോയി വെള്ളത്തിൽ ഒഴുകുകയും ചിത കത്തിയ സ്ഥലം വൃത്തിയാക്കുകയും ചെയ്യണം. ഈ സമയത്തും മംഗളാചരണം ഉച്ചരിക്കണം. പിണ്ഡം വയ്ക്കുന്ന കർമ്മങ്ങൾ ഒന്നും തന്നെ ചെയ്യരുത്. ശ്രാദ്ധം നടത്തരുത്. ആരും ഒരു വ്യക്തിയേയും ആവാഹിക്കരുത്. ബന്ധുമിത്രാദികളും മറ്റും വന്ന് ശോകം അനുശോചനം അറിയിക്കുവാൻ വന്നാൽ അതിനായി ഒരു ദിവസം മാറ്റി വയ്ക്കുക. ഒരു ദിവസം മരണാനന്തര ചടങ്ങ് വച്ച് വരുന്നവർക്കെല്ലാം ആഹാരം കൊടുക്കുക. മരിച്ചയാളിന്റെ പേരിൽ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അത് ഗുരുവിന്റെ ആജ്ഞാപ്രകാരം മാത്രമേ ചെയ്യാവൂ. ഇത് മഹാരാജ് ഗരീബ്ദാസ്ജി തന്റെ അമൃതവാണിയിലൂടെ നമുക്ക് വ്യക്തമാക്കി തരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഖണ്ഡവാണിയുടെ അമൃതപാഠം വായിക്കുവാനുള്ള ആജ്ഞയില്ലായെന്നുണ്ടെങ്കിൽ വീട്ടിൽ നാല് ദിവസം അല്ലെങ്കിൽ ഏഴു ദിവസം നെയ്യ് വിളക്ക് കത്തിച്ച് മന്ത്രം ജപിക്കണം. ഈ മന്ത്രം സത്യലോകത്ത് പോയ വ്യക്തിക്ക് ദാനമായി നല്കിയതായി സംകല്പിക്കുക. ബ്രഹ്മ ഗായത്രി മന്ത്രം പ്രതിദിനം നാല് പ്രാവശ്യം അല്ലെങ്കിൽ മൂന്നോ ഒന്നോ പ്രാവശ്യം ജപിക്കണം. അതിന്റെ ഫലമായി മരിച്ച വ്യക്തിക്ക് നൽകുക. എല്ലാ ദിവസവും ആരതി ഉഴിയണം അല്ലെങ്കിൽ വിളക്കു കത്തിച്ച ശേഷം നാമം ജപിക്കണം. ഈ കാര്യം ഓർമ്മയിൽ വയ്ക്കുവാൻ വേണ്ടി-

കബീർ, സാഥി ഹമാരെ ചലേ ഗയെ, ഹം ഭി ചാലൻ ഹാർ, കോയെ കാഗസ് മേ ബാക്കി രഹ് രഹി, താത്തേ ലാഗ് രഹി വാർ (1) കബീർ, ദേഹ് പടി തോ ക്യാ ഹുവാ, ജൂഡാ സഭി പട്ടിട്ട്, പക്ഷി ഉട്യാ-

ആകാശ് കും ചൽത്താ കർ ഗയാബിത് (2)

“കർമ്മ കാൺഡത്തിലെ വിഷയത്തിലെ സത്യകഥ”

എന്റെ (സന് രാം പാൽ ദാസിന്റെ) പുജ്യനായ (ആദരണീയനായ) ഗുരുദേവൻ സ്വാമി രാം ദേവാനന്ദജിയ്ക്ക് പതിനാറ് വയസ്സുള്ളപ്പോൾ ഏതോ മഹാത്മാവിന്റെ സത്സംഗം കേട്ട് സന്യാസി ആയിപ്പോയി. ഒരു ദിവസം അദ്ദേഹം വയലിൽ പോകുകയായിരുന്നു. അതിനടുത്ത് വനമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം വനത്തിൽ പോയി, ചത്തുപോയ ഏതോ മൃഗത്തിന്റെ എല്ലിന്റെ അടുക്കൽ തന്റെ വസ്ത്രം കീറിയെറിഞ്ഞിട്ട് സ്വയം മഹാത്മാ (ഗുരു)വിന്റെ അടുക്കലേക്ക് പോയി.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീട്ടുകാർ അദ്ദേഹത്തെ അന്വേഷിച്ചു നാലുവശത്തും പോയി. അവസാനം വനത്തിൽ എല്ലുകളുടെ അടുത്തായി കീറിയ വസ്ത്രങ്ങൾ കിടക്കുന്നത് കണ്ടു. അവർ വിചാരിച്ചു- “ ഏതോ കാട്ടുമൃഗം അദ്ദേഹത്തെ കൊന്നു തിന്നുവെന്ന്. അങ്ങനെ ആ കീറിയ വസ്ത്രങ്ങളും എല്ലുകളും വീട്ടിലേക്ക് എടുത്തു കൊണ്ടു വന്ന് അന്തിമ ഉപചാരങ്ങൾ ചെയ്തു സംസ്കരിച്ചു. അതിനുശേഷം 13-ാം ദിവസം അല്ലെങ്കിൽ 6-ാം മാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ശ്രാദ്ധകർമ്മങ്ങളും ആരംഭിച്ചു.

എന്റെ ആദരണീയനായ ഗുരു വളരെ വൃദ്ധനായപ്പോൾ ഒരു പ്രാവശ്യം വീട്ടിൽ പോയിരുന്നു. അപ്പോൾ വീട്ടിലുള്ളവർക്കെല്ലാം മനസ്സിലായി “ഞാൻ ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ട് വീട് ഉപേക്ഷിച്ച് പോയതാണ്” എന്ന്.

പിന്നീട് ഞാൻ (സന് രാം പാൽ ദാസ്) എന്റെ ഗുരുദേവിന്റെ ഇളയ സഹോദര പത്നിയോട് ചോദിച്ചു. - “നമ്മുടെ ആദരണീയനായ ഗുരുദേവൻ വീട് ഉപേക്ഷിച്ച് പോയപ്പോൾ നിങ്ങൾ എന്താണ് ചെയ്തത്?” അപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു - “എന്നെ വിവാഹം കഴിച്ചു കൊണ്ടു വന്നപ്പോൾ മുതൽ ഞാൻ, ഇദ്ദേഹത്തിന് എല്ലാപേരും ശ്രാദ്ധം ഇടുന്നതാണ് കണ്ടത് ഞാനും എന്റെ കൈകൊണ്ട് എഴുപതോളം ശ്രാദ്ധം ഇട്ടു. പിന്നെ അവർ പറഞ്ഞു - “വീട്ടിൽ ആരും എരുമപ്പാൽ ഉപയോഗിക്കരുത്. കല്യാണം കഴിക്കാത്ത ഒരാൾ മരിച്ചാൽ നമുക്ക് അതീവ ദുഃഖമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് നമ്മൾ മരിച്ച വ്യക്തിക്ക് വസ്ത്രങ്ങളും മറ്റും നല്കണം. ഞാൻ സന് രാം പാൽദാസ്) പറയുന്നു - “ഈ പിതൃകർമ്മവും ശ്രാദ്ധവുമെല്ലാം വ്യർത്ഥമാണ്.” ഇതൊന്നും ചെയ്യുവാൻ പാടില്ല.

11. കുട്ടി ജനിക്കുന്നത് സംബന്ധിച്ച് (കുട്ടിയുടെ ജനനം) ശാസ്ത്ര വിരുദ്ധമായ പുജ നിഷിദ്ധമാണ് (ചെയ്യരുത്)

കുട്ടി ജനിച്ച വിവരമറിയിച്ച് (ജനിച്ചത് സംബന്ധിച്ച്) ഒരു തരത്തിലുമുള്ള പുജ, ആരതി, വിളക്കു കത്തിക്കുക ഇവയൊന്നും ചെയ്യുവാൻ പാടില്ല.

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ചെറിയൊരു കഥ പറയാം. ഒരാളിന്റെ വിവാഹം കഴിഞ്ഞ് പത്ത് വർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു പുത്രനുണ്ടായി. പുത്രൻ ജനിച്ച സന്തോഷത്താൽ ഇരുപത് ഇരുപത്തിയഞ്ച് ഗ്രാമവാസികൾക്ക്

ക്ഷേണം നൽകുവാൻ ക്ഷണിക്കുകയും പാട്ടും കൃത്യമായി വളരെയധികം പൈസ ചെലവാക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരു വർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പുത്രൻ മരിച്ചു പോയി. അപ്പോൾ ആ കുടുംബം മാറത്തിടിച്ചു നിലവിളിച്ചു. തങ്ങളുടെ ദുർഭാഗ്യത്തെ ശപിച്ചു. ഇതിനാൽ കബീർ സാഹേബ് നമ്മളോട് ഇപ്രകാരം പറയുന്നു. -

കബീർ, ബേട്ടാ ജായാ മുഷീ ഹുയി, ബഹുത്ത് ബജായെ മാൽ, ആനാ ജാനാ ലഗ് രഹാ. ജ്യോം കീഡി കാ നാൽ (1)

കബീർ, പതത്ത് ആവത് ദേഖ് കർ, ബൻ രോവൈ മൻ മാഹിം, ഉംഞ്തി ടാലി പാത് മേ, അബ് പീലെ ഹൊ ഹൊ ജാഹീം (2)

കബീർ, പാത് ട്ടത്താ യും കഹൈ സുൻ ഭയ് തരുവർ രായ്.

അബ് കെ ബിഹരുടെ നഹിം മിലാ, ന ജാനേ കഹാം ഗിരോംഗേ ജായി (3)

കബീർ, തരുവർ കഹ്ത്താ പാത്ത് സെ സുനോം പാത്ത് ഏക് ബാത്ത് എഹാം കി യാഹേ രീതി ഹെ, ഏക് ആവത് ഏക് ജാത്ത് (4)

12. മറ്റ് എല്ലാ തീർത്ഥാടന സ്ഥലങ്ങളിൽ പോകുന്നത് പരമാത്മാവ് വിലക്കിട്ടുണ്ട്, കുട്ടികളുടെയും, മുതിർന്നവരുടേയും തല മുണ്ടനം (പ്രത്യേക ആരാധനാലയങ്ങളിൽ) ചെയ്യുന്ന കർമ്മങ്ങൾ പാടുള്ളതല്ല. ഈ കർമ്മങ്ങൾ എല്ലാം വ്യാപാരമാണ്.

13. നാമ ഉപദേശം സ്വീകരിക്കുന്നത് ദുഃഖ നിവാരണത്തിനു വേണ്ടി മാത്രമല്ല. അത് ആത്മകല്യാണത്തിനുവേണ്ടിയാണ് ഉപയോഗിക്കേണ്ടത് അങ്ങനെയുള്ള ഒരു കാഴ്ചപ്പാട് ഉണ്ടായിരിക്കണം. അതിനാൽ നിരന്തര സ്മരണകൊണ്ട് എല്ലാ സുഖവും ലഭിക്കുന്നതാണ്.

“കബീർ, സുമിരൻ സെ സുഖ് ഹോത്തഹെ, സുമിരൻ സെ ദുഃഖ് ജായെ കഹൈ കബീർ സുമിരൻ കിയെ, സാഘി- മാഹിം, സമായ്”.

14. വ്യഭിചാരം പാടില്ല- അന്യസ്ത്രീകളെ അമ്മ-മകൾ-സഹോദരി എന്ന ദൃഷ്ടിയാൽ കാണണം. വ്യഭിചാരം മഹാപാപമാണ്. ഇങ്ങനെ

ഗരീബ്, പർ ദാറാ സ്ത്രീകാ ഖോലൈ, സത്തർ ജന്ദ് അന്ധാ ഹൊ ടോലൈ, സുരപാൻ മദ്യ മാംസാഹാരി ഗവൻ കരം ഭോഗം പർ നാമി സത്തർ ജന്ദ് കട്ട്ത്ത് ഹൊം ശീശം സാക്ഷി സാഹിബ് ഹെ ജഗദീശം പർ നാരി നാ പരസിയോ, മാനോ വചൻ ഹമാർ ഭവൻ ചതുർദൾ താസ് സിർ, ത്രിലോകി കാ ഭാർ പർ നാരി നാ പരസിയോ, സുനോ ശബ്ദ് സലതാത് ധർമ്മായ് കെ ഖാട് സെ അർദ്ധമുഖി ലട്കാത്.

15. സ്വയം നിന്ദിക്കുവാനോ നിന്ദിക്കുന്നത് കേൾക്കുവാനോ പാടില്ല- തന്റെ ഗുരുവിനെ നിന്ദിക്കുവാനോ നിന്ദിക്കുന്നത് കേൾക്കുകയോ ചെയ്യരുത്. നിന്ദിക്കുന്നത് കേൾക്കുകയെന്നാൽ നമ്മുടെ സ്വന്തം ഗുരുവിനോട് നമ്മൾ തെറ്റു ചെയ്തു എന്നതാണ്. നമുക്ക് അവരോട് വഴക്കടിക്കുവാൻ സാധിക്കില്ല. പിന്നെയോ - അവരെ മനസ്സിലാക്കിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയും എന്തെന്നാൽ “നിങ്ങൾ ആലോചിക്കാതെ പറഞ്ഞതെല്ലാം കള്ളമാണെന്ന്”.

ഗുരു കി നിന്ദാ സുനെ ജോ കാന്നാ താക്കോ നിശ്ചയ് നരക് നിദാനാ അപ്നെ മുഖ് നിന്ദാ ജോ കരഹിം ശുകർ ശ്യാൻ ഗർഭ് മെം പരഹിം.”

അതിനാൽ ആരെയും ഒരിക്കലും നിന്ദിക്കരുത് കബീർ സാഹേബിന്റെ വരികളിൽ -

“തിൻ കാ കബ്ഹൂം ന നിന്ദിയെ ജോ പാമ്പ് തലെ ഹെ, കബ്ഹൂ ഉഡ് ആംചിൻ പടെ പീർ ഘനേരി ഹൊ”.

16. ഗുരുദർശനത്തിന്റെ മഹിമ-

ഏതെങ്കിലും ഭക്തൻ ഗുരുവിനോട് വിദ്വേഷമോ വിമുഖതയോ കാട്ടിയാൽ അവൻ മഹാപാപം ചെയ്തവനാകുന്നതാണ്. തന്റെ ഗുരുവിനെ ഇഷ്ടമായില്ലെങ്കിൽ ആ ഗുരുവിനെ മാറി വേറെ ഗുരുവിനെ സ്വീകരിക്കാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ അവൻ പൂർവ്വ ഗുരുവിനോട് (ആദ്യത്തെ ഗുരുവിനോട്) നിന്ദയോ ശത്രുതയോ കാട്ടിയാൽ അവനെ ഗുരുദ്രോഹി എന്ന് പറയപ്പെടും. അങ്ങനെ അവന്റെ ഭക്തി അതോടെ അവസാനിക്കും. ഭക്തി ഇല്ലാത്ത ഗുരുദ്രോഹി നേരെ നരകത്തിലേക്ക് പോകും.

17. തത്ത്വദർശിയായ ഒരു ഗുരുവിന്റെ സത് സാഗം നടക്കുന്നിടത്ത് ഒരു ശിഷ്യൻ ഗുരുവിനെ ദർശിക്കാൻ ഇടയുണ്ടായാൽ, ആദ്യമായി ശിഷ്യൻ ഗുരുവിനെ ദണ്ഡവത്പ്രണാമം ചെയ്യണം. അതിനുശേഷം ക്രമത്തിൽ വന്ദിക്കേണ്ടത് സത്ഗ്രന്ഥ്സാഹിബ് പുസ്തകം പരമാത്മാ കബീർസാഹിബിന്റെ ചിത്രം, സത് ഗരീബ്ദാസിന്റെ ചിത്രം, സ്വാമി രാമദേവാനന്ദജിയുടെ ചിത്രം. ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് ബഹുമാനം കൊടുക്കുക എന്ന് മാത്രമാണ്. ചിത്രങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നത് വിഗ്രഹ ആരാധനയാകില്ല ഇത് ശിഷ്യൻ ഗുരുവിനോട് (സർവ്വശക്തനായ പരമാത്മാവിനോട്) ഉള്ള വിധയത്വം നിലനിർത്താൻ സഹായിക്കുന്നു. പുജകൾ എല്ലാം ഗുരുവിന് ആണ് സമർപ്പിക്കുന്നത് നാമമത്ര സമർപ്പണം കൊണ്ട് ഒരുവനെ നിത്യ മോക്ഷത്തിൽ എത്തിക്കുന്നു.

18. പരിപൂർണ്ണമായി മത്സ്യം, മാംസം, മുട്ട, മദ്യം, പുകയില ഉൽപ്പന്നങ്ങൾ, പാൻ (മുറുക്കുക) എന്നിവ ഒഴിവാക്കണം. ഒരു ജീവിയെ കൊല്ലുവാനും ഭക്ഷിക്കുവാനുള്ള അവകാശം ഇല്ല. ഇതു കൊടിയ പാപം ആണ്. കബീർ സാഹിബും, ഗരിബ്ദാസ് മഹാരാജിയും വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

19. ഗുരു ദ്രോഹിയുമായുള്ള ബന്ധങ്ങൾ ഒഴിവാക്കണം, ഗുരുവിനോട് ശത്രുത മനോഭാവം ഉള്ള ശിഷ്യൻ കൊടും പാപിയാണ്. ഇഷ്ടമായില്ലെങ്കിൽ ഒരു ഗുരുവിന്റെ മാർഗ്ഗം ഉപേക്ഷിക്കാനും മറ്റൊരു ഗുരുവിനെ സ്വീകരിക്കാൻ അധികാരം ഒരു വ്യക്തിക്കുണ്ട്. പക്ഷേ മുൻഗാമിയായ ഒരു ഗുരുവിനെയും തള്ളി പറയുവാൻ പാടുള്ളതല്ല. അയാൾ ഗുരു വിരോധിയാണ്, അങ്ങനെയുള്ള വ്യക്തിയുമായി ബന്ധം ഉണ്ടായാൽ നമ്മുടെ ദീക്ഷ അവിടെ അവസാനിക്കുന്നു. നമ്മൾ നരകത്തിൽ പതിക്കുകയും വീണ്ടും 84 ലക്ഷം യോനികളിൽ അധപതിക്കുന്നു.

20. ചീട്ട് -ചുറ് കളിക്കരുത്

“കബീർ, മാംസ് ഭൈഖെ ഒഴർ മദ് പിയിയെ, ധൻ വേശ്യാ സോം ഖായ് അന്ത് സമൂലാ ജായ് -

21. നൃത്തവും സംഗീതവും പാടില്ല -

ഏതെങ്കിലും വിശേഷ സന്തോഷ അവസരങ്ങളിൽ നൃത്തം ചെയ്യുകയോ അശ്ലീലമായ പാട്ട് പാടുകയോ ചെയ്യുന്നത് ഭക്തിഭാവത്തിന് വിരുദ്ധമാണ്. ഉദാഹരണമായി ഒരു വിധവ ഇങ്ങനെയുള്ള വിശേഷ അവസരങ്ങളിൽ കടന്നു വന്നുവെന്നിരിക്കട്ടെ. അവിടെ എല്ലാപേരും പാട്ടുപാടുകയും നൃത്തം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. പക്ഷെ ഈ വിധവ മാത്രം ഒരിടത്ത് മാറിയിരുന്ന് പ്രഭുവിനെ സ്മരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ഇത് കണ്ട് കുറച്ചുപേർ ചോദിച്ചു “വരു നമ്മളോടൊപ്പം വന്ന് പാടുകയും നൃത്തം ചെയ്യുകയും ചെയ്ത് സന്തോഷിക്കൂ. അപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു-‘-ഞാനൊരു വിധവയാണ്. എനിക്കൊരു പുത്രനുണ്ടായിരുന്നു. അവനെയും ഭഗവാൻ കൊണ്ടുപോയി. ഇനി ആർക്കു വേണ്ടിയാണ്, എങ്ങനെയാണ് ഞാൻ സന്തോഷിക്കേണ്ടത്?” ഇതാണ് ഇക്കാലത്ത് ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും സ്ഥിതി ഗുരു നാനാക്കിന്റെ വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധിക്കു-

‘നാ ജാനെ കാൽ കി കർ ഡാരെ, കിസ് വിധി ഡൽ പാസാ വെ ജിൻഹാദേ സിർ സെ മൗത്ത് ഖുട്ഗദി ഉൻഹാനും കേടാ ഹാംസാ വെ സായ് മിലേം സാഡി ശാദി (ഖുഷി) ഹോംത്ത,

ബിഹ്ദ് ദാം ദിൽ ഗിരി (ദുഖ്) വെ അവദേ നാനക് സുനോ ജിഹാനാ മുശ്കിൽ ഹാൽ ഫക്കികി വേ.”

കബീർ മഹാരാജിന്റെ വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധിക്കു-

“കബീർ, ത്യാട്ടെ സുഖ് കൊ സുഖ് കഹൈ, മാൻ രഹാ മൻ മോദ് സകൽ ചബീനാ കാൽ കാ കുഹ് മുഖ് മേം കുഹ് ഗോദ് കബീർ, ബേട്ടാ ജായാ ഖുശീ ഹയി, ബഹുത്ത് ബജായെ ഫാൽ ആവൺ ജാണാ ലഗ് രഹാ, ജ്യോം കിഡീ കാ നാൽ”

സ്ത്രീക്കും പുരഷനും ഈശ്വരനെ പ്രാപ്തമാക്കുവാനുള്ള അധികാരമുണ്ട്. സ്ത്രീ അശുദ്ധി (മെൻസസ്) ആയിരിക്കുന്ന സമയത്ത് തങ്ങളുടെ ദൈനിക പുജ, വിളക്ക് കത്തിക്കുന്നത് ഇവയൊന്നും നിർത്തിവയ്ക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. അതുപോലെ ആരുടെയെങ്കിലും മരണമോ ജനനമോ ഉണ്ടായാൽ ആ സമയത്തും ഇക്കാര്യങ്ങൾ നിർത്തി വയ്ക്കേണ്ടതില്ല. നോട്ട് - ഏത് ഭക്ത ജനങ്ങളാണോ ഈ ഇരുപത്തിയൊന്ന് ആജ്ഞകൾ പാലിക്കാതിരിക്കുന്നത് അവന്റെ ഭക്തി അവസാനിക്കുന്നതാണ്. അറിയാതെ ചെയ്യുന്ന അപരാധങ്ങൾ മാപ്പ് അർഹിക്കുന്നവയാണ്. അങ്ങനെ എന്തെങ്കിലും തെറ്റ് ചെയ്തുപോയാൽ അതിന് പരിഹാരമായി മാപ്പ് (ഗുരുവിനോട്) അപേക്ഷിച്ച് വീണ്ടും ഗുരുവിന്റെ ഉപദേശം തേടേണ്ടതാണ്”

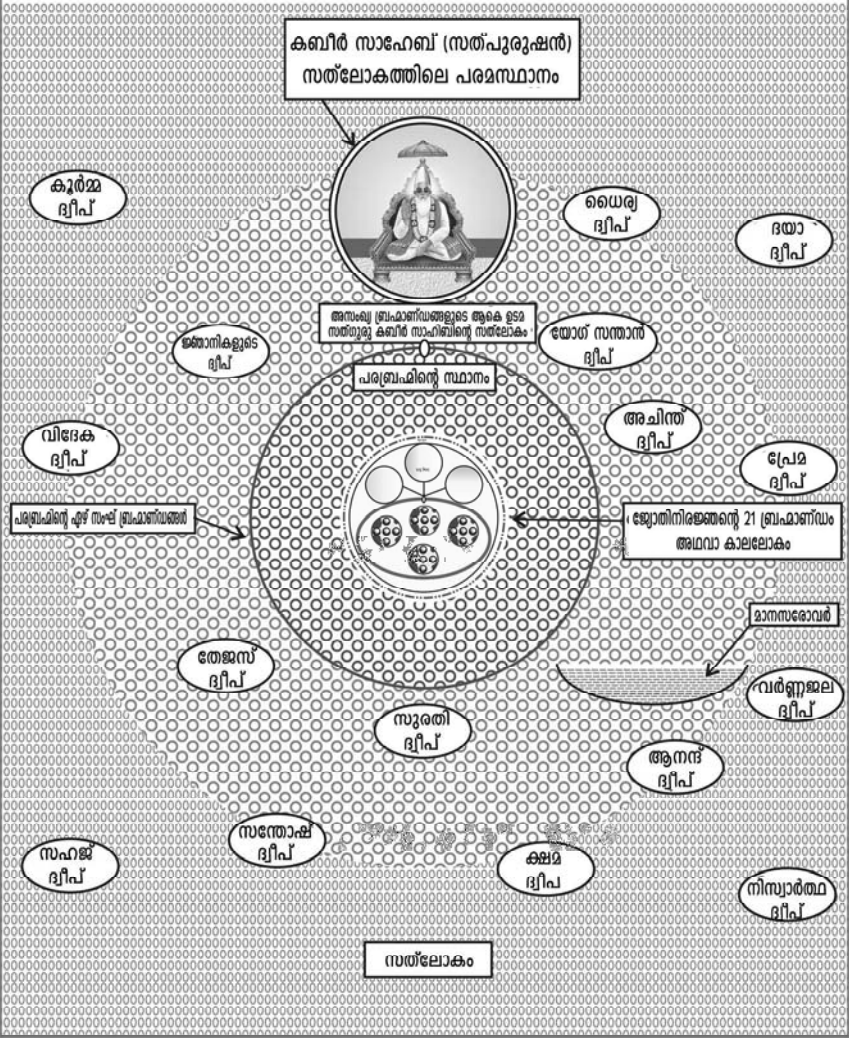

പരമേശ്വര കബീർ സാഹേബിന്റെ അസംഖ്യ ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളുടെ ലഘുചിത്രം

അനാമികലോകം: ഈ ലോകത്ത് കബീർ സാഹേബ് അനാമി പുരുഷ രൂപത്തിൽ ഏകനായി വസിക്കുന്നു.

അഗ്രലോകം: ഈ ലോകത്ത് കബീർ സാഹേബ് അഗ്ര പുരുഷ രൂപത്തിൽ വസിക്കുന്നു.

അലഖ് ലോകം : ഈ ലോകത്ത് കബീർസാഹേബ് അലഖ് പുരുഷ രൂപത്തിൽ വസിക്കുന്നു.

സൂഷ്ഠി രചന

(സൂഷ്മ വേദത്തിൽ നിന്ന് പൂർണ്ണ സൂഷ്ഠി രചനയുടെ വർണ്ണന)

ഈശ്വര വിശ്വാസികളായ ആത്മാക്കൾ ആദ്യമായിട്ട് താഴെ കൊടുത്തിട്ടുള്ള സൂഷ്ഠിയുടെ രചനയെപ്പറ്റി വായിക്കണം. ആ പവിത്രമായ സർഗ്ഗനമങ്ങൾ പഠിച്ച് (വായിച്ച്) നമ്മൾ അതിശയിച്ച് പോകുന്നതാണ്. കാരണം യഥാർത്ഥ അമൃതജ്ഞാനം എവിടെയാണ് ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്നത് അറിയാതെ . പവിത്രാത്മാക്കൾ സത്യനാരായണൻ (സത്പുരുഷൻ) എഴുതിയ ഈ സൂഷ്ഠി രചനയുടെ വാസ്തവത്തിലുള്ള അറിവ് മനസ്സിലാക്കിയാലും:-

1. പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മഃ-

ഈ രചനയിൽ സത്പുരുഷൻ - സത്യലോകത്തിന്റെ സ്വാമി, അലഖ് പുരുഷ് - അലഖ് ലോകത്തിന്റെ സ്വാമി, അഗം പുരുഷ് - അഗം ലോകത്തിന്റെ സ്വാമി, അനാമി പുരുഷ് - അനാമി ലോകത്തിന്റെ സ്വാമി ഇതെല്ലാം ഒരൊറ്റ പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മമാണ്. വാസ്തവത്തിൽ അനശ്വരനായ പ്രഭു രണ്ട് ഭിന്നരൂപങ്ങൾ ധരിച്ച്, തന്റെ ചുറ്റുപാടുമുള്ള ലോകങ്ങളിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. ഇതിന്റെ അകത്താണ് അസംഖ്യമായ ബ്രഹ്മാണ്ഡം വരുന്നത്.

2. പരബ്രഹ്മ് -

അക്ഷരപുരുഷനെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ ഇതോ, ഇതിന്റെ ബ്രഹ്മാണ്ഡമോ വാസ്തവത്തിൽ അവിനാശി (ഒരിക്കലും നശിക്കാത്തത്) അല്ല, നശിക്കുന്നതാണ്.

3. ബ്രഹ്മ്-

കേവലം 21 ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിന്റെ സ്വാമിയാണ്. ഇതിനെ ക്ഷരപുരുഷനെന്നും, ജ്യോതി നിരജ്ഞനെന്നും, കാലൻ എന്നീ പേരുകളിലും അറിയപ്പെടുന്നു. ഇതും ഇതിന്റെ എല്ലാ ബ്രഹ്മാണ്ഡവും നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നവയാണ്.

(മുകളിൽ പറഞ്ഞ മൂന്ന് പുരുഷന്മാരുടേയും പവിത്ര പ്രമാണം ശ്രീമദ് ഭഗവദ് ഗീത അധ്യായം 15 ശ്ലോകം 16-17 ൽ ഉണ്ട്)

4. ബ്രഹ്മാവ്-

ബ്രഹ്മാവ് എന്നത് ബ്രഹ്മിന്റെ/കാലന്റെ മുത്ത പുത്രനാണ്. വിഷ്ണു രണ്ടാമത്തെ പുത്രനും, ശിവൻ മൂന്നാമത്തെ പുത്രനുമാണ്. ഈ മൂന്നു പേരും ഒരു ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിന്റെ ഒരു ഗുണത്തിന്റെ സ്വാമിയാണ്. നശ്വരവുമാണ്. വിശദവിവരങ്ങൾക്കായി ദയവായി താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന സൂഷ്ഠി രചന വായിച്ചാലും. കവി കബീർദാസ് സൂക്ഷ്മവേദത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകളാൽ തന്നെ സൂഷ്ഠിയെക്കുറിച്ച് വിവരിക്കുന്നു.

സർവപ്രഥമമായ ഒരേ ഒരു സ്ഥാനമാണ് “അനാമി” (അനാമയ്) ലോകം. ഇതിനെ “അകഹ്” ലോകമെന്നും പറയുന്നു. പൂർണ്ണ പരമാത്മാവ് ആ അനാമി ലോകത്തിൽ ഒറ്റയ്ക്ക് ഇരിക്കുന്നു (താമസിക്കുന്നു). ആത്മാവിന്റെ യഥാർത്ഥ പേര് കബീർ പരമേശ്വരൻ എന്നാണ്.

എല്ലാ ആത്മാക്കളും ആ പൂർണ്ണ ശരീരനായ പരമാത്മാവിൽ ലയിക്കുന്നു. ഈ കവിദേവിനെ ഉപമിക്കുന്ന പേരാണ് അനായി പുരുഷൻ. (പുരുഷനെന്ന് പ്രഭു എന്നാണ്). പ്രഭു മനുഷ്യനെ തന്റെ സ്വരൂപത്തിലാണ് നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിനാലാണ് മനുഷ്യൻ പുരുഷൻ എന്ന പേരു പതിച്ചത്. അനായി പ്രഭുവിന്റെ ഒരു രോമകുപത്തിന്റെ പ്രകാശം ഒരു സംഘ് = (10¹¹കൂട്ടം) സൂര്യന്മാർ ഒന്നിച്ച് ഉദിച്ചു നിൽക്കുന്നതിനെക്കാൾ അധികമാണ്.

ഉദാഹരണം (വിശേഷ്) - രാജ്യത്തിന്റെ ആദരണീയമായ പ്രധാന മന്ത്രിയുടെ ശരീരത്തിന്റെ പേര് മറ്റൊന്നാണ്, എന്നാൽ പദവിയുടെ പേര് പ്രധാനമന്ത്രി എന്നാണ്. എന്നാൽ പല പല കാര്യങ്ങൾക്കായി പല പല വിഭാഗങ്ങളായി തരം തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ ഭാരിച്ച ചുമതലകൾ പല പല ഭാഗങ്ങളായി പല പല വിഭാഗങ്ങൾക്കായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആഭ്യന്തര മന്ത്രാലയത്തിനെപ്പറ്റിയുള്ള ചുമതലകൾ ആഭ്യന്തരമന്ത്രി കൈകാര്യം ചെയ്യും. അവസാനം ഒപ്പിടാനും മറ്റും ആഭ്യന്തര മന്ത്രിയുടെ ശുപാർശയോടുകൂടി പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ പക്കൽ തന്നെ വരേണ്ടതായി വരും. ഇപ്രകാരം കബീർ പരമേശ്വരന്റെ പ്രകാശത്തിനകത്ത് ഭിന്ന ഭിന്ന ലോകങ്ങൾ വേറെയുമുണ്ട്.

കബീർ പരമേശ്വർ (പൂർണ്ണ പരമാത്മാവ്) -ന്റെ താഴെ മൂന്ന് ലോകങ്ങൾ ഉണ്ട്. (1) അഗംലോകം (2) അലഖ് ലോകം (3) സത്ലോകം

ഇവിടെ കബീർ പരമേശ്വരനെ പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മ പരമാത്മാവ് “അഗം ലോക” ത്തിൽ വസിക്കുന്നു. അഗം ലോകത്തിന്റെ സ്വാമി കബീർ പരമേശ്വരനാണ്. ഈ അഗം പ്രഭുവിന്റെ ശരീരം മനുഷ്യനെപ്പോലെയാണ്. അത് വളരെ തേജോമയവും ഓരോ രോമകുപവും അനേകം സൂര്യന്മാരെക്കാൾ പ്രകാശമയവും ആണ്.

പൂർണ്ണപരമാത്മാവായ പ്രഭു അലഖ്, ലോകത്തിലുണ്ട്. സ്വയം അദ്ദേഹം അവിടത്തെ സ്വാമിയാണ്. ഇവിടെയും പ്രഭുവിന്റെ മനുഷ്യ സമാനമായ ശരീരം വളരെ തേജോമയവും സ്വയം പ്രകാശിതമായതുമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു രോമകുപത്തിലെ പ്രകാശം അനേകം സൂര്യന്മാരുടെ പ്രകാശത്തെക്കാൾ വളരെ കൂടുതലാണ്.

പൂർണ്ണ പ്രഭു സത്യലോകത്തിലും കാണുന്നു. മാത്രമല്ല അവിടത്തെയും സ്വാമിയാണ്. അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തെ ഉപമിക്കുന്നത് “സത് പുരുഷ” നെന്നാണ്. ഇതിന്റെ പേര് അകാലമൂർത്തി എന്നാണ്. അതായത് “രാം” (രാമൻ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു രോമകുപത്തിന്റെ പ്രകാശം കോടിക്കണക്കിന് സൂര്യന്മാരുടെ പ്രകാശത്തെക്കാൾ വലരെ കൂടുതലും കോടിക്കണക്കിന് ചന്ദ്രന്മാരുടെ പ്രകാശത്തെക്കാൾ വളരെ കൂടുതലുമാണ്.

ഈ കവീർദേവൻ കബീർ പ്രഭു സത്പുരുഷനായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട സത്യലോകത്തിൽ വിരാജിച്ച് മറ്റുള്ള സൃഷ്ടികൾ നടത്തുന്നു.

ഒരുവാക്കുകൊണ്ട് പതിനാറ് ദ്വീപുകൾ രചിച്ചു. പതിനാറ് ശബ്ദം കൊണ്ട് പതിനാറ് പുത്രന്മാർക്ക് ജന്മം നൽകി. ഒരു മാനസരോവർ

നിർമ്മിച്ച് അതിൽ അമൃത് നിറച്ചു. പതിനാറ് പുത്രന്മാരുടെ പേരുകൾ ഇപ്രകാരമാണ്.

- (1) കുർമ്മം (2) ജ്ഞാനി (3) വിവേകം (4) തേജ് (മിടുക്ക്) (5) സഹജ്
- (6) സന്തോഷം (7) സുരതി (8) ആനന്ദം (9) ക്ഷമ (10) നിഷ്കാമം (11) ജലരംഗി (12) അചിന്ത് (13) പ്രേമം (14) ദയാൽ (ദയാലു) (15) ധൈര്യം
- (16) യോഗ് സന്തായാൽ അല്ലെങ്കിൽ യോഗ്ജിത്ത്.

സത്പുരുഷൻ തന്റെ പുത്രൻ “അചിന്തിന്” സത്യലോകത്തുള്ള മറ്റു കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻ ഏല്പിക്കുകയും അതിനുള്ള ശക്തി നല്കുകയും ചെയ്തു. അചിന്ത്, അക്ഷര പുരുഷൻ എന്ന ശബ്ദത്താൽ ഉല്പത്തിയും എന്നേയും സഹായിച്ചു. അക്ഷര പുരുഷൻ കുളിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി മാനസരോവരത്തിൽ പോയി. അവിടെ ആനന്ദം വരുകയും ഉറങ്ങിപ്പോകുകയും ചെയ്തു. വളരെ ദീർഘസമയം പുറത്തേക്ക് വന്നതേയില്ല. അങ്ങനെ അചിന്തിന്റെ അപേക്ഷയാൽ അക്ഷര പുരുഷനെ ഉറക്കത്തിൽ നിന്ന് ഉണർത്തുന്നതിനു വേണ്ടി കബീർ പരമേശ്വരൻ ആ മനസരോവരത്തിൽ നിന്നും കുറച്ച് അമൃത ജലം എടുത്ത് ഒരു മുട്ടയാക്കി അതിൽ ഒരു ആത്മാവിനെ പ്രവേശിപ്പിച്ച് ആ മുട്ടയെ മാനസരോവരത്തിലെ അമൃത ജലത്തിൽ നിക്ഷേപിച്ചു. മുട്ടയുടെ ആരവത്താൽ അക്ഷരപുരുഷന്റെ ഉറക്കത്തിന് ഭംഗം വന്നു. അയാൾ മുട്ടയെ ദേഷ്യത്തോടെ നോക്കി. അതിനാൽ മുട്ട രണ്ട് ഭാഗങ്ങളായി. അതിൽ നിന്നും ജ്യോതിനിരജ്ഞൻ (ക്ഷരപുരുഷൻ) ഉണ്ടായി. പിന്നീട് അയാൾ കാലനെന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടു. യഥാർഥ പേര് “കെൽ” എന്നാണ്. അപ്പോൾ സത് പുരുഷൻ (കവിർദേവ്) അശരീരി ഉണ്ടാക്കി പറഞ്ഞു. രണ്ടുപേരും പുറത്ത് വരു. അചിന്ത ദീപിൽ വസിക്കൂ. ആജ്ഞ അനുസരിച്ച് രണ്ടുപേരും അചിന്ത ദീപിൽ വസിക്കാൻ തുടങ്ങി. പിന്നീട് പൂർണ്ണ ധനി കവിർദേവ് എല്ലാ സൃഷ്ടികളും സ്വയം നടത്തി. തന്റെ ശബ്ദശക്തിയിൽ സ്വയം രാജേശ്വരി ശക്തി ഉണ്ടാക്കി. അതിൽ എല്ലാ ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളേയും സ്ഥാപിച്ചു. ഇതിനെ പരാശക്തി പരാനന്ദിനി എന്നും പറയുന്നു. പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മ് എല്ലാ ആത്മാക്കളേയും തന്റെ ഉള്ളിൽ നിന്നും തന്റെ വാക് ശക്തി കൊണ്ട് മാനവശരീരത്താൽ ഉണ്ടാക്കി ഓരോ ഹംസ ആത്മാക്കളെയും പരമാത്മാവിനെ പോലെയുള്ള ശരീരമുള്ളവരായി. തേജസ് 16 സൂര്യനേപോലെയുള്ള മനുഷ്യ ശരീരം. എന്നാൽ പരമേശ്വരിന്റെ ശരീരത്തിലെ ഒരു രോമകുപത്തിലെ പ്രകാശം കോടിക്കണക്കിന് സൂര്യപ്രഭയേക്കാൾ കൂടുതലാണ്. വളരെ സമയത്തിനു ശേഷം ക്ഷരപുരുഷൻ ആലോചിച്ചു “നമ്മൾ മൂന്നുപേരും (അചിന്ത് - അക്ഷരപുരുഷൻ - ക്ഷരപുരുഷൻ) ഒരേ ദീപിൽ താമസിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ട് വേറെ വേറെ ദീപുകളിൽ താമസിച്ചുകൂടാ. ഞാൻ സാധന ചെയ്ത് വേറെ ദീപ് പ്രാപ്തമാക്കുന്നതാണ്.” അങ്ങനെ ആദ്ദേഹം വിചാരിച്ച് ഒരു കാലിൽ നിന്നുകൊണ്ട് 70 യുഗം തപസ്സ് ചെയ്തു.

“എങ്ങനെയാണ് ആത്മാക്കൾ കാലന്റെ വലയിൽ കൂടുങ്ങിയത്”?

ജ്യോതി നിരജ്ഞൻ (ക്ഷരപുരുഷൻ) തപസ് ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നമ്മൾ എല്ലാ ആത്മാക്കളും ഇന്ന് ജ്യോതി നിരജ്ഞന്റെ ഇരുപത്തി ഒന്ന് ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളിലായി താമസിക്കുന്നു. നമ്മൾ പരമാത്മാവിനെ മറന്ന് ഈ ജ്യോതി നിരജ്ഞനിൽ ആസക്തരാകുന്നു. “പാതി വ്രത്യം” എന്ന പദത്തിൽ നിന്നും നമ്മൾ താഴേക്ക് വീഴുന്നു. പരമാത്മാവ് നമ്മുക്ക് പലപ്രാവശ്യം മുന്നറിയിപ്പ് നൽകിയതാണ്. എന്നാലും നമുക്ക് ഈ സുഖമുള്ള ആസക്തിയിൽ നിന്നും വിട്ട് വരുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. ഈ പ്രഭാവം ഇന്നും നടന്നു വരികയാണ്. പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മ ആയ കബീർ പ്രഭു ക്ഷരപുരുഷനോട് ചോദിച്ചു-“എന്താഗ്രഹിക്കുന്നു”?

അപ്പോൾ ക്ഷരപുരുഷൻ പറഞ്ഞു - “പിതാജി ഈ സ്ഥലം വളരെ കുറച്ചേയുള്ളൂ. അതിനാൽ എനിക്ക് മറ്റൊരു ദ്വീപുകൂടി പ്രദാനം ചെയ്തതന്നാലും” അപ്പോൾ സത്കബീർ 21 ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങൾ പ്രദാനം ചെയ്തു. കുറച്ച് കഴിഞ്ഞ് ക്ഷര പുരുഷൻ ഇവിടെ കുറച്ച് സൂഷ്ടികൾ നിർമ്മിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. ഒഴിഞ്ഞ് കിടക്കുന്ന ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിൽ എന്ന് ചെയ്യണമെന്നറിയാതെ 70 യുഗങ്ങൾ തപസ് ചെയ്ത് ഭഗവാനെ സന്തോഷവാനാക്കി രചന നടത്തുവാൻ വേണ്ട സാമഗ്രികൾ നൽകുവാൻ അപേക്ഷിച്ചു. സത്പുരുഷ് (ഈശ്വരൻ) അദ്ദേഹത്തിന് മൂന്നു ഗുണങ്ങളും അഞ്ച് തത്വങ്ങളും പ്രദാനം ചെയ്തു. അതുപയോഗിച്ച് അദ്ദേഹം തന്റെ ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളിൽ കുറച്ച് രചനകൾ നടത്തി പിന്നീട് ഇവിടെ ജീവജാലങ്ങൾ വേണമെന്ന് നിശ്ചയിച്ചു. അതിനു വേണ്ടി 64 യുഗങ്ങൾ തപസ് ചെയ്തു. കുറച്ച് ആത്മാക്കളെ വേണമെന്ന് പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ആത്മാക്കളെ തരാൻ പറ്റില്ലെന്ന് ഭഗവാൻ പറഞ്ഞു-അവർ എന്റെ സ്വന്തം അംശമാണ് മക്കളാണ്, അവർ എന്നിലുണ്ടാൻ അവരിലും വസിക്കുന്നു. ‘-ഒരു പക്ഷെ ആരെങ്കിലും സ്വന്തം ഇഷ്ടപ്രകാരം വരുന്നെങ്കിൽ കൊണ്ടു പോയ്ക്കൊള്ളൂ. കുറച്ച് ഹംസങ്ങൾ വളരെ മുൻപ് തന്നെ ക്ഷരപുരുഷനിൽ ആസക്തരായിരുന്നു. അവ അദ്ദേഹത്തിനു ചുറ്റും വളഞ്ഞു-‘-ഞാൻ പിതാവിൽ നിന്നും 21 ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങൾ പ്രാപ്തമാക്കി. അതിൽ വളരെ രമണീയമായ സ്ഥലങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചു. നിങ്ങൾ എന്നോടൊപ്പം വരുന്നോ” ക്ഷരപുരുഷന്റെ ഇപ്രകാരമുള്ള സംഭാഷണം കേട്ട് ഹംസങ്ങൾ പറഞ്ഞു -“ഭഗവാൻ (പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മ) സമ്മതിച്ചാൽ വരാമെന്ന്. അപ്പോൾ ക്ഷരപുരുഷനും, പരമഅക്ഷരപുരുഷനും കൂടി ഈ ഹംസ ആത്മാക്കളുടെ അടുത്ത ചെന്ന് പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മ ചോദിച്ചു നിങ്ങളിൽ ആർക്കാണ് ഈ ക്ഷരപുരുഷന്റെ കൂടെ പോകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് അപ്പോൾ ഈ ഹംസാത്മാക്കൾക്കെല്ലാം ആർക്കും ധൈര്യമില്ലായിരുന്നു മറുപടി പറയുവാനുള്ള ധൈര്യമില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ അതിൽ ഒരു ഹംസത്തിന്റെ ആത്മാവ് അതിസാഹസികമായി തന്നെ ഭഗവാനോട് ചോദിച്ചു.-‘-പിതാജി ഞാൻ ക്ഷരപുരുഷനോടൊപ്പം (ബ്രഹ്മത്തോടൊപ്പം) പോകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇത് കണ്ട് മറ്റ് ഹംസങ്ങൾ വരാൻ ആഗ്രഹിച്ച് കൈ

ഉയർത്തി സമ്മതിച്ചു. അപ്പോൾ ഭഗവാൻ ക്ഷരപുരുഷനോട് പറഞ്ഞു - “ നീ നിന്റെ സ്ഥാനത്തേയ്ക്ക് പോകൂ. ആരൊക്കെ നിന്റെ കൂടെ വരുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ അവരുടെ ആത്മാക്കളെയെല്ലാം ഞാൻ അവിടെ എത്തിക്കാം”. അങ്ങനെ ക്ഷരപുരുഷൻ തന്റെ 21 ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളിലേക്ക് പോയി. ആ സമയം വരെ ഈ ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളും എല്ലാം സത്യലോകത്തായിരുന്നു. ഈ ഒരു വലിയ തെറ്റിനാൽ ആണ്, ഈ 21 ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിലെ ദുരിതങ്ങൾ നാം അനുഭവിക്കുന്നത്.

അതിനു ശേഷം ഭഗവാൻ ആദ്യമായിട്ട് ഹംസത്തിന് ഒരു പെണ്ണിന്റെ രൂപം നൽകി ക്ഷരപുരുഷന്റെ/ജ്യോതിനിരജ്ഞന്റെ/ബ്രഹ്മിന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചു. ബാക്കിയുള്ള എല്ലാ ഹംസാത്മാക്കളെയും ആ സ്ത്രീ രൂപത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചു. അവളുടെ പേര് “ആദിമായ”/“പ്രകൃതിദേവി”/“ദുർഗ്ഗാ” എന്നിട്ടു. എന്നിട്ട് ഭഗവാൻ പറഞ്ഞു - “പുത്രീ, ഞാൻ നിനക്ക് ശബ്ദശക്തി തരുന്നു. എത്ര ജീവികളാണോ ബ്രഹ്മ പറയുന്നത് അവരെ സൃഷ്ടിച്ചു കൊള്ളുക. എന്നിട്ട് തന്റെ പുത്രൻ സഹജ്ദാസനോടൊപ്പം ക്ഷരപുരുഷന്റെ അടുക്കൽ പുത്രിയെ അയച്ചു. സഹജ്ദാസജി ക്ഷരപുരുഷനോട് പറഞ്ഞു- “പിതാവ് ഈ സഹോദരിയുടെ ശരീരത്തിൽ എല്ലാ ആത്മാക്കളെയും പ്രവേശിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. താങ്കളുടെ കൂടെ വരണമെന്നുള്ള അനുവാദം ചോദിച്ചപ്പോൾ തന്നെ പിതാവ് അവൾക്ക് വചന ശക്തിയും നൽകുകയുണ്ടായി. താങ്കൾക്ക് ഇനി ഇഷ്ടം പോലെ ജീവികളെ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അത് ഇവൾ പ്രകൃതിദേവി തന്റെ ശബ്ദശക്തിയാൽ സാധിച്ചു തരുന്നതാണ്. ഇത്രയും പറഞ്ഞിട്ട് സഹജ്ദാസ് പ്രകൃതിദേവി/മായാദേവി/ദുർഗ്ഗയെ ക്ഷരപുരുഷന്റെ അടുക്കൽ വിട്ടിട്ട് തന്റെ ദീപിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോയി.

യുവതിയായതിനാൽ അതി സുന്ദരിയായിരുന്നു. പ്രകൃതിദേവി ബ്രഹ്മിന്റെ (ക്ഷരപുരുഷന്റെ) മനസ്സിൽ വിഷയ-വാസനയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം പ്രകൃതിദേവിയോട് കാമലീലകൾ കാട്ടുവാൻ തുടങ്ങി. അപ്പോൾ പ്രകൃതിദേവി (ദുർഗ്ഗയെന്നും മഹാമായ എന്നും പറയും) പറഞ്ഞു -“ജ്യോതി നിരജ്ഞൻ (ക്ഷരപുരുഷൻ/ബ്രഹ്മ) എന്റെ പക്കൽ പിതാവ് നൽകിയ ശബ്ദ ശക്തിയുണ്ട്. താങ്കൾക്ക് എത്ര പ്രാണികളെ (ജീവികളെ) സൃഷ്ടിക്കണമെന്ന് പറഞ്ഞാലും അത് എന്റെ ശബ്ദ ശക്തിയാൽ സൃഷ്ടിച്ചു തരാം, താങ്കൾ മൈഥുനത്തിന് തയ്യാറാകേണ്ടതില്ല. താങ്കൾ പരംപിതാവിന്റെ ശബ്ദത്തിലും മുട്ടയിൽ നിന്നും ജനിച്ചതാണ്. അതുപോലെ അതിനുശേഷം ഞാനും പരംപിതാവിന്റെ വചനത്തിൽ നിന്നും ജനിച്ചതാണ്. അതിനാൽ നമ്മൾ സഹോദരങ്ങളാണ്. താങ്കൾ എന്റെ മുത്ത ജ്യേഷ്ഠനാണ്. സഹോദരനും സഹോദരിയും നമ്മിൽ മൈഥുനത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നത് മഹാപാപമാണ്.” എന്നാൽ ക്ഷരപുരുഷൻ (ജ്യോതി നിരജ്ഞൻ) പ്രകൃതി ദേവിയുടെ ഈ പ്രാർത്ഥന ചെവിക്കൊണ്ടില്ല മാത്രമല്ല അവളെ ബലാത്സംഗം ചെയ്യുവാൻ മുതിരുകയും ചെയ്തു. ആ സമയം തന്റെ അഭിമാനം (ചാരിത്ര്യം) രക്ഷിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി പ്രകൃതി ദേവി നാലുപാടും നോക്കിയെങ്കിലും ആരുമില്ലാതെ വന്നപ്പോൾ, സ്വയം സുകുരുപത്തിലായി

ജ്യോതിനിരജ്ഞന്റെ (ക്ഷരപുരുഷന്റെ) തുറന്നിരുന്ന വായിലൂടെ വയറിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുകയും പരംപിതാവിനോട് തന്നെ രക്ഷിക്കണമെന്ന് യാചിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ പരംപിതാവ് തന്റെ പുത്രൻ യോഗ് സന്താനത്തിന്റെ (യോഗ്ജിത്ത്) രൂപത്തിൽ അവിടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും കന്യകയെ (പ്രകൃതിദേവിയെ) ക്ഷരപുരുഷന്റെ ഉദരത്തിൽ നിന്നും പുറത്തേയ്ക്ക് കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്തു. എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു- “ജ്യോതി നിരജ്ഞൻ (ക്ഷരപുരുഷൻ/ബ്രഹ്മ) ഇന്നു മുതൽ നിന്റെ പേര് ക്ഷരപുരുഷൻ എന്നാകുന്നു. ഒരു ലക്ഷം മനുഷ്യരെ നീ കഴിക്കുമ്പോൾ (ഒരു ദിവസം) ഒന്നേ കാൽ ലക്ഷം മനുഷ്യരെ നീ സൃഷ്ടിക്കുകയും വേണം. 21 ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളിൽ നിന്നും നിങ്ങൾ രണ്ട് പേരേയും നിഷ്കാസിതനാക്കിയിരിക്കുന്നു”. ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞതും 21 ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളും സഹജ്ദാസിന്റെ ദ്വീപിൽ നിന്നും അകന്നുപോയി (16 സംഘ് കോൾ ദൂരത്തിലേയ്ക്ക് നീങ്ങിപ്പോയി) ഈ ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങൾ അവിടെ നിന്നു.

വിശേഷ വിവരണം: ഇതുവരെ മൂന്നുശക്തികളുടെ വിവരണം ആയിട്ടുണ്ട്.

1. പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മത്തിന് അനേകം ഉപനാമങ്ങളും ഉണ്ട്. സൽപുരുഷൻ, അകാൽ പുരുഷൻ, ശബ്ദ്-സ്വരൂപി രാമൻ, പരമ അക്ഷര പരബ്രഹ്മ, പരമ അക്ഷര പുരുഷൻ എന്നിങ്ങനെ. പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മ അസംഖ്യം ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളുടെ സ്വാമിയാണ്. വാസ്തവത്തിൽ അവിനാശിയാണ്. (ഒരിക്കലും നശിക്കാത്തത്).

2. പരബ്രഹ്മ- ഇതിനെ അക്ഷര പുരുഷനെന്നും പറയുന്നു. ഇത് വാസ്തവത്തിൽ അവിനാശി അല്ല. ഇത് ഏഴ് (സംഘ്) ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളുടെ സ്വാമിയാണ്.

3. ബ്രഹ്മ- ഇതിനെ ജ്യോതി നിരജ്ഞൻ, കാലൻ, കാലം, കൈൽ, ക്ഷപപുരുഷൻ, ധർമ്മരാജൻ, എന്നീ പേരുകളിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. ഇദ്ദേഹം കേവലം 21 ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളുടെ സ്വാമിയാണ്. ഈ ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങൾ പൂർണ്ണമായി നശിക്കുന്നതാണ്. ഒരു ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിന്റെ സൃഷ്ടി പരിചയപ്പെടുത്തുന്നു, അവിടെ മൂന്നു പേരുണ്ട് - ബ്രഹ്മാവ്, വിഷ്ണു, മഹേശ്വരൻ.

ബ്രഹ്മിന്റെ (ബ്രഹ്മ, ബ്രഹ്മാവ് തമ്മിലുള്ള)ദേവങ്ങൾ:-

ഒരു ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിന്റെ ഏറ്റവും മുകളിൽ ബ്രഹ്മ ഇരിക്കുന്നു. (ക്ഷരപുരുഷൻ/കാലൻ) സ്വയം മൂന്നു ഗുപ്തസ്ഥാനങ്ങളുണ്ടാക്കി മഹാബ്രഹ്മാവ്, മഹാവിഷ്ണു, മഹാശിവൻ എന്നീ രൂപത്തിൽ വസിക്കുകയും (ഈ ബ്രഹ്മിനെ (കാലനെ) സദാശിവൻ, മഹാശിവൻ, മഹാവിഷ്ണു എന്നു കൂടി പറയുന്നു.) തന്റെ പത്നി പ്രകൃതിദേവി (ദുർഗ്ഗ)യോടൊപ്പം ചേർന്ന് മൂന്ന് പുത്രന്മാരെ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തു. അവരുടെ പേരാണ് ബ്രഹ്മാവ്, വിഷ്ണു, ശിവൻ. ബ്രഹ്മിന്റെ പുത്രനായ ബ്രഹ്മാവ് ഒരു ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിൽ കേവലം മൂന്നു ലോകങ്ങളുടെ (പൃഥ്വി ലോകം, സ്വർഗ്ഗ ലോകം, പാതാള ലോകം) രജോഗുണ വിഭാഗത്തിന്റെ സ്വാമിയാണ്. ബ്രഹ്മ ബ്രഹ്മലോകത്തിൽ വസിക്കുന്നു. അതിനെ ബ്രഹ്മ അഥവാ ബ്രഹ്മ ലോകീ ബ്രഹ്മ എന്ന് പറയുന്നു.

ന്നു. ശ്രീ മഹാവിഷ്ണു പുരാണത്തിൽ: 4-ാം അംശം അധ്യായം 1 പേജ് 230-231-ൽ ശ്രീ ബ്രഹ്മാജി പറയുന്നു - “ സർവമയനായ പരമേശ്വരന്റെ ആദ്യവും മധ്യവും അവസാനവും നമുക്ക് ആർക്കും തന്നെ അറിയുവാൻ പറ്റില്ല. (ശ്ലോകം 83).

പരമേശ്വരൻ ചെയ്യുന്ന സൃഷ്ടി, സ്ഥിതി, സംഹാരം എന്നിവ അനന്തമായ (അവസാനമില്ലാത്ത) രൂപത്തിൽ പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മ സമ്പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളെ പിടിക്കുന്നു അനന്തമായ രൂപത്തിൽ (ശ്ലോകം 86)

“ശ്രീ ബ്രഹ്മാ ജി, ശ്രീ വിഷ്ണുജി ശ്രീശിവ് ജി എന്നിവരുടെ ഉത്പത്തി”

കാലബ്രഹ്മ പ്രകൃതി (ദുർഗ്ഗ) യോട് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു എന്ന് ആർക്കും ഒന്നും ചെയ്യാൻ സാധ്യമല്ല. ഇതുകേട്ട പ്രകൃതി അല്പം ലജ്ജ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത് നല്ലതാണെന്ന് ബ്രഹ്മിനോട് വിനീതയായി പറഞ്ഞു. അതിനു കാരണം നമ്മൾ രണ്ടുപേരുടേയും ജന്മം പൂർണ്ണപരമാത്മാവിന്റെ (കബീർദേവ്) വചന ശക്തിയാകുന്നതിൽ നിന്നാണ് ഉണ്ടായത്. രണ്ടാമതായി അങ്ങയുടെ ഉദരത്തിൽ നിന്നാണ് ഞാൻ ജനിച്ചത്. അതിനാൽ ഞാൻ അങ്ങയുടെ പുത്രിയും അങ്ങ് എന്റെ പിതാവുമാണ്. ഈ പവിത്ര ബന്ധം ഇല്ലാതാക്കുന്നത് മഹാപാപമായിരിക്കും. എനിക്ക് പിതാവിൽ നിന്നും ലഭിച്ച വചന ശക്തിയുണ്ട്. അതിനാൽ എത്ര പ്രാണികളേയും ഉദ്ദാസ്യപ്പെടാനുള്ള ശക്തി എനിക്കുണ്ട്. ജ്യോതി നിരജ്ഞൻ, ദുർഗ്ഗയുടെ വിനീത അഭ്യർത്ഥന മാനിക്കാതെ അവരോട് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. എനിക്കു കിട്ടേണ്ട ശിക്ഷ കിട്ടി ഞാൻ സത്ലോകത്തിൽ നിന്നും പുറത്താക്കപ്പെട്ടു. ഇനി എന്റെ ഇഷ്ടമനുസരിച്ച് ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കും. ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു കൊണ്ട് കാലപുരുഷൻ (ക്ഷരപുരുഷൻ) നിർബന്ധപൂർവ്വം പ്രകൃതിയെ (ദുർഗ്ഗ) വിവാഹം ചെയ്യുകയും മൂന്നു പുത്രന്മാർക്ക് (രജഗുണയുക്ത ബ്രഹ്മാജി, സത്ഗുണയുക്ത വിഷ്ണുജി, തമോഗുണയുക്ത ശിവജി) ജന്മം നൽകി. യുവാക്കളാകുന്നതുവരെ മൂന്നു പേരെയും അബോധാവസ്ഥയിലാക്കുകയും ചെയ്തും ദുർഗ്ഗയിലൂടെ (മായ). യുവാക്കളായപ്പോൾ ബ്രഹ്മാവിനെ താമരപുവിലും, വിഷ്ണുവിനെ ശേഷ നാഗശയ്യയിലും ശിവജിയെ കൈലാസ പർവ്വത്തിലും സ്വബോധത്തോടെ ഒത്തു ചേർക്കുന്നു. പിന്നീട് പ്രകൃതി (ദുർഗ്ഗ)യെ കൊണ്ട് മൂന്നു പേരുടേയും വിവാഹവും നടത്തിക്കുന്നു. തുടർന്ന് ബ്രഹ്മത്തിൽ മൂന്ന് ലോകങ്ങൾ (സ്വർഗ്ഗം, ഭൂമി, പാതാളം) സൃഷ്ടിക്കുകയും മൂന്നു പേരേയും ഓരോ ലോകത്തിന്റെ പ്രഭുക്കന്മാരാക്കുകയും ചെയ്തു. അതായത് ബ്രഹ്മാവിനെ രജോഗുണ വിഭാഗത്തിൽ, വിഷ്ണുവിനെ സത്ഗുണ വിഭാഗത്തിൽ, ശിവജിയെ തമോഗുണ വിഭാഗത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയും ഒരു ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിൽ ഒരു ബ്രഹ്മലോകത്തെ സൃഷ്ടിച്ചു. അതിൽ മൂന്ന് മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സ്ഥാനങ്ങളുമുണ്ടാക്കി. സ്വയം മൂന്ന് ഗുണത്തോടുകൂടി മറഞ്ഞിരുന്നു പ്രവർത്തിച്ചു നിയന്ത്രിക്കുന്ന പ്രധാന സ്ഥാനപതിയായി (കാലൻ) മാറുകയും ചെയ്തു.

ഒരു ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിൽ ഒരു ബ്രഹ്മലോകം ഉണ്ടാകുന്നു. അതിൽ മൂന്ന് രഹസ്യസ്ഥാനങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നു. രജോഗുണ പ്രധാനമായ സ്ഥലത്ത് ഈ ബ്രഹ്മം (കാലൻ) സ്വയം മഹാബ്രഹ്മാവായി (മുഖ്യമന്ത്രി) സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. തന്റെ ഭാര്യ ദുർഗ്ഗയെ മഹാസാവിത്രി രൂപത്തിൽ കൂടെ താമസിപ്പിക്കുന്നു. ഇവരുടെ സഹകരണത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന മകൻ സ്വതവേ രജോഗുണിയായി തീരുന്നു. രണ്ടാമത്തെ സ്ഥാനത്ത് സതോഗുണപ്രധാനമാണ്. അവിടെ ഈ ക്ഷരപുരുഷൻ സ്വയം മഹാവിഷ്ണു രൂപത്തിൽ വസിക്കുന്നു. തന്റെ പത്നി ദുർഗ്ഗയെ മഹാലക്ഷ്മിയുടെ രൂപത്തിൽ വസിക്കുന്നു. അവർക്കുണ്ടാകുന്ന മകൻ വിഷ്ണു എന്ന് നാമകരണം ചെയ്യുന്നു. ആ കുട്ടി സതോഗുണ പ്രധാനിയാകുന്നു. മൂന്നാമതായി ഈ കാലൻ അവിടെ തന്നെ തമോഗുണ പ്രധാനമായ ഒരു സ്ഥലം ഉണ്ടാകുന്നു. അവിടെ സദാശിവരൂപത്തിൽ വസിക്കുകയും തന്റെ പത്നി ദുർഗ്ഗയെ മഹാപാർവ്വതിയുടെ രൂപത്തിൽ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവരുടെ സഹകരണത്തിലുണ്ടാകുന്ന കുട്ടിക്ക് ശിവനെന്ന് നാമകരണം ചെയ്യുന്നു. ആ കുട്ടി തമോഗുണ പ്രധാനിയായിരിക്കും. (ഉദാഹരണത്തിന് പവിത്ര ശ്രീശിവമഹാപുരാണം, വിദ്യവേശർ സംഹിത പേജ് 24-26 അതിൽ സദാശിവനാകുന്നു. രുദ്ര സംഹിത അധ്യായം 6,7,9 ലും പേജ് 100 മുതൽ 105 ലും 11 ലും വിവർത്തനകനായ ശ്രീഹനുമാൻ പ്രസാദ് പോട്ടാർ, ഗീത പ്രസ് ഗോരഖ്പൂരിൽ നിന്നും പ്രസ്തുതകൃതിയും പവിത്ര ശ്രീമദ് ദേവീ മഹാപുരാണം മൂന്നാം സ്കന്ധം പേജ് നമ്പർ 114 മുതൽ 123 വരെ ഗീതപ്രസ് ഗോരഖ്പൂർ നിന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതും വിവർത്തനകനായ ശ്രീഹനുമാൻ പ്രസാദ് പോട്ടാർ ചിമൻലാൽഗോസ്വാമി) പിന്നീട് ബ്രഹ്മവഞ്ചിച്ചു കൊണ്ട് ഭക്ഷണത്തിനായി ജീവികളുടെ ഉത്പാദനം ബ്രഹ്മും പ്രകൃതിയും കൂടി നടത്തിക്കുന്നു. (ഒന്ന് മറ്റൊന്നിനെ മോഹവലയത്തിലാക്കി, കാലവലയത്തിലാക്കി) പരിപാലനം ശ്രീവിഷ്ണുജിയെ കൊണ്ടും, സാഹാരം ശ്രീശിവജി (എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ കാലപുരുഷൻ ശാപം കാരണം ഒരു ലക്ഷം മനുഷ്യശരീരങ്ങളായ പ്രാണികളുടെ സൂക്ഷ്മ ശരീര ഒന്നാം ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിൽ ഒരു തപ്ത ശിലയുണ്ട് അത് സ്വതവേ എപ്പോഴും ചൂടുള്ളതായിരുന്നും, അതിൽ ചൂടാക്കി അഴുക്കിനെ ഉരുക്കി ഭക്ഷിക്കുന്നു. ജീവിമരിക്കുന്നില്ല പക്ഷെ വളരെയധികം അസഹനീയമായ കഷ്ടതകൾ അനുഭവിക്കുന്നു. പിന്നീട് ജീവികളെ കർമ്മാടിസ്ഥാനത്തിൽ മറ്റ് ശരീരരൂപികളാക്കി മാറ്റുന്നു.)ശ്രീശിവജി മുഖാന്തിരമാണ് ഇത് ചെയ്യിക്കുന്നത്. ഉദാഹരണത്തിന് ഒരു വീട്ടിൽ മൂന്ന് മുറികളുണ്ട്. ഒന്നിൽ അശ്ലീല ചിത്രങ്ങൾ വച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ മുറിയിൽ കയറുമ്പോൾ മനസ് അതുപോലെ മലിനമായി തീരുന്നു. രണ്ടാമത്തെ മുറിയിൽ സന്യാസിമാരുടെയും ഭക്തന്മാരുടെയും ചിത്രങ്ങളാണ്. അവിടെ പ്രവേശിക്കുന്നവരുടെ മനസ്സിൽ നല്ല വിചാരങ്ങളും ഈശ്വരചിന്തയും ഭക്തിയും ഉണ്ടാകുന്നു. മൂന്നാമത്തെ മുറിയിൽ ദേശഭക്തരുടെയും രക്തസാക്ഷികളുടേയും ചിത്രങ്ങൾ വച്ചിരിക്കുന്നു. അവിടെ പ്രവേശിക്കുന്നവരുടെ മനസ്സിൽ ആവേശമുള്ള വിചാരങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നു. അതുപോലെ ബ്രഹ്മം (കാലൻ) തന്റെ ആലോചനയ്ക്കനുസരിച്ച് മൂന്ന് ഗുണങ്ങൾക്കായി മൂന്ന് സ്ഥലങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു.

“ഈ മൂന്ന് ഗുണങ്ങളും എന്താകുന്നു? അതിന്റെ തെളിവ് സഹിതം.”

“മൂന്ന് ഗുണങ്ങളും രജോഗുണം ബ്രഹ്മവും, സത്ഗുണം വിഷ്ണുവും, തമോഗുണം ശിവനും ആകുന്നു. ഇവർ ബ്രഹ്മ(കാല)നും പ്രകൃതി (ദുർഗ്ഗ) സംയോഗത്താൽ ഉണ്ടായതാണ്, ഇവ അതുകൊണ്ട് തന്നെ നാശമുള്ളതുമാകുന്നു. തെളിവ്-ഗീതാ പ്രസ് ഗോരഖ്പുരിൽ നിന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ശ്രീശിവമഹാപുരാണം. സമ്പാദക് ശ്രീഹനുമൻ പ്രസാദ് പോട്ടാർ പേജ് നമ്പർ 24 മുതൽ 26 വിദ്യാവേശർ സംഹിതയും പേജ് 110 അധ്യായം 9 രുദ്രസംഹിത ഇങ്ങിനെ ബ്രഹ്മാവിഷ്ണുവും ശിവ (ബ്രഹ്മ-കാലൻ) ഗുണങ്ങൾക്കതീതനായി പറയപ്പെടുന്നു.

രണ്ടാമത്തെ തെളിവ് - ഗീതാപ്രസ് ഗോരഖ്പുരിൽ നിന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ശ്രീമദ് ദേവി ഭാഗവതപുരാണം സംമ്പാദക് ശ്രീഹനുമൻ പ്രസാദ് പോട്ടാർ ചിമൻലാൽ ഗോസാമി, മൂന്നാമത്തെ സ്കന്ധം അധ്യായം 5 പേജ് 123. ഭഗവാൻ വിഷ്ണു ദുർഗ്ഗയെ സ്തുതിച്ചു പറയുന്നു. ഞാൻ (വിഷ്ണു), ബ്രഹ്മാവ്, ശങ്കർ നിങ്ങളുടെ കൃപയാൽ ഉണ്ടായതാണ്. ഞങ്ങൾക്ക് ആവിർഭാവവും (ജനനവും) തിരോഭാവവും (മരണവും) ഉണ്ടാകുന്നു. നമ്മൾ അവിനാശികളല്ല. നിങ്ങൾക്ക് മാത്രമാണ് നാശമില്ലാത്തത്. സ്ഥിരമായിട്ടുള്ളത്. ലോകത്തിന്റെ ജനനിയാണ്. പ്രകൃതിയും സനാതനദേവിയുമാകുന്നു. ഭഗവാൻ ശങ്കർ പറഞ്ഞു-ഭഗവാൻ വിഷ്ണുവും ഭഗവാൻ ബ്രഹ്മവും നിങ്ങളിൽ നിന്നാണ് ജനിച്ചതെങ്കിൽ അതിന് ശേഷം ജനിച്ച ഞാൻ, തമോഗുണ ലീലകൾ ചെയ്യുന്ന ശങ്കർ എന്ത് നിങ്ങളിൽ നിന്നല്ലയോ ജനിച്ചത്? അതായത് എന്റെയും ഉത്പത്തി നിങ്ങളിൽ നിന്നാണ്. ഈ ലോകത്തിന്റെ സൃഷ്ടി, സ്ഥിതി, സംഹാരങ്ങളിൽ നിങ്ങളുടെ ഗുണങ്ങൾ എപ്പോഴും ഉണ്ട്. മൂന്ന് ഗുണങ്ങളിൽ നിന്നും ഉണ്ടായ ഞങ്ങൾ, ബ്രഹ്മാവ്, വിഷ്ണു, ശങ്കർ നിയമാനുസൃതം പ്രവർത്തിയിൽ തത്പരരായി കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

മുകളിൽ പറഞ്ഞ ഈ വിവരങ്ങൾ ഹിന്ദിയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത് ശ്രീദേവി മഹാപുരാണത്തിൽ നിന്നാണ്. അതിൽ ചില സത്യങ്ങൾ മറച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഈ തെളിവു കൂടി നോക്കാം. ശ്രീമദ് ഭാഗവത മഹാപുരാണ സഭാഷ്ടിക്രമം സമഹാത്യം വേമരാജ് ശ്രീകൃഷ്ണദാസ് പ്രകാശനം മുംബൈ, ഇതിൽ സംസ്കൃതത്തിനോടൊപ്പം ഹിന്ദിവിവർത്തനവും ഉണ്ട്. മൂന്നാമത്തെ സ്കന്ധം അധ്യായം 4 പേജ് 10 ശ്ലോകം 42.

ബ്രഹ്മാ- അഹം ഈശ്വർ : ഫിൽ തേ പ്രഭാവാത് സർവ്വേ വയം ജനിയുതാ ന യദാ ത്വനിത്യോ കേ അന്യേ സുരാഃ ശതമഖഃ ചനിത്യാനിത്യോ ത്വമേവ ജനനി പ്രകൃതിഃ പുരാണാ (42)

ഹിന്ദിവിവർത്തനം - ഹേ മാതാ! ബ്രഹ്മാവ്, വിഷ്ണു, ശിവനും നിങ്ങളുടെ പ്രഭാവം കൊണ്ട് ജനിച്ചവരാണ്. നിത്യരല്ല. അതായത് ഞങ്ങൾ അവിനാശികളല്ല. പിന്നെ മറ്റുള്ള ഇന്ദ്രൻ മുതലായ ദേവതമാർ എങ്ങിനെ നിത്യരായി. (അവിനാശികളായി) ത്തിരും. നിങ്ങൾ

മാത്രമാണ് അവിനാശി. പ്രകൃതിയും സനാതനി ദേവിയുമാണ്. (42)

പേജ് 11-12 അധ്യായം 5, ശ്ലോകം 8: -യദി ദയാദ്രമനാന സദാവികേ കഥമഹം വിഹിത: ചതമോഗുണ കമലജശ്ച രജോഗുണ സംഭവം സുവിഹിത: കിമു സത്വഗുണോം ഹരി:ധൃ(8)

വിവർത്തനം - ഭഗവാൻ ശങ്കർ പറഞ്ഞു - ഹേ മാതാ! ഞങ്ങളിൽ താങ്കൾ ദയ കാണിയ്ക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ എന്നേ എന്തുകൊണ്ട് തമോഗുണനാക്കി സൃഷ്ടിച്ചു. താമരയിൽ നിന്നുണ്ടായ ബ്രഹ്മാവിന് രജോഗുണം എങ്ങനെ ഉണ്ടായി. വിഷ്ണുവിന് എന്തുകൊണ്ട് സത് ഗുണം കിട്ടി? അതായത് ജീവികളുടെ ജനന-മരണമായ ദൃഷ്ടകർമ്മങ്ങൾ എന്തിന് നൽകി?

ശ്ലോകം 12:- രമയസേ സ്വപതീം പുരുഷം സദാ തവ ഗതിം നഹി വിഹ വിദം ശിവേ (12) വിവർത്തനം - തന്റെ പതിയായ പുരുഷൻ അതായത് കാല ഭഗവാനോടൊത്ത് എപ്പോഴും ഭോഗ-വിലാസങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. താങ്കളുടെ അവസ്ഥ ആർക്കും അറിയില്ല.

ചുരുക്കം - മുകളിൽ പറഞ്ഞ തെളിവുകളിൽ നിന്നും വ്യക്തമാകുന്നത് രജോഗുണ ബ്രഹ്മാ, സത്ഗുണ വിഷ്ണു, തമോഗുണ ശിവ- ഈ മൂന്നു പേർക്കും നാശമുണ്ടാകുന്നവരാണ്. ദുർഗ്ഗയുടെ പതി ബ്രഹ്മ (കാലൻ) ആകുന്നു. അദ്ദേഹം ദുർഗ്ഗയോട് എപ്പോഴും ഭോഗവിലാസങ്ങൾ നടത്തി കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

“ബ്രഹ്മ(കാലൻ) അവ്യക്തമായിരിക്കുന്നതിന്റെ ശപഥം”

സുകഷ്മ വേദത്തിൽ നിന്ന് ബാക്കിയുള്ള സൃഷ്ടി....

മുന്ന് പുത്രന്മാരേയും ജനിപ്പിച്ചതിന് ശേഷം ബ്രഹ്മ/കാലൻ തന്റെ പത്നിയായ ദുർഗ്ഗ (പ്രകൃതി) യോട് പറഞ്ഞു. ഞാൻ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്നു ഭാവിയിൽ ഞാൻ എന്റെ യഥാർത്ഥ രൂപം കാണിക്കില്ല. ഒരു കാരണവശാലും - താങ്കൾ എന്റെ രൂപം ആർക്കും കൊടുക്കരുത്. ഞാൻ രഹസ്യമായിരിക്കും. ദുർഗ്ഗ ചോദിച്ചു എന്ത് താങ്കൾ സ്വന്തം മക്കൾക്കും ദർശനം നൽകിയില്ലേ? ബ്രഹ്മ പറഞ്ഞു തന്റെ മക്കൾക്കും മറ്റ് ആർക്കും ഞാൻ ദർശനം നൽകില്ല. ഇത് എന്റെ ഉറച്ച തീരുമാനമാണ്. ദുർഗ്ഗ പറഞ്ഞു - നിങ്ങളുടെ ഈ തീരുമാനം നല്ലതല്ല. എന്ത് നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളിൽ നിന്നും മറഞ്ഞിരിക്കുകയോ? അപ്പോൾ കാലൻ പറഞ്ഞു. ദുർഗ്ഗേ എന്റെ വിവശതയാണ്. എനിയ്ക്ക് ഒരു ലക്ഷം മനുഷ്യ ശരീരം പ്രാപിച്ച് ജീവികളെ ആഹാരമാക്കണമെന്ന ശാപം ഉണ്ട്. എന്റെ പുത്രന്മാരായ (ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, ശിവ) അവർ ഈ വിവരം അറിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ഉത്പത്തി, സ്ഥിതി,സംഹാരം എന്നീ പ്രവർത്തികൾ നടക്കില്ല. അതുകൊണ്ട് എന്റെ ഈ ഉത്തമമല്ലാത്ത നിയമം എപ്പോഴും നിലനില്ക്കുന്നതാണ്. എപ്പോഴാണോ ഇവർ മുവറും കുറേ വലുതാകുന്നുവോ അപ്പോൾ വരെ അചേതരാക്കി (ചൈതന്യമില്ലാത്തവരാക്കി) മാറ്റണം. എന്നെപ്പറ്റി ഒന്നും പറയരുത്. പറയുകയാണെങ്കിൽ ഞാൻ നിന്നേയും ശിക്ഷിക്കുന്നതായിരിക്കും. ഈ ഭയത്താൽ (ശിക്ഷയുടെ) ദുർഗ്ഗ യഥാർത്ഥ്യം മറച്ചു വച്ചു. ശ്ലോകം 24 ഗീത അധ്യായം 7-ൽ പറയു

ന്നു. ബുദ്ധിഹീനരായ ജനസമുദായം എന്റെ ഉത്തമമല്ലാത്ത നിയമത്തെ കുറിച്ച് അറിയുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ ഞാൻ ഒരിക്കലും ആരുടേയും മുൻപിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടില്ല. എന്റെ യോഗമായയിൽ ഒളിച്ചിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് അവ്യക്തനായ എന്നെ മനുഷ്യ രൂപത്തിൽ വന്ന അതായത് കൃഷ്ണനായി കണക്കാക്കുന്നു.

(അബുദ്ധഃ) ബുദ്ധിഹീന (മമ) എന്റെ (അത്യുത്തമ) അനുത്തമം അതായത് ഉത്തമമല്ലാത്ത (അവ്യയം)അവിനാശി (പരമഭാവം) വിശേഷ ഭാവത്തെ (അജാനന്തഃ) അറിയാതെ (മാമ അവ്യക്തം) അവ്യക്തമായ എന്നെ (വ്യക്തി) മനുഷ്യരൂപത്തിൽ (ആപന്നം) വന്ന (മാന്യ നേ) വിചാരിക്കുന്നു. അതായത് ഞാൻ കൃഷ്ണനല്ല. (ഗീത അധ്യായം 7 ശ്ലോകം 24)

ഗീത അധ്യായം 11 ശ്ലോകം 47 ലും 48 ലും പറയുന്നു. എന്തെന്നാൽ ഇത് എന്റെ യഥാർത്ഥമായ കാല രൂപമാകുന്നു. ഈ ദർശനം അതായത് ബ്രഹ്മ പ്രാപ്തി വേദങ്ങളിൽ വർണ്ണിച്ചിട്ടുള്ള നിയമം കൊണ്ടോ, ജപം കൊണ്ടോ, തപസ്സുകൊണ്ടോ മറ്റു എന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തികൊണ്ടോ കിട്ടുകയില്ല.

എപ്പോഴാണോ മൂന്നു കുട്ടികളും യുവാക്കളാകുന്നുവോ അപ്പോൾ അമ്മയായ ഭവാനി (പ്രകൃതി, അഷ്ടാംഗി) പറഞ്ഞു നിങ്ങൾ സമുദ്രത്തെ കടയണം. ആദ്യത്തെ പ്രാവശ്യം സമുദ്രം കടഞ്ഞപ്പോൾ (ജ്യോതി നിരജ്ഞൻ തന്റെ ശ്വാസത്തിൽ കുടി നാലുവേദങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി അതിനെ രഹസ്യമായ വാക്കുകളിൽ കുടി ആജ്ഞാപിച്ചു. സമുദ്രത്തിൽ തന്നെ താമസിക്കുവാൻ) നാല് വേദങ്ങളും പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ അതിനെ ബ്രഹ്മാവെടുത്തു. വസ്തുക്കൾ എടുത്തിട്ട് മൂന്നു കുട്ടികളും അമ്മയുടെ അടുക്കലെത്തി. അപ്പോൾ അമ്മ പറഞ്ഞു നാലു വേദങ്ങളും ബ്രഹ്മാവെടുത്ത് പഠിക്കട്ടെ.

നോട്ട് - വാസ്തവത്തിൽ പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മ അതായത് കാലന് അഞ്ച് വേദങ്ങൾ നൽകിയിരുന്നു. എന്നാൽ ബ്രഹ്മ (ക്ഷരപുരുഷൻ) വെറും നാലു വേദങ്ങൾ മാത്രമേ പുറമെ പ്രകടമാക്കിയുള്ളൂ. അഞ്ചാമത്തേതിനെ ഒളിപ്പിച്ചു വച്ചു. അത് പൂർണ്ണ പരമാത്മാവ് സ്വയം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് കവിഗീർഭി അതായത് കവിർവാണി (കബിർവാണി) യിൽ കുടി ലോകോക്തികളിൽ കുടിയും (ദോഹയിൽ) ശ്ലോകങ്ങളിൽ കുടിയും പ്രകടമാക്കി.

രണ്ടാമത്തെ പ്രാവശ്യം സമുദ്രം കടഞ്ഞപ്പോൾ മൂന്നു കന്യകമാരെ കിട്ടി. അമ്മ മൂന്നുപേരേയും വീതിച്ചു. പ്രകൃതി (ദുർഗ്ഗ) തന്റെ തന്നെ വ്യത്യസ്തമായ 3 രൂപങ്ങൾ (സാവിത്രി, ലക്ഷ്മി, പാർവ്വതി) ധരിച്ച് സമുദ്രത്തിൽ ഒളിച്ചു. സമുദ്രം കടഞ്ഞപ്പോൾ പുറത്തു വന്നു. ആ പ്രകൃതി തന്നെ 3 രൂപങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു. സാവിത്രി ബ്രഹ്മാവിനും, ഭഗവാൻ വിഷ്ണുവിന് ലക്ഷ്മിയും, ഭഗവാൻ ശങ്കറിന് പാർവ്വതിയും പത്നിമാരായി നൽകി. മൂന്നുപേരും ഭോഗ വിലാസങ്ങളിൽ മുഴുകി. പിന്നെ സുരന്മാരും അസുരന്മാരും ജനിച്ചു.

(എപ്പോഴാണോ മൂന്നാമത്തെ തവണ സമുദ്രം കടഞ്ഞുവോ അപ്പോൾ പതിനാലു രത്നങ്ങൾ ബ്രഹ്മാവിനും, അമൃതം

വിഷ്ണുവിനും ദേവന്മാർക്കും, മദ്യം അസുരന്മാർക്കും, വിഷം യഥാർത്ഥ ശിവൻ തന്റെ കണ്ഠത്തിലും താങ്ങിനിർത്തി. ഇതൊക്കെ പിന്നെയുണ്ടായ കാര്യമാണ്). എപ്പോഴാണോ ബ്രഹ്മാവ് വേദം പഠിക്കാൻ തുടങ്ങിയോ അപ്പോൾ മനസിലായി സർവ്വ ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളും സൃഷ്ടിച്ച കുടുംബത്തിന്റെ യജമാന പുരുഷൻ (ഭഗവാൻ) വേറെ ആരോ ആണെന്ന്. അപ്പോൾ ബ്രഹ്മാവ് വിഷ്ണുവുനോടും, ശങ്കറിനോടും പറഞ്ഞു എന്തെന്നാൽ വേദത്തിൽ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നത് സൃഷ്ടി കർത്താവ് മറ്റൊരു ഭഗവാനാണെന്ന് ഈ വ്യത്യസ്തം നമ്മൾക്കറിയില്ല. അതറിയാനായി ഏതെങ്കിലും തത്വ ദർശിയായ സന്യാസിയോട് ചോദിയ്ക്കാൻ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ബ്രഹ്മാവ് മാതാവിന്റെ അടുക്കലേത്തി എല്ലാ കാര്യവും പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചു. അമ്മ പറഞ്ഞു എന്ന കൂടാതെ മറ്റാരും തന്നെയില്ല. ഞാൻ തന്നെയാണ് സൃഷ്ടികർത്താവ്. ഞാൻ തന്നെയാണ് സർവ്വശക്തി. എന്നാൽ ബ്രഹ്മാവ് പറഞ്ഞു വേദം ഈശ്വര സൃഷ്ടിയാണ് അത് ഒരിക്കലും കള്ളം പറയുകയില്ല. ദുർഗ്ഗ പറഞ്ഞു - നിന്റെ അച്ഛൻ നിങ്ങൾക്ക് ദർശനം നൽകില്ല. അദ്ദേഹം ശപഥം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ബ്രഹ്മാവ് പറഞ്ഞു നിങ്ങളുടെ വാക്കുകളിൽ സംശയം തോന്നുന്നു. ഞാനാ പരമ പുരുഷനെ അന്വേഷിച്ച് കണ്ടെത്തുക തന്നെ ചെയ്യും. ദുർഗ്ഗ പറഞ്ഞു അദ്ദേഹം നിനക്ക് ദർശനം തന്നില്ലെങ്കിൽ നീ എന്തുചെയ്യും ബ്രഹ്മാവ് പറഞ്ഞു ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് എന്റെ രൂപം കാണിച്ചു തരില്ല. മറ്റൊരു വശത്ത് ജ്യോതിനി രജന്തൻ ശപഥം ചെയ്തിരുന്നു എന്തെന്നാൽ അവ്യക്തമായരിക്കുമെന്ന്. ആർക്കും ദർശനം നൽകിയില്ലയെന്ന്. അതായത് 21 ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളിലും ഒരിക്കലും ഞാനെന്റെ യഥാർത്ഥ കാലരൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടില്ല എന്ന്.

ഗീത അധ്യായം നമ്പർ 7 ലെ ശ്ലോകം നമ്പർ 24

അവ്യക്തം, വ്യക്തിം, ആപന്നം, മന്യന്തേ, മാം അബുദ്ധയഃ
 പരമ ഭാവം, അജാനന്തഃ മമ, അവ്യയം, അത്യുത്തമംപ്യു (24)

വിവർത്തനം - (അബുദ്ധയഃ) ബുദ്ധിയില്ലാത്തവർ (മമ) എന്റെ (ഉത്തമമല്ലാത്ത) ശ്രേഷ്ഠമല്ലാത്തത് (അവ്യയം) ഉറച്ച (പരമ) പരമം (ഭാവം) ഭാവത്തിന് (അജാനന്തഃ) അറിയാതെ (അവ്യക്തം) ദൃശ്യമല്ലാത്ത (മാം) എന്നെ, കാലനെ (വ്യക്തം) രൂപത്തിൽ കൃഷ്ണവാതാരമായി (ആപന്നം) പ്രവിച്ച (മന്യന്തേ)വിചാരിക്കുന്നു.

ഗീത അധ്യായം നം 7 ലെ ശ്ലോകം നം:25

നഅഹം പ്രകാശഃ സർവ്വസ്യ യോഗമായാസമാവ്രതഃ

മുഃഃ അയം ന അഭിജാനാതി ലോകഃ മാം അജം അവ്യയംപ്യു (25)

വിവർത്തനം - (അഹം) ഞാൻ (യോഗമായസമാവ്രതഃ) യോഗമായയാൽ ഒളിച്ച് (സർവ്വസ്യ)എല്ലാവർക്കും (പ്രകാശഃ) പ്രത്യക്ഷ-(ന) മല്ല അതായത് അദൃശ്യം, അവ്യക്തമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് (അജം) ജനിയ്ക്കാത്ത (അവ്യയം) അവിനാശി ഉറച്ച ഭാവത്തിന് (അയം) ഈ (മുഃഃ) അജ്ഞാനി (ലോകഃ) ജനസമുദായ ലോകം (മാം) എന്നെ

(ന) ഇല്ല (അഭിജനാതി) എന്നെ അവതാരരൂപത്തിൽ വന്നതായി മനസിലാക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ബ്രഹ്മ തന്റെ ശബ്ദശക്തികൊണ്ട് തന്റെ പലരൂപങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇത് ദുർഗ്ഗയുടെ പതിയാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈ മന്ത്രത്തിൽ പറയുകയാണ് എന്തെന്നാൽ ഞാൻ ശ്രീകൃഷ്ണൻ മുതലായവരെ പോലെ ദുർഗയിൽ നിന്ന് ജനിയ്ക്കുന്നില്ല.

“ബ്രഹ്മാവ് തന്റെ പിതാവിന് (കാലൻ/ ബ്രഹ്മ) വേണ്ടിയുള്ള പ്രയത്നം”

ദുർഗ്ഗ ബ്രഹ്മാവിനോട് പറഞ്ഞു അലഖനിരജ്ഞനാണ് നിന്റെ പിതാവ്. എന്നാൽ അദ്ദേഹം നിനക്ക് ദർശനം നൽകില്ല. ബ്രഹ്മാവ് പറഞ്ഞു ഞാൻ ദർശനം കഴിഞ്ഞെ മടങ്ങി വരൂ. വീണ്ടും മാതാവ് ചോദിച്ചു അഥവാ നിനക്ക് ദർശനം തന്നില്ലെങ്കിൽ നീ എന്തു ചെയ്യും? ബ്രഹ്മാവ് പറഞ്ഞു ഞാൻ ശപഥം ചെയ്യുന്നു. അഥവാ പിതാവിന്റെ ദർശനം (കാണാൻ) കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ മുൻപിൽ തിരിച്ചു വരില്ല. ഇത്രയും പറഞ്ഞിട്ട് ബ്രഹ്മാവ് ദുഃഖിതനായി വടക്ക് ദിക്കിലേയ്ക്ക് നടന്നു. അവിടം കുറ്റാകുറ്റിരുട്ടായിരുന്നു. അവിടെ ബ്രഹ്മാവ് നാലു യുഗങ്ങളോളം തപസ്സ് ചെയ്തു. പക്ഷെ ഒരു പ്രയോജനവും ഉണ്ടായില്ല. കാലൻ അശരീരിയായി (ആകാശവാണി) ചോദിച്ചു എന്തുകൊണ്ടാണ് സൃഷ്ടി നടക്കാത്തത്. ദുർഗ്ഗ പറഞ്ഞു താങ്കളുടെ മുത്ത മകൻ ബ്രഹ്മാവ് ശാഠ്യം പിടിച്ച് താങ്കളെ തിരക്കി പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ബ്രഹ്മ (കാലൻ) പറഞ്ഞു. അവനെ തിരിച്ച് വിളിക്കൂ. ഞാൻ അവന് ദർശനം നൽകില്ല. ബ്രഹ്മവിനെ കൂടാതെ ജീവികളുടെ ഉത്പത്തി കാര്യങ്ങൾ നടന്നില്ലെങ്കിൽ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും കൃഷ്ടപുത്തിലാകും. അപ്പോൾ ദുർഗ്ഗ (പ്രകൃതി) തന്റെ ശബ്ദശക്തി കൊണ്ട് ഗായത്രി എന്ന കൃട്ടിയെ ജനിപ്പിച്ചു. അവളോട് ബ്രഹ്മാവിനെ തിരിച്ചു വിളിച്ചു കൊണ്ടു വരാൻ പറഞ്ഞു. ഗായത്രി ബ്രഹ്മാവിന്റെ അടുക്കലെത്തി പക്ഷെ ബ്രഹ്മാവ് തപസ്സിൽ മുഴുകി ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. തന്റെ മുൻപിൽ ആരെങ്കിലും വന്നു നിൽക്കുന്നു എന്ന വിവരം പോലും ബ്രഹ്മാവിന് അറിയില്ല. അപ്പോൾ ആദ്യകുമാരി (പ്രകൃതി) ഗായത്രിയുടെ ശ്രദ്ധയിൽ സൂചിപ്പിച്ചു. ബ്രഹ്മാവിന്റെ പാദങ്ങളെ സ്പർശിക്കാൻ അറിയിച്ചു. ഉടൻ തന്നെ ബ്രഹ്മാവിന്റെ ധ്യാനം തടസ്സപ്പെട്ടു. ദേഷ്യത്തോടെ ചോദിച്ചു ഏത് പാപിയാണ് എന്റെ ധ്യാനത്തിന് ഭംഗം (തടസ്സം) വരുത്തിയത്. ഞാൻ അവനെ ശപിക്കുന്നു. ഇത് കേട്ട് ഗായത്രി പറഞ്ഞു. എന്റെ കുറ്റമല്ല ആദ്യം ഞാൻ പറയുന്നത് കേൾക്കൂ. എന്നിട്ട് ശപിക്കൂ. താങ്കളെ തിരിച്ചു വിളിച്ചു കൊണ്ടു ചെല്ലാൻ താങ്കളുടെ അമ്മയാണ് പറഞ്ഞു വിട്ടത്. എന്തെന്നാൽ നിങ്ങളെ കൂടാതെ ജീവികളുടെ ഉത്പത്തി (ജനനം) നടക്കുന്നില്ല.

ബ്രഹ്മാവ് പറഞ്ഞു ഞാനെങ്ങിനെ വരും! അച്ഛന്റെ ദർശനം കിട്ടാതെ ഞാൻ മടങ്ങി വന്നാൽ എന്നെ എല്ലാവരും കളിയാക്കും. താങ്കൾ അമ്മയോട് ഇങ്ങിനെ പറയുകയാണെങ്കിൽ അതായത് ഞാൻ ബ്രഹ്മിനെ (ജ്യോതി നിരജ്ഞനെ) കണ്ടു. അത് നിങ്ങളും കണ്ടു എന്ന് പറയണം, ഞാൻ നിങ്ങളോടൊപ്പം വരാം. നിങ്ങൾ എന്നോടൊപ്പം സംഭോഗം (പത്നിയായി സ്വീകരിച്ചാൽ) ചെയ്യുമെങ്കിൽ ഞാൻ

നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി കള്ള സാക്ഷി പറയാം. ബ്രഹ്മാവ് വിചാരിച്ചു പിതാവിനെ കാണാതെ ചെന്നാൽ അമ്മ പരിഹസിക്കും. അതുകൊണ്ട് ഇതുതന്നെ ശരി. ഗായത്രിയുമായി സംഭോഗത്തിലേർപ്പെടാം.

അപ്പോൾ ഗായത്രി പറഞ്ഞു ഒരാളെ കൂടെ സാക്ഷി പറയാൻ തയ്യാറാക്കി കൂടെ? ബ്രഹ്മാവ് സമ്മതിച്ചു. ഗായത്രി തന്റെ ശബ്ദശക്തിയിൽ മറ്റൊരു പെൺകുട്ടിയെ (പുഹപവതി) സൃഷ്ടിച്ചു. അവളോട് രണ്ടു പേരും പറഞ്ഞു നീ അമ്മയോട് ബ്രഹ്മാവ് അച്ഛനെ കണ്ടു. നിന്റെ മുൻപിൽ വച്ച് എന്ന് സാക്ഷി പറയണം. അവൾ പറഞ്ഞു ഞാനെന്തിന് കള്ള സാക്ഷി പറയണം? നിങ്ങൾ എന്നോട് രതി ക്രീഡ നടത്തുമെങ്കിൽ ഞാൻ കള്ള സാക്ഷി പറയാം. ഗായത്രി ബ്രഹ്മാവിനെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. പുഹപവതിയുമായി സംഭോഗത്തിലേർപ്പെട്ടു. പിന്നീട് മൂന്നു പേരുമായി മായാ പ്രകൃതിയുടെ അടുക്കലേത്തി. രണ്ടു പെൺകുട്ടികളും അമ്മയോട് കള്ള സാക്ഷി പറഞ്ഞാൽ അവരിൽ കുറ്റം ചുമത്തി പറയാമെന്ന് വിചാരിച്ചു.

(ഇവിടെ മഹാരാജ് ഗരീബ് ദാസ്ജി പറയുന്നു - “ദാസ്ഗരീബ് യഹ് ചുക് യുരോം ധൂർ”)

“മാതാ (ദുർഗ്ഗ) ബ്രഹ്മാവിനെ ശപിക്കുന്നു”

മാതാവ് ദുർഗ്ഗ ബ്രഹ്മാവിനോട് ചോദിച്ചു എന്ത് നിനക്ക് അച്ഛന്റെ ദർശനം കിട്ടിയോ? ബ്രഹ്മാവ് പറഞ്ഞു. അതെ എനിക്ക് അച്ഛന്റെ ദർശനം കിട്ടി. അമ്മ ചോദിച്ചു ആരാണ് സാക്ഷി? ബ്രഹ്മാവ് പറഞ്ഞു ഇവർ രണ്ടു പേരുടേയും മുൻപിൽ വച്ചാണ് ഞാൻ അച്ഛനെ കണ്ടത്. അമ്മ അവരോട് ചോദിച്ചു എന്ത് നിങ്ങളുടെ മുൻപിൽ വച്ച് ബ്രഹ്മാവിന് അച്ഛന്റെ ദർശനം കിട്ടിയോ? അവർ പറഞ്ഞു. അതെ ഞങ്ങൾ കണ്ടു. പക്ഷെ ഭവാനി (പ്രകൃതി) ക്ക് വീണ്ടും സംശയം തോന്നി. എന്നോട് ബ്രഹ്മ പരഞ്ഞത് ഞാനൊരിക്കലും ആർക്കും ദർശനം നൽകില്ല എന്നാണല്ലോ? പക്ഷെ ഇവർ പറയുന്നു ദർശനം കിട്ടിയെന്ന്. അപ്പോൾ അഷ്ടാംഗി ധ്യാനിച്ചു കൊണ്ട് ചോതിച്ചപ്പോൾ കാലൻ/ജ്യോതി നിരജ്ഞൻ പറഞ്ഞു ഇവർ മൂവരും കള്ളം പറയുന്നു. അശരീരി ഉടനെ ഉണ്ടായി. ഇവർക്ക് ദർശനം കിട്ടിയില്ല. അത് കേട്ടിട്ട് ബ്രഹ്മാവ് പറഞ്ഞു. അമ്മേ ഞാൻ ശപഥം ചെയ്യുന്നു. ഞാൻ അച്ഛനെ തിരക്കി പോയി. എന്നാൽ എനിക്ക് അച്ഛനെ കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. തിരിച്ച് അമ്മയുടെ അടുക്കൽ വരാൻ ലജ്ജ തോന്നി. അതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ കള്ളം പറഞ്ഞത്. അപ്പോൾ മാതാവായ ദുർഗ്ഗ പറഞ്ഞു ഞാൻ നിങ്ങളെ ശപിക്കുന്നു.

ബ്രഹ്മാവിന് ശാപം -

ലോകത്തിൽ നിന്നെ ആരും പൂജിക്കില്ല. നിന്റെ വംശം വെറും മൂഢരായിരിക്കും. അവർ കള്ളം പറഞ്ഞ് മറ്റുള്ളവരെ ചതിക്കും. പുറമേ കണ്ടാൽ പ്രവർത്തികൾ ചെയ്യുന്നവരാണെന്ന് തോന്നും. ഉള്ളിൽ അവർ വികാര ശീലരായിരിക്കും. പുരാണങ്ങളിൽ നിന്ന് കഥകൾ വായിച്ചു മറ്റുള്ളവർക്ക് പറഞ്ഞു കൊടുക്കും. പക്ഷെ സ്വയം അറിവുണ്ടാകില്ല.

എന്തെന്നാൽ സത് ഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ വാസ്തവം എന്താണ്, എങ്കിലും അഭിമാനത്തിന് വേണ്ടി ധനസമ്പാദനത്തിന് വേണ്ടി ഗുരുവായി അനുയായികളോട് ലോകവേദം (ശാസ്ത്രവിരുദ്ധമായ കെട്ടുകഥകൾ) കേൾപ്പിക്കും. ദേവി-ദേവതമാരുടെ പുജ ചെയ്തും ചെയ്യിപ്പിച്ചും മറ്റു ഉള്ളവരെ നിന്ദിച്ചും കഷ്ടപ്പെടും. അനുയായികൾക്ക് സത്യം പറഞ്ഞു കൊടുക്കില്ല. ദക്ഷിണയ്ക്കായി ലോകത്തെ ചുറ്റിയ്ക്കും. സ്വയം എല്ലാം നല്ലതാണെന്ന് വിചാരിയ്ക്കും. മറ്റുള്ളവരെ നീചരായി കണക്കാക്കും. അമ്മയിൽ നിന്ന് ഇത്തരം ശാപവചനങ്ങൾ കേട്ട ബ്രഹ്മാവ് മോഹലയാ സപ്പെട്ടു നിലത്ത് വീണു. വളരെയെറെ സമയം കഴിഞ്ഞാണ് ബോധം വീണത്.

ഗായത്രിയ്ക്ക് ശാപം -നിനക്ക് കുറെയേറെ കാളകൾ രതിയായി തീരും. നീ മൃത്യുലോകത്തിൽ പശുവായി തീരും.

പുഹപവതിയ്ക്ക് ശാപം- നിന്റെ സ്ഥലം നാറ്റം പിടിച്ചതായിരിക്കും. നിന്റെ പൂക്കൾ ആരും പുജയ്ക്ക് എടുക്കില്ല. ഈ കള്ള സാക്ഷി പറഞ്ഞതിന് നിനക്ക് നരകമായിരിക്കും ഫലം. നിന്റെ പേര് കേവടാകേതകി എന്നായിരിക്കും. (ഹരിയാനയിൽ കുസോബി) എന്നാണ് പറയുന്നത്. ഈ നാറ്റം നിറഞ്ഞ സ്ഥലം).

ഇങ്ങിനെ മൂന്നു പേരെയും ശപിച്ചത് മാതാവായ ഭവാനിയ്ക്ക് സ്വയം പശ്ചാത്താപം തോന്നി. ഇതുപോലെ ആദ്യം ജീവികൾ ഒന്നും ആലോചിയ്ക്കാതെ (കാലനിരജ്ഞന്റെ) (പ്രഭാവത്താൽ) തെറ്റുകൾ ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ എപ്പോഴാണോ ആത്മാവിന് സത് പുരുഷ (പ്രഭാവത്താൽ) ജ്ഞാനം കിട്ടുന്നത് അപ്പോൾ പശ്ചാത്തപിക്കുന്നു. എങ്ങനെയാണോ മാതാപിതാക്കൾ കുട്ടികളെ ചെറിയ തെറ്റിന് (ദേഷ്യം കൊണ്ട്) തല്ലുന്നുവോ പിന്നീട് പശ്ചാത്തപിക്കുന്നു. ഈ പ്രക്രിയ മനസ്സ് (കാല-നിരജ്ഞന്റെ പ്രഭാവത്താൽ) എല്ലാ ജീവികളിലും ക്രിയാത്മകമാകുന്നു. അതായത് ഈ പ്രവൃത്തി എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളും അനുകരിക്കുന്നു. ഇവിടെ എടുത്തുപറയേണ്ട ഒരു കാര്യം എന്തെന്നാൽ നിരജ്ഞൻ (കാലൻ/ബ്രഹ്മ) തന്റെ നിയമം ഉണ്ടാക്കി വച്ചിട്ടുണ്ട്. അതായത് ഏതെങ്കിലും ജീവി ദുർബലമായ ജീവിയെ ഉപദ്രവിച്ചാൽ അതിന് പകരം വീട്ടണം. എപ്പോഴാണോ ആദി (ആദ്യത്തെ) ഭവാനി (പ്രകൃതി), (അഷ്ടാംഗി) ബ്രഹ്മാ, ഗായത്രി, പുഹപവതി എന്നിവർക്ക് ശാപം നൽകിയോ, അപ്പോൾ അലഖ നിരജ്ഞൻ (ബ്രഹ്മ്/കാലൻ) പറഞ്ഞു അല്ലയോ ഭവാനി (പ്രകൃതി/അഷ്ടാംഗി)നീ ഈ ചെയ്തത് ശരിയായില്ല. ഇപ്പോൾ ഞാൻ (നിരജ്ഞൻ) നിനക്ക് ശാപം നൽകുന്നു എന്തെന്നാൽ ദ്വാപരയുഗത്തിൽ നിനക്കും അഞ്ചു ഭർത്താക്കന്മാരുണ്ടാകട്ടെ. (ദ്രൗപതി ആദിമായയുടെ അവതാരമായിരുന്നു). ഈ അശരീരി കേട്ടയുടനെ ആദിമായ പറഞ്ഞു. അല്ലയോ ജ്യോതി നിരജ്ഞൻ (കാലൻ) ഞാൻ നിങ്ങൾക്കധീനയായിപ്പോയി. എന്ത് വേണമെങ്കിലും ചെയ്തു കൊള്ളൂ.

“വിഷ്ണു തന്റെ പിതാവിനെ (കാലൻ/ബ്രഹ്മ) തിരക്കി പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു അമ്മയുടെ ആശീർവാദത്തോടെ”

ഇതിന് ശേഷം വിഷ്ണുവിനോട് പ്രകൃതി പറഞ്ഞു. മകനേ നീയും നിന്റെ പിതാവിനെ തിരക്കി പുറപ്പെടു. അപ്പോൾ വിഷ്ണു തന്റെ പിതാവിനെ തിരക്കി പാതാളത്തിലേയ്ക്ക് പോയി. അവിടെ ശേഷ നാഗം ഉണ്ടായിരുന്നു. ശേഷനാഗം തന്റെ സ്ഥലത്ത് വിഷ്ണു പ്രവേശിച്ചത് കണ്ട് ദേഷ്യത്തോടെ വിഷം ചീറ്റാൻ തുടങ്ങി. ശേഷ നാഗത്തിന്റെ വിഷത്തിന്റെ ശക്തിയാൽ വിഷ്ണുവിന്റെ നിറം ഇരുണ്ടതായി മാറി. സ്പ്രേപെയിന്റ് പോലെ. അപ്പോൾ വിഷ്ണു വിചാരിച്ചു ഇവനെ ഒരു പാഠം പഠിപ്പിയ്ക്കണം. ജ്യോതി നിരജ്ഞൻ വിഷ്ണുവിനെ ശാന്തനാക്കി. അശരീരി ഉണ്ടാക്കി. വിഷ്ണു നീ തിരിച്ച് നിന്റെ അമ്മയുടെ അടുക്കലേയ്ക്ക് പോ എന്നിട്ട് നടന്ന കാര്യങ്ങൾ സത്യം സത്യമായിട്ട് പറയണം. അതായത് നിനക്ക് ശേഷനാഗത്തിൽ നിന്നുണ്ടായ പീഡനങ്ങൾ. ഇതിന്റെ പ്രതികാരം ദ്വാപരയുഗത്തിൽ വീട്ടണം. ദ്വാപരയുഗത്തിൽ നീ (വിഷ്ണു)കൃഷ്ണ അവതാരമായി ജനിക്കും. അപ്പോൾ കാളിദഹിൽ കാളിന്ദി എന്ന പേരിൽ ശേഷനാഗം അവതരിക്കും.

ഈ ച ഹോയി കേ നീ ച സതാവൈ,

താകർ ഓഹ്രൽ (ബദലാ) മോഹി സോം പാവൈ

ജോ ജീവ ദേയി പീർ പുനി കാഹും ഹം പുനി ഓഹ്രൽ ദിവാവേം താഹുംപു

അപ്പോൾ വിഷ്ണു തിരികെ മാതാവിന്റെ അടുക്കൽ പോയി. സത്യം സത്യമായി നടന്ന കാര്യങ്ങൾ അമ്മയെ ധരിപ്പിച്ചു. എനിയ്ക്ക് അച്ഛന്റെ ദർശനം ഉണ്ടായില്ല. ഇതുകേട്ട് മാതാവിന് (പ്രകൃതി) വളരെ സന്തോഷം തോന്നി. അവർ പറഞ്ഞു മകനെ നീ സത്യമുള്ളവനാണ്. ഞാൻ എന്റെ ശക്തികൊണ്ട് നിനക്ക് നിന്റെ അച്ഛനെ കാട്ടിത്തരാം നിന്റെ മനസിലെ സംശയം തീർക്കാം.

കബീർ ദേവ് പുത്രതോഹി പിതാ ഭീടാഊം തൌ രേ മൻ കാ ധോഖാ മിടാഊം

മൻസ്വരൂപ കർത്താ കഹ് ജാനേം മൻതേ ഭുജാ ഔർ ന മാനോ

സ്വർഗ്ഗ പാതാശ ദഗർ മൻ കേരാ, മൻ അസ്ഥിർ മൻ അഹൈ അനേരാ നിര
കർ മൻഹി കോ കഹീയേ, മൻകി ആസ് നിശദിൻ രഹിയേ പൂ

ദേഖ് ഹും പലടി സുന്യ മഹ ജ്യോതി, ജഹാം പർ ബിൻമിൽ ബാലർ ഹോതി പൂ ഇങ്ങിനെ മാതാവായ അഷ്ടാംഗി വിഷ്ണുവിനോട് പറഞ്ഞു മനസ്സാണ് ലോകത്തിന്റെ കർത്താവ്. ഇത് ജ്യോതി നിരജ്ഞൻ ആകുന്നു. ധ്യാനത്തിൽ ഒരായിരം ജ്യോതികൾ കാണപ്പെടുന്നു അതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ രൂപം. ശംഖ്, മണി, വാദ്യഘോഷം എല്ലാം കേൾക്കുന്നില്ലെ ഇത് മഹാസ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിരജ്ഞന്റെതാണ്. മാതാ അഷ്ടാംഗി പറഞ്ഞു അല്ലയോ മകനേ നീ എല്ലാദേവതമാരുടേയും കിരീടമായിരിക്കും. നിന്റെ എല്ലാ മോഹങ്ങളും ആഗ്രഹങ്ങളും ഞാൻ സാധിച്ചു തരും. നിന്നെ എല്ലാവരും പുജിയ്ക്കും. കാരണം നീ എല്ലാം സത്യം സത്യമായി പറഞ്ഞു. കാലന്റെ ഇരുപത്തി ഒന്ന് ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളിലേയും ജീവികൾക്കും പ്രത്യേക സ്വഭാവമുണ്ട് എന്തെന്നാൽ അവരവരുടെ വ്രമാ

മഹിമ ഉണ്ടാക്കാൻ ശ്രമിക്കുക എന്നത്. ദുർഗ്ഗ വിഷ്ണുവിനോട് പറഞ്ഞു ലോകം നിന്നെ പുജിയ്ക്കും. ഞാൻ നിനക്ക് നിന്റെ പിതാവിനെ കാട്ടി തന്നു. ദുർഗ്ഗ വെറും പ്രകാശം കാണിച്ച് വിഷ്ണുവിനെ പറ്റിച്ചു. വിഷ്ണു തന്റെ അനുയായികളോട് പറഞ്ഞു പരമാത്മാവെന്നാൽ വെറും പ്രകാശമാണ്. പരമാത്മാവിന് രൂപമില്ല. ആകൃതിയില്ല. അതിന് ശേഷം ആദി ഭവാനി രൂദ്രന്റെ (ശങ്കറിന്റെ) അടുക്കലേയ്ക്ക് പോയി എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു മഹേഷ് നീയും നിന്റെ അച്ഛനെ തിരക്കി പുറപ്പെട്ടു. നിന്റെ രണ്ടു സഹോദരങ്ങൾക്കും അച്ഛന്റെ ദർശനം കിട്ടിയില്ല. അദ്ദേഹത്തിന് എന്തു കൊടുക്കണോ അത് നൽകണം. എന്ത് ആവശ്യപ്പെടണമോ അത് ആവശ്യപ്പെടണം. അപ്പോൾ മഹേഷ് പറഞ്ഞു. അല്ലയോ മാതാവേ എന്റെ രണ്ട് ജേഷ്ട സഹോദരങ്ങൾക്കും ദർശനം കിട്ടാത്ത സ്ഥിതിയ്ക്ക് ഞാൻ പ്രയത്നിക്കുന്നത് വെറുതേ ആകും. ദേവപുത്രൻ എനിയ്ക്ക് ഒരു വരം നൽകൂ. ഞാൻ മരണമില്ലാത്ത (മൃത്യുജന്യ) വനായിത്തീരാൻ. അമ്മ പറഞ്ഞു അതെനിക്ക് സാധിക്കില്ല. ഒരു ഉപായം പറഞ്ഞു തരാം. അതുകൊണ്ട് നിന്റെ ആയുസ് ഏറ്റവും കൂടുതൽ ആയി തീരും. നിയമം യോഗസമാധി ആണ്. (അതുകൊണ്ട് മഹാദേവൻ കൂടുതൽ സമയവും സമാധി (ധ്യാനം)യിലായിരിക്കും. ഇങ്ങിനെ മാതാ അഷ്ടാംഗി മൂന്നു പുത്രന്മാരെയും വിഭജിച്ചു കൊടുത്തു).

ഭഗവാൻ ബ്രഹ്മാവിന് കാലലോകത്തിൽ ലഖ്ചുരാസി (84) യുടെ പോലെ (ശരീരം) ഉണ്ടാക്കുക. അതായത് രജോഗുണ പ്രധാനമായ സന്താനോത്പത്തിയ്ക്ക് വേണ്ടി വിവശയാക്കി ജീവോത്പത്തി ചെയ്യുക. (സൃഷ്ടി കർമ്മം നടത്തുക)

ഭഗവാൻ വിഷ്ണുവിന് ഈ ജീവികളുടെ സംരക്ഷണം (കർമ്മഫല മനുസരിച്ച്) ചെയ്യുക. മോഹം, മമത എന്നീ സ്ഥിതിയ്ക്കനുസ്മരിച്ച് ഉള്ള സംരക്ഷണ ചുമതല നൽകി. ഭഗവാൻ ശിവശങ്കറിന് (മഹേഷ്) സംഹരിയ്ക്കുന്നതിനുള്ള ചുമതല നൽകി.

എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇവരുടെ പിതാവായ നിരജ്ഞൻ ഒരു ലക്ഷം മനുഷ്യ ശരീര ജീവികളെ ദിവസേന ഭക്ഷിയ്ക്കണം. ഇവരുടെ മനസിൽ ഒരു ചോദ്യം ഉയരുന്നു. അതായത് ബ്രഹ്മാവിഷ്ണു മഹേഷ് എന്നിവരാൽ ഉത്പത്തി, സംരക്ഷണം, സംഹാരം എങ്ങിനെ നടക്കുന്നു? ഇവർ മുഖവും അവരവരുടേതായ ലോകത്ത് വസിക്കുന്നു. അതായത് ഇന്ന് കാര്യങ്ങൾ അറിയുന്നതിനായി ഉപഗ്രഹങ്ങൾ ആകാശത്തിലേയ്ക്ക് വിടുന്നു. അവ കാര്യങ്ങൾ താഴെ ഭൂമിയിൽ എത്തിക്കുന്നു. അതുപോലെ ഈ മൂന്ന് ദേവന്മാരും എവിടെ വസിയ്ക്കുന്നുവോ അവിടെയിരുന്ന് ഇവരുടെ ശരീരത്തിൽ നിന്ന് പുറപ്പെടുന്ന സൂക്ഷ്മ ഗുണങ്ങളുടെ തരംഗങ്ങളാൽ ലോകത്തിലെ ജീവികളിൽ അതാത് പ്രഭാവം (ശക്തി) ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

മുകളിൽ പറഞ്ഞ വിവരണങ്ങൾ ഒരു ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിൽ ബ്രഹ്മി (കാല)ന്റെ പ്രവർത്തിയാണ്. അതുപോലെ ക്ഷരപുരുഷ (കാല)ന്റെ 21 ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങൾ ഉണ്ട്.

എന്നാൽ ക്ഷരപുരുഷൻ (കാലൻ) യഥാർത്ഥ ശരീരരൂപത്തിൽ

ആരുടേയും മുൻപിൽ വരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തെ പ്രാപിയ്ക്കുന്നതിനായി മൂന്നുദേവന്മാരും (ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, ശിവ) വേദത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതനുസരിച്ച് അകമഴിഞ്ഞ് ധ്യാനിച്ചിട്ടും ബ്രഹ്മദർശനം ഉണ്ടായില്ല. പിന്നീട് ഋഷിമാർ വേദം പഠിച്ചു. അതിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു - “അഗ്നേഃതനുർ അസി” (പവിത്ര യജുർവേദം അധ്യായം 1 മന്ത്രം 15) പരമേശ്വർ ശരീരത്തോടു കൂടിയവനാകുന്നു. പവിത്ര യജുർവേദം അധ്യായം 5 മന്ത്രം 1 -ൽ പറയുന്നു. “ആഗ്നേഃ തനുർ അസി വിഷ്ണവേ ത്വാ സോമസ്യ തനുർ അസി” ഈ മന്ത്രത്തിൽ രണ്ടു പ്രാവശ്യം വേദം സാക്ഷി നൽകുന്നു അതായത് സർവ്വവ്യാപക, സർവ്വപാലന കർത്താവ് സത്പുരഷൻ ശരീരരൂപിയാമ്. പവിത്ര യജുർവേദ അധ്യായം 40 മന്ത്രം 8-ൽ പറയുന്നു. അതായത് (കവിർമനിഷി) ഏതൊരു പരമേശ്വരനെ സർവ്വ പ്രാണികളും ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അത് കവിർ അതായത് കബീർ ആണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരം നാഡികളില്ലാത്ത വീര്യത്താൽ അഞ്ച് തത്വങ്ങൾ കൊണ്ട് ഭൗതികമാണ്. അത് എല്ലാവരുടേയും യജമാനനും സർവ്വോപരി സത്യലോകത്തിൽ വിരാജിക്കുന്നു. ആ പരമേശ്വരന്റെ തേജസ് (സ്വജ്യോതി) സ്വയം പ്രകാശിക്കുന്ന ശരീരമാണ്. അത് ശബ്ദ രൂപിയും അവിനാശിയുമാണ്. ആ കവിർദേവ് (കബീർ പരമേശ്വരൻ) ആണ്. അതാണ് സർവ്വ ബ്രഹ്മമാണ്ഡങ്ങളേയും നിർമ്മിച്ചത്. സർവ്വബ്രഹ്മമാണ്ഡങ്ങളേയും രചിച്ചത് (സ്വയം ഭൂ)സ്വയം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന (യഥാതഥ്യ അർമാത്) വാസ്തവത്തിൽ (ശാശ്വത) അവിനാശിയാണ്. (ഗീത അധ്യായം 15 ശ്ലോകം 17-ൽ ഉദാഹരണം) ഭാവാർത്ഥം പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മത്തിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ പേര് കബീർ (കവിർദേവ്) ആണ്. ആ പരമേശ്വരന്റെ ശരീരം നൂറ് തത്വത്താൽ നിർമ്മിതമാണ്. പരമാത്മാവിന്റെ ശരീരം അതി സൂക്ഷ്മമാണ് അത് ആരുടെ ദിവ്യ ദൃഷ്ടിയാണോ തുറന്നിരിക്കുന്നത് ആ ഭക്തനു മാത്രമേ ദർശിക്കുവാൻ കഴിയൂ. ഇപ്രകാരം ജീവികൾക്കും സൂക്ഷ്മ ശരീരമുണ്ട്. അതിന് മുകളിൽ അഞ്ച് തത്വങ്ങൾ അടങ്ങിയ കവചം അതായത് അഞ്ച് തത്വങ്ങളോടു കൂടിയ ശരീരമാണ്. അച്ഛന്നമ്മമാരുടെ സംയോഗത്താലുണ്ടായ ശുക്ലവീര്യം കൊണ്ടുണ്ടായതാണ്. ശരീരം ഉപേക്ഷിക്കുമ്പോൾ ജീവിയുടെ സൂക്ഷ്മ ശരീരം നിലനിൽക്കും. ആ സൂക്ഷ്മ ശരീരം ദിവ്യ ദൃഷ്ടിയുള്ള ഭക്തന് കാണാൻ കഴിയും. ഇതാണ് പരമാത്മാവും ജീവിയും തമ്മിലുള്ള സ്ഥിതി. വേദത്തിൽ ‘ഓം’ എന്ന സ്ഥിരീകരണത്ത് വെറും ബ്രഹ്മിനെ പുജിക്കുന്നതിനാണ്. ഈ ഉദ്ദേശ്യത്താൽ ‘ഓം’ എന്ന ജപത്തെ പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മമായി ഋഷിമാർ ആയിരം വർഷം യോഗം (സമാധിയായി) ചെയ്ത് ഈശ്വരപ്രാപ്തി നേടി. പക്ഷെ ഭഗവാൻ ദർശനം നൽകിയില്ല. സിദ്ധികൾ (കഴിവുകൾ)നേടി. ആ സിദ്ധികളായ കളിപ്പാട്ടങ്ങൾ കൊണ്ട് ഋഷിമാരും ജനന-മരണമാകുന്ന ചക്രത്തിൽ തന്നെ കുരുങ്ങി. തങ്ങളുടെ അനുഭവങ്ങളാകുന്ന ശാസ്ത്രത്തിൽ പരമാത്മാവിനെ നിരാകാരനായി (ആകാരമില്ലാത്ത രൂപമില്ലാത്ത) എഴുതി വച്ചു. ബ്രഹ്മ(കാലൻ) ശപഥവും ചെയ്തിരിക്കുന്നു ഞാൻ എന്റെ യഥാർത്ഥ രൂപം ആർക്കും കാണിച്ചു കൊടുക്കില്ല എന്ന്. എന്നെ അവ്യക്തനായി കണക്കാക്കണം. (അവ്യക്തം എന്നാൽ രൂപം ഉണ്ട് എന്നാൽ വ്യക്തി ഗത രൂപ

ത്തിൽ സ്ഥൂലരൂപത്തിൽ ദർശനം കിട്ടില്ല. അതായത് ആകാശത്തിൽ മേഘപാളികൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ പകൽ സൂര്യൻ അപ്രത്യക്ഷമാകുന്നു. സൂര്യനെ നേരിൽ കാണാൻ കഴിയില്ല. വാസ്തവത്തിൽ സൂര്യൻ മേഘ പാളികൾക്കപ്പുറത്ത് യഥാർത്ഥത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്നു. ഈ അവസ്ഥ യെയാണ് അവ്യക്തം എന്ന് പറയുന്നത്) (ഉദാഹരണത്തിനായി ഗീത അധ്യായം 7 ശ്ലോകം 24-25 അധ്യായം 11 ശ്ലോകം 48-32).

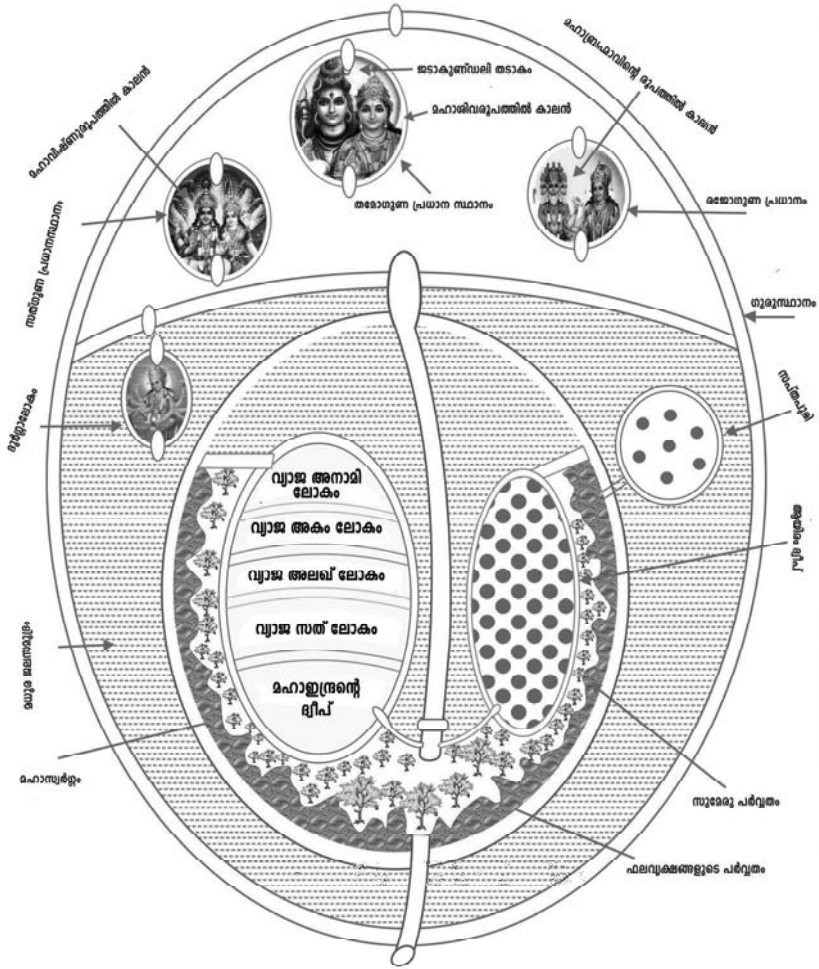
പവിത്ര ഗീത ഉപദേഷ്ടാവായ ബ്രഹ്മ (കാലൻ) ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ ശരീരത്തിൽ പ്രവേശിച്ച് പറഞ്ഞു അതായത് അർജുനാ ഞാൻ വലിയ കാലനാണ്. എല്ലാവരേയും ഭക്ഷിയ്ക്കാനായി വന്നതാണ്. (ഗീത അധ്യായം 11 ശ്ലോകം 32) ഇത് എന്റെ യഥാർത്ഥ രൂപമാണ്. ഈ രൂപം നീയല്ലാതെ മറ്റാരും ഇതിന് മുൻപ് കണ്ടിട്ടില്ല. ഇനി ആരും കാണുകയും ഇല്ല. അതായത് വേദങ്ങളിൽ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്ന യജ്ഞ ജപം -തപവും ഓം നാമ എന്നിവയുടെ വിധിയനുസരിച്ച് എന്നേ ആർക്കും ദർശിക്കാൻ കഴിയില്ല. (ഗീത അധ്യായം 11 ശ്ലോകം 48) ഞാൻ കൃഷ്ണനല്ല. ഈ മുഹൂർത്തം കൃഷ്ണ രൂപത്തിൽ അവ്യക്തനായ എന്ന വ്യക്തനാകണമെന്ന് വിചാരിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ ഇത് എന്റെ മോക്ഷമായ നിയമത്തിന്റെ അപരിചിതത്വമാണ്. അതായത് ഞാനൊരിക്കലും വാസ്തവമായ കാലരൂപം ആർക്കും കാണിച്ചുകൊടുക്കില്ല. ഞാനെന്റെ യഥാർത്ഥ രൂപത്തെ യോഗമായയിൽ ഒളിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. (ഗീത അധ്യായം 7 ശ്ലോകം 24-25)

ആലോചിക്കേണ്ട കാര്യം- തന്റെ ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്ന വിധിയെ സ്വയം അശ്രേഷ്ടമായതെന്ന് (അനുത്തമമായത്) എന്തുകൊണ്ട് പറയുന്നു?

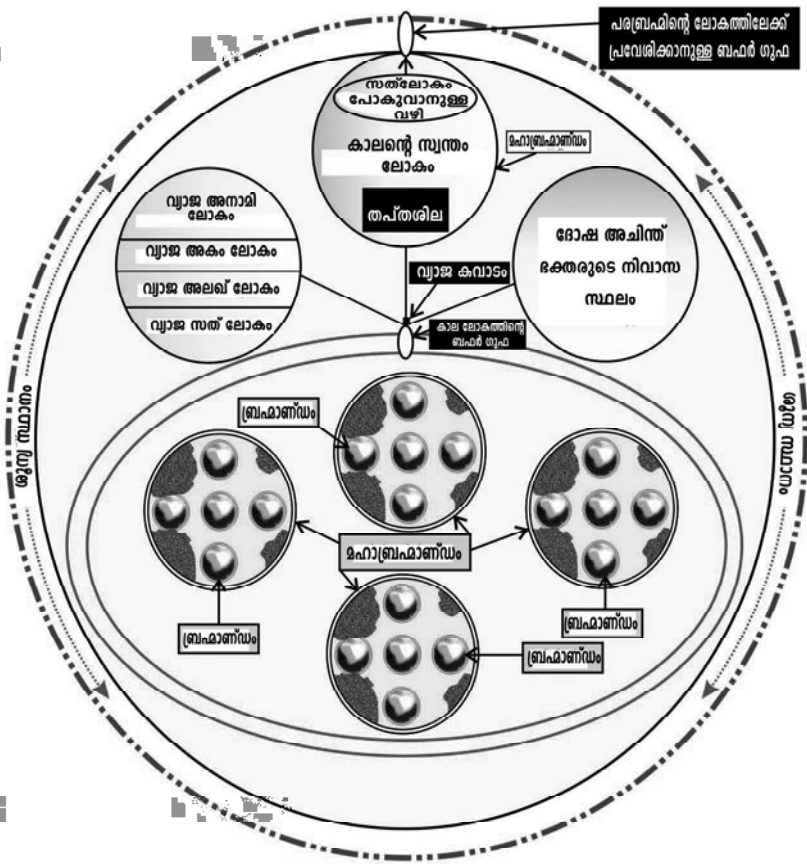
അച്ഛൻ തന്റെ സന്താനങ്ങൾക്കുപോലും ദർശനം നൽകുന്നില്ലെങ്കിൽ തീർത്ഥയാത്രയും എന്തോ തെറ്റുണ്ട്. അതാണ് ഒളിച്ചിരിക്കുന്നതും സൗകര്യങ്ങൾ നൽകി കൊണ്ടിരിക്കുന്നതും. കാല ബ്രഹ്മത്തിന് ശാപത്താൽ ഒരു ലക്ഷം മനുഷ്യരൂപം പ്രാപിച്ച ജീവികളെ ഭക്ഷിയ്ക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. 25% ദിവസേന കൂടുതൽ ഉത്പാദനം നടക്കണം. അവ നിലനില്ക്കുന്നതിനായി കർമ്മ ഭോഗമനുസരിച്ച് ശിക്ഷയായി ഓരോ ആത്മാവും 84 ലക്ഷം യോനികളിൽ ജന്മമെടുക്കുന്നു. എല്ലാവരുടേയും മുൻപിൽ വച്ച് ആരുടെയെങ്കിലും മകളെയോ പത്നിയെയോ, പുത്രനെയോ തിന്നുകയാണെങ്കിൽ എല്ലാവരും ബ്രഹ്മത്തെ വെറുക്കും. പൂർണ്ണ പരമാത്മാ കബീർ പരമേശ്വർ സ്വയം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയോ തന്റെ ദൂതനെ (സന്ദേശവാഹകനായി) അയച്ച് സർവ്വജീവികളെയും സത്യഭക്തിയിൽ കൂടി കാലവലയത്തിൽ നിന്നും നീക്കും. അതുകൊണ്ട് പവിത്ര ഗീത അധ്യായം 7 ശ്ലോകം 18, 24, 25-ൽ പറയുന്നു തന്റെ ധ്യാനത്തിൽ കൂടി മുക്തിക്ക് (അനുത്തമം) ശ്രേഷ്ടമല്ലെന്ന്. അതായത് തന്റെ നിയമത്തെ കൂടി (അനുത്തമം) അശ്രേഷ്ടമെന്ന് പറയുന്നു.

ഓരോ ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിലും ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്ന ബ്രഹ്മലോകത്തിൽ ഒരു കൃത്യമ സതലോകം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. മഹാസർഗ്ഗത്തിൽ

ബ്രഹ്മ ലോകത്തിന്റെ ലിഖിത ചിത്രം

**ജ്യോതി നിരഞ്ജൻ (കാലൻ) ബ്രഹ്മലോകത്തിന്റെ
(21 ബ്രഹ്മാണഡം) ലഘു ചിത്രം**

ഒരു സ്ഥലത്ത് കൃത്രിമ അഗ്രമ ലോകവും കൃത്രിമ അനാമിലോകവും ജീവികളെ വഞ്ചിയ്ക്കുന്നതിനായി പ്രകൃതി (ദുർഗ്ഗ/ആദിമയ) ചെയ്ത് വച്ചിട്ടുണ്ട്. കബീർ സാഹസ്യിന്റെ വാക്കുകൾ “കർ നൈനോം ദീദാർ മഹൽ മൊ പ്യാരാ ഹൈ” “കായാ ഭേദ് കിയാ നിരവാരാ, യഹ് സബ് രചനാ പിണ്ഡ മഞ്ചരാഹൈ മായാ അവിഗത ജാല് പസാരാ, ജോ കാരിഗർ ഭാരാ ഹൈയ് ആദിമയാ കിൻഹീം ചതുരായി, ബുഘി ബാജി പിണ്ഡ ദിക്കായി, അവിഗത് രചനാ,രചി അണ്ടമാഹി വാകാ പ്രതിബിംബ ടാരാ ഹൈ”

ഒരു ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിൽ മറ്റു ലോകങ്ങളുടേയും സൃഷ്ടികളുണ്ട്. അതായത് ബ്രഹ്മാവിന്റെ ലോകം, വിഷ്ണുവിന്റെ ലോകം, ശിവലോകം, എവിടെയിരുന്നാണോ മൂന്നുദേവന്മാരും താഴെയുള്ള മൂന്ന് ലോകങ്ങളിലും (സ്വർഗ്ഗലോകം - ഇന്ദ്രന്റെ ലോകം, ഭൂമി പാതാളം) ഓരോരോ യജമാനന്മാരെ വച്ച് അവർക്ക് വേണ്ട ശ്രേഷ്ഠതയും നൽകിയിട്ടുണ്ട്. തങ്ങളുടെ പിതാവായ കാലന്റെ ഭക്ഷണത്തിനായി പ്രാണികളുടെ ഉത്പത്തി, സ്ഥിതി, സംഹാരം എന്നീ പ്രവർത്തികൾ നടത്തുന്നതിനായി മൂന്ന് ദേവന്മാർക്കും ജനനവും മരണവും ഉണ്ട്. അപ്പോൾ കാലൻ ഇവരേയും ഭക്ഷിക്കുന്നു. ഈ ബ്രഹ്മാണ്ഡം (ഇതിനെ അണ്ഡമെന്ന് പറയുന്നു എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിന്റെ സൃഷ്ടി അണ്ഡാകാരത്തിലാണ് (മുട്ടയുടെ ആകൃതി), ഇതിനെ പിണ്ഡമെന്നും പറയുന്നു. എന്തെന്നാൽ ശരീരത്തിൽ (പിണ്ഡത്തിൽ) ഒരു ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിന്റെ സൃഷ്ടികൾ താമരയിൽ ടി.വിയിലെ പോലെ കാണാൻ കഴിയുന്നു) ഒരു മാനസരോവറും, ധർമ്മരായ് (ന്യായാധിശൻ)ന്റെ ലോകവും ഉണ്ട്. ഒരു ഗുപ്ത (രഹസ്യ) സ്ഥലത്ത് പൂർണ്ണ പരമാത്മാവ് മറ്റ് രൂപങ്ങളോടു കൂടി വസിക്കുന്നു. ഓരോ ദേശത്തിലേയും രാജദൂത (അംബാസിഡർ) ന്റെ ഭവനങ്ങൾ ഉണ്ട്. അവിടെ ആർക്കും പോകാൻ കഴിയില്ല. അവിടെ ആത്മാക്കൾ വസിക്കുന്നു. ഏതൊരു സത്യലോകത്തിലെയും ഭക്തി പൂർണ്ണമല്ല. എപ്പോഴാണോ ഭക്തികാലം വരുന്നുവോ അപ്പോൾ പരമേശ്വർ കബീർ തന്റെ പ്രതിനിധിയായി പൂർണ്ണ സത് സത്ഗുരുവിനെ അയക്കുന്നു. ഈ പുണ്യത്മാക്കൾ ഭൂമിയിൽ ആ സമയത്ത് മനുഷ്യ ശരീരം പ്രാപിക്കുന്നു. അവർ പെട്ടെന്ന് തന്നെ ഭക്തിയിൽ മുഴുകുന്നു. സത്ഗുരുവിൽ നിന്ന് ദീക്ഷ (സന്യാസം) പ്രാപിച്ച് പൂർണ്ണ മോക്ഷം പ്രാപിക്കുന്നു. അവിടെ താമസിക്കുന്നവർ ഹംസ ആത്മാവിന്റെ യഥാർത്ഥ സ്ഥിതി സമ്പാദിക്കുന്നു ചിലവഴിക്കുന്നില്ല. പരമാത്മാവിന്റെ ഭണ്ഡാരത്തിൽ നിന്ന് എല്ലാ വിധ സൗകര്യങ്ങളും ലഭിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ ഈ കാല ലോകവും (ബ്രഹ്മലോകം), പരബ്രഹ്മിന്റെ ലോകത്തിലും പ്രാണികൾക്ക് അവരവർ ചെയ്യുന്ന കർമ്മഫലമനുസരിച്ച് ഫലപ്രാപ്തിയുണ്ടാകുന്നു.

ക്ഷരപുരുഷൻ (ബ്രഹ്മ) തന്റെ ഇരുപത് ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളെ നാലായി വിഭജിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു മഹാ ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിൽ അഞ്ച് ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളുടെ സമൂഹം ഉണ്ട്. അതായത് നാലു വശത്തു നിന്നും അണ്ഡാകാരത്തിലുള്ള ഗോളം (പരിധി) തടഞ്ഞു നിറുത്തുന്നു. അങ്ങിനെ നാലു മഹാ ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങൾക്കും വീണ്ടും അണ്ഡാകാര

ത്തിലുള്ള ഗോളം (പരിധി) തടഞ്ഞു നിർത്തുന്നു. ഇരുപത്തി ഒന്നാമത്തെ ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിന്റെ സൃഷ്ടി ഒരു മഹാ ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിന്റെ അത്രയും സ്ഥലത്താണ്. ഇരുപത്തി ഒന്നാമത്തെ ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ മൂന്നു വഴികൾ ഉണ്ട്. ഇവിടെയും ഇടതുവശത്ത് കൃത്രിമ സത്ലോകം, കൃത്രിമ അലവലോകം, കൃത്രിമ അഗമലോകം, കൃത്രിമ അനാമി ലോകം എന്നിവ ജീവികളെ പറ്റിക്കുന്നതിനായി ആദിമായ (ദുർഗ്ഗ) ചെയ്തിരിക്കുന്നു. വലതുഭാഗത്ത് സർവ്വശ്രേഷ്ഠ ബ്രഹ്മഭക്തന്മാർക്ക് വേണ്ടിയാണ്. പിന്നീട് ഓരോ യുഗത്തിലും അവരെ തന്റെ സന്ദേശവാഹകരായി (സന്ത് സത്ഗുരു) ഭൂമിയിലേക്ക് അയയ്ക്കുന്നു. അവർ ശാസ്ത്ര വിധിയ്ക്കനുസരിക്കാതെയുള്ള ഭക്തിയും, അറിവും നൽകുന്നു. എന്നാൽ സ്വയം ഭക്തിയില്ലാത്തവരും അനുയായികളെ കൂടി കാലവലയിൽ കുരുക്കുന്നു. പിന്നെ രണ്ടുപേരും ഗുരുവും ശിഷ്യനും നരകത്തിലേക്ക് പോകുന്നു. പിന്നെ മുൻപിൽ ഒരു പൂട്ട് (കുലുഫ്) ഇടുന്നു. ആ വഴി കാലൻ (ബ്രഹ്മിന്റെ) സ്വന്തം ലോകത്തിലേക്ക് പോകുന്നു. അവിടെയാണ് ഈ ബ്രഹ്മ (കാലൻ) തന്റെ യഥാർത്ഥ മനുഷ്യ രൂപത്തിലിരിക്കുന്നത്. ഈ സ്ഥലത്ത് ഒരു കല്ലുകഷണം ദോശകല്ലുപോലെ (ചപ്പാത്തി ചൂടാക്കുന്ന ഗോളാകൃതിയിലുള്ള ഇരുമ്പു പാത്രം പോലെ) അതെപ്പോഴും ചൂടുള്ളതായിരിക്കും. അതിൽ ഒരു ലക്ഷം മനുഷ്യശരീരം ധരിച്ചവർ സൂക്ഷശരീരത്തെ വരുത്ത് അതിന്റെ അഴുക്ക് ഭാഗങ്ങൾ മാറ്റി തിന്നുന്നു. ആ സമയത്ത് എല്ലാ ജീവികൾക്കും അതിയായ കഷ്ടത അനുഭവപ്പെടുന്നു. അവർ നിലവിളിക്കുന്നു. പിന്നെ കുറച്ചു സമയം കഴിയുമ്പോൾ ബോധരഹിതരാകുന്നു. ജീവികൾ മരിക്കുന്നില്ല. പിന്നെ ധർമ്മരാജ (കാലന്റെ) ലോകത്ത് എത്തി കർമ്മ ഫലമനുസരിച്ച് അടുത്ത ജന്മം പ്രാപിക്കുന്നു. അതായത് ജനന-മരണ ചക്രം തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മുകളിൽ പറഞ്ഞ മുൻപിലുള്ള പൂട്ട് ബ്രഹ്മ (കാലൻ) തന്റെ ആഹാരത്തിനുള്ള പ്രാണികൾ പ്രവേശിക്കുന്നതിന് വേണ്ടി മാത്രം കുറച്ചു നേരത്തേക്ക് തുറക്കുന്നു. പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിന്റെ സത്യനാമം, സാരനാമത്താൽ ഈ പൂട്ട് സ്വയം തുറക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ കാലന്റെ വല പൂർണ്ണ പരമാത്മാവ് കവിർദേവ് (കബീർസാഹബ്) സ്വയം തന്റെ ഭക്തനായ ധർമ്മദാസിന് ദൃശ്യമാക്കി കൊടുത്തു.

“പരബ്രഹ്മത്തിന്റെ ഏഴ് സംഘ് ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചത്”

കബീർ പരമേശ്വരൻ (കവിർദേവ്) വീണ്ടു പറയുന്നു. അതായത് പരബ്രഹ്മ (അക്ഷരപുരുഷൻ) തന്റെ പ്രവർത്തിയിൽ തെറ്റു ചെയ്തു. എന്നെന്നാൽ മാനസരോവരത്തിൽ ഉറങ്ങിപോയി. അപ്പോൾ പരമേശ്വർ (അതായത് ഞാൻ കബീർ സാഹബ്) ആ സരോവരത്തിൽ അണ്ഡാ (മുട്ട) നിക്ഷേപിച്ചു അപ്പോൾ അക്ഷര പുരുഷൻ (പരബ്രഹ്മ) അതിനെ ദേഷ്യത്തോടെ നോക്കി. ഈ രണ്ട് അപരാധങ്ങൾ കാരണം ഇദ്ദേഹത്തെയും ഏഴ് സംഘ ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളോടു കൂടി പുറത്താക്കി സത്ലോകത്ത് നിന്നും രണ്ടാമത്തെ കാരണം അക്ഷരപുരുഷ

(പരബ്രഹ്മ)തന്റെ മിത്രമായ ബ്രഹ്മ (ക്ഷരപുരുഷൻ) വേർപാടിൽ ദുഃഖിതനായി പരമപിതാ കവീർദേവ് (കബീർ പരമേശ്വർ)നെ ഓർമ്മിയ്ക്കാതെ (മറന്ന്) ക്ഷരപുരുഷനെ ഓർത്തു കൊണ്ടിരുന്നു. ആലോചിക്കുകയായിരുന്നു എന്തെന്നാൽ ക്ഷരപുരുഷ (ബ്രഹ്മ) വളരെയധികം ആനന്ദിക്കുകയായിരിക്കും. ഞാൻ പിന്നിലായി. മറ്റു ചില ആത്മാക്കൾ പരബ്രഹ്മത്തിന്റെ കൂടെ ഏഴ് സംഘ ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളിൽ ജനന-മരണകർമ്മ ഫലങ്ങൾ അനുഭവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ആ ഹംസ ആത്മാക്കളുടെ വേർപാടിൽ മുഴുകിയ ബ്രഹ്മ (കാല)ന്റെ കൂടെ ഇരുപത്തിഒന്ന് ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളിൽ കുരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു. പൂർണ്ണ പരമാത്മാ, സുഖം നൽകുന്ന കവീർദേവിനെ മറന്നു. പരമേശ്വർ കവീർദേവ് വീണ്ടു-വീണ്ടും ഓർമ്മിപ്പിച്ചിട്ടും മോഹം കുറഞ്ഞില്ല. പരബ്രഹ്മ (അക്ഷരപുരുഷ) ആലോചിച്ചു ഞാനും വേറെ സ്ഥലം പ്രാപിക്കുന്നതാണ് നല്ലത്. ഇങ്ങിനെ വിചാരിച്ച് രാജ്യ പ്രാപ്തിയുടെ മോഹത്തിൽ സാരനാഥം ജപിയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി. ഇതുപോലെ മറ്റ് ആത്മാക്കളും (അതായത് പരബ്രഹ്മത്തിന്റെ ഏഴ് സംഘ ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളിൽ കുരുങ്ങിയവർ) ആലോചിച്ചു. ബ്രഹ്മത്തിനോടൊപ്പം പോയ ആത്മാക്കൾ അവിടെ സുഖസന്തോഷത്തിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നു. നമ്മൾ പിന്നിലായി. പരബ്രഹ്മത്തിന്റെ അന്തരാത്മാവിൽ ഈ വിചാരം വന്നു ക്ഷരപുരുഷൻ വേറെ മാറി വളരെയധികം സുഖിക്കുന്നു. മറ്റൊരു സ്ഥലം കിട്ടിയിരുന്നെങ്കിൽ മാറി പോകുമെന്ന് ദൃഢനിശ്ചയമെടുത്തു. പരബ്രഹ്മ (അക്ഷരപുരുഷ) ഹര്യാഗം ചെയ്തില്ല. മറ്റൊരു രാജ്യപ്രാപ്തിക്കായി സാർനാഥം ജപം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. മറ്റൊരു സ്ഥാന പ്രാപ്തിക്കായി ഭ്രാന്തനെ പോലെ വിചാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഭക്ഷണം പോലും ഉപേക്ഷിച്ചു. മറ്റു ചില ആത്മാക്കളും ഈ പ്രവർത്തിയിൽ ആസക്തരായി മാറി. പൂർണ്ണ പ്രഭു ചോദിച്ചപ്പോൾ പരബ്രഹ്മ മറ്റൊരു സ്ഥലം ആവശ്യപ്പെട്ടു കുറച്ച ഹംസാത്മാക്കളെ കൂടി ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ കവീർദേവ് പറഞ്ഞു ഏതൊരാത്മാക്കളാണോ സ്വതന്ത്രരായി നിങ്ങളോടൊപ്പം വരാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ അവരെ അയയ്ക്കാം. പൂർണ്ണ പ്രഭു ചോദിച്ചു ആരെല്ലാം ഹംസാത്മാക്കളാണ് പരബ്രഹ്മത്തിനോടൊപ്പം പോകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. അഭിപ്രായം പറയണം. കുറേ സമയത്തിന് ശേഷം ഒരു ഹംസാത്മാവ് പോകാൻ തയ്യാറായി. പിന്നെ നോക്കി നിലക്കേ ഏല്പാവരും പോകാൻ തയ്യാറായി. ആദ്യമായി സമ്മതിച്ച ഹംസാത്മാവിന് സ്ത്രീരൂപം നൽകി. അവരുടെ പേര് ഈശ്വരിമായ (പ്രകൃതിസുരതി)എന്ന് നാമകരണം ചെയ്തു. മറ്റുള്ള ആത്മാക്കളെ ഈശ്വരിമായയിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചിട്ട് ഒരു വിചാരവും കൂടാതെ അക്ഷരപുരുഷ (പരബ്രഹ്മ)ത്തിന്റെ അടുക്കലേയ്ക്ക് അയച്ചു. (പാതിവ്രത്യം നശിച്ച ശിക്ഷ നല്കി) യുഗ യുഗാന്തരോളം കാലം രണ്ടു പേരും 'ഏഴ് സംഘ് ബ്രഹ്മാണ്ഡ'ത്തിൽ കഴിഞ്ഞു. പക്ഷെ പരബ്രഹ്മ ദുർവ്യവഹാരങ്ങൾ (ചീത്ത പ്രവൃത്തികൾ) ഒന്നും ചെയ്തില്ല. ഈശ്വരിമായയുടെ സാതന്ത്ര്യത്തോടെ അംഗീകരിക്കുകയും തന്റെ ശബ്ദശക്തി കൊണ്ട് നഖത്തിൽ നിന്ന് സ്ത്രീ ഇന്ദ്രി (യോനി) ഉണ്ടാക്കി. ഈശ്വരിദേവിയുടെ സമ്മതത്തോടെ സന്താനോത്പത്തി നടത്തി. അതുകൊണ്ട് പരബ്രഹ്മത്തിന്റെ ലോക (സാത്(

ഏഴ്) സംഘ ബ്രഹ്മാണ്ഡം)ത്തിൽ ജീവികൾക്ക് കഷ്ടപ്പാടുകൾ അനുഭവപ്പെടുന്നില്ല. (തപ്തശിലയുടെ ദുരിതങ്ങൾ അവിടെ ഇല്ല) അവിടെ പക്ഷി- മൃഗാദികളും ബ്രഹ്മലോകത്തിലെ സ്വഭാവമനുസരിച്ച് നല്ലപെരുമാറ്റമാണ്. ആയുസും വളരെ കൂടുതലാണ്. അതായത് ദീർഘായുസ് ഉള്ളവർ. എന്നാൽ ജനന-മരണ കർമ്മ ഫലമനുസരിച്ച് ജോലിയെടുത്ത് പരിശ്രമിച്ച് ഉദര പൂർത്തി (നിത്യവൃത്തി) ചെയ്യണം. സ്വർഗ്ഗവും നരകവും അങ്ങിനെ തന്നെ ഉണ്ടാക്കി. പരബ്രഹ്മ (അക്ഷരപുരുഷ) ഏഴ് സംഘ ബ്രഹ്മാണ്ഡം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആശ്രഹമനുസരിച്ച് ഭക്തി, ധ്യാനം, അതായത് സാധാരണ രീതിയിൽ ചെയ്യുകയും വരുമാനത്തിന്റെ പ്രതിഫലം നൽകുകയും ചെയ്തു. സത്യലോകത്തിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായ സ്ഥലത്ത് ഗോളാകാര പരിധിയിൽ അടച്ച് ഏഴ് സംഘ ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തോടൊപ്പം അക്ഷരബ്രഹ്മിനേയും ഈശ്വരിമായതേയും പുറത്താക്കി.

പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മ (സത്പുരുഷൻ) എണ്ണമറ്റ ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങൾ സത്യലോകം മുതലായവയാകുന്നു. ബ്രഹ്മിന്റെ ഇരുപത്തി ഒന്ന് ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളും, പരബ്രഹ്മത്തിന്റെ ഏഴ് സംഘ ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളുടെയും പ്രഭു (യജമാനൻ) അതായത് പരമേശ്വർ കവിർദേവ് കൂലത്തിലെ യജമാനനാകുന്നു.

ശ്രീ ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, ശ്രീശിവ എന്നിവർക്ക് നാലുകൈകളും 16 കലകളും ഉണ്ട്. പ്രകൃതിദേവിക്ക് (ദുർഗ്ഗ) എട്ട് കൈകളും 64 കലകളും ഉണ്ട്. ബ്രഹ്മ (ക്ഷരപുരുഷൻ) ഒരായിരം കൈകളും ഒരായിരം കലകളും ഉണ്ട്. ഇരുപത്തി ഒന്ന് ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളുടെ പ്രഭുവാണ്. പരബ്രഹ്മിന് (അക്ഷരപുരുഷന്) പതിനായിരം കൈകളും പതിനായിരം കലകളും ഉണ്ട്. ഏഴ് സംഘ ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിന്റെ പ്രഭുവാണ് പരബ്രഹ്മ. (പരം അക്ഷരപുരുഷ അതായത് സത് പുരുഷ) ന് അസംഖ്യം (എണ്ണമറ്റ) കൈകളും അസംഖ്യം കാലുകളും ഉണ്ട്. ബ്രഹ്മിന്റെ ഇരുപത്തി ഒന്ന് ബ്രഹ്മാണ്ഡവും പരബ്രഹ്മത്തിന്റെ ഏഴ് സംഘ ബ്രഹ്മാണ്ഡ മുൾപ്പെടെ അസംഖ്യം ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളുടെ പ്രഭുവാണ് (പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മ). ഓരോ പ്രഭുക്കളും തങ്ങളുടെ എല്ലാ കൈകളും ചുരുട്ടി വെറും രണ്ടു കൈകൾ മാത്രം പുറത്ത് വയ്ക്കുന്നു. എപ്പോഴാണോ ആവശ്യം വരുന്നത് അപ്പോൾ മാത്രം മറ്റു കൈകൾ പുറത്തെടുക്കുന്നു. പൂർണ്ണ പരമാത്മാ പരബ്രഹ്മത്തിന്റെ ഓരോ ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളിലും വേറെ വേറെ സ്ഥലങ്ങൾ നിർമ്മിച്ച് രഹസ്യമായി താമസിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ വിചാരിയ്ക്കാം. കറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ക്യാമറ പുറത്ത് വച്ചിട്ടുണ്ട്. അകത്ത് ടെലിവിഷനും ഉണ്ട്. ടെലിവിഷനിൽ കൂടി എല്ലാ ദൃശ്യങ്ങളും കാണാൻ കഴിയും. മറ്റൊരു ടെലിവിഷൻ പുറത്ത് വച്ചിട്ടുണ്ട് അകത്ത് ക്യാമറ ഘടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിൽ അകത്ത് ഇരിക്കുന്ന ഡയറക്ടറുടെ ചിത്രം കാണും. അതുകൊണ്ട് എല്ലാ കർമ്മചാരികളും (പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ) ശ്രദ്ധയോടെ അവരുടെ ജോലികൾ ചെയ്യുന്നു.

ഇപ്രകാരം പൂർണ്ണ പരമാത്മാവ് തന്റെ സത്ലോകത്തിൽ ഇരുന്ന് എല്ലാ കാര്യങ്ങളും നിയന്ത്രിക്കുന്നു. ഓരോ ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിലും

സത്ഗുരു കവിർദേവ് ഹാജരാകുന്നു. അതായത് സൂര്യൻ വളരെ അകലെയാണെങ്കിലും തന്റെ പ്രഭാവം മറ്റ് ലോകങ്ങളിലും എത്തിക്കുന്നതുപോലെ.

“പവിത്ര അഥർവ്വവേദത്തിൽ സൃഷ്ടിയുടെ തെളിവ്”

അധർവ്വവേദം കാൺഡനമ്പർ 4 അനുവാദ നമ്പർ 1 മന്ത്രം ന 1 :
ബ്രഹ്മ ജ്ഞാനം (പ്രഥമം പുരസ്ഥാദ് വിസ്തതഃ സുരചോ വേന ആവഃ
സ ബധ്ന്യാ ഉപമ അസ്യവിഷ്ഠഃ സതശ്ച യോനിമ - സതശ്ച വി വഃ

ബ്രഹ്മ -ജ-ജ്ഞാനം - പ്രഥമം - പുരസ്താത് - വിസ്തതഃ സുരചഃ
-വേനഃ -ആവഃ - സഃ ബുധന്യാഃ - ഉപമാ- അസ്യ - വിഷ്ഠഃ-സതഃ-വ-
യോനിഃ-അസതഃ ച-വി-വഃ

വിവർത്തനം - (പ്രഥമം) പ്രാചീനം അതായത് സനാതനം (ബ്രഹ്മ) പരമാത്മാ (ജ) പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിട്ട് (ജ്ഞാനം) തന്റെ ബുദ്ധിക്കനുസരിച്ച് (പുരസ്താത്) ശാഖയിൽ അതായത് സത്ലോകം മുതലായവയിൽ (സുരചഃ) സ്വന്തം ഇഷ്ടത്താൽ വളരെ ശ്രദ്ധയോടെ സ്വയം പ്രകാശിക്കുന്നു. (വിസ്തതഃ) അതിരില്ലാതെ അതായത് വിശാലമായി മറ്റ് ലോകങ്ങളിലും (വേനഃ) നെയ്ത്തുകാരൻ വസ്ത്രത്തിൽ ഉഴുപ്പും പാവവും നെയ്യും പോലെ (ആവഃ) സുരക്ഷിതമാക്കി (ച) ഉം (സഃ) ആ പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മാണ് എല്ലാ സൃഷ്ടിയും ചെയ്യുന്നത്. (അസ്യ) അതുകൊണ്ട് അതിനെ (ബുധ്ന്യാഃ) യഥാർഥ യജമാനൻ (യോനിഃ) മൂലസ്ഥാനം സത്യലോകത്തിൽ സൃഷ്ടിച്ചു (അസ്യ) ഇതു (ഉപമാ) പോലെ അതായത് അതാണോ ഇതെന്ന പോലെ (സതഃ) അക്ഷരപുരുഷ അതായത് പരബ്രഹ്മത്തിന്റെ ലോകം കുറച്ച് സ്ഥായി (ചി)ഉം (അസതഃ) ക്ഷരപുരുഷന്റെ അസ്ഥായി ലോകം മുതലായ (വിവഃ) താമസ സ്ഥലം വ്യത്യസ്ത രൂപത്തിൽ (വിഷയഃ) സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഭാവാർഥം -പവിത്ര വേദങ്ങൾ പറയുന്ന ബ്രഹ്മ് (കാലൻ) പറയുകയാണ് എന്തെന്നാൽ സനാതന പരമേശ്വർ സ്വയം അനായ (അനാമി) ലോകത്തിൽ നിന്ന് സത്യലോകത്ത് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് തന്റെ ബുദ്ധിക്കനുസരിച്ച് വസ്ത്രം നെയ്യുന്നതുപോലെ സൃഷ്ടികൾ ചെയ്ത് സത്ലോകം മുതലായവയിൽ അതിരില്ലാതെ സ്വയം പ്രകാശിച്ച് ഒരിയ്ക്കലും നശിയാതെത്തായി, മരിയാതെത്തായി തീരുന്നു. താഴെ പരബ്രഹ്മത്തിന്റെ ഏഴ് സംഘ ബ്രഹ്മാണ്ഡവും ബ്രഹ്മിന്റെ ഇരുപത്തിഒന്ന് ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളും ഇതിൽ ചെറുതിലും ചെറുതായ സൃഷ്ടിയും ആ പരമാത്മാവ് അസ്ഥായി-സ്ഥിരമല്ലാത്തതാക്കിയിരിക്കുന്നു.

അധർവ്വ വേദത്തിലെ കാൺഡം ന. 4 അനുവാകനഃ മന്ത്രം ന.2 8 -

ഇയം പിത്യാ രാഷ്ട്രേയതഗ്രേ പ്രഥമായ ജനുഷേ ഭുവനേഷ്ഠാഃ
തസ്മാ എതം സുരചം ഹ്രാമഹ്യം ധർമ്മ ശ്രീണന്തു പ്രഥമായ ധാന്യവേ (2)

ഇയം-പിത്യാ-രാഷ്ട്രി-എതു-അഗ്രേ-പ്രഥമായ-ജനുഷേ-ഭുവനേഷഠാ-തസ്മാ-എതം-സുരചം- ഹ്വാര മഹ്യം- ധർമ്മം-ശ്രീണാന്തു -പ്രഥമായ-ധാന്യവേ

വിവർത്തനം -(ഇയം) ഈ (പിത്യാ) ജഗത്പിതാപരമേശ്വർ (എതു)ഇ (ആഗ്രേ) സർവ്വോത്തമം (പ്രഥമായ) ആദ്യമായി മായാപരാനന്ദിനി (രാഷ്ട്രി) രാജേശ്വരി ശക്തി അതായത് പരാശക്തി, ഉദാഹരണമായി ആകർഷണ ശക്തി എന്നും പറയുന്നു. (ജനുഷേ) ഉത്പാദനം നടത്തി (ഭുവനേഷ്യാഃ) ലോകം സ്ഥാപിച്ചു (തസ്മാ) ആപരമേശ്വരൻ (സുരുപം) വളരെ താതപര്യത്തോടെ സ്വതന്ത്രമായി (എതം) ഈ (പ്രഥമായ) ആദ്യഉത്പാദന ശക്തി അതായത് പരാശക്തിയിൽകൂടി (ഹ്മാര മഹ്യം) ഒന്നിൽ നിന്ന് മറ്റൊന്നിന്റെ വേർപാട് തടയുന്നതിന് അതായത് ആകർഷണ ശക്തിയെ (ശീണാന്തു) ഗുരുതാകർഷണത്തെ പരമാത്മാവ് അജ്ഞ നൽകി എപ്പോഴും നിലനിൽക്കാനായി. ഒരിക്കലും അവസാനിയ്ക്കാതിരിയ്ക്കാനായി (ധർമ്മം) സ്വഭാവത്തെ (ധാന്യവേ) ധരിച്ചുകൊണ്ട് വസ്ത്രത്തിൽ ഊടും പാവും നെയ്യുന്നതുപോലെ തടഞ്ഞു നിർത്തിയിരിക്കുന്നു.

ഭാവാര്ത്ഥം-ജഗത്പിതാവായ പരമേശ്വരൻ തന്റെ ശബ്ദശക്തി കൊണ്ട് രാഷ്ട്രീ അതായത് ആദ്യമായി രാജേശ്വരിയെ ഉത്പാദിപ്പിച്ചു. ആ പരാശക്തിയിൽ കൂടി ഒന്ന് മറ്റൊന്നിന്റെ ആകർഷണ ശക്തിയെ ഒരിക്കലും തടയാനോ അവസാനിപ്പിയ്ക്കാനോ ഉള്ള ഗുണങ്ങളോട് കൂടിയ എല്ലാ ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളേയും സ്ഥാപിച്ചു.

അധർവ്വ വേദം കാൺഡ നമ്പർ4 അനുവാക ന. മന്ത്രം ന 3 -
 പ്രയോ ജഞ്ചേ വിദാനസ്യ ബന്ധു വിർശ്വ ദേവാനാം ജനിമാ വിവക്തി ബ്രഹ്മ ബ്രഹ്മണ ഉജ്ജഭാർ മധ്യാനി ചൈരുച്ചൈഃ സ്വധാ അഭിപ്ര തസ്ഥൗ (3)

പ്ര-യഃ - ജനേ - വിദാനസ്യ - ബന്ധു - വിശ്വ- ദേവാനാം - ജനിമാ -വിവക്തി - ബ്രഹ്മ - ബ്രഹ്മണ ഉജ്ജഭാർ - മധ്യാത് - നിചൈ - ഉച്ചൈ - സ്വധാ - അഭി പ്രഥസ് മൈൗ

വിവർത്തനം - (പ്ര) സർവ്വ പ്രഥമം (ദേവനാമ) ദേവതകളും ബ്രഹ്മണ്ഡങ്ങളും (ജനേ) ഉത്പത്തിയുടെ അറിവ് (വിദ്യാനസ്യ) ഭക്തന്റെ ജിജ്ഞാസ (യഃ) എതൊന്നോ (ബന്ധുഃ) യഥാർത്ഥമിത്രം അതായത് പൂർണ്ണ പരമാത്മാവാണ് തന്റെ സ്വന്തം ദാസന് (ജനിമ) തന്നാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട (വിവക്തി) സ്വയം തന്നെ എല്ലാം വിസ്തരിച്ച് പറയുന്നുണ്ട് (ബ്രഹ്മണഃ) പൂർണ്ണ പരമാത്മാവ് (മധ്യാത്) തന്റെ മധ്യത്തിൽ അതായത് ശബ്ദശക്തികൊണ്ട് (ബ്രഹ്മഃ) ബ്രഹ്മ /ക്ഷരപുരുഷൻ അതായത് കാലനെ (ഉജ്ജഭാർ) ഉത്പാദിപ്പിച്ച് (വിശ്വാ) ലോകമെമ്പാടും അതായത് സർവ്വലോകത്തും (ഉച്ചൈഃ) മുകളിൽ സത്യലോകം മുതലായ (നിചൈഃ) താഴെ പരബ്രഹ്മത്തിന്റെ എല്ലാ ബ്രഹ്മാണ്ഡവും (സ്വധാ) തന്റെ ധാരണയനുസരിച്ച് (അഭിഃ) ആകർഷണശക്തിയോടെ (പ്രതസ്തൈമന) രണ്ടിനേയും നന്നായി നിലനിർത്തുന്നു.

ഭാവാര്ത്ഥം- പൂർണ്ണ പരമാത്മാവ് തന്നാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട സൃഷ്ടിയുടെ അറിവും എല്ലാ ആത്മാക്കളുടെ ഉത്പത്തിയുടെ അറിവും തന്റെ സ്വന്തം ദാസന് (ഭക്തന്) ശരിയായി പറഞ്ഞു കൊടുക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവ് തന്റെ മധ്യത്തിൽ അതായത് തന്റെ ശ

രീരം കൊണ്ട് തന്റെ ശബ്ദ ശക്തികൊണ്ട് ബ്രഹ്മ (ക്ഷരപുരുഷ/കാല) നെ ഉത്പാദിപ്പിച്ചു. എല്ലാ ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങൾക്കും മുകളിൽ സൽലോക, അലക്ലോക, അഗമലോക, അനാമി ലോക മുതലായതും താഴെ, പര ബ്രഹ്മത്തിന്റെ ഏഴ് സംഘ് ബ്രഹ്മാണ്ഡവും, ബ്രഹ്മിന്റെ 21 ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളും തന്റെ ധാരണയനുസരിച്ച് ആകർഷണ ശക്തി നിലനിറുത്തിയിരിക്കുന്നു.

പൂർണ്ണ പരമാത്മാ കബീർ പരമേശ്വർ (കവിർദേവ്) തന്റെ സ്വന്തം സേവകൻ അതായത് മിത്രം ശ്രീ ധർമ്മദാസ്ജി, ബഹുമാന്യനായ ഗരീബ് ദാസ്ജി മുതലായവർക്ക് താൻ മുഖാന്തിരം സൃഷ്ടിച്ച അറിവ് സ്വയം പറഞ്ഞു കൊടുത്തു. മുകളിലുദ്ധരിച്ച വേദ മന്ത്രങ്ങളും ഇതാണ് സമർഥിക്കുന്നത്.

അധർവ്വ വേദം കാൺഡ നഃ 4 അനുവാകനഃ മന്ത്രന 4

സഃഹി ദിവഃപൃഥിവ്യാഃ ഋതസ്ഥാ മഹി ക്ഷേമം രോദസി അസ്കഭായത്യ മഹാൻ മഹി അസ്ക ഭായത് വി ജാതോ ധ്യാംസദ്മ പാർഥിവം രജഃ (4)

സഃ-ഹി-ദിവഃ-സ- പൃഥിവ്യാ - ഋതസ്ഥാ - മഹി - ക്ഷേമം -രോദസി - അകസ്ഭായത - മഹാൻ - മഹി- അസ്കഭായദ - വിജാത - ധാമ - സദം - പാർഥിവം - ച-രജഃ

വിവർത്തനം - (സഃ) ആസർവ്വ ശക്തിമാനായ പരമാത്മാവ് (ഹി) നിസന്ദേഹം (ദിവഃ) മുകളിലത്തെ നാല് ദിവ്യലോകങ്ങളും അതായത് സത്യലോക, അലക്ലോകം, അഗമലോകം അനാമി അതായത് അകഹലോക, അതായത് ദിവ്യഗുണ യുക്തലോകങ്ങൾ (ഋതസ്ഥാ) സത്യംസ്ഥിരമായി അതായത് അജർ-അമർ രൂപത്തിൽ സ്ഥിരപ്പെടുത്തി (സ) അതുപോലെ (പൃഥിവ്യാ) താഴെ ഭൂമി പോലെ സർവ്വ ലോകങ്ങളും ഉദാഹരണമായി പരബ്രഹ്മത്തിന്റെ ഏഴ് സംഘവും ബ്രഹ്മ/കാലന്റെ ഇരുപത്തി ഒന്ന് ബ്രഹ്മാണ്ഡ (മഹി) പൃഥി (ഭൂമിയുടെ) തത്വത്തിൽ (ക്ഷേമം) സുരക്ഷയോടു കൂടി (അസ്കഭായത) നിലനിറുത്തി (രോദസി) ആകാശതത്വവും ഭൂമിതത്വവും രണ്ടുംകൂടി മുകളിലും താഴെയുമുള്ള ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളെ (അതായത് ആകാശം ഒരു സൂക്ഷ്മ തത്വമാണ്. ആകാശത്തിന്റെ ഗുണം ശബ്ദമാകുന്നു. പൂർണ്ണ പരമാത്മാവ് മുകളിലത്തെ ലോകം ശബ്ദരൂപത്തിൽ സൃഷ്ടിച്ചു. അത് തേജോപുഞ്ചമയമായി ഉണ്ടാക്കി. താഴെയുള്ള പരബ്രഹ്മി (അക്ഷരപുരുഷ) ന്റെ ഏഴ് സംഘ് ബ്രഹ്മാണ്ഡവും, ബ്രഹ്മ/ക്ഷരപുരുഷന്റെ ഇരുപത്തി ഒന്ന് ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളും, ഭൂമിയുടെ തത്വത്തിൽ അസ്ഥായിയായി (സ്ഥിരമല്ലാത്തതായി) സൃഷ്ടിച്ചു. (മഹാൻ) പൂർണ്ണ പരമാത്മാവ് (പാർഥിവം) ഭൂമിയിലെ (വി) ഭിന്ന-ഭിന്ന (ധാമ) ലോകം (യ) ഉം (സദം) ആവാസസ്ഥലം (മഹി) ഭൂമിയുടെ തത്വത്തിൽ (രജഃ) ഓരോ ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിലും ചെറിയ-ചെറിയ ലോകങ്ങളും (ജാതഃ) രചിച്ചിട്ട് (അസ്കഭായത) സ്ഥിരപ്പെടുത്തി.

ഭാവാര്മം - മുകളിലുള്ള നാലുലോകങ്ങളും സത്യലോകം, അലക്ലോകം, അഗമലോകം, അനാമി ലോകം, ഇത് ഒരിക്കലും നശിയ്ക്കാത്ത സ്ഥായിയായ അതായത് അവിനാശിയായി രചിച്ചു (സ്യ

ഷ്ടിച്ചു) താഴെയുള്ള ബ്രഹ്മം ബ്രഹ്മിന്റെ ലോകങ്ങളേയും അസ്ഥിരമായി സ്ഥിരമല്ലാത്തതായി സൃഷ്ടിച്ചു. കൂടെ ചെറിയ ചെറിയ ലോകങ്ങളും ആ പരമേശ്വരൻ സൃഷ്ടിച്ചിട്ട് സ്ഥിരപ്പെടുത്തി.

അധർവ്വ വേദം കാൺഡ ന. 4 അനുവാകനഃ 1 മന്ത്രം 5

സഃ ബുധന്യാ ദാഷ്ട്ര ജനുഷോ ഭൃഗം ബൃഹസ്പതി ദേവതാ നസ്യ സമ്രാട്ട അഹര്യയരുക്രം ജ്യോതിഷൗ ജനിഷ്ടാമ ദ്യുമന്തോ വിവസന്തു വിപ്രാ(5)

സഃ-ബുധന്യാത - ആഷ്ട്ര - ജനുഷേ - അഭി - അഗ്രം - ബൃഹസ്പതിഃ- ദേവതാ - നന്യ - സമ്രാട്ട് - അഹഃ യത് - ശൃക്രം - ജ്യോതിഷഃ ജനിഷ്ട - അഥ- ദ്യുമന്ത- വി-വസന്തു- വിപ്രാഃ

വിവർത്തനം - (സഃ) അത് (ബുധന്യാത) മൂലയജമാനനോട് (അഭി-അഗ്രം) സർവ്വ പ്രഥമമായ സ്ഥാനത്ത് (അഷ്ട്ര) അഷ്ടാംഗി) മായാ - ദുർഗ്ഗാ അതായത് പ്രകൃതി ദേവി (ജനുഷേഃ) ഉണ്ടായി. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ താഴെയുള്ള പരബ്രഹ്മിന്റേയും, ബ്രഹ്മിന്റെ ലോകത്തിലെ പ്രഥമസ്ഥാനം സത്ലോകമാകുന്നു. ഇതിനെ മൂന്നാമത്തെ ഇരിപ്പിടമെന്നും പറയുന്നു. (തസ്യ) ഈ ദുർഗ്ഗയുടേയും യജമാനൻ ഈ (സമ്രാട്ട്) രാജാധിരാജൻ (ബ്രഹസ്പതി) ഏറ്റവും വലിയ പതിയും ജഗത്ഗുരുവുമായ (ദേവത) പരമേശ്വരനാകുന്നു. (യത്) അതുകൊണ്ട് (അഹഃ) എല്ലാവരുടേയും വേർപാട് ഉണ്ടായി (അഥ) അതിന് ശേഷം (ജ്യോതിഷഃ) ജ്യോതി രൂപനായ നിരജ്ഞൻ അതായത് കാലന്റെ (ശൃക്രം) വീര്യം അതായത് വീര്യശക്തി (ശൃക്ലം) കൊണ്ട് (ജനിശ) ദുർഗ്ഗയുടെ ഉദരത്തിൽ നിന്ന് ഉണ്ടായ (വിപ്രഃ) ഭക്തരായ ആത്മാക്കൾ (വി) വേർപെട്ട (ദ്യുമന്തഃ) മനുഷ്യ ലോകവും സ്വർഗ്ഗ ലോകത്തിലും ജ്യോതി നിരജ്ഞന്റെ ആജ്ഞ ആനുസരിച്ച് ദുർഗ്ഗ പറഞ്ഞു (വസന്തു) വസിച്ചു കൊള്ളൂ. അങ്ങനെ അവർ വസിക്കാൻ തുടങ്ങി.

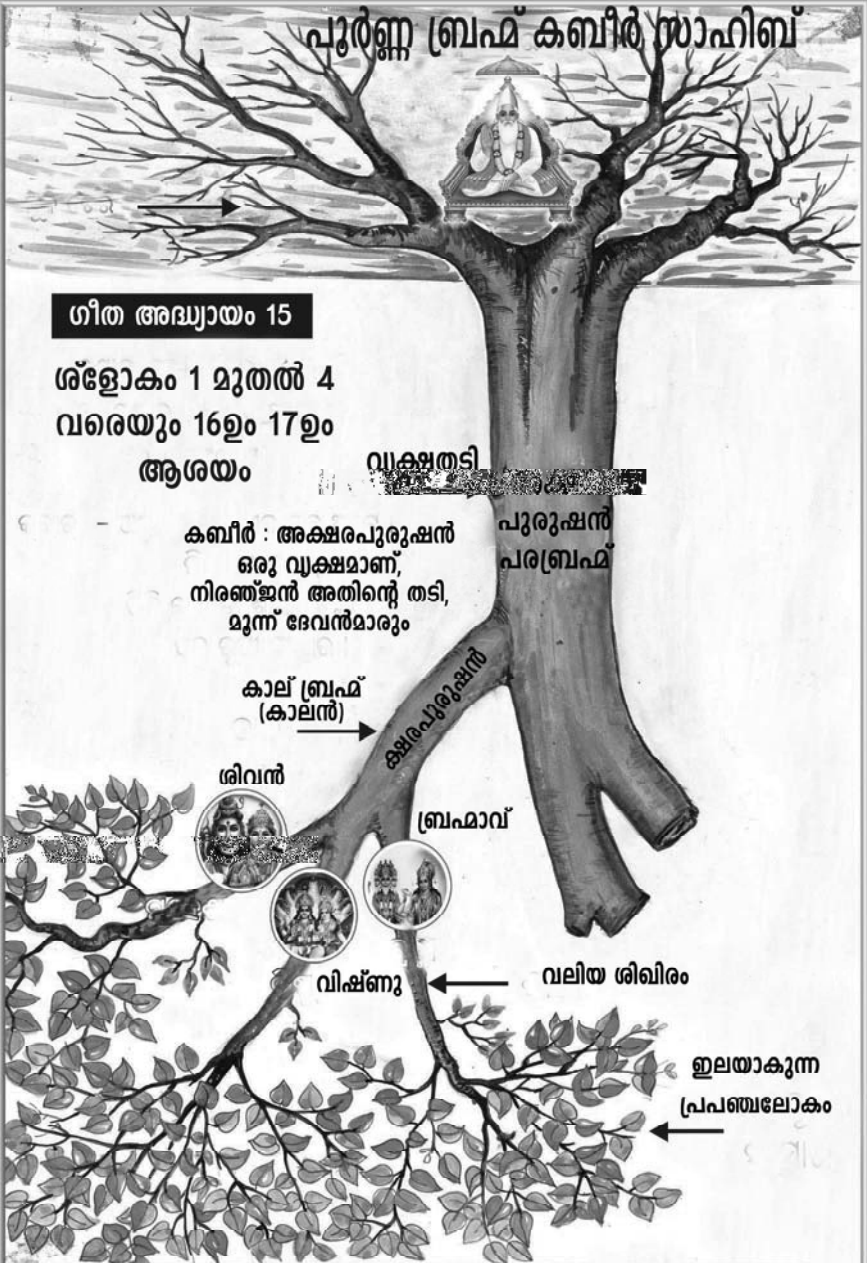
ഭാവാര്മം - പൂർണ്ണ പരമാത്മാവ് മുകളിലുള്ള നാലു ലോകങ്ങളിലും നിന്ന് താഴെയുള്ള ഏറ്റവും ആദ്യത്തെ അതായത് സത്യലോകത്തിൽ ആഷ്ട്രാ അതായത് അഷ്ടാംഗി (പ്രകൃതിദേവി/ദുർഗ്ഗ)യുടെ ഉത്പത്തി ഉണ്ടായി. ഈരാജാധിരാജൻ, ജഗത്ഗുരു, പൂർണ്ണ പരമേശ്വരൻ (സത്പുരുഷ) ആകുന്നു. അതുകൊണ്ട് തന്നെ എല്ലാവരുടേയും വിധേയം (വേർപാടും) ഉണ്ടാകുന്നു. പിന്നീട് എല്ലാ പ്രാണികളും ജ്യോതിനിരജ്ഞന്റെ (കാല) വീര്യം-ബീജം-കൊണ്ട് ദുർഗ്ഗ (ആഷ്ട്ര)യുടെ ഗർഭത്തിൽ കൂടി ഉത്പാദനം നടത്തി സ്വർഗ്ഗലോകത്തും ഭൂമിയിലും താമസിക്കാൻ തുടങ്ങി.

അധർവ്വ വേദം കാൺഡന 4 അനുവാദ ന. 1 മന്ത്രം 6

നൂനം തദസ്യ കാവ്യോഹിനോതി മഹോ ദേവസ്യ പൂർവസ്യ ധാമ്യ ഏഷ ജനേ ബഹുഭി സാകമിത്ഥാ പൂർവ്വ അർധേ വിഷിതേ ബസൻ നൂ (6)

വിവർത്തനം - (നൂനം) നിസന്ദേഹം (തത്) ആപൂർണ്ണ പരമേശ്വരൻ അതായത് തത് ബ്രഹ്മം (അസ്യ) ഈ (കാവ്യഃ) ഭക്ത ആത്മാ അതായത് പൂർണ്ണ പരമേശ്വരിന്റെ വിധി പ്രകാരം ആർ ചെയ്യുന്നുവോ

പുർണ്ണ ബ്രഹ്മ കബീർ സാഹിബ്

ഗീത അദ്ധ്യായം 15

ശ്ലോകം 1 മുതൽ 4
വരെയും 16ഉം 17ഉം
ആശയം

വൃക്ഷത്തിൽ

കബീർ : അക്ഷരപുരുഷൻ
ഒരു വൃക്ഷമാണ്,
നിരന്തരം അതിന്റെ തടി,
മൂന്ന് ഭവൻമാരും

പുരുഷൻ
പരബ്രഹ്മം

കാല് ബ്രഹ്മം
(കാലൻ)

അക്ഷരപുരുഷൻ

ശിവൻ

ബ്രഹ്മാവ്

വിഷ്ണു

വലിയ ശിഖരം

ഇലയാകുന്ന
പ്രപഞ്ചലോകം

മുകളിൽ വേർ, താഴെ ശാഖയുള്ള തല തിരിഞ്ഞ് തൂക്കിയിട്ട
ലോകരൂപിയായ വൃക്ഷത്തിന്റെ ചിത്രം

(മഹഃ) സർവ്വശക്തിമാൻ (ദേവസ്യ) പരമേശ്വരിന്റെ (പൂർവ്വസ്യ) ആദ്യത്തെ (ധാമം) ലോകത്തിൽ അതായത് സത്യലോകത്തിൽ (ഹി നോതി) അയക്കുന്നു. (പൂർവ്വേ) ആദ്യത്തെ (വിഷിത) വിശേഷമായി ആഗ്രഹിച്ച (ഏഷ) ഈ പരമേശ്വരിന്റെ (ജനോ) സൃഷ്ടി ഉത്പത്തി യുടെ അറിവിനെ അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് (ബഹുഭിഃ) വളരെ സന്തോഷ (സാകം) ത്തോടെ (അർധേ) പകൃതി (ബസൻ) ഉറങ്ങി (ഇത്ഥാ) വിധി പ്രകാരം. ഇങ്ങിനെ (ന്യ) യഥാർഥ ആത്മാവിനെ സ്തുതിക്കുന്നു.

ഭാവാര്മം - ആ പൂർണ്ണ പരമേശ്വർ സത്യസന്ധമായി പുജ ചെയ്യുന്ന ഭക്തനെ ആദ്യത്തെ സ്ഥാനമായ-സത്യലോകത്തിലേയക്ക് -കൊണ്ടുപോകുന്നു. എവിടെ നിന്നാണോ വേർപെട്ടു വരുന്നത് അവിടെ നിന്നും സത്യലോകത്തിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നു. അവിടെ ആ യഥാർഥ സുഖം മാത്രം പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന പ്രഭുവിനെ പ്രാപിച്ച് ആത്മാവ് വളരെ സന്തോഷത്തോടെ സുഖമായി സ്തുതി ചെയ്യുന്നു. അതായത് അല്ലയോ പരമാത്മാ അനേകായിരം ജന്മമരണങ്ങളാൽ അലഞ്ഞ് യഥാർഥമായ ഒരു വാസം കിട്ടി. ഇതിന് തെളിവ് പവിത്ര ഗൃഹേദ മണ്ഡൽ 10 സൂക്തം 90 മന്ത്രം 16-ൽ ഉണ്ട്.

ബഹുമാന്യനായ ഗരീബ്ദാസ്ജിയെ ഇങ്ങിനെ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവ് കവിർദേവ് (കബീർ പരമേശ്വരൻ) സ്വയം സത്യഭക്തി പ്രദാനം ചെയ്ത് സത്യലോകത്തിലേയ്ക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ട് പോയിരുന്നു. അപ്പോൾ തന്റെ അമൃതവാണിയിൽ ആദരണീയനായ ഗരീബ് ദാസ്ജി മഹാരാജ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ണുകളാൽ കണ്ടിട്ട് പറഞ്ഞു -

ഗരീബ് അജബ് നഗർമെ ലേഗയേ ഹമകോ സദ്ഗുരു ജിലകേ ബിംബ ആൻ

അധർവ്വ വേദം കാങ്ഡ ന. 4 അനുവാദ് 1 മന്ത്രം 7

യോമർവാണം പിതരം ദേവബന്ധം ബൃഹസ്പതിം നമസാവ ച ഗച്ഛാത് തം വിശേഷാം ജനിതാ യമാസഃ കവിർദേവോ ന ദഭായത് സ്വധാവൻ (7)

യഃ- അമർവാണം -പിതരം - ദേവബന്ധം - ബ്രഹസ്പതിം-ന മസാ - അപ- ച- ഗച്ഛാത് -തം- വിശേഷാം ജനിതാ - യമാ-സഃ - കവിർദേവഃ -ന- ദഭായത്- സ്വധാവൻ

വിവർത്തനം - (യഃ) ഏതൊന്ന് (അമർവാണം) അചലം അതായത് അവിനാശി (പിതരം) ജഗത്പിതാവ് (ദേവബന്ധം)ഭക്തരുടെ വാസമിത്രം അതായത് ആത്മാവിന്റെ ആധാരം (ബൃഹസ്പതിം) ജഗത് ഗുരു (ച) ഉം (നമസാ) വിനമ്രനായ പുജാരി അതായത് വിധിപ്രകാരമുള്ള ഭക്തൻ (അവ) സുരക്ഷയോട് കൂടി (ഗച്ഛാത്) സത്യലോകത്തിൽ പോയവർ, സത്യലോകത്തിലേയ്ക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്നവർ (വിശേഷാം) സർവ്വ ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളിലും (ജനിതാ) സൃഷ്ടിക്കുന്ന ജഗദംബ അതായത് മാതാവിന്റെതുപോലെയുള്ള ഗുണത്തോട് കൂടിയത് (നദഭായത്) കാലനെ പോലും വഞ്ചിയ്ക്കാത്തവൻ (സ്വധാവൻ) സ്വഭാവം അതുപോലെ അതായത് എങ്ങനെയോ അങ്ങനെ (സഃ) അത് (തം) താങ്കൾ (കവിർദേവഃ) കവിർദേവാകുന്നു. അതായത് ഭാഷാ വ്യത്യസ്ഥം ഇത് കബീർപരമേശ്വർ കൂടി പറയുന്നു.

ഭാവാർഥം - ഈ മന്ത്രത്തിൽ ഇതും കൂടി സ്പഷ്ടമാക്കിയിരിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ ആ പരമേശ്വരന്റെ പേർ കവീർദേവ് അതായത് കബീർ പരമേശ്വരനെന്നാകുന്നു. അദ്ദേഹമാണ് സർവ്വസൃഷ്ടിയും ചെയ്തത്. ഏതൊരു പരമേശ്വരനാണോ അപലനും യഥാർത്ഥത്തിൽ അവിനാശിയുമാകുന്നുവോ (ഗീത അധ്യായം 15 ശ്ലോകം 16-17 ൽ തെളിവുണ്ട്) ജഗത് ഗുരു ആത്മാധാർ, ആരാണോ പരിപൂർണ്ണ മുക്തനായി സത്യലോകത്തിലേക്ക് പോയോ, അദ്ദേഹത്തിനെ സത്യലോകത്തിലേക്ക് കൊണ്ടു പോകുന്നവൻ, സർവ്വ ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളുടെയും രചനാകാരൻ (സൃഷ്ടികർത്താവ്) കാല (ബ്രഹ്മ)നെ പോലെ വഞ്ചിയ്ക്കാത്ത, എങ്ങിനെയാണോ അങ്ങനെ അത് സ്വയം കവീർദേവ് അതായത് കബീർ പ്രഭുവാണ്. ഈ പരമേശ്വർ സർവ്വബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളേയും, പ്രാണികളേയും തന്റെ ശബ്ദ ശക്തിയാൽ ഉത്പാദിപ്പിച്ച (ജനിപ്പിച്ച) തുകാരണത്താൽ (ജനിതാ) മാതാവെന്നും പറയുന്നു. (പിതരം) പിതാവും (ബന്ധു) ബന്ധുവും വാസ്തവത്തിൽ അദ്ദേഹമാണ്. (ദേവ്) ഇതാണ് പരമേശ്വരൻ. അതുകൊണ്ട് ഈ കവീർദേവ് (കബീർ പരമേശ്വരൻ) നെ സ്തുതിക്കുന്നു. തമേവ മാതാ ച പിതാ തമേവ ബന്ധു ചസഖാ തമേവ തമേവ വിദ്യാ ചദ്രവിണം തമേവ, തമേവ സർവ്വ മമദേവ ദേവ! ഈ പരമേശ്വരിന്റെ മഹിമ പവിത്ര ഗൃഹേദ മണ്ഡല ന. 1 സൂക്തം ന. 24 -ലാ വിസ്തൃതമായി വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

“പവിത്ര ഗൃഹേദത്തിൽ സൃഷ്ടി രചനയുടെ തെളിവ്”

ഋക് വേദം മണ്ഡൽ 10 സൂക്തം 90 മന്ത്രം 1

സഹസ്രശീർഷാ പുരുഷഃ സഹസ്രാക്ഷഃ സഹസ്രപാത് ൂ
 സഭുമിം വിശ്വതോം വൃതാത്യനിഷ്ടം ദശാങ്കുലം (1)

സഹസ്രശീർഷാ പുരുഷഃ സഹസ്രാക്ഷഃ സഹസ്രപാത്-സ-ഭുമിം-
 വിശ്വതഃ-വൃതാ-അത്യനിഷ്ടാത്-ദശാങ്കുലം

വിവർത്തനം - (പുരുഷഃ) വിരാട് രൂപകാല ഭഗവാൻ അതായത് ക്ഷരപുരുഷൻ (സഹസ്രശീർഷാ) ആയിരം തലയുള്ള (സഹസ്രാക്ഷഃ) ആയിരം കണ്ണുള്ള (സഹസ്രപാത്) ആയിരം കാലുള്ള (സ) ആ കാലൻ (ഭുമിം) ഭൂമിയാകുന്ന 21 ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളെ (വിശ്വതഃ) എല്ലാഭാഗത് നിന്നും (ദശകുലം) പത്ത് അംഗുലിയങ്ങൾ കൊണ്ട് അതായത് പൂർണ്ണ രൂപത്തിൽ അധീനതയിലാക്കിയിരിക്കുന്നു. (വൃതാ)ഗോളാകാരത്താൽ ചുറ്റപ്പെട്ട (അത്യനിഷ്ടാത്) ഇതുകൊണ്ട് വലുതാക്കി അതായത് തന്റെ കാല ലോകത്തിൽ ഏറ്റവും വിശേഷപ്പെട്ട ഇരുപത്തി ഒന്ന് ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളിൽ തങ്ങുന്നു. അതായത് വസിക്കുന്നു.

ഭാവാർഥം- ഈ മന്ത്രത്തിൽ വിരാട് (കാലൻ/ബ്രഹ്മ) ന്റെ വർണ്ണനയാണ്. ഗീത അധ്യായം 10-11 ലും ഈ കാല/ബ്രഹ്മത്തിന്റെ ഇങ്ങിനെ തന്നെ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. അധ്യായം 11 മന്ത്രം ന.46-ൽ അർജ്ജുനൻ പറയുന്നു. അല്ലയോ സഹസ്രബാഹു അതായത് ആയിരം കൈകളോടുകൂടിയവനെ താങ്കൾ താങ്കളുടെ ചതുർഭുജ രൂപത്തിൽ ദർശനം തന്നാ

ലും) ആർക്കാനോ ആയിരം കൈകൾ, കാലുകൾ, കണ്ണുകൾ, ചെവികൾ എന്നിവയുണ്ടോ ആ വിരാട രൂപിയായ കാല പ്രഭു തന്റെ അധീനതയിൽ എല്ലാ പ്രാണികളേയും വശത്താക്കി അതായത് ഇരുപത് ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളേയും ഗോളാകാര പരിധിയിൽ നിറുത്തിയിട്ട് സ്വയം മുകളിൽ (വേറെ) ഇരുപത്തി ഒന്നാമത്തെ ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു.

ഋക് വേദം മണ്ഡൽ 10 സൂക്തം 90 മന്ത്രം 2

പുരുഷ ഏവേദം സർവ്വ .ദ് ഭൂതം യച്ച ഭാവ്യം ൂ

ഉതാമൃതത്വ സ്യേശാനോ യജനേ നാതി രോഹതി (2)

പുരുഷ -ഏവ- ഇദം-സർവ്വം-യത്- ഭൂതം -യത് -ച- ഭാവ്യം -ഉത - അമൃതത്വസ്യ- ഇശാനഃ യത്- അനേൻ - അതിരോഹതി

വിവർത്തനം - (ഏവ) ഈ വിധത്തിൽ ശരിയായി (പുരുഷ) ഭഗവാൻ ആകുന്നു ആ അക്ഷരപുരുഷൻ അതായത് പരബ്രഹ്മമാകുന്നു. (ച) ഉം (ഇദം) ഈ (യത്) ഏതൊന്ന് (ഭാഷ്യം) ഭാവിയിൽ ഉണ്ടാകും (സർവ്വം) എല്ലാ (യത്) പ്രയത്നം കൊണ്ട് അതായത് പരിശ്രമത്തിൽ കൂടി (അനേൻ) അന്നം കൊണ്ട് (അതിരോഹതി) വികസിക്കുന്നു. ഈ അക്ഷരപുരുഷനും (ഉത) സംശയത്തോടെ (അമൃതത്വസ്യ) മോക്ഷത്തിന്റെ (ഇശാൻ) സ്വാമിയാണ്. അതായത് ഭഗവാൻ അക്ഷരപുരുഷനും കുറച്ചു ശരിയായണ് എന്നാൽ മോക്ഷദായകൻ (മോക്ഷം നൽകുന്നവൻ) അല്ല.

ഭാവാര്മം - ഈ മന്ത്രത്തിൽ പരബ്രഹ്മ (അക്ഷരപുരുഷന്റെ) വിവരണമാണ്. ഏതൊരാണാണോ കുറച്ച് ഭഗവാന്റെ ലക്ഷണയുക്തനാണോ, എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തെ ഭജിക്കുന്നതുകൊണ്ട് മോക്ഷം കിട്ടുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ സന്ദേഹയുക്ത (സംശയത്തോടെ) മുക്തി ദാതാവെന്ന് വിളിക്കുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന് കുറച്ച് ഭഗവാന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ ഉണ്ടെന്ന് ഇതുകൊണ്ട് പറയുന്നു. ഇത് കാലനെപോലെ തപ്ത ശിലയിൽ വറുത്ത് തിന്നുന്നില്ല. എന്നാൽ ഇത് പരബ്രഹ്മത്തിന്റെ ലോകത്തിലും പ്രാണികളെ പരിശ്രമിച്ച് കർമ്മത്തിൽ മുഴുകി ഫലപ്രാപ്തി നേടുന്നു. അതുകൊണ്ട് എല്ലാ പ്രാണികളുടെയും ശരീരത്തെ വികസിപ്പിക്കുന്നു. ജനന മരണ സമയം കാലൻ/ക്ഷരപുരുഷനെക്കാൾ അധികം ആണ്, എങ്കിലും ഉത്പത്തിയും പ്രളയവും 84 ലക്ഷം യോനികളിൽ കഷ്ടപ്പെടുന്നു. (അതായത് 84 ലക്ഷം യോനികളിൽ ജനനമരണ കഷ്ടതകൾ അനുഭവിക്കുന്നു.)

ഋക് വേദം മണ്ഡൽ 10 സൂക്ത 90 മന്ത്രം 3

എതാവാനസ്യ മഹിമാതോ ജ്യായാംശപ പുരുഷ ൂ

പാദോസ്യ വിശ്വാ ഭൂതാനി ത്രിപാദസ്യോ മൃതം ദിവി (3)

എതാവാനം - അസ്യ- മഹിമാ - അതഃ ജ്യായാൻ - ച- പുരുഷ - പാദ - അസ്യ - വിശ്വ - ഭൂതാനി - ത്രി - പാദ - അസ്യ - അമൃതം - ദിവി

വിവർത്തനം - (അസ്യ) ഈ അക്ഷരപുരുഷൻ അതായത് പരബ്രഹ്മത്തിന്റെ (എതാവാനം) ഇന്ദ്രമാത്രം (മഹിമാ) പ്രഭുത്വം ഉണ്ട്

(ച) ഉം (പുരുഷഃ) ആ പരമ അക്ഷരബ്രഹ്മ അതായത് പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മ പരമേശ്വർ (അഥഃ) ഇതിനേക്കാൾ (ജായായാൻ) വലുതാണ് (വിശ്വാ) സമസ്ത (ഭൂതാനി) ക്ഷരപുരുഷനും അക്ഷരപുരുഷനും ഇവരുടെ ലോകത്തിലും സത്യലോകത്തിലും ഈ ലോകങ്ങളിൽ ഏതുമത്രം പ്രാണികൾ ഉണ്ടോ (അസ്യ) ഈ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവ് പരം അക്ഷര പുരുഷന്റെ (പാദഃ) ഒരു കാലാകുന്നു. അതായത് ഒരംശം മാത്രമാകുന്നു. (അസ്യഃ) ഈ പരമേശ്വരന്റെ (ത്രി) മൂന്ന് (ദിവി) ദിവ്യലോകം പോലെ സത്യലോകം, അലഖലോകം, അഗമലോകം (അമൃതം) അവിനാശി (പാദ്) രണ്ടാമത്തെ കാലനാണ് അതായത് ഏതെല്ലാമാണോ സർവ്വ ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളിലും ഉത്പന്നമായിട്ടുള്ളത് ആ സത്യപുരുഷ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിന്റെ അംശം (അംഗം) മാത്രമാണ്.

ഭാവാര്മം - ഈ മുകളിൽ പറഞ്ഞ മന്ത്രം 2-ൽ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്ന അക്ഷരപുരുഷൻ (പരമ അക്ഷരബ്രഹ്മ) ഇത്രത്തോളം മഹിമയുണ്ട്. അത് പൂർണ്ണ പുരുഷ കവിർദേവ് ഇതിനേക്കാൾ വലുതാണ്. അതായത് സർവ്വശക്തിമാൻ ആകുന്നു. സർവ്വബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അംശമായി വസിക്കുന്നു. ഈ മന്ത്രത്തിൽ മൂന്നു ലോകങ്ങളുടേയും വർണ്ണന ഇതുകൊണ്ടാണ് നൽകുന്നത്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നാലാമത്തെ അനാമിലോകം (അനാമയലോകം) മറ്റു സൃഷ്ടികളാൽ അദ്യമേയുണ്ട്. ഈ മൂന്ന് പ്രഭുക്കളും (ദേവതമാരും) ക്ഷരപുരുഷൻ-അക്ഷരപുരുഷൻ ഇതരണ്ടും കൂടാതെ മറ്റൊരു പരമ അക്ഷര പുരുഷന്റെ വിവരണം കൂടി ശ്രീമദ് ഭഗവത് ഗീത അധ്യായം 15 ശ്ലോകം സംഖ്യ 16-17 ൽ ഉണ്ട്. ഇതിന് തെളിവ് ആദരണീയനായ ഗരീബ്ദാസ് സാഹബ്ജ് പറയുന്നു -

ഗരീബ്, ജാകേ, അർധ രൂപ പർ സകല പസാരാ, ഐസാ പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മ ഹമാരാ
 ഗരീബ് അനന്തകോടി ബ്രഹ്മാണ്ഡകാ , ഏക് രതി നഹീം ഭാർ ന
 സത്പുരു, കബീർ ഹൈ, കുല കെസ്യജൻഹാർ

ഇതിന് തെളിവായി ആദരണീയ ദാദുസാഹബ്ജ് പറയുന്നു -

ജീൻ മോകും നിജനാം ദിയാ, സോയി സദ്ഗുരു ഹമാർ
 ദാദും ദുസരാ കോഎ നഹീം കബീർ സ്യജനഹാർ

ഇതിന് തെളിവായി ആദരണീയ നാനക് സാഹബ്ജ് നൽകുന്നുണ്ട്.

യക് അർജ ഗൃഹതം പേൾ തോദർ കുൻകർതാർ
 മ കബീർ കരിം തു ബോഎബ പരവരദിഗാർ

(ശ്രീഗുരു ഗ്രന്ഥസാഹബ്ജ്, പേജ് ന 721, മഹലാ 1 രാഗതിലക്)

(കുൻ കർതാനിന്റെ അർഥം സർവ്വത്തിന്റെയും രചനാകാരൻ സർവ്വ സൃഷ്ടി നടത്തുന്നയാൾ) അതായത് ശബ്ദശക്തികൊണ്ട് സൃഷ്ടി നടത്തുന്ന ശബ്ദ സ്വരൂപിയായ പ്രഭു ഹക്കാ കബീർന്റെ അർഥമാണ് സത്കബീർ, കരീമിന്റെ അർഥം ദയാലു പർവർദിഗാനിന്റെ അർഥം പരമാത്മാ എന്നാകുന്നു.)

ഋക് വേദം മണ്ഡല 10 സൂക്തം 90 മന്ത്രം 4

ത്രിപാദൂർധ്വ ഉദൈർവ്വ പുരുഷഃ പാദോഽസ്യേഹാ ഭേദവത് പുനഃ
തതോ വിഷ്വാ ക്ഷവ്യ ക്രാമത്സാശനാനശനേ അഭി (4)

(ത്രി)- പാദ - ഊർധ്വ -ഉദൈർവ്വ -പുരുഷഃ പാദഃ അസ്യ - ഇഹ - അഭ
വത് -പുനഃ തതഃ വിശ്വക - വ്യക്രാമത് - സഃ- അശനാനശനേ - അഭി

വിവർത്തനം - (പുരുഷഃ) ഈ പരമഅക്ഷര ബ്രഹ്മ അതായത് അവിനാശി പരമാത്മ (ഉർധ്വാഃ) മുകളിൽ (ത്രി) മൂന്ന് ലോകം, അലഖ ലോകം, അഗമലോകം (പാദി) കാല് അതായത് മുകൾ ഭാഗത്തിൽ (ഉ ദൈർവ്വ) പ്രകടമാകുന്നു. അതായത് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു (അസ്യ) ഈ പരമേശ്വർ പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മിന്റെ (പാദഃ) ഒരു കാല് അതായത് ഒരു ഭാഗം ജഗത് രൂപത്തിൽ (പുനർ) പിന്നീട് (ഇഹ) ഇവിടെ (അഭവത്) പ്രകടമാ കുന്നു (തതഃ)സ അതുകൊണ്ട് (സഃ) ആ അവിനാശി പൂർണ്ണ പര മാത്മാ (അശനാനശനേ) തിന്നുന്ന കാല അതായത് ക്ഷരപുരുഷനും ഭക്ഷിയ്ക്കാത്ത പരബ്രഹ്മ - അക്ഷരപുരുഷന്റെയും കൂടി (അഭി) മുക ളിൽ (വിശ്വക) സർവ്വത്ര (വ്യക്രാമത്) വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. അതായത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹത്വം സർവ്വ ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളിലും സർവ്വ ദേവത മാരിലും ഉണ്ട്. അവൻ കൃലത്തിന്റെ യജമാനനാകുന്നു. അദ്ദേഹം തന്റെ ശക്തിയെ എല്ലാവരിലും വ്യാപിപ്പിക്കുന്നു.

ഭാവാരംഭം - ഈ സർവ്വ സൃഷ്ടികർത്താവായ പ്രഭു തന്റെ സൃഷ്ടിക്കു മുകളിലുള്ള ഭാഗത്ത് മൂന്ന് സ്ഥലങ്ങളിലും (സൽലോകം, അലഖലോകം, അഗമലോകം) മൂന്നു വിധത്തിൽ സ്വയം പ്രത്യക്ഷ പ്പെടുന്നു. അതായത് സ്വയം വസിക്കുന്നു. ഇവിടെ അനാമി ലോക ത്തിന്റെ വർണ്ണന ചെയ്യാത്തത് അനാമി ലോകത്തിൽ ഒരു സൃഷ്ടിയും ഇല്ല. അതുകൊണ്ടാണ് അകഹ (അനാമയ) ലോകം മറ്റു സൃഷ്ടി കൾക്ക് മുൻപുള്ളതാണ് പിന്നെ പറയുന്നു ആ പരമാത്മാവിന്റെ സത്യ ലോകത്തു നിന്നും വേർപെട്ട് താഴെ ബ്രഹ്മിന്റെയും, പരമബ്രഹ്മ ത്തിന്റെയും ലോകം ഉണ്ടാകുന്നു. പൂർണ്ണ പരമാത്മാ, ഭക്ഷിക്കുന്ന ബ്രഹ്മ അതായത് കാലന്റെ (എന്തെന്നാൽ ബ്രഹ്മ/കാലൻ വിരാട് ശാപ ത്താൽ ഒരു ലക്ഷം മനുഷ്യശരീരധാരികളായ പ്രാണികളെ ഭക്ഷിക്കു ന്നു.) ഭക്ഷിയ്ക്കാത്ത (പരബ്രഹ്മ പ്രാണികളെ ഭക്ഷിക്കുന്നില്ല എന്നാൽ ജനനവും- മരണവും കർമ്മഫലം എങ്ങിനെയോ അങ്ങിനെ തുടരുന്ന) കൂടി മുകളിൽ വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. അതായത് ഈ പൂർണ്ണ പര മാത്മാവിന്റെ മഹത്വം എല്ലാത്തിലും മുകളിലാണ്. കമ്പീർപരമേശ്വരിന്റെ കൃലത്തിന്റെ (വംശം) യജമാനനാകുന്നു. അദ്ദേഹം തന്റെ ശക്തി എല്ലാ ത്തിന്റെയും മുകളിൽ വ്യാപിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതായത് സൂര്യപ്രകാശം എല്ലാവസ്തുക്കളിലും വ്യാപിച്ച് അതിന്റെ പ്രഭാവം (കഴിവ്) പരത്തുന്ന തുപോലെ. അങ്ങിനെ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവ് തന്റെ ശക്തി രൂപിയാകുന്ന കഴിവ് കൊണ്ട് സർവ്വ ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളേയും നിയന്ത്രിച്ചു വയ്ക്കുന്ന തിന് വേണ്ടി മാറ്റി വച്ചിരിക്കുന്നു. എങ്ങിനെയാണോ മൊബൈൽ ഫോണിന്റെ ട്രാൻസ്മിറ്റർ ഒരു ദേശത്തിന്റെയാണെങ്കിലും തന്റെ ശക്തികൊണ്ട് ഫോണിന്റെ റെയിഞ്ച് (കഴിവ്) നാലുഭാഗത്തും വ്യാപിക്കുന്നതുപോ ലെ. ഇപ്രകാരം പൂർണ്ണ പ്രഭു തന്റെ നിരാകാര ശക്തി എല്ലായിടത്തും

വ്യാപിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് പൂർണ്ണ പരമാത്മവ് എല്ലാ ബ്രഹ്മാ
ണ്ഡങ്ങളെയും ഒരു സ്ഥലത്ത് ഇരുന്ന് നിയന്ത്രിക്കുന്നു.

ഇതിന് തെളിവ് ആദരണീയനായ ഗൗരീബ് ദാസ്ജി മഹാരാജ് നൽകു
ന്നുണ്ട്. (അമൃതവാണി രാഗകല്യാൺ)

തീൻ ചരണ ചിന്താമണി സാഹസ്യ്, ശേഷ ബദൻ പർ ഛായേ ്യ
മാതാ പിതാ കുലന ബന്ധു നാ കിൻഹേം ജനനീ ജായേ ്യ
ഋക് വേദം മണ്ഡൽ 10 സൂക്ത 90 മന്ത്രം 5

തസ്മാദ് വിരാള ജായത വിരാജോ അധിപുരുഷഃ ്യ
സജാതോ അത്യരിച്യത പശ്യാദ് ഭൂമിമഥോപുരഃ (5)

തസ്മാത് - വിരാട - അജായത - വിരാജഃ -അതി-പുരുഷഃ- സ-
ജാതഃ - അത്യരിച്യത - പശ്യാത് - ഭൂമിം - അഥഃ- പുരഃ ്യ

വിവരണം - (തസ്മാത്) അതിന്ശേഷം ആ പരമേശ്വരൻ സത്യ
പുരുഷന്റെ ശബ്ദ ശക്തികൊണ്ട് (വിരാട്) വിരാട അതായത് ബ്രഹ്മ
അതിനെ ക്ഷരപുരു-കാല-നെന്നും വിളിക്കുന്നു. (അജായത്) ഉത്പത്തി
ഉണ്ടായി, (പശ്യാത്) ഇതിന് ശേഷം (വിരാജഃ) വിരാടപുരുഷ അതാ
യത് കാല ഭഗവാനേക്കാൾ (അധി) വലിയ (പുരുഷഃ) പരമേശ്വരൻ
(ഭൂമിം) ഭൂമിയാകുന്ന ലോകം, കാല ബ്രഹ്മിന്റേയും, പരബ്രഹ്മത്തി
ന്റേയും ലോകം (അത്യരിച്യത്) നന്നായി സൃഷ്ടിച്ചു. (അഥഃ) പിന്നീട്
(പുരഃ) മറ്റ് ചെറിയ ചെറിയ ലോകം (സ) ആ പൂർണ്ണ പരമേശ്വർ തന്നെ
(ജാതഃ) ഉണ്ടാക്കിയത് അതായത് സ്ഥാപിച്ചത്.

ഭാവാര്മം - മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച മന്ത്രം നാലിൽ വർണ്ണിച്ച മൂന്നു
ലോകങ്ങൾ (അഗമലോകം, അലഖലോകം, സതലോകം) ഈടെ
സൃഷ്ടിക്കു ശേഷം പൂർണ്ണ പരമാത്മവ്, ജ്യോതി നിരജ്ഞൻ (ബ്രഹ്മ്)
ന്റെ ഉത്പത്തി നടത്തി. അതായത് ആ സർവ്വ ശക്തിമാനായ പരമാ
ത്മാവ് പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മ് കവിർദേവ് (കബീർ പ്രഭു) നെ കൊണ്ട് വിരാട
അതായത് ബ്രഹ്മ (കാല)ന്റെ ഉത്പത്തി നടത്തി. സൃഷ്ടി നടത്തി.
ഇതിന് തെളിവായി ഗീത അധ്യായം 3 മന്ത്രം 15 -ൽ ഉണ്ട്. എന്തെ
ന്നാൽ പരമ അക്ഷരപുരുഷൻ അതായത് അവിനാശിയായ പ്രഭുവിൽ
നിന്ന് ബ്രഹ്മ് ഉണ്ടായി. ഇതിന് തെളിവ് അഥർവ്വവേദം കാൺഡ 4 അനു
വാക 1 സൂക്ത 3-ൽ ഉണ്ട്. പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മത്തിൽ നിന്ന് ബ്രഹ്മ് ഉണ്ടായി.
ആ പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മ് (ഭൂമിം) ഭൂമി മുതലായ ചെറുതും വലുതുമായ
സർവ്വലോകങ്ങളെയും സൃഷ്ടിച്ചു. ആ പൂർണ്ണ പരബ്രഹ്മായ ഈ വിരാട്
ഭഗവാൻ അതായത് ബ്രഹ്മിനെക്കാൾ വലുതാകുന്നു. അതായത് ഇദ്ദേ
ഹത്തിന്റേയും യജമാനനാകുന്നു.

ഋക് വേദം മണ്ഡൽ 10 സൂക്ത 90 മന്ത്രം 15

സപ്താസ്യ സൻപരിയയ സ്ത്രീഃ സപ്ത സമിധഃ കൃതഃ ്യ
ദേവാ യദ്യതം തന്വാനാ അബധ്നന്വുരുഷംഽ (5)

സപ്ത അസ്യ-അസൻ- പരിയയഃ -ത്രീസപ്ത - സമിധ - അസ്യ
- ആസൻ - പരിയയ-ത്രീസപ്ത - സമിധഃ -കൃതാ -ദേവാ-യത്-
യജജം -തന്വാനാഃ അബധൻ-പുരുഷം-പശുപാഽവിവർത്തനം - (സ

പ്ത) ഏഴ് സംഘ് ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങൾ പരബ്രഹ്മിന്റെയും (ത്രിസപ്ത) 21 ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങൾ കാലബ്രഹ്മിന്റെയും (സമിധഃ) കർമ്മദണ്ഡമായ (കർമ്മ ഫലമനുസരിച്ച്) ദുഖമാകുന്ന തീയാൽ ദുഖി (കൃതാഃ) പിടിക്കുന്നതും (പരിധയഃ) ഗോളാകാരമായി ചുറ്റപ്പെട്ട അതിർത്തിയിൽ (ആസൻ) ഇരിക്കുന്നു (യത്) ഏതൊന്ന് (പുരുഷം) പൂർണ്ണപരമാത്മാവിന്റെ (യജ്ഞം) നിയമാനുസൃതമായ ധർമ്മിക കർമ്മം അതായത് പുജചെയ്യുന്നു. (പശുപം) ബലിയുടെ മൃഗരൂപിയായ കാലവലയത്തിൽ കർമ്മബന്ധനങ്ങളിൽ ബന്ധിച്ച് (ദേവാ) ഭക്താത്മാക്കളെ (തന്വാനാഃ) കാലൻ മുഖാന്തിരം സൃഷ്ടിച്ച അതായത് വ്യപിപ്പിച്ച പാപകർമ്മ ബന്ധന വലയിൽ (അബന്ധൻ)ബന്ധിപ്പിച്ചിടുന്നു. അതായത് ബന്ധിക്കേണ്ടവനിൽ നിന്ന് ബന്ധവിമുക്തനാക്കുന്നു.

ഭാവാര്മം - സാത് (ഏഴ്) സംഘ് ബ്രഹ്മാണ്ഡ പരബ്രഹ്മിന്റെയും ഇരുപത്തി ഒന്ന് ബ്രഹ്മണ്ഡങ്ങൾ ബ്രഹ്മിന്റെയും ആകുന്നു. അതിനെ ഗോളാകാര അതിർത്തിയാൽ ബന്ധിപ്പിച്ച് പാപകർമ്മങ്ങളുണ്ടാകുന്ന തീയിൽ എരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പ്രാണികൾക്ക് പരമാത്മാവിന്റെ യഥാർഥ പുജാവിധികൾ പറഞ്ഞു കൊടുത്ത് യഥാർഥ പുജകൾ നടത്തുന്നു. അതിനാൽ ബലി നൽകുന്ന മൃഗത്തെപോലെ ജനന-മരണമാകുന്ന കാല (ബ്രഹ്മ്) ന് ഭക്ഷിക്കാനായി തപ്തശിലയിലെ കഷ്ടതകളാൽ പീഡിതരായി ഭക്താത്മാക്കൾ കാലന്റെ കർമ്മ ബന്ധനങ്ങളാകുന്ന വലയിൽ കുരുങ്ങി അതിനെ മുറിച്ച് ബന്ധനവിമുക്തരായി മാറ്റുന്നു. അതായത് ബന്ധിപ്പിയ്ക്കേണ്ടവൻ ഉപേക്ഷിക്കുന്നു. ഇതിന് തെളിവ് പവിത്രയജുർവേദം അധ്യായം 5 മന്ത്രം 32-ൽ ഉണ്ട്. കവീരം ധാരീസി (കവീർ) കബീർ പരമേശ്വർ (അസ) പാപത്തിന്റെ (അരി) ശത്രു(അസി) ആകുന്നു. അതായത് പാപവിനാശകൻ കബീർ ആകുന്നു. ബംഭാരീസി (ബംബാരി) ബന്ധനത്തിന്റെ ശത്രു അതായത് ബന്ധിചോട് കബീർ പരമേശ്വർ (അസി) ആകുന്നു.

ഋക് വേദം മണ്ഡൽ 10 സൂക്ത 90 മന്ത്രം 16

യജ്ഞേന യജ്ഞമയ ജൻത ദേവാസ്ഥാനി ധർമ്മാനണി പ്രഥമാന്യാസനതേ ഹ നാകം മഹിമാനഃ സചന്തയത്ര പൂർവ്വ സാധ്യാഃ സന്തി ദേവാ (16)

യജ്ഞേന -യജ്ഞം-അ-യജ്ഞ-ദേവാഃ - താനി - ധർമ്മാനി-പ്രഥമാനി-ആസൻ-തേ-ഹ-നാകം-മഹിമാനഃ സചന്ത - യത്ര-പൂർവ്വേ -സാധ്യാഃ-സന്തി ദേവാഃ

വിവർത്തനം - ജോ (ദേവാഃ) നിർവ്വീകാരനായ ദേവസ്വരൂപൻ ഭക്താത്മാക്കളെ (അയജ്ഞം) പൂർണ്ണമല്ലാത്ത തെറ്റായ ധർമ്മിക പുജകളാൽ (യജ്ഞേന) യഥാർഥ ഭക്തി ധർമ്മിക കർമ്മമനുസരിച്ച് (അയജ്ഞ) പുജചെയ്യുന്നു (താനി) അവ(ധർമ്മാനി)ധർമ്മികമായ ശക്തി സമ്പാദിച്ച് (പ്രഥമാനി) പ്രധാനി അതായത് ഉത്തമനാകുന്നു. (ആസൻ) അകുന്നു. (നേഹ) അവരാണ് വാസ്തവത്തിൽ (മഹിമാനഃ) മഹാൻ ഭക്തി ശക്തിയായി (സാധ്യാഃ) സഫല ഭക്തജന (നാകം) പൂർണ്ണസുഖദായക് പരമേശ്വരന്റെ (സചന്ത) ഭക്തി നിമിത്തം കാരണം അതായത് യഥാർഥ ഭക്തി സമ്പാദിക്കുന്നു. അവൻ അവിടെ പോകുന്നു (യത്ര)

എവിടെയാണോ (പൂർവ്വ) ആദ്യസൃഷ്ടി (ദേവാഃ) പാപരഹിത ദേവ സ്വരൂപ ഭക്ത ആത്മാക്കൾ (സന്തി) വസിയ്ക്കുന്നുവോ അവിടെ.

ഭാവാരംഭം - നിർവ്വീകാര (ആരാനോ മാംസാഹാരം, മദ്യം, പുകയില എന്നീ ലഹരി പദാർത്ഥങ്ങളും മറ്റു ദുർപ്രവർത്തികളും ഉപേക്ഷിച്ചുവോ) ദേവസ്വരൂപരായ ഭക്ത ആത്മാക്കൾ (ശാസ്ത്ര നിയമപ്രകാരമുള്ളതല്ലാത്ത പുജകൾ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ട്) ശാസ്ത്രാടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള പുജകൾ ചെയ്യുന്നുവോ അവർ തങ്ങളുടെ ഭക്തിയുടെ സമ്പാദ്യം കൊണ്ട് ധനവാനായി കാല ഋണത്തിൽ നിന്നും മോചിതരായി തീരുന്നു. സത്യമായ ഭക്തിയുടെ സമ്പാദ്യം കാരണം ആ സർവ്വസുഖങ്ങളും പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന പരമാത്മാവിനെ പ്രാപിക്കുന്നു. അതായത് സത്യലോകത്തിൽ എത്തിച്ചേരുന്നു. എവിടെയാണോ സർവ്വ പ്രഥമമായി സൃഷ്ടികർമ്മം നടത്തിയ ദേവസ്വരൂപൻ അതായത് പാപമുക്ത ഹംസ ആത്മാക്കൾ വസിക്കുന്നുവോ അവിടെ.

ചില ആത്മാക്കൾ കാലബ്രഹ്മം വലയത്തിൽ കുറുങ്ങി ഇവിടെ വരുന്നു, കുറച്ച് പരബ്രഹ്മത്തിന്റെ കൂടെ ഏഴ് സംഘ് ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിൽ പോകുന്നു. എന്നിട്ടും എണ്ണമറ്റ ആത്മാക്കൾ അവരുടെ വിശ്വാസപൂർണ്ണമായ പരമാത്മാവിൽ ഉറച്ചിരിക്കുന്നു. ആരാനോ പാതിവ്രത്യം നടപ്പിലാക്കുന്നതായത് അവർ അവിടെ തന്നെ വസിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇവിടെ ആ വർണ്ണന പവിത്ര വേദങ്ങളിലും സത്യമായി പറയുന്നു. ഇതിന് തെളിവ് ഗീത അധ്യായം 8-ലെ ശ്ലോകം സംഖ്യ 8 മുതൽ 10 വരെ വർണ്ണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഏതൊരു ഭക്തനാണോ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിനെ ശാസ്ത്രവിധിയ്ക്കനുസരിച്ച് യഥാർത്ഥ ഭക്തിയോടെ പുജചെയ്യുന്നുവോ ആയാൾ ഭക്തി സമ്പാദ്യത്തിന്റെ ശക്തിയിൽ ആ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിനെ പ്രാപിക്കുന്നു. അതായത് അയാളുടെ അടുക്കൽ എത്തിച്ചേരുന്നു. ഇതിൽ നിന്നും വ്യക്തമാകുന്നു. മൂന്ന് ദേവന്മാരുണ്ട്. ബ്രഹ്മ-പരബ്രഹ്മ- പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മ ഇവർക്ക് (1) ബ്രഹ്മ- ഈശ -ക്ഷരപുരുഷ (2) പരബ്രഹ്മ - അക്ഷരപുരുഷ/അക്ഷര ബ്രഹ്മ ഈശ്വർ (3) പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മ - പരമ അക്ഷര ബ്രഹ്മ - പരമേശ്വർ - സത്പുരുഷ എന്നിങ്ങനെ പര്യായവാചി ശബ്ദങ്ങളാൽ അറിയപ്പെടുന്നു.

ഇതിന് തെളിവ് ഗുഹ്യദർശനം 9 സൂക്ത 96 മന്ത്രം 17 മുതൽ 20 വരെ സ്പഷ്ടമാണ്. പൂർണ്ണ പരമാത്മാവ് കവിർദേവ് (കബീർ പരമേശ്വർ) ശിശുരൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. തന്റെ പരിശുദ്ധമായ അറിവ് അതായത് തത്വ ജ്ഞാനം (കവിർ ഗീർഭിഃ) കബീർ വാണിയിൽ കുടിതന്റെ അനുയായികൾക്ക് പറഞ്ഞു-പറഞ്ഞു കൊടുത്ത് വർണ്ണിക്കുന്നു. ആ കവിർദേവ് (കബീർ പരമേശ്വരൻ) ബ്രഹ്മ (ക്ഷരപുരുഷ) ന്റെ ഇരിപ്പിടവും പരബ്രഹ്മ (അക്ഷരപുരുഷ) ഇരിപ്പിടത്തിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമാണ്. പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മിന്റെ (പരമ അക്ഷരപുരുഷ) മൂന്നാമത്തെ ഗുണധാമ (സത്ലോകം) ആകുന്നു. അതിൽ രൂപത്തിൽ (ആകാരത്തിൽ) വസിക്കുന്നു. സത്ലോകത്ത് നിന്ന് നാലാമത്തേത് അനാമി ലോകമാണ്. അവിടെയും ഈ കവിർദേവ (കബീർ പരമേശ്വർ) അനാമി പുരുഷരൂപത്തിൽ മനുഷ്യ രൂപത്തിൽ വസിക്കുന്നു.

“പവിത്ര ശ്രീമദ് ദേവി മഹാപുരാണത്തിൽ സൃഷ്ടി രചനയുടെ തെളിവ്”

“ബ്രഹ്മാവ്, വിഷ്ണു, ശിവന്റെ - മാതാപിതാക്കൾ”

(ദുർഗ്ഗയുടെയും ബ്രഹ്മിന്റെയും സംയോഗത്താൽ ബ്രഹ്മാവ്, വിഷ്ണു, ശിവ-ജനനം)

പവിത്ര ശ്രീമദ് ദേവി മഹാപുരാണം മൂന്നാം സ്കന്ധം അധ്യായം 1-3 (ഗീത പ്രസ്, ഗോരഖ്പുരിൽ നിന്നും പ്രസിദ്ധീകരിച്ച വിവർത്തകൻ ശ്രീ ഹനുമാൻ പ്രസാദ് പോത്താരും ചിമൻലാൽ ഗോസ്വാമിയും പേജ് നമ്പർ 114 മുതൽ 1178 വരെയുള്ള വിവരണം ആകുന്നു. എത്രയെത്ര ആചാര്യന്മാരാണ് ഭവാനിയെ സംപൂർണ്ണ മനോരമം നൽകുന്നവർ (ആഗ്രഹിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ സാധിപ്പിച്ചു നൽകുന്നവർ) എന്ന് പറയുന്നത്. അവളെ പ്രകൃതിയെന്ന് വിളിക്കുന്നു. ബ്രഹ്മിനോടുള്ള അദ്ദേയബന്ധം, പതിയെ അർദ്ധാംഗിനിയെന്നു വിളിക്കുന്നു. അതായത് ദുർഗ്ഗ ബ്രഹ്മിന്റെ (കാല) പത്നിയായാകുന്നു. ഒരു ബ്രഹ്മാൻഡത്തിന്റെ സൃഷ്ടിയുടെ വിഷയത്തിൽ രാജാശ്രീ പരീക്ഷിത്ത് ചോദിച്ചപ്പോൾ ശ്രീവ്യാസൻ പറഞ്ഞു, ഞാൻ നാരദനോട് ചോദിച്ചിരുന്നു. എന്തെന്നാൽ അല്ലയോ ദേവേർഷേ! ഈ ബ്രഹ്മാൻഡത്തിന്റെ സൃഷ്ടി എങ്ങിനെ ഉണ്ടായി? എന്റെ ഈ ചോദ്യത്തിന് മറുപടിയായി നാരദൻ പറഞ്ഞു ഞാനെന്റെ പിതാവായ ശ്രീബ്രഹ്മാവിനോട് ചോദിച്ചിരുന്നു. അല്ലയോ പിതാവേ ഈ ബ്രഹ്മാൻഡത്തിന്റെ സൃഷ്ടി താങ്കളാണോ വിഷ്ണു വാണോ, അതോ ശിവനാണോ? സത്യം സത്യമായി പറയാൻ കൃപയുണ്ടാകണം. അപ്പോൾ എന്റെ പുഷ്പപിതാവായ ബ്രഹ്മാജി പറഞ്ഞു മകനേ നാരദാ! ഞാൻ താമരപൂവിൽ ഇരിക്കുന്നതായി മനസിലാക്കി. എനിക്കറിയില്ല. ഇത്രയും ആഴമുള്ള ജലത്തിൽ ഞാനെവിടെ നിന്നും ജനിച്ചു എന്ന്. ഒരായിരം വർഷം ഭൂമിക്ക് വേണ്ടി അന്വേഷിച്ചു നടന്നു. ഒരിടത്തും ജലത്തിന്റെ തുടക്കവും അവസാനവും കണ്ടെത്തിയില്ല. അപ്പോൾ അശരീരി ഉണ്ടായി 'തപസു ചെയ്യൂ എന്ന്'. പിന്നെ ഒരായിരം വർഷം തപസു ചെയ്തു. പിന്നെ സൃഷ്ടി കർമ്മങ്ങൾ നടത്തണമെന്ന് അശരീരി ഉണ്ടായി. അപ്പോഴേക്കും മധുവെന്നും കൈടേനെന്നും പേരുള്ള രണ്ട് രാക്ഷസർ വന്നു. അവരെ കണ്ട് ഭയന്ന് ഞാൻ താമരത്തെപ്പിടി പിടിച്ച് വെള്ളത്തിനടിയിലേയ്ക്കു പോയി. അവിടെ ഭഗവാൻ വിഷ്ണു ശേഷനാഗത്തിന്റെ ശയ്യയിൽ അചേതനായി കിടക്കുകയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നും ഒരു സ്ത്രീ (പ്രേതത്തെ പോലെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ദുർഗ്ഗ) പുറത്തു വന്നു. അവൾ ആകാശത്തിൽ ആഭുഷണങ്ങൾ അണിഞ്ഞവളെപോലെ കാണപ്പെട്ടു. അപ്പോഴേക്കും ഭഗവാൻ വിഷ്ണുവിന് ബോധമുണ്ടായി. ആ സമയത്ത് ഞാനും വിഷ്ണുവും മാത്രമായിരുന്നു. അതിനിടയിൽ ഭഗവാൻ ശങ്കരനും (ശിവനും) വന്നു. ദേവി നമ്മളെ വിമാനത്തിലിരുത്തി ബ്രഹ്മലോകത്തിലേയ്ക്ക് കൊണ്ടുപോയി. അവിടെ ഒരു ബ്രഹ്മാവ്, ഒരു വിഷ്ണു, ഒരു ശിവനേയും കണ്ടു. കൂടാതെ ഒരു ദേവിയേയും കണ്ടു. അവരെ കണ്ടയുടനേ വിവേകത്തോടെ വിഷ്ണു പ്രാർത്ഥിച്ചു. (ബ്രഹ്മ (കാലൻ) ഭഗവാൻ വിഷ്ണു

വിന് ചേതന (ചൈതന്യം) പ്രദാനം ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന് അപ്പോൾ തന്റെ ബാല്യാവസ്ഥ ഓർമ്മ വന്നു. അങ്ങിനെ കുട്ടികാലത്തിലെ കഥ പറയാൻ തുടങ്ങി).

പേജ് നമ്പർ 119-120 ലും ഭഗവാൻ വിഷ്ണു (ബ്രഹ്മാവിനോടും ശിവനോടും പറയുന്നു. ഇത് നമ്മൾ മുവരുടെയും അമ്മയാണ്. ഇതാണ് ജഗത് ജനനീ പ്രകൃതീദേവി. ഞാനീ ദേവിയെ കണ്ടത് ഞാൻ വളരെ ചെറുതായിരുന്നപ്പോഴാണ്. ഇവർ എന്നെ തൊട്ടിലിൽ ആട്ടുകയായിരുന്നു.

മൂന്നാമത്തെ സ്കന്ധം പേജ് നമ്പർ 123-ൽ ശ്രീവിഷ്ണു ദുർഗ്ഗയെ സ്തുതിച്ചു കൊണ്ട് പറയുന്നു - നിങ്ങൾ ശുദ്ധ സ്വരൂപയാണ്. ഈ ലോകം മുഴുവനും നിങ്ങളിൽ നിന്നുണ്ടായതാണ്. ഞാൻ (വിഷ്ണു) ബ്രഹ്മാവും, ശിവനും ഞങ്ങളും നിങ്ങളുടെ കൃപ കൊണ്ട് ഉണ്ടായതാണ്. ഞങ്ങളുടെ ആവിർഭാവവും (ജനനവും) തിരോഭാവവും (മരണവും) ഉണ്ട്. അതായത് നമ്മൾ മൂന്ന് ദേവതമാരും നാശവാൻമാരാകുന്നു. നിങ്ങൾ മാത്രമാണ് നിത്യമായിട്ടുള്ളത്. അവിനാശിയാണ്. ജഗത് ജനനിയാണ്. പ്രകൃതി ദേവിയാണ്.

ഭഗവാൻ ശിവൻ പറഞ്ഞു. ദേവി ഭഗവാൻ വിഷ്ണു നിങ്ങളിൽ നിന്നാണുണ്ടായതെങ്കിൽ - ജനിച്ചതെങ്കിൽ - അതിന് ശേഷം ഉണ്ടായ ബ്രഹ്മാവും നിങ്ങളുടെ കുട്ടിയാണ്. പിന്നെ ഞാൻ തമോഗുണങ്ങളോടുകൂടിയ ശിവൻ എന്തുകൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ സന്താനമല്ല അതായത് ഞാനും നിങ്ങളിൽ നിന്നും ആണ് -ജനിച്ചത്.

ആലോചിച്ച്ക്കണ്ടത് - മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ചതിൽ നിന്നും വ്യക്തമാകുന്നത് ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, ശിവ എന്നിവർക്ക് നാശമുണ്ടാകും. മൃത്യുജന്തയ (അമർ-അജർ) ന്നാരായ സർവ്വേശ്വരന്മാരല്ല. ദുർഗ്ഗ (പ്രകൃതി) യുടെ പുത്രന്മാരാണ്. ബ്രഹ്മ (കാലൻ-സദാശിവ) ഇവരുടെ പിതാവാണ്.

മൂന്നാമത്തെ സ്കന്ധം പേജ് ന. 125 ൽ ബ്രഹ്മാജിയുടെ ചോദ്യത്തിന് - അല്ലയോ മാതാവേ! വേദങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെയാണോ ബ്രഹ്മ എന്ന് പറയുന്നുവോ അത് താങ്കളാണോ അതോ മറ്റുവല്ല ദേവതമാരും ആണോ? ഇതിന് മറുപടിയായി ദുർഗ്ഗ പറയുകയാണ്. ഞാനും ബ്രഹ്മം ഒന്നു തന്നെയാണ്. പിന്നെ ഈ സ്കന്ധത്തിൽ തന്നെ അധ്യായം 6 പേജ് 129 -ൽ പറയുന്നു. ഇപ്പോൾ എന്റെ കാര്യസിദ്ധിക്കുവേണ്ടി വിമാനത്തിലിരുന്ന് നിങ്ങൾ എളുപ്പത്തിൽ പോകണം. എന്തെങ്കിലും പ്രയാസം തോന്നിയാൽ എന്നെ ഓർമ്മിയ്ക്കണം ഞാനപ്പോൾ മുൻപിലെത്തും. ദേവതമാരെ എന്നെയും (ദുർഗ്ഗയെ) ബ്രഹ്മിനേയും എപ്പോഴും ധ്യാനിക്കണം. ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരുടേയും സ്മരണ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ നിങ്ങളുടെ കാര്യപ്രാപ്തിക്ക് ഒരു തടസ്സവും ഉണ്ടാകുകയില്ല.

മുകളിലുദ്ധരിച്ച വ്യാഖ്യാനവും തെളിയിക്കുന്നത് ദുർഗ്ഗ (പ്രകൃതി)യും ബ്രഹ്മ (കാല)നുമാണ് മൂന്ന് ദേവതമാരുടെയും മാതാ-പിതാക്കളെന്നാണ്. ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, ശിവ എന്നിവർ നാശവാന്മാരുമാണെന്നാണ്. അവർ പൂർണ്ണ ശക്തിയുക്തരല്ല. മൂന്നുദേവതമാരുടെ (ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, ശിവ)യും വിവാഹം ദുർഗ്ഗ (പ്രകൃതിദേവി) തന്നെ ചെയ്തു. പേജ് ന. 128-129 -ൽ മൂന്നാമത്തെ സ്കന്ധത്തിൽ ഗീത അധ്യായം നമ്പർ 7 ലെ ശ്ലോകം 12

യെ.ച,ഏവ,സാതികഃ ഭാവാഃ രാജസാഃതാമസാഃ ച,യേ

മതഃഏവ, ഇതി, താൻ, വിദ്ധി, ന, തു, അഹം, തേഷു,തേ, മയി ്കൃ

വിവർത്തനം - (ച) ഉം (ഏവ) കൂടി (യോ) ഏതൊന്ന് (സാതിക) സത്ഗുണനായ വിഷ്ണുവിന്റെ അവസ്ഥ (ഭാവാഃ) ഭാവവും ഉണ്ട് (യേ) ഏതൊന്ന് (രാജസാ) രജോഗുണത്തോടു (ബ്രഹ്മാവിന്റെ ഉത്പത്തി) (ച) ഉം (താമസാ) തമോഗുണശിവനാൽ സംഹരിക്കുന്നു. (താൻ) അവരെയെല്ലാവരെയും നീ (മതഃഏവ) എന്നിൽ കൂടി നിയമാനുസൃതം ഉണ്ടാക്കുന്നു. (ഇതി) അങ്ങിനെ (വിദ്ധി) അറിവ് (തു) എന്നിൽ വാസ്തവത്തിൽ (തേഷു) അദ്ദേഹത്തിൽ (അഹം) ഞാനും (തേ) അവർ (മയി) എന്നിലും (ന) ഇല്ല.

വിഷ്ണുവിൽ നിന്ന് സ്വാത്തികളങ്ങളായി എന്തൊക്കെയുണ്ടോ, അതുപോലെ രജോഗുണത്തിൽ നിന്നുള്ള ബ്രഹ്മാവിന്റെ സൃഷ്ടിയും ശിവനിൽ നിന്നുള്ള തമോഗുണ സംഹാരവും എല്ലാം എന്നിൽ നിന്ന് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളവയാണ്. എന്നിരുന്നാലും വാസ്തവത്തിൽ ഞാൻ അവരിലും അല്ല അവർ എന്നിലും അല്ല

“പവിത്ര ശിവമഹാപുരാണത്തിൽ സൃഷ്ടി രചനയുടെ തെളിവ്”

(കാലബ്രഹ്മിൻ ദുർഗ്ഗയിലും നിന്ന് ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, ശിവന്റെ ഉത്പത്തി)

ഇതിന് തെളിവ് പവിത്ര ശിവപുരാണം ഗീത പ്രസ് ഗോരഖ്പുരിൽ നിന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച, വിവർത്തകൻ ശ്രീഹനുമാൻ പ്രസാദ് പോത്താർ, ഇതിന്റെ അധ്യായം 6 രുദ്രസംഹിതാ പേജ് നമ്പർ 100-ൽ പറയുന്നുണ്ട് ഏതൊന്നാണോ മുർത്തിയോട് കൂടിയ പരബ്രഹ്മ ആകുന്നുവോ ആ മുർത്തി ഭഗവാൻ സദാശിവനാകുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരത്തിൽ നിന്ന് ഒരു ശക്തി പുറപ്പെട്ടു. ആ ശക്തി അംബിക, പ്രകൃതി (ദുർഗ്ഗ) ത്രിദേവ ജനനി എന്ന് പറയുന്നു. ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, ശിവനെ ജനിപ്പിച്ച മാതാവ് എന്ന് പറയുന്നു. ആർക്കാണോ എട്ട് കൈകൾ ഉള്ളത്.

ആർ സദാശിവനാകുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ ശിവ, ശംഭു, മഹേശ്വർ എന്നും പറയുന്നു. (പേജ് നമ്പർ 101-ൽ) അദ്ദേഹം തന്റെ ശരീരം മുഴുവനും ഭസ്മം പുരട്ടി ഇരിക്കുന്നു. ആ കാലരൂപിയായ ബ്രഹ്മ ശിവലോകം എന്ന പേരിൽ ഒരു ലോകം നിർമ്മിച്ചു. പിന്നെ രണ്ടു പേരും ഭാര്യമാർത്താക്കന്മാരെ പോലെ പെരുമാറി. അതിന്റെ ഫലമായി ഒരു മകൻ ജനിച്ചു. അതിന് വിഷ്ണു എന്ന് പേരിട്ടു. (പേജ് നം.102) രുദ്ര സംഹിത അധ്യായം ന.7 പേജ് നം.103 ൽ ബ്രഹ്മാവ് പറയുന്നു എന്റെയും ഉത്പത്തി ഭഗവാൻ സദാശിവ (ബ്രഹ്മ-കാല) നും പ്രകൃതി (ദുർഗ്ഗ) യുടെയും സംയോഗത്താലാണ്. അതായത് ഭാര്യമാർത്താക്കന്മാരായി പെരുമാറിയതു കൊണ്ടാണ്. പിന്നെ എന്നെ ബോധം കെടുത്തി. രുദ്ര സംഹിത അധ്യായം ന.9 പേജ് നം.110 ൽ ബ്രഹ്മാവ് പറയുന്നു. ഇപ്രകാരം ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, രുദ്ര ഈ മൂന്നു പേർക്കും ഗുണങ്ങൾ ഉണ്ട്. എന്നാൽ സതാശിവ് (കാലൻ/ബ്രഹ്മ) ഗുണാതീതനായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു.

ഇവിടെ നാലു കാര്യങ്ങൾ വ്യക്തമാകുന്നു. അതായത് സദാ ശിവ (കാലൻ/ബ്രഹ്മ) നും പ്രകൃതി (ദുർഗ്ഗ) യിലും നിന്ന് ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, ശിവ എന്നിവർ ജനിച്ചു. മൂന്ന് ദേവതമാരും (ബ്രഹ്മ, വിഷ്ണു, ശിവ) ടേയും മാതാവ് ദുർഗ്ഗയും പിതാവ് ജ്യോതി നിര ജ്ഞാനമാകുന്നു. ഈ മൂന്ന് ദേവതമാർക്കും രജോഗുണം ബ്രഹ്മാ, സത്ഗുണ വിഷ്ണു, തമോഗുണ ശിവനും ഉണ്ട്.

“പവിത്ര ശ്രീമദ് ഭാഗവത് ഗീതയിൽ സൃഷ്ടി രചനയുടെ തെളിവ്”

ഇതിന് തെളിവ് പവിത്ര ഗീത അധ്യായം ശ്ലോകം 3 മുതൽ 5 വരെ ബ്രഹ്മ (കാലൻ) പറയുകയാണ് എന്തെന്നാൽ പ്രകൃതി (ദുർഗ്ഗ) എന്റെ പത്നിയാണ്. ഞാൻ ബ്രഹ്മ (കാലൻ) ഇവരുടെ പതിയുമാകുന്നു. ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരുടേയും സംയോഗത്താൽ സർവ്വ പ്രാണികളോടൊപ്പം മൂന്നു ഗുണങ്ങളും (രജോഗുണം-ബ്രഹ്മാ, സത്ഗുണം വിഷ്ണു-തമോഗുണം ശിവ്) ടേയും ഉത്പത്തി ഉണ്ടായി. ഞാൻ (ബ്രഹ്മ) സർവ്വ പ്രാണികളുടേയും പിതാവാകുന്നു. പ്രകൃതി (ദുർഗ്ഗ) അവരുടെ മാതാവും. ഞാൻ ഇവരുടെ ഉദരത്തിൽ ബീജം സ്ഥാപിക്കുന്നു. അതു കൊണ്ട് സർവ്വപ്രാണികളും ജനിക്കുന്നു. പ്രകൃതി (ദുർഗ്ഗ) യിൽ നിന്നുണ്ടായ മൂന്നുഗുണങ്ങൾ (രജോഗുണ ബ്രഹ്മാ, സത്ഗുണ വിഷ്ണു, തമോഗുണ ശിവ) ജീവികളെ കർമ്മഫലമനുസരിച്ച് ശരീരങ്ങളാൽ ബന്ധിപ്പിക്കുന്നു.

ഇതിന് തെളിവ് അധ്യായം 15 ശ്ലോകം 1 മുതൽ 4ഉം 16,17 ലും കൂടി ഉണ്ട്.

ഗീത അധ്യായം നഃ 15 ലെ ശ്ലോകം 1

ഉൾഭയാ മൂലം, അധഃ ശാഖം, അശ്വത്ഥം, പ്രാഹുഃ അവ്യയം, ഛന്ദാംസി, യസ്യ പർത്താനി, യഃ തം, വേദ, സഃ വേദവിത് ക്ലു

വിവർത്തനം - (ഉൾഭയാ മൂലം) മുകളിൽ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവായ ആദിപുരുഷൻ പരമേശ്വർ ജഡാധാരിയായി (അധഃശാഖം) താഴെ മൂന്നു ഗുണവിഷ്ണുവും തമോഗുണ ശിവരൂപിയും ശാഖാരുപത്തിൽ (അവ്യയം) അവിനാശി (അശ്വത്ഥം) വിസ്തൃതമായ പിപൽ (അരയാൽ) വൃക്ഷമാകുന്നു. (യസ്യ) അതിന്റെ (ഛന്ദാംസി) എങ്ങിനെയാണോ വേദത്തിൽ ഛന്ദ ഉണ്ടോ അതുപോലെ ലോകമാകുന്ന വൃക്ഷത്തിന്റെ ഭാഗങ്ങളാകുന്ന ചെറിയ-ചെറിയ ശാഖകൾ (പർത്താനി) ഇലകളും (പ്രാഹുഃ) എന്നുപറയുന്നു. (തമ) ആലോകമാകുന്ന വൃക്ഷത്തിന് (യഃ) ഏതൊരു (വേദ) ഇതിനെവിസ്തൃതമായ ആർ അറിയുന്നുവോ (സഃ) അയാൾ (വേദവിത്) പൂർണ്ണ ജ്ഞാനി അതായത് തത്വദർശി ആകുന്നു.

ഭാവർത്ഥം :- മേലോട്ട് വേറുള്ളതും (പൂർണ്ണ പരമാത്മാ) കീഴോട്ട് ശാഖയുള്ളതും നാശമില്ലാത്തതുംമായ ഒരു വടവൃക്ഷമായി കണക്കാക്കുന്നു. ആ വൃക്ഷത്തിന്റെ തടിയും ചില്ലകളും ഇലകളും വ്യക്തമായി എല്ലാ ഭാഗവും മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ള ജ്ഞാനിയേ തത്ത്വദർശിയായി കണക്കാക്കുന്നു.

ഗീത അധ്യായം ന.15 ലെ ശ്ലോകനഃ2

അധഃ ച, ഉർധ്വം, പ്രസൂതഃ തസ്യ, ശാഖാഃ ഗുണ പ്രവൃദ്ധാഃ വിഷയപ്രാലാഃ
 അധഃ ച,മൂലാനി, അനുസന്താനാനി, കർമ്മാനു ബന്ധിനി, മനുഷ്യലോകേ
 വിവർത്തനം - (അസ്യ) ഈ സൃഷ്ടിയുടെ (ന) ഇല്ല (ആദിഃ) ആരംഭം
 (ച) ഉം (ന) ഇല്ല (അന്തഃ) അവസാനം (ന) ഇല്ല (തഥാ)അങ്ങിനെ (രു
 പം) സ്വരൂപം (ഉപാലഭ്യതേ) കാണപ്പെടുന്നു (ച) ഉം (ഇഹ) ഇവിടെ
 വിചാരകാലത്തിൽ അതായത് എനിൽ കൂടി നൽകിയ ഗീതാ ജ്ഞാന
 ത്തിൽ (അറിവിൽ) പൂർണ്ണ അറിവ് എനിക്കും (ന) ഇല്ല (സംപ്രതി
 ഷ്ഠാ) എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സർവ്വ ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളുടേയും
 സൃഷ്ടിയുടെ യഥാർത്ഥ സ്ഥിതി എനിയ്ക്കും അറിയില്ല. (ഏനം) ഈ
 (സുവിരുഡമൂലം) നന്നായി സ്ഥിരമായി സ്ഥിതിയുള്ള (അശ്വതഥം)
 ബലമുള്ള സ്വരൂപത്തോടുകൂടിയ ലോകമാകുന്ന വൃക്ഷത്തിന്റേപ്പോലെ അറി
 വിനെ (അസംഗസന്ദ്രേണ) പൂർണ്ണ ജ്ഞാനരൂപിയായ (ദൃശ്യേന)
 ദൃശ്യവും സൂക്ഷ്യ വേദം അതായത് തപാജ്ഞാനത്തിൽ കൂടി അറി
 ണ്ണിട്ട് (ഹിതാ) മുറിച്ച് അതായത് നിരജ്ഞന്റെ ഭക്തിയെ ക്ഷണികം
 അതായത് ക്ഷണഭംഗശരമെന്നറിഞ്ഞിട്ട് ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, ശിവനും.
 ബ്രഹ്മിനും മുമ്പേയുള്ള പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മത്തിനെ അന്വേഷിക്കണം.

ഭാവോർത്ഥം :- ആ വടവൃക്ഷത്തിന്റെ മൂന്ന് ഗുണങ്ങളായ രജോ
 ഗുണം ബ്രഹ്മാ... സത്യാഗുണം വിഷ്ണു..... തമോഗുണം ശിവ നമ്മെ
 പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു.... (ഉദാസിനനം, ക്രോധം, മോഹം, ലോഭം, കാമം,
 അത്യാഗ്രഹം) ശാഖകളുടെയും ശിഖരങ്ങളുടെയും രൂപത്തിൽ വരു
 ന്നു. ഇതാണ് അടിസ്ഥാനമായി ഒരു ആത്മാവിനെ ഇവിടെ കർമ്മബ
 ധത്തിൽ ബന്ധിച്ച് നിർത്തുന്നത്.... അങ്ങനെ ആത്മാവിനെ 84 ലക്ഷം
 യോനിയിലും.... സ്വർഗ്ഗം.... നരകത്തിലും കുറക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്..

ഗീത അധ്യായം ന.15 ലെ ശ്ലോകം ന.3

നാ രൂപം, അസ്യ, ഇഹ, തയാ, ഉപലപ്യതേ, നാ, അനന്തം, നാ, ച,
 സംപ്രതിഷ്ഠിത, അശ്വതഥം, ഇനം, സുവിരുഡമൂലം, അസംഗസന്ദ്രീൻ
 ധ്യധൻ, ചിത്വ.

വിവർത്തനം :- ഈ സൃഷ്ടിക്ക് അഥവാ ഒരു ആധിയും, അവ
 സാനവുമില്ല. ഇതിനെ യഥാർത്ഥ വൃക്ഷരൂപത്തിൽ കാണാൻ സാധി
 ക്കുകയില്ല. ഇവിടെ അർജ്ജുനനും കാലപുരുഷനും സംവാദത്തിൽ
 കാലപുരുഷൻ പറയുന്നു ഗീതയുടെ വിജ്ഞാനത്തിൽ എന്നാൽ
 അറിയിക്കപ്പെടുന്നതനുസരിച്ച് ഈ സൃഷ്ടിയുടെ യഥാർത്ഥ
 ജ്ഞാനം (കാലൻ) ഞാനും അറിയുന്നില്ല. ശരിയായ രൂപത്തിൽ
 എല്ലാ ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളെയും പറ്റി ഉള്ള അറിവ്. ഇതിന് ശക്തമായ
 ഒരു അടിത്തറയും രൂപവും ഉണ്ട്. സൂക്ഷ്മ വേദപ്രകാരം പരമാത്മാ
 ഭക്തി, അപേക്ഷിച്ച് ബ്രഹ്മ ഭക്തി അപൂർണ്ണമാണ്. ഒരുവൻ ബ്രഹ്മ്,
 പരബ്രഹ്മ്, ബ്രഹ്മാ വിഷ്ണു ശിവ എന്നിവ ശക്തികൾക്ക് അപ്പുറം
 പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിനെ അന്വേഷിക്കേണ്ടതാണ്.

ഗീത അധ്യായം ന.15 ലെ ശ്ലോകം ന.4

തതഃ പത്മ, തത്, പരിമാർശിതവ്യം, യസ്മിൻ, ഗതഃ, ന, നിവർതന്തി, ഭൃയഃ തമ, ഏവ, ച, ആദ്യം, പുരുഷം, പ്രപദ്യേ, യതഃ പ്രവൃതിഃ പ്രസൂതാ, പുരാണി

വിവർത്തനം - എപ്പോഴാണോ തത്വദർശിയായ സന്തിനെ കണ്ടു മുട്ടുന്നുവോ (തതഃ) അതിന് ശേഷം (തത്) ആ പരമാത്മവിന്റെ (പദം) പദവി അതായത് സർലോകത്തിന് (പരിമാർശിതവ്യം) നല്ലവണ്ണം അന്വേഷിയ്ക്കണം (യസ്മിൻ) ഏതിലാണോ (ഗതഃ) ഭക്തൻ പോയോ (ഭൃയഃ) പിന്നീട് (ന, നിവർതന്തി) മടങ്ങി ലോകത്തിൽ വരുന്നില്ല. അതായത് ഭൃമിയിൽ പിന്നെ തിരിച്ചു വരുന്നില്ല. (ച) ഉം (യതഃ) പരമാത്മാ-പരമ അക്ഷര ബ്രഹ്മത്തോട് (പുരാണി) ആദി (പ്രവൃതിഃ) സൃഷ്ടി (പ്രസൂതാ) ഉത്പന്നമായിരിക്കുന്നു. (ജനിച്ചിരിക്കുന്നു) (തമ) അജ്ഞാത (ആദ്യം) ആദ്യമെ അതായത് ഞാൻ കാലനിരഞ്ചൻ (പുരുഷം) പൂർണ്ണ പരമാത്മവിൽ (ഏവ) മാത്രം (പ്രപദ്യേ) അഭയം പ്രാപിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ പൂജിക്കുന്നു.

ഭാവാര്ത്ഥം :- എപ്പോഴാണോ ഒരു വ്യക്തി തത്ത്വദർശിയായ ഒരു സന്തിനെ കണ്ടു മുട്ടുന്നത് ഉടനെ നമ്മൾ സർ ലോകത്തെ പറ്റിയാണ് അന്വേഷിക്കേണ്ടത്. അതു പോലെ തന്നെ സർവ്വ ശക്തനായ ആ പരമാത്മാവിന്റെ പരമ അക്ഷര ബ്രഹ്മിന്റെ ആദി സൃഷ്ടിയുടെ ഉൽഭവത്തെ പറ്റിയും അറിയണം. ഈ കാലപുരുഷൻ (ജ്യോതിനിരഞ്ചൻ) പോലും ആ സർവ്വശക്തനായ പരമാത്മാവിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലാണ്. കാലപുരുഷൻ ആ പരമ ശക്തിയെയാണ് ഭജിക്കുന്നത്.

ഗീത അധ്യായം നമ്പർ 15 ലെ ശ്ലോകം നമ്പർ 16

ദൈവ, ഇമൗ, പുരഷൗ, ലോകേ, ക്ഷരഃ, ച, അക്ഷരഃ ഏവ,ച, ക്ഷരഃ സർവ്വ്യാണി, ഭൃതാനി, കൂടസ്ഥഃ അക്ഷരഃ ഉച്യതേ ൂ

വിവർത്തനം- (ലോകേ) ഈ ലോകത്തിൽ (ച) രണ്ടുവിധത്തിൽ (ക്ഷരഃ) നാശവാൻ (ച) ഉം (അക്ഷരഃ) അവിനാശി (പുരുഷൗ) ഭഗവാൻ ഉണ്ട് (ഏവ) ഇപ്രകാരം (ഇമൗ) ഈ രണ്ടുദേവന്മാരുടെയും ലോകത്തിൽ (സർവ്വ്യാണി) സംപൂർണ്ണമായി (ഭൃതാനി) പ്രാണികളുടെ ശരീരം (ക്ഷരഃ) നാശവാണെന്നും (ച) (കൂടസ്ഥഃ) ജീവാത്മാ (അക്ഷരഃ) അവിനാശി (ഉച്യതേ) പറയപ്പെടുന്നു.

ഭാവാര്ത്ഥം :- ഈ കാണുന്ന ലോകത്തിൽ രണ്ട് തരം ദൈവങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഒന്ന് നശിക്കുന്നതും മറ്റൊന്ന് നശിക്കാത്തതും. അതു പോലെ എല്ലാ ജീവികളുടെ ശരീരങ്ങൾ നശിക്കുന്നതും എന്നാൽ ആത്മാവ് നശിക്കുന്നില്ല.

ഗീത അധ്യായം നമ്പർ 15 ലെ ശ്ലോകം നമ്പർ 17

ഉത്തമഃ പുരഷഃതു, അന്യഃ പരമാത്മാ, ഇതി, ഉദാഹൃതഃ

യഃ, ലോകത്രയം, ആവിശ്യ, ബിഭർത്തി, അവ്യയഃ ഈശ്വരഃ ്യ

വിവർത്തനം- (ഉത്തമ) ഉത്തമം (പുരുഷഃ) ഭഗവാൻ (തു) എങ്കിൽ (അന്യഃ) മുകളിൽ പറഞ്ഞ രണ്ടുദേവതമാരും 'ക്ഷരപുരുഷനും അക്ഷരപുരുഷനും' അവരെക്കാൾ ഭിന്ന(വേറിട്ടതാണ്) (ഇതി) ഇത് വാസ്തവത്തിൽ പരമാത്മാവെന്ന് (ഉദാഹൃതഃ) പറയപ്പെടുന്നു. (യഃ) ഏതൊന്ന് (ലോകത്രയം) മൂന്ന് ലോകത്തിലും (ആവിശ്യ) പ്രവേശിച്ച് (ബിഭർതി) എല്ലാവരുടെയും സംരക്ഷണം നൽകുന്നുവോ (അവ്യയഃ) അവിനാശി (ഈശ്വരഃ)ഈശ്വർ (ദേവതമാരിൽ ശ്രേഷ്ഠം അതായത് സമർഥദേവത)ആണ്.

ഭാവാര്മം - ഗീതാജ്ഞാനം നൽകിയ പ്രഭു ഇത്രമാത്രമേ പറഞ്ഞുള്ളൂ എന്തെന്നാൽ ഈ ലോകത്തെ വിപരീതദിശയിൽ തുങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ഒരു വൃക്ഷമായിട്ട് വിചാരിക്കുക. മുകളിൽ വേരുകൾ ആണ് അതാണ് പൂർണ്ണ പരമാത്മാവ്. താഴെ ശിഖരങ്ങളും മറ്റും ഭാഗങ്ങളും. ഈ ലോകമാകുന്ന വൃക്ഷത്തിന്റെ ഓരോ ഭാഗത്തിന്റെയും വ്യത്യസ്തമായ വിവരണം സന്തിനറിയാം. അയാൾ തത്വദർശിയായ സന് ആകുന്നു. അതിനെകുറിച്ച് ഗീത അധ്യായം 4 ശ്ലോകം നമ്പർ 34-ൽ പറയുന്നു. ഗീത അധ്യായം 15-ൽ ശ്ലോകം നമ്പർ 2-3 ലും ഇത്രമാത്രമേ പറയുന്നുള്ളൂ. മൂന്നുഗുണങ്ങളോടുകൂടിയ ശാഖകൾ ഉണ്ട്. ഇവിടെ വിചാരകാലത്തിൽ അതായത് ഗീതയിൽ താങ്കൾക്ക് (ഗീതാജ്ഞാന ദാതാവ്) പൂർണ്ണമായ അറിവ് തരാൻ കഴിയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ എനിയ്ക്ക് ഈ ലോകത്തിന്റെ സൃഷ്ടിയുടെ ആദിയും അന്തവും (തുടക്കവും ഒടുക്കവും) അറിയില്ലായിരുന്നു. അതിനായി ഗീത അധ്യായം 4 ശ്ലോക ന. 34-ൽ പറയുന്നു. എന്തെന്നാൽ ഏതെങ്കിലും തത്വദർശിയായ സന്തിനോട് ആ പൂർണ്ണപരമാത്മാവിനെകുറിച്ചുള്ള അറിവ് മനസിലാക്കണം. ഈ ഗീത അധ്യായം 15 ശ്ലോകം 1-ൽ ആതത്വദർശിസന്തിന്റെ തിരിച്ചറിയൽ (സന്തിനെമനസിലാക്കുന്നതിന്) പറയുന്നുണ്ട്. അയാൾ ലോകമാകുന്ന വൃക്ഷത്തിന്റെ ഓരോ ഭാഗത്തേ കുറിച്ചുള്ള അറിവ് പറഞ്ഞു തരും. അയാളോട് ചോദിക്കൂ. ഗീത അധ്യായം 15 ലെ ശ്ലോകം 4-ൽ പറയുന്നു എന്തെന്നാൽ ആ തത്വദർശി സന്തിനെ കണ്ടുമുട്ടിയ ശേഷം ആ പരമപദ പരമേശ്വരനെ അന്വേഷിയ്ക്കണം. അതായത് ആ തത്വദർശി സന് പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് പുജ ചെയ്യണം. അതുകൊണ്ട് പൂർണ്ണമോക്ഷം (അനാദിമോക്ഷം) കിട്ടുന്നു. ഗീത അധ്യായം 15 ശ്ലോകം 16-17 ൽ സ്പഷ്ടമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. എന്തെന്നാൽ മൂന്ന് ദേവന്മാരുണ്ട്. ഒന്ന് ക്ഷരപുരുഷൻ (ബ്രഹ്മ), രണ്ടാമത്തെത് അക്ഷരപുരുഷ് (പരബ്രഹ്മ), മൂന്നാമത്തേത് പരമ അക്ഷരപുരുഷ് (പൂർണ്ണബ്രഹ്മ). ക്ഷരപുരുഷനും അക്ഷരപുരുഷനും വാസ്തവത്തിൽ അവിനാശികളല്ല. ആ അവിനാശി പരമാത്മാവ് ഈ രണ്ടു പേരിൽ നിന്നും ഭിന്നമാണ്. അദ്ദേഹമാണ് മൂന്നു ലോകങ്ങളിലും പ്രവേശിച്ചിട്ട് സർവ്വതിന്ദേയും സംരക്ഷിക്കുന്നനത്.

മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച ശ്രീമദ് ഭഗവത് ഗീത, അധ്യായം 15, ശ്ലോകം 1 മുതൽ 4 ഉം 16-17 ൽ ഇതിന് തെളിവുണ്ട്. വിപരീത ദിശയിൽ തുങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ലോകമാകുന്ന വൃക്ഷത്തിന്റെ വേർ പരമ അക്ഷരബ്രഹ്മ,

അതായത് പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മ ആകുന്നു. അതുകൊണ്ട് പൂർണ്ണ വൃക്ഷത്തെ പരിപാലിക്കുന്നു. വൃക്ഷത്തിന്റെ ഏതൊരു ഭാഗമാണ് ഭൂമിയിൽ പെട്ടെന്ന് പുറത്ത് കാണപ്പെടുന്നുവോ അതാണ് തടിഭാഗം, അതിനെ അക്ഷരപുരുഷൻ അതായത് പരബ്രഹ്മം. ആ തടിഭാഗത്തു നിന്നും മുകളിൽ തടിച്ച ഭാഗം കാണുന്നത് അതിലൊരു ശിഖിരം ബ്രഹ്മ അതായത് ക്ഷരപുരുഷൻ. അതേ ശിഖരത്തിൽ നിന്ന് മറ്റ് മൂന്ന് ശിഖരങ്ങൾ എന്തിങ്ങനെയാണ്. ശാഖകൾക്ക് മുൻപിൽ ഇലകളുടെ രൂപത്തിൽ കാണുന്നത് ലോകത്തിലെ പ്രാണികൾ (സാംസാരിക ജീവികൾ) മുകളിൽ പറഞ്ഞ ഗീത അധ്യായം 15 ശ്ലോകം 16-17 ൽ സ്പഷ്ടമാകുന്നത് ക്ഷരപുരുഷ (ബ്രഹ്മ)നും, അക്ഷരപുരുഷനും (പരബ്രഹ്മ) ഇവർ രണ്ടുപേരുടേയും ലോകത്തിൽ എത്ര പ്രാണികൾ ഉണ്ടോ അവരുടെയെല്ലാം സ്തുലശരീരം നശിക്കുന്നതാണ്. എന്നാൽ ജീവാത്മാവ് നശിക്കുന്നില്ല. അവിനാശിയാണ്. അതായത് മുകളിൽ പറഞ്ഞ രണ്ടു ദേവതമാരും അവർക്കുള്ളിലുള്ള (ദേഹത്തെ) ജീവികൾക്കും നാശം സംഭവിക്കുന്നതാണ്. അക്ഷരപുരുഷ (പരബ്രഹ്മ) നെ അവിനാശി എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ വാസ്തവത്തിൽ അവിനാശി പരമാത്മാവ് ഈ രണ്ടുപേരിൽ നിന്നും മറ്റൊന്നാണ്. അത് മൂന്ന് ലോകങ്ങളിലും പ്രവേശിച്ച എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളെയും സംരക്ഷിക്കുന്നു. മുകളിൽ പറഞ്ഞതിൽ നിന്നും മൂന്ന് ദേവതമാരുടേയും ഭിന്ന-ഭിന്നമായ വിവരണം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.

പവിത്ര ബൈബിളും പവിത്ര ഖുറാൻ ശരീഫിലും സൃഷ്ടിയുടെ തെളിവുകൾ

ഇതിന് തെളിവ് പവിത്ര ബൈബിളിലും ഖുറാൻ ശരീഫിലും ഉണ്ട്. ഖുറാൻ ശരീഫിൽ പവിത്ര ബൈബിളിന്റെയും അറിവ് ഉണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഈ രണ്ട് പവിത്ര സർഗ്രന്ഥങ്ങളും ചേർന്ന് തെളിയിക്കുന്നു. ആർ എങ്ങിനെ സൃഷ്ടി രചന നടത്തി അതിന്റെ യഥാർത്ഥ പേരെന്താണ് എന്ന്. പവിത്ര ബൈബിൾ (ഉത്പത്തി ഗ്രന്ഥം പേജ്. 2-ൽ അ 1:20 - 2:5-ൽ)

ആറാം ദിവസം - പ്രാണിയേയും മറ്റു പ്രാണികളേയും സൃഷ്ടിച്ചിട്ട്. 26 പിന്നീട് പരമേശ്വർ പറഞ്ഞു. നാം മനുഷ്യനെ തന്റെ സ്വരൂപത്തിൽ തന്റെ സമാനതയിൽ (തന്നെപോലെ) നിർമ്മിക്കും. അവൻ എല്ലാ പ്രാണികളെയും കീഴ്പ്പെടുത്തും (വശത്താക്കും) 27 അപ്പോൾ പരമേശ്വരൻ മനുഷ്യനെ തന്റെ സ്വരൂപത്തിൽ തന്നെ പോലെ സൃഷ്ടിച്ചു. സ്ത്രീയായും പുരുഷനായും (നര-നാരി) മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചു.

29. ഗേവാൻ മനുഷ്യർക്ക് ഭക്ഷിയ്ക്കാനായി വളരെയധികം വിത്തോടുകൂടിയ കുറേ മരങ്ങളും ഫലവൃക്ഷങ്ങളും പ്രദാനം ചെയ്തു. (മാംസം ഭക്ഷിയ്ക്കരുതെന്ന് പറഞ്ഞു)

എഴാം ദിവസം - വിശ്രമ ദിവസം പരമേശ്വരൻ ആറ് ദിവസത്തിനുള്ളിൽ എല്ലാ സൃഷ്ടികർമ്മങ്ങളും നടത്തി എഴാം ദിവസം വിശ്രമിച്ചു. പവിത്ര ബൈബിൾ തെളിയിച്ചിരിക്കുന്നു പരമാത്മാവ് മനുഷ്യ സദൃ

ശൃമായ ശരീരത്തിലാണെന്ന്. അദ്ദേഹം ആറ് ദിവസം കൊണ്ട് എല്ലാ സൃഷ്ടിയും നടത്തിയിട്ട് ഏഴാം ദിവസം വിശ്രമിച്ചു. പവിത്ര പുരാൻ ശരീഫ് (സുരത് ഫുകാർ നി) 25, ആയത് നമ്പർ 52, 58, 59) ആയത് 52- ഫനാ തുതിഅല- കാഫിറൻ വ ജഹിദ്ഹും ബിഹി ജിഹാദർ കബിരാ (കബിരൻ) (52)

ഇതിന്റെ അർത്ഥം ഇങ്ങിനെ ആകുന്നു. ഹസ്റത്ത് മുഹമ്മദ്ജിയോട് അല്ലാഹു (ഭഗവാൻ) പറയുകയാണ് എന്തെന്നാൽ അല്ലയോ പൈഗംബർ (മതപ്രവാചകൻ) താങ്കൾ കാഫിര (അതായത് ഒരു ഭഗവാന്റെ ഭക്തി ഉപേക്ഷിച്ചിട്ട് മറ്റ് ദേവീ-ദേവന്മാരെയും മുർത്തികളേയും പുജിക്കുന്നവൻ) ങ്ങൾ പറയുന്നത് അനുസരിയ്ക്കേണ്ട. എന്തെന്നാൽ അവർ കബീരിനെ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവായി കണക്കാക്കിയിട്ടില്ല. താങ്കൾ എന്നിൽ കൂടി കിട്ടിയ ഈ പുരാന്റെ അറിവിനെ ആധാരമാക്കി ഉറച്ച് ഇരിയ്ക്കണം. അതായത് കബീറാണ് പൂർണ്ണ പരമാത്മാവ്. കബീർ അല്ലാഹുവിന് വേണ്ടി ഉറച്ച് നില്ക്കണം.

ആയത് 58 - വതവക്കല അലല-ഹരി ഉജിലാ

യ മുതു വ സബ്ബിഹ് ബിഹമദിഹ പകഫാ

ബിഹി, ബിജുനുബി അയബാദിഹി ഖബീരാ (കബീരാ) (58)

ഭാവാര്ത്ഥം - ഹസ്രത്ത് മുഹമ്മദ് ആരെയാണോ തന്റെ പ്രഭുവായി (ഈശ്വരനായി) വിശ്വസിക്കുന്നുവോ ആ അല്ലാഹു (ഭഗവാൻ) മറ്റൊരു പൂർണ്ണ പ്രഭുവിനെ വിരൽ ചൂണ്ടുന്നു എന്തെന്നാൽ പൈഗംബർ ആ കബീർ പരമാത്മാവിൽ വിശ്വസിയ്ക്ക. ആരാണോ ജീവനുള്ള മഹാത്മാവിന്റെ രൂപത്തിൽ വന്ന് കണ്ടുവോ. ആയാൾ ഒരിക്കലും നാശവാ നല്ല. അതായത് വാസ്തവത്തിൽ അവിനാശിയാണ്. പുകഴ്ത്തുന്നതി നോടൊപ്പം അയാളുടെ പവിത്ര മഹിമാഗുണങ്ങളും വർണ്ണിയ്ക്കണം. ആ കബീർ അല്ലാഹു (കവീർദേവ്) പുജായോഗ്യനാണ്. തന്റെ ഉപാസകരുടെ (ഭക്തരുടെ) സർവ്വ പാപങ്ങളും ഇല്ലാതാക്കുന്നവനാണ്.

ആയത് 59 - അല്ലജി ഖല കസ്സമാവാതി വല് അർജ്ജ് വ മാ ബൈന ഹുമാ ഫി സിത്തതി അയ്യാമിൻ സുമ്മസ്ഥവാ അലല് അർശി അർ രഹ്മാനു ഫസ്അല ബിഹി ഖബീരൻ (കബീരൻ) 59

ഭാവാര്ത്ഥം- ഹസ്രത്ത് മുഹമ്മദിനോട് പുരാൻ ശരീഫ് സംസാരിക്കുന്ന പ്രഭു (അല്ലാഹു) പറയുകയാണ് ആ കബീർ പ്രഭു: അദ്ദേഹം ഭുമിയ്ക്കും ആകാശത്തിനും മധ്യമായി കാണുന്ന എല്ലാ സൃഷ്ടികളും ആറ് ദിവസം കൊണ്ട് പൂർത്തിയാക്കി ഏഴാം ദിവസം മുകളിൽ സത്ലോകത്തിൽ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ കുറിച്ച് അറിയണമെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും തത്വദർശിയായ (ബാവബർ) സന്തിനോട് ചോദിക്കൂ. ആ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിനെ എങ്ങിനെ പ്രാപിയ്ക്കാം എന്നത് ഏതെങ്കിലും തത്വദർശിയായ സന്തിനോട് ചോദിയ്ക്കണം. എന്നിയ്ക്കറിയില്ല.

മുകളിൽ ഉദ്ധരിയ്ക്കപ്പെട്ട രണ്ട് പവിത്ര ധർമ്മങ്ങളിലും (ക്രിസ്ത്യൻ ധർമ്മത്തിലും, മുസൽമാൻ ധർമ്മത്തിലും) പവിത്ര ശാസ്ത്രങ്ങളിലും ഉള്ളതെളിവുകൾക്ക് വളരെ സാമ്യമുണ്ട്. എന്തെന്നാൽ സർവ്വ

സൃഷ്ടി കർത്താവ്, സർവ്വഹപവിനാശകൻ, സർവ്വശക്തിമാൻ, അവിനാശി പരമാത്മാവ് മനുഷ്യ സദൃശമായ ശരീരരൂപത്തിൽ ആകുന്നു. സത്യലോകത്തിൽ വസിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര് കബീർ എന്നാണ്. അദ്ദേഹത്തിനെ അല്ലാഹു അക്ബൂറു എന്നും വിളിക്കുന്നു.

ആദരണീയനായ ധർമ്മദാസ് പുജ്യ കബീർ പ്രഭുവിനോട് ചോദിച്ചു. അല്ലയോ സർവ്വശക്തിമാൻ! ഇതുവരെ തത്വജ്ഞാനം ആരും നൽകിയില്ല. (പറഞ്ഞില്ല) വേദധർമ്മജ്ഞാനികൾ പോലും പറഞ്ഞില്ല. ഇതിൽ നിന്നും വ്യക്തമാകുന്നത് നാല് പവിത്രവേദങ്ങളും നാല് പവിത്ര കതേബ് (ഖുറാൻ ശരീഫ് മുതലായവ) എന്നിവ കള്ളമാണ്. പൂർണ്ണ പരമാത്മാവ് പറഞ്ഞു -

കബീർവേദ കതേബ് ബുഓ നഹിം ഭായി, ബുഓ ഹൈജോ സമഞ്ചേനാഹിം

ഭാവാര്മം- നാല് പവിത്ര വേദങ്ങളും ഋഗ്വേദം, അഥർവ്വവേദം, യജുർവേദം, സാമവേദം) പവിത്ര നാലു കതേബും (ഖുറാൻ ശരീഫ്, ജബൂർ, തൗരാത്, ജൻജിൻ) തെറ്റല്ല. എന്നാൽ ആരാണോ ഇതൊക്കെ ശരിയായിട്ട് മനസിലാക്കുന്നില്ലയോ അതാണ് തെറ്റ്.

“പുജ്യ കബീർ പരമേശ്വർ (കവീർദേവ്) ജിയുടെ അമൃതവാണിയിൽ സൃഷ്ടി രചന”

വിശേഷത - താഴെ പറയുന്ന അമൃതവാണി ക്രിസ്താബ്ദം 1403 മുതൽ (എപ്പോൾ പുജ്യ കവീർദേവ് (കബീർ പരമേശ്വർ) ലീലാമയ ശരീരരൂപത്തിൽ അഞ്ച് വയസിന്റെ ക്രിസ്താബ്ദം 1518 (എപ്പോൾ കവീർദേവ് (കബീർ പരമേശ്വർ) മഗഹർ സ്ഥലത്ത് വച്ച് തന്റെ ശരീരത്തോടെ സത്യലോകത്ത് പോയോ) അതിനിടയിൽ ഏകദേശം 600 വർഷം മുൻപ് പരമപുജ്യ കബീർ പരമേശ്വർ (കവീർദേവ്) മുഖാന്തിരം തന്റെ സ്വന്തം സേവകനായ (ഭക്തരായ ദാസർ) ആദരണീയ ധർമ്മദാസ് സാഹബ്ബിനോട് പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചിരുന്നു. ധനിധർമ്മദാസ് ലിപിബന്ധമാക്കി. (എഴുതി തയ്യാറാക്കി) എന്നാൽ ആസമയത്തു പവിത്ര ഹിന്ദുക്കളുടേയും മുസൽമാരുടെയും ഒന്നും അറിഞ്ഞു കൂടാത്ത ഗുരുക്കന്മാർ (നീം ഹക്കീമുകൾ) ഇത് ധാണക് (നെയ്ത്തുകാരൻ) കബീർ കള്ളനാണ്. ഒരു സത് ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും (ശ്രീബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, ശിവ - എന്നിവരുടെ മാതാ പിതാക്കൾ പേരുകൾ ഇല്ല. ഈ മൂന്നു ദേവന്മാരും അവിനാശികളാണ്. ഇവർക്ക് ജനനവും മരണവും ഇല്ല. പവിത്രവേദങ്ങളിലും പവിത്ര ഖുറാൻശരീഫ് എന്നിവയിലും കബീർ പരമേശ്വറിന്റെ തെളിവുകൾ ഇല്ല. പരമാത്മാവിനെ നിരാകാരനായിട്ടാണ് (ആകാരം, രൂപം, ഇല്ലാത്തവൻ) എഴുതിയിട്ടുള്ളത്. ഞങ്ങൾ ദിവസേന വായിക്കുന്നു. നിഷ്കളങ്കരായ ആത്മാക്കൾ ആ വിചക്ഷണന്മാർ പറഞ്ഞത് (ചതുരരായ ഗുരുക്കന്മാർ) വിശ്വസിച്ചു. വാസ്തവത്തിൽ ഈ കബീർ ധാണക് (നെയ്ത്തുകാരൻ) അശിക്ഷിതനാണ്. ഗുരുശിക്ഷിതനാണ് സത്യമെന്ന് പറയുന്നത്. ഇന്ന് ആ സത്യം വെളിച്ചമായി വന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. തന്റെ എല്ലാ പവിത്ര ധർമ്മങ്ങളിലേയും പവിത്ര സദ്ഗ്രന്ഥങ്ങൾ സാക്ഷിയായിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു വ്യക്തമാകുന്നത് എന്തെന്നാൽ പൂർണ്ണ പരമേശ്വർ സർവ്വസൃഷ്ടികർത്താവ് വംശസൃഷ്ടി സർവ്വജ്ഞനായ

കവിർദേവ് (കബീർ പരമേശ്വരൻ) തന്നെയാണ്. കാശിയിൽ താമരപ്പു വിൽ (ബനാറസിൽ) പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും 120 വർഷം വരെ വാസ്തവികമായ തേജോമയ ശരീരത്തോടുകൂടി മുകളിൽ നേർത്ത മനുഷ്യ ശരീര രൂപത്തോടെ വസിച്ചു തന്നിൽ കൂടി സൃഷ്ടിയുടെ ശരിയായ (വാസ്തവിക തത്വങ്ങൾ) അറിവ് നൽകി ശരീരത്തോടു കൂടി സത്ലോകം പുകി. ദയവുചെയ്ത് വായനക്കാർ വായിക്കൂ. താഴെ പറയുന്ന അമൃതവാണി കബീർസാഹബ്ബ് സ്വയം ഉദ്ധരിച്ചവയാണ്.

ധർമ്മദാസ് യഹ് ജഗ് ബൗരാൻ കോയി ന ജാനേ പദ് നിരവാൻ യഹികാരൻ മൈം കഥാ പസാരാ ജഗ്സേ കഹിയോ രാമനിയാരാ യഹി ജ്ഞാന ജഗ് ജീവ് സുനാവോ സബ്ബ് ജീവോം കാ ഭരമ നശാദാ അബ് മൈം തുമസേ കഹോ ചിതാഹു ത്രയ മേവനകി ഉത്പതി ഭാഹു ക്കൂഹര സംക്ഷേപ കഹോം ഗുഹരാഹു സബ്ബ് സംശയ് തുഹാരേ മിട ജാഹു ഭരമഗയേ ജഗ് വേദ പുരാനാ ആദിരാമകാ കാ ഭേദ ന ജാനാ രാമ രാമ സബ്ബ് ജഗത് ബഖാനേ ആദിരാമകോഹു ബിരാലാ ജാനേ ജ്ഞാനി സുനേ സോ ഹിരദൈ ലഗാഹു മുർഖ സുനേ സോ ഗമ്യ നാ പാഹു മാം അഷ്ടാംഗി പിതാ നിരൻജൻ വേ ജമ ദാരൂണ വംശൻ അൻഗൻ പഹിലേ കിൻഹ നിരജ്ഞൻ രാഹു പീഛസേ മായാ ഉപജാഹു മായാ രൂപ ദേവ് അനി ശോഭാ ദേവ് നിരജ്ഞൻ തൻ മൻ ലോഭാ കാമദേവ ധർമ്മരായ സത്തായേ ദേവികാ തുരതഹി ധര ഖായേ പേട് സേ ദേവി കരി പുകാരാസാഹബ്ബ് മേരാ കരോ ഉബാരാ ടേർ സുനി തബ് ഹമ തഹാം ആയേ അഷ്ടാംഗി കോ ബസ് ഛരുടായേ സത്ലോക മൈം കിൻഹാ ദുരാചാരി കാലനിരജ്ഞൻ ദിൻഹാ നികാരി മായാസമേത ദിയ ഭഗാഹു സോലഹ് സംഖ കോസ് ദുരി പർ ആഹു അഷ്ടാംഗി ഔർ കാല അബ്ദോഹു മദ കർമ സേ ഗയേ ദിഗോഹു ധർമ്മരായ് കിൻഹോം ഭോഗ വിലാസാ മായാകോ രഹി തബ്ബ് ആസാ തീൻ പുത്ര അഷ്ടാംഗി ജായേ ബ്രഹ്മ വിഷ്ണു ശിവ നാമ ധരായേ തീൻദേവ് വിസ്താർ ചലായേ ഇൻമേം യഹ് ജഗ് യോഖാ ഖായേയ്യേ പുരുഷഗമ്യ കൈസേ കോ പാവൈ കാലനിരജ്ഞൻ ജഗ് ഭർമാവൈ തീൻലോക അപനേ സുത ദീൻഹാ സുന നിരജ്ഞൻ ബാസാ ലിൻഹാ അലഖ നിരജ്ഞൻ സുന റികാനാ ബ്രഹ്മ വിഷ്ണു ശിവ ഭേദ ന ജാനാ തീൻദേവ സോ ഉൻകോ ധാവേം നിരജ്ഞൻ കാ വേ പാർ നാ പാവേം അലഖനിരജ്ഞൻ ബടാ ബടപാരാ തീൻലോക ജീവ കിൻഹ അഹാരാ ബ്രഹ്മ വിഷ്ണു ശിവ നഹിം ബചാലേ സകല ഖായ പുന ധുർ ഉടായേ തിൻകേ സുത ഹൈ തീനേം ദേവാ അംധർ ജീവ കരത ഹൈ സേവാ അകാല പുരുഷ കാഹു നഹിം ചീൻഹാ കാല പായ സബഹി ഗഹ ലീൻഹാ

ബ്രഹ്മ കാല സകല ജഗ ജടനേ ആദി ബ്രഹ്മാ കോ നാ പഹിചാനേ തീനോം ദേവ ഔർ ഔതാരാ താകോ ഭജേ സകല സൻസാരാ തീനോം ഗുണകാ യഹ് വിസ്താരാ ധർമ്മദാസ മൈം കഹോം പുകാരാ ഗുണതീനോം കീ ഭക്തി മെം ഭൂല പരോ സംസാർ കഹൈ കബീർ നിജനാമ ബിന, കൈസേ ഉതരൈ പാർ

മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച അമൃതവാണിയിൽ പരമേശ്വർ കബീർസാഹബ്ബ്ജി തന്റെ സ്വന്തം സേവകനായ ധർമ്മദാസ് സാഹബ്ബിനോട് പറയുന്നു. എന്തെന്നാൽ ധർമ്മദാസ് ഈ ലോകം മുഴുവനും തത്വജ്ഞാനത്തിന്റെ അഭാവത്താൽ വിചലിച്ചിരിക്കുന്നു. ആർക്കും തന്നെ പൂർണ്ണ മോക്ഷ പ്രാപ്തിയേകുറിച്ചോ പൂർണ്ണ സൃഷ്ടി രചനയെ കുറിച്ചോ അറിവില്ല. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ താങ്കൾക്ക് എന്നാൽ ചെയ്യപ്പെട്ട സൃഷ്ടികൾ കേൾപ്പിയ്ക്കാം. ബുദ്ധിമാനായ വ്യക്തിക്ക് വേഗം മനസിലാകും. എന്നാൽ എല്ലാ തെളിവുകളും കണ്ടാലും മനസിലാകാത്തവർ വെറും പ്രാണികളുടെ രീതിയിൽ തന്നെ കഴിഞ്ഞു പോകും. അവർ ഭക്തിക്കു യോഗ്യരല്ല. ഞാൻ പറയുന്നു മൂന്ന് ഭഗവാന്മാരുടെയും ഉത്പത്തി എങ്ങിനെയാണുണ്ടായി? ഇവരുടെ അമ്മ അഷ്ടാംഗി (ദുർഗ്ഗ) ആണ്. പിതാ ജ്യോതി നിരജൻ (കാലൻ / ബ്രഹ്മ) ആകുന്നു. ആദ്യം ബ്രഹ്മ ഉത്പത്തി മുട്ടയിൽ നിന്നുണ്ടായി. പിന്നീട് ദുർഗ്ഗയുടെ ഉത്പത്തി ഉണ്ടായി. ദുർഗ്ഗയുടെ രൂപത്തിൽ ആസക്തനായി കാലൻ (ബ്രഹ്മ) തെറ്റ് ചെയ്തു. അപ്പോൾ ദുർഗ്ഗ (പ്രകൃതി) ബ്രഹ്മിന്റെ ഉദരത്തിൽ അഭയം പ്രാപിച്ചു. അപ്പോൾ ഞാൻ അവിടെ പോയി എവിടെയാണോ ജ്യോതി നിരജൻ ഉള്ളത് അവിടെ, എന്നിട്ട് വോനിയെ ബ്രഹ്മിന്റെ ഉദരത്തിൽ നിന്നു മോചിപ്പിച്ചു, ഇരുപത്തി ഒന്ന് ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളോടൊപ്പം 16 സംഘ് കോസ് (മൈൽ) ദൂരത്തേക്ക് അയച്ചു. ജ്യോതിനിരജൻ (ധർമ്മരായ്) പ്രകൃതിദേവി (ദുർഗ്ഗ)യോടൊപ്പം ഭോഗവിലാസത്തിലേർപ്പെട്ടു. ഇവർ രണ്ടുപേരുടേയും സംയോഗത്താൽ മൂന്ന് ഗുണങ്ങളുള്ള - ശ്രീ ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, ശിവ ഉത്പത്തി ഉണ്ടായി. ഈ മൂന്നു ഗുണങ്ങളെ (രജോഗുണം ബ്രഹ്മാ, സത്ഗുണ വിഷ്ണു, തമോഗുണ ശിവ) ഉപാസന ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് പ്രാണികൾ കാലവലയിൽ കുറുങ്ങുന്നു. വാസ്തവിക മന്ത്രം ലഭിയ്ക്കാത്തിടത്തോളം, മോക്ഷ പ്രാപ്തി എങ്ങിനെയാണുണ്ടാകും.

വിശേഷത - അല്ലയോ വായനക്കാരെ ചിന്തിച്ചു നോക്കൂ.? ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, ശിവ അവിനാശികളാണെന്ന് പറഞ്ഞു. എല്ലാ ഹിന്ദുസമൂഹവും ഇതുവരെ ഈ മൂന്ന് ദേവതമാരും അജർ-അമർ, ജനന-മരണ മില്ലാത്തതായി വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇവർ മൂവരും നാശവാന്മാരാണ്. ഇവരുടെ പിതാവ് കാലരൂപിയായ ബ്രഹ്മ മാതാവ് ദുർഗ്ഗ പ്രകൃതി/അഷ്ടാംഗി യുമാണ്. ഇതൊക്കെ നിങ്ങൾ തെളിവു സഹിതം വായിച്ചു. ഈ അറിവ് ശാസ്ത്രത്തിലും ഉണ്ട്. എന്നാൽ ഹിന്ദു സമൂഹത്തിലെ കലിയുഗ ഗുരുക്കൾ, ഋഷിമാർ, സന്ത് എന്നിവർക്ക് അറിയില്ല. ഏതൊരു അധ്യാപകനാണോ പാഠ്യപദ്ധതി (സിലബസ്) അപരിചിതം ആ അധ്യാപകൻ ശരിയല്ല. (വിദ്യാനല്ല) അവർ വിദ്യാർഥികളുടെ ഭാവി

ശത്രുക്കളാണ്. അതുപോലെ ഏതൊരു ഗുരുവിനാണോ ഇനിയും ബ്രഹ്മം, വിഷ്ണു, ശിവന്റെ മാതാപിതാക്കൾ ആരെന്ന് അറിയില്ലയോ ആ ഗുരുക്കന്മാർ, ഋഷി, ,സന്ത് എന്നിവർ ജ്ഞാനികളല്ല. എന്ത് കാരണത്താലാണോ എല്ലാ ഭക്തസമൂഹത്തിനേയും ശാസ്ത്രവിരുദ്ധമായ ഭക്തിസാധന (ഉപാസന) നടത്തി. പരമാത്മാവിൽ നിന്നുള്ള ലാഭ (മോക്ഷ പ്രാപ്തി) ത്തിൽ വഞ്ചിതരാക്കിയിരിക്കുന്നു. എല്ലാവരുടേയും മനുഷ്യ ജന്മത്തെ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ ശ്രീമദ് ഭഗവത് ഗീത അധ്യായം 16 ശ്ലോകം 23-24 ൽ ഇതിന് തെളിവുണ്ട്. ആരാണ് ശാസ്ത്ര വിധി ഉപേക്ഷിച്ചിട്ട് തോന്നിയതു പോലെ പുജകൾ ചെയ്യുന്നുവോ അവർക്ക് ഒരു പ്രയോജനവും കിട്ടില്ല. (മോക്ഷ പ്രാപ്തി) ഉണ്ടാകില്ല. പരമാത്മാ കബീർജി ക്രിസ്തുവർഷം 1403 മുതൽ സർവ്വ ശാസ്ത്രപരമായ അറിവ് തന്റെ അമൃതവാണി (കവിർവാണി) യിൽ പറയാൻ ആരംഭിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ അജ്ഞാനികളായ ഗുരുക്കൾ ഈ അറിവുള്ള ഭക്തരേ സമൂഹത്തിലേയ്ക്ക് പോകാൻ അനുവദിച്ചില്ല. ഏതൊന്നാണോ വർത്തമാന കാലത്തിൽ സ്പഷ്ടമായി കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് ഇപ്പോൾ തെളിയുന്നത് കവിർദേവ് (കബീർ പ്രഭു) തത്വദർശിയായ സന്തിന്റെ രൂപത്തിൽ സ്വയം പുർണ്ണ പരമാത്മാവായിത്തന്നെ വന്നു എന്നതാണ്.

“ആദരണീയ ഗരീബ് ദാസ് സാഹബ്ബിന്റെ അമൃതവാണിയിൽ സൃഷ്ടി രചനയുടെ തെളിവുകൾ”

ആദി രമൈണി (സദ്ഗ്രന്ഥ പേജ് ന. 690 മുതൽ 692 വരെ)

- ആദി രമൈണി അദലി സാരാ ജാ ദിൻ ഹോതേ ധുൻധുകാരാ (1)
- സത്പുരുഷ കിൻഹാ പ്രകാശാ ഹമഹോതേ തഖത കബീർ ഖവാസാ (2)
- മൻമോഹിനീ സിർജി മായാ സത്പുരുഷ ഏക ഖയാൽ ബനായാ (3)
- ധർമരായ സിർജേ ദർബാനി ചൗസം ജുഗതപസേവാ റാൻനി (4)
- പുരുഷ പൃഥി ജാകു ദീൻഹി രാജ കരോ ദേവാ അധീനി (5)
- ബ്രഹ്മണ്യ ഇക്കീസ് രാജ തുഹ്ന ദീൻഹ മൻ കീ ഇഷ്ഠ സബ്ജുഗ നീൻഹ (6)
- മായാ മുല രൂപ ഏക ഛരാജാ മോഹി ലിയേ ജിനഹും ധർമ്മരാജാ (7)
- ധർമ കാമൻ ചൻചൽ ചിത് ധാര്യാ മൻ മായാ കാ രൂപ വിചാരാ (8)
- ചൻചല ചേരീ ചപല ചിരാഗാ യാകേ പരസേ സർബസ് ജാഗാ (9)
- ധർമരായ കീയാ മൻ കാ ഭാഗീ വിഷയ വാസനാ സൻഗാ സേ ജാഗീ (10)
- ആദി പുരുഷ അദലീ അൻരാഗീ ധർമരായ ദിയാ ദില സോ ത്യാഗീ (11)
- പുരുഷ ലോകസോ ദീയാ ഡഹാഹീ അഗമ ദീപ ചലി ആയേ ഭാഹു (12)
- സഹജ ദാസ ജീസ ദീപ രഹതാ കാരൻ കേൗൻ കേൗൻ കൂല പൻമാ (13)
- ധർമരായ ബോലേ ദർബാനി സുനോ സഹജ ദാസ ബ്രഹ്മ ജ്ഞാനി (14)
- ചൗസദ് ജുഗ ഹം സേവാ കീൻഹി പുരുഷ പൃഥ്വി ഹമ കും ദീൻഹി (15)
- ചൻചല രൂപ ഭയാ മൻ ബൗരാ മൻമോഹിനീ റഗീയാ ഭൗരാ (16)

സത്പുരുഷ കേനാ മൻ ഭായേ പുരുഷ ലോക സേ ഹംചലി ആയേ (17)
 അഗർഭീപ് സുനത ബടഭാഗീ സഹജ ദാസ് മേടോ മൻ പാഗീ (18)
 ബോലേ സഹജദാസ ദില ദാനീ ഹമ തോ ചാകർ സത സഹദാനീ (19)
 സത്പുരുഷ സേം അരജ ഗുജാരും ജബ് തുമഹാരാ ബിവാണ ഉതാരും (20)
 സഹജദാസ ക്ലോ കീയ പീയാനാ സത്യലോക ലീയാ പ്രവാനാ (21)
 സത്പുരുഷ സാഹിബ് സരബംഗീ അവിഗത അദലി അചല അഭാഗീ (22)
 ധർമരായ തുമഹകാ ദർബാനി അഗർ ദീപ ചലി ഗയേ പ്രാനീ (23)
 കൌന ഹുകമ കരി അരജ അവാജാ കഹാഠ പഠാവാ ഉസ ധർമരാജാ (24)
 ഭൂഠ അവാജ അദലി ഏക സാചാ വിശയ ലോക ജാ തീൻയൂം ബാചാ (25)
 സഹജ വിമാഠന ചലേ അധികാഠഠ ഛിൻ മെം അഗർ ദീപ ചനി അഠഠ (26)
 ഹമ തോ അരദ കരി അനുരാഗീ തുമഹ വിഷയ ലോക ജാവോ ബചഭാഗീ (27)
 ധർമരായ കേ ചലേ വിമാഠനാ മാനസരോവർ ആയേ പ്രാനാ (28)
 മാനസരോവർ രഹൻ നപായേ ദരൈ കബീരാ ഡാഠനാനായേ (29)
 ബഠകനാല കീ വിഷമീ ബാടി തഹാഠ കബീരാ രോകീ ഘാടി (30)
 ഇൻ പാചോം മിലി ജഗത് ബൻധാനാ ലഖ് ചൗരാസീ ജീവ സൻതാനാ (31)
 ബ്രഹ്മാ വിഷ്ണു മഹേശ്വർ മായാ ധർമരായ് കാ രാജ പഠായ (32)
 യൗഹ ഖൊഖാ പുര ബുഠി ബാജി ദിവസതി ബൈകുണ്ഠ ഭഗാസി സാജി (33)
 കൃതിമ ജീവ ഭുലാൻനേം ഭാഠഠ നിജഘർ കീ തോ ഖബുരി നപാഠഠ (34)
 സഖാ ലാഖ് ഉപജേം നിത ഹംസാ ഏക് ലാഖ് വിനശേം നിത അംസാ (35)
 ഉപതി ഖപതി പ്രലയ ഹേരീ ഹർഷ ശോക ഠഠരാ ജമ ജേരീ (36)
 പാചോം തത ഹൈ പ്രലയ മാഹീ സതഗുണ രജഗുണ തമഗുണ ബാഠഠഠ (37)
 ആഠോം അഠഗ മിലീഹൈ മായാ പിണ്ഡ ബ്രഹ്മണ്ഡ സകല ഭർമായാ (38)
 യാമെം സുരതി ശബ്ദ കീ ഡോരീ പിണ്ഡ ബ്രഹ്മണ്ഡ ലഗീ ഹൈ ഖോരീ (39)
 ശാസാ പാരസ മൻ ഗഹ രാവോ ഖോലിഹ കപാട അമീരസ ചാവോ (40)
 സുനാഠഠ ഹംസ ശബ്ദ സുന ദാസാ അഗമ ദീപ ഹൈ അഗ ഹൈ ബാസാ (41)
 ഭവസാഹർ ജമ ദണ്ഡ ജമാനാ ധർമരായ കാ ഹൈ തലബാനാ (42)
 പാചോം ഉഠപർ പദ കീ നഹരീ ബാട ബിഹഠഗമ ബൻക ഡഗരി (43)
 ഹമരാ ധർമരായ സോം ഭാവാ ഭവസാഗർ മെം ജീവ ഭർമാവാ (44)
 ഹമതാ കഹൈ അഗമ കീ ബാനീ ജഹാഠ അവിഗത അദലി ആപ് ബിനാനീ (45)
 ബൻദി ഛോഡ് ഹമാരാ നാമ അജർ അമർ ഹൈ അസ്ഥീർ ഠാമം (46)
 ജുഗന ജുഗന ഹമ കഹനേ ആയേ ജമ ഠഠരാ സേ ഹംസ ഛുടായേ (47)
 ജോ കോഠഠ മാനേം ശബ്ദ ഹമാരാ ഭവസാഗർ നഹീം ഭർമെം ധാരാ (48)
 യാമെം സുരതി ശബ്ദകാ ലേഖാ തൻ അൻദർ മൻ കഹോ കീൻഹീ ദേഖാ (49)
 ദാസ്ഗരീബ് അഗമ കീ ബാനീ ഖോജാ ഹംസാ ശബ്ദ സഹദാനീ (50)

മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച അമൃതവാണിയുടെ ഭാവാര്മമം ആദരണീയനായ ഗരീബ്ദാസ്ജി പറയുന്നു. എന്തെന്നാൽ ഇവിടെ ആദ്യം അന്ധകാരം നിറഞ്ഞതായിരുന്നു. പൂർണ്ണപരമാത്മാ കബീർ സാഹേബ് സത്യലോകത്ത് സിംഹാസനത്തിലിരിക്കുകയായിരുന്നു. പരമാത്മാവ് ജ്യോതിനിരജ്ഞനെ സൃഷ്ടിച്ചു. പിന്നീട് അയാളുടെ തപസിന്റെ പ്രതിഫലമായി ഇരുപത്തി ഒന്ന് ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങൾ നൽകി. പിന്നീട് മായ (പ്രകൃതി)യെ സൃഷ്ടിച്ചു. യുവ ദുർഗ്ഗയുടെ രൂപത്തിൽ മോഹിച്ചിട്ട് ജ്യോതിനിരജ്ഞൻ (ബ്രഹ്മ) ദുർഗ്ഗയെ ബലാത്കാരം ചെയ്യാൻ ശ്രമിച്ചു. അതിന്റെ ശിക്ഷ ബ്രഹ്മിന് കിട്ടി. അയാളെ സത്യലോകത്ത് നിന്ന് പുറത്താക്കി. ശാപവും നൽകി. എന്തെന്നാൽ ഒരു ലക്ഷം മനുഷ്യശരീരധാരികളായ പ്രാണികളെ ദിവസേന ഭക്ഷിയ്ക്കണം. ഒന്നേകാൽ ലക്ഷം സൃഷ്ടി നടത്തണം. ഇവിടെ എല്ലാ പ്രാണികൾക്കും ജനന-മരണ കഷ്ടതകൾ അനുഭവിക്കണം. ആരെങ്കിലും പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിന്റെ യഥാർത്ഥ വാക്കുകൾ (യഥാർത്ഥ രൂപ മന്ത്രം) എന്നിൽ നിന്ന് പ്രാപ്ത (കിട്ടിയാൽ) മാക്കിയാൽ അയാളെ കാലബന്ധിയിൽ നിന്ന് മോചിപ്പിക്കും. എന്റെ പേര് ബന്ദിചോട് എന്നാണ്. ആദരണീയനായ ഗരീബ്ദാസ് തന്റെ ഗുരുവും പ്രഭുവുമായ കബീർ പരമാത്മാവ് പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് പറയുകയാണ് യഥാർത്ഥ മന്ത്രം സത്യനാമം സാരശബ്ദത്തെ പ്രാപ്തമാക്കും. പൂർണ്ണമോക്ഷം ലഭിക്കും. ഇല്ലെങ്കിൽ കൃത്രിമ സന്യാസിമാരുടെ കള്ളസന്യാസിമാരുടെ വാക്കുകളിൽ കുരുങ്ങി ശാസ്ത്രവിരുദ്ധ പുജചെയ്ത് കാലവലയിൽ കുരുങ്ങും. വീണ്ടും ദുരിതം അനുഭവിക്കണം.

യോഹ ഹരഹട കാ കുഅ ലോഹു യാ ഗല ബന്ധ്യാ ഹൈ സബ് കോഹു കീടി കുൻജൻ ഔർ അവതാരാ, ഹരഹട ഡോരീ ബന്ദേ കോഹു ബാരാ കാല ലോകത്തിൽ ജനന-മരണ രൂപത്തിലുള്ള ഹരഹട് (ചക്രം).

(ഗരീബ്ദാസ് ജി മഹാരജന്റെ വാക്കുകൾ)

(സത് ഗ്രന്ഥ സാഹിബ് പേജ് നമ്പർ 690 -ൽ നിന്ന് എടുത്തത് (സഹാഭാർ) മായ ആദി നിരജ്ഞൻ ഭാഹു, അപനേ ജാഹെ ആപൈ ചാഹു ബ്രഹ്മാ വിഷ്ണു മഹേശ്വർ ചേലാ ഇം സോഹം കാഹൈ ചേലാ സിഖർ സുന്നമെ ധർമ അന്യായി ജിൻശക്തി ഡാർ മഹൽ പാഹു ലാഖ ഗ്രാസ് നിത ഉം ഭൂതി മായാ ആദി തഖ്ത കൃതീ സവാലാവ് ഘാടിയേ നിത ഭാൻഡേ ഹംസാ ഉത്പത്തി പരലയ ഡാൻഡേ യേ തീനോം ചേലാ ബടപാറീ സിരജേ പുരുഷാ, സിരജീ നാറീ ഖോഖാപൂർ മെ ജീവ് ഭൂലായേ, സ്വപനാ ബഹിസ്ത വൈകുണം ബനായേ യോ ഹർഹട കാ കുഅ ലോഹു യാഗല ബന്ധ്യാ ഹൈ സബ് കോഹു കീടി കുൻജൻ ഔർ അവതാർ, ഹരകട ഡോരീ ബന്ദേ കഹു ബാരാ അരബ് അലീല ഇന്ദ്ര ഹൈ ഭാഹു ഹരഹട ഡോരീ ബന്ദേ സബ് ആ ഇ ശേഷ് മഹേശ ഗണേശ്വർ താഹി ഹരഹട ഡോരീ ബന്ദേ സബ് ആ ഹീം

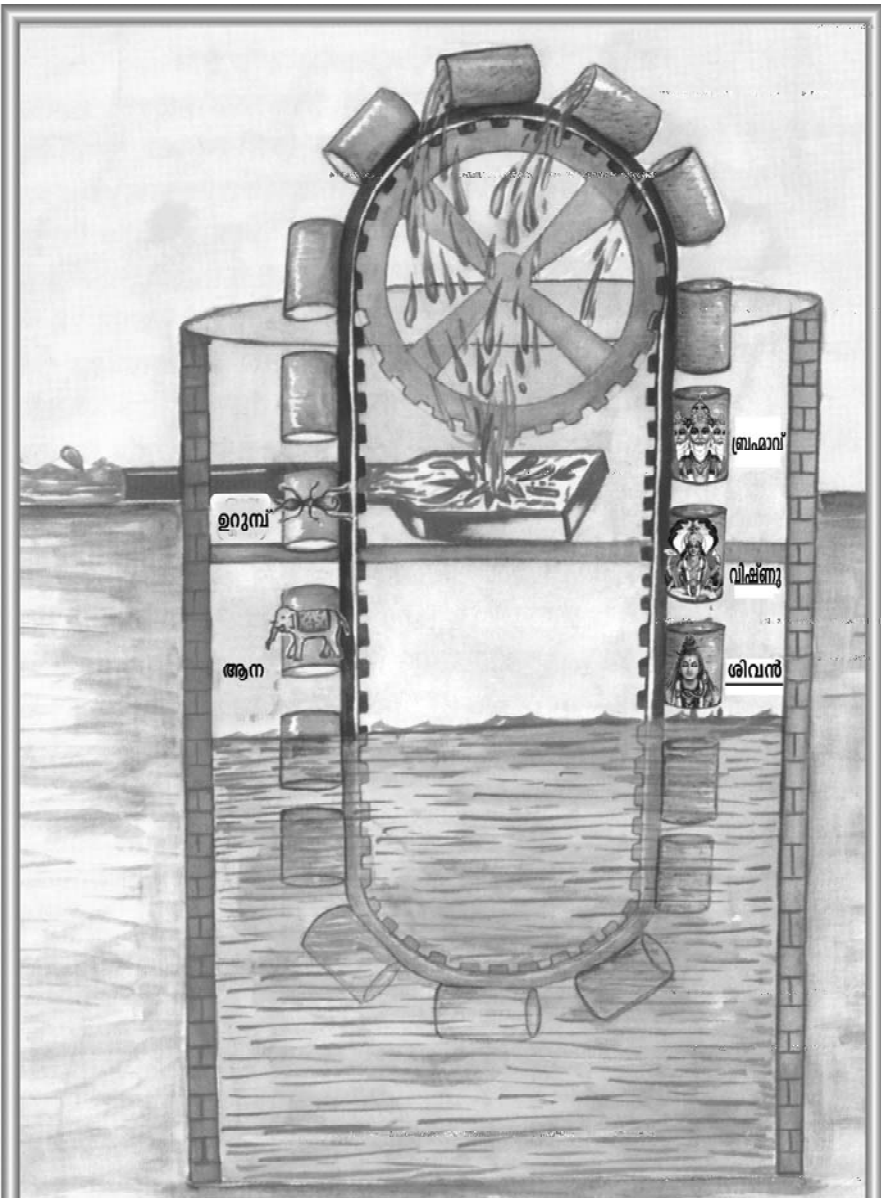
ശുക്രാദിക ബ്രഹ്മാദിക ദേവാ ഹരഹഽ ഡോരീ ബന്ദേ സബ് ബേവാ കോടിക കർതാ ഹിർതാ ദേവ്യാ ഹരഹഽ ഡോരീ കഹും സു ലേഖാ ചതുർഭുജീ ഭഗവാൻ കഹാവൈ, ഹരഹഽ ഡോരീ ബന്ദേ സബ് ആവൈ യോ ഹൈ ഖോഖാപൂർ കാ കു ആ, യാ മെം പടാ സോ നിശ്ചയ മുവാ

ജ്യോതി നിരജ്ഞ (കാലബലി) ന്റെ അധീനതയിലകപ്പെട്ട് ഈ മൂന്ന് ദേവതമാരും (രജോഗുണ, സത്ഗുണ, തമോഗുണ, ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, ശിവ) തങ്ങളുടെ മഹിമ പ്രകടമാക്കി ജീവികളെ സ്വർഗ്ഗ-നരകത്തിലും, വേസാഗരത്തിലും (84 ലക്ഷം യോനികളിൽ) ഇട്ട് വട്ടം കറക്കുന്നു. ജ്യോതി നിരജ്ഞൻ തന്റെ മായയാൽ നാഗിനിയേപ്പോലെ ജീവികളെ ജനിപ്പിക്കുകയും (ഉത്പാദിപ്പിക്കുകയും) പിന്നെ കൊല്ലുകയും ചെയ്യുന്നു. എങ്ങിനെയാണോ നാഗിനി തന്റെ വാല് കൊണ്ട് മുട്ടകളുടെ ചുറ്റും കുണ്ഡലിനി ഉണ്ടാക്കുന്നുവോ പിന്നീട് ആ മുട്ടകളിൽ ഫണം (സിർ-തല) അടിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് മുട്ടകൾ പൊട്ടി പോകുന്നു. അതിൽ നിന്നും കുട്ടികൾ പുറത്ത് വരുന്നു. അതിനെ നാഗിനി തിന്നുന്നു. ഫണം അടിക്കുമ്പോൾ (തല അടിക്കുമ്പോൾ) കുറേ മുട്ടകൾ പൊട്ടുന്നു എന്തെന്നാൽ നാഗിനി കുറേ മുട്ടകൾ ഇടുന്നു. പൊട്ടുന്ന മുട്ടകളിൽ നിന്നും കുഞ്ഞുങ്ങൾ പുറത്തുവരുന്നു. നാഗിനിയുടെ കുണ്ഡലിനിയിൽ നിന്നും സർപ്പിണിയുടെ വാലിന്റെ ചുറ്റലിൽ നിന്നും പുറത്തു വരുന്ന ആ കുട്ടികൾ രക്ഷപ്പെടുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ കുണ്ഡലിനിയിൽ അത് (നാഗിനി) ഉപേക്ഷിക്കുന്നില്ല. എത്ര കുട്ടികളാണോ ആ കുണ്ഡലിയ്ക്കകെത്തുണ്ടോ അതിനെ മുഴുവനും അത് തിന്നുന്നു.

മായാ കാലീ നീഗിനീ, അപനേ ജായേ ഖാത ൂ

കുണ്ഡലി മെം ഹോതെ നഹിം സൗ പാതോം കീ ബാത് ൂ

ഇതുപോലെയാണ് ഈ കാലബലിയുടെ വല നിരജ്ഞൻ വരെയുള്ള ഭക്തിമാർഗ്ഗം മുഴുവൻ സന്യാസിമാരുടെ പേരിലും ചെയ്താലും ഈ നിരജ്ഞന്റെ കുണ്ഡലിനിയിൽ നിന്നും (ഇരുപത്തി ഒന്ന് ബ്രഹ്മാൻഡങ്ങളിൽ നിന്നും) പുറത്തു വരാൻ കഴിയില്ല. എന്തെന്നാൽ ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, മഹേശ്, മുതലായവരും നിരജ്ഞന്റെ കുണ്ഡലിനിയിലാണ്. ഇവർ വെറും അവതാര രൂപികളായി മാത്രം വരുന്നു. പിന്നെയും ജന്മ-മൃത്യു എന്ന ചക്രത്തിൽ നട്ടം തിരിയുന്നു. അതുകൊണ്ട് ചിന്തിക്കു ധ്രുവനും, പ്രഹ്ലാദനും, ശുക ദേവനും ജപിച്ചിട്ടും അവർ പോലും ഈ ചക്രത്തിൽ നിന്നും മോചിതരായില്ല. എന്തെന്നാൽ വിഷ്ണു പുരാണത്തിൽ ആദ്യ അധ്യായത്തിൽ 12-ലെ ശ്ലോകം 93-ൽ പേജ് നമ്പർ 51 - ൽ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ധ്രുവകേവലം ഒരു 'കല്പാന്തം' വരെ അതായത് ഒരായിരം ചതുർയുഗം വരെ മാത്രം മോചിതരായിരുന്നു. മോക്ഷം കിട്ടി. അതുകൊണ്ട് കാലലോകത്തിൽ തന്നെ വസിച്ചു. "ഓം നമഃ ഭഗവതെ വാസുദേവായ" മന്ത്രം ജപിക്കുന്ന ഭക്തരും കൃഷ്ണനെയാണ് ഭജിക്കുന്നത്. അവരും 84 യോനികളിലൂടെയുള്ള ചക്രത്തിൽ കറങ്ങി (ജനന-മരണം) മുക്തി പ്രാപിക്കുന്നില്ല. ഇത് പരമപുജ്യ കബീർ

യോ ഹർഹത് കാ കുവ് ലോയ്, യാ ഗൽ ബന്ധ്യാ ഹൈ സബ് കോയ് .
 കീടി കുഞ്ചർ ഔർ അവതാര, ഹർഹത് ദോരി ബന്ദേ കായ് ബാരാ

കാലലോകത്തിൽ ജനന മരണ ചക്രം

സാഹസ്യം ആദരണീയനായ ഗരീബുദാസ് സാഹസ്യന്റെയും മഹാരാജിന്റെയും വാക്കുകളിൽ നിന്നും പ്രത്യക്ഷ തെളിവുസഹിതം നൽകുന്നു.

അനന്ത കോടി അവതാർ ഹൈ മായാ കൈ ഗോവിന്ദ്
കർതാ ഹോ ഹോ അവതരേ ബഹുത് പടേ ജഗ് ഫന്ദ

സത് പുരുഷ കബീർ സാഹസ്യന്റെ ഭക്തിയിൽ മാത്രമേ ജീവികൾക്ക് മുക്തി(മോക്ഷം) കിട്ടുകയുള്ളൂ.

ജീവികൾ സത്ലോകത്തിൽ എപ്പോഴാണോ തിരിച്ചെത്തിയില്ലയോ അതുവരെ കാല ലോകത്തിൽ ഇതുപോലെ ജനന-മരണമാകുന്ന കാല ചക്രത്തിൽ അവരവരുടെ കർമ്മ ഫലമനുസരിച്ച് 84 ലക്ഷം യോനികളിൽ കൂടി വീണ്ടും വീണ്ടും കഷ്ടതകൾ അനുഭവിച്ചു കൊണ്ടേയിരിക്കും. മായ (ദുർഗ്ഗ) യിൽ നിന്നും ജനിച്ച കോടിക്കണക്കിന് ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, മഹേശ്വരന്മാർ മരിച്ചു കഴിഞ്ഞു. എല്ലാവരും ഭഗവാന്റെ അവതാര രൂപത്തിൽ വന്നവരാണ്. പിന്നീട് കർമ്മ ബന്ധത്തിൽ അകപ്പെട്ട കർമ്മഫലമനുഭവിച്ച് 84 ലക്ഷം യോനികളിൽക്കൂടെ ജന്മ-മൃത്യുവിൽ കൂടെ കടന്നു പോയി. അതായത് ഭഗവാൻ വിഷ്ണുവിന് നാരദശാപം ഉണ്ടായി. അദ്ദേഹം പിന്നീട് ശ്രീരാമനായി അയോധ്യയിൽ ജനിച്ചു. അപ്പോൾ ശ്രീരാമൻ ബാലിയെ വധിച്ചു. ആ കർമ്മഫലം അനുഭവിക്കാനായി ശ്രീകൃഷ്ണനായി ജനിച്ചു. ആ സമയത്ത് ബാലിയുടെ ആത്മാവ് വേട്ടക്കാരനായി ജനിച്ച പകരം വീട്ടി. ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ കാലിൽ വിഷമുള്ള അമ്പ് എയ്ത് വധിച്ചു. മഹാരാജ് ഗരീബുദാസ്ജി തന്റെ വാക്കുകളിൽ കൂടി പറയുന്നു -

ബ്രഹ്മാ വിഷ്ണു മഹേശ്വർ മായാ, ഔർധർമരായ കഹിയേ ഇൻപാഞ്ചോ മില പരപൻച ബനായാ, വാണി ഹമരി ലഹിയേ ഇൻ പാഞ്ചോ മില ജീവ അടകായേ, ജുഗന-ജുഗന ഹം ആൻ ഛരുടായേ ബന്ദിഛോട ഹമാരാ നാമ, അജർ അമർ ഹൈ അസ്ഥിര റാമം പീർ പൈഗംബർ കുതുബ ഔലിയാ, സുരനര മുനിജൻ ജ്ഞാനീ യേതാ കോ തോ രാഹ് ന പായാ, ജമ കേ ബന്ദേ പ്രാണീ ധർമരായ് കീ ധുമാ-ധാമീ, ജമപർ ജംഗ് ചലാഉലം ജോരാ കോ തോ ജാൻന ദുൻഗാ, ബാൻ അദല ഘർ ല്യാഉലം കാല അകാല ദോഹും കോമോസും, മഹാകാല സിർ മുൻടും മൈം തൊ തഖ്ത ഹജുരി ഹുകമീ, ചോർ ഖോജ കും ഡുംഡും മുലാ മായ മഹ മൈം ബൈഠി, ഹംസാ ചുൻ-ചുൻ ഖാഹു ജ്യോതി സ്വരൂപി ഭയാ നിരജ്ഞൻ, മൈം ഹീ കർതാ ഭാഹു സൻഹസ അഠാസീ ദീപ മുനീശർ, ബന്ദേ മുലാ ഡോരീ ഐത്യം മൈം ജമകാ തലബാനാ, ചലിയേ പുരുഷ കീശോരി മുലാ കാ തൊ മാഥാ ഭാഗും, സതകീ മൊഹർ കരുംഗാ പുരുഷ ദീപ കും ഹംസ ചലാഉലം ദരാ ന രോകൻ ഭുൻഗാ

ഹമ തോ ബന്ദി ഛോട് കഹാവാം, ധർമരായ് ഹൈ ചകവൈ സതലോക കീ സകല സുനാവാം, വാണീ ഹമരീ അവവൈ നൗ ലാവ് പടടൻ ഉൗപർ വേലും, സാഹദരേ കൂ രോക്കും ദ്വാദസ കോടി കടക സബ് കാടും, ഹംസ പഠാളം മോഖും ചൗദഹ ഭൂവൻ ഗമൻ ഹൈ മേരാ, ജല മന മെം സർബംഗീ ഖാലിക ഖലക ഖലക മെം ഖാലിക,രഅവിഗത അചല അഭംഗീ അഗർ അലീല ചക്ര ഹൈ മേരാ, ജിത സെ ഹം ചല ആയേ പാൻചോം പർ പ്രവാനാ മേരാ, ബന്ദി ഛൂടാവൻ ധായേ ജഹാം ഓംകാർ നിരജ്ഞൻ നാഹീം, ബ്രഹ്മാ വിഷ്ണു വേദ നഹീം ജാഹീം ജഹീം കർതാ നഹീം ജാൻ ഭഗവാനാ, കായാ മായാ പിണ്ഡ ന പ്രാണാ പാച് തത്വ തീനോം ഗുണ നാഹീം, ജോരാ കാല ദീപ നഹീം ജാഹീം അമർ കരും സത്ലോക പഠാളും, തന്തൈം ബന്ദി ഛോട് കഹാളും

കബീർ പരമേശ്വർ (കവിർദേവ്) ന്റെ മഹിമ പറഞ്ഞു കൊണ്ട് ആദരണീയനായ ഗരീബ്ദാസ് പറയുകയാണ് എന്തെന്നാൽ പ്രഭു കവിർ (കവിർ ദേവ്) ബന്ദിഛോട് ആകുന്നു. ബന്ദിഛോടിന്റെ അർഥം കാലന്റെ കാരാഗൃഹത്തിൽ നിന്നും മോചിപ്പിക്കുന്നവൻ. കാല ബ്രഹ്മിന്റെ ഇരു പത്തി ഒന്ന് ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളിലും സർവ്വ പ്രാണികളും പാപം കാരണത്താൽ കാലന്റെ ബന്ദികളാണ്. പൂർണ്ണ പരമാത്മാ (കവിർദേവ്) കബീർ സാഹബ് പാപത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നു. (ഇല്ലാതാക്കുന്നു) പാപത്തെ ബ്രഹ്മ് നശിപ്പിക്കുന്നില്ല. പരബ്രഹ്മ് നശിപ്പിക്കുന്നില്ല. ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, ശിവനും നശിപ്പിക്കുന്നില്ല. കർമ്മം എന്താണോ ആ ഫലം നൽകുന്നു. അതു കൊണ്ട് യജുർവേദ അധ്യായം 5 ലെ മന്ത്രം 32-ൽ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. “കവിരോധാരി രസി” കവിർദേവ് (കബീർ പരമേശ്വർ) പാപങ്ങളുടെ ശത്രുവാണ്. ‘ബംഭാരി രസി’ ബന്ദനങ്ങളുടെ ശത്രു അതായത് ബന്ദി ഛോട് ആണ്. (ബന്ദനത്തിൽ നിന്നും മോചിപ്പിക്കുന്നു).

ഈ അഞ്ച് (ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, ശിവ, മായ, ധർമരായ്) പേർക്കും മുകളിൽ സത് പുരുഷ പരമാത്മാ (കവിർദേവ്) ഉണ്ട്. അദ്ദേഹമാണ് സത്ലോകത്തിലെ യജമാനൻ. ബാക്കി യെല്ലാം സർവ്വ പരബ്രഹ്മ് -ബ്രഹ്മ്, (ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, ശിവ) മുതലായവരും മായയും നാശമുള്ള ദേവാത്മാക്കളാണ്. മഹാപ്രളയത്തിൽ ഇവരും ഇവരുടെ ലോകവും നശിക്കുന്നു. സാധാരണ ജീവികളിൽ നിന്നും അനേകായിരം ഗുണങ്ങളും ദീർഘായുസും ഇവർക്കുണ്ട്. എന്നാൽ നിശ്ചയിച്ച സമയം ആ ദിവസം തീർച്ചയായും പൂർത്തിയാക്കും. ആദരണീയ ഗരീബ് ദാസ്ജി മഹാരാജ് പറയുകയാണ് -

ശിവ ബ്രഹ്മ കാ, രാജ്, ഇന്ദ്ര ഗിനതി കഹാം

ചാർമുക്തി വൈകുണ്ഠ സമഞ്ച യേതാ ലഹ്യാ ധ്വ

സൻഖ ജുഗൻ കീ ജ്യുനീ, ഉമ്ര ബട് ധാരി യാ ്യ
 ജാ ജനനീ കുർബാൻ, സു കാഗജ പാരിയാ ്യ
 യേതി ഉമ്ര ബുലന്ദ മരൈഗാ അന്തരേ ്യ
 സത്ഗുരു ലഗേ ന കാൻ ന ദൈൻടേ സന്തരേ ്യ

സംഘ് യുഗത്തിലെ എത്ര ദീർഘായുസുകാരായാലും ശരി ഒരു ദിവസം തീർച്ചയായും നാശമുണ്ടാകും. അതായത് മരണം സംഭവിക്കും. അഥവാ സത്പുരുഷപരമാത്മാ (കവിർദേവ്) കബീർ സാഹബ്ബിന്റെ നാമ ഉപദേശം പൂർണ്ണ സത് (ഗുരു) അതിലെ മുൻ മന്ത്രങ്ങൾ (ഒന്ന് ഓം+(തത്+സത്) സാങ്കേതികമാണ്) തരുന്നു. അത് പൂർണ്ണ സത്തിൽ നിന്നും നാമം സ്വീകരിക്കണമെന്ന് ആജ്ഞാപിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നും ഉപദേശം വാങ്ങി നാമത്തിന്റെ ഫലപ്രാപ്തി സമ്പാദിച്ച് സത്ലോകത്തിലെ അധികാരികളായ ഹംസങ്ങളായി മാറാൻ സാധിക്കുന്നു. യഥാർത്ഥ ഉപാസന (പൂജ) കൂടാതെ എത്രനാൾ പ്രവർത്തിച്ചാലും ഫലമുണ്ടാകില്ല കാരണം നിരജ്ഞൻ ലോകത്തിൽ ദുഃഖം മാത്രമാണ്.

കബീർ, ജീവനാ തോ മോടാ ഹീ ലലാ, ജൈ സത സുമരൻ ഹോയ ്യ
 ലാഖ് വർഷ കാ ജീവനാ, ലേഖൈ ധരൈ നാ കോയ ്യ

കബീർ സാഹബ്ബ് തന്റെ (പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മത്തിന്റെ) അറിവിനെകുറിച്ച് സ്വയം പറയുന്നു. എന്തെന്നാൽ എല്ലാ ദൈവങ്ങളുടെ മുകളിൽ അസംഖ്യം, ഭൂജങ്ങളോടു കൂടിയ പരമാത്മാ സത്പുരുഷനുണ്ട്. അത് സത്യലോകത്തിൽ (സച്ചഖണ്ഡ,സത്ധാമ)വസിക്കുന്നു. അതിനുള്ളിൽ എല്ലാ ലോകങ്ങളും (ബ്രഹ്മ്/ കാലൻ) 21 ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളും ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, ശിവ, ശക്തികളുടേയും, പരബ്രഹ്മത്തിന്റെ ഏഴ് സംഘ് ബ്രഹ്മാണ്ഡവും മറ്റു സർവ്വ ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളും) വരുന്നു. അവിടെ സത്യനാമം, സാര നാമജപം കൊണ്ടു മാത്രമേ പോകാൻ കഴിയൂ. അത് പൂർണ്ണ ഗുരുവിൽ നിന്നാണ് ലഭിക്കുന്നത്. സച്ഛ ഖണ്ഡ (സത്ലോക)ത്തിൽ പോകുന്ന ആത്മാക്കൾക്ക് പുനർജന്മം ഉണ്ടാകുന്നില്ല. സത്പുരുഷ (പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മ്) കബീർ സാഹബ്ബ് (കവിർദേവ്) ആണ് മറ്റ് ലോകങ്ങളിലും വ്യത്യസ്തമായ പേരുകളാൽ വിരാജിക്കുന്നത് (വസിക്കുന്നത്) അതായത് അലഖ ലോകത്തിൽ അലഖപുരുഷ, അഗമ ലോകത്തിൽ അഗമപുരുഷ, അകഹ ലോകത്തിൽ അനാമി പുരുഷ എന്നീ പേരുകളിൽ വസിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം ഉപമാത്മക പേരുകൾ ആണ്. എന്നാൽ യഥാർത്ഥ പേർ ആ പൂർണ്ണ പുരുഷന്റെ കവിർദേവ് എന്നാണ്. (ഓഷാ വ്യത്യ്യാസത്തിൽ പിന്നീട് അത് കബീർ സാഹബ്ബ് ആയി)

“ആദരണീയ നാനക സാഹബ്ബിന്റെ വാക്കുകളിൽ സൃഷ്ടി രചനയുടെ സൂചന”

ശ്രീ നാനക് സാഹബ്ബ്ജിയുടെ അമൃതവാണി, മഹലാ രാഗ ബിലാ വലു, അംശ (ഗുരുഗ്രന്ഥം പേജ് 839)

ആപേ സചു കീ ആ കർ ജോഡി അൻഡജ ഹോഡി ജോഡി വി ഹോഡ് ധർതി ആകാശ കീഘ ബൈസണ കള മാള രാതി ദിനസു കീഘ ഭള ഭള ജീൻ കീഘ കരി വേഖനഹാരാ (3)

ശ്രീതിആ ബ്രഹ്മ -വിസനു-മഹേസാ ദേവീ ദേവ ഉപാഘ വേസം (4) പൗണ പാണീ അഗനീ ബിസരാള താഹീ നിരജ്ഞൻ സാചോ നാള തിസു മഹി മനുവ രഹിആ ലിവ ലാഹു പ്രണവതി നാനകു കാലു ന ഖാഹു(10)

മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച അമൃതവാണിയുടെ ഭാവാര്മം ഇങ്ങിനെയാണ്. എന്തെന്നാൽ യഥാർഥ പരമാത്മാ (സത്പുരുഷ) സ്വയം തന്റെ കൈകൾ കൊണ്ട് എല്ലാ സൃഷ്ടികളും നടത്തി. അദ്ദേഹം തന്നെയാണ് അണ്ഡാ (മുട്ട) ഉണ്ടാക്കിയത്, പിന്നീട് പൊട്ടിച്ചു അതിൽ നിന്നും ജ്യോതിനിരജ്ഞൻ പുറത്തു വന്നു. ആ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവ് എല്ലാ പ്രാണികൾക്കും താമസിക്കാനായി ഭൂമി (ധർതി), ആകാശം, പവൻ (വായു), പാനി (വെള്ളം), അഗ്നി എന്നിങ്ങനെ അഞ്ചു തത്വങ്ങൾ (ഘടകങ്ങൾ) ഉണ്ടാക്കി. തന്നാൽ സൃഷ്ടിച്ച സൃഷ്ടിക്ക് താൻ തന്നെ സാക്ഷി. മറ്റൊരു യഥാർഥ അറിവുള്ള ആരേയും (ആർക്കും) നൽകിയില്ല. പിന്നീട് മുട്ട പൊട്ടിയതുകൊണ്ട് നിരജ്ഞനുശേഷം മൂന്നുപേർ ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, ശിവ ഉത്പത്തി ഉണ്ടായി. മറ്റ് ദേവീ-ദേവതമാരുടെ ഉത്പത്തിയുണ്ടായി. എണ്ണമറ്റ് (അസംഖ്യം) ജീവികൾ ഉണ്ടായി. അതിന് ശേഷം മറ്റ് ദേവന്മാരുടെ ജീവചരിത്രവും മറ്റ് ഋഷിമാരുടെ അനുഭവങ്ങളും ആറ് ശാസ്ത്രങ്ങളും പതിനെട്ട് പുരാണങ്ങളും ഉണ്ടായി. പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിന്റെ യഥാർഥ പേര് (സത്യനാമം) ന്റെ സാധന (ഉപാസന) അനന്യമായ മനസാൽ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടും ഗുരു മര്യാദയിൽ ജീവിക്കുന്നവരേയും (പ്രണവതി) ശ്രീനാനാക്ജി പറയുന്നു കാലൻ കേഴിക്കുന്നില്ല.

രാഗ മാരു (അംശ) അമൃതവാണി മഹലാ (ഗുരു ഗ്രന്ഥം പേജ് 1037) സുനഹു ബ്രഹ്മ ബിസനു, മഹേസു ഉപാഘ സുനേ വരതേ ജുഗ സബാഘ ഇസുപദ വിചാരേ സോ ജനു പുരാ തിസ മിലിഘ ഭരമു ചുകാഇദാ (3) സാമവേദു, രുഗു ജുജരു അഥരബണു ബ്രഹ്മമോ മുഖ മാനആ ഹൈ ത്രൈഗുണ താ കീ കീമത് കഹി ന സകൈ കോ തിള ബോലെ ജിള ബുലാഹുഭാ

മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച അമൃതവാണിയുടെ സാരാംശം ഇങ്ങിനെയാണ്. ഏതൊരു സന്താനോ പൂർണ്ണ സൃഷ്ടിയുടെ രചന (സൃഷ്ടിയെ കുറിച്ച്) കേൾപ്പിക്കുന്നുവോ (പറയുന്നുവോ) എന്തെന്നാൽ മുട്ട രണ്ടു ഭാഗങ്ങളിലായി (പൊട്ടി) ആർ പുറത്തു വന്നു, ആരാണോ ബ്രഹ്മലോകത്തിലെ ശൂന്യതയിൽ അതായത് ഗുപ്തസ്ഥാനത്ത് (രഹസ്യ സ്ഥാന

ത്ത്) ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, ശിവ-സൃഷ്ടി നടത്തിയ ആ പരമാത്മാവ് ആരാണ്? ആരാണ് ബ്രഹ്മ്/ കാലന്റെ വായിൽ നിന്ന് നാല് വേദങ്ങളും (പവിത്ര ഗൃഗോദം, യജുർവേദം, സാമവേദം, അഥർവവേദം) ഉച്ചരിപ്പിച്ചോ, ആ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവ് എങ്ങിനെ ആഗ്രഹിച്ചുവോ അങ്ങിനെ ഓരോ ജീവികളെയും വിളിച്ചു. ഈ സർവ്വ ജ്ഞാനത്തെ പറ്റി പറയുന്ന സന്തിനെ കിട്ടിയാൽ (കണ്ടു മുട്ടിയാൽ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ പോകൂ. എല്ലാ സംശയങ്ങളും പൂർത്തികരിയ്ക്കൂ. അദ്ദേഹമാണ് പൂർണ്ണ സന്ത് അതായത് തത്വദർശി.

രാഗ മാരു (അനന്ദ്) പവിത്ര വാണി, മേഹലാ 1 (ഗുരു ഗ്രന്ത് പേജ് നം 1037)

ശ്രീ ഗുരു ഗ്രന്ഥ സാഹേബ് പേജ് 929 അമൃതവാണി ശ്രീ നാനക ജിയുടെ രാഗ രാമകലി മഹലാ ഭവണി ഓ അം കാർ - 2

ഓ അം കാരി ബ്രഹ്മ ഉത്പത്തി ഓ അം കരു കീ ആ ജിനി ചിത ഓ അം കാരി സൈല ജുഗ ഭന്ദ ഓ അം കാരി ബേദ നിരമന്ദ ഓ അം കാരി സബദി ഉധരേ ഓ അം കാരി ഗുരുമു ഖിതരേ ഓം നമ അഖരു ത്രിഭവണ സാരൂ 2

മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച് അമൃതവാണിയിൽ ശ്രീനാനക് സാഹേബ്ജി പറയുകയാണ് എന്തെന്നാൽ ഓംകാരത്തിൽ അതായത് ജ്യോതി നിരജ്ഞ (കാലൻ) നിൽനിന്ന് ബ്രഹ്മാജിയുടെ ഉത്പത്തിയുണ്ടായി. യുഗങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ് ഓംകാർ (ബ്രഹ്മ്) വേദങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചു. അത് ബ്രഹ്മാവിന് കിട്ടി. മൂന്നുലോകങ്ങളുടെയും ഭേതിക്ക് കേവലം ഒരു ഓം മന്ത്രം മാത്രം വാസതവത്തിൽ ജപിക്കുന്നു. ഈ ഓം ശബ്ദം പൂർണ്ണ സന്തിൽ നിന്ന് ഉപദേശം വാങ്ങി അതായത് ഗുരുവായി അംഗീകരിച്ച് ജപിക്കുന്നതു കൊണ്ട് മാത്രമേ മോക്ഷം കിട്ടുകയുള്ളൂ.

ഭാവർത്ഥം - ഈ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പവിത്ര വാണി പ്രകാരം അതായത് ഒരു സന്ത് ആരാനോ പരിപൂർണ്ണമായി സംപൂർണ്ണ സൃഷ്ടിരചന വർണ്ണിക്കുന്നത്, അതിൽ ആരാണ് പിളർന്ന മുട്ടയുടെ രണ്ട് ഭാഗത്തിൽ നിന്ന് ജനിച്ചതും, പിന്നെ ആരാണ് ശൂന്യതയിൽ ബ്രഹ്മ് ലോകം സൃഷ്ടിച്ചത് അതായത് ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു ശിവ എന്നിവരെ രഹസ്യമായി സൃഷ്ടിച്ചത്, ആരാനോ ബ്രഹ്മിനോട് (കാലൻ), നാല് വേദം സൃഷ്ടിക്കാനായി പ്രേരിപ്പിച്ചത് ആ സർവ്വ ശക്തനായ പരമാത്മാവ് ഇച്ഛിക്കുംപോലെ തന്നെ എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളെക്കൊണ്ട് പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചലിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, അധവ നമ്മൾ ഒരു സന്തിനെ കണ്ടുമുട്ടിയാൽ അദ്ദേഹം സംപൂർണ്ണ സൃഷ്ടിയെ കുറിച്ച് പരിപൂർണ്ണ വിജ്ഞാനം വിവരിക്കുകയും നമ്മുടെ എല്ലാ സംശയങ്ങൾക്കും മറുപടി തന്ന്, നമ്മളെ എല്ലാ (പ്രമാണങ്ങൾ) വേദ പ്രകാരം തൃപ്തിപ്പെടുത്തി പറഞ്ഞുതരുന്നതാരോ അദ്ദേഹം ആണ് ശരിയായ തത്ത്വദർശിയായ സന്ത് (അധവ പരമാത്മാ തന്നെ) കാരണം പരമാത്മാവിന് മാത്രമേ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിനെ പറ്റി വിവരിക്കാൻ സാധിക്കൂ.

വിശേഷത - ശ്രീനാനകസാഹെബ്ബ്ജി മുന്ന് മന്ത്രങ്ങളെ (ഓം +തത്+സത്) എന്താൽ ഓങ്കാരത്തിൽ നിന്നാണ് ജോതി നിരജ്ഞനായ (കാലന്റെ) ഉൽപത്തി, പിന്നീട് യുഗങ്ങളോളം അലഞ്ഞതിന് ശേഷം ഓങ്കാരമായ ബ്രഹ്മ് നാല് വേദങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചു. അതു പിന്നീട് ബ്രഹ്മാജിയുടെ കൈയിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. ഈ മുന്ന് ലോകത്തിന്റെ ഭക്തിക്ക് ഓങ്കാരം മാത്രം മതിയാകും. പക്ഷെ യഥാർത്ഥ മോക്ഷത്തിന് ഇതു പോരാ, അതിന് ഒരു തത്ത്വദർശിയായ ഒരു സന്തിന് മാത്രമേ സഹായിക്കാൻ കഴിയൂ അതിന് ഫലം ഉണ്ടാകും. (പേജ് 1038)

ഉത്തമ സതിഗുരു പുരുഷ നിരാലേ, സമ്പദി രതേ ഹരി രസ മതവാലേ റിധി ബുധി സിധി ഗി ആൻ ഗുരു തേ പാഹുഐ, പുരേ ഭാഗ മിലാഹുദാ സതി ഗുരു തേ പാഹു ബിചാരാ സുന സമാധി സചേ ഘർബാരാ നാനക നിരമല നാദുസ ബദധുനി, സചുരാമൈ നാമി സമാഹുദാ (17.5.17)

മുകളിൽ പറഞ്ഞ അമൃതവാണിയുടെ അർത്ഥം ഇതാകുന്നു എന്തെന്നാൽ വാസ്തവികമായ അർത്ഥം (ജ്ഞാനം) നൽകുന്ന സത്ഗുരുവളരെ കുറവാണ്. അവർ കേവലം നാമം ജപിക്കുന്നു. മറ്റുള്ള ഹായോഗ സാധനങ്ങൾ പറയുന്നില്ല. നിങ്ങൾക്ക് ധനം, സമ്പാദ്യം, പദവി, ബുദ്ധി, ശക്തി, ഭക്തി എല്ലാം വേണമെങ്കിൽ ആഭക്തി മാർഗത്തിന്റെ ജ്ഞാനം (അറിവ്) പൂർണ്ണസത് മാത്രമേ പ്രദാനം ചെയ്യാനറിയൂ. അങ്ങിനെയുള്ള പൂർണ്ണസത് വലിയ ഭാഗ്യം കൊണ്ട് മാത്രമേ ലഭിക്കൂ. ആ പൂർണ്ണസത് വിവരിച്ച് പറയും എന്തെന്നാൽ മുകളിൽ ശൂന്യ (ആകാശത്തിൽ) തന്റെ വാസ്തവികമായ വീട് (സത്യലോക) പരമേശ്വരനാണ് സൃഷ്ടിച്ചതെന്ന്.

അതിൽ ഒരു വാസ്തവികമായ സാരനാമത്തിന്റെ ശബ്ദമുണ്ടായിരിക്കാണ്ടിരിക്കുന്നു. ആ ആനന്ദത്തിൽ അവിനാശിയായ പരമേശ്വരിന്റെ സാരശബ്ദം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അതായത് ആ വാസതവികമായ സുഖപ്രദമായ സ്ഥാനത്ത് വസിക്കാൻ കഴിയുന്നു. മറ്റു നാമങ്ങളിലും ഗുരുക്കളിലും ഇത് സാധ്യമല്ല.

നാനകജി ഗുരു ഗ്രന്ഥിൽ പലപ്പോഴായി ഗുപ്ത രൂപത്തിൽ (ഓം, തത്, സത്) എന്ന് വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്, പക്ഷെ ആ വാക്കുകൾ തത്ത്വദർശിയായ ഒരു സന്തിന് മാത്രമേ ശരിയായ രീതിയിൽ വേർതിരിച്ച് എടുക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

- ആൻശിക അമൃതവാണി മഹലാ പഹലാ ശ്രീ.ഗു പേജ് 359-360)
- 1) സിവ നഗരി മഹി ആസണി ബൈസള കലപത്യാഗിവാദം
 - 2) സിൻഡി സബദ സദാ ധുനി സോഹൈ അഹിനിസി പുരൈ നാദം
 - 3) ഹരി കിരകി രഹ പാസി ഹമാരീ ഗുരു മുഖ പൻഥ അതീത
 - 4) സഹനീ ജോതി ഹമാരീ സൻമിഅ നാനാ വരണ അനേകു കഹനാനക സുണി ഭർമരീ ജോഗീ പരബ്രഹ്മ ലിവ ഏകം

മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച അമൃതവാണിയിലൂടെ ഭാവാർത്ഥം ശ്രീനാനകജി

സാഹേബ് പരയുകയാണ് എന്തെന്നാൽ അല്ലയോ ഭർമരീ യോഗിജീ താങ്കളുടെ ഉപാസന ശിവനെയാണ്. അതുകൊണ്ട് താങ്കൾക്ക് ശിവന ഗരിയിൽ (ശിവലോകത്ത്) സ്ഥാനം കിട്ടി. ശരീരത്തിൽ സിംഗി മുതലായ ശബ്ദങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നത് ഈ താമരയിൽ നിന്നാണ്. ടെലിവിഷ്ണിലുള്ളതു പോലെ ഓരോരോ ദേവന്മാരുടെ ലോകത്ത് നിന്നും കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഞാൻ ഒരു പരമാത്മാ പരമഅക്ഷർ ബ്രഹ്മ അതായത് എല്ലാത്തിനുമപ്പുറം ഏതൊന്നാണോ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവ് ആകുന്നു. മറ്റുള്ള ഒരു പരമാത്മാവിലും മനസ് വയ്ക്കുന്നില്ല. മുഴുകുന്നില്ല.

നാം (ഞാൻ) പുറമേയുള്ള ഗോഷ്ടികൾ (ട്രേഡ് പൂരട്ടുന്നത്, ദബ്ബ് കൈയ്യിൽ വയ്ക്കുക എന്നിവ) ചെയ്യുന്നില്ല. ഞാൻ സർവ്വ പ്രാണികളേയും ഒരു പൂർണ്ണ പരമാത്മാ (സത്പുരുഷ) വിന്റെ സത്താ നങ്ങളായി കണക്കാക്കുന്നു. സർവ്വവും ആ ശക്തിയിലാണ് ചലിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ മുദ്ര യഥാർത്ഥ നാമജപം ഗുരുവിൽ നിന്ന് പ്രാപ്തമാക്കേണ്ടതാണ്. അതായത് ക്ഷമിക്കുകയെന്നതാണ് നമ്മുടെ ബാണാ (വേഷ ഭൂഷ) ആകുന്നു. ഞാൻ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിന്റെ ഉപാസകൻ (ഭക്തൻ) ആകുന്നു. അതുകൊണ്ട് പൂർണ്ണസത് ഗുരുവിന്റെ ഭക്തിമാർഗം ഇതിൽ നിന്നൊക്കെ ഭിന്നമാണ്.

അമൃതവാണി രാഗ ആസാ മഹലാ ശ്രീ ഗു. ഗ്ര. പേജ് 420)

പു. ആസാ മഹലാജീനിനാമു വിസാരി ആ ഭൂജെ ഭരമി ഭൂനാഹു മുലു ഹോഡി ഡാലീ ലഗേ കിഅ പാവഹി ഹാഹു സാഹിബു മേരാ എകു ഹൈ അവരു നഹീം ഭാഹു കിരപാ തേ സുഖു പാഇആസാചേ പരമാഹു ഗുര കീ സേവാ സോ കരേ ജിസു ആപി കരാഎ നാനക സിരു ദേ ഹുടീഹൈ ഭർഗഹ പതി പാഎ.8.18..

മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച വാണിയുടെ ഭാവാർത്ഥം - ശ്രീ നാനാക സാഹേബ് പരയുകയാണ്. ഏതൊരു പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിന്റെ വാസ്തവിക നാമം മാനിട്ട് മറ്റ് ദേവതമാരുടെ നാമജപത്തിൽ ഭ്രമിച്ചിരിക്കുന്നുവോ അവർ ഇങ്ങിനെ ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ വേർ (പൂർണ്ണ പരമാത്മാവ്) ഉപേക്ഷിച്ചിട്ട് ശാഖകളെ (മുനുഗുണങ്ങളുള്ള രജോഗുണ ബ്രഹ്മാ, സത്ഗുണ വിഷ്ണു, തമോഗുണ ശിവ) നനച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. (പുജിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു) ആ പുജകൊണ്ട് ഒരു സുഖവും ലഭിക്കില്ല. അതായത് ചെടി ഉണങ്ങിപ്പോകും. അപ്പോൾ അതിന്റെ തണലിൽ ഇരിയ്ക്കാൻ കഴിയില്ല.

ഭാവാര്മം- ശാസ്ത്രവിധിയ്ക്കനുസരിച്ചല്ലാത്ത പുജ ചെയ്യുന്നത് വെറുതെയാണ്. അതുകൊണ്ട് ഒരു പ്രയോജനവും ഇല്ല. ഇതിന്റെ തെളിവ് പവിത്ര ഗീത അധ്യായം 16 ശ്ലോകം 23-24-ൽ ഉണ്ട്. ആ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിനെ പ്രാപിക്കുന്നതിന് വേണ്ടി തോന്നിയതു പോലുള്ള ഉപാസനകൾ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ട് പൂർണ്ണ ഗുരുവിനെ സമർപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ട് യഥാർത്ഥനാമജപം കൊണ്ട് മോക്ഷ പ്രാപ്തിയുണ്ടാകും. അല്ലെങ്കിൽ മരണത്തിന് ശേഷം നരകത്തിൽ പോകേണ്ടിവരും.

(ശ്രീ ഗുരുഗ്രന്ഥ സാഹേബ് പേജ് ന. 843-844)

ബിലാ വലു മഹലാ മൈം മൻ ചാഹും ഘണാ സാചി വിഗാസി രാമ മോഹീ പ്രേമ പിരേ പ്രഭു അവിന്നസി രാമ അവിഗതോ ഹരിനാമു നാമഹ തിസൈ ഭാവൈ സോ മിഐ കിരപാലു സദാ ദഇആല ദാതാ ജീആ അൻദരി തു ജീഐ മൈം ആധാരു തേരാ തു ചസമു മേരാ മൈ താണു തകിആ തേരദാ സാചി സുചാ സദാ നാനക ഗുരസബദി ബുഗരു നിബേരദു.4..2..

മുകളിലുദ്ധരിച്ച അമൃതവാണിയിൽ ശ്രീ നാനക സാഹേബ്ജി പറയുന്നു എന്തെന്നാൽ അവിനാശി പൂർണ്ണ പരമാത്മാ നാമന്മാരുടെ നാമനാണ്. അതായത് ദേവന്മാരുടെയും ദേവനാണ്. (സർവ്വദേവന്മാരുടേയും, ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, ശിവന്മാരുടെയും, ബ്രഹ്മിന്റേയും, പരബ്രഹ്മിന്റേയും കൂടി നാമനാണ്. അതായത് സ്വാമിയാണ്) ഞാൻ യഥാർത്ഥ പേരിനെ ഹൃദയത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരിക്കുന്നു. അല്ലയോ പരമാത്മാ! സർവ്വപ്രാണികളുടേയും ജീവന്റെ ആധാരം (അസ്തിത്വം) താങ്കൾ തന്നെയാണല്ലോ. ഞാൻ താങ്കളുടെ ആശ്രിതനാണ്. താങ്കൾ എന്റെ യജമാനനുമായാണ്. താങ്കൾ തന്നെയാണ് ഗുരുവിന്റെ രൂപത്തിൽ വന്നിട്ട് സത്യഭക്തിയുടെ (യഥാർത്ഥഭക്തിയുടെ) നിർണ്ണായകമായ അറിവു തന്നിട്ട് എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളും പരിഹരിച്ചത്. അതായത് എല്ലാം സംശയങ്ങളും ദുരീകരിച്ചത്.

(ശ്രീ ഗുരു ഗ്രന്ഥ സാഹേബ് പേജ് ന. 721 രാഗ തിലക് മഹലാ 1)

യക അർജ ഗുഹതമ പേശതോ ദർ കുൻ കരതാർ.

ഹക്കാ കബീർ കരീമ തു ബേ അബ്ദ് പരവരദിഗാർ

നാനക ബുഗോയദ ജന തുരാ തേരോ ചാകരാം പാഖാക

ഈ അമൃതവാണിയിൽ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. അല്ലയോ ഹക്കാ കബീർ താങ്കൾ സത്കബീർ (കുൻ കരതാർ) ശബ്ദ ശക്തികൊണ്ട് സൃഷ്ടിനടത്തുന്ന ശബ്ദ സ്വരൂപിയായ പ്രഭു അതായത് സർവ്വ സൃഷ്ടിയുടെയും സൃഷ്ടി കർത്താവാണ്. താങ്കൾ തന്നെയാണ് ബേഎബ് (പരവരദിഗാർ) സർവ്വത്തേയും സംരക്ഷിക്കുന്ന ദയാലു

വായ പ്രഭു - ഞാൻ താങ്കളുടെ ദാസന്മാരിൽ ദാസനാണ്.

(ശ്രീ ഗുരുഗ്രന്ഥ സാഹേബ് പേജ് ന 24 രാഗ സീരി മഹലാ 1)

തേരാ ഏക് നാമ താരേ സൻസാർ മൊ ഐഹാ ആസ ഐഹോ ആധാർ. നാനക നീച കഹൈ ബിചാർ, ധാണക രൂപ രഹാ കരതാർ.

ഈ അമൃതവാണിയിൽ തെളിവു നൽകുന്നു. എന്തെന്നാൽ കാശിയിൽ ധാണക (നെയ്തുകാരൻ) ആകുന്നു. ഇതു (കരതാർ) തന്നെയാണ് കുലത്തിന്റെ സൃഷ്ടികർത്താവ്/ അതി ആധീനായിട്ട് നാനക സാഹേബ് പറയുകയാണ് എന്തെന്നാൽ ഞാൻ സത്യമാണ് പറയുന്നത്. ഈ നെയ്തുകാരൻ അതായത് കമ്പീർ നെയ്തുകാരൻ തന്നെയാണ് പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മ (സത്പുരുഷൻ) നാകുന്നു.

വിശേഷത - മുകളിൽ പറഞ്ഞവയിൽ നിന്നും കിട്ടുന്ന സാങ്കേതിക ജ്ഞാനത്തിൽ നിന്നും തെളിയുന്നത് സൃഷ്ടി രചന എങ്ങിനെയുണ്ടായി. ഇപ്പോൾ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിനെ പ്രാപിയ്ക്കണം. അത് പൂർണ്ണസത്തിൽ നിന്നും നാമം സ്വീകരിച്ചാൽ (ഉപദേശം സ്വീകരിച്ചാൽ മാത്രമേ സാധ്യമാകൂ)

“മറ്റു സന്യാസികൾ (സന്യാസിമാർ) മുഖാന്തിരമുള്ള സൃഷ്ടിയുടെ കഥ (പറഞ്ഞു കേട്ടകഥ)

മറ്റുള്ള സന്യാസിമാർ സൃഷ്ടി രചനയെ കുറിച്ച് എന്തിനാണോ പറഞ്ഞത് അത് എങ്ങിനെയെന്ന്? ദേവരായി വായിക്കുക -

സൃഷ്ടി രചനയുടെ വിഷയത്തിൽ രാധാസ്വാമി പർമിലെ സന്തോം, ധൻ-ധൻ സത്ഗുരു പർമിന്റെ അഭിപ്രായം പവിത്ര പുസ്തക ജീവൻ ചരിത്ര പരമസത് ബാബാ ജയമാല സിംഹ്ജി മഹാരാജ - പേജ് നമ്പർ 102-103 “സൃഷ്ടിയുടെ രചന” (സാവൻ കൃപാല പബ്ലി ക്ഷേഷൻ ദില്ലി)

“ആദ്യം സത്പുരുഷൻ നിരാകാരനായിരുന്നു. പിന്നീട് ഇജഹാർ (ആകാരം) ഉള്ളവനായി മുകളിലുള്ള മൂന്ന് നിർമ്മല മണ്ഡലങ്ങൾ (സത്ലോക, അലഖലോകസ അഗമലോക) ഉണ്ടായി. പ്രകാശവും മണ്ഡലങ്ങളുടെ ശബ്ദവും ഉണ്ടായി”

പവിത്ര പുസ്തക സാരവചന (നമ്പർ) പ്രകാശക- രാധാസ്വാമി സത് സംഗ സഭ, ദയാല ബാഗ്, ആഗ്ര “സൃഷ്ടിയുടെ രചന” പേജ് ന.81

“ആദ്യം ഇരുട്ടായിരുന്നു. അതിൽ പുരുഷൻ ശൂന്യ സമാധിയിലായിരുന്നു. അപ്പോൾ സൃഷ്ടികൾ ഒന്നും തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പിന്നീട് എപ്പോഴാണോ ഉത്സാഹം ഉണ്ടായോ അപ്പോൾ ശബ്ദം പ്രകടമായി

അതിൽ നിന്നും എല്ലാ സൃഷ്ടികളും ഉണ്ടായി. ആദ്യം സത്ലോകം പിന്നെ സത്പുരുഷന്റെ കലയാൽ മൂന്നു ലോകങ്ങളും പിന്നെ എല്ലാം വിസ്താരമായും ഉണ്ടായി.”

ഇതിൽ നിന്നും കിട്ടുന്ന അറിവ് ഇതാണ് ഒരു സമയത്ത് ഏതെങ്കിലും കൂട്ടി ജോലിക്കായി ഇന്റർവ്യൂന് പോയി. അധികാരി (ഓഫീസർ) ചോദിച്ചു നിങ്ങൾ മഹാഭാരതം വായച്ചിട്ടുണ്ടോ? കൂട്ടി മറുപടി പറഞ്ഞു വിരലുകൾ കൊണ്ട് ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. വീണ്ടും ഓഫീസർ ചോദിച്ചു - അഞ്ച് പാണ്ഡവന്മാരുടെയും പേര് പറയൂ? കൂട്ടി മറുപടി പറഞ്ഞു ഒന്ന് ഭീമനായിരുന്നു. ഒന്ന് അയാളുടെ ജേഷ്ഠൻ ഒന്ന് അയാളുടെ ഇളയ സഹോദരൻ. ഇനി ഒന്ന് ഉണ്ട്. മറ്റേതിന്റെ പേര് ഞാൻ മറന്നു പോയി. ഇതാണ് ഈ സൃഷ്ടി രചന അറിവ്.

സത്പുരുഷനും സത്യലോകത്തിന്റെയും മഹിമ പറയുന്ന അഞ്ച് പേരുകൾ (ഓങ്കാർ- ജ്യോതി നിരജ്ഞൻ രരാകാർ - സോഹം -സത്യനാമ) നൽകുന്നതും മൂന്നു പേരുകൾ (അകാലമൂർത്തി - സത്പുരുഷ- ശബ്ദ സ്വരൂപീ രാമ) നൽകുന്ന സന്തകൾ മുഖാന്തിരം രചിച്ച പുസ്തകങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ചില നിഷ്കർമ്മങ്ങൾ -

സന്ത മത പ്രകാശ ഭാഗ 3 പേജ് 76-ൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. “സച്ഛഖണ്ഡ (സത്യനാമ) നാലാമത്തെ ലോകമാണ്.” ഇവിടെ ‘സത്യനാമ’ത്തെ സ്ഥാനമെന്ന് പറയുന്നു. പിന്നീട് ഈ പവിത്ര പുസ്തകത്തിന്റെ പേജ് ന. 79 -ൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. “ഏകരാമ ദശരഥ കാഞ്ചേടാ, ദുസരാ രാമ ‘മൻ’ തീസരാരാമ (ബ്രഹ്മ തൈമാ രാമ ‘സത് താമ’ ഇതാണ് യഥാർഥ രാമൻ. പിന്നെ ഈ പവിത്ര പുസ്തകം സന്തമത പ്രകാശ ആദ്യഭാഗം പേജ് നമ്പർ 17-ൽ പറയുന്നു. “അത് സത്ലോകമാണ്. അതിനെയാണ് സത്നാമമെന്ന് പറയുന്നത്. പവിത്ര പുസ്തകം “സാരവചൻ നസർ യാനി വാർതിക’ പേജ് ന. 3-ൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. “ഇപ്പോൾ മനസിലാക്കണം രാധാസ്വാമി പദം ഏറ്റവും ഉയർന്ന സ്ഥാനമാണ് അതിനെ സന്തമാർ സത്ലോകം, സച്ചഖണ്ഡ, സാരശബ്ദം, സത് ശബ്ദം, സത്നാമം, സത്പുരുഷ എന്നിങ്ങനെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു.” പവിത്ര പുസ്തകം സാരവചൻ (നസർ) ആശ്രയിൽ നിന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത് പേജ് ന.4-ൽ മുകളിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ തന്നെ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. പവിത്ര പുസ്തകം ‘സച്ചഖണ്ഡ കീ സഡക്” പേജ് ന. 226 ‘സന്തോങ്ങളുടെ ദേശം സച്ചഖണ്ഡ അതായത് സത്ലോകമാണ്. അതിനെയാണ് സത്നാമ, സത്ശബ്ദ, സാരശബ്ദ എന്ന് പറയുന്നത്.

വിശേഷത - മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച വ്യഖ്യാനങ്ങൾ വായിച്ചാൽ ഇങ്ങിനെ തോന്നും ആരാനോ ജീവിത്തിൽ പട്ടണം കണ്ടിട്ടില്ല, കാർ കണ്ടിട്ടില്ല, പെട്രോൾ കണ്ടിട്ടില്ല ഡ്രൈവറെ പറ്റി അറിയില്ല എന്തെന്നാൽ ആരെയാണ് ഡ്രൈവർ എന്ന് പറയുന്നത് അയാൾ മറ്റ് കൂട്ടുകാരോട് പറയുന്നു ഞാൻ പട്ടണത്തിലേക്ക് പോകുന്നു. കാറിൽ ഇരുന്ന് സന്തോഷിക്കും. അപ്പോൾ കൂട്ടുകാർ ചോദിച്ചു കാർ എങ്ങിനെയുണ്ട്, പെട്രോൾ എങ്ങിനെയുണ്ട്. ഡ്രൈവർ എങ്ങിനെ, പട്ടണം എങ്ങിനെ ആ ഗുരു മറുപടി പറഞ്ഞു പട്ടണം പറയു വേണമെങ്കിൽ കാർ ഒരു കാര്യമാണ്. പട്ടണവും കാർ ആണ്. പെട്രോളും കാർ ആണ് ഡ്രൈവറേയും കാർ എന്നാണ് പറയുന്നത് റോഡിനേയും കാർ എന്ന് തന്നെയാണ് പറയുന്നത്.

ചിന്തിയ്ക്കാം - സത് പുരുഷനെന്ന് പൂർണ്ണ പരമാത്മാവാണ്. സത്നാമ- അത് രണ്ട മന്ത്രങ്ങളുടെ പേരാണ്. അതിൽ ഒന്ന് ഓം+തത് സാങ്കേതികം ആണ്. അതിന് ശേഷം സാരനാമ സാധകന് (ഭക്തന്) പൂർണ്ണ ഗുരുവിനാൽ നൽകുന്നു. ഈ സത്നാമവും സാരനാമ രണ്ടും ഓർമ്മിയ്ക്കേണ്ട നാമമാണ്. (പേരാണ്) സത്ലോക ആസ്ഥാനമാണ് എവിടെയാണോ സത്പുരുഷൻ വസിക്കുന്നുവോ അവിടം പുണ്യാത്മാക്കൾ സ്വയം തീരുമാനിയ്ക്കട്ടെ സത്യമോ അസത്യമോ എന്ന്.

ആർ എങ്ങിനെ കുല (വംശം)ത്തിന്റെ യജമാനൻ

എതെല്ലാം പുണ്യാത്മാക്കളാണോ പരമാത്മാവിനെ പ്രാപിച്ചുവോ അവർ പറഞ്ഞു കുലത്തിന്റെ യജമാനൻ ആരാണെന്ന്. അത് മനുഷ്യസദൃശമായ തേജോമയരുപമുള്ളതാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു രോമ കുപത്തിന്റെ പ്രകാശം കോടി കണക്കിന് സൂര്യ ചന്ദ്രന്മാരുടെ പ്രകാശത്തിനേക്കാൾ അധികമാണ്. അദ്ദേഹമാണ് പലരുപങ്ങളും നിർമ്മിച്ചത്. പരമേശ്വരിന്റെ യഥാർഥപേര് അവരവരുടെ ഭാഷയിൽ കവിർദേവ് (വേദങ്ങളിലും, സംസ്കൃത ഭാഷയിലും) ഹക്കാ കബീർ (ശ്രീ ഗുരു ശ്രസ്ഥ സാഹേബ്ജിൽ പേജ് നമ്പർ 721 - ൽ ദേശീയ ഭാഷയിൽ) സത് കബീർ (ധർമ്മദാസ്ജിയുടെ വാണിയിൽ (ക്ഷേത്രീയ-ദേശീയ-ഭാഷ) ബന്ദിചേരോട് കബീർ (സന്ത് ഗരീബ് ദാസ്ജിയുടെ സദ്ഗ്രന്ഥത്തിൽ ദേശീയ ഭാഷയിൽ) കബീരാ, കബീരൻ (ഖബീരാ, ഖബീരൻ) (ശ്രീ ഖുറാൻ ശരീഫ് സുത്ത് ഫഖൂർകാനി നമ്പർ 25 ആയത് നമ്പർ 19, 21,52,58,59-ൽ ക്ഷേത്രീയ അറബി ഭാഷ). ഈ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിന്റെ ഉപമാത്മക പേര് അനാമി പുരുഷ, അഗമ പുരുഷ, അലഖപുരുഷ, സത്പുരുഷ, അകാലമൂർത്തി, ശബ്ദ സ്വരൂപീരാം, പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മ, പരമ അക്ഷര ബ്രഹ്മ എന്നിവയാണ്. അതായത് ദേശത്തിലെ പ്രധാന മന്ത്രിയ്ക്ക് വാസ്തവീകമായ ശരീരനാമം ഒന്ന് പരമാത്മാകനാമം പലതാണ്. പ്രധാന മന്ത്രി, പ്രൈം മിനിസ്റ്റർ എന്നിങ്ങനെ പലവിധം. അതുപോലെ ഭാരതത്തിലെ പ്രധാനമന്ത്രി തന്റെയടുക്കൽ ആഭ്യന്തരവകുപ്പ് വയ്ക്കുന്നു. എപ്പോഴാണോ ആ വകുപ്പിന്റെ ചുമതല നിറവേറ്റുന്നത്. അപ്പോൾ തന്റെ പദവി ആഭ്യന്തര മന്ത്രിയെന്നെഴുതുന്നു. കൈയൊപ്പും ഇടുന്നു. ഇങ്ങിനെ കണക്കാക്കിയാൽ മതി ഈശ്വരന്റെ അധികാരങ്ങളും.

ഏതൊരു സന്ത്- സന്യാസിമാർക്കാണോ പരമാത്മാവിനെ പ്രാപിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ലയോ അവർ തങ്ങളുടെ അവസാന അനുഭവങ്ങൾ പറയുന്നു. എന്തെന്നാൽ ഈശ്വരൻ വെറും ഒരുപ്രകാശമായിട്ടാണ് കാണുക. അദ്ദേഹത്തിന് രൂപമില്ലാ ശരീരത്തിൽ ശബ്ദം കേൾക്കുന്നത് ഭക്തിയുടെ പ്രഭാവം കൊണ്ടാണ്.

ഇനി നമുക്ക് ചിന്തിക്കാം - ഒരു അന്ധൻ (കുരുടൻ) മറ്റ് അന്ധന്മാരുടെ ഇടയിൽ സ്വയം കണ്ണുള്ളവനെന്ന് കരുതി പറയുന്നു. എന്തെന്നാൽ രാത്രിയിൽ ചന്ദ്രന്റെ പ്രകാശം വളരെ മനോഹരമാണ്, മനസിനെ വല്ലാതെ ആകർഷിക്കുന്നു ഞാനത് കാണുന്നു. മറ്റ് അന്ധന്മാരായ ശിഷ്യന്മാർ ചോദിക്കുന്നു. ഗുരുജി ചന്ദ്രൻ എങ്ങിനെയിരിക്കും? സമർഥനായ അന്ധൻ പറയുകയാണ് ചന്ദ്രന് രൂപമില്ല. വളരെ കുറച്ച് മാത്രമേ നമുക്ക് കാണാൻ കഴിയൂ. ആരെങ്കിലും പറയുകയാണ് സൂര്യൻ നിരാകാരനാണ് കാണാൻ കഴിയില്ല. സ്വയം പ്രകാശിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അതിന്റെ പ്രകാശം മാത്രമേ കാണാൻ കഴിയൂ. ഗുരുജി പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് 2 1/2 മണി രാവിലെ 2 1/2 മണിയ്ക്ക് വൈകിട്ടും ആകാശത്തിലേക്ക് നോക്കുന്നു പക്ഷെ ഒന്നും കാണുന്നില്ല. തന്നത്താൻ

വിമർശന വിധേയനാകുന്നു ഗുരുജി പറഞ്ഞത് ശരിയാണ് നമ്മുടെ ഉപാസന 2 1/2 ക്ക് രാവിലെയും വൈകിട്ടും കൊണ്ട് പൂർത്തിയാകുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് നമുക്ക് സൂര്യനേയും ചന്ദ്രനേയും കാണാൻ കഴിയുന്നില്ല. സമർത്ഥനായ ഗുരുവിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തെ ആധാരമാക്കി സമർത്ഥനായ അന്ധൻ (ജ്ഞാനഹീനൻ) വ്യഖ്യാനത്തിന്റെ പ്രചരണം കോടിക്കണക്കിന് അന്ധന്മാരിൽ എത്തിക്കുന്നു. പിന്നീട് കണ്ണുള്ള (തത്വദർശിയായ സന്ത്) പറയുകയാണ് സൂര്യൻ രൂപമുണ്ട് അതിൽ നിന്നാണ് പ്രകാശം വരുന്നത്. അതുപോലെ ചന്ദ്രനിൽ നിന്നും പ്രകാശം വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അല്ലയോ കണ്ണില്ലാത്ത (അജ്ഞാനി) വരെ ചന്ദ്രനില്ലാതെ രാത്രിയിൽ പ്രകാശം എവിടെ നിന്ന് വരുന്നു? അതുപോലെ ആരെങ്കിലും പറയുകയാണ് ട്യൂബ് ലൈറ്റ് കണ്ടു. മറ്റൊരാൾ ചോദിക്കുന്നു ട്യൂബ് ലൈറ്റ് എങ്ങിനെയുണ്ട് താങ്കൾ അതിന്റെ പ്രകാശം കണ്ടിട്ടുണ്ടോ? മറുപടി ട്യൂബ് ലൈറ്റിന് രൂപമില്ല (നിരാകാർ) കാരണം അത് കാണാൻ കഴിയില്ല. കേവലം പ്രകാശം മാത്രം തരാനേ കഴിയൂ. ചിന്തിയ്ക്കാം. ട്യൂബ് ഇല്ലാതെ പ്രകാശം എവിടെ നിന്ന് വരുന്നു?

അഥവാ ആരെങ്കിലും പറയുകയാണ് രത്നം സ്വയം പ്രകാശിക്കുന്നു. എനിട്ട് ഇതുകൂടി പറയുന്നു എന്തെന്നാൽ രത്നത്തിൽ നിന്നും കേവലം പ്രകാശം മാത്രമാണ് കാണാൻ കഴിയുന്നത് എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ രത്നം നിരാകാരമാണ് രൂപമില്ലാത്തതാണ്. ഒരല്പം മാത്രമേ ശോചരമാകുന്നുള്ളൂ. കാണാൻ കഴിയൂ. അങ്ങിനെ പറയുന്ന വ്യക്തി തീർച്ചയായിട്ടും രത്നം കണ്ടിട്ടില്ല. വ്യാജ രത്ന വ്യാപാരിയാണ്. ആരാനോ പരമാത്മവിനെ നിരാകാരമാണെന്ന് പറയുന്നുവോ പ്രകാശം ദർശിക്കുന്നതും ശബ്ദം കേൾക്കുന്നതും ഈശ്വരപ്രാപ്തിയായി കണക്കാക്കുന്നുവോ അവർ പൂർണ്ണമായി ഭഗവാനേയും, ഭക്തിയിലും അപരിചിതനാണ്. അപ്പോൾ അയാളോട് ചോദിയ്ക്കണം നിങ്ങൾ ഒന്നും കാണുന്നില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ എന്തിനാണ് അനുയായികളെ ഭ്രമിപ്പിക്കുന്നത്? വിശ്വസിപ്പിയ്ക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾക്ക് ഒന്നുകിൽ ഗുരുദേവനിൽ നിന്നുള്ള തത്വജ്ഞാനരൂപിയായ നേത്രം നിങ്ങൾക്കും നിങ്ങളുടെ ഗുരുവിനും ഇല്ല. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ ലോകത്തെ (മറ്റു ജനങ്ങളെ) മോഹിപ്പിക്കുവാൻ. ഈ കാര്യത്തിൽ സർവ്വജ്ഞാന രൂപിയായ കണ്ണുള്ളവനെ കള്ളനാക്കുകയും (കള്ളം പറയുന്നവനാക്കുകയും) നിങ്ങൾ സ്വയം സത്യവാനായി ഘോഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇന്ന് സന്ത് രാമപാലിന്റെ സ്ഥിതി അതാണ്.

ആർ പറയുന്നതാണ് ശരി ആരുപറയുന്നതാണ് തെറ്റ്, ഏതെങ്കിലും ഒരു കുറ്റത്തിന് അഞ്ച് വർഷക്കാലം വാദിച്ചാൽ ഓരോരുത്തരും അവരവരുടെ രീതിയിൽ ഓരോന്ന് പറയും. ഒരാൾ പറയും ഈ തെറ്റിന് ഭരണ ഘടനയുടെ 301-10 വകുപ്പ് മറ്റൊരാൾ 302-10 മൂന്നാമൻ പറയും 304 നാലാമൻ 306 അഞ്ചാമൻ ആയിരിക്കും ശരിയായത് 307-10 വകുപ്പ് എന്ന് പറയുക.

ചിലപ്പോൾ ഈ അബദ്ധം ശരിയായിരിക്കില്ല. ആരാനോ ഭരണ ഘടന നന്നായി വായിച്ചു പഠിച്ചിട്ടുള്ളത് അയാൾ പറയുന്നതായി

രിക്കും ശരി. അപ്പോൾ അയാൾ പറയും അഞ്ച് വകീലന്മാർ പറഞ്ഞതും തെറ്റാണെന്ന്. ഇതുപോലെ വ്യത്യസ്തമായ അഭിപ്രായങ്ങളാൽ ഏത് ശാസ്ത്രമാണ് ശരി ഏതാണ് തെറ്റ്. അത് നിർണ്ണയിക്കുന്നതിന് പവിത്രമായ സത്ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വേണം. അത് എല്ലാവരാലും അംഗീകരിച്ചതായിരിക്കണം. (ഇതിന് തെളിവ് ശ്രീമദ് ഭഗവദ് ഗീത അധ്യായം 16 ശ്ലോകം 23-24 ൽ ഉണ്ട്)

കണ്ണുള്ള ഏത് സന്ത് (പൂർണ്ണ സന്ത്) സൂര്യനെ (പൂർണ്ണ പരമാത്മാവ്) കണ്ടിട്ടുണ്ടോ അവരുടെ പേരുകൾ

- 1. ആദരണീയ ധർമ്മദാസ് സാഹബ്
- 2. ആദരണീയ ദാദു സാഹബ്
- 3. ആദരണീയ മല്ലുകദാസ് സാഹബ്
- 4. ആദരണീയ ഗരീബ്ദാസ് സാഹബ്
- 5. ആദരണീയ നാനക് സാഹബ്
- 6. ആദരണീയ ഘിസാ സാഹബ് എന്നിവരാണ്.

1. ആദരണീയ ധർമ്മദാസ് സാഹബ് ബാൻഡവഗഡ മധ്യപ്രദേശ്, അദ്ദേഹത്തിന് പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിനെ ജീവനോടെ മറ്റുരയിൽ കാണാൻ കഴിഞ്ഞു. സത്ലോകം കാണിച്ചു കൊടുത്തു. അവിടെ സത്ലോകത്തിന്റെ രണ്ടു രൂപങ്ങൾ കാണിച്ചിട്ട് ജീവനുള്ള രൂപത്തിൽ പരമാത്മാവ് സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നത് ആദരണീയനായ ധർമ്മദാസ് സാഹബിനോട് പറഞ്ഞു. ഞാനാണ് കാശിയിൽ നീരു-നീമായുടെ വീട്ടിൽ പോയത്. അവിടെ നെയ്ത്തുകാരന്റെ ജോലി ചെയ്തത്. ആദരണീയ രാമരാജ് എന്റെ ഗുരുവാണ്. ഇത് പറഞ്ഞ് ധർമ്മദാസിന്റെ ആത്മാവിനെ തിരിച്ച് ശരീരത്തിലേയ്ക്ക് മടക്കി അയച്ചു. ധർമ്മദാസിന്റെ ശരീരം രണ്ടുദിവസം അബോധ അവസ്ഥയിലായിരുന്നു. മൂന്നാമത്തെ ദിവസം ബോധം വീണപ്പോൾ കാശിയിൽ അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ മനസിലായി ഈ കാശിയിൽ വന്ന ജുലാഹാ (നെയ്ത്തുകാരൻ) പൂർണ്ണ പരമാത്മാവാണെന്ന് (സത് പുരുഷനാണെന്ന്) ആദരണീയ ധർമ്മദാസ് കബീർസാഗർ, കബീർസാഖി, കബീർ ബീജക് എന്നീ പേരുകളിൽ ഉള്ള സദ്ഗ്രന്ഥങ്ങൾ കണ്ണുകളാൽ കണ്ട് പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിന്റെ പവിത്രമുഖ കമലത്തിൽ നിന്നും പുറത്തു വന്ന് ആത്മവചനങ്ങൾ വിവരണത്തോടെ രചിച്ചു. അമൃതവാണിയിൽ തെളിവ് -

ആജ് മോഹേ ദർശൻ ദിയോ ജീ കബീർ ||ടേക്ക് ||
സത്യലോക സേചലകർ ആഹ കാടൻ ജമ കീ ജംഗീർ ..1..

- മാരേ ദർശൻ സേ മഹാരേ പാപ കടത് ഹൈ നിർമലേ ഹോവൈ ജീ ശരീർ ..2..
- അമൃത ഭോജൻ മഹാരേ സത്ഗുരുജീമെം ശബ്ദ ദുയ് കീ ഖീർ ..3..
- ഹിന്ദു കേതുമ ദേവ് കഹായേ, മുസൽമാന് കേപീർ ..4..
- ദോനോം ദീൻ കാ ബുഗടാ ഹിട് ഗയാ, ടോഹേ നാ പായേ ശരീർ ..5..
- ധർമ്മദാസ് കീ അർജ് ഗോസാഹു, ബേടാ ലൻഘാഹുയോ പരലേ കീർ ..6..

2. ആദരണീയ ദാദു സാഹബ് (അമൃതവാണി തെളിവ്) കബീർ പരമേശ്വർ സാക്ഷി-

ആദരണീയ ദാദു സാഹബ് ഏഴ് വയസ് പ്രായമുള്ള കുട്ടിയായി

രുന്നപ്പോൾ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിനെ ജീവനോട് കാണാൻ കഴിഞ്ഞു സത്യലോകത്തിലേക്ക് കൂട്ടി കൊണ്ട് പോയി. മൂന്ന് ദിവസം വരെ ദാദു സാഹബ്ജ് അബോധാവസ്ഥയിലായിരുന്നു. ബോധം വീണ ശേഷം പരമേശ്വരിനെ സ്വന്തം കണ്ണുകളാൽ കണ്ട് മഹിമ പറയുകയും ധാരാളം അമൃതവാണി ഉച്ചരിക്കുകയും ചെയ്തു.

ജിനമോകു നിജനാമ ദിയാ, സോതു സർഗുരുഹമാർ || १ १
ദാദു ദുസരാ കോതു നഹിം കബീർ സജൻ ഹാർ || १ १ १
ദാദുനാമ കബീർ കീ, ജൈ കോതു ലേവേഓട || १ १
ഉൻകോ കബഹു ലാഗേ നഹിം കാല ബൻജ കീ ചോട് || १ १ १
ദാദു നാമ കബീർ കാ സുൻകർ കാംബേ കാല || १ १
നാമ ഭരോസേ ജോനര ഹോവേ നബൻകാ ബാല || १ १ १
ജോജോ ശരണ കബീർ കേ, തരഗയേ അനന്ത അപാര || १
ദാദു ഗുണ കീതാ കഹേ, കഹത്ന ആവൈപാർ || १ १ १
കബീർ കരതാ ആപ് ഹൈ, ഭുജാ നഹിം കോയ് || १
ദാദു പൂരൻ ജഗതാ കോ ഭക്തി ദൃഢാവത് സോയ || १ १ १
റോകാ പൂരൻ ഹോയ ജബ്, സബ് കോതു തജൈ ശരീർ || १ १
ദാദു കാല ഗഞ്ജ നഹിം ജവൈ ജോനാമ കബീർ || १ १ १
ആർമി കീ ആയു ഘടൈ, തബ് യമഘേരേ ആയ || १
സുമിരൻ കിയാ, കബാർ കാ, ദാദുലിയാ ബചായ || १ १ १
മോട് ദിയാ അപരാധ, സബ് ആയ മിലേഹരനമാഹ || १
ദാദുസംഗ ലേ ചലേ, കബീർ ചരണ കീ ഛാഹർ || १ १ १
സേവക ദേവ നിജ തരണ കാ ദാദു അപനാ ജാൻ || १
ഭൃംഗീ സത്യ കബീർ നേ കീൻഹാ ആപ് സമാന || १ १ १
ദാദു അൻതർഗത സദാ ഛിൻ-ഛിൻ സുമിരൻ ധ്യാൻ || १
പാരു നാമ കബീർ പർ, പല-പല മേരാ പ്രാൻ || १ १ १
സുന-സുന സാഖീ കബീർ കൂ, കാലനവാവൈ മാഥ || १
ധന്യ-ധന്യ ഹോ തിൻ ലോകമെം ദാദു ജോടെ ഹാഥ || १ १ १
കേ ഹരി നാമ കബീർ കാ, വിഷമകാല ഗജരാജ || १
ദാദു ഭജൻ പ്രതാപതേ ഭാഗേസുനത ആവാജ || १ १ १
പല ഏകനാമ കബീർ കാ ദാദു മനചിതലായാ || १
ഹസ്തി കേ അശാർ കോ ശാൻകാല നഹിം ഖായ ||
സുമരത്നാമ കബീർ കാ, കടേകാല കീപീർ || १
ദാദു ദിന ദിന ഊചേ പരമാനന്ദ സുഖ സീർ || १ १ १
ദാദുനാമ കബീർ കീ ജോ കോതു ലേവേ ഓട || १
തിൻകോ കബഹു നാ ലഗാതു, കാലവജ കീ ചോട || १ १ १
ഔർസന്ത സബ് കൂപ ഹൈ കേതേ ബരിതാ നീർ || १
ദാദു അഗമ അപാരഹൈ, ദരിയാ സത്യ കബീർ || १ १ १
അബഹീ തേരീ സബ് മിടെ ജന്മരന കീ പീർ || १
സ്വാംസ ഉസ്വാംസ സുമിരലേ, ദാദു നാമ കബീർ || १ १ १
കോതു സർഗുണ മെം രഹ, കോതു നിർഗുണ ഹേരായ || १
ദാദു ഗതി കബീർ കീ മോതേ കഹി ന ജായ || १ १ १
ജിനമോകും നിജനാമ ദിയാ സോതു സതഗുരു ഹമാർ || १

ദാദു ദുസരാ കോളു നഹിം, കബീർ സുജൻഹാർ ||

3. ആദരണീയ മല്ലുകദാസ് സാഹേബ് കവിർദേവിന്റെ സാക്ഷി-

42- മത്തെ വയസിൽ മലുക ദാസിന് പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിനെ കാണാൻ കഴിഞ്ഞു. രണ്ടു ദിവസം മലുകദാസ് അബോധ അവസ്ഥയിലായിരുന്നു. പിന്നീട് ബോധം വീണപ്പോൾ താഴെ പറയുന്ന വാണി (വചനം) ഉച്ചരിയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി.

ജപോരേ മൻ സത്ഗുരനാമ കബീർ ||

ജപോരേ മൻ പരമേശ്വർനാമ കബീർ ||

ഏക്സമയ ഗുരു ബംസി ബജാഹു കാലന്ദി കേ തീർ ||

സുര നരമുനി ഫക് ഗയേ, രുകഗയാ ദരിയാ നീർ ||

കാശി തജ് ഗുരു മഗഹർ ആയേ, ദോനോം ദീൻ കെ പിർ ||

കോളു ഗാശേ കോയി അഗ്നി ജരാവൈ ഡുൻഡാ ന പായാ ശരീർ | ചാർ ഭാഗ സേ സത്ഗുരു ന്യാരാ, അജരേ അമർ ശരീർ ||

ദാസ മലു സലുക കഹത ഹൈ ഖോജോ ചസമ കബീർ ||

4. ആദരണീയ ഗരീബ്ദാസ് സാഹേബ്ജി ചര്ടാണി ജില്ലാ ജാജർ, ഹരിയാന, (അമൃതവാണിയിൽ തെളിവ്) പ്രഭു കബീർ (കവിർദേവ്) ന്റെ സാക്ഷി-

ആദരണീയ ഗരീബ്ദാസ് സാഹേബ്ജിയുടെ ജനനം 1717-ൽ ആയിരുന്നു. സാഹബ് കബീർജിയെ പത്താം വയസ്സിൽ കാണാൻ കഴിഞ്ഞു. 1727 -ൽ നാലാ എന്നു പേരുള്ള വയലിൽ വച്ചായിരുന്നു. സത്ലോക വാസം 1778 ലായിരുന്നു. ആദരണീയ ഗരീബ്ദാസ് സാഹേബ്ജിനും ജീവനോടെ കബീർ സാഹബ്ജിനെ കാണാൻ കഴിഞ്ഞു. ഗരീബ്ദാസ് തന്റെ കൂട്ടുകാരോടൊപ്പം നാലാ എന്നു പേരുള്ള വയലിൽ പശുവിനെ മേയ്ക്കുകയായിരുന്നു. വയൽ ഗ്രാമത്തിന്റെ അതിർത്തിയിലായിരുന്നു. ഇടയന്മാർ കബീർ പരമാത്മാവിനെ ജീവനോട് കണ്ടപ്പോൾ ഇടയർ പറഞ്ഞു താങ്കൾ ഭക്ഷണം കഴിച്ചില്ലായെങ്കിൽ പാല് കുടിക്കൂ. അപ്പോൾ പരമാത്മാ കബീർ പറഞ്ഞു ഞാൻ ഭക്ഷണം കഴിച്ചിട്ടാണ് വന്നത്. മാത്രവുമല്ല ഞാൻ ചെറിയ പശുവിന്റെ പാലാണ് (കന്നുകുട്ടി) കുടിക്കുന്നത്. ഉടൻ തന്നെ ബാലനായ ഗരീബ്ദാസ് ഒരു കന്നു കുട്ടിയെ (ചെറിയ പശുക്കുട്ടിയെ) കബീറിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടു വന്നു എന്നിട്ട് ചോദിച്ചു. ബാബാ ഈ കന്നുകുട്ടി വിവാഹം കഴിയാത്തതാണ് പിന്നെ എങ്ങിനെ പാല് തരും. അപ്പോൾ കവിർദേവ് (കബീർ പരമേശ്വർ) കന്നുകുട്ടി യുടെ ഇടുപ്പിൽ വിരലോടിച്ച് അപ്പോൾ കന്നുകുട്ടിയുടെ മൂലയിൽ നിന്നും (കാളയോട് ചേർത്ത് പ്രസവിക്കാത്ത കന്നുകുട്ടി) പാൽ ഒഴുകാൻ തുടങ്ങി. പാത്രം നിറഞ്ഞപ്പോൾ പാല് നിന്നു. ആപാല് പരമേശ്വർ കബീർ കുടിച്ചു. പ്രസാദ രൂപത്തിൽ തന്റെ കുട്ടി ഗരീബ് ദാസിന് കൊടുക്കുകയും സത്ലോകം കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. സത്ലോകത്തിൽ അദ്ദേഹം തന്റെ രണ്ട് രൂപങ്ങൾ കാണിച്ചിട്ട് ജീവിക്കുന്ന രൂപത്തിലും യജമാനനായി സിംഹാസനത്തിലിരിക്കുന്ന രൂപവും - പറഞ്ഞു ഞാനാണ് 120 വർഷം വരെ കാശിയിൽ നെയ്ത്തുകാരനായി ജീവിച്ചത്. ഞാൻ ആദ്യം ഹസ്രത്ത് മുഹമ്മദ്നേയും കണ്ടു.

കബീരൻ, കബീരാ, കബീരൻ, അല്ലാഹു അക്ബർ എന്നീപേരുകളിലാണ് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്, പവിത്ര ഖുറാൻ ശരീഫിൽ. ഞാൻ തന്നെയാണ് നാനകിനെ ബേയി നദിയിൽ ജീവനോടെ ദർശനം നൽകിയത്. (മുസൽമാൻമാരിൽ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന മഹാത്മാക്കളായ കറുത്ത ജോഹയിട്ട (ഓവർകോട്ട്) കാൽമുട്ടുവരെയുള്ള, തലയിൽ സുഷിരങ്ങൾ ഉള്ള തൊപ്പി ധരിക്കുന്ന) ഞാൻ ബലഖപട്ടണത്തിൽ നരേൾ ശ്രീ അബ്രാഹീം സുൽത്താൻ അധമനേയും, ദാദുജിയേയും കണ്ടിരുന്നു. നാല് പവിത്ര വേദങ്ങളിലും കവിർ, അഗ്നി, കവിർദേവ് (കവിരൻധാരി) എന്നീപേരുകൾ ഉണ്ടോ, അതെല്ലാം എന്നേ സംബന്ധിക്കുന്നതാണ്. കബീർ ദേദ് ഹമാരാ ദേദ് ഹൈ, മൈ മിലും വേദോമസേ നാ ഹീം ൂ ജൌ ബോദ സേ മൈ മിലും വോ വേദ ജാൻതേ നാഹീം ൂ മൈ ഹി വേദോ സേ പഹലേ ഭീ സൽലോകമെ വിരാജമാൻ മാ ൂ

(ഗാവ് ചുറുധാണി ജില്ല ജാജർ (ഹരിയാന) യിൽ ഇന്നും ആ കാട്ടിൽ എവിടെയാണോ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിനെ സന് ഗരീബ്ദാസ് മാനുഷ്യ രൂപത്തിൽ കണ്ടുമുട്ടിയോ അവിടെ ഒരു സ്മരണ ഫലകം ഉണ്ട്) ആദരണീയനായ ഗരീബ്ദാസ്ജിയുടെ ആത്മാവ് തന്റെ പരമാത്മാവായ കബീർ ബന്ദിചോടിനോടൊപ്പം പോയതിന് ശേഷം അദ്ദേഹം മരിച്ചു എന്ന് വിചാരിച്ച് ചിതയിൽ വച്ച് എരിയ്ക്കാനുള്ള തയ്യാറെടുപ്പുകൾ (ഒരുക്കങ്ങൾ) നടക്കുമ്പോൾ ഗരീബ് ദാസിന്റെ ആത്മാവിനെ പൂർണ്ണ പരമേശ്വർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചു. അങ്ങിനെ പത്തുവയസ് മാത്രം പ്രായമുള്ള ബാലനായ ഗരീബ്ദാസ് ജീവിച്ചു. അതിന് ശേഷം പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിനെ സ്വന്തം കണ്ണുകളാൽ കണ്ട കാഴ്ചകൾ തന്റെ അമൃതവാണിയിൽ 'സദ് ഗ്രന്ഥ' മെന്ന പേരിൽ രചിച്ചു. ആ അമൃതവാണിയിൽ നിന്നും -

അജബ് നഗർ മെ ലേഗയാ, ഹമകും സൽഗുരു ആൻ | ൂ
 ബിലകേ ബിംബ അഗായ ഗതി, സുതേ ചാദർ താൻ || ൂ
 അനന്തകോടി ബ്രഹ്മാണ്ഡ കാ ഏക് രതി നഹിം ഭാർ | ൂ
 സൽഗുരു പുരുഷ കബീർ ഹൈ ക്വലകേ സുജൻ ഹാർ || ൂ
 ഗൈബി ഖുല വിശാല സൽഗുരു, അചല ദിഗംബർ മീർഹൈ | ൂ
 ഭക്തി ഹോത കായാധർ ആയേ അവിഗത സത് കബീർ ഹൈ ||
 ഹർദമ ഖോജ ഹാജർ ത്രിവേണി കേതീർ ഹൈ |
 ദാസ് ഗരീബ് തബീബ് സൽഗുരു ബന്ദിചോട് കബീർ ഹൈ || ൂ
 ഹം സുൽതാനി നാനക താരെ ദാദു കും ഉപദേൾ ദിയാ | ൂ
 ജാത ജുലാഹാ ഭേദ നഹിം പായാ കാശീ മാഹേ കബീർ ഹു ആ ||
 സബ് പദവി കേ മുല ഹൈ സകല സിദ്ധി ഹൈ തീർ | ൂ
 ദാസ് ഗരീബ് സത് പുരുഷ ഭജോ അവിഗത് കലാ കബീർ || ൂ
 ജിൻ ദാജോഗീ ജഗത് ഗുരു മാലിക മുരശദ് പീർ | ൂ
 ദഹും ദീൻ ബഗഭാ മൻദ്യാ, പായനഹീം ശരീർ || ൂ
 ഗരീബ് ജിസ് കോ കഹതേ കബീർ ജുലാഹാ | ൂ
 സബ്ഗതി പൂർണ്ണ അഗമ അഗാഹാ || ൂ

മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച വാണിയിൽ ഗരീബ് ദാസ് മഹാരാജ് വ്യക്തമാക്കുന്നു. കാശിയിലെ നെയ്ത്തുകാരൻ എനിക്ക് നാമോപദേശം നൽകി (ഉപദേശം) മോചിപ്പിച്ചു. ഈ കാശിയിലെ നെയ്ത്തുകാരൻ തന്നെയാണ് (സത് പുരുഷൻ) പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മ്.

പരമേശ്വർ കബീർ തന്നെയാണ് സതലോകത്ത് നിന്ന് ജീവിക്കുന്ന മഹാത്മാവിന്റെ രൂപത്തിൽ വന്ന് എന്നെ അജബ് നഗറിൽ (അത്യുതനഗർ - സതലോകം) കൊണ്ടുപോയത്. അവിടെ സന്തോഷം മാത്രമേയുള്ളൂ. ഒരു ചിന്തയുമില്ല. ജനന-മരണം, മറ്റ് പ്രാണികളുടെ ശാരീരിക കഷ്ടതകൾ മുതലായ ഒരു ദുഃഖവുമില്ല.

ഇദ്ദേഹമാണ് കാശിയിൽ നെയ്ത്തുകാരനായി വന്നത്. സതപുരുഷൻ ഇങ്ങനെ പല-പല രൂപത്തിൽ പല-പല സമയത്ത് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ആദരണീയ അബ്രാഹീം സുൽത്താൻ അയമസാഹേബ്ജിയും, ആദരണീയ ദാദുസാഹേബ്ജിയും, ആദരണീയ നാനകസാഹേബ്ജിയ്ക്കും സതനാമം (ഉപദേശം) നൽകി മോക്ഷം നൽകി. ഭൗതിക ലോകത്തിൽ നിന്നും മോചിപ്പിച്ചു. ആ കവീർദേവ് ഒരു രോമകുപത്തിൽ നിന്നും കോടി സൂര്യന്റെ പ്രകാശം പരത്തുന്ന പരമാത്മാവ് മനുഷ്യനെ പോലെ വളരെ തേജോമയമായ ശരീരത്തിൽ നേരിയ തേജോമയമായ ചോല (വസ്ത്രം) ധരിച്ച് വന്ന് നമ്മളെ മൃത്യുലോകത്തു നിന്നും (മനുഷ്യലോകത്തു നിന്നും) മോചിപ്പിക്കുന്നു. നമ്മളെ കാണുന്നു. ആപരമേശ്വരിന്റെ വാസ്തവിക സ്വരൂപത്തിന്റെ പ്രകാശനം നമ്മുടെ കണ്ണുകൾക്ക് സഹിക്കാൻ കഴിയില്ല.

ആദരണീയ ഗരീബ്സാഹബ്ജ് അമൃതവാണിയിൽ പറയുന്നു 'സർവകലാ സതഗുരു സാഹേബ് കീ' ഹരി ആയേ ഹരിയാണേ മേ പൂഭാവാര്മം - പൂർണ്ണ പരമാത്മാ കവീർ ഹരി (കവീർദേവ്) എവിടെയാണോ വന്നത് ആസ്ഥലത്തിന്റെ പേര് ഹരിയാണോ അതായത് പരമാത്മാവ് വന്ന പവിത്രസ്ഥലം അക്കാരണത്താൽ അതിന് ചുറ്റുമുള്ള സ്ഥലത്തിന്റെ പേര് (ഹരി ആയ) ഹരി വന്നു (ഹരിയാണാ) എന്ന് പറയുന്നു.

1966 - പഞ്ചാബ് വിഭജിച്ചപ്പോൾ ഈ പ്രദേശത്തിന്റെ പേര് ഹരിയാന എന്നായി. ഏകദേശം 236 വർഷം മുൻപ് പറഞ്ഞ വചനം 1966-ൽ സത്യമായി. സമയമനുസരിച്ച് ഈ പ്രദേശം ഹരിയാന എന്ന നാമത്താൽ പ്രസിദ്ധമായി.

ഇന്ന് അത് പ്രത്യക്ഷമായ തെളിവാണ്. ഗുരുഗ്രന്ഥ സാഹേബ്ജ് പേജ് 721- തന്റെ അമൃതവാണി മഹലാ 1 പേജ് നം. 24 ശബ്ദന 29 ശബ്ദം- ഏക സുആൻ ദുഃഖ സുആനി നാല, ലേകേ ഭൗ കഹീ സദാ ബി ആല

കുഡ ഛുരാ മുഠാ മുർദാർ ധാണക രൂപ രഹാ കരതാർ (1)

മൈം പതി തീ പൻദി ന കരനി കീ കാർ.

ഉഹ ബിഗഡൈ രൂപ രഹാ ബികരാല.

തേരാ ഏക നാമ താരേ സൻസാർ മൈം ഐഹോ ആസ എഹോ ആധാർ. മുഖനിദാ ആഖാ ദിൻ രാത്, പർദർ ജോഹീ നീച മനാതി..

കാമ ക്രോധ തന വസഹ ചണ്ഡാല, ധാണക രൂപ രഹാ കരതാർ(2)
ഹാഹീ സുരത മലുകീ വേസ, ഉഹ.....

.....ആണാം ബഹുതാ ഭാർ, ധാണക രൂപ രഹാ കരതാർ(3)
മൈം കീതാ ന ജാതാ ഹരാമഖോർ, ഇഹ കിആ മുഹ ദേസാ ദുഷ്ട ചോർ.

നാനക നീച കഹ വിചാർ, ധാണക രൂപ രഹാ കരതാർ (4)
ഗുരുഗ്രന്ഥ സാഹേബ്, രാഗ ആസാവരി, മഹലാ ലെ കുറച്ചുഭാഗം-
സാഹിബ്ബ മേരാ എകൊ ഹൈ. എകൊഹൈ ഭാഇതു എകോഹൈ..
ആപേരുപ കരേ ബഹു ഭാൻതി നാനക ബപുഡാ ഏക കഹ (പേജ് 350)
ജോതിൻ കീ ആ സോ സചു ഖിആ അമൃത നാമ സത്ഗുരു ദീ ആ (പേജ് 352)
ഗുരുപുരേ തേഗതി മതി പാഇതു (പേജ് 353)

ബുഡത ജഗു ദേഖിആ തള ഡരി ഭാഗേ, സതിഗുരു രാവേ സേ ബഡ് ഭാഗേ,
നാനക ഗുരുകി ചരണോം നാഗേ ൂ (പേജ് 414)

മൈം ഗുരു പുഹിആ അപണാ സാചാ വിചാരി രാമ (പേജ് 439)
മുകളിൽ പറഞ്ഞ അമൃതവാണിയിൽ നാനക് സ്വയം സ്വീകരിച്ചി
രിക്കുന്നു. (സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു) എന്തെന്നാൽ സാഹബ്ബ് (പ്രഭു) ഒന്നു
തന്നെയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ (നാനകജിയുടെ) സമയത്ത് മനുഷ്യരു
പത്തിൽ വന്നത് ഗുരു തന്നെയായിരുന്നു. പൂർണ്ണ ഗുരുവിൽ നിന്ന്
തത്വജ്ഞാനം നേടിയിരുന്നത്. എന്റെ ഗുരു എനിക്ക് (അപരനാമ അമ
രമന്ത്രം) അതായത് പൂർണ്ണ മോക്ഷ പ്രാപ്തി ഉപദേശിച്ചു തന്നു. ആ
എന്റെ ഗുരു പലരൂപങ്ങൾ ധരിക്കുന്നു. അതുതന്നെയാണ് സത്ഗുരു.
അദ്ദേഹത്തെ ജീവനോടെ കാണുന്നു. (അതായത് ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന
മനുഷ്യരൂപത്തിൽ) അദ്ദേഹം ധാണക് (നെയ്ത്തുകാരൻ) കാശി പട്ട
ണത്തിൽ ജീവിച്ചു. സാധാരണ ജനങ്ങൾക്ക് ഭക്തി ഉപദേശിച്ചു. ശാസ്ത്ര
വിരുദ്ധ പുജ ചെയ്ത് ലോകത്തെ ജനന-മരണ കർമ്മഫലമാകുന്ന
എരിയുന്ന തീകണ്ട് ജീവിതം വ്യഥാവാനെന്ന് ഭയന്ന് ഞാൻ ഗുരു
വിനെ അഭയം പ്രാപിച്ചു.

ബലിഹാരി ഗുരു ആപനേ ഭി ഉഹാഡീ സദ്വാർ. ൂ
ജിൻ മണസ തേ ദേവനേ കീ എ കരത ന ലാഗീ വാർ. ൂ
ആപീനൈ ആപ് സാജി ഓ ആപീനൈ രചിഓ നാള ൂ
ദുയീ കുജരതി സാജി ഐ കരി ആസണു ഡിഓ ചാള ൂ
ഭാതാ കരതാ ആപീ തു തുസി ദേവഹി കരഹി പസാള ൂ
തു ജാണോഇ സഭസൈ ദേ ലൈസഹി ജിൻദ കവാള
കരി ആസണു ഡിഓചാള (പേജ് 463)

ഭാവാർഥം - പൂർണ്ണ പരമാത്മാവ് ജീവിക്കുന്ന രൂപത്തിൽ ബേയീ
നദിയിൽ വന്നു. അതായത് ജീവിക്കുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞ് രണ്ട് ലോക
ങ്ങൾക്ക് മുകളിലേയും (സത്ലോക) താഴെ (ബ്രഹ്മിന്റെ, പരബ്രഹ്മിന്റെ)
സൃഷ്ടി നടത്തി സത്ലോകത്തിൽ ഇരുപ്പിടത്തിൽ ഇരുന്നിട്ട് സന്തോ
ഷത്തോടെ ഇഷ്ടത്തോടെ തന്നാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ലോകത്തെ
നോക്കി കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. താങ്കൾ തന്നെയാണ് സ്വയംഭൂ. അതാ
യത് അമ്മയുടെ ഗർഭത്തിൽ നിന്നും ജനിയ്ക്കാത്തത്. സ്വയം പ്രത്യ

ക്ഷപ്പെട്ടത്. ഇതിന് തെളിവ് പവിത്ര യജുർവേദം അധ്യായം 40 8-ൽ പറയുന്നു 'കവിർ മനീഷി സ്വയം ഭൂഃ പരിഭൂ വ്യവധാതാ' ഭാവാർഥം - കവിർ പരമാത്മാ സർവ്വജ്ഞനാണ് (മനീഷിയുടെ അർഥം സർവ്വജ്ഞൻ) 'കവിർ മനീഷി സ്വയം ഭൂഃപരിഭൂവ്യവധാതാ' ഭാവാർഥം - കവിർ പരമാത്മാ സർവ്വജ്ഞനാണ് (മനീഷിയുടെ അർഥം സർവ്വജ്ഞൻ) സ്വയം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതാണ്. അത് (പരിഭൂ) സനാതൻ അതായത് സർവ്വ പ്രഥമനായ പ്രഭുവാണ്. അവൻ സർവ്വ ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളുടേയും (വ്യവധാതാ) ഭിന്ന -ഭിന്ന അതായത് സർവ്വലോകങ്ങളുടേയും സൃഷ്ടി കർത്താവ്.

എഹു ജീഉ ബഹുതേ ജനമ ഭരമി ആ,
താ സതിഗുരു ശബദ സുനാഇയാ (പേജ് 465)

ഭാവാർഥം - ശ്രീ നാനാക് സാഹബ്ജ് പറയുന്നു. എന്റെ ഈ ജീവൻ വളരെ സമയങ്ങൾക്കു മുൻപ് ജനന-മരണ ചക്രത്തിൽ ഭ്രമിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. (പല ആവർത്തി ജനിക്കുകയും മരിക്കുകയും ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.) ഇപ്പോൾ പൂർണ്ണ സത്ഗുരു വാസ്തവിക നാമം തന്നു. (മോക്ഷം തന്നു)

ശ്രീ നാനകജിയുടെ പൂർവ്വ ജന്മം - സത് യുഗത്തിൽ രാജാ അംബ്രിഷ്, ത്രേതായുഗത്തി രാജാ ജനകൻ. പിന്നീട് നാനകജി. മറ്റ് ജന്മങ്ങളുടെ കണക്ക് അറിയില്ല.

“പ്രഭു കബീർജി സ്വാമി രാമാനന്ദിന് തത്വജ്ഞാനം നൽകി ”

പണ്ഡിത് സ്വാമി രാമാനന്ദജി ഒരു വിദ്വാനായിരുന്നു. വേദങ്ങളുടേയും ഗീതയുടെ മർമജ്ഞനായ വിദ്വാനായി കണക്കാക്കിയിരുന്നു.

“അഞ്ച് വയസ് പ്രായമുള്ളപ്പോൾ രാമാനന്ദജിയെ ഗുരുവായി സ്വീകരിച്ചു”

ഈ സമയത്ത് കബീർ പരമേശ്വർ (കവിർദേവ്) തന്റെ ലീലാമയമായ ശരീരത്തിന് അഞ്ച് വർഷം (വയസ്) ആയിരുന്നു. അപ്പോൾ ഗുരുമര്യാദയ്ക്ക് വേണ്ടിയുള്ള ലീലകൾ കാട്ടി. 2 ½വയസുള്ള കുട്ടിയുടെ രൂപം ധരിച്ച് അതിരാവിലെ ഇരുട്ടിൽ പഞ്ചഗംഗാക്കടവിൽ കല്പടവിന് മുകളിൽ കിടന്നു. അതുവഴിയായിരുന്നു. എല്ലാ ദിവസവും രാമാനന്ദ കുളിയ്ക്കാൻ പോയിരുന്നത്. ശ്രീരാമാനന്ദ നാലുവേദങ്ങളുടേയും, പവിത്രഗീതയുടേയും വിദ്വാനായി കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ആ സമയത്ത് ശ്രീരാമാനന്ദിന് 104 വയസ് പ്രായമായിരുന്നു. കാശിയിൽ മറ്റ് പണ്ഡിതന്മാർ വെറും മുഢത്തമായ (അജ്ഞതയാൽ) പുജകൾ നടത്തിയിരുന്നു. ആ പുജകൾ തടഞ്ഞ് രാമാനന്ദ ശാസ്ത്രവിധിപ്രകാരമുള്ള പുജകൾ മനസിലാക്കിപ്പിച്ചിരുന്നു. കാശിയിൽ അദ്ദേഹം 52 കോടതികൾ കൈകാര്യം ചെയ്തിരുന്നു. കാശിയിലെ മുഴുവൻ ജനതയേയും അദ്ദേഹം സംഘടിപ്പിച്ച് പവിത്ര വേദത്തിന്റെയും, പവിത്ര ഗീതയുടെയും വിധി പ്രകാരമുള്ള പുജയും മഹത്വവും പറഞ്ഞു കൊടുത്തിരുന്നു.

‘ഓ’ എന്ന നാമജപം ഉപദേശിച്ചു.

ആ അവസരത്തിൽ ഒരു ദിവസം കുളിക്കാനായി പഞ്ചഗംഗാ കടവിൽ പോകുമ്പോൾ കബീർ സാഹബ്ബ് അവിടെ കിടക്കുകയായിരുന്നു. അതിരാവിലെയുള്ള ബ്രഹ്മ മുഹൂർത്തത്തിലെ ഇരുട്ടിൽ രാമാനന്ദിന് കബീർസാഹബ്ബിനെ കാണാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. കബീർ സാഹബ്ബിന്റെ തലയിൽ രാമാനന്ദിന്റെ മെതിയടി തട്ടി. കബീർ സാഹബ്ബ് കൊച്ചു കുട്ടിയെപ്പോലെ കരഞ്ഞു. പെട്ടെന്ന് രാമാനന്ദിന് കുനിഞ്ഞ് കുട്ടിക്ക് മുറി വേറ്റോ എന്ന് നോക്കാനായി കുട്ടിയെ എടുത്തു. അപ്പോൾ രാമാനന്ദിന്റെ കഴുത്തിൽ കിടന്ന മാല പരമേശ്വർ കവീർദേവിന്റെ കഴുത്തിൽ വീണു. അപ്പോൾ രാമാനന്ദിന് പറഞ്ഞു മകനേ രാമ-രാമ പറയൂ. രാമ നാമം പറഞ്ഞാൽ എല്ലാ ദുഃഖവും ഇല്ലാതാകും. എന്നിട്ട് കബീർ സാഹബ്ബിന്റെ തലയിൽ കൈ വച്ചു. ശിശു രൂപത്തിലായിരുന്ന കബീർസാഹബ്ബ് ഒന്നും മിണ്ടാതിരുന്നു. പിന്നീട് രാമാനന്ദിന് സന്നാഹം ചെയ്യാനായിപ്പോയി. അദ്ദേഹം ആലോചിച്ചു. കുട്ടിയെ ആശ്രമത്തിലേക്ക് കുട്ടികൊണ്ട് പോകാം. ആവശ്യമുള്ളവരോടൊപ്പം പറഞ്ഞു വിടാം. പക്ഷെ രാമാനന്ദിന് കുളികഴിഞ്ഞു വന്നപ്പോൾ കുട്ടി അവിടെ ഇല്ലായിരുന്നു. കബീർ സാഹബ്ബ് അവിടെ നിന്ന് അന്തർധാനം (മറയുക) ചെയ്തിരുന്നു. അദ്ദേഹം തന്റെ കുടിലിലെത്തിയിരുന്നു. രാമാനന്ദിന് വിചാരിച്ചു കുട്ടിയല്ലേ പോയിരിക്കും. എവിടെ അന്വേഷിക്കാൻ ?

“കബീർപ്രഭു സ്വാമി രാമാനന്ദിന്റെ ആശ്രമത്തിൽ രണ്ടു രൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു.”

ഒരു ദിവസം സ്വാമി രാമാനന്ദിന്റെ ശിഷ്യൻ എവിടെയോ സത് സംഗത്തിന് പോയിരിക്കുകയായിരുന്നു. കബീർ സാഹബ്ബ് അവിടെ പോയി. സ്വാമിജി വിഷ്ണു പുരാണത്തിലെ കഥ പറഞ്ഞു കേൾപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം പറയുകയാണ് എല്ലാ സൃഷ്ടിയുടേയും സൃഷ്ടികർത്താവാണ് ഭഗവാൻ വിഷ്ണു. അദ്ദേഹമാണ് സംരക്ഷിതാവ്. രാമന്റെയും കൃഷ്ണന്റെയും രൂപത്തിൽ അവതാരമെടുത്ത പരമശക്തിവാനായ അജന്മാവായ വിഷ്ണുവിന് മാതാപിതാക്കളില്ല. കവിരീശ്വർ ഇതെല്ലാം കേൾക്കുകയായിരുന്നു. സത് സംഗമത്തിന് ശേഷം കബീർ പരമേശ്വർ പറഞ്ഞു സ്വാമിജി ഞാനൊരു ചോദ്യം ചോദിയ്ക്കട്ടെ ? സ്വാമിജി പറഞ്ഞു “ശരി ചോദിയ്ക്കു മകനേ” അവിടെ അനേകായിരം ഭക്തജനങ്ങൾ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. കവീർദേവ് പറഞ്ഞു - താങ്കൾ വിഷ്ണു പുരാണത്തിന്റെ സത് സംഗം നടത്തുകയായിരുന്നു. വിഷ്ണു പരമശക്തിമാൻ ആണ്. അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നാണ് ബ്രഹ്മാവും, ശിവനും ഉണ്ടായത്. സ്വാമിജി പറഞ്ഞു. വിഷ്ണു പുരാണത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതാണ് ഞാൻ പറഞ്ഞത്. കബീർ സാഹബ്ബ് പറഞ്ഞു - സ്വാമിജി സംശയനിവാരണത്തിനായിട്ടാണ് ഞാൻ ചോദിച്ചത്. താങ്കൾ ക്ഷുഭിതനാകണ്ടോ. ഒരു ദിവസം ഞാൻ ശിവപുരാണം കേട്ടു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു ശിവനിൽ നിന്നാണ് ബ്രഹ്മാവും, വിഷ്ണുവും, ഉണ്ടായതെ

ന്ന്. (തെളിവ് പവിത്ര ശിവപുരാണം, രുദ്ര സംഹിത, അധ്യായം 6 ഉം 7ഉം, ഗീതപ്രസ്, ഗോരഖ്പുരിൽ നിന്നും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്) ദേവീ ഭാഗവതത്തിലെ മൂന്നാമത്തെ സ്കന്ധത്തിൽ നിന്നും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്) ദേവീ ഭാഗവതത്തിലെ മൂന്നാമത്തെ സ്കന്ധത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു ദേവി ഈ മൂന്നു പേരുടേയും - ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു - മഹേശ്വർ-മാതാവാണ്. ഇവർ മൂന്നു പേരും നശ്വരരാണ്. അവിനാശികളല്ല. (അനശ്വരല്ല) സ്വാമിജിയ്ക്ക് മറുപടിയുണ്ടായിരുന്നില്ല. ദേഷ്യത്തോടെ പറഞ്ഞു നീ ആരാണ് ? ആരുടെ മകനാണ് ? കബീർ സാഹബ്ബ് മറുപടി പറയുന്നതിന് മുൻപ് മറ്റു ഭക്തജനങ്ങൾ പറഞ്ഞു ഇത് നീരുനെയ്ത്തുകാരന്റെ മകനാണ്. സ്വാമിരാമാനന്ദിന്റെ ശിഷ്യൻ പറഞ്ഞു നീ കഴുത്തിൽ മാല എങ്ങിനെ കെട്ടി. (വൈഷ്ണവ സന്യാസിമാർ തുളസി മണികൾ കൊണ്ടുള്ള മാലയാണ് കഴുത്തിൽ ധരിയ്ക്കുന്നത്. അതിൽ നിന്നും മനസിലാക്കാം അയാൾ വിഷ്ണു പരമ്പരയിൽ നിന്നും ഉപദേശം സ്വീകരിച്ചു എന്ന്) നിന്റെ ഗുരു ആർ. കബീർസാഹബ്ബ് മറുപടി പറഞ്ഞു എന്റെ ഗുരു നിങ്ങളുടെ ഗുരുവാണ്. അപ്പോൾ ആ സ്വാമിജി വളരെയധികം ദേഷ്യത്തോടെ പറഞ്ഞു ഹേയ് മൂഢാ നീ അവർണ്ണനായ ജുലാഹയുടെ (നെയ്ത്തുകാരന്റെ) മകനാണ്. എന്റെ ഗുരുദേവനെ ഗുരുദേവനെന്ന് പറയുകയോ ? എന്റെ ഗുരുദേവന്റെ വിവരം അറിയാമോ ? ശ്രീ ശ്രീ 1008 പണ്ഡിതനായ രാമാനന്ദജി, നീ നെയ്ത്തുകാരന്റെ മകൻ. അദ്ദേഹം നിന്നേപോലുള്ള അവർണ്ണർക്ക് ദർശനം നൽകില്ല. എനിട്ടും നീ പറയുകയാണ് അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നും ഉപദേശം വാങ്ങിയെന്ന്. അല്ലയോ ഭക്തജനങ്ങളെ ഇവൻ കള്ളനും, കപടനുംമാണ്. ഇപ്പോൾ ഗുരുദേവന്റെയടുക്കൽ പോയി നിന്റെ എല്ലാകഥകളും പറയുന്നുണ്ട്. താഴ്ന്ന ജാതിക്കാരന്റെ മകൻ നമ്മുടെ ഗുരുദേവനെ അപമാനിയ്ക്കുകയോ. കവിർജി പറഞ്ഞു ശരി. ഗുരുദേവനോട് പറയൂ. ആ ഋഷി ഭക്തൻ രാമാനന്ദിന്റെയടുക്കൽ പോയി പറഞ്ഞു. ഒരു നെയ്ത്തുകാരന്റെ മകൻ നമ്മളെ അപമാനിച്ചിരിക്കുന്നു. അവർ പറയുന്നു സ്വാമി രാമാനന്ദജി ഗുരുവാണെന്ന്. ഹേ ഭഗവാൻ! നമുക്ക് പുറത്തിറങ്ങാൻ പ്രയാസമായിരിക്കുന്നു. സ്വാമിജി പറഞ്ഞു നാളെ രാവിലെ അവനെ വിളിച്ചു കൊണ്ടു വരു നാളെ കണ്ടോ നിന്റെ മൂന്നിൽ വച്ച് ഞാനവന് കൊടുക്കുന്ന ശിക്ഷ.

“സ്വാമി രാമാനന്ദിന്റെ മനസിലെ കാര്യം പറയുക.”

അടുത്ത ദിവസം രാവിലെ കബീർ സാഹബ്ബിനെ പത്തോളം വരുന്ന വ്യക്തികൾ പിടിച്ച് രാമാനന്ദിന്റെ മുൻപിൽ ഹാജരാക്കി. രാമാനന്ദന്റെ മുൻപിൽ കർട്ടൻ ഇട്ടു. എന്തെന്നാൽ താൻ ഒരിക്കലും നീച ജാതിക്കാർക്ക് ദർശനം നൽകില്ല. ഇയാൾ പറയുന്നത് കള്ളമാണ്. എനിൽ നിന്നും സന്യാസം സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല എന്ന് മറ്റുള്ളവരെ ബോധ്യപ്പെടുത്താനായി. രാമാനന്ദ കർട്ടന് പിന്നിലിരുന്ന് ചോദിച്ചു നീ ആരാണ്? നിന്റെ ജാതി എന്ത്? നിന്റെ വഴി? (അതായത് നീ എന്ത് പരമാത്മാ

വിനെയാണ്) അനുഗമിക്കുന്നത്?

രാമാനന്ദ അധികാർ സുഹി ജുലാഹാ അകജഗദീശ |
 ദാസഗരീബ് ബിലംബനാ, താഹിനവാഗത ശീശ ||₂(407)
 രാമാനന്ദ കും ഗുരു കഹൈ, തനസൈം നഹിം മിലാത |
 ദാസ്ഗരീബ് ദർശൻ ഭയേ, ഹൈടെ ലഗീ ജു ലാത് ||₂(408)
 പന്ത് ചലത് റോകർ ലഗീ, രാമനാമ കഹിദീന |
 ദാസ്ഗരീബ് കസർ നഹിം സീഖ ലത്തു പ്രബീൻ ||₂(409)
 ആഡാ പഡദാ ലായ കരി, രാമാനന്ദ ബുഞ്ചന്ത |
 ദാസ ഗരീബ് കുലംഗ ഛരബി, അധർ ഡാക കുദന്ത ||₂(410)
 കേൺ ജാതി കുലപന്ത ഹൈ കേൺ തുമഹാരാ നാമ |
 ദാസ ഗരീബ് അധീൻ ഗതി, ബോലത് ഹൈ ബലി ജാൻവ് ||(411)

കബീറിന്റെ മറുപടി -

ജാതി ഗമാരീ ജഗത്ഗുരു, പരമേശ്വർ പദ പന്ത |
 ദാസ്ഗരീബ് ലിഖതി പരൈ, നാമനിരജ്ഞൻ കന്ത ||(412)

രാമാനന്ദ പറഞ്ഞു -

രേ ബാലകസുന്ദ ദുർബുദ്ധി ഘട മം തൻ ആകാർ |
 ദാസ് ഗരീബ് ഭരദ ലഗ്യാ, ഹോ ബോലേ സിരജൻഹാർ ||(413)
 തുമ മോമൻ കെ പാലവാ, ജുലഹൈ കെഘർ ബാസ് |
 ദാസ് ഗരീബ് അജ്ഞാൻ ഗതി, എതാ ദുഃഖ വിശ്വാസ ||(414)
 മാൻ ബഡാത്തു രാൻഡി കരി ബോലേൗ ബാലക ബൈൻ |
 ദാസ ഗരീബ് അധമ മുഖി ഏതാ തുമ ഘട ഹൈൻ ||₂(415)
 തർ തലുസൈ ബോലതൈ, രാമാനന്ദ സുരജ്ഞാൻ |
 ദാസ ഗരീബ് കുജാതി ഹൈ, ആഖർ നീച നിദാൻ ||₂(416)

പരമേശ്വർ കബീർ (കവീർദേവ്) സ്നേഹത്തോടെ മറുപടി പറഞ്ഞു -

മഹകേ ബദൻ ഖുലാസ കർ, സുനി സ്വാമി പ്രബീൻ |
 ദാസ ഗരീബ് മനി മരൈ, മൈം ആജിജ ആധീൻ ||(428)
 മൈം അവിഗത ഹതി സൈം പരൈ, പ്യാരി വേദ സൈ ദുർ |
 ദാസഗരീബ് ദശൗ ദിശാ സകല സിന്ധ ദർപൂർ ||(429)
 സകല സിന്ധ ഭർഡപൂർ ഹും ഖാലിക ഹമരാ നാമാ |
 ദാസ ഗരീബ് അജാതി ഹും തൈം ജു കഹ് മ ബലി ജാൻവ് || (430)
 ജാതിപാതി മേരേനഹിം, നഹിം ബസ്തി നഹിം ഗാമ |
 ദാസ്ഗരീബ് അനിൽ ഗതി നഹിം ഹമാരേ നാമ || (431)
 നാദബിന്ദ മേരേനഹിം, നഹിം ഗുദാ നഹിം ശാത |
 ദാസഗരീബ് ശബ്ദ സജാ, നഹിം കിസി കാസാഥാ || (432)
 സബ് സൻഗീ ബിഹരതു നഹിം, ആദി അന്ത ബഹു ജാൻഹി |
 ദാസ ഗരീബ് സകല വൻസു, ബാഹർ ഭീതർ മാഹി || (433)
 എ സ്വാമി സൃഷ്ടാം മൈം, സൃഷ്ടി ഹമാരൈ തീർ |
 ദാസ ഗരീബ് അധർ ബസും, അവിഗത സത്യ കബീർ ||₂(434)
 പൌ ഹമി ധരണി ആകാഷ മൈം, വ്യാപക സബ് ലൌർ |
 ദാസ ഗരീബ് നദുസരാ, ഹമ സമതുല നഹിം ഔർ ||₂(436)

ഹമ ദാസൻ കേ ദാസ ഹൈ കർതാ പുരുഷ കരീമ | ്യ
 ദാസഗരീബ അവധുത ഹമ, ഹമ ബ്രഹ്മചാരി സീമ || ്യ(439)
 സുനി രാമാനന്ദ് രാമ ഹമ, മൈം ബാവൻ നരസിംഹ | ്യ
 ദാസ ഗരീബ് കലി കലി, ഹമഹീം സേ കൃഷ്ണ അഭോഗ || (440)
 ഹമഹീം സേ ഇന്ദ്ര കു ബേർ ഹൈ, ബ്രഹ്മ വിഷ്ണു മഹേശ | ്യ
 ദാസഗരീബ ധർമ ധ്യാജാ ധരണി രസാതല ശേഷ || ്യ (447)
 സുനി സ്വാമി സതി ഭാഖഹും, ബും ന ഹമരൈ രിംച | ്യ
 ദാസഗരീബ ഹരൂപ ബിൻ ഔർ സകല പ്രപൻച || ്യ(453)
 ഗോതാ ലാളും സ്വർഗ സൈം, ഫിരി പൈം പാതാല | ്യ
 ഗരീബദാസ ഡുൻഡത ഹിരും, ബരി മാണിക ലാല || ്യ (476)
 ഇസ ദരിയാ കൻകർ ബഹുത, ലാല കഹിം കഹിം റാവ | ്യ
 ഗരീബദാസ മാണിക ചുഗൈ ഹമ മുർജീവാ നാൻവ || ്യ(477)
 മുർജീവ മാണിക ചുഗൈ, കൻകർ പത്മർ ഡാരി | ്യ
 ദാസ ഗരീബ ഡോരി അഗമ ഉതരോ ശബ്ദ അധാർ || ്യ(478)

അഥവാ എന്റെ ജാതി ചോദിയ്ക്കയാണെങ്കിൽ ഞാൻ ജഗത്ഗുരു വാണ്. (വേദങ്ങളിൽ എഴുതിയിട്ടുണ്ട് ജഗത് ഗുരു എല്ലാ സൃഷ്ടി കൾക്കും അറിവ് പ്രദാനം ചെയ്യുന്നത് കബീർ പ്രഭുവാണ്) എന്റെ മാർഗം എന്താണ്? (ഏത് പരമേശ്വരിനാണ് ഞാൻ മാർഗ്ഗ നിർദ്ദേശം നൽകേണ്ടത്?) ഇതിന് ഉത്തരമായി കബീർജി പറഞ്ഞു. എന്റെ പരമേശ്വർ പന്ത് (മാർഗ്ഗം) ആണ്. ഈശ്, ഈശ്വർ, പരമേശ്വർ (ബ്രഹ്മ, പരബ്രഹ്മ, പരമഅക്ഷരപുരുഷ) ഞാൻ ആസർവ്വോച്ചശക്തി (സുപ്രീം പവർ) പരമേശ്വരിന്റെ മാർഗ്ഗ ദർശനത്തിന് വന്നതാണ്. ആരാനോ അനന്ത കോടി ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളുടെ രചയിതാവും, സംരക്ഷിതാവും ആണോ. വേദങ്ങളിൽ ആരെയോണോ, കവിർദേവ, കവിരസി എന്നീ പേരുകളിൽ സംബോധന ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഈശനും ക്ഷരപുരുഷനും ബ്രഹ്മത്തെയാണ് പറയുന്നത്. അത് കേവലം 21 ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളുടെ സ്വാമിയാണ്. പരബ്രഹ്മനും അക്ഷര പുരുഷനും ഈശ്വരനെന്ന് പറയുന്നു. ഏതൊന്നാണോ ഏഴ് സംഘ് ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളുടെ സ്വാമിയാണ്. പരമഅക്ഷരപുരുഷനെ പൂർണ്ണബ്രഹ്മ പരമേശ്വരെന്നും പറയുന്നു. ഏതൊന്നാണോ അസംഖ്യം ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളുടെ സ്വാമി അതായത് കുലത്തിന്റെ യജമാനൻ. കബീർ സ്വാമി രാമാനന്ദിനോട് പറഞ്ഞു എന്റെ മാർഗം പരമേശ്വരിനെ പ്രാപിക്കുക (മോക്ഷം പ്രാപിക്കുക) എന്നതാണ്.

ഗീത അധ്യായം 15 ശ്ലോകം ന.17 -ൽ എഴുതുകയുണ്ടുണ്ട് വാസ്തവത്തിൽ അവിനാശിയായ പരമേശ്വർ മറ്റാരുമല്ല അതാണ് മൂന്നുലോകങ്ങളിലും പ്രവേശിച്ച് എല്ലാവരെയും പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നത്. അതാണ് അവിനാശി പരമാത്മ പരമേശ്വർ എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നത്. ആ പരമേശ്വർ ഞാനാകുന്നു. ഇതുകേട്ടിട്ട് രാമാനന്ദൻ അതിക്രൂദ്ധനായി പറഞ്ഞു - അല്ലയോ മുഡാ! നീ നീച ജാതിയിലുള്ളവൻ ചെറിയ വായിൽ വലിയ വർത്തമാനം പറയുകയോ? നീ സ്വയം ഭഗവാൻ ചമയുന്നോ. അങ്ങിനെ ചീത്ത പറഞ്ഞു. കബീർസാഹേബ് പറഞ്ഞു.

അല്ലയോ ഗുരുദേവ! താങ്കൾ എന്റെ ഗുരുവാണ്. എന്നാൽ ഞാനെന്താണോ താങ്കളോട് പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് ഞാൻ പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മ ആണ്. ഇതിൽ സംശയം വേണ്ട. അതുകേട്ടിട്ട് രാമാനന്ദ പറഞ്ഞു നിർത്തി നിന്റെയീകഥ. നീ അങ്ങിനെ ആണെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. ഞാനാദ്യം എന്റെ പുജകൾ ചെയ്യട്ടെ. രാമാനന്ദൻ പറഞ്ഞു ഇവൻ ഇരിയ്ക്കട്ടെ. ഞാനാദ്യം എന്റെ കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യട്ടെ. അതിന്ശേഷം ഇവനോട് സംസാരിയ്ക്കാം. സ്വാമി രാമാനന്ദ എന്ത് ക്രിയയാണ് ചെയ്യുക? ഭഗവാൻ വിഷ്ണുവിന്റെ ഒരു സങ്കല്പ മുർത്തി ഉണ്ടായിരുന്നു. മുൻപിൽ മുർത്തി കാണാമായിരുന്നു. (കർമ്മ കാൻഡങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു. ആദ്യം ഭഗവാന്റെ എല്ലാ വസ്ത്രങ്ങളും മാറ്റുന്നു. പിന്നെ വെള്ളം കൊണ്ട് കുളിപ്പിക്കുന്നു. പിന്നെ വൃത്തിയുള്ള വസ്ത്രം ധരിപ്പിക്കുന്നു. കഴുത്തിൽ മാലയിടുന്നു. പൊട്ടു (തിലകം) ചാർത്തുന്നു. മുകുടം (കിരീടം) വയ്ക്കുന്നു.) രാമാനന്ദ സങ്കല്പിക്കുകയായിരുന്നു. സങ്കല്പത്തിൽ ഭഗവാന്റെ കാല്പനികമായ മുർത്തിയുണ്ടാക്കി. ഭക്തിയോടെ നഗ്ന പാദങ്ങളോടെ അദ്ദേഹം തന്നെ സ്വയം ഗംഗാജലം കൊണ്ടു വരുന്നതായി സങ്കല്പിച്ചു. പിന്നെ ഭഗവാന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ മാറ്റി കുളിപ്പിച്ചു. പുതിയ വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിപ്പിച്ചു. തിലകം ചാർത്തി. കിരീടം അണിയിച്ചു. കഴുത്തിൽ മാലയിടാൻ മറന്നു പോയി. മാലയിടാതിരുന്നാൽ പൂജപൂർണ്ണമാകില്ല. കിരീടം വെച്ചാൽ പിന്നെ അത് ഊരാൻ (മാറ്റാൻ) കഴിയില്ല. അഥവാ അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ ആദിവസത്തെ പൂജ മുടങ്ങേണ്ടതായി മാറുന്നു. സ്വാമി സ്വയം തന്നെ ശപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇത്രയും വർഷം ഒരിക്കൽ പോലും തനിയ്ക്ക് തെറ്റ് പറ്റിയിട്ടില്ല. ഹോ ഭഗവാനെ ഇന്ന് ഈ പാപി എന്തുകൊണ്ട് തെറ്റ് ചെയ്തു? കിരീടം മാറ്റുകയാണെങ്കിൽ പൂജ മുറിഞ്ഞതാകും (ഖണ്ഡിക്കപ്പെടും) ശരി കിരീടത്തിന് മുകളിൽ കുടി മാലയിടാം. (ഭാവനയിൽ കുടി ചെയ്യുകയായിരുന്നു. പക്ഷെ മുൻപിൽ മുർത്തിയില്ല. കർട്ടൻ മാത്രം. മറുവശത്ത് കബീർ സാഹേബ് ഇരിക്കുന്നു) കിരീടത്തിൽ മാല കുരുങ്ങി അത് താഴേയ്ക്ക് പോയില്ല. രാമാനന്ദ വിചാരിച്ചു ഇനി എന്ത് ചെയ്യും? ഹേയ് ഭഗവാൻ ഇന്നത്തെ എന്റെ ദിവസം വ്യഥാവിലായി. ഇന്ന് എന്റെ ഭക്തിയാകുന്ന സമ്പാദ്യം നഷ്ടമായി (എന്തെന്നാൽ ആർക്കാണോ പരമാത്മാവിനെ കഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതായി തോന്നിയോ അയാൾക്ക് ദിവസേന ചെയ്യുന്ന പൂജകൾക്ക് തെറ്റ് പറ്റിയാൽ വളരെ ദുഃഖമുണ്ടാകുന്നു. എങ്ങിനെയാണോ മനുഷ്യന് തന്റെ പോക്കറ്റ് നഷ്ടപ്പെട്ടാലുണ്ടാകുന്ന ദുഃഖം ഭക്തന് ഭക്തിയുടെ കാര്യത്തിലുണ്ടാകുന്നു.) അപ്പോഴേയ്ക്കും കബീർ സാഹേബ് പറഞ്ഞു. സ്വാമിജി മാലയുടെ കെട്ട് അഴിച്ച് കഴുത്തിൽ ഇടു. പിന്നീട് കെട്ടാം. കിരീടം മാറ്റാൻ പാടില്ല. പിന്നെ രാമാനന്ദിന് കിരീടം എന്തിന് മാറ്റണം മാലയുടെ കെട്ട് മാറ്റി. കുടിലിന്റെ മുൻപിലെ കർട്ടൻ മാറ്റി സ്വന്തം കൈകളാൽ. എല്ലാ ബ്രഹ്മണ ഭക്തന്മാരുടെയും മുൻപിൽ വെച്ച് കബീർ സാഹേബിനെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു. രാമാനന്ദജീ പറഞ്ഞു. ഹേ ഭഗവാൻ താങ്കൾക്ക് ഇത്ര

കോമളമായ ശരീരം പഞ്ഞിപോലെ എന്റെ ശരീരം കല്ലുപോലെ. ഒരു ഭാഗത്ത് ഭഗവാൻ നില്ക്കുന്നു. ഒരു ഭാഗത്ത് ജാതിയുടെയും ധർമ്മത്തിന്റെതുമായ ചുമർ. ഭഗവാനെ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്ന പുണ്യാത്മാക്കൾ മരത്തിന്റെ പേരിൽ നിർമ്മിച്ച ചുമരുകൾ പൊട്ടിക്കണം. ആതാണ് ശ്രേയസ്. അതുപോലെയാണ് രാമാനന്ദജി ചെയ്തത്. മുൻപിൽ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിനെ കണ്ടപ്പോൾ ജാതികണ്ടില്ല. മതം കണ്ടില്ല. നീചത്വം അവർണ്ണത്വം കണ്ടില്ല. വെറും ആത്മശുദ്ധിമാത്രം. ഇതിനെയാണ് ബ്രഹ്മണൻ എന്ന് പറയുന്നത്.

ബോലത് രാമാനന്ദജി, ഹമ ഘർബധോ സുകാല |
ശരീബദാസ പൂജാ കരൈ മുകുട ഫഹീ ജദിമാല || (479)

സേവാ കൈ സംഭാലകരി, സുനിസാമി സുരജ്ഞാൻ |
ശരീബദാസ ശിരമുകുട ധരി, മാല അടകി ജാൻ || (480)

സ്വാമി ഘുൻഡി ഖോലികരി, ഫിരി മാല ഗല ഡാർ |
ശരീബദാസ ഇസ ഭജൻ കും, ജാനത ഹൈ കരതാർ || (481)

ഡ്യോഡി ഡഭാ ദുരി കരി, ലിയാ കൻം ലഗായ |
ശരീബദാസ ഗുജരീ ബഹത, ബദനെ ബദൻ മിലായ || (482)

സ്വാമി രാമാനന്ദജി പറഞ്ഞു ഹേ കബീർ പ്രഭു! താങ്കൾ എന്തിന് കള്ളം പറഞ്ഞു? കബീർ സാഹേബ് പറഞ്ഞു എന്ത് കള്ളം സ്വാമിജി? സ്വാമി രാമാനന്ദജി പറഞ്ഞു. താങ്കൾ എന്തിൽ നിന്ന് ഉപദേശം സ്വീകരിച്ചു. എന്തിൽ നിന്ന് എപ്പോഴാണ് ഉപദേശം സ്വീകരിച്ചത്? കബീർ സാഹേബ് പറഞ്ഞു ഒരിക്കൽ താങ്കൾ കുളിക്കാനായി പഞ്ചഗംഗ കടവിൽ പോയിരുന്നു. ഞാനവിടെ കിടക്കുകയായിരുന്നു. താങ്കളുടെ കാലിലെ മെതിയടി എന്റെ തലയിൽ തട്ടി. അപ്പോൾ എനോട് താങ്കൾ പറഞ്ഞു മകനേ രാമനാമം പറയൂ? രാമാനന്ദജി പറഞ്ഞു ശരിയാണ്. ഇപ്പോൾ ഓർമ്മ വരുന്നു. പക്ഷെ അതൊരു കൊച്ചു കുട്ടിയായിരുന്നു. (എന്തെന്നാൽ ആ സമയത്ത് 5 വയസു പ്രായമുള്ള കുട്ടി വളരെ വലുതാവുകയോ, 5 വയസായ കുട്ടിയുടെ ശരീരവും 2 1/2 വയസുള്ള കുട്ടിയുടെ ശരീരത്തിനും ഇരട്ടി വ്യത്യാസമുണ്ടാകുന്നു. കബീർസാഹേബ് പറയാൻ തുടങ്ങി. സ്വാമിജി നോക്കൂ ഞാനങ്ങിനെയാണ്. സ്വാമി രാമാനന്ദജിന്റെ മുൻപിലും നിൽക്കുന്നു. അതേസമയം 2 1/2 വയസ് പ്രായമുള്ള ഒരു കുട്ടിയുടെ രൂപത്തിൽ ഒരു സേവകന്റെയടുക്കൽ വിരിച്ചിരുന്ന കാർപറ്റി (പുതപ്പ്)ലും ഇരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ രാമാനന്ദജി ആർ പ്രാവശ്യം അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും നോക്കി. പിന്നെ കണ്ണുകൾ തിരുമ്മി വീണ്ടും നോക്കി. ഇങ്ങിനെ നോക്കിക്കൊണ്ടേയിരുന്നു. അപ്പോഴേയ്ക്കും കബീർ സാഹേബിന്റെ കുട്ടിയുടെ രൂപം എണീറ്റു അഞ്ച് വയസിന്റെ പ്രായം തോന്നും വിധം മാറി.

മൻകീ പൂജാ തു മ ലക്കി, മുകുട മാല പരബേശ |
ശരീബദാസ ഗതി കോലക്കൈ, കൈൻ പരണ ക്യാ ഭേഷ് || 483

യഹ് തൈ തുമ ശിക്ഷാ ദഹു, മാനി ലഹു മൻ മോർ |
ശരീബദാസകോമള പുരുഷ, ഹമരാ ബദൻ കറോർ || 484

അപ്പോൾ രാമാനന്ദജി പറഞ്ഞു എന്റെ സംശയം ഇല്ലാതായി. ഹേ

പരമേശ്വർ! താങ്കളെ എങ്ങിനെ മനസിലാക്കാൻ കഴിയും. താങ്കൾ ഏത് ജാതിയിൽ ഏത് വേഷത്തിലാണ് നിൽക്കുന്നത്. വെറും പ്രാണികളായ നമ്മൾ താങ്കളോട് വാദ-വിവാദം നടത്തി (തർക്കിച്ചു) ദോഷികളായി മാറി. ക്ഷമിക്കുക പൂർണ്ണ പരമേശ്വർ കവിർദേവ്. താങ്കളുടെ അറിവില്ലാത്ത കുട്ടിയാകുന്നു.

‘സ്വാമി രാമാനന്ദിന്റെ സത്യലോക ദർശനം’

സുനിബച്ചാ മൈം സ്വർഗ്ഗ കീ കൈസൈം ഹൈരംഡു രീതി |
ഗരീബദാസ ഗുരവീ ലഗീ, ജനമജാത ഹൈ ബീത || 486
ച്യൂരി മുക്തി വൈകുണ്ഠ മൈം, ജിന്ഡ കീ മോരൈ ചാഹ് | 487
ഗരീബദാസ ഘർ അഗമ കീ കൈസൈ പാഹും ഫാഹ || 487
ഹേമരൂപ ജഹാം ധരണിഹൈ, രതൻ ജഡൈ ബൗഹ ശോഭ | 488
ഗരീബ ദാസ വൈകുണ്ഠ കും തൻ മൻ ഹമരാ ലോഭ || 488
ശംഖ ചക്രഗദാ പദമ ഹൈം, മോഹൻ മദൻ മുരാതി | 489
ഗരീബദാസ മുരളീ ബജൈ സുരഗലോക ദർബാരി || 489
ദുധതം കീ നദിയാം ബഗൈം, സേത വ്യക്ഷ സുഭാൻ | 490
ഗരീബദാസ മന്ദല മുക്തി സുരഗാപുര അസ്ഥാൻ || 490
രതൻ ജഡാഹു മനുഷ്യഹൈം, ഗണഗന്ധർവ സബ ദേവ | 491
ഗരീബദാസ ഉസധാമ കീ കൈ സൈം ഹരാഡും സേവ || 491
ജഗ യുജ സാമ അഥർവണം ഗാവൈം ചാരൈം വേദ | 492
ഗരീബദാസ ഘർ അഗമ കീ കൈസൈം ജാനോദേദ || 492
പ്യൂരി മുക്തി ചിതവൻ ലഗീ കൈസൈം ബൻചും താഹി | 493
ഗരീബദാസ ഗുപ്താർ ഗതി, ഹമകും ദ്യേയ സമഞ്ചായ || 493
സുരഗ ലോക ബൈകുണ്ഠ ഹൈ, യാസൈം പരൈ ന ഔർ | 494
ഗരീബദാസ ഷഡ്ശാസ്ത്ര, പ്യൂരി ബേദകി ദൗർ || 494
ച്യൂരി ബേദ ഗാവൈം തിസൈം സുരനരമുനി മിലാപ | 495
ഗരീബദാസ ധ്രുവ പോർ ജീസ മിട്രി ഗയെ തീസും താപ || 495
പ്രഹ്ലാദ ഗയേ തിസ ലോകകും, സുരഗാ പുരി സമുല | 496
ഗരീബദാസ ഹരി ഭക്തി കീ മൈം ബൻചത് ഹും ധുന || 496
ബിൻദ്രാവൻ ഗയേ തിസ ലോകകും സുരഗാ പുരി സമുല !
ഗരീബദാസ ഉസമുക്തി കും കൈസൈം ജാഹും ഭൂല | 497
നാരദ ബ്രഹ്മ തിസരടൈം, ഗാവൈം ശേഷ ഗണേശ || 497
നാരദബ്രഹ്മ, തിസ രടൈം, വൈം ശേഷ ഗണേശ | 498
ഗരീബദാസ വൈകുണ്ഠ സൈം ഔർ പരൈ കോ ദേശ || 498
സഹംസ അഠാസി ജീസ ജപൈ ഔർ തേതീ സൈം സേവ | 499
ഗരീബദാസ ജാസൈം പരൈ, ഔർ കൈൻ ഹൈ ദേവ || 499
സുനിസ്വാമി നിജമുലഗതി, കഹി സമഞ്ചാഹു തോഹി | 500
ഗരീബദാസ ഭഗവാൻ കും രാഖ്യാ ജഗത സമോഹി || 500
തീനിലോകകൈ ജീവസബ്, വിഷയവാസ ഭരമായ | 501
ഗരീബദാസഹമകും, ജപൈ തിസകും ധാമദിവായ || 501
ജോ ദേഖൈഗാ ധാമകും, സോജാനത് ഹൈ മുബ്. 502
ഗരീബദാസ തോസൈം കഹും സുനിഗായത്രി ഗുഞ്ച 502

കൃഷ്ണ വിഷ്ണു ഭഗവാൻ കും, ജഹഡായേം ഹൈ ജീവ
 ഗരീബദാസ ത്രിലോക മൈം കാലകർമ്മ ശിര ശീവ 503
 സുനി സ്വാമി തോസൈം കഹും അഗമ ദീപ കീ സൈല ൂ
 ഗരീബദാസ പുഠേ പരൈ, പുസ്തക ലാദേ ബൈല 504
 പൗഹമി ധരണി ആകാശ മഠേ, ചലസി ചൻദർ സൂർ ൂ
 ഗരീബദാസ രജ ബിരജ കീ കഹാം രഹൈഗീ ധൂർ 505
 നാരായണ ത്രിലോക സബ, ചലസി ഇന്ദ്ര കുബേർ
 ഗരീബദാസ സബ ജാത ഹൈം, സുരഗ പാതാല സുമേർ 506
 ച്യാരീ മുക്തി വൈകുണ്ഠ ബട, ഫനാ ഹുആ കളു ബാർ ൂ
 ഗരീബദാസ അലപ രൂപ മഘ, ക്യാ ജാ നൈം സംസാർ 507
 കഹൈ സ്വാമി കിത രഹൗശേ, ചൗദാ ഭുവൻ ബിഹൻഡ ൂ
 ഗരീബദാസ ബീജക കഹ്യാ, ചലത പ്രാണ ഔർ പിൻഡ 508
 സുനസ്വാമി ഏക ശക്തി ഹൈ, അരധംഗീ ഊം കാർ ൂ
 ഗരീബ ദാസ ബീജക തഹാം അനന്ത ലോക സിൻധാർ 509
 ജൈസൈകാ തൈസാ രഹൈ പരലോ ഫനാ പ്രാൻ ൂ
 ഗരീബദാസ ഉസശക്തി കും ബാർബാർ കുർബാൻ 510
 കോടി ഇന്ദ്ര ബ്രഹ്മാ ജഹാം കോടി കൃഷ്ണ കൈലാസ ൂ
 ഗരീബദാസ ശിവ കോടി ഹൈ കരൗ കൌൻ കീ ആശ 511
 കോടി വിഷ്ണു ജഹാം ബസത ഹൈ, ഉസശക്തി കേധാമ ൂ
 ഗരീബദാസഗുല ബൗഹത ഹൈ അലഹ ബസ്ച നിഹകാമ 512
 ശിവശക്തി ജാസൈഗുഘ, അനന്ത കോടി അവതാർ ൂ
 ഗരീബദാസ ഉസ അലഹകും ലഖൈ സോ ഹോയ കരതാർ 513
 അലഹ ഹമാരാ രൂപഹൈ ദമ ദേഹി നഹിം ദന്ത ൂ
 ഗരീബദാസ ഹമ അലഹ ഹൈം, യൗഹ ഗുല ഹോ കട ഹൈൻ514
 ബിനാപന്ത ഉസ കന്തകൈ, ധാമ ചലന്ത ഹൈ മോർ
 ഗരീബദാസ ഗതി കാ കിഡി സംഖ സുരഗ പർ ഡോർ 515
 സൻഖ സുരഗ പർ ഹമ ബസൈ. സുനി സ്വാമി യഹ സൈന്ത ൂ
 ഗരീബദാസ ഹമ അലഹഹൈം, യൗഹ ഗുല ഹോകട ഹൈൻ 516
 ജോതൈ കഹയാ സൗ മൈം ലഹയാ, ബിന്ദ ദേഖൈ നഹിം ധീജ
 ഗരീബദാസസ്വാമി കഹൈ, കഹാം അലഹ വൗ ബീജ 517
 അനന്തകോടി ബ്രഹ്മാസ്ഡ ഫണ, അനന്തകോടി ഉദഗാർ
 ഗരീബദാസ സ്വാമി കഹൈ കഹാം അലഹ ദീദാർ 518
 ഹദ ബോഹദ കഹീം ന കഹീം, ന കഹീം മരപി റൗർ ൂ
 ഗരീബദാസ നിജ ബ്രഹ്മ കീ കൌൻധാമ വഹ് പൗർ 519
 ചല സ്വാമി സർപർ ചഖൈ, ഗംഗതീർ സുന ജ്ഞാൻ ൂ
 ഗരീബദാസ വൈകുണ്ഠ ബട, കോടി കോടി ഘട ധ്യാൻ 520
 തഹാം കോടി വൈകുണ്ഠ ഹൈ, നക സരവർ സംഗീത ൂ
 ഗരീബദാസസ്വാമി സുനൈ, ജാത അനന്ത ജുഗ ബീത 521
 പ്രാണ പിൻഡ പുരമൈ ധസൗ, ഗയേ രാമാനന്ദ കോടി ൂ
 ഗരീബദാസ് സരസുരഗമൈ, രഹൗ ശബ്ദ കീ ടാട 522
 തഹാം വഹാം ചിത ചക്രിത ഭയാ, ദേഖിഹജല ദർബാർ ൂ
 ഗരീബദാസ സിജദാ കിയാ ഹമാ പായേ ദീദാർ 523

തുമസ്വാമി മൈം ബാലബുദ്ധി, ഭർമ്മ കർഡമ കിയേ നാശ ു
 ഗരീബദാസ നിജബ്രഹ്മ തുമ, ഹമരൈ ദൃഢ വിശ്വാസ 524
 സുണ ബേസുണ സൈം തുമ പരൈ ഉരൈരേ സേ ഹമരൈ തീർ ു
 ഗരീബദാസ സരബൻഗ മൈം അവിഗത പുരുഷ കബീർ 525
 കോടി കോടി സിജദേ കരൈ, രോടി കോടി പ്രണാമ ു
 ഗരീബദാസ അൻഹദ അധർ ഹമ പരസൈം തുമധാമ 526
 സുനിസ്വാമി ഏകഗല ഗുഞ്ച, തിലതാരി പല ജോരി ു
 ഗരീബദാസ സരഗൗന മൈം, സുരജ അനന്ത കരോരി 527
 ശഹർ അമാൻ അനന്തപുര, രിമഞ്ചമ ഹോയ ു
 ഗരീബദാസ ഉസ നഗര കാ മരമ ന ജാണൈ കോയ 528
 സുനിസ്വാമി കൈസൈം ലവൈൗ കഹി സമഞ്ചാളും തോഹി ു
 ഗരീബദാസ ബിൻ പർ ഉടൈം തൻ മൻ ശീശ നഹോയ 529
 രവനപുരീ ഏക ചക്ര ഹൈ, തഹാം ധനജയ ബായ ു
 ഗരീബദാസ ജീതേ ജൻമ, യാകും ലേത സമായ 530
 ആസൻ പദമ ലഗായ കർ, ഭിരംഗ നാദ കോ ചൈംചി ു
 ഗരീബദാസ അചവൻ കരൈ ദേവത്ത കോ ഹെ ചി 531
 കാലി ഉൗൻ കുലീൻ രംഗ ജാകൈ ദോ ഹുൻ ധാർ ു
 ഗരീബദാസ കുരൻഭശീർ, താസ കരൈ ഉദഗാർ 532
 ചിശമൈം ലാല ഗുലാല രംഗ, തീനി ഗിരഹ നഭ പെൻച ു
 ഗരീബ ദാസ വഹ നാഗനീ കും ഹേൗനേ ന ദേവ രേച 533
 കുംഭക രേചക സബ കരൈ ഉൻ കരത ഉദഗാർ ു
 ഗരീബ ദാസ ഉസനാഗനീകും ജീതൈ കോൗ ഖിലാർ 534
 കുംഭ ഭരൈ രേച കകരൈ ഹിർ ടുടത ഹൈ പൗൻ ു
 ഗരീബദാസ ഗഗന മണ്ഡല, നഹീം ഹോത ഹൈരൗൻ 535
 ആഗേ ഘാടി ബന്ദ ഹൈ ഈഗ് ലാം -പിംഗസാഭോയ ു
 ഗരീബദാസ സുഷമാൻ ഖുലേ, താസ മിലാവാ ഹോയ 536
 ജ്യു കാ ത്യും ബൈവി രഹോ, തജി ആസൻ സബ്ജോഗ ു
 ഗരീബദാസ് പല ബീച പദ, സർവ സൈല സബ് ഭോദ 547
 കോടി കോടി വൈകുണ്ഠ ഹൈം, കോടി കോടി ശിവശേഷ
 ഗരീബദാസ ഉസധാമ മൈം ബ്രഹ്മാ കോടി നരേൾ 553
 അവാദാൻ അമാൻപൂർ, ചലിസ്വാമി തഹാം ചല ു
 ഗരീബദാസ പരലോ, അനന്ത, ബൗഹരി നഞ്ചം പൈങ്കാല 554
 അമർചീർ തഹാം പഹരി ഹൈ, അമർഹംസ സുഖധാമ ു
 ഗരീബ്ദാസ് ഭോജൻ അജർ, പലസ്വാമി നിജധാമ 555
 ബോലത, രാമാനന്ദജി, സുന കബീർ കരതാർ ു
 ഗരീബ്ദാസ് സബ് രൂപ മൈം തുമഹീം ബോലൻ ഹാർ 556
 തുമസ്വാഹിബ്ബ തുമസന്തഹോ തുമസത ഗുരു തുമ ഹംസ ു
 ഗരീബ്ദാസ തുമ രൂപ ബിന ഔന ദുജാ അംസ 557
 മൈം ഭഗതാ മുക്താ ഭയാ, കിയാ കർമ്മ കുന്ദനാശ ു
 ഗരീബദാസ അവിഗത മിലെ മേടി മൻ കീ ബാസ 558
 ദോഹും റൗർ ഹൈ ഏക തു ഭയാ ഏകസേ ദോയ ു
 ഗരീബദാസ ഹമ കാരണൈ ഉതരൈ ഹൈമഘല ജോയ 559

ഗോഷ്ടി രാമാനന്ദ സൈം, കാശിനഗർ മൻജാർ
 ഗരീബദാസ ജിന്ദ പീർകെ ഹമപായെ ദീദാർ 562
 ബോലൈ രാമാനന്ദ ജി സുനൗ കബീർ സുഭാൻ ്
 ഗരീബദാസ മുക്താ ഭയെ ഉയരെ പിണ്ഡ അരുപ്രാണ 567

കബീർ സാഹേബ് (കവീർദേവ്) സ്വാമി രാമാനന്ദിനോട് ചോദിച്ചു
 എന്തെന്നാൽ സ്വാമിജി താങ്കൾ എന്ത് പുജയാണ് ചെയ്യുന്നത് ? സ്വാമി
 രാമാനന്ദജി പറഞ്ഞു ഞാൻ വേദങ്ങളിലും ഗീതയിലും പറഞ്ഞതനു
 സരിച്ചുള്ള പുജയാണ് ചെയ്യുന്നത്. കബീർ സാഹേബ് ചോദിച്ചു വേദ
 ങ്ങളിലും ഗീതയിലും പറയുന്നതനുസരിച്ച് പുജ ചെയ്ത് ഏത് ലോക
 ത്തിലേയ്ക്കാണ് പോകുന്നത്? സ്വാമി രാമാനന്ദൻ പറഞ്ഞു സ്വർഗത്തിൽ
 പോകും. കബീർ പരമേശ്വർ ചോദിച്ചു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ എന്തു ചെയ്യും?
 രാമാനന്ദൻജീ പറഞ്ഞു അവിടെ ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട ഭഗവാൻ വിഷ്ണു
 ഉണ്ട്. അദ്ദേഹത്തെ കാണും. അവിടെ പാലൊഴുകുന്ന നദിയുണ്ട്.
 അവിടെ മറ്റൊന്നും ചിന്തിക്കണ്ട. ഞാനവിടെ സന്തോഷത്തോടെ
 ഇരിക്കും. കബീർ പരമേശ്വർ ചോദിച്ചു, സ്വാമിജി സ്വർഗത്തിൽ എത്ര
 ദിവസം താമസിയ്ക്കും? (വിദ്വാൻമാരായവർക്ക് അതിന്റെ
 അറിവുണ്ടാകും. രണ്ട് മിനിറ്റിൽ മനസിലാകും).

സ്വാമിജി പറഞ്ഞു എന്റെ ഭക്തിയുടെ അളവനുസരിച്ച് (സമ്പാദ്യം)
 അത്രയും ദിവസം അവിടെ താമസിക്കും. കബീർസാഹേബ് ചോദിച്ചു
 പിന്നീട് എങ്ങോട്ട് പോകും? അറിഞ്ഞുകൂടാ കർമ്മഫലമനുസരിച്ച്
 ഏതെങ്കിലും യോനിയിൽ ജന്മമെടുക്കും. കബീർസാഹേബ് പറഞ്ഞു
 ഈ പുജ താങ്കൾ അനേകം തവണ ചെയ്തു. ഇതുകൊണ്ട്
 ജീവമുക്തനാകില്ല. (മോക്ഷം കിട്ടില്ല) താങ്കൾ വിഷ്ണുവിനെ പുജിച്ച്
 സ്വർഗ്ഗലോകത്തിൽ പോകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഏതൊരു ഭക്തനാണോ
 ബ്രഹ്മപുജനടത്തി ബ്രഹ്മലോകത്തിൽ പോകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ
 അവരും ജനന-മരണമാകുന്ന ചക്രത്തിൽ കുറുങ്ങുന്നു എന്തെന്നാൽ
 ഒരു ദിവസം ബ്രഹ്മലോകത്തിലെ മഹാസ്വർഗ്ഗവും നഷ്ടമാകും.
 ഗീതയിലെ 8-ാം അധ്യായം 16-ാം ശ്ലോകം പറയുന്നുണ്ട്. സ്വാമി
 രാമാനന്ദ വിദ്വാനാണ് അദ്ദേഹത്തിന് ശ്ലോകം ഓർമ്മയുണ്ട്. സ്വാമി
 രാമാനന്ദ പറഞ്ഞു ശരിയാണ് അങ്ങിനെ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.
 കബീർസാഹേബ് പറഞ്ഞു പറയു പിന്നെ എവിടെ താമസിക്കും.
 താങ്കളുടെ ശ്രീകൃഷ്ണ മുരാരിയും വസിക്കുന്നില്ല. ഈ ബ്രഹ്മ
 ലോകവും, എല്ലാ പ്രാണികളും, വിഷ്ണു മുതലായ മൂന്നു ദേവതകളും
 നഷ്ടമാകും. പിന്നെ താങ്കൾ എവിടെ വസിക്കും ഗുരുദേവാ! പിന്നെ
 ആലോചിച്ച് രാമാനന്ദ വിവശയായി. പരമേശ്വർ സാഹേബ് ചോദിച്ചു
 ഗുരുജി ഗീതയെപ്പറ്റി ആരാണ് പറഞ്ഞു തന്നത്? സ്വാമി മറുപടി
 പറഞ്ഞു ശ്രീകൃഷ്ണൻ. പരമേശ്വർജി പറഞ്ഞു സ്വാമിജി സംക്ഷിപ്ത
 മഹാഭാരതം രണ്ടാം ഖണ്ഡ (പേജ് 151 പഴയത്, 667 പുതിയത്)ത്തിൽ
 എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ശ്രീകൃഷ്ണ പറയുകയാണ് അർജ്ജുനാ എനിക്ക്
 ഇപ്പോൾ ആ ഗീതയെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവില്ല. രണ്ടാമത് എനിയ്ക്കു

പറയാൻ കഴിയില്ല. പരമേശ്വർ കബീർ സാഹേബ് എല്ലാ തെളിവുകളും പറയും.

ഗീത അധ്യായം 8 ശ്ലോകം 13-ൽ ഗീതോപദേഷ്ടാവ് ബ്രഹ്മ (കാലൻ) പറയുന്നു -

ഓമഇതി ഏകാക്ഷരം ബ്രഹ്മ, വ്യഹരൻ മമ അനുസ്മരൻ യഃപ്രയാതി ത്യജൻ ദേഹം സഃ യാതി പരമാമ ഗതിം (3)

ഇതിന്റെ ശബ്ദാർത്ഥം ഗീത പറയുന്നത് ബ്രഹ്മ അതായത് കാല പറയുകയാണ് എന്നെന്നാൽ (മമ ബ്രഹ്മ) മുഞ്ച ബ്രഹ്മ കാ തോ (ഇതി) ഈ (ഓം എകാക്ഷരം) ഓം ഒരു അക്ഷരമാണ് (ദേഹം) ശരീരം ഉപേക്ഷിക്കുന്നതുവരെ അതായത് അവസാനശ്വാസം വരെ (പ്രയാതി) ഭക്തൻ ഓർമ്മിക്കുന്നു. (സഃ) ആ ഭക്തൻ തന്നെ എന്റെ (പരമഗീതം) പരമ ഗതിയെ (യാതി) പ്രാപിക്കുന്നു.

ഭാവാർത്ഥം - ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ ശരീരത്തിൽ പ്രേതരൂപത്തിൽ പ്രവേശിച്ച് ബ്രഹ്മ അതായത് ആയിരം കൈകളോടുകൂടിയ ജ്യോതി നിരജ്ഞൻ കാലൻ പറയുകയാണ് ഓം എന്ന നാമത്താൽ മരണം വരെ എന്നെ സ്മരിക്കുന്ന ഭക്തർ എന്നെ പ്രാപിക്കുന്നു എന്റെ ഭക്തിക്ക് മറ്റൊരു മന്ത്രമില്ല.

ഗീത അധ്യായം 8 ശ്ലോകം 5, 7 ഉം 13ഉം ഗീതോപദേഷ്ടാവ് പുജ ചെയ്യേണ്ടവിധം പറയുന്നു. ആരാണോ അവസാന ശ്വാസം വരെ ഓം നാമശബ്ദം സ്മരിക്കുന്നുവോ അയാൾ എന്നെ തന്നെ പ്രാപിക്കും. അതുകൊണ്ട് നീ യുദ്ധം ചെയ്യൂ ഒപ്പം എന്നെ ഓം നാമശബ്ദത്തിൽ ഓർമ്മിക്കൂ. എന്നെന്നാൽ യുദ്ധം ബഹള (ഉയർന്ന ശബ്ദം) ത്താൽ ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഓം നാമശബ്ദം ഉച്ചത്തിൽ സ്മരിക്കുകയും യുദ്ധം ചെയ്യുകയും ചെയ്യൂ.

പിന്നെ ഗീത അധ്യായം 8 ശ്ലോകം 6-ൽ പറയുന്നു. ഇത് നിയമമാണ് അവസാന നിമിഷം ഏത് ഭഗവാനെയാണോ സ്മരിക്കുന്നത്-ശരീരം ഉപേക്ഷിക്കുമ്പോൾ ആ ഭഗവാനെ പ്രാപിക്കുന്നു. ഗീതോപദേഷ്ടാവ് ഗീത അധ്യായം 8 ശ്ലോകം 8 മുതൽ 10 വരെ മൂന്നു ശ്ലോകങ്ങളിലും ബ്രഹ്മിൽ നിന്നും, മറ്റൊരു പൂർണ്ണ പരമാത്മാ (പരമ ദിവ്യപുരുഷ പരമേശ്വർ അതായത് പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മത്തിന്റെ വിഷയത്തിൽ പറയുന്നു. ആരെങ്കിലും പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിനെ പുജചെയ്തു കൊണ്ട് ശരീരം ത്യജിക്കുകയാണെങ്കിൽ (ഉപേക്ഷിച്ചാൽ) അയാൾ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിനെ പ്രാപിക്കുന്നു. അയാൾക്ക് മോക്ഷം കിട്ടുന്നു. സത്യലോകം പ്രാപിക്കുന്നു. പരമശാന്തി ലഭിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ആ പരമേശ്വരിനെ അയ്യോ പ്രാപിക്ക്. (ഗീത അധ്യായം 18 ശ്ലോകം 62 ഉം 66 ഉം, അധ്യായം 15 ശ്ലോകം 4) ഞാനും ഗീതോപദേഷ്ടാവ് ബ്രഹ്മ ഇതിനെ ശരണം പ്രാപിക്കുന്നു.

രാമാനന്ദ് എല്ലാ തെളിവുകളും സ്വന്തം കണ്ണുകളും കണ്ടിട്ട് അതിശയിച്ച് മൂക്കത്ത് വിരൽ വച്ചു. എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു കൂട്ടി കാര്യം ശാസ്ത്രത്തിന്റേത് നീ സത്യമാണ് പറയുന്നത്. എന്നിക്ക് ആരും ഇത്തരം

അറിവ് പറഞ്ഞു തന്നില്ല. ഞാൻ എന്തു ചെയ്യും ? കബീർ സാഹേബ് പറഞ്ഞു. പവിത്ര ഗീതയിൽ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. 8-10 അധ്യായം 8-9-10 ശ്ലോകത്തിലും അധ്യായം നമ്പർ 18 ശ്ലോകം 62 വായിച്ചു നോക്കണം. പവിത്ര ഗീതയും വേദവും പറയുന്ന ബ്രഹ്മ (കാലൻ) പറയുകയാണ് ആ പരമാത്മാവിനെ ശരണം പ്രാപിക്കു അർജുനാ. നിനക്ക് പിന്നെ മരണമില്ല. അതിന് വേണ്ടി (അധ്യായം 4 ശ്ലോകം 34) അങ്ങിനെയുള്ള സന്തിനെ അന്വേഷിക്കു പരമാത്മാവിന്റെ പരമതത്വത്തെ അറിയുന്നതായ അദ്ദേഹത്തെ സാഷ്ടാംഗം നമസ്കരിക്കു. വിനയത്തോടും നിഷ്കപട ഭാവത്തോടും അദ്ദേഹത്തെ സൽകരിക്കു. അപ്പോൾ ആ തത്വ ദർശിയായ സന് സന്തോഷിക്കും. പിന്നീട് അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നും സന്യാസം (ഉപദേശം) സ്വീകരിക്കു. പിന്നെ നിനക്ക് പുനർജന്മവും മരണവും ഉണ്ടാകില്ല. പവിത്ര ഗീത അധ്യായം 15 മന്ത്രം 1 മുതൽ 4 വരെ പറയുന്നു. ഈ തല തിരിഞ്ഞ് കിടക്കുന്ന ലോകമാകുന്ന വൃക്ഷമാണ്. മുകളിലെ വേരുകൾ ആദിപുരഷനാണ് അതായത് സനാതന പൂർണ്ണബ്രഹ്മ. താഴെ മൂന്നു ഗുണങ്ങളോടു കൂടിയ (രജോഗുണ ബ്രഹ്മാ, സത്ഗുണ വിഷ്ണു, തമോഗുണ ശിവ) മൂന്നു ശാഖകൾ. ഈ പൂർണ്ണ ലോകമാകുന്ന വൃക്ഷം പൂർണ്ണ സൃഷ്ടി നടത്തിയത് (ബ്രഹ്മ/കാലൻ) എനിക്ക് അറിയില്ല. ഇവിടെ ചിന്തിയ്ക്കേണ്ടത് ഗീതോപദേഷ്ടാവിന് ആ അറിവിനെ കുറിച്ച് പൂർണ്ണമായി പറഞ്ഞു തരാൻ കഴിയില്ല. അതിനായി എന്തെങ്കിലും തത്വദർശിയായ സന്യാസിയെ അന്വേഷിക്കു (ഗീത അധ്യായം 4 മന്ത്രം 34) പിന്നീട് താങ്കൾക്ക് സർവ്വ സൃഷ്ടിയുടെ കാര്യവും എല്ലാ ദേവതമാരുടെ സ്ഥിതിയും ശരിയായി പറഞ്ഞു തരും. അതിനു ശേഷം ആ പരമപദ പരമേശ്വരിനെ കുറിച്ചുള്ള അന്വേഷണം നടത്തണം. അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്ന ഭക്തന് പിന്നീട് ജന്മ-മൃത്യു ഉണ്ടാകുന്നില്ല. അതായത് പൂർണ്ണമോക്ഷം കിട്ടുന്നു. ഏതൊരു പരമേശ്വരനാണോ ലോകമാകുന്ന വൃക്ഷം അതായത് സർവ്വ ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളുടേയും സൃഷ്ടി നടത്തിയോ ഞാനും (ബ്രഹ്മ/കാലൻ) ആ പരമേശ്വരിനെ അഭയം പ്രാപിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ആ പരമേശ്വരിനെ പൂജിക്കു. സ്വാമി രാമാനന്ദ് പറഞ്ഞു. കൂട്ടീ അങ്ങിനെ തന്നെയാണ് എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. തികച്ചും അങ്ങിനെ തന്നെ. എന്നാൽ ഈ സൽലോകത്തെപ്പറ്റി ആരിൽ നിന്നും കേട്ടിട്ടില്ല അതുകൊണ്ട് അതു എന്റെ മനസിൽ വിശ്വാസം ഇല്ല. സത്യമാകാം. കബീർ സാഹേബ് ചോദിച്ചു താങ്കൾ എങ്ങിനെ പൂജ ചെയ്യുന്നു? സ്വാമിരാമാനന്ദൻ പറഞ്ഞു. ഞാൻ ശരീരത്തെ മുഴുവൻ നിയന്ത്രിച്ച് യോഗ അഭ്യാസത്താൽ താമരയിൽ കൂടി കടന്ന് ത്രികൂടി (ത്രിവേണി) വരെ എത്തുന്നു. കബീർ സാഹേബ് പറഞ്ഞു താങ്കൾ ഒരു പ്രാവശ്യം ത്രിവേണിയിൽ എത്തു. അപ്പോൾ രാമാനന്ദ് സമാധിസ്ഥനായി. (എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അത് പ്രതിദിനം ചെയ്യുന്ന പ്രാക്ടീസ് ആണ്). ത്രിവേണിയിൽ എത്തുമ്പോൾ അവിടെ മൂന്നു വഴികൾ ഉണ്ട്. ഓരോ ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിലും

ബ്രഹ്മലോകത്തിൽ എത്തുമ്പോൾ മൂന്നു വഴികൾ ഉണ്ടാകും ഇതുപോലെ ഇരുപത് ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളും കഴിഞ്ഞ് ഇരുപത്തി ഒന്നാം ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിലും ഈ മൂന്നു വഴികൾ ഉണ്ട്. ഒരു വഴി നേരെ ബ്രഹ്മലോകത്തിലെത്തി ഒരു രഹസ്യസ്ഥാനത്തേക്കു പോകുന്നു. അവിടെ ജ്യോതിനിരജ്ഞൻ മൂന്നു രൂപത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു. മഹാബ്രഹ്മാ, മഹാവിഷ്ണു, മഹാശിവ രൂപത്തിൽ. മുൻപിൽ ഉള്ള ബ്രഹ്മാസം നിങ്ങളുടെ ഈ നാമത്താൽ തുറക്കുകയില്ല. ഈ ബ്രഹ്മരസ്രം സതനാമത്താൽ മാത്രമേ തുറക്കുകയുള്ളൂ. കബീർ സാഹേബ് ശ്വാസത്തിൽ കൂടി തന്റെ സത്നാമം ഉച്ചരിച്ചു അപ്പോൾ മുൻപിലുള്ള വാതിൽ തുറന്ന് അവിടെ ഭഗവാനെ കാണാം. ഏതൊരാളെയാണോ നിരാകാരൻ പറയുന്നുവോ ആ ഭഗവാനെ കാണാം ഗീതയിൽ പറയുന്നു. ഞാൻ എല്ലാവരേയും ഭക്ഷിക്കും. അർജുനാ! ഞാൻ ഒരിക്കലും ആർക്കും ദർശനം നൽകില്ല. ഞാൻ ഒരിക്കലും ആരുടേയും മുൻപിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടില്ല. കബീർ സാഹേബ് പറഞ്ഞു ഇപ്പോൾ താങ്കളുടെ മുൻപിൽ ആ കാലനെ കാണാം. ആദ്യം ഒരു ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിൽ ഉണ്ടാക്കിയ ബ്രഹ്മലോകത്തിൽ ഗുപ്ത സ്ഥാനത്ത് ബ്രഹ്മലോകം കടന്ന് ഇരുപത്തി ഒന്നാമത്തെ ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. ബ്രഹ്മലോകത്തിൽ നിന്ന് മുൻപിലേക്ക് പോകുന്ന വഴി ജടാകുണ്ഡലി സരോവർ (പൊയ്ക) ന് മുകളിലാണ്. തന്റെ ദൃഷ്ടി പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. ആരും കടന്നുവരാതിരിക്കാൻ. ഇരുപത്തി ഒന്നാമത്തെ അവസാനത്തെ ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിൽ ആ കാല ബ്രഹ്മിന്റെ (ക്ഷരപുരുഷൻ) സ്വന്തം സ്ഥലമാണ്. അവിടെ അദ്ദേഹം ഭയങ്കരമായ രൂപത്തിൽ അതായത് തന്റെ വാസ്തവിക രൂപത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു. കബീർ സാഹേബ് പറഞ്ഞു നോക്കൂ നിങ്ങളുടെ നിരാകാരനായ ഭഗവാൻ ഇരിക്കുന്നത്. (കാരണം യോഗിമാർ വേദത്തെ ആധാരമാക്കി ഓം നാമത്തെ പുജചെയ്തു അപ്പോൾ പരമാത്മാവിനെ കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല പക്ഷെ സിദ്ധികൾ (കഴിവുകൾ) കിട്ടി. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ എത്തി. മഹാസ്വർഗ്ഗത്തിൽ പോയി പിന്നീട് പശുവായി ജന്മമെടുത്തു. അതുകൊണ്ട് ഭഗവാനെ എല്ലാവരും നിരാകാരനായി കണക്കാക്കുന്നു. വേദത്തിൽ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ഭഗവാൻ ആകാരരൂപിയാണ്. എപ്പോഴാണോ കാലന്റെ അടുക്കലെത്തിയോ അപ്പോൾ കബീർസാഹേബ് തന്റെ സാരനാമത്തിൽ കൂടി സത്നാമം ഉദ്ധരിച്ചു. ആ സമയത്ത് കാലന്റെ തല കുനിഞ്ഞു. കാലന്റെ തലയ്ക്കു മുകളിലാണ് ആവാതിൽ. അതിൽ കൂടിയാണ് സത്ലോകത്തിലേക്ക് പോകാൻ. അതായത് പരബ്രഹ്മലോകത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നത്. അതിന് ശേഷം ഒരു ദേവർ ഗൃഹ ആരംഭിക്കുന്നു. (ഒരു ഭാവർഗൃഹ കാലലോകത്തിലും ഉണ്ട്). കാലന്റെ തലയിൽ കാൽവച്ച് കബീർജിയുടെ ഹംസ (നിർവ്വകാരിയായ ഭക്തൻ) മുകളിലേക്ക് പോകുന്നു. ഈ കാലന്റെ തലയിൽ കാല് വച്ച് ഒരു ചവിട്ട് പടിയായി ഉപയോഗിക്കുന്നു. കബീർജിയുടെ ഹംസ ആത്മാവ് മുകളിലേക്ക്

പോകുന്നു. കാലൻ അതിന്റെ കാവൽക്കാരനായ ജോലി ചെയ്യുന്നു. പരബ്രഹ്മിന്റെ ലോകം കടന്ന് കബീർ സാഹബ്ബ് ശ്രീരാമാനന്ദിന്റെ ആത്മാവിനെ സർലോകത്തിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോയി. (അവിടെയും ഒരു ഭാവർ ഗൃഹയുണ്ട്) സർലോകത്തിലെത്തി രാമാനന്ദ കാണാൻ കഴിഞ്ഞു. കബീർ സാഹബ്ബ് (കവിർദേവ്) തന്റെ യഥാർഥ രൂപത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു. അവിടെ കബീർ സാഹബ്ബിന് ഇത്രത്തോളം പ്രകാശം ഓരോ രോമകുപത്തിൽ നിന്നും കോടി സൂര്യചന്ദ്രന്മാരിൽ നിന്നും വരുന്ന പ്രകാശം (അതായത് ചൂടില്ല) ഞ്ഞക്കാൾ അധികപ്രകാശം സൂര്യചന്ദ്രന്മാരുടെ പ്രകാശം ഒത്തുചേരുന്നതിനാൽ ചൂടില്ല). കബീർസാഹബ്ബ് അവിടെ എത്തിയിട്ട് തന്റെ തന്നെ രണ്ടാമത്തെ രൂപത്തിൽ സിംഹാസനത്തിലെ ദാസന്റെ രൂപം കാണിച്ചു. രാമാനന്ദ ആലോചിച്ചു ഭഗവാൻ സിംഹാസനത്തിലിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ കബീർ ഇവിടെത്തെ ദാസനാകും. എന്നാൽ ലോകം എത്ര വിചിത്രം. പരമാത്മവിന് വളരെയധികം പ്രകാശം ഉണ്ട്. അങ്ങിനെ ആലോചിക്കുമ്പോൾ പരമാത്മാവിന്റെ തേജോമയമായ രൂപം സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നും എണീറ്റ് അഞ്ച് വയസ് പ്രായമുള്ള കുട്ടിയുടെ രൂപത്തിൽ കബീർസാഹബ്ബ് സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുന്നു. പരമേശ്വരിന്റെ വാസ്തവിക രൂപത്തിലുള്ള അതേ തോജോമയം ആ കുട്ടിയിലും കാണാൻ കഴിഞ്ഞു. അതിന് ശേഷം കബീർസാഹബ്ബിന്റെ ആതേജോമയമായ രൂപം-കുട്ടിയുടെ രൂപം - കബീർ സാഹബ്ബിൽ മറഞ്ഞു. ഒറ്റയ്ക്ക് അഞ്ച് വയസ് പ്രായമുള്ള കുട്ടിയുടെ രൂപത്തിൽ കബീർ സാഹബ്ബ് സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. വിശ്വ സഭയും പ്രവർത്തിക്കുകയായിരുന്നു. അപ്പോഴേക്കും രാമാനന്ദിന്റെ ആത്മാവിനെ തിരികെ ശരീരത്തിലേയ്ക്ക് തിരിച്ചയച്ചു. അദ്ദേഹം സമാധിയിൽ നിന്ന് ഉണർന്നു. മുൻപിൽ അഞ്ച് വയസ് പ്രായമുള്ള കുട്ടിയുടെ രൂപത്തിൽ കബീർദാസ് ഇരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ രാമാനന്ദ പറഞ്ഞു ഓ സർവ്വശക്തനായ പരമാത്മാ അങ്ങ്തന്നെയാണ് സൃഷ്ടി കർത്താവ്.

- തഹാം വഹാം ചിതചകികഭയാ, ദേഖി ഫജല ദർബാർ ്കു
- ശരീബ്ദാസ് സിജദാ കിയാ, ഹമപായേ ദീദാർ ്കു 523
- തുമ സ്വാമി ഞെം ബാല ബുദ്ധി ദർമ കർമസ കിയേനാൾ ്കു
- ശരീബദാസ നീജ ബ്രഹ്മതുമ, ഹമരെ ദൃഢ വിശ്വാസ ്കു 524
- സുന്ന ബേസുന്ന ഞെം തുമ പരെ, ഉരെ സേഹമരെ തീർ ്കു
- ശരീബദാസ് സരബംഹമെം, അവിഗത പുരുഷ കബീർ ്കു 25
- കോടി കോടി സിജദേകരെ, കോടി കോടി പ്രണാമ ്കു
- ശരീബദാസ അനഹദ അധർ ഹമ പരഞെം തുമധാമ ്കു 526
- ബോലത രാമാനന്ദജീ, സുൻ കബീർ കരതാർ ്കു
- ശരീബദാസ സബ് രൂപമെം തുമഹിം ബോലൻഹാർ ്കു 556
- തുമസാഹിബ്ബ തുമസന്ത ഹൌ തുമസന്ത് ഗുരു തുമഹാസ ്കു
- ശരീബദാസ് തുമ രൂപബ്ബല ഞെർ നഭുജ അംസ ്കു 557
- ഞെം ഭഗതാ മുകതാ ഭയാകിയാ കർമ കുന്ദനാശ ്കു

ഗരീബദാസ അവിഗതമിലെ മെടി മൻ കീ ബാസ് 558
 ദോഹും റാർ ഹൈ ഏകതു ഭയാ ഏക സേ ഭോയ 559
 ഗരീബദാസ ഹമകാരണൈ, ഉതരൈ ഹൈമഘ ജോയ 559
 ബോലത രാമാനന്ദ ജീ സനി കബീർ കരതാർ 559
 ഗരീബജാ, സബ് രൂപ മെം തൂഹീ ബോലൻഹാർ 556

രാമാനന്ദജീ പറഞ്ഞു അല്ലയോ പരമേശ്വരാ! ഹൈ കബീർ പരമാത്മാ! ഹേ കബീർ കരതാർ സർവ്വസൃഷ്ടി നടത്തുന്നയാൾ) താങ്കൾ തന്നെ സർവ്വവ്യാപകനായ പൂർണ്ണ പരമേശ്വരൻ

ദഹും റോട ഹൈ എക തു ഭയാഎക സെ ദോ 559
 ഗരീബദാസഹമ കാരണൈ ആഎഹോ മഗ ജോ 559

ഹേ പരമേശ്വർ കബീർ താങ്കൾ രണ്ടുസ്ഥലത്തും സത്യലോകത്തും എന്റെ മുൻപിലും താങ്കൾ തന്നെ. ഒന്നിൽ നിന്ന് രണ്ടു രൂപങ്ങളായി ഞങ്ങളാകുന്ന തുച്ഛ ജീവകൾക്കു വേണ്ടി ഇവിടെ വന്നതാണോ

മൈം ഭക്താ മുക്താ ഭയാ കർമ കുണ്ഡ ഭയനാശ 559
 ഗരീബദാസ അവിഗത മിലെ, മിടഗഘൗ മൻ കീ ബാസ 559

രാമാനന്ദ ജീ 104 വയസു പ്രായമുള്ള മഹാപുരുഷനും അഞ്ച് വയസുള്ള കബീർ പരമേശ്വരനോട് പറയുകയാണ് ഞാൻ താങ്കളുടെ ദാസൻ മുക്തനായി. എന്റെ മനസിലെ ഭ്രമം-സംശയങ്ങൾ തീർന്നു. എനിക്ക് പരമാത്മാവിന്റെ വാസ്തവിക രൂപം ദർശിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. അല്ലയോ പൂർണ്ണ പരമാത്മാ കബീർ സാഹേബ് (കവിർദേവ്) നാലുവേദങ്ങളിലും ഗീതയിലും താങ്കളുടെ തന്നെ ഗുണങ്ങളാണ് വർണ്ണിയ്ക്കുന്നത്. സ്വയം കവിർദേവ് (കബീർദാസ്) പറഞ്ഞു -

വേദ ഹമാരാ ഭേദഹൈ, മൈം നാബേദൻ കെ മാഹീ 559
 ജിസ ബേദ മൈം മിലും, ബേദ ജാനതെ നാഹീം 559

ഭാവാരംഭം- എല്ലാ (നാലു) വേദങ്ങളിലും പൂർണ്ണ പരമാത്മാവ് തന്നെയാണ്. എന്നാൽ പുജാനീയമങ്ങൾ കേവലം ബ്രഹ്മ് (ജ്യോതിനിരജ്ഞൻ) വരെ മാത്രമാണ്. പരമേശ്വർ കബീർ (കവിർദേവ്) ന്റെ പുജ നീയമങ്ങൾ, ജ്ഞാനം, തത്വജ്ഞാനം എന്നിവയ്ക്ക് വേണ്ടി വേദങ്ങളിലും ഗീതയിലും പറയുന്നു. അത് ഒരു തത്വദർശിയായ സന്തിന് മാത്രമേ അറിയൂ എന്നതാണ്. ആരാണ് സവയം പരമേശ്വർ ആരെങ്കിലും അയച്ച് യഥാർഥ പ്രിതിനിധി ആകുന്നു ആ സന്ത് (സന്യാസി) അയാളിൽ നിന്ന് ഉപദേശം സ്വീകരിച്ച് പൂർണ്ണ മോക്ഷം പരമശാന്തി പ്രാപിക്കുന്നു.

മറ്റ് പവിത്ര ധർമ്മ ശാസ്ത്രവും കവിർദേവിന്റെ (കബീർ പരമേശ്വർ) സാക്ഷി

ഇതുപോലെ കവിർദേവ് (കബീർ പരമേശ്വരൻ) മുസൽമാൻമാരെ കുറ്റം പറയുകയോ (മോശമായി ചിത്രീകരിച്ചിരുന്നില്ല) ഖുറാൻ ശരീഫ് തെറ്റാണെന്ന് പറയുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. പക്ഷേ കാജിമാരോടും മുല്ലാക്കളോടുംമാണ് വഴക്കടിക്കുന്നത്. എന്തെന്നാൽ അവർ ഖുറാൻ ശരീഫിലെ വാസ്തവിക അറിവിന് വിപരീതമായി തോന്നിയതുപോലെയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

പവിത്രവേദം പറയുന്ന ബ്രഹ്മ പറയുകയാണ് പൂർണ്ണപരമാത്മാ കവിർദേവിന്റെ വിഷയത്തിൽ അവതാര രൂപത്തിൽ വരും എന്ന് വിചാരിക്കുന്നു. ചിലർ ഒരിക്കലും ജന്മമെടുക്കാത്ത നിരാകാരനാണ് പരമാത്മാവെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു. അവരുടെ അറിവിനെ കുറിച്ച് (ധീരാണാമ) തത്വദൃഷ്ടാസന്ത് തന്നെ പറയും. എനിക്ക് (ബ്രഹ്മ) അറിയില്ല. (യജുർവേദം അധ്യായം 40 മന്തം 10). ഇതിന് തെളിവ് ഗീത അധ്യായം 4 ശ്ലോകം 34 ലിലും അധ്യായം 15 ശ്ലോകം 1 ലും 4ലും ഉണ്ട്. ആ തത്വദർശി സന്തിനെ കണ്ടുമുട്ടുന്നില്ലയോ അതുവരെ ജീവൻ മംഗളം (സന്തോഷം) ഉണ്ടാകുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ ആ സന്ത് വന്നിട്ടുണ്ട്. ഈ തത്വദർശി സന്ത് രാമപാലിനെ പരിചയപ്പെടാം.

“പവിത്ര ഖുറാൻ ശരീഫിൽ തെളിവുണ്ട്.

പവിത്ര ഖുറാൻ ശരീഫിലെ അധ്യായ സൂരത് ഫൂർകാനി സ. 25, ആയത് 52 മുതൽ 59 ലും പറയുന്നു. എന്തെന്നാൽ വാസ്തവത്തിൽ (ഇബ്രാഹിമി കബീറാ) പുജയ്ക്ക് യോഗ്യൻ കബീർ അല്ലാഹു ആണ്. ഈ കബീർ ആ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവാണ് ആരാണോ ആർ ദിവസം കൊണ്ട് സൃഷ്ടി നടത്തുകയും ഏഴാം ദിവസം സിംഹാസനത്തിൽ പോയി വിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തുവോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിവരം ഏതെങ്കിലും ബാബറിനോട് ചോദിച്ചു നോക്കൂ.

പവിത്ര ഖുറാൻ ശരീഫ് പറയുന്ന അല്ലാഹു കബീർ എന്ന് പേരുള്ള പ്രഭുവിനെയാണ് ചൂണ്ടികാണിക്കുന്നത് പറയുകയാണ് പൂർണ്ണ പരമാത്മാ കബീറിനെ കുറിച്ച് എനിക്കും (ബ്രഹ്മ) അറിയില്ല അദ്ദേഹത്തെ കുറിച്ച് തത്വദർശി സന്തിനോട് (ബാബറിനോട്) തന്നെ ചോദിയ്ക്കണം.

കവിർദേവ് ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു ഞാൻ സ്വയം പൂർണ്ണ പരമാത്മാ (അല്ലാഹു കബീർ/ അകബീറു) ആണ്. തന്റെ സ്വസ്ഥജ്ഞാനത്തിന്റെ സന്ദേശവാഹകനായി ഞാൻ സ്വയം വരുന്നുണ്ട് എന്നെ തിരിച്ചറിയൂ. മനസിലാക്കൂ. എന്നാൽ അങ്ങിനെ ആചാര്യന്മാർ ആദ്യമേതന്നെ പരമേശ്വരിന്റെ വാസ്തവിക ജ്ഞാനത്തെ (അറിവിനെ) ജനങ്ങളുടെ അടുക്കൽ എത്തിച്ചില്ല. പറയുകയാണ് കബീർ അശിക്ഷിതനാണ്. ഇയാൾക്ക് സംസ്കൃതം അറിയില്ല നമ്മൾ ശിക്ഷിതരാണ്. (വിദ്യാഭ്യാസമുള്ളവരാണ്) ഈ കാര്യത്തിൽ ആദ്യമേ തന്നെ ഭക്തജനങ്ങളെ വഴി തെറ്റിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ എല്ലാവരും സമൂഹം മുഴുവനും ശിക്ഷിതരാണ്. വിദ്യാഭ്യാസമുള്ളവരാണ്. ഈ വഴി തെറ്റിയ്ക്കുന്ന ആചാര്യന്മാരുടെ പരിഷ്കൃത ഇവിടെ വേവുകയില്ല.

സല്ലി അലാ-ജ-സ-ദി മുഹമ്മദിൻ ഫില അജ്സാദി അല്ലാഹും മുസല്ലീ അലാ കബീര (കബീർ) മുഹമ്മദിഫില കുബൂരിം ഫജാഇലലെ ജിക

൫ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا
 قَالَ عَبْدٌ لَكَ اللَّهُ لَكَ فَيُحْيِيكَ لَكَ أَبْوَابُ السَّمَاءِ كَيْ يَفْضُلَ رَأْيِي لِعَرْشِ
 مَا اجْتَنَبْتَ الْكِبَائِرَ. رواه الترمذى وهكذا فى المشكوة لكن ليس فيها
 حسن بل غريب فقط قال القاسمى و رواه النسائى وابن حبان وعزاه
 السيوطى فى الجامع الى الترمذى و رقمه بالحسن وحكاة السيوطى فى
 الدرر من طريق ابن مردويه عن ابى هريرة وليس فيها ما اجتنبت الكبار
 وفى الجامع الصغير برواية الطبرانى عن معقل بن يسار لكل شىء مفتاح
 ومفتاح السموات قول لَكَ اللَّهُ لَكَ و رقمه بالضعف.

5 ഹുജരെ അവദസസല്ലല്ലാഹു അലൈശിവ സല്ലമ കാ ഈശാദഃ
 ഹൈ എന്തെന്നാൽ ഒരു വിശ്വാസിയും അങ്ങിനെ അല്ല അതായത്
 “ലാ ഇലാ -ഹ-ഇല് ലല്ലാഹഹ പറയുകയും അയാൾക്കു വേണ്ടി
 ആകാശത്തിലേ വാതിലുകൾ തുറക്കുന്നില്ല. ഇത്ര മാത്രം ഈ കലിമാ
 നേരേ അർശവരെ എന്നും. സംശയമില്ല എന്തെന്നാൽ കബീരാ
 കുറ്റങ്ങളിൽ നിന്നും രക്ഷിക്കുന്നു. (പാപങ്ങളിൽ നിന്നും
 മോചിപ്പിച്ചിരുന്നു)

ഫ- എത്ര വലിയ ഫജീലത്താണ്. സ്വീകാര്യതയുടെ അവസാനം
 ആകുന്നു. ഈ വാക്ക് പ്രന്തണ്ട് വഴികളുള്ള സിംഹാസനത്തിലെ
 മുഅല്ലാവരെ എത്തിച്ചേരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഇത് മനസ്സിലായി എന്തെന്നാൽ
 കബീരാ കുറ്റം ചെയ്യുന്നവരോടാണ് പറയുന്നത് എങ്കിലും വാക്ക്
 കൊണ്ട് ആ സമയം ഒഴിഞ്ഞു പോകുന്നു.

മല്ലാ അലികാരിരഹ് പറയുന്നു എന്തെന്നാൽ (കബായിർ) വലിയ
 കുറ്റത്തിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെടുന്നതിന് ശപഥം സ്വീകരിച്ച് വേഗം ആകാശ
 ത്തിലെ എല്ലാ വാതിലുകളും തുറക്കുന്നതിന് തയ്യാറാകണം അല്ലെങ്കിൽ
 പ്രതിഭയവും സ്വീകരിച്ച് കൊണ്ട് കബീറിനൊപ്പം പോകാൻ പറ്റില്ല.

ബാജ് ഉലേമാ ഈ സംസാരത്തിന്റെ താല്പര്യം പറഞ്ഞു എന്തെ
 ന്നാൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള ആളുകൾ കാരണം മരിച്ചതിന് ശേഷം അവ
 രുടെ ആത്മാവ് നേരെ ആകാശത്തിലെ എല്ലാ വാതിലുകളും തുറക്കും.

ഒരു സംസാരത്തിൽ വന്നിട്ടുണ്ട് രണ്ട് വാക്കുകൾ ഇപ്രകാരം
 ആകുന്നു എന്തെന്നാൽ അതിൽ നിന്ന് ഒന്ന് സിംഹാസനത്തിന് താഴെ
 ആരും ഉണ്ടായിരിക്കില്ല. രണ്ടാമത്തെ ആകാശവും ഭൂമിയ്ക്കും നിറ
 യ്ക്കാം, അതിന്റെ ശക്തിയും വെളിച്ചവുംകൊണ്ട്. ഒന്ന് ‘ല, ഇലാ-ഹ
 -ഇല്ലല്ലാഹ’ ആകുന്നു.

രണ്ടാമത്തേത് ‘അല്ലാഹു അക്ബർ’ (കബീർ) ആകുന്നു.

“പവിത്ര വേദങ്ങളിൽ ഉള്ള തെളിവുകൾ”

കവിർദേവ് ജ്ഞാനത്തിന്റെ ദുതനായി സ്വയം വരികയും തന്റെ യഥാർഥ ജ്ഞാനം (വാസ്തവിക തത്വജ്ഞാനം) സ്വയം ചെയ്യിക്കുന്നു. സ്വയം കവിർദേവ് (കബീർ പരമേശ്വരൻ) തന്റെ അമൃതവാണിയിൽ പറയുന്നു.

ശബ്ദം- അവിഗത സെചല ആഹ, കോഹു മേരാ ഭേദമർമ നഹിം പായ (ടേക) ന മേരാജ ന്മ ന ഗർഭ ബസേരാ, ബാലകഹോഭീഖലായ ൂ കാശി നഗർ ജല കമല പർ ഡേരാ, വഹാം ജുലാ ഹേ നേ പായ ൂ മാതാ-പിതാ മേരേ കുഹര നാഹീം, നമേരേ ഘർ ദാസി (പ്രതി) ൂ ജുലഹാ കാ സുത ആൻ കഹായാ, ജഗത് കരേം മേരി ഹാംസി ൂ പാഞ്ച് തതാ താ ധഡ നഹിം മേരാ, ജാനും ജ്ഞാൻ അപാരാ ൂ സത്യസ്വരൂപി (വാസ്തവിക) നാമ സാഹേബ് (പൂർണ്ണ പ്രഭു) കാ സോഹു നാമ ഹമാരാ

അധർ ദീപ് (ഉപ്പർസത്യലോകമൊ)ഗഗന ഗുഹാ മെം തഹാം നിജ വസ്തു സാര ജ്യോത സ്വരൂപി അലഖ നിരജ്ഞൻ (ബ്രഹ്മ) ഭു ധർതാ ധ്യാൻഹമാരാ ഹാഡ ചാമ ലഹു നാ മേരേ കോഹു ജാനേ സത്യനാമ ഉപാസി താരൻ തരൻ അഭയ പദ ദാതാ മൈം ഹും കബീർ അവിനാശി

മുകളിലുദ്ധരിച്ച വാക്കുകളിൽ കബീർ പരമേശ്വർ പറയുകയാണ് എനിക്ക് ഭാര്യയില്ല. പഞ്ചതത്വങ്ങൾ അടങ്ങിയ ശരീര(ഹാട്-ചാമ, ലഹു അതായത് നാഡികളെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്നതായ ശരീരം)മില്ല. ഞാൻ സ്വയം ഭുവാണ്. കാശിയിലെ ലഹർതാര എന്ന് പേരുള്ള കുളത്തിലെ വെള്ളത്തിൽ താമരപൂവിൽ സ്വയം പ്രകടമായി കുട്ടിയുടെ രൂപത്തിൽ അവിടെ നിന്ന് എന്നെ നീരു എന്ന് പേരുള്ള നെയ്ത്തുകാരൻ എടുത്തുകൊണ്ട് പോയി. ഏതൊന്നാണോ യഥാർഥ പേരായ പരമേശ്വർ അതായത് എന്റെതാണ് (വേദങ്ങളിൽ കവിർദേവ്, ഗുരുഗ്രന്ഥസാഹേബിൽ ഹക്കാ കബീർ ഖുറാൻ ശരീഫിൽ അല്ലാഹ് കബീരൻ) ആ പേരുകൾ എന്റേതാണ്. ഞാൻ മുകളിൽ ഋതധാമിൽ വസിക്കുന്നു. താങ്കളുടെ ഭഗവാനായ ജ്യോതിനിരജ്ഞനും (ബ്രഹ്മ) കൂടി എന്നെ ഭജിക്കുന്നു. ഇതിന് തെളിവ് സത്യാർഥ പ്രകാശ സാതോം(ഏഴാമത്തെ) സമുല്ലാസ് (പേജ് 152-153 ജീനാ നഗർ പഞ്ചാബിൽ നിന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്) ഉണ്ട്. സ്വാമി ദായനഭജി യജൂർവേദ അധ്യായം 13 മന്ത്രം 4 ലിലും ഋഗ്വേദ മണ്ഡൽ 10 സൂക്ത 49 മന്ത്രം 1-ൽ വിവർത്തനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതിൽ വേദങ്ങളുടെ ഉപദേഷ്ടാവായ ബ്രഹ്മ പറയുന്നു. (5 ഋഗ്വേദത്തിൽ മണ്ഡലം 10 സു. 49 മ. 1 ലും 6 യജൂർവേദ അധ്യായം 13 മ. 4 ലും) അല്ലയോ മനുഷ്യരേ ആരാണോ സൃഷ്ടിക്കുമുൻപ് എല്ലാ ഉത്പത്തിയും നടത്തിയോ, സർവ്വതിന്റെയും സ്വാമിയായിരുന്നവോ, ഇനിയും അങ്ങിനെ തന്നെയൊക്കും, അതാണ് എല്ലാ സൃഷ്ടികളും നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ആ സുഖസ്വരൂപനായ പരമാത്മവിന്റെ ഭക്തി എങ്ങിനെയാണോ നമ്മൾ (ബ്രഹ്മും, മറ്റുദേവന്മാരും അതിനെ പുജിക്കുന്നു) ചെയ്യുന്നത് അതുപോലെ നിങ്ങളും ചെയ്യൂ.

തെളിവ് 1. പവിത്ര യജൂർവേദ അധ്യായം 29 മന്ത്രം 25 സമീദ്ധോഅദ്യ മനുഷോ ദുരോണേ ദേവോ ദേവാനുജസി ജാത വേദഃ

ആ ച വഹ് മിത്ര മഹശ്ചി കിത്വാ നവം ദൃതഃ കവീരസി പ്രചേതാഃ
സമിദ്ധഃ - അദ്യ - മനുഷഃ- ദുരോണേ -ദേവ -ദേവാൻ- യജ -
അസി-ജാത-വേദ-ആ-ച-വഹ-മിത്രമഹഃ ചികിത്വാൻ-തമ-ദൃതഃ - കവീർ
-അസി- പ്രചേതഃ ്

വിവർത്തനം - (അദ്യ) ഇന്ന് (വർത്തമാനകാലത്തിൽ) (ദുരോണേ)
ശരീരരൂപമായ കൊട്ടാരത്തിൽ ദുരാചാര പൂർവ്വമായി (മനുഷഃ) കള്ള
പുജയിൽ മുഴുകിയ വ്യക്തികളിൽ (സമിദ്ധഃ) ഉണ്ടാകുന്ന അഗ്നി
അതായത് ശാസ്ത്രവിധിയ്ക്കനുസരിച്ചല്ലാതെയുള്ള പുജകൾ
ഹാനികരമാകുന്നു. അഗ്നി കത്തിച്ച ഭസ്മമാകുന്നു. അത്തരം
ഭക്തരുടെ ജീവൻ ശാസ്ത്രവിരുദ്ധമായ പുജകൾ നഷ്ടമാകുന്നു.
ആസ്ഥാനത്ത് (ദേവാൻ)ദേവന്മാരുടെ (ദേവഃ) ദേവത (ജാതവേദഃ)
പൂർണ്ണ പരമാത്മാ സത്പുരുഷൻ വാസ്തവിക (യജ) പുജ (അസി)
ആകുന്നു. (ആ) ദയാലു (മിത്രമഹഃ) ജീവന്റെ യഥാർഥ കൂട്ടുകാരൻ
പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിന്റെ (ചികിത്വാൻ) സ്വസ്ഥജ്ഞാനം അതായത്
യഥാർഥ ഭക്തിയെ (ദൃതഃ) സന്ദേശവാഹകനെന്ന രൂപത്തിൽ (വഹ്)
കൊണ്ടുവരുന്ന (ച) വനും (പ്രചേതഃ) ബോധം നൽകുന്നവനും (തമ)
താങ്കൾ (കവീർദേവ് അതായത് കബീർ പരമേശ്വർ) കബീർ (അസി)
ആകുന്നു.

ഭാവാർഥം - എപ്പോഴാണോ ഭക്തൻ സമൂഹത്തിൽ ശാസ്ത്രവിധി
ഉപേക്ഷിച്ചിട്ട് തോന്നിയതുപോലെ പുജകൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരി
ക്കുന്നുവോ അപ്പോൾ കവീർദേവ് (കബീർപരമേശ്വർ) തത്വജ്ഞാനം
പ്രകടമാക്കുന്നു.

ഉദാഹരണം 2 - പവിത്ര സാമവേദ സംഖ്യ 1400-ൽ സംഖ്യ ന.
359 സാമവേദ അധ്യായന. 4 ലെ ഖണ്ഡ ന. 25 ലെ ശ്ലോകം ന. 8 -
പുരാം ഭിന്ദുർയുവാ കവീർമിതാജാ അജായത ്

ഇന്ദ്രോ വിശ്വസ്യ കർമ്മണോ ധർതാവജീ പുരുഷ്ഠതഃ

പുരാം-ഭിന്ദുഃ- യുവാ- കവീർ- അമിത- ഔജാ- അജായത-
ഇന്ദ്രഃ-വിശ്വസ്യ- കർമ്മണഃ ധർതാ - വജീ - പുരുഷ്ഠതഃ

ഭാവാർഥം - (യുവാ) പൂർണ്ണസമർഥ (കവീർ) കവീർദേവ അതായത്
കബീർ പരമേശ്വർ (അമിത ഔജാ) വിശാല ശക്തിയുക്ത അതായത്
സർവ്വശക്തിമാൻ ആകുന്നു. (അജായത) തേജപുജജ്ഞോടുകൂടിയ
ശരീരം മായാ രൂപത്തിൽ (ധർതാ) പ്രകടമായിട്ട് അതായത്
അവതാരരൂപത്തിൽ (വജീ) തന്റെ സത്യശബ്ദവും സത്യനാമ രൂപീ
ശാസ്ത്രം കൊണ്ട് (പുരാം) കാല-ബ്രഹ്മിന്റെ പാപരൂപിയായ ബന്ധൻ
രൂപിയെ ആണിക്ക് (ഭിന്ദുഃ) പൊട്ടിക്കുന്നവൻ. കഷണം
-കഷണങ്ങളാക്കുന്നവൻ (ഇന്ദ്രഃ) സർവ്വസുഖവും നൽകുന്നവനായ
പരമേശ്വർ (വിശ്വസ്യ) സർവ്വ ലോകത്തിലെയും സർവ്വ പ്രാണികളേയും
(കർമ്മണഃ) മനസാവാചാ കർമ്മണാ അതായത് പൂർണ്ണ നിഷ്ഠയോട് കൂടി
ഒരേ മനസോടെ ധർമ്മിക പ്രവർത്തിയിൽ കൂടി സത്യ ഭക്തിയോടെ
(പുരുഷ്ഠതഃ) സ്തുതിക്കുകയും ഉപാസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്
യോഗ്യത (നല്ലത്)

(എങ്ങിനെയാണോ കുട്ടികളും വൃദ്ധരും എല്ലാകാര്യവും സ്വയം

ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തവരും യുവാക്കൾ എല്ലാ സ്വയം ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നവരും ആകുന്നു. അതുപോലെ പരബ്രഹ്മ് - ബ്രഹ്മവും മൂന്നുലോകത്തിലെ ബ്രഹ്മാ-വിഷ്ണു-ശിവനും മറ്റു ദേവീദേവന്മാരേയും കുട്ടികളായും വൃദ്ധന്മാരായും കണക്കാക്കാം. അതുകൊണ്ട് കബീർ പരമേശ്വർന് യുവാവിന്റെതായ പരിവേഷമാണ് (ഉപമ) വേദത്തിൽ നൽകിയിരിക്കുന്നത്)

ഭാവാര്മം- ഏതൊരു കവിർദേവാനോ (കബീർ പരമേശ്വർ) തത്വജ്ഞാനവുമായി ലോകത്തിൽ വരുന്നുവോ അത് സർവ്വശക്തിമാൻ ആകുന്നു. കാലബ്രഹ്മത്തിന്റെ കർമ്മരൂപിയായ പാപത്തിന്റെ കോട്ടകളെ പൊടിക്കുന്നവനാകുന്നു. അവൻ എല്ലാ സുഖവും നൽകുന്നവനും ആകുന്നു. എല്ലാവർക്കും പുജ ചെയ്യാൻ യോഗ്യനാകുന്നു.

സംഖ്യ ന - 1400 സാമവേദ ഉദാർചിക അധ്യായ ന. 12 ഖണ്ഡ ന. 3 ശ്ലോക ന.5

ഭദ്രാവസ്ത്രാ സമമയാശ്വസാനോ മഹാൻ കവിനിർവചനാനി ശംസൻ ആചവ്യസ്ഥ ചംവോഃ പുയമാനോവിചക്ഷണോ ജാഗ്യവിർദേവ വീതൗ(5)

ഭദ്രാ വസ്ത്രാ സമന്യാ വസനഃ മഹാൻ കവിർ നിവചനാനി ശംസന ആവച്യസ്വചംവോ പുയമാനഃ വിചക്ഷണഃ ജാഗ്യവിഃ ദേവ വീതൗ

വിവർത്തനം- (വിചക്ഷണഃ) ചതുരരായ വ്യക്തികൾ (സമർഥരായവർ) (അവാച്യസ്വ) തങ്ങളുടെ വാക്കുകളിൽ കൂടി പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മത്തെ പുജിയ്ക്കണമെന്ന് പറയാതെ മറ്റ് ഉപാസന മാർഗ്ഗങ്ങൾ കാട്ടി അമൃതത്തിന്റെ സ്ഥാനത്ത് (പുയമാനഃ) ഓരോ പുജകൾ (ഉദാഹരണം ഭൂത-പ്രേത പുജ, പിതൃ പുജ, മൂന്നുഗുണങ്ങൾ (രജോഗുണം ബ്രഹ്മസത്ഗുണ വിഷ്ണു, തമോഗുണ ശിവനും, ബ്രഹ്മ്-കാലവരെയുള്ള പുജ) ചെയ്യേണ്ട വിധം (ചംവോഃ) ആദരവോട് കൂടി അനുഷ്ടിക്കുക. തെറ്റായ അറിവിനെ (ഭദ്രാ) പരമസുഖം നൽകുന്ന (മഹാൻകവിർ) പൂർണ്ണ പരമാത്മാ കബീർ (വസ്ത്രാ) ശരീരത്തോട് കൂടിയ, സാധാരണ ശരീരത്തോടു കൂടിയ വേഷഭൂഷാധികളോട് “അതായത് വസ്ത്രത്തിന്റെ അർഥം വേഷഭൂഷ, സന് ഭാഷയിൽ ഇതിനെ ചോല എന്നും പറയുന്നു. ചോലയുടെ അർഥം ശരീരം എന്നാണ്. അഥവാ ഏതെങ്കിലും സന് (സന്യാസി) ന്റെ ദേഹാവസാനമുണ്ടായാൽ (മരണം സംഭവിച്ചാൽ ചോല ഉപേക്ഷിച്ചു എന്നാണ് പറയുന്നത്”. (സമന്യാ) തന്റെ സത്യലോകത്തിലെ ശരീരം തന്നെ പോലെ മറ്റു ശരീരവും തേജപുജത്തോട് കൂടി (പ്രകാശമയത്തോടെ) (വസാനഃ) സാധാരണ വ്യക്തിയെപ്പോലെ ജീവിച്ച് കുറേനാൾ ഭൂമിയിൽ താമസിച്ചു (നിവചനാനി) തന്റെ ശബ്ദാവലിയുടെ മാധ്യമത്തിൽ കൂടി സത്യജ്ഞാനം (ശംസന) വർണ്ണിച്ച് (ദേവ) പൂർണ്ണ പരമാത്മവിന്റെ (വീതൗ) മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സത്ഗുണ-നിർഗുണ അറിവുകളെ (ജാഗ്യവിഃ) ഉണർത്തുന്നു.

ഭാവാര്മം - ശാസ്ത്രവിധി വിരുദ്ധ പുജകൾ ചെയ്യുന്ന ഭക്തൻ അതായത് ഘാതകപരമായ പുജകൾ നടത്തുന്ന ഭക്തൻ സമൂഹത്തിന് കവിർദേവ് (കബീർ പരമേശ്വർ) തത്വജ്ഞാനത്തിനായി ലോകത്തിൽ പ്രകടമാകുന്നു. ആസമയത്ത് തന്റെ തേജോമയമായ ശരീരത്തിൽ മറ്റു ശരീരരൂപത്തിലുള്ള വസ്ത്രം (നേരീയ തേജസോടെ) ധരിച്ചിട്ട് വരുന്നു.

എന്നുകൊണ്ടെന്നാൽ പരമേശ്വരിന്റെ വാസ്തവീകമായ തേജോമയമായ ശരീരത്തെ ചർമദ്യഷ്ടിയാൽ കാണാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. കുറച്ചു ദിവസം സാധാരണ വൃക്തികളെപ്പോലെ ജീവിച്ച് പരമാത്മാവിനെ പ്രാപിക്കാനുള്ള അറിവ് നൽകുന്നു.

ഋഗ്വേദ മണ്ഡല 9 സൂക്ത 96 മന്ത്ര 17

ശിശുമ ജജ്ഞാനം ഹർയതം മൃജന്തി ശുംഭാന്തി വഹി മരുതോ ഗണേന കവിഗീർഭിഃ കാവ്യേന കവിഃ സന്തസോമഃ പവിത്ര മത്യേതി രേഭൻ (17)

ശിശുമ ജജ്ഞാനമ, ഹർയ തമ, മൃജന്തി ശുംഭന്തി വഹിൻ മരുതഃ ഗണേൻ കവിഗീർഭി കാവ്യേനാ കവിർ സന്ത സോമ പവിത്രമ അത്യേതി രേഭൻ.

വിവർത്തനം - പൂർണ്ണ പരമാത്മാ (ഹർയശിശുമ) വിലക്ഷമനുഷ്യന്റെ കൂട്ടിയെപ്പോലെ (ജജ്ഞാനമ) അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് പ്രകടമാകുന്നു. തന്റെ തത്വജ്ഞാനത്തെ (തമ) ആ സമയത്ത് (മൃജന്തി) നിർമ്മലതയോടുകൂടി - പവിത്രതയോടെ - (ശുംഭന്തി) ഉച്ചരിക്കുന്നു. (വഹിഃ) പ്രഭു (പ്രാപ്തിയാൽ ഉണ്ചാകുന്ന വിരഹാഹിയാൽ (മരുതഃ) ഭക്തൻ (ഗണേന) സമൂഹത്തിന് വേണ്ടി (കാവ്യേനാ) കവിതകളിൽ കൂടി കവിത്വത്തിൽ -നിന്ന് (പവിത്രമ അത്യേതി) വളരെയധികം വാക്കുകൾ നൈർമല്യത്തോടുകൂടി (കവിർഗീർഭി) കവിർവാണി അതായത് കബീരിന്റെ വാണി മുഖാന്തിരം (രമൻ) ഉറക്കെ ഉച്ചരിച്ച് പറയുന്നു. (കവിർ സന്ത സോമ) അത് അമർ (നശിക്കാത്ത) പുരുഷ അതായത് സത്പുരുഷനാണ് സന്ത് അതായത് ഋഷിയുടെ രൂപത്തിൽ സ്വയം കവിർഭേവ് തന്നെയാണ്. എന്നാൽ ആ പരമാത്മാവിനെ തിരിച്ചറിയാതെ കവി എന്ന് വിളിക്കുന്നു. എന്നാൽ അത് പൂർണ്ണ പരമാത്മാവാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ യഥാർഥ പേര് കവിർഭേവ് എന്നാണ്.

ഭാവാർഥം - ഋഗ്വേദ മണ്ഡല ന. 9 സൂക്ത ന. 96 മന്ത്രം 16-ൽ പറയുന്നു. വരു പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിന്റെ വാസ്തവീകമായ പേരു അറിയും. ഈ മന്ത്രം 17-ൽ ആ പരമാത്മാവിന്റെ പേരും പരിപൂർണ്ണ പരിചയവും നൽകുന്നു. വേദം പറയുന്നവർ (വേദോഛാരണം നടത്തുന്നവർ) ബ്രഹ്മമെന്ന് പറയുന്നു. പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിലക്ഷണ മനുഷ്യന്റെ കൂട്ടിയുടെ രൂപത്തിൽ പ്രകടമായിട്ട് (പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിട്ട്) കവിർഭേവ് തന്റെ യഥാർഥ ജ്ഞാനത്തിനെ തന്റെ കബീർവാണിയിൽ കൂടി നിർമ്മലമായ അറിവ് തന്റെ ഹംസാത്മാക്കൾക്ക് അതായത് പുണ്യാത്മാക്കൾക്ക് അനുയായികൾക്ക് കവിതകളിൽ കൂടി ലോകോക്തികളിൽ കൂടി സംബോധന ചെയ്യുന്നു. അതായത് വർണ്ണിച്ച് വിവരിക്കുന്നു. ഈ തത്വജ്ഞാനത്തിന്റെ അഭാവത്താൽ ആ സമയത്ത് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട പരമാത്മാവിനെ മനസിലാക്കാതെ (തിരിച്ചറിയാതെ കേവലം ഋഷി അല്ലെങ്കിൽ സന്ത്, കവി എന്നൊക്കെ കരുതി പോന്നു. ആ പരമാത്മാവ് സ്വയം പറയുന്നു. ഞാൻ പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മ ആണ്. എന്നാൽ ലോകവേദമനുസരിച്ച് പരമാത്മാവിനെ നിരാകാരമാണെന്ന് വിചാരിച്ച ജനങ്ങൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞില്ല. ശരീബ്ദാസ്ജി മഹാരാജ് കാശിയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട പരമാത്മാവിനെ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹിമകൾ പറഞ്ഞു. ആ പരമേശ്വർ മുഖാന്തിരം തന്റെ മഹിമ പറഞ്ഞി

രുന്നു. ആ യഥാർഥ വർണ്ണന തന്റെ വാക്കുകളിൽ കൂടി വർണ്ണിച്ചു--
ഗരീബ് ജാതി ഹമാരി ജഗത് ഗുരു, പരമേശ്വർ ഹൈ പൻഥ ൂ
ദാസഗരീബ് ലിക്ക് പഡേ നാമ നിർജൻ കന്ത ൂ
ഗരീബ് ഹമ ഹീ അലഖ അല്ലാഹ് ഹൈ, കുരുബ് ഗോസ് ഔർ പീർ ൂ
ഗരീബ് ദാസ് ഖാലിക ധനിഹമരാ നാമ കബീർ ൂ
ഗരീബ്, ഐസാമി സുഷ്ടാ മൈം, സുഷ്ടി ഹമരെ തീർ,
ദാസ്ഗരീബ അധർബസ്ത അവിഗതസന്ത കബീർ ൂ

ഇത്രയും സ്പഷ്ടമാകുമ്പോഴും അദ്ദേഹത്തെ കവി, സന്ത്, ഭക്ത, ജുലാഹാ (നെയ്ത്തുകാരൻ) എന്നൊക്കെ പറയുന്നു. എന്നാൽ അത് പൂർണ്ണ പരമാത്മാ തന്നെയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ യഥാർഥ പേര് കവിർദേവ് എന്നാണ്. അത് സ്വയം സത് പുരുഷ കബീർ തന്നെയാണ്. ഗുഷി, സന്തരൂപത്തിൽ ആകുന്നു. (പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത്) എന്നാൽ തത്വജ്ഞാനികളല്ലാത്ത ഗുഷിമാരും, സന്ത്മാരും, ഗുരുക്കന്മാരും, അജ്ഞത കൊണ്ടുണ്ടായ സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ ആധാരത്തിൽ പ്രജകളും അതിഥി രൂപത്തിൽ എത്തിയ പരമാത്മാവിനെ തിരിച്ചറിഞ്ഞില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അജ്ഞാനികളായ ഗുഷിമാരും, സന്ത്മാരും, ഗുരുക്കന്മാരും പരമാത്മാവിനെ തിരിച്ചറിഞ്ഞില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അജ്ഞാനികളായ ഗുഷിമാരും, സന്ത്മാരും, ഗുരുക്കന്മാരും പരമാത്മാവിനെ നിരാകാര നെന്ന് പറഞ്ഞിരുന്നു.

ഋഗ്വേദ മന്ദല 9 സൂക്ത 96 മന്ത്ര 18

ഗുഷിമാനായ ഗുഷികൃത് സ്വഷാഃ സഹസ്രണീഥഃ പദവി കവിനാമ തുതീയം ധാമ മഹിമഃ നിയാസന്തസോമോ വിരാജമനുരാജതിഷ്ടുപ (18)
ഗുഷിമാനായ ഗുഷികൃത സ്വർഷാ സഹസ്രാണീഥഃ പദവീഃ കവിനാമ തുതീയമ ധാമ മഹിഷഃ സിഷാ സന്ത സോമഃ വിരാജമാനു രാജതി സ്ടുപ വിവർത്തനം - വേദം പറയുന്നവരെ ബ്രഹ്മമെന്ന് പറയുന്നു. എന്തെന്നാൽ (യ) പൂർണ്ണ പരമാത്മാവ് വിലക്ഷണ കുട്ടിയുടെ രൂപത്തിൽ വന്നിട്ട (കവിനാമ) പ്രസിദ്ധകവികളുടെ (പദവി) ഉപാധി (ഡിഗ്രി) സമ്പാദിച്ച അതായത് ഒരു സന്തിന്റെ, ഗുഷിയുടെ ഭൂമിക (ജീവിതം) നിറവേറ്റുന്നു. അ (ഗുഷികൃത) സന്ത് രൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് ഈശ്വരനാൽ രചിക്കപ്പെട്ട (സഹസ്രാണീഥഃ) ആയിരം വചനങ്ങൾ (ഗുഷിമാനാ) സന്ത് സ്വഭാവമുള്ള വ്യക്തികളിൽ അതായത് ഭക്തരിൽ (സ്വർഷാഃ) സ്വർഗ്ഗതുല്യമായ ആനന്ദം നൽകുന്നു. (സോമ) ആ അമർപുരുഷൻ അതായത് സത്പുരുഷ (ത്രിതീയ) മൂന്നാമത്തെ (ധാമ) മുക്തിലോകം അതായത് സത്യലോകത്തിൽ (മഹിഷാഃ) ദൃഢമായ ഭൂമിയിൽ (സിഷാ) സ്ഥാപിച്ച് (അനു) ശേഷം (സന്ത്) താഴിക കൂടത്തിൽ ഉയർന്നകുന്നിന്റെ രൂപത്തിലുള്ള സിംഹാസനത്തിൽ (വിരാജാനുമതി) ഉജ്ജ്വലമായ സ്ഥൂല രൂപത്തിൽ അതായത് മനുഷ്യനെപ്പോലെ തേജോമയമായ ശരീരത്താൽ ഇരിക്കുന്നു.

ഭാവാര്ഥം - മന്ത്രം 17-ൽ പറയുന്നു. കവിർദേവ് ശിശുവിന്റെ രൂപമെടുത്തു പലലീലകൾ കാട്ടി - വലുതായി തീരുന്നു. കവിതകൾ മുഖത്തിരം തത്വജ്ഞാനം വർണ്ണിക്കുന്നതിനാൽ കവി എന്ന പദവിയും ലഭിച്ചു. അതായത് അദ്ദേഹത്തിന് ഗുഷി, സന്ത്, കവി എന്നീ പേരുകൾ ലഭിച്ചു. വാസ്തവത്തിൽ അത് പൂർണ്ണ പരമാത്മാവായ കവിർദേവാ

ണ്. അദ്ദേഹത്തിനാൽ രചിയ്ക്കപ്പെട്ട അമൃതവാണി കബീർവാണി (കവിർവാണി) എന്നറിയപ്പെടുന്നു. അത് ഭക്തർക്ക് സ്വർഗ്ഗതുല്യമായ സുഖം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. ആ പരമാത്മാവ് മൂന്നാമത്തെ മുക്തിയുടെ (മോക്ഷത്തിന്റെ) ഇരിപ്പിടമായ അതായത് സത്യലോകം സ്ഥാപിച്ചു അതിൽ ഒരു താഴിക കൂടം ഉണ്ടാക്കി അതിലെ സിംഹാസനത്തിൽ തേജോമയമായ മനുഷ്യരൂപത്തിൽ വിരാജിക്കുന്നു.

ഈ മന്ത്രത്തിൽ മൂന്നാമത്തെ ഇരിപ്പിടം സത്യലോകമാണെന്ന് പറയുന്നു. അതായത് ഒന്ന് ബ്രഹ്മ ലോകം 21 ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളോട് കൂടിയത്, രണ്ടാമത്തേത് പരബ്രഹ്മത്തിന്റെ ലോകം ഏഴ് സംഘ് ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങൾ അടങ്ങിയത്, മൂന്നാമത്തെത് പരമ അക്ഷര ബ്രഹ്മ അതായത് പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മത്തിന്റെ സതലോകം ആകുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവ് സത്യലോകത്തിൽ സതപുരുഷന്റെ രൂപത്തിൽ വിരാജിക്കുന്നു. അവിടെ ഇരുന്നുകൊണ്ട് താഴെയുള്ള ലോക സൃഷ്ടികൾ നടത്തുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് താഴെയുള്ള ലോകങ്ങളെയും എണ്ണപ്പെടുന്നത്.

ഇത് കണ്ണുകളാൽ കണ്ടതായിട്ടാണ് ഗരീബ്ദാസ് പറയുന്നത്. - അർസ കുർസ പർ സഫേജ ഗുംബജ ഹൈ ജഹാം സതഗുരു കാ ഡേരാ

ഭാവാര്മം മുകളിൽ ആകാശത്തിന്റെ മുകളറ്റം കബീർ പരമേശ്വർ ഒരു വെളുത്ത താഴിക കൂടത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു.

ഋഗ്വേദ മൺഡൽ 9 സൂക്തം 96 മന്ത്രം 19

ചമുഷ്യച്ഛ്വേനഃശകുനോ വിഭൃതാ ഗോവിന്ദുർഭപ്സ ആയുധാനി വിഭ്രത അപാമൂർഭി സചമാനഃ സമുദ്രം തുരീയം ധാമ മഹിഷോ വിവക്തി(19)

ചമുസത ശ്വേനഃ ശകുനഃ വിഭൃതാ ഗോബിന്ദുഃ ഭപ്സ ആയുധാനി വിഭ്രത അപാമൂർഭിഃ സചമാനഃ സമുദ്രം തുരീയമധമ മഹിഷഃ വിവക്തി

വിവർത്തനം - (ചമുസത) പവിത്ര (ഗോവിന്ദുഃ) കാമധേനുവിനെ പോലെ സർവ്വാഗ്രഹങ്ങളും നിറവേറ്റുന്ന പൂർണ്ണ പരമാത്മാവായ കവിർദേവ് (വിഭൃതാ) സർവ്വവും പരിപാലിക്കുന്നവനാണ്. (ശ്വേനഃ) നല്ലവെള്ള നിറത്തോടുകൂടിയ (ശകുനഃ) ശുഭലക്ഷണയുക്തമായ (ചമുസത) സർവ്വശക്തിമാൻ ആകുന്നു. (ഭപ്സഃ) പാലിൽ നിന്ന് തൈര് എടുക്കുന്നതുപോലെ ശാസ്ത്രാനുകൂലമായ പുജകൾ നടത്തി തൈരാകുന്ന മോക്ഷം നൽകുന്നവൻ (ആയുധാനി) തത്വജ്ഞാന രൂപിയായ കാലവലയെ നശിപ്പിക്കുന്ന അമ്പോട് കൂടിയ സാരംഗപാണിയാണ് ഭഗവാൻ. (സചമാനഃ) വാസ്തവിക (വിഭ്രത) സർവ്വത്തേയും പരിപാലിക്കുന്നു. (അപാമൂർഭി) ആഴമുള്ള ജലത്തോടുകൂടിയ (സമുദ്രമ) സമുദ്രം പോലെ ആഴമുള്ളതും ഭയങ്കരവുമായ അതായത് വിശാല (തുരീയമ) നാലാമത്തെ (ധാമ) ലോകം അതായത് അനാമിലോകത്തിൽ (മഹിഷഃ) ഉജ്ജ്വലവും ദുഃഖവുമായ ഭൂമിയിൽ (വിവക്തി) വേറെ സ്ഥലത്ത് വ്യത്യസ്ഥമായിരിക്കുന്നു. ഈ അറിവ് കവിർദേവ് സ്വയം വ്യത്യസ്ഥമായ രീതിയിൽ വിസ്തരിച്ച് നൽകുന്നു.

ഭാവാര്മം - മന്ത്രം 18 -ൽ പറയുന്നു എന്തെന്നാൽ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവ് കവിർദേവ് (കബീർ പരമേശ്വർ) മൂന്നാമത്തെ മോക്ഷ ലോകത്ത് അതായത് സതലോകത്തിൽ ഒരു താഴിക കൂടത്തിന് താഴെ

ഇരിക്കുന്നു. ഈ മന്ത്രം 19-ൽ പറയുന്നു എന്തെന്നാൽ അത്യാധിക തുവെള്ള നിറത്തോടു കൂടിയ ഭഗവാൻ കാമധേനുവിനെപോലെ സർവ്വ മനോകാമനകളെയും പൂർത്തിയാക്കുന്നവനാണ്. അദ്ദേഹം തന്നെയാണ് എല്ലാ ചരാചരങ്ങളെയും പരിപാലിക്കുന്നത്. ആകവിർദേവ് മൃത ലോകത്തിൽ (മനുഷ്യലോകത്ത്) ശിശുവിന്റെ രൂപത്തിൽ വന്ന് പാലിൽ നിന്നും തൈർ ഉണ്ടാക്കുന്നതു പോലെ പൂർണ്ണ മോക്ഷം കിട്ടാനുള്ള വിധി (ശാസ്ത്രാടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള പുജാദികർമ്മങ്ങൾ) പറഞ്ഞ് തന്ന് പൂർണ്ണ മോക്ഷം ആകുന്ന തൈർ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. തത്പരനായ രൂപിയായ ശാസ്ത്രം അതായത് ധനുഷ യുക്തമായ സാരംഗ പാണിയാണ്. സമുദ്രത്തിൽ എല്ലാ തരത്തിലുമുള്ള വെള്ളത്തിന്റെ ശ്രോതസ് (ഒഴുക്ക്) ഉണ്ട്. അതുപോലെ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിൽ നിന്ന് സർവ്വത്തിന്റെയും ഉത്പത്തി ഉണ്ടാകുന്നു. ഗീത അധ്യായം 15 ശ്ലോകം 3 -ൽ പറയുന്നു എന്തെന്നാൽ ലോകമാകുന്ന വൃക്ഷത്തിനെ തത്പരന്മാർ സംശയ നിവൃത്തി വരുത്തിയതിന് ശേഷം ആ പരമപദ പരമേശ്വരിനെ അന്വേഷിക്കണം. അവിടെ പോകുന്നതിന് ശേഷം ഭക്തൻ ഒരിക്കലും ലോകത്തിലേയ്ക്ക് തിരിച്ചു വരില്ല. അവൻ പൂർണ്ണനാകുന്നു. മോക്ഷം ലഭിക്കുന്നു. ഏതൊരു പരമേശ്വരനാൽ ആണോ സർവ്വ ലോകരൂപിയായ വൃക്ഷത്തിന്റെ പ്രവൃത്തി വിസ്താരമായി നടക്കുന്നുവോ ആ പൂർണ്ണ പ്രഭു നാലാമത്തെ ലോകത്തിൽ അതായത് അനാമി ലോകത്തിൽ ആണ് ഇരിക്കുന്നത്. ഒന്നാമത്തെ സൽലോകം, രണ്ടാമത്തെ അലഖലോകം, മൂന്നാമത്തെ അഗമലോകം, നാലാമത്തെ അനാമിലോകം. അതുകൊണ്ട് ഈ മന്ത്രം 19-ൽ സ്പഷ്ടമാക്കിയിട്ടുണ്ട് എന്തെന്നാൽ കവിർദേവ് (കബീർ പരമേശ്വർ) തന്നെയാണ് അനാമിപുരുഷ രൂപത്തിൽ നാലാമത്തെ ലോകത്തിൽ അതായത് അനാമിലോകത്തിൽ തേജോമയരൂപത്തിൽ ഇരിക്കുന്നത്.

ഋഗ്വേദ മണ്ഡലം 9 സൂക്തം 96 മന്ത്രം 20.

മർദ്യോന ശുഭ്രസ്ഥത്വം മൂജാനോ ത്യോ ന സ്യത്വാ സനയേ ധനാനാമ വൃഷേവ യുഥാ പരി കോശമർഷനകനി ക്രദച്ഛം ബോൗരാ വിവേശ(20)
മർയഃ ന ശുഭ്രസ്ഥ നമ മൂജാനഃ അന്യഃ ന സ്യത്വാ സനയേ ധനാനാമ വൃഷേവ യുഥാ പരികോശമ അർഷന കനിക്രദത ചംവോഃ ഇരാ വിവേശ വിവർത്തനം - പൂർണ്ണ പരമാത്മാവായ കവിർദേവ് നാലാമത്തെ ലോകത്ത് അതായത് അനാമിലോകത്തിലും മൂന്നാമത്തെ ലോകമായ സൽലോകത്തിലും ഇരിക്കുന്നു. ആ പരമാത്മാ (ന മർയഃ) മനുഷ്യനെ പോലെയാണ് എന്നാൽ നാശമില്ലാത്തവനും അതായത് അമർ ആകുന്നു. (മൂജനഃ) നിർമ്മല മുഖത്തോടുകൂടിയ ആകാരത്തിൽ (അന്യഃ) വളരെ (ശുഭ്രസ്ഥനമ) വിശാലമായ ശോത ശരീരത്തോടുകൂടി മുകളിലെ ലോകങ്ങളിൽ വിരാജിക്കുന്നു. അവിടെ നിന്ന് (സ്യത്വാ) എല്ലാം നിയന്ത്രിച്ച് കൊണ്ട് അതായത് ആർക്കും അറിയില്ല. ആസമരൂപിയായ പരമാത്മാവ് (ജരാ) ഭൂമിയിൽ (വിവേശ) അന്യവേഷഭൂഷയിൽ -ഭിന്ന രൂപത്തിൽ (ചംവോഃ) വന്നിരിക്കുന്നു എന്ന് സൽലോകത്തിലും ഭൂമിയിലും ഒന്നു പോലെ ലീലകൾ നടത്തുന്നു. (യഥാ) വലിയൊരു സമൂഹത്തിന് വാസ്തവിക (സനയേ) സനാതന പൂജയെകുറിച്ച് (വൃക്ഷവേ) വർഷിച്ചിട്ട് (നധനാനാമ) ആ രാമനാമത്തിന്റെ സമ്പാദ്യം നിർദ്ദനർക്ക് (കനിക്രദത) മന്ദ

സ്വരത്തിൽ അതായത് ശ്യാസ-ഉദാസത്തിൽ മനസിൽ ഉച്ചരിച്ച് പുജചെയ്യിപ്പിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അസംഖ്യം അനുയായികളുടെ ഒരു കൂട്ടം (പരികോശമ) മുൻപത്തെ സുഖസമുദ്രമാകുന്ന അമൃതമാകുന്ന ഖജാന അതായത് സത്യലോകത്തേ (അർഷൻ) പുജിച്ച് പ്രാപിക്കുന്നു.

ഭാവാർഥം - പൂർണ്ണ പരമാത്മാ കവിർദേവ് (കബീർ പരമേശ്വർ) മുകളിൽ മൂന്നാമത്തെ ലോകത്തിൽ അതായത് സത്യലോകത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു. ആ പരമേശ്വർ തന്നെയാണ് മറ്റ് മനുഷ്യരൂപം ധരിച്ച് നാലാമത്തെ ലോകത്തിൽ അതായത് അനാമി ലോകത്തിലും ഇരിക്കുന്നത്. ആ പരമാത്മാവ് അതുപോലെ മനുഷ്യരൂപത്തിൽ സമരൂപ സുന്ദർ മുഖത്തോടു കൂടി ശ്വേത ശരീരത്തോടുകൂടിയ ആകാരത്തിൽ (രൂപത്തിൽ) ഇവിടെ ഭൂമിയിലും വരുന്നു. തന്റെ യാഥാർഥ പുജാ വിധികൾ ചെയ്യേണ്ട രീതി വലിയൊരു സമൂഹത്തിന് നൽകി സത്യഭക്തിയുടെ ധനവാന്മാരാക്കി തീർക്കുന്നു. അസംഖ്യം അനുയായികളുടെ ഒരു വലിയ സംഘം സത്യഭക്തിയുടെ സമ്പാദ്യത്താൽ സുഖമയമായ ലോകമാകുന്ന പൂർണ്ണ മുക്തിയുടെ ഖജനാവ് അതായത് സത്യലോകത്തെ ഉപാസനയിൽ കൂടി പ്രാപിക്കുന്നു.

അഥർവ്വവേദ കാൺഡം ന.4 അനുവാക ന. 1 മന്ത്രം ന.7 (സത് രാമ പാൽ ദാസനാൽ ഭാഷാ ഭാഷ്യ)-

യോഽഥർവാണാം പിത്തരം ദേവബന്ധൗ ബ്രഹ്മസ്വതീം നമസാവ ച ഗച്ഛാത ത്വ വിശേഷോ ജനിതാ യഥാസഃ കവിർദേവോ ന ദഭായക സ്വധാവാന്ഡ(7)

യഃ - അഥർവാണമ - പിത്തരമ- ദേവബന്ധുമ - ബ്രഹ്മസ്വതിമ - നമസാ - അവ - ച - ഗഛാത - ത്വമ - വിശേഷാമ - ജനിതാ - യഥാ - സഃ - കവിർദേവഃ -ന - ദഭായത - സ്വധാവാന്

വിവർത്തനം - (യഃ) ഏതൊന്ന് (അഥർവാണമ) അചലം അതായത് അവിനാശി (പിത്തരമ) ജഗത്പിതാ (ദേവബന്ധുമ) ഭക്തരുടെ വാസ്തവിക മിത്രം. അതായത് ആത്മാവിന് ആധാരമായ (ബ്രഹ്മസ്വതിമ) ഏറ്റവും വലിയ സ്വാമി ജ്ഞാനദാതാവ് ജഗത്ഗുരു (ച) ഉം (നമസാ) വിനമേപൂജാരി അതായത് വിധി (നിയമം) അനുസരിച്ച് പുജിക്കുന്ന ഭക്തന് (അവ) സുരക്ഷയോടെ (ഗച്ഛാത്) സത് ലോകത്തിൽ പോകാൻ കഴിയുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് സത് ലോകത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നവൻ (വിശേഷാമ) സർവ്വബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളേയും (ജനിതാ)രചിക്കുന്ന (ദഭായത) കാലനെപോലെ ചതിയ്ക്കാത്തവൻ (സ്വധാവാന്) സ്വഭാവ് അതായത് ഗുണങ്ങൾക്കുള്ള (യഥാ) എങ്ങിനെയോ അങ്ങിനെ (സഃ) അത് (ത്വമ) താങ്കൾ (കവിർദേവഃ കവിർ/ദേവ) കബീർ പരമേശ്വർ അതായത് കവിർദേവ ആണ്.

ഭാവാർഥം - ഏതൊരു പരമേശ്വരിനെ കുറിച്ചാണോ പറയുന്നത് - ത്വമേവ മാതാ ച പിതാത്വമേവ, ത്വമേവ ബന്ധു ച സഖാത്വമേവ, ത്വമേവ വിദ്യാ ചദ്രവിണം. ത്വമേവ സർവ്വം മമ ദേവ ദേവ ൂ അത് ഏതൊരു അവിനാശി സർവ്വത്തിന്റെയും മാതാപിതാവും സഹോദരനും മിത്രവും ജഗത് ഗുരുവിന്റെ രൂപത്തിൽ സർവ്വത്തേയും സത്യഭക്തി പ്രദാനം ചെയ്ത് സത്ലോകത്തിലേയ്ക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്നു. കാലനെപോലെ ചതിയ്ക്കുന്നില്ല. സർവ്വ ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളുടേയും സൃഷ്ടി ചെയ്യുന്ന കവിർദേവ് (കബീർ പരമേശ്വർ) തന്നെയാണ്.

കബീർ സാഹേബ് നാലുയുഗത്തിലും വരുന്നു

സത്ഗുരു പുരുഷ കബീർ ഹൈം, ചാരോം യുഗ പ്രവാൻ ബുഠോ ഗുരുവാ മർഗയേ, ഹോഗയേ ഭൂതമസാൻ ്യു

“സത് യുഗ മെ കവീർദേവ (കബീർസാഹബ്) സത് സുകൃത നാമത്തിൽ പ്രകടമായി’

തത്വജ്ഞാനത്തിന്റെ അഭാവത്താൽ ഭക്തൻ സംശയങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ നെയ്തുക്കാരന്റെ, രൂപത്തിൽ കബീർ വി. സം 1455 (ക്രിസ്താബ്ദം 1398) ൽ കാശിയിൽ വന്നു. വേദങ്ങളിൽ ഈ കവീർദേവ് കാശിവാല നെയ്ത്തുകാരൻ (ധാണക) എങ്ങിനെ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവ് ആകാൻ സാധിക്കും?

ഈ വിഷയത്തിൽ ദാസ് (സത് രാമചാൽദാസ്) ന്റെ അപേക്ഷ ഇതാണ് ഈ പൂർണ്ണ പരമാത്മാ കവീർദേവ് (കബീർപരമേശ്വർ) വേദജ്ഞാനത്തെക്കാൾ മുൻപ് സത്ലോകത്ത് ഉണ്ടായിരുന്നു. തന്റെ യഥാർഥ അറിവുകൾ (തത്വജ്ഞാനം) നൽകുന്നതിന് വേണ്ടി നാലു യുഗങ്ങളിലും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. സത് യുഗത്തിൽ സത് സുകൃത എന്ന പേരിലും, ത്രേതായുഗത്തിൽ മുനീന്ദ്രനെന്ന പേരിലും, ദ്വാപരയുഗത്തിൽ കരുണാമയനെന്ന പേരിലും കലിയുഗത്തിൽ (കലിയുഗത്തിൽ) വാസ്തവീക കവീർദേവ (കബീർപ്രഭു) എന്ന പേരിലും ആണ് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ഇതു കൂടാതെ മറ്റു രൂപങ്ങൾ ധരിച്ച് പലപ്പോഴും തന്റെ ലീലകൾ പ്രകടമാക്കി അപ്രത്യക്ഷമാകുന്നു. ആ സമയത്ത് പരമാത്മാവിനെ ഭക്തർ തിരിച്ചറിയുന്നില്ല. സർവ്വ മഹർഷിമാരും സന്മാരും പ്രഭുവിനെ നിരാകാരനായിട്ടാണ് കണക്കാക്കിയിരുന്നത്. വാസതവത്തിൽ പരമാത്മാവ് ആകാരരൂപിയാണ്. മനുഷ്യനെ പോലെ ശരീരരൂപിയാണ്. എന്നാൽ പരമേശ്വരന്റെ ശരീരം നാഡിയോഗങ്ങളാൽ ബന്ധപ്പെട്ട അഞ്ച് തത്വങ്ങൾക്ക് അനുസരിച്ചുള്ളതല്ല. ഒരു പ്രകാശ തത്വമനുസരിച്ചുള്ളതാണ്. പൂർണ്ണ പരമാത്മാവ് എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും പ്രത്യക്ഷപ്പെടാം. അമ്മയിൽ നിന്ന് ജനിക്കുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ അദ്ദേഹമാണ് സർവ്വതിന്റെയും ഉത്പത്തി കർത്താവ്.

പൂർണ്ണ പ്രഭു കബീർജി (കവീർദേവ്) സത് യുഗത്തിൽ സത്സുകൃതമെന്ന നാമത്താൽ സ്വയം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ആ സമയത്ത് ഗരുഡൻ, ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, ശിവ എന്നിവർക്ക് സത്ജ്ഞാനം നൽകി. ശ്രീമനുമഹർഷിക്ക് തത്വജ്ഞാനം നൽകാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. എന്നാൽ മഹർഷി പരമേശ്വർജിയുടെ അറിവിനെ സത്യമായി വിശ്വസിക്കാതെ ബ്രഹ്മാവിൽ നിന്ന് കേട്ട വേദജ്ഞാനത്തിൽ ആധാരമാക്കി സ്വയം നിർമ്മിച്ച വേദങ്ങളുടെ നിഷ്കർഷത്തെ ആധാരമാക്കി പോന്നിരുന്നു. ഇതിന് വിപരീതമായി പരമേശ്വർ സത് സുകൃതനെ പരിഹസിക്കാനും തുടങ്ങി. എന്തെന്നാൽ എല്ലാ വിപരീത ജ്ഞാനങ്ങളും താങ്കൾ പറയുന്നു. അതുകൊണ്ട് പരമേശ്വർ സത് സുകൃതിന് മറ്റൊരു വിളിപ്പേര് കൊടുത്തു വാമദേവ് എന്ന് (‘വാമ’ത്തിന്റെ അർത്ഥം വിപരീതം എന്നാ

ണ്. വിപരീതം എന്നാൽ ഇടത്തെ കൈയെന്നും വാമാ കരം എന്നും പറയുന്നു. വലത്തെ കൈയെ ശരിയായ കൈ എന്നും പറയുന്നു)

ഇപ്രകാരം സത് യുഗത്തിൽ പരമേശ്വർ കവിർദേവ് സത്സുകൃതനെന്ന പേരിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ആ സമയത്തെ മുനിമാരും, ഭക്തരും യഥാർഥ ജ്ഞാനം നേടിയിരുന്നു. എന്നാൽ മുനിമാർ അദ്ദേഹത്തെ അംഗീകരിച്ചിരുന്നില്ല. സത് സുകൃതജിയുടെ സ്ഥലത്ത് പരമേശ്വറിനെ “വാമദേവ” നെന്ന് വിളിച്ചിരുന്നു.

അതുകൊണ്ട് യജുർവേദ അധ്യായം 12 മന്ത്രം 40ൽ വിവരണം ഉണ്ട്. യജുർവേദത്തിന്റെ യഥാർഥ ജ്ഞാനം വാമദേവജ്ഞിക്ക് ശരിയായിട്ടറിയാം. അതുകൊണ്ട് മറ്റുള്ളവരേയും മനസിലാക്കിപ്പിച്ചിരുന്നു. പവിത്ര വേദത്തിന്റെ അറിവ് മനസിലാക്കുന്നതിന് വേണ്ടി ദയവായി ആലോചിക്കണം. ഉദാഹരണം - യജുർവേദം ആകുന്നു. ഇത് ഒരു പവിത്രമായ പുസ്തകമാകുന്നു. ഇതിന്റെ വിഷയം സംസ്കൃത ഭാഷയിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. എവിടെ യജു: യാ യജു മ മുതലായ വാക്കുകൾ എഴുതിയിട്ടുണ്ടോ എങ്കിലും പവിത്ര പുസ്തകം യജുർവേദത്തിന്റെ ബോധം മനസിലാക്കാം. ഇപ്രകാരം പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിന്റെ വാസ്തവികമായ പേര് കവിർദേവ് എന്നാകുന്നു. ഇതിനെ പല-പല ഭാഷകളിൽ കബീർ സാഹേബ്, കബീർ പരമേശ്വർ എന്നൊക്കെ പറയുന്നു. പല ഭക്തരും സംശയം പ്രകടമാക്കുന്നു എന്തെന്നാൽ കവിർ എന്നത് എങ്ങനെ കബീർ എന്ന് തെളിയിക്കും? വ്യാകരണാടിസ്ഥാനത്തിൽ കവി: അർഥം സർവ്വജ്ഞൻ എന്നാണ്. ദാസന്റെ അപേക്ഷ ഇതാണ് ഓരോ വാക്കിനും ഏതെങ്കിലും ഒരർഥം ഉണ്ടായിരിക്കും. വ്യാകരണത്തിന്റെ കാര്യം നോക്കാം. ഭാഷ ആദ്യം ഉണ്ടായി എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ വേദവാണി ഭഗവാൻ മുഖാന്തിരം പറയപ്പെട്ടതാണ്. വ്യാകരണം പിന്നീട് ജ്ഞിമാർ മുഖാന്തിരം ഉണ്ടായതാണ്. അതുകൊണ്ട് തന്നെ അത് തെറ്റുള്ളതാകാം. വേദത്തിന്റെ വിവർത്തന (ഭാഷാ- ഭാഷ്യ) ത്തിൽ വ്യാകരണം അസംഗതം അതായത് വിരുദ്ധ ഭാവമാണ്. എന്തെന്നാൽ വേദവാണി മന്ത്രങ്ങളാൽ പദങ്ങളിലാകുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന് പട്ടണത്തിന്റെ അടുക്കൽ വ്യക്തി 'പലവല' എന്നാണ് പറവർ എന്ന് പറയുന്നു. അപ്പോൾ ഒരാൾ ചോദിയ്ക്കുകയാണ് പർവർ എന്ന് എങ്ങിനെ തെളിയിയ്ക്കാം ഇതുപോലെയാണ് കവിർ എന്നത് കബീർ എന്ന് തെളിയിക്കുക പറയുക മാത്രമാണ്. ദേശീയ ഭാഷയിൽ പത്വൽ പട്ടണത്തനെ പർവർ എന്ന് പറയുന്നത്. ഇപ്രകാരം കവിർ-നെ കബീർ എന്ന് പറയുന്നു. അതുതന്നെയാണ് പ്രഭു. അതായത് ഈശ്വർ. മഹർഷി ദയാനന്ദജി “സത്യർഥ പ്രകാശ്” സമുല്ലാസ് 4 പേജ് 100 -ൽ (ദയാനന്ദമാം ദീനദയാൽ പഞ്ചാബിൽ നിന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്) “ദേവകാമാ” യുടെ അർഥം ദേവന്റെ കാമന എന്ന് പറയുന്നു. ദേവ്യ “ര” എഴുതിയിട്ട് ദേവർ ആക്കി. കവിർ എന്ന ശബ്ദം പിന്നീട് ഭാഷകളിൽ കബീർ എന്ന് എഴുതുകയും പറയുകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് വ്യാകരണാടിസ്ഥാനത്തിൽ തെറ്റില്ല. പൂർണ്ണ പരമാത്മാവ് കവിർദേവ് ആണ് ഇതിന് തെളിവ് യജുർവേദം അധ്യായം 29 മന്ത്രം 25 ലും സാമവേദ സംഖ്യ 1400 ലും ഉണ്ട്. അത് താഴെ പറയുന്നു.

യജുർവേദം അധ്യായം ന. 29 - ലെ മന്ത്രം ന. 25 & സാമവേദ മന്ത്രം ന. 1400 (സന്ത് രാമപാൽജി - വിവർത്തനം)

സമീദ്ധ്യോ അദ്യ മനുഷോ ദുരോണേ ദേവോ ദേവാന്യ ജസി ജാതവേദഃ ആ ച വഹ് മിത്രമഹശ്ചി കിതവാ നത്വം ഭൂത കവീരസി പ്രചേതാ: (25)

സമീദ്ധ: - ആദ്യ - മനുഷ: - ദുരോണേ - ദേവ: - ദേവാൻ യജ - അസി - ജാതവേദ: - ആ - ച - വഹ - മിത്ര - മഹ - ചികിതാൻ - തമ - ദൂത: - കവീർ - അസി - പ്രചേതാ:

വിവർത്തനം - (ആദ്യ) ഇന്ന് അതായത് വർത്തമാന കാലേ (ദുരോണേ) ശരീരമാകുന്ന കൊട്ടാരത്തിൽ ദുരാചാരപൂർവ്വം (മനുഷ:) കള്ള പുജകളിൽ മുഴുകി വ്യക്തകൾക്ക് (സമീദ്ധ:) പിടിപെട്ട തീ അതായത് ശാസ്ത്രവിധിയ്ക്കനുസരിച്ചല്ലാത്ത വർത്തമാന കാലത്തിലെ പുജകൾ ഹാനികരമാണ്. ആ സ്ഥാനത്ത് (ദേവാൻ) ദേവതമാരുടെ (ദേവ:) ദേവത(ജാദവേദ:) പൂർണ്ണപരമാത്മാ സന്ത് പുരുഷന്റെ വാസ്തവിക (യജ) പുജ (അസി) ആകുന്നു. (ആ) ദയാലു (മിത്രമഹഹ) ജീവന്റെ യഥാർഥ കൂട്ടുകാരൻ പരമാത്മാവാണ് തന്റെ (ചികിതാൻ) സ്വസ്ഥജ്ഞാനം അതായത് യഥാർഥ ഭക്തിയെ (ദൂത) സന്ദേശവാഹകനായി (വഹ്) കൊണ്ട് വരുന്ന (ച) ഉം (പ്രചേതാ:) ബോധം നൽകുന്ന (തമ) താങ്കൾ (കവീരസി) കവീർദേവ അതായത് കബീർ പരമേശ്വർ ആകുന്നു.

ഭാവാർഥം - എപ്പോഴാണോ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവ് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നുവോ ആ സമയത്ത് എല്ലാ ഋഷിമാരും, സന്ത് ജനങ്ങളും ശാസ്ത്ര വിധി ഉപേക്ഷിച്ച് തോന്നിയതുപോലെ പുജകൾ നടത്തുകയും അതായത് പുജകളിൽ കൂടി എല്ലാ ഭക്തജനങ്ങളും സമൂഹത്തിന് മാർഗ്ഗ നിർദ്ദേശം നൽകുന്നു. അപ്പോൾ തന്റെ തത്വജ്ഞാനം അതായത് സ്വസ്ഥ ജ്ഞാനത്തിന്റെ സന്ദേശവാഹകനായി കവീർദേവ സ്വയം വരുന്നു. അതായത് പ്രഭു കബീർ സ്വയം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു.

സംഖ്യന. 1400 സാമവേദ ഉതാർചിക അധ്യായന ന. 12 ഖണ്ഡന 3 ശ്ലോകം ന.5 (സന്തരാമപാൽ ദാസ് മുഖാന്തിരം ഭാഷാ - ഭാഷ്യാ (മൊഴിമാറ്റം)

ഭദ്രാ വസ്ത്രാ സമന്യാ ശാസാനോ മഹാൻ കവി നിർവചനാനി ശംസൻ ആ വച്യസ്വ ചം വോ പൂയമാനോ വിചക്ഷണോ ജാഗ്യവീർ ദേവവീതി(5)

ഭദ്രാ - വസ്ത്രാ- സമന്യാ- വസാൻ- മഹാൻ- കവീർ - നിർവചാനി - ശംസൻ- ആവച്യസ്വ - ചംവോ-പൂയമാനോ- വിചക്ഷണ ജാഗ്യവി - ദേവ - വീത

വിവർത്തനം- (വിചക്ഷണ) സമർഥരായ വ്യക്തികൾ (ആവച്യസ്വ) തങ്ങളുടെ വാക്കുകളാൽ പറയുന്നു എന്തെന്നാൽ ഞങ്ങൾ പറയുന്നത് അനുസരിക്കൂ. ആ സമർഥരായ വ്യക്തികൾ പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മത്തിന്റെ പുജ യെപ്പറ്റി പറയാതെ മറ്റ് ഉപാസനകളുടെ മാർഗ്ഗദർശനം കാട്ടി അമൃതിന്റെ സ്ഥാനത്ത് (പൂയമാന) മറ്റ് ഉപാസനകൾ നടത്തി ഭക്തർ (ഉദാഹരണം ഭൂത - പ്രേത- പിതൃപുജ, മൂന്നു ഗുണങ്ങൾ രജോഗുണം - ബ്രഹ്മാ, സത്ഗുണം - വിഷ്ണു, തമോഗുണ ശിവ) ബ്രഹ്മ കാലവരെയുള്ളവരെ പുജിച്ചു) (ചംവോ) ആദരവോടെ പുജിയ്ക്കുന്നു. അതായത് ശാസ്ത്ര വിരുദ്ധമായുള്ള പ്രവർത്തികളെ തടയുന്നതിന് വേണ്ടി (ഭദ്രാ) പരമ

സുഖദായകൻ (മഹാൻ കബീർ പൂർണ്ണ പരമാത്മാ കബീർ (വസ്ത്രം) ശരീരം ധരിച്ച് വേഷഭൂഷയാൽ അതായത് വസ്ത്രത്തിന്റെ അർഥം വേഷ ഭൂഷ, സന്ത് ഭാഷയിൽ ഇതിനെ ചോലാ എന്നും പറയുന്നു. ചോലയെന്നാൽ ശരീരം. ഏതെങ്കിലും ഒരു സന്ത് മരണപ്പെട്ടാൽ ചോലാ ഉപേക്ഷിച്ചു എന്നാണ് പറയുന്നത് (സമന്യാ) തന്റെ സത്ലോകത്തിലെ ശരീരത്തെ പോലെ നേരിയ തേജോമയത്തോടുകൂടി (വസാന) സാധാരണ മനുഷ്യരെപോലെ ഈ ഭൂമിയിൽ ജീവിച്ച് ഒരതിഥിയെപോലെ ജീവിച്ച് (നിവചാനി) തന്റെ ശബ്ദാവലി കബീർവാണി എന്നിവയിൽ കൂടി സത്ജ്ഞാനം (ശംസൻ) വർണ്ണിച്ച് (ദേവ) പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിനെ (വീതൗ) ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്ന സഗുണ -നിർഗുണ ജ്ഞാന രൂപിയായ ധനത്തിനെ (ജാഗൃവി) ഉണർത്തുന്നു.

ഭാവാര്മം - യജുർവേദം അധ്യായം 5 മന്ത്രം ഒന്നിൽ പറയുന്നു. “അഗനേഃ തനുഃ അസി = പരമേശ്വറിന് ശരീരം ഉണ്ട്. വിഷ്ണവേത്യാ സോമസ്യാ തനുഃ അസി - ആ അമർ പ്രഭുവിനെ സംരക്ഷിക്കാൻ മറ്റു ശരീരങ്ങൾ ഉണ്ട്. അതിഥി രൂപത്തിൽ കുറച്ചു ദിവസം ലോകത്തിൽ വരുന്നു. തത്വജ്ഞാനത്താൽ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ഭക്തരെ ഉണർത്തുന്നു. ഈ മന്ത്രത്തിൽ അതാണ് തെളിയുന്നത്. കുറച്ച് സമയത്തിനായി പ്രഭു പൂർണ്ണ പരമാത്മാവായ കബീർ തന്റെ യഥാർത്ഥ രൂപം മാറ്റി സാധാരണ വ്യക്തിയെപോലെ ഭൂമിയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട കവിവാണി പ്രചരിപ്പിക്കുന്നു. അതിൽ കൂടി തത്വജ്ഞാനികളെ ഉണർത്തുന്നു. ആ സമയത്ത് മഹർഷികളെന്ന് പറയുന്ന സമർത്ഥരായ മിഥ്യാജ്ഞാനികൾ ശാസ്ത്രവിധിയ്ക്കനുസരിച്ച് പുജകൾ നടത്തി അമൃത സ്ഥാനം കൈവരിക്കുന്നതിന് പകരം ശാസ്ത്രവിരുദ്ധ പുജകൾ ഭക്തരെകൊണ്ട് ചെയ്യിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ആ സമയത്ത് പൂർണ്ണപരമാത്മാവ് സ്വയം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് തത്വജ്ഞാനത്താൽ ശാസ്ത്രവിധിപ്രകാരമുള്ള പുജകൾ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു.

പവിത്ര ഗൃഹേദത്തിലെ താഴെ പറയുന്ന മന്ത്രത്തിലും ഈ തിരിച്ചറിവുണ്ട്. എപ്പോഴാണോ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവ് കുറച്ച് സമയത്തേക്ക് ഭൂമിയിൽ വരുന്നുവോ ശിശുവിന്റെ രൂപം ധരിച്ച്, ആ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിനെ പരവരിശ (അധന്യേ ധേനവഃ) കൻവരിഗായദാരാ ഹോതി ഹൈ. ഫിർലീലാവത് ബഡാ(കവിർഗർഭീ) പിനീട് (കബീർഗർഭീ) കബീർവാണിയിൽകൂടി അറിയിക്കുന്നു. അതായത് പൂർണ്ണമോക്ഷ മാർഗ്ഗം തത്വജ്ഞാനം നൽകുന്നു. എന്നാൽ അത് സ്വയം പൂർണ്ണ പരമാത്മാവായ കബീർ ആണ് മൂന്നാമത്തെ മോക്ഷ സ്ഥലമായ സത്ലോകത്തിലാണ് വസിക്കുന്നത്.

ഋഗ്വേദ മണ്ഡല സൂക്തം 1 മന്ത്രം 9 സൂക്തം 96 മന്ത്രം 17-18

ഋഗ്വേദ മണ്ഡല 9 സൂക്ത 1 മന്ത്രം 9

അഭീ ഇമം അധന്യാ ഉത ശ്രീണന്തി ധേനവഃ ശിശുമ സോമ നിദ്രായ പാതവേ(9)

അഭീ ഇമമ - അധന്യാ ഉത (ശ്രീണന്തി) ധേനവഃ ശിശുമ സോമമ ഇന്ദ്രായ പാതവേ ൂ

വിവർത്തനം - (ഉത) വിശേഷിച്ച് (ഇമമ) ഈ (ശിശുമ കുട്ടിയുടെ രൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് (സോമമ) പൂർണ്ണ പരമാത്മാ അമർപ്രഭു (ഇ

(ന്ദായ) സുഖസൗകര്യങ്ങളാൽ അതായത് ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്ന ശരീരത്തോട് കൂടി (പാതവേ) വളർച്ചയ്ക്കുവേണ്ടി (അഭി) പൂർണ്ണമായി (അധന്യാ ധേനവഃ) പശു, കാള എന്നിവയാൽ ഒരിക്കലും വിവശനാകുന്നില്ല അതായത് കുമാരി പശുക്കിടാവിനെ പോലെ (ശീണന്തി) വളരുന്നു.

ഭാവാര്മം - പൂർണ്ണ പരമാത്മാ അവർ പുരുഷ എപ്പോഴാണോ കുട്ടിയുടെ രൂപത്തിൽ സ്വയം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നുവോ ആ സമയത്ത് പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നത് പശുക്കിടാവിനാൽ ആണ് (പ്രസവിക്കാത്ത പശുക്കുട്ടി) അതിന് പാല് നൽകുന്നു. ആ പാൽ കുടിച്ച് പ്രഭുവളരുന്നു.

ഋഗ്വേദ മണ്ഡല 9 സൂക്തം 96 മന്ത്രം 17

ശിശുമജ്ജ്ഞാനമ ഹരീയ തമ മൃജ്ഞി ശുംഭന്തി വഹ്നി മരുതഃ ഗണേന കവിഗീർഭീ കാവ്യേന കവിർ സന്ത സോമ പവിത്രമ അധ്യേതി രേഭൻ(17)

വിവർത്തനം - പൂർണ്ണ പരമാത്മാ (ഹരീയ ശിശുമ) മനുഷ്യകുട്ടിയേ പോലെ (ജ്ജ്ഞാനമ) അറിഞ്ഞും കൊണ്ട് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു തന്റെ തത്വജ്ഞാനത്തെ (തമ) ആ സമയത്ത് (മൃജ്ഞി) നിർമ്മലമായി (ശുംഭന്തി) ഉച്ചരിക്കുന്നു (വഹ്നി) പ്രഭുപ്രാപ്തിക്കുവേണ്ടിയുള്ള വിരഹാഗ്നി (മരുതഃ) വായുവിനെപോലെ ശീതള ഭക്ത (ഗണേന) സമൂഹത്തിന് വേണ്ടി (കാവ്യേനാ) കവിതകളിൽ കൂടി (പവിത്രമ അത്യേതി) അത്യധികം നിർമ്മലതയോട് കൂടി (കവിർഗീർഭീ) കവിർവാണി അതായത് കബീർവാണിയിൽ കൂടി (രമൻ) ഉറക്കെ ശബ്ദത്തിൽ സംബോധന ചെയ്യുന്നു. (കവിർ സന്തസോമഃ) ആ അമരപുരുഷൻ അതായത് സത്പുരുഷൻ സന്തഃ ഇഷിരൂപത്തിൽ കവിർദേവ് തന്നെയാണ്. എന്നാൽ ആ പരമാത്മാവിനെ തിരിച്ചറിയാതെ കവിയെന്ന് വിചാരിച്ചു.

ഭാവാര്മം - വേദം വിവരിക്കുന്ന ബ്രഹ്മ പറയുന്നു എന്തെന്നാൽ അസാധാരണമായ മനുഷ്യകുട്ടിയായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട പൂർണ്ണ പരമാത്മാവ് കബീർദേവ് തന്റെ യഥാർഥ ജ്ഞാനത്തെ തന്റെ കവിർവാണിയിൽകൂടി അതായത് കബീർവാണിയിൽ കൂടി നിർമ്മല ജ്ഞാനം തന്റെ ഹംസാത്മാക്കളായ പുണ്യാത്മാക്കളായ അനുയായികൾക്ക് കവി രൂപത്തിൽ കവിതകളും ലോകോക്തികളിലും കൂടി സംബോധന ചെയ്ത് വർണ്ണിച്ചു നൽകി. അത് സ്വയം കബീർ തന്നെയാണ്.

ഋഗ്വേദ മണ്ഡല 9 സൂക്തം 96 മന്ത്രം 18

ഋഷിമാനായ ഋഷികൃത സ്വർഷാഃ സഹസ്രാണീഥ പദവീ കവിനാമ തൃതീയമ ധാമ മഹിഷ സിഷാ സന്ത സോമ വിരാജ മാനു രാജതി സടുപ(18)

വിവർത്തനം - വേദം വിവരിക്കുന്ന ബ്രഹ്മ പറയുന്നു. (യ) പൂർണ്ണ പരമാത്മാവ് വിലക്ഷണനായ കുട്ടിയുടെ രൂപത്തിൽ (കവിനാമ) പ്രസിദ്ധകവികളിൽ (പദവി) ഉപാധി സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് അതായത് ഒരു സന്ത അഥവാ ഒരു ഋഷിയുടെ ഭൂമിക (ജീവിതകാലം) കഴിച്ചു കൂട്ടുന്നു. ആ (ഋഷികൃത) ഋഷിരൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട പ്രഭുവിനാൽ രചിച്ച (സഹസ്രാണീഥ) ആയിരക്കണക്കിന് വാണികൾ (ഋഷിമനാ) സന്ത (ഋഷി) സ്വാഭാ വമുള്ള വ്യക്തികൾക്ക്, ഭക്തന്മാർക്ക് വേണ്ടി (സ്വർഷാ) സ്വർഗ്ഗതുല്യമായ ആനന്ദപ്രദമാകുന്നു. (സന്തസോമ) ഋഷിരൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ആ അമരപുരുഷ അതായത് സന്ത പുരുഷനാകുന്നു. അത് പൂർണ്ണ പ്രഭു (തൃതീയ) മൂന്നാമത്തെ (ധാമ) മുക്തിലോകം അതായത് സത്ലോകത്തിന്റെ

(മഹിഷ) സുദ്യുദ്ധമായ ഭൂമിയിൽ (സിഷാ) സ്ഥാപിച്ച് (അനു) അതിന് ശേഷം മാനവസദ്യുഗനായ സന്ത് രൂപത്തിൽ താഴികകൂടം പോലെയുള്ള സിംഹാസനത്തിൽ (വി) രാജമനുരാജതി) ഉജ്ജ്വലമായ സമുലാകാര രൂപത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു. അതായത് മനുഷ്യരൂപത്തിൽ വിരാജിക്കുന്നു.

ഭാവാരംഭം - മന്ത്രം 17-ൽ പറയുന്നു കവിർദേവ് ശിശുരൂപം ധരിക്കുന്നു. കൂട്ടികളെ പോലെ ലീലാവിനോദങ്ങളിലേർപ്പെട്ട് വലുതാകുന്നു. കവികളിൽ കൂടി തത്വജ്ഞാനവർണ്ണന ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് കവി എന്ന പദവി ലഭിക്കുന്നു. അതായത് ജനകീയ കവിയായി അംഗീകരിക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ അത് പൂർണ്ണപരമാത്മാവായ കവിർ (കബീർപ്രഭു) തന്നെയാണ്. അദ്ദേഹത്താൽ നിർമ്മിച്ച അമൃതവാണി (കബീർവാണി) കവിർവാണി എന്ന് അറിയപ്പെടുന്നു. അത് ഭക്തർക്ക് സ്വർഗ്ഗതുല്യമായ ആനന്ദം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. ആ പരമാത്മാവ് മൂന്നാമത്തെ മോക്ഷത്തിന്റെ ഇരിപ്പിടമായ സതലോകം സ്ഥാപിച്ച് അവിടെ താഴിക കൂടത്തിൽ സിംഹാസനത്തിൽ തേജോമയമായ മനുഷ്യരൂപത്തിൽ വിരാജിക്കുന്നു.

ഈ മന്ത്രത്തിൽ മൂന്നാമത്തെ മുക്തിപദം സതലോകമെന്ന് പറയുന്നു. അത്പോലെ ബ്രഹ്മത്തിനും ഒരു ലോകമുണ്ട്. 21 ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങൾ കൂടിയതാണ്. രണ്ടാമത്തെ പരബ്രഹ്മം ഏഴ് സംഖ്യബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങൾ ചേർന്നതാണ്. മൂന്നാമത്തെ പരമ അക്ഷരബ്രഹ്മ അതായത് പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മത്തിന്റെ ഇതധാമം അതായത് സതലോകമാകുന്നു.

**ത്രേതായുഗത്തിൽ കവിർദേവ് കബീർദേവ്,
(കബീർസാഹേബ്) മുനീന്ദ്രനെ പേരിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു.
“നലനും നീലനും അഭയം നൽകി”**

ത്രേതായുഗത്തിൽ (സ്വയം ഭൂ സ്വയം പ്രത്യക്ഷമാകുന്നവർ) കവിർദേവ് (കബീർ പരമേശ്വർ രൂപാന്തരണം ചെയ്ത മുനീന്ദ്ര ഋഷിയെന്ന പേരിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അനൽ അതായത് നലനും അനീല അതായത് നീല. രണ്ടുപേരും സഹോദരീ പുത്രന്മാർ ആയിരുന്നു. അച്ഛനുമമ്മയും മരിച്ചു പോയിരുന്നു. രണ്ടുപേരും ശാരീരികവും മാനസികവുമായ പീഡാനുഭവങ്ങളിൽ കഴിയുകയായിരുന്നു. എല്ലാ ഋഷിമാരും, സന്മാരും പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് കഷ്ടപ്പാടുകൾ തീരാനുള്ള പലകാര്യവും ചെയ്തു എല്ലാവരും പറഞ്ഞു പ്രാരാബ്ധത്തിന്റെ പാപകർമ്മ ഫലമാണ് അനുഭവിക്കുക തന്നെ വേണം. ഇതിന് മറ്റൊരു പ്രതിവിധിയും ഇല്ല. രണ്ടു പേരും നിരാശരായി മരണം പ്രതീക്ഷിച്ചു കഴിയുകയായിരുന്നു.

ഒരു ദിവസം രണ്ടുപേർക്കും മുനീന്ദ്രനെ പേരിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് പരമാത്മാവിന്റെ സത്സംഗം കേൾക്കാനിടയായി സത്സംഗമതിന് ശേഷം രണ്ടുപേരും പരമേശ്വർ കവിർദേവ് ആയ ഉർഹ്വ മുനീന്ദ്രന്റെ പാദങ്ങൾ വന്ദിച്ചു. പരമേശ്വർ രണ്ടുപേരുടെയും തലയിൽ കൈവച്ചു. അവരുടെ അസാധ്യമായ അസുഖം പെട്ടെന്ന് ശമിച്ചു. അതായത് രണ്ടുപേർക്കും അസുഖം മാറി. ഈ അത്ഭുത പ്രതിഭാസം കണ്ട് അവർ രണ്ടുപേരും ഭഗവാന്റെ കാല്ക്കൽ വീണ് മണിക്കൂറുകളോളം കരഞ്ഞു.

അവർ പറഞ്ഞു ഇന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് ഭഗവാനെ കിട്ടി. ഇതുവരെയും അത് അന്വേഷിച്ചു നടക്കുകയായിരുന്നു. അവർ മുനീന്ദ്ര സന്തിൽ നിന്നും ശിഷ്യത്വം സ്വീകരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിനൊപ്പം സേവാകാര്യങ്ങളിൽ മുഴുകി. മുൻപൊക്കെ ഋഷിമാരുടെ സമാഗമം നദിക്കരയിൽ ആയിരുന്നു. നലനും, നീലനും ഈശ്വരഭക്തരും നിഷ്കളങ്കരുമായിരുന്നു. പരമാത്മാവിൽ വലിയ ഭക്തിയുള്ളവരായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അദ്ദേഹത്തെ സേവ ചെയ്യുന്നതിൽ തല്പരരായിരുന്നു. സമാഗമരിൽ രോഗികളും, വൃദ്ധരും, വികലാംഗരും ആയ ഭക്തജനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ പാത്രം കഴുകുക, വസ്ത്രങ്ങൾ വൃത്തിയാക്കുക, ഗ്ലാസ് കഴുകുക എന്നീ ജോലികൾ ചെയ്യുകയും സത് സംഗ കഥകൾ കേൾക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അവർ രണ്ടുപേരും ഭഗവാന്റെ സത് സംഗ ചർച്ചയിൽ മുഴുകിയിരുന്നപ്പോൾ അവരുടെ സാധനങ്ങൾ നദിയിലെ വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങി പോയത് അറിഞ്ഞില്ല. ഭക്ത ജനങ്ങൾ അവരെ വഴക്കു പറഞ്ഞു എന്തെന്നാൽ സേവ ചെയ്ത് ചില സാധനങ്ങൾ വെള്ളത്തിൽ ഒലിച്ചു പോയി. കിട്ടിയത് അവരെ ഏല്പിച്ചു. നഷ്ടപ്പെട്ട വസ്തുവായി അവർ ബഹളം വച്ചു. ഭക്തർ പറഞ്ഞു നിങ്ങൾ ഇനി ഞങ്ങളെ സേവ ചെയ്യേണ്ട. ഞങ്ങളുടെ കാര്യം - പാത്രം കഴുകുന്നതും വസ്ത്രങ്ങൾ അലക്കുന്നതും - ഞങ്ങൾ സ്വയം ചെയ്തുകൊള്ളാം. നലനും നീലനും ഇതുകേട്ട് കരായൻ തുടങ്ങി. അവർ പറഞ്ഞു ഇനി ശ്രദ്ധിച്ച് ജോലി ചെയ്യാം. പക്ഷെ വീണ്ടും അതുതന്നെ സംഭവിച്ചു. അവർ വസ്ത്രങ്ങൾ കഴുകി നദിക്കരയിലിട്ടു ഓടി വന്നു. പ്രഭുവിന്റെ സത്സംഗം കഥകൾ കേൾക്കാൻ ഇരിക്കും. സാധനങ്ങൾ വെള്ളത്തിൽ ഒലിച്ചു പോകുന്നത് അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഒടുവിൽ ഭക്തർ പ്രഭുവിനോട് പരാതി പറഞ്ഞു. മുനീന്ദ്ര സാഹേബ് രണ്ടുപേരെയും വിളിച്ച് കാര്യം പറഞ്ഞു ഞങ്ങളെ ജോലിയിൽ നിന്നും മാറ്റരുത്. സത്ഗുരു മുനീന്ദ്രൻ പറഞ്ഞു. മകനേ നീല, നല ഇന്നു മുതൽ നിങ്ങളുടെ കൈയിൽ നിന്ന് ഒരു സാധനവും കളഞ്ഞുപോകില്ല. വെള്ളത്തിൽ ഒലിച്ചു പോകില്ല. മുനീന്ദ്രസാഹേബ് അവരെ ആശീർവദിച്ചു.

നിങ്ങൾ രാമായണം കേട്ടിട്ടുണ്ടോ! സീതയെ രാവണൻ എടുത്തു കൊണ്ട് പോയി. രാമൻ അറിയില്ലായിരുന്നു സീതയെ കൊണ്ടുപോയത് ആരാണെന്ന്. ശ്രീരാമൻ സീതയെ തിരക്കി അവിടെയും ഇവിടെയും നടന്നു. ഹനുമാൻ അന്വേഷിച്ച് പറഞ്ഞു സീതാമാതാവ് രാക്ഷസരാജാവായ രാവണന്റെ തടവിലാണെന്ന്. വിവരം അറിഞ്ഞ് രാമൻ ദുതനായി ഹനുമാനെ രാവണന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചു സീതയെ തിരികെ ആവശ്യപ്പെട്ടു കൊണ്ട്. പക്ഷെ രാവണൻ തിരികെ നൽകാൻ തയ്യാറായില്ല. യുദ്ധത്തിനുള്ള തയ്യാറെടുപ്പ് തുടങ്ങി. അപ്പോൾ പ്രശ്നം ഇതായിരുന്നു. സൈന്യം എങ്ങിനെ സമുദ്രം കടന്ന് ചെല്ലും?

ഭഗവാൻ ശ്രീരാമചന്ദ്രൻ മൂന്നു ദിവസം മുട്ടോളം വെള്ളത്തിൽ നിന്ന് കൈകുപ്പി സമുദ്രത്തിനോട് പ്രാർഥിച്ചു വഴിക്കുവേണ്ടി. പക്ഷെ സമുദ്രം അനങ്ങിയില്ല. സമുദ്രം അനുസരിയ്ക്കാത്തതിനാൽ ശ്രീരാമൻ ബാണാഗ്നികൊണ്ട് സമുദ്രത്തെ കത്തിക്കാൻ തയ്യാറായി. അപ്പോൾ ഭയഭീതനായ സമുദ്രം ഒരു ബ്രാഹ്മണന്റെ വേഷത്തിൽ ശ്രീരാമന്റെ

മുൻപിലെത്തി പറഞ്ഞു. ഓരോരുത്തർക്കും അവരവരുടെതായ അഭിമാനമുണ്ട്. എന്നേ ദേവായി അഗ്നിക്കിരയാക്കരുത്. എന്റെയുള്ളിൽ അനേകായിരം ജീവജന്തുക്കൾ ഉണ്ട്. അഥവാ താങ്കൾ എന്നേ കത്തിച്ചാലും സമുദ്രം കടക്കാൻ താങ്കൾക്ക് കഴിയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സമുദ്രത്തിനുള്ളിൽ വലിയഗർത്തങ്ങൾ ഉണ്ട്. അത് ഒരിക്കലും കടക്കാൻ കഴിയില്ല.

സമുദ്രം പറഞ്ഞു. അല്ലയോ ഭഗവാനേ ഇങ്ങിനെ ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കൂ. “സർപ്പം ചാകുകയും വേണം വടി ഒടിയുകയും ചെയ്യരുത്” അതായത് എന്റെ പരിധിയും സംരക്ഷിയ്ക്കണം താങ്കൾക്ക് പാലവും പണിയണം. അപ്പോൾ ഭഗവാൻ സമുദ്രത്തിനോട് ചോദിച്ചു അതെന്തുവിധിയാണ്? ബ്രാഹ്മണ വേഷത്തിൽ നിന്ന സമുദ്രം പറഞ്ഞു താങ്കളുടെ സൈന്യത്തിൽ നലനും, നീലനും രണ്ട് സൈനികരുണ്ട്. അവർക്ക് അവരുടെ ഗുരുദേവനിൽ നിന്നും കിട്ടിയ ശക്തിയുണ്ട്. അവരുടെ കൈകൊണ്ട് തൊടുന്ന കല്ല്, ഇരുമ്പ് എന്തും വെള്ളത്തിൽ പൊന്തികിടക്കും. ഇതുകേട്ട് ശ്രീരാമൻ നലനേയും നീലനേയും വിളിച്ചു ചോദിച്ചു. അവർ പറഞ്ഞു ശരിയാണ് ഞങ്ങൾ ഇടുന്ന കല്ലുകൾ വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങില്ല. ശരി പരീക്ഷിച്ചു നോക്കാൻ ശ്രീരാമൻ പറഞ്ഞു.

അവർ (നലനും നീലനും) വിചാരിച്ചു. ഇതുവരെ വെറും ജോലിക്കാരായിരുന്ന നമ്മൾ ഇന്ന് മറ്റുള്ളവരുടെ മുൻപിൽ മഹിമയുള്ളവരായി മാറിയിരിക്കുന്നു. അന്ന് അവർ അവരുടെ ഗുരുവായ മുനീന്ദ്രനെ സ്മരിച്ചില്ല. കാരണം അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ ഒരു പക്ഷെ ശ്രീരാമൻ വിചാരിക്കും ഇത് അവരുടെ കഴിവല്ല മറ്റാരുടെയോ സിദ്ധികൊണ്ട് ചെയ്യുന്നതാണെന്ന്. അവർ കല്ലുപൊക്കി വെള്ളത്തിലിട്ടും. ആ കല്ലുകൾ വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങിപ്പോയി. അവർ വീണ്ടും ശ്രമിച്ചു പക്ഷെ പ്രയോജനം ഉണ്ടായില്ല. അപ്പോൾ ശ്രീരാമൻ സമുദ്രത്തിന്റെ നേർക്ക് നോക്കി താങ്കൾ കള്ളം പറഞ്ഞതാണോ എന്ന മട്ടിൽ. ഇവർക്ക് ഒരു ശക്തിയും ഇല്ലല്ലോ. സമുദ്രം പറഞ്ഞു നലനും നീലനും ഇന്ന് ഗുരുവിനെ സ്മരിച്ചില്ല. എത്രയും പെട്ടെന്ന് ഗുരുവിനെ സ്മരിക്കൂ. അവർ വിചാരിച്ചു ശരിയാണ് ഇന്ന് നമ്മൾ തെറ്റ് ചെയ്തു. അവർ ഉടൻ തന്നെ സത്ഗുരു മുനീന്ദ്രനെ സ്മരിച്ചു. സത് ഗുരു മുനീന്ദ്ര ഉടനെ അവിടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ഭഗവാൻ ശ്രീരാമൻ പറഞ്ഞു അല്ലയോ മുനി ശ്രേഷ്ഠാ എന്റെ ദുർഭാഗ്യം. താങ്കളുടെ ദാസർ ഇട്ട കല്ലുകൾ വെള്ളത്തിൽ ഒഴുകുന്നില്ല. മുനീന്ദ്രൻ പറഞ്ഞു. ഇനി ഇവർ ഇടുന്ന കല്ലുകൾ മുങ്ങിപ്പോകും. എന്തെന്നാൽ അവർക്ക് അഭിമാനം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. സത്ഗുരുവിന്റെ വാക്കുകൾ ഉദാഹരണമായി -

ഗരീബ്, ജൈസേ മാതാഗർഭ കൊരാവേ ജതൻ ബലായ ധൃതോസ് ലഗേ തോക്ഷീണ ഹോവേ, തേരി ഐസേ ഭക്തി ജായ

ആദിവസത്തിന് ശേഷം നലന്റെയും നീലന്റെയും ആ ശക്തി ഇല്ലാതായി. ശ്രീരാമചന്ദ്രൻ പരമേശ്വർ മുനീന്ദ്ര സാഹസ്യനോട് പറഞ്ഞു. മുനിശ്രേഷ്ഠ എനിക്ക് വലിയൊരാപത്ത് വന്നിരിക്കുന്നു. എങ്ങിനെയെങ്കിലും സൈന്യത്തെ അക്കരെ കടത്തണം. താങ്കൾ തന്റെ സേവകർക്ക് ശക്തി നൽകിയാൽ ഒരുപക്ഷെ ശരിയാകും. മുനീന്ദ്രൻ പറഞ്ഞു.

മുൻപിലുള്ള പർവ്വതത്തിന് ചുറ്റും ഞാനൊരു രേഖവരയ്ക്കാം. അതിന്റെ ചുറ്റിനുള്ളിലുള്ള കല്ലുകൾ കൊണ്ട് വരും. കല്ലുകൾ മുങ്ങി പോകില്ല. ശ്രീരാമൻ പരീക്ഷിച്ചു നോക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. കല്ലുവാങ്ങി വെള്ളത്തിലിട്ടു. അത് നീന്താൻ തുടങ്ങി. നലനും നീലനും നല്ലൊരു ശില്പികളായിരുന്നു. ഹനുമാൻ എന്നും ഗുരുവിനെ സ്തമിച്ചു. തന്റെ ദൈവിക കാര്യത്തിൽ എല്ലാ കല്ലുകളിലും രാമ-രാമ നെന്ന് എഴുതി. പർവ്വതത്തിൽ നിന്നും കല്ലുകൾ പെറുക്കി കൊണ്ടുവന്നു. നലനും നീലനും അത് പരസ്പരം ചേർത്ത് പാലം ഉണ്ടാക്കി. അങ്ങിനെ പാലം പണിതു. ധർമ്മദാസ് പറയുന്നു--

രഹേ നല നീല ജതൻ കർ ഹാർ, തബ് സതഗുരു സേ കരി പുകാർ ്
ജാസതരേഖാ ലിഖി അപാർ, സിന്ധു പർ ശില തിരാനേ വാലേ ്
ധൻധൻ സത്ഗുരു സത് കബീർ, ഭക്ത കീ പീർ മിടാനേ വാലേ

ചിലർ പറയുന്നു ഹനുമാൻ കല്ലുകളിൽ ശ്രീരാമൻ എന്നെഴുതിയതു കൊണ്ടാണ് കല്ലുകൾ മുങ്ങാതെ ഒഴുകി നടന്നതെന്ന്. ചിലർ പറയുന്നു നലനും നീലനും പാലം പണി നടത്തിയതെന്ന്. ചിലർ പറയുന്നു ശ്രീരാമനാണെന്ന് പക്ഷേ സത്യമിതാണ് മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ചത്.

(സന്ത് കബീർ കീ സാഖി-പേജ് 179 മുതൽ 182 വരെ)

പീവ വിചരാൻ കോ അംഗ് -

- കബീർ- തീൻദേവ് കോ സബ്കോഇഊ ധ്യാനവൈ,
ചൗമേ ദേവ് കാ മരമ ന പാവൈ. ്
- കബീർ- ചൗഥാ ഛാഡ് പഞ്ചമ കോ ധ്യാവൈ,
കഹൈ കബീർ സോ ഹമ പർ ആവൈ (3)
- കബീർ-ഓംകാർ നിശ്ചയ ഭയാ, യഹ് കർതാ മത് ജാൻ, ്
സാചാ ശബ്ദ കബീർ കാ, പരദേ മാഹറി പഹചാൻ (5)
- കബീർ-രാമ കൃഷ്ണ അവതാർ ഹൈം, ഇൻകാ നാഹീം സൻസാർ, ്
ജിൻസാഹേബ് സൻസാർ കിയാ, സോ കിൻഹും ന ജൻമ്യാ നാർ(7)
- കബീർ- ചാർ ഭുജാ കെ ഭജൻ മെം, ഭുലിപരെ സബ്സന്ത്, ്
കബിരാസുമിരോ താസു കോ, ജാകേ ഭുജാ അനന്ത് (23)
- കബീർ- സമുദ്ര പാട ന്കാ ഹയെ, സീതാ കോ ഭർതാർ,
താഹി അഗസ്ത മുനി പീയ ഗയോ, ഇൻമെം കോ കരതാർ(26)
- കബീർ- ഗോവർദ്ധൻഗിരി ധാരയോ, കൃഷ്ണജീ, ദ്രോണാംഗിരി ഹനു
മന്ത് ശേഷനാഗ സബ് സൃഷ്ടീ സംഹാരി, ഇൻമെം കോ ഭഗവന്ത് (27)
- കബീർ- കാഭേ ബന്ധൻ വിപത്തിമെം, കറിൻ കിയാ സഗ്രാം ്
ചിൻഹോം രേ പ്രാണിയാം, ഗരുഡ ബഡോ കീ രാമ (28)
- കബീർ- കഹ കബീർ ചിത ചേതഹും, ശബ്ദ കരൗ നിരുവാൻ ്
ശ്രീരാമഹി കതാ കഹത് ഹൈ ഭുലി പരയോ സൻസാർ (29)
- കബീർ-ജിൻരാമ കൃഷ്ണ വ നിരജ്ഞൻ കിയോ, സോതോ കർതാ ന്യാർ
ഽ അന്ധാ ജ്ഞാൻ നബുഞ്ചഇഊ, കഹൈ കബീർ വിചാർ (30)

“ദാപരയുഗത്തിൽ കവിർദേവ (കബീർസാഹബ്) ന്ന കരുണാമയനെന്ന പേരിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു”

പരമേശ്വർ കബീർ (കവിർദേവ്) ദാപരയുഗത്തിൽ കരുണാമയനെന്ന പേരിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ആസമയത്ത് ഒരു നീചകുല ജാതിയിൽ ജനിച്ച ഭക്തനായ സുദർശൻ സുപച (അനുസൂചിത ജാതിയിലെ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യനായിരുന്നു. ഈ സുദർശൻ പാണ്ഡവരുടെ യജ്ഞം പൂർത്തിയാക്കി. കൃഷ്ണന്റെ ഭോജനം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് സഫലമായില്ല, 33 കോടി ദേവതമാരുടേയും, 88 ആയിരം ഋഷിമാരുടെയും 12 കോടി ബ്രാഹ്മണരുടേയും 9 നാഥന്മാരുടെയും, 84 സിദ്ധന്മാരും ഭോജൻ ഭക്ഷിക്കുന്നതുകൊണ്ട് സഫലമായില്ല. ഭക്ത സുദർശൻ പൂർണ്ണ ഗുരുജിയിൽ (പരമാത്മാ) നിന്നും വാസതവികമായ 3 മന്ത്രങ്ങൾ പ്രാപ്തമാക്കിയിരുന്നു, സത് സാധനയിലും ഗുരുമര്യാദയിലും കൂടിയാണ് ഇതൊക്കെ സഫലമാക്കിയത്.

ദാപരയുഗത്തിൽ ഇന്ദ്രമതിക്ക് അഭയം നൽകി.

ദാപരയുഗത്തിൽ ചന്ദ്രവിജയനെന്ന ഒരു രാജാവ് ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ ഇന്ദ്രമതി ധാർമ്മിക സ്വഭാവമുള്ള ഒരു സ്ത്രീയായിരുന്നു. സന്ത- മഹാത്മാക്കളെ വളരെയധികം ബഹുമാനിച്ചിരുന്നു. അവർ ഒരാളെ ഗുരുദേവനായി സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. അവരുടെ ഗുരുദേവൻ പറഞ്ഞിരുന്നു സന്ത, ഋഷിമാരുടെ സേവനം ചെയ്യണം. അവർക്ക് ഭക്ഷണം നൽകുന്നതുകൊണ്ട് വളരെയധികം പ്രയോജനം ഉണ്ടാകും. ഏകാദശി വ്രതം, മന്ത്രജപം, മുതലായവ ഗുരുദേവൻ പറഞ്ഞുകൊടുത്തിരുന്നു. അവർ വളരെ ദൃഢതയോടെ ഭഗവത് ഭക്തിയിൽ മുഴുകിയിരുന്നു. സന്ത മുനിമാരെ ഭക്ഷണം നൽകി സന്തോഷിപ്പിച്ചാൽ അടുത്ത ജന്മവും റാണിയായി തീരുമെന്ന് ഗുരുദേവൻ പറഞ്ഞിരുന്നു. മാത്രവുമല്ല സ്വർഗ്ഗ പ്രാപ്തിയും ലഭിക്കും. അവർ പ്രതിജ്ഞയോടെ അതുചെയ്തുവന്നിരുന്നു. എന്തെന്നാൽ ദിവസവും ഏതെങ്കിലും ഒരു മഹാനായ സന്തിന് ഭക്ഷണം നൽകിയ ശേഷമേ ആഹാരം കഴിക്കൂ എന്ന്. വർഷങ്ങളോളം ഈ ക്രമം നടന്നു. ഒരു ദിവസം ഹരിദാറിൽ കുండമേള നടക്കുകയായിരുന്നു. ഉണ്ടായിരുന്ന എല്ലാ ഭക്തരായ സന്തന്മാരും കുండമേളയിൽ പങ്കെടുക്കാനായി പോയിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് കുറേ ദിവസം റാണിക്ക് ഭക്ഷണം നൽകി സന്തോഷിപ്പിക്കാൻ ഒരു സന്തിനേയും കിട്ടിയിരുന്നില്ല. റാണി തന്റെ ശപഥം അനുസരിച്ച് സ്വയം ഭക്ഷണം കഴിച്ചിരുന്നില്ല. ജീവൻ പോയാലും ഭക്ഷണം കഴിക്കില്ലാ എന്നവർ ശഠിച്ചു. ദീനദയാലുവായ കബീർ തന്റെ ഭക്തയ്ക്ക് അഭയം നൽകുന്നതിന് എന്തുകാരണം കണ്ടെത്താൻ? തോഴി മുകളിൽ മാളികയിൽ കയറി നോക്കി. റോഡിൽ കൂടി ഒരു സന്ത പോകുന്നത് കണ്ടു. വെള്ള വസ്ത്രം ധരിച്ച സന്ത ദാപരയുഗത്തിൽ കബീർ കരുണാമയനെന്ന പേരിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നു. തോഴിതാഴെ വന്നു റാണിയോട് പറഞ്ഞു. ഒരു സന്ത പോകുന്നത് കണ്ടു. റാണി പറഞ്ഞു വേഗം വിളിച്ചു കൊണ്ട് വരു. തോഴി വേഗം പോയി സന്തിനോട് പറഞ്ഞു. മഹാത്മാവേ താങ്കളെ ഞങ്ങളുടെ റാണി ക്ഷണിക്കുന്നു. കരുണാമയൻ പറഞ്ഞു റാണി എന്നേ എന്തിന് വിളിയ്ക്കണം. ഞാനും

റാണിയുമായട്ടെന്തു ബന്ധം? തോഴി എല്ലാ കാര്യവും പറഞ്ഞു. കരുണാമയൻ പറഞ്ഞു - റാണിക്ക് ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ ഇവിടെ വരട്ടെ ഞാനിവിടെ തന്നെ നില്ക്കാം. നീ തോഴിയും അവർ റാണിയും. ഞാനവിടെ വന്നാൽ ഒരു പക്ഷെ അവർ ചോദിയ്ക്കും നീ എന്തിന് ഇവിടെ വന്നു? എന്ന് അവരുടെ രാജാവ് പറയും, മകളെ, സന്മാരെ പരിഹസിക്കുന്നത് മഹാപാപമാണ്. തോഴിതിരിച്ചു പോയി എല്ലാകാര്യങ്ങളും റാണിയോട് പറഞ്ഞു. റാണി തോഴിയോട് പറഞ്ഞു. എന്റെ കൈ പിടിച്ച് കൊണ്ട് നടക്ക്. റാണി സന്തിന്റെ അടുക്കലെത്തിയുടെൻ സാഷ്ടാംഗ പ്രണാമം ചെയ്തു. എന്നിട്ട് പ്രാർഥിച്ചു. പർവർദിഗാർ താങ്കളെ ചുമലിലേറ്റി കൊണ്ടു പോകട്ടെ. കരുണാമയ സാഹേബ് പറഞ്ഞു മകളേ! ഞാനിത് കാണാൻ ആഗ്രഹിച്ചു നിന്നിൽ എത്രത്തോളം ഭക്തിയുണ്ടെന്ന് അറിയണമായിരുന്നു. വിശന്നു മരിയ്ക്കുകയാണോ? റാണി കൊട്ടാരത്തിലെത്തി സ്വന്തം കൈകളാൽ ഭക്ഷണം ഉണ്ടാക്കി. കരുണാമയന്റെ രൂപത്തിലെത്തിയ കവീർദേവ് പറഞ്ഞു ഞാൻ ഭക്ഷണം കഴിക്കില്ല. എന്റെ ശരീരം ഭക്ഷണയോഗ്യമല്ല. റാണി പറഞ്ഞു എങ്കിൽ ഞാനും കഴിക്കുന്നില്ല. എങ്കിൽ ശരി ഭക്ഷണം കൊണ്ടു വരു, കരുണാമയൻ പറഞ്ഞു. ഭക്തന്റെ ആഗ്രഹം എങ്ങിനെയോ അങ്ങിനെ. കരുണാമയൻ ഭക്ഷണം കഴിച്ചു. എന്നിട്ട് റാണിയോട് ചോദിച്ചു ഇങ്ങിനെ ഉപാസന നടത്തണമെന്ന് നിങ്ങളോട് ആരാണു പറഞ്ഞത്? റാണി പറഞ്ഞു എന്റെ ഗുരുദേവ്. എന്ത് ആജ്ഞയാണ് ഗുരുദേവൻ നൽകിയത്? ഇന്ദ്രമതി പറഞ്ഞു ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, മഹേശിന്റെ പൂജ, ഏകാദശി വ്രതം, തീർത്ഥാടനം, ദേവീപൂജ, ശ്രാദ്ധം, അവലത്തിൽ പോകുന്നത്, സന്ത് ജ്ഞിമാരെ സേവചെയ്യണം. എല്ലാം കേട്ടിട്ട് കരുണാമയനായ (കബീർ) സാഹേബ് പറഞ്ഞു. ഇതൊക്കെ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾക്ക് സ്വർഗ്ഗ പ്രാപ്തി ലഭിക്കില്ല. 84 ലക്ഷം യോഗികളിലെ ജന്മ മൃത്യുവിൽ നിന്നും മോചനം ലഭിക്കില്ല. റാണി പറഞ്ഞു എന്റെ ഗുരുദേവനെ കുറിച്ച് ഒന്നും പറയരുത്. എന്തിന് മോചനം കിട്ടിയാലും ഇല്ലെങ്കിലും ശരി.

കരുണാമയ (കബീർ) സാഹേബ് ആലോചിച്ചു ഈ നിഷ്കളങ്കയെ എങ്ങിനെ പറഞ്ഞു മനസിലാക്കിപ്പിക്കാൻ? അവർ ഏതൊന്നാണോ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നത് അത് ഉപേക്ഷിയ്ക്കാൻ തയ്യാറല്ല മരിച്ചാലും. കരുണാമയ സാഹേബ് പറഞ്ഞു നിങ്ങളുടെ ഇഷ്ടം പോലെ ചെയ്യു ഞാൻ നിന്ദിക്കുകയല്ല. ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ഗുരുദേവനെ ചീത്തപറയുകയോ അല്ല. ഞാൻ ഭക്തിമാർഗ്ഗം പറഞ്ഞു തരികയാണ്. നിങ്ങളുടെ ഭക്തി ശാസ്ത്ര വിരുദ്ധമാണ്. നിങ്ങൾക്ക് മോക്ഷം കിട്ടുകയില്ല. മാത്രമല്ല നിങ്ങളുടെ കർമ്മകാണ്ഡങ്ങൾ തീരില്ല. ഇന്ന്തൊട്ട് മൂന്നാം ദിവസം നിങ്ങൾക്ക് മരണം ഉണ്ടാകും. നിങ്ങളെ ഗുരു രക്ഷിയ്ക്കയില്ല. നിങ്ങളുടെ ഈ കൃത്രിമ പൂജയും രക്ഷിയ്ക്കയില്ല. (മരണത്തിന്റെ കാര്യം വരുമ്പോൾ ജീവികൾക്ക് ഭയം ഉണ്ടാകും) റാണി വിചാരിച്ചു സന്തകളും പറയില്ല. അഥവാ ഞാൻ മറ്റൊന്നാൾ മരിച്ചാലോ?ആ ഭയത്താൽ അവർ കരുണാമയ സാഹേബിനോട് ചോദിച്ചു എന്റെ ജീവൻ എങ്ങിനെ രക്ഷിയ്ക്കാൻ കഴിയും? കബീർ സാഹേബ് പറഞ്ഞു എന്റെ ഉപദേശം സ്വീകരിച്ച് എന്റെ ശിഷ്യയാകണം. ഇതുവരെ ചെയ്തുകൊ

ണ്ടിരുന്ന പുജകൾ ഉപേക്ഷിക്കണം. എങ്കിൽ നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ ജീവൻ രക്ഷിക്കണം. റാണി പറഞ്ഞു- ഗുരുവിനെ മാറ്റാൻ പാടില്ല എന്നാണ് ഞാൻ കേട്ടിട്ടുള്ളത്. അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ പാപം കിട്ടും. കബീർ സാഹബ്ബ് പറഞ്ഞു അതു വെറുതെ നിങ്ങളെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ചതാണ്. ഒരു വൈദ്യന്റെ മരുന്നുകൊണ്ട് അസുഖം മാറിയില്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു വൈദ്യന്റെ മരുന്നു സേവിയ്ക്കരുതോ? താഴ്ന്ന ക്ലാസ്സിൽ ഒരധ്യാപകൻ ഉയർന്ന ക്ലാസ്സിൽ വരുമ്പോൾ മറ്റൊരധ്യാപകൻ. എങ്കിലെ ഉയർന്ന അടുത്ത ക്ലാസിലേക്ക് പോകാൻ കഴിയും. എന്നും ഒരു ക്ലാസിൽ ഇരുന്നാൽ മതിയോ? അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ ഇതെല്ലാം ഉപേക്ഷിക്കണം. അടുത്ത ക്ലാസിലേക്ക് പോകാൻ ശ്രമിക്കൂ. ഞാൻ പഠിപ്പിയ്ക്കാൻ വന്നതാണ്. അനുസരിച്ചില്ലെങ്കിൽ മരണത്തിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെടാൻ കഴിയില്ല. സന്ത് പറയുന്നത് കേട്ടില്ലെങ്കിൽ ആകെ കൃഷ്ണമാകും എന്നാലോചിച്ചുകൊണ്ട് ഇന്ദ്രമതി പറഞ്ഞു താങ്കൾ പറയുന്നതുപോലെ ചെയ്യാം. കരുണാമയ സാഹേബ്ബ് ഉപദേശിച്ചു. മൂന്നാം ദിവസം എന്റെ രൂപത്തിൽ കാലൻ വരും. നീ അയാളോട് ഒന്നും പറയരുത്. ഞാൻ തരുന്ന മന്ത്രം രണ്ട് മിനിട്ട് ജപിയ്ക്കണം. രണ്ട് മിനിട്ടിന് ശേഷം അയാളെ നോക്കണം. അതിന് ശേഷം അയാളെ സത്ക്കരിക്കണം. ഗുരുദേവനെ കണ്ടാലുടൻ അതിവേഗം കാല്ക്കൽ വീഴുന്നതുപോലെ നമസ്കരിയ്ക്കണം. ഇതാണ് ഇപ്പോൾ തരാനുള്ള ഉപദേശം. റാണി പറഞ്ഞു ശരി അങ്ങിനെ തന്നെ.

റാണിയ്ക്ക് ചിന്തയായി. ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം ജപിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. കരുണാമയന്റെ രൂപത്തിൽ കാലൻ വന്നു. വിളിച്ചു ... ഇന്ദ്രമതി ഇന്ദ്രമതി. ആദ്യം ഭയന്നു പിന്നെ ജപിച്ചു. കാലനെ നോക്കിയില്ല. രണ്ട് മിനിട്ട് കഴിഞ്ഞു നോക്കുമ്പോൾ കാലന്റെ രൂപം മാറിയിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ കരുണാമയന്റെ രൂപമല്ല. യഥാർഥ കാലന്റെ രൂപം. അയാൾ വിചാരിച്ചു ഇവളുടെ അടുക്കൽ ശക്തിയുള്ള മന്ത്രം ഉണ്ട്. ശരി നിന്നെ പിന്നെ കണ്ടാളോ. എന്ന് പറഞ്ഞ് കാലൻ പോയി. റാണിക്ക് സന്തോഷമായി. തന്റെ തോഴിയോട അവൻ പറഞ്ഞു എനിക്ക് മരണം സംഭവിച്ചു പക്ഷെ കരുണാമയൻ എന്നെ രക്ഷിച്ചു. രാജാവിനോടും പറഞ്ഞു. ഇന്നെന്റെ മരണം സംഭവിയ്ക്കേണ്ടതാണ്. ഗുരുദേവൻ രക്ഷിച്ചു. എന്നേ കൊണ്ടുപോകാൻ കാലൻ വന്നു നീ വെറുതെ ഓരോ ഡ്രാമകൾ പറയാതെ രാജാവ് പറഞ്ഞു. കാലൻ വന്നിട്ട് നിന്നെ വെറുതെ വിടുകയോ? ആ സന്ത് നിന്നെ ഓരോന്ന് പറഞ്ഞു പറ്റിക്കുന്നതാണ്. റാണി എന്ത് പറഞ്ഞ് രാജാവിനെ മനസിലാക്കിപ്പിക്കും. സന്തോഷത്തോടെ റാണി തന്റെ മുറിയിലെത്തി. കുറച്ചു സമയം കഴിഞ്ഞ് കാലൻ സർപ്പത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ എത്തി. റാണി ഭയന്നു. സർപ്പം അവരെ കൊത്തി. റാണി ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു. എന്നെ സർപ്പം കൊത്തി. ജോലിക്കാർ ഓടി എത്തി. നോക്കി നിൽക്കെ വെള്ളം പോകുന്ന ചെറിയ ദ്വാരം വഴി അതുകടന്നു പോയി. ഗുരുദേവനെ വിളിച്ച് റാണി കരഞ്ഞു. കരുണാമയൻ അവിടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ആളുകളെ കാണിക്കാനായി മന്ത്രം പറഞ്ഞു. (അദ്ദേഹത്തിന് മന്ത്രം പറയാതെ തന്നെ ജീവിപ്പിക്കാനറിയാം) ഇന്ദ്രവതിയെ ജീവിപ്പിച്ചു. റാണി

പറഞ്ഞു താങ്കളുടെ കൃപകൊണ്ട് ജീവൻ തിരിച്ചു കിട്ടി. താങ്കളുടെ ശിഷ്യയായതുകൊണ്ട് ഇന്ന് ഞാൻ ജീവിച്ചു. കബീർസാഹേബ് പറഞ്ഞു ഇന്ദ്രവതി ഇനി ഈ കാലനെ നിങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ കയറാൻ അനുവദിയ്ക്കില്ല. നിന്നോട് ഇനി യുദ്ധത്തിന് വരില്ല. പക്ഷെ നിനക്ക് എന്നിട്ടും വിശ്വസം ഇല്ല. ഗുരു നിന്നെ വെറുതെ വിശ്വസിപ്പിക്കുകയെന്നാണ് നിന്റെ വിചാരം. അതുകൊണ്ട് നിന്നെ വിശ്വസിപ്പിക്കാനായി ചെയ്തതാണ്. ഇപ്പോൾ നിനക്ക് വിശ്വസമായല്ലോ!

ധർമ്മദാസ് യഹാം ഘനാ അന്വേരാ ബിന പരചയ ജീവ ജമ കാ ചേരാ.

കബീർ സാഹേബ് (കരുണാമയൻ) പറഞ്ഞു ഇനി എപ്പോൾ ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നുവോ അപ്പോൾ മാത്രമേ നിനക്ക് മരണം സംഭവിക്കൂ. ഗരീബ്ദാസ് പറയുന്നു -

ഗരീബ്, കാല ഡരെ കരതാർ സേ, ജയ ജയ ജയ ജഗദീശ്,
ജുരാ ജുരീ ബാഡതി, പഗ രജ ഡാരേ ശീശ്.

ഈ കാല, കബീർ ഭഗവാൻ (കബീർ പരമേശ്വർ നേ) നേ ഭയക്കുന്നു. ഈ മരണം കബീർ സാഹേബിന്റെ ചെറുപ്പ് തുടക്കുന്നു. വേലക്കാരന് തുല്യം, പിന്നീട് ആ പൊടി തന്റെ തലയിൽ തുവി കൊണ്ട് പറയുന്നു. ഇനി ഞാൻ താങ്കളുടെ ഭക്തന്റെ അടുക്കൽ പോകില്ല.

ഗരീബ് കാല ജോ പീസൈ. പീസനാ, ജുരാ ഹൈ പനിഹാർ,
യേ ദോ അസല മജൂർ ഹൈ, മേരേ സാഹേബ് കേ ദർബാർ.

ഈ കാലൻ ഇവിടത്തെ 21 ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിലെ ഭഗവാൻ (ബ്രഹ്മ) ആകുന്നു, ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, മഹേശ്വരിന്റെ അച്ഛനാകുന്നു. ഇദ്ദേഹം എന്റെ കബീർ സാഹേബിന് മാവ് പൊടിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം എന്റെ കബീർ പരമേശ്വരിന് വെള്ളം കോറുന്നു. അതായത് ഒരു സ്പെഷ്യൽ വേലക്കാരൻ ആകുന്നു. ഈ രണ്ട് യഥാർഥ ജോലിക്കാരും കബീർ പരമേശ്വരിന്റെ ദർബാറിൽ ഉണ്ട്. കുറച്ചു ദിവസങ്ങൾക്ക് ശേഷം സാഹേബ് വീണ്ടും വന്നു. റാണി ഇന്ദ്രമതിയ്ക്ക് സത് നാമം നൽകി.

പിന്നെ കൃപേ ദിവസങ്ങൾക്കു ശേഷം കരുണാമയസാഹേബ് റാണി ഇന്ദ്രമതിയുടെ നല്ല ഭക്തി കണ്ടിട്ട് സാരനാമം നൽകി. ശബ്ദ ശക്തി നൽകി. കബീർ സാഹേബ് റാണി ഇന്ദ്രമതിയ്ക്ക് സമയാസമയങ്ങളിൽ ദർശനം നൽകി വന്നിരുന്നു. ഇന്ദ്രമതി പ്രാർഥിച്ചു എന്റെ ഭർത്താവ് രാജാവിനെ കൂടി മനസിലാക്കൂ. അദ്ദേഹത്തിനും ഭക്തിയുണ്ടാകട്ടെ. താങ്കളെ അഭയം പ്രാപിച്ചതിൽ ഞാൻ ധന്യയായി. എന്റെ ജീവിതം സഫലമായി. ചന്ദ്രവിജയനോട് കബീർ സാഹേബ് പറഞ്ഞു. ചന്ദ്രവിജയ് താങ്കളും ഉപദേശം സ്വീകരിയ്ക്കൂ. ഇതൊക്കെ രണ്ടു ദിവസത്തെ ആഡംബരം മാത്രമാണ്. അതുകഴിഞ്ഞ 84 ലക്ഷം യോനികളിൽ ജീവിതം കഷ്ടപാടുകളിൽക്കൂടി കഴിഞ്ഞു പോകണം. ചന്ദ്രവിജയൻ പറഞ്ഞു ഭഗവാൻ എനിക്കു ഉപദേശം വേണ്ട. ഞാൻ താങ്കളുടെ ശിഷ്യയെ എതിർക്കില്ല. കബീർസാഹേബ് (കരുണാ മയൻ) ചോദിച്ചു താങ്കൾ എന്തുകൊണ്ടാണ് ശിഷ്യത്വം എടുക്കാത്തത്?

ചന്ദ്രവിജയൻ പറഞ്ഞു എനിയ്ക്ക് വലിയ-വലിയ രാജാക്കന്മാരുമായി പാർട്ടികളിൽ പങ്കെടുക്കണം. കരുണാമയൻ പറഞ്ഞു പാർട്ടി

യിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഉപദേശം സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ എന്തു തടസ്സം? മീറ്റിംഗിൽ പോകാം. അവിടെ നിന്ന് കശുവണ്ടി കഴിയ്ക്കാം. പാലുകുടിയ്ക്കാം. ശർബത്ത് കുടിയ്ക്കാം. മദ്യം മാത്രം കുടിയ്ക്കരുത്. മദ്യം കുടിയ്ക്കുന്നത് മഹാപാപമാണ്. പക്ഷെ രാജാവ് അനുസരിച്ചില്ല.

റാണിയുടെ അപേക്ഷ പ്രകാരം കരുണാമയൻ രാജാവിനെ വീണ്ടും ഉപദേശിച്ചു. ഉപദേശം സ്വീകരിക്കാതിരുന്നാൽ ഈ ജീവിതം വ്യർഥമായി പോകും. ഒരു പ്രയോജനവും ഉണ്ടാകില്ല. താങ്കൾ എന്റെ ശിഷ്യത്വം സ്വീകരിയ്ക്കൂ. രാജാവ് പറഞ്ഞു ഗുരുജി എന്നേ നിർബന്ധിയ്ക്കണ്ട. താങ്കളുടെ ശിഷ്യയെ ഞാൻ ഒരിക്കലും എതിർക്കുകയില്ല. എന്തെല്ലാം വേണമെങ്കിലും ദാനം നൽകട്ടെ. എത്ര സത് സംഗം വേണമെങ്കിലും നടത്തട്ടെ. എല്ലാം കേട്ടിട്ട് കരുണാമയൻ റാണിയോട് പറഞ്ഞു. രണ്ട് ദിവസത്തെ സുഖ ജീവിതത്തിൽ രാജാവ് ഭ്രമിച്ചു പോയിരിക്കുന്നു. നീ ഭഗവാന്റെ സ്മരണയിൽ ഉറച്ചിരിക്ക്. സ്വയം ഐശ്വര്യം ഉണ്ടായി വരട്ടെ. ഇവിടെ ആരും ആരുടെയും ഭർത്താവല്ല. ആരും ആരുടേയും ഭാര്യയുമല്ല. കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തെ ബന്ധമനുസരിച്ച് വീണ്ടും രണ്ടു ദിവസത്തെ ബന്ധങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നു. തന്റെ പ്രവർത്തി (കർമ്മം) ചെയ്യുമകളെ. ഇപ്പോൾ ഇന്ദ്രമതി 80 വയസായ വൃദ്ധയായി. 40 വയസ് ഉള്ളപ്പോൾ മരിയ്ക്കേണ്ടതായിരുന്നു. ശരീരം ആടി തുടങ്ങി. അപ്പോൾ കരുണാമയൻ ചോദിച്ചു. പറയൂ ഇന്ദ്രമതി എന്തു ആഗ്രഹിക്കുന്നു. സത്ലോകത്തിലേക്ക് പോകാൻ താല്പര്യമുണ്ടോ? ഇന്ദ്രമതി പറഞ്ഞു ഞാൻ തയ്യാറാണ്. തികച്ചും തയ്യാർ. കരുണാമയ സാഹേബ് പറഞ്ഞു നിന്റെ പുത്ര പുത്രന്മാരോട് മമതയില്ലേ? റാണി പറഞ്ഞു ഒട്ടും ഇല്ല. താങ്കൾ എത്രമനോഹരമായ അറിവാണി നൽകിയത്. ഇനി ഈ ലോകത്തിൽ എന്ത് ആഗ്രഹം? കബീർ പരമേശ്വർ പറഞ്ഞു. ശരി പോകാം മകളെ. റാണിയുടെ പ്രാണൻ വെടിഞ്ഞു. പരമേശ്വർ കബീർ മോക്ഷ വിമുക്തയാക്കി റാണി ഇന്ദ്രമതിയെ മുകളിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. ഈ ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിൽ ഒരു മാനസരോവർ ഉണ്ട്. ആ മാനസരോവരത്തിൽ ഈ ആത്മാക്കൾ സ്നാനം ചെയ്യണം. ഈ പ്രാണിയെ കബീർ പരമേശ്വർ ഗുരുവിന്റെ രൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിട്ട് കുറേ സമയം മാനസരോവരത്തിൽ വിടുന്നു. ഇന്ദ്രമതിയോട് പരമേശ്വർ ചോദിച്ചു ലോകത്തിൽ മറ്റൊന്നെങ്കിലും ആഗ്രഹം ബാക്കിയുണ്ടെങ്കിൽ വീണ്ടും ജന്മമെടുക്കും. മനസിൽ ആഗ്രഹം ബാക്കിയുണ്ടെങ്കിൽ സത്ലോകത്തിൽ പോകാൻ പറ്റില്ല. ഇന്ദ്രമതി പറഞ്ഞു. പ്രഭു താങ്കൾ അന്തർയാമിയല്ലേ. ഒരാഗ്രഹവും ഇല്ല. താങ്കളുടെ പാദങ്ങൾ മാത്രമാണ് ആഗ്രഹം. പക്ഷെ ഒരു സംശയം ബാക്കിയുണ്ട്. എന്റെ ഭർത്താവ് എന്നേ ഒരിക്കലും ധർമ്മിക പ്രവർത്തികൾ ചെയ്യുന്നത് തടയാറില്ല. ഇന്നുള്ള ഭർത്താക്കന്മാർ ഭാര്യമാരെ തടയുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹം എന്നെ തടഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ എനിയ്ക്ക് താങ്കളുടെ കൃപയുണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല. എനിയ്ക്ക് മംഗളം സംഭവിയ്ക്കില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ നല്ല പ്രവർത്തിയ്ക്ക് ഏതെങ്കിലും പ്രയോജനം ചെയ്യുമെങ്കിൽ നന്നായിരുന്നു. നല്ല കാര്യത്തിനുള്ള സഹകരണത്തിന്റെ പ്രതിഫലം നൽകിയാൽ കൊള്ളാം. പരമേശ്വർന് മനസിലായി വീണ്ടും അവരുടെ മോഹം ബാക്കി ഉണ്ട്. പര

മേശർ പറഞ്ഞു ശരി നീ രണ്ട് നാല് വർഷം ഇവിടെ താമസിക്ക്.

രണ്ട് വർഷം കഴിഞ്ഞ് രാജാവ് മരിച്ചു. എന്തെന്നാൽ അദ്ദേഹം ശിഷ്യത്വം സ്വീകരിച്ചിരുന്നില്ല. യമദുതർ ദുതന്മാർ വന്നു. രാജാവ് ഞെട്ടി തലകറങ്ങി താഴെ വീണു. യമദുതർ രാജാവിന്റെ കഴുത്തുഞെരിച്ചു. രാജാവ് മുത്രമൊഴിച്ചു. മലവിസർജ്ജനം നടത്തി. കരുണാമയൻ റാണിയോട് പറഞ്ഞു. രാജാവിന്റെ അവസ്ഥ കണ്ടല്ലോ. അവിടെ മാനസരോ വരത്തിൽ നിന്നും രാജാവിന്റെ അവസ്ഥ പരമേശ്വർ കാണിച്ചു കൊടുത്തു. എല്ലാം കണ്ടിട്ട് റാണി പറഞ്ഞു. ഭക്തിയിൽ സഹകരിച്ചതിന്റെ പ്രതിഫലമായി അദ്ദേഹത്തിനോട് ക്ഷമിയ്ക്കണം. റാണിയ്ക്ക് രാജാവിനോട് മമത ഉണ്ടായി. പരമേശ്വർ വിചാരിച്ചു ഇവൾ വീണ്ടും കാലവലയിൽ കുരുങ്ങാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അതു വിചാരിച്ച് മാനസസരോവരിൽ നിന്നും രാജാവ് ചന്ദ്രവിജയന്റെ കൊട്ടാരത്തിൽ അബോധാവസ്ഥയിൽ കിടക്കുന്നിടത്ത് കരുണാമയൻ പോയി. യമദുതൻമാർ അയാളുടെ ജീവനെ എടുക്കുകയായിരുന്നു. കബീർസാഹേബിനെ കണ്ടയടുത്തെ യമദുതൻ ആകാശത്തിലേയ്ക്ക് പറന്നു ശവശരീരത്തിൽ നിന്നും കഴുകന്മാർ പറക്കും പോലെ. ചന്ദ്രവിജയന് പെട്ടെന്ന് ബോധം വീണു. അദ്ദേഹം മുൻപിൽ കരുണാമയ സാഹേബിനെ കണ്ടു. ചന്ദ്രവിജയന് മാത്രം കരുണാമയനെ കാണാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. ചുറ്റും നിൽക്കുന്ന മറ്റാർക്കും കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ചന്ദ്രവിജയൻ കരുണാമയന്റെ കാല്ക്കൽ വീണ് അപേക്ഷിച്ചു. എന്നോട് ക്ഷമിക്കൂ എന്നെ രക്ഷിക്കൂ. എന്തെന്നാൽ അദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ തന്റെ ജീവനെ കൊണ്ടു പോകാനായി വന്ന യമദുതരെ കണ്ടതാണ്. (ജീവാത്മാവ് എല്ലാം മനസ്സിലാക്കി ദൃഷ്ടി തുറക്കുന്നു, കാര്യങ്ങൾ എല്ലാ തെറ്റായ ദിശയിൽ ആണ് എന്ന് വരുമ്പോൾ) വീണ്ടും വീണ്ടും ചന്ദ്രവിജയൻ പ്രാർഥിച്ചു എന്നോട് ക്ഷമിക്കൂ ദാതാ എന്നേ രക്ഷിക്കൂ. കബീർ സാഹേബ് പറഞ്ഞു. രാജാ ഇപ്പോഴും ഒന്നേ പറയാനുള്ളൂ അന്നു പറഞ്ഞ കാര്യം നിങ്ങൾ എന്റെ ശിഷ്യത്വം സ്വീകരിയ്ക്കണം. രാജാവ് പറഞ്ഞു ഞാൻ സ്വീകരിയ്ക്കാം. ഇപ്പോൾ തന്നെ സ്വീകരിയ്ക്കാം. കബീർ സാഹേബ് നാമോപദേശം നൽകി എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു രണ്ട് വർഷം കൂടി നിങ്ങളുടെ ആയുസ് നീട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ സ്വീകരിച്ച ഉപദേശത്തിൽ എന്തെങ്കിലും പിശകുണ്ടായാൽ പിന്നെ കർമ്മഫലം അനുഭവിയ്ക്കണം.

കബീർ, ജീവൻ തോ മോഡാ ലോ, ജുസത് സുമരൻഹോ ൂ
ലാവ് വർഷ് കാ ജീവനാ, ലേഖേ ധരേ നാകോ ൂ

നല്ല കാര്യത്തിൽ സഹകരിച്ചിരുന്നു. കഴിഞ്ഞ കർമ്മ ഫലവും ഭക്തിയുടെ പേരിൽ രണ്ടു വർഷത്തെ ഭക്തിയിൽ മൂന്ന് ഉപദേശവും നൽകി ചന്ദ്രവിജയനേയും കബീർ സാഹേബ് മോക്ഷം നൽകി ബന്ധനത്തിൽ നിന്നും മോചിപ്പിച്ചു. പറഞ്ഞു (കബീർ പരമേശ്വർ) “കവിർദേവ് കീ ജയ്, ജയ് ബന്ധി ഹോഡ്”.

യഥാർഥ ഭക്തന്റെ ആയുസ് കബീർ പരമേശ്വർ നീട്ടി കൊടുക്കുന്നു. അയാളുടെ കുടുംബത്തേയും രക്ഷിക്കുന്നു. മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച ഉദാഹരണം തെളിവാണു്. ഈ ഉദാഹരണം വളരെ വർഷങ്ങൾക്കു

മുൻപുള്ളതാണ്. വർത്തമാന കാലത്തിൽ സാധാരണ വ്യക്തിക്ക് ഇതൊന്നും മനസിലാകുകയില്ല. വർത്തമാന കാലത്തിൽ പുജ്യ കബീർസാഹേബിന്റെ ശക്തിയാൽ രാമപാൽജി മുഖാന്തിരം കഷ്ടങ്ങളും ദുരിതങ്ങളും ഇല്ലാതാക്കി ആയുസ് വർദ്ധിപ്പിയ്ക്കുന്നു. എത്ര പേരെ രക്ഷിച്ചു എന്നതിന് തെളിവു സഹിതം ഈ പുസ്തകത്തിൽ തന്നെ എഴുതുന്നു “വഴിതെറ്റിയവർക്ക് മാർഗ്ഗം” പേജ് 160 എന്ന ലേഖനം.

“കബീർ സാഹേബ് (കബീർദേവ്) കലിയുഗത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു”

വിക്രമിസംവത് 1455 (1938 -ൽ) ജേഷ്ഠമാസം പൗർണ്ണമിനാളിൽ രാവിലെയുള്ള ബ്രഹ്മമുഹൂർത്തത്തിൽ ആ പൂർണ്ണ പരമേശ്വർ കബീർ (കബീർപരമേശ്വർ) തന്റെ മൂലസ്ഥാനമായ സൽലോകത്ത് നിന്ന് സ്വയം വന്നു. കാശിയിൽ ലഹർതാലാബ് (കുളം) ഉള്ളിൽ താമരപുവിൽ ആദ്യം ഒരു താമരപുവിൽ കുട്ടിയുടെ രൂപത്തിൽ, ആദ്യം നിങ്ങൾക്ക് നീരു-നീമ ഇവരെ പറ്റി പറയട്ടെ ഇവർ ആരായിരുന്നു എന്ന്. ദ്വാപര യുഗത്തിൽ നീരുവും നീമയും സുപച സുദർശനന്റെ അച്ഛനുമമ്മയും ആയിരുന്നു. ഇവർ അന്ന് കബീർസാഹേബിന്റെ വാക്കുകൾ വിശ്വസിച്ചിരുന്നില്ല. അവസാനം സുദർശൻ കരുണാമയ രൂപത്തിൽ വന്നു കബീർ സാഹേബിനോട് പ്രാർഥിച്ചു. ഹേ പ്രഭു താങ്കൾ എനിക്ക് ഉപദേശം നൽകി എല്ലാം തന്നു. ഒന്നും ആവശ്യപ്പെടേണ്ട കാര്യം ഉണ്ടായില്ല. എന്തെന്നാൽ എന്റെ മനോകാമനകൾ (ആഗ്രഹങ്ങൾ) പൂർത്തിയാക്കിയിട്ടുണ്ട്. യഥാർത്ഥ ഭക്തി ധനം കൊണ്ട് എന്റെ എല്ലാ ആഗ്രഹങ്ങളും സഫലമായി. ഒരു അപേക്ഷയുണ്ട് ഉചിതമെന്ന് തോന്നിയാൽ സ്വീകരിക്കണം. എപ്പോഴെങ്കിലും എന്റെ അഹമനുമമ്മയും മനുഷ്യ ശരീരം പ്രാപിച്ചാൽ അവരെ സംരക്ഷിയ്ക്കണം. ഇവർ വലിയ പുണ്യാത്മാക്കൾ ആണ്. പക്ഷെ ഇന്നവരുടെ ബുദ്ധി വിപരീത ദിശയിലാണ്. ഇവർ ഇന്ന് പരമാത്മാവിന്റെ വാക്കുകൾ വിശ്വസിക്കുന്നവരല്ല. കബീർ സാഹേബ് പറഞ്ഞു വിഷമിയ്ക്കേണ്ട. നീ ഇപ്പോൾ അച്ഛന്റെയും അമ്മയുടേയും കാര്യമോർത്ത് വിഷമിയ്ക്കേണ്ട. വരട്ടെ സമയമനുസരിച്ച് അവരെ സംരക്ഷിയ്ക്കാം. കാലവലയിൽ നിന്നും മോചിപ്പിയ്ക്കാം. നീ മറ്റൊന്നും ചിന്തിയ്ക്കാതെ സൽലോകത്തിലേയ്ക്ക് പോ. അങ്ങിനെ സുദർശൻ സൽലോകത്തിലേയ്ക്ക് പോയി.

സുദർശനന്റെ മാതാപിതാക്കൾ കലിയുഗത്തിൽ നീരു-നീമ കളായി ജനിക്കുന്നതിന് മുൻപ് ബ്രാഹ്മണരുടെ വീട്ടിൽ രണ്ടു തവണ ജന്മമെടുത്തു. അക്കാലത്ത് ഇവർക്ക് സന്താനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പിന്നീട് മൂന്നാമത്തെ മനുഷ്യ ജന്മം കാശിയിൽ ആയിരുന്നു. 2

നീരുവും നീമയും യഥാർത്ഥത്തിൽ ഗൗരിശങ്കരും സരസ്വതിയും എന്ന പേരിലുള്ള ബ്രാഹ്മണ ജാതിയിലുള്ളവരായിരുന്നു. അവർ ഭഗവാൻ ശിവഭക്തരായിരുന്നു. ഭഗവാൻ ശിവന്റെ മഹിമ ശിവപുരാണത്തിൽ നിന്നും നിസ്വാർത്ഥതയോടെ മറ്റുള്ളവരെ പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചിരുന്നു. ആരിൽ നിന്നും ഒന്നും സ്വീകരിച്ചിരുന്നില്ല. ഇത്രയ്ക്ക് നല്ല

മനുഷ്യരായിരുന്നു. അഥവാ ആരെങ്കിലും ദക്ഷിണ നൽകിയാൽ അതിൽ നിന്നും അവർക്ക് ആവശ്യമുള്ള ഭക്ഷണത്തിന് മാത്രം ചിലവഴിച്ചിട്ട് ബാക്കി ഭണ്ഡാര(അന്നദാനം) നടത്തിയിരുന്നു.

മറ്റുള്ള ബ്രഹ്മണർ ഗൗരി ശങ്കരോടും സരസ്വതിയോടും അസുയപ്പെട്ടിരുന്നു. കാരണം അവരുടെ നിസ്വാർഥ പ്രവർത്തിയിൽ പൈസയുടെ മോഹത്താൽ അവർ ഭക്തരെ തെറ്റിദ്ധരിച്ചിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് തന്നെ അവരെ ഭക്തർ പ്രശംസിച്ചിരുന്നു. ഇതിനിടയിൽ മുസൽമാൻമാർക്ക് മനസിലായി ഇവരോടൊപ്പം ഒരു ഹിന്ദുക്കളും ബ്രാഹ്മണരും ഇല്ലായെന്ന്. അവർ അത് പ്രയോജനപ്പെടുത്തി അവരെ മുസൽമാൻമാരാക്കി. മുസൽമാൻമാർ അവരുടെ വീട്ടിൽ വെള്ളം തളിച്ചു. അവരുടെ മുഖത്തും വെള്ളം തളിച്ചു. ഇതുകണ്ട് എല്ലാ ബ്രാഹ്മണരും പറഞ്ഞു ഇവർ മുസൽമാൻമാരായെന്ന്. ഇന്നുമതൽ ഇവർക്ക് ഞങ്ങളുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലെന്ന് ബ്രാഹ്മണർ പറഞ്ഞു.

“നീരു-നീമയ്ക്ക് നെയ്ത്തുകാരന്റെ പദവിയും പരമേശ്വരിന്റെ പ്രാപ്തിയും”

പാവം ഗൗരിശങ്കരും സരസ്വതിയും വിഷമത്തിലായി. മുസൽമാൻമാർ ഗൗരി ശങ്കർക്ക് നീരുവെന്നും സരസ്വതിക്ക് നീമയെന്നും നാമധേയം നൽകി. പണ്ടൊക്കെ അവർ പുജചെയ്ത് നിത്യവൃത്തി കഴിച്ചിരുന്നു. ബാക്കി പൈസ അവർ ദുരുപയോഗം ചെയ്യാതെ സൂക്ഷിച്ചു വെച്ചിരുന്നു. ആ മിച്ചം രൂപ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോഴാകട്ടെ പുജയും ഇല്ല. അവർ ആലോചിച്ചു ഇനി എന്തു ജോലി ചെയ്യാൻ? അവർ ഒടുവിൽ വസ്ത്രം നെയ്യാനുള്ള നെയ്ത്ത് യന്ത്രം വാങ്ങി. നെയ്ത്ത് ജോലി ആരംഭിച്ചു. നെയ്ത്തു ജോലി ചെയ്ത് ജീവിച്ചു മിച്ചം കിട്ടുന്നത് സൂക്ഷിച്ചു. ഹിന്ദുക്കൾ നീരുവും നീമയും ഗംഗയിൽ കളിക്കുന്നത് തടഞ്ഞു. കാരണം ഇപ്പോൾ അവർ മുസൽമാൻമാരായിരുന്നു.

ഗംഗാനദിയിലെ വെള്ളം തിരമാലകൾ വഴി പൊങ്ങി കാശിയിലെ ലഹർതാര എന്ന പൊയ്കയെ നിറച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. നിർമ്മലവും പരിശുദ്ധവുമായ വെള്ളം ആ പൊയ്കയിൽ താമരപൂക്കൾ വിടർന്നു നിന്നിരുന്നു. ക്രിസ്താബ്ദം(1398 -ൽ വിശ്രമി സംവത് 1455-ൽ) ജേഷ്ഠമാസത്തിൽ (മേയ്-ജൂൺ മാസത്തിൽ -ഇടവമാസം) പൂർണ്ണ പൗർണ്ണമി മാസത്തിൽ ബ്രഹ്മഹൂർത്തത്തിൽ (സൂര്യോദയത്തിന് 1 1/2 മണിക്കൂർ മുൻപ്) തന്റെ സൽലോകത്ത് നിന്ന് (ഋതധാമയിൽ നിന്ന്) ശരീരമേതം സ്വയം വന്ന് കബീർ പരമേശ്വർ (കവിർദേവ്) ഒരു കുട്ടിയുടെ രൂപത്തിൽ ലഹർതാര കൂളത്തിൽ താമര പൂവിൽ വസിച്ചു. ആ പൊയ്കയിൽ ദിവസേന നീരുവും നീമയും ബ്രഹ്മഹൂർത്തത്തിൽ കുളിയ്ക്കാൻ വന്നിരുന്നു. തേജോമയമായ ശരീരത്തോടുകൂടിയ ബാലന്റെ പ്രകാശത്തിൽ പൊയ്കയും തേജോമയമായിരുന്നു. അല്പ നിമിഷം കൊണ്ട് ആ തേജസ് ഒരു മൂലയിൽ അപ്രത്യക്ഷമായി. ഈ ദൃശ്യത്തെ സ്വാമി രാമാനന്ദജിയുടെ ഒരു ശിഷ്യൻ ഋഷി അഷ്ടാനന്ദൻ സ്വന്തം കണ്ണുകളാൽ കാണുകയുണ്ടായി. അഷ്ടാനന്ദജി കുളിയ്ക്കുന്നതിനായി

ദിവസേന ഏകാന്തമായ സ്ഥലത്ത് ലഹർതാരയുടെ ഒരു ഭാഗത്ത് എത്തുമായിരുന്നു. അവിടെ ഇരുന്ന് തന്റെ ഗുരുദേവൻ ഉപയോഗിച്ച മന്ത്രം ഉരുവിടുമായിരുന്നു. ഒപ്പം പ്രകൃതി സൗന്ദര്യം ആസ്വദിക്കുമായിരുന്നു. സ്വാമി അഷ്ടാനന്ദജി ഇത്രയും മനോഹരമായ തേജസ് കണ്ട് അതിശയിച്ചു. സ്വാമിജി ആലോചിച്ചു തന്റെ ഭക്തിയുടെ പ്രഭാവം ആണോ അതോ തന്നെ ആരെങ്കിലും വഞ്ചിയ്ക്കാൻ വേണ്ടി ചെയ്തതാണോ. അത് ആലോചിച്ചു കാരണം അറിയാനായി അദ്ദേഹം ഗുരുദേവന്റെ അടുക്കലേത്തി.

ആദരണീയ രാമാനന്ദിനോട് അഷ്ടാനന്ദജി ചോദിച്ചു. ഗുരുദേവ് ഇന്ന് ഞാൻ കണ്ട ഒരു ദിവ്യപ്രകാശം ജീവിതത്തിൽ ഇതുവരെ കണ്ടിട്ടില്ല. അദ്ദേഹം കാര്യ കാരണസഹിതം എല്ലാകാര്യങ്ങളും പറഞ്ഞു. ആ പ്രകാശ സമൂഹത്തെ ഉൾക്കൊള്ളാൻ എന്റെ കണ്ണുകൾക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല. അതുകൊണ്ട് കണ്ണുകൾ അടഞ്ഞുപോയി. കണ്ണുകളിൽ ഒരു ശിശു രൂപം കാണപ്പെട്ടു. (അതായത് സൂര്യന്റെ നേർക്കുനോക്കുമ്പോൾ സൂര്യന്റെ ഒരു ഗോളം കാണുന്നതുപോലെ) എന്ത് ഇത് എന്റെ ഭക്തി പ്രഭാവത്തിൽ വല്ല മഹിമയും ആണോ? അതോ എന്റെ കണ്ണിന്റെ കുഴപ്പം ആണോ? രാമാനന്ദ പറഞ്ഞു മകനെ ഇത്തരം കാഴ്ചകൾ ദൃഷ്ടി ഗോചരമാകുന്നത് എപ്പോഴാണോ മുകളിലത്തെ ലോകത്ത് നിന്ന് ഭഗവാൻ അവതരിക്കുമ്പോൾ മാത്രമാണ്. അദ്ദേഹം ഇവിടെ എവിടെയോ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഒരു പക്ഷെ ഏതെങ്കിലും അമ്മയുടെ വയറ്റിൽ, എന്നിട്ട് തന്റെ ലീലാവിനോദങ്ങൾ തുടരും. (എന്തെന്നാൽ ഇത്തരം ഋഷിമാരുടെ അറിവ് ഇത്രയേ ഉള്ളൂ. ഋഷിയുടെ അറിവിന്റെ പരിമിതിയിൽ തന്റെ ശിഷ്യന്റെ സംശയം ദുരീകരിച്ചു.)

നീരുവും, നീമയും ദിവസേനയുള്ള ക്രമമനുസരിച്ച് അന്നും കുളിയ്ക്കാനെത്തി. വഴിയിൽ നീമ ഭഗവാനേ സ്തുതിച്ചു (എന്തെന്നാൽ അവർ ശിവഭക്തരായിരുന്നു. മുസൽമാൻമാർ ആണെങ്കിലും ഹൃദയം കൊണ്ട് ശിവഭക്തർ ആയിരുന്നു) ഹോ! എന്ത് ഭഗവാനെ ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു കുഞ്ഞിനെ തരാത്തത്. ഞങ്ങൾക്കും ഒരു കുഞ്ഞിനെ തരു. ഞങ്ങളുടെ ജീവിതവും സഫലമാകട്ടെ. ആത്രയും പറഞ്ഞ് അവർ ഏങ്ങിയേങ്ങി കരഞ്ഞു. അവരുടെ ഭർത്താവ് നീരു പറഞ്ഞു പ്രഭുവിന്റെ ആഗ്രഹത്തിൽ സന്തുഷ്ടമായിരിയ്ക്കാൻ ആഗ്രഹിയ്ക്കണം. ഇങ്ങിനെ വെറുതെ ഓരോന്ന് ആലോചിച്ച് കരഞ്ഞാൽ നിന്റെ ശരീരം ക്ഷീണിക്കും. കണ്ണുകൾക്ക് കാഴ്ച ശക്തി കുറയും. നമ്മുടെ സന്താനഭാഗ്യത്തിൽ സന്താനഭാഗ്യം കണിപ്പൂ. പറഞ്ഞ് പറഞ്ഞ് അവർ ലഹർ താരയിൽ എത്തി. ചുറ്റിനും ഇരുട്ടായിരുന്നു. നീമ കുളി കഴിഞ്ഞ് കയറി. വസ്ത്രങ്ങൾ മാറ്റുകയായിരുന്നു. നീമ കുളികഴിഞ്ഞ് വസ്ത്രങ്ങൾ കഴുകാൻ വീണ്ടും കുളത്തിലിറങ്ങി. അപ്പോൾ താമരപ്പുവിൽ എന്തോ ഒരു അനക്കം കണ്ടു. സൂര്യൻ ഉദിച്ചുവരുന്ന അവസരം കമ്പീർ സാഹേബ് ഒരുകാലിലെ തള്ളവിരൽ വായിൽ വച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു കാൽ ആട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ആദ്യം നീമ വിചാരിച്ചു ഏതോ ഒരു സർപ്പം തന്റെ ഭർത്താവിന്റെ അടുക്കലേയ്ക്കു വരികയാണോ? പിന്നീട് ശ്രദ്ധിച്ചു സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി. ഹേയ് അതൊരു കുട്ടിയാണല്ലോ? കുട്ടി താമരപ്പുവിലോ! അവർ പെട്ടെന്ന് ഭർത്താവിനെ വിളിച്ചു നോക്കു ആ കുട്ടി

മുങ്ങിപ്പോകും. നീരു പറഞ്ഞു നീ കുട്ടിയെപറ്റി ചിന്തിച്ചു ചിന്തിച്ചു ഭ്രാന്തിയായെന്നാ തോന്നുന്നത്. വെള്ളത്തിലും നീ കുട്ടിയെ കാണുന്നോ? നീമ പറഞ്ഞു. നിങ്ങൾ മുൻപിലേയ്ക്ക് നോക്കൂ. ആ താമരപ്പൂവിൽ ഒരു കുട്ടി. നീമയുടെ ഉറക്കെയുള്ള ശബ്ദത്തിൽ കൈചൂണ്ടി നവജാത ശിശു കിടക്കുന്നു. നീരു ആ കുട്ടിയെ പൂവോടെ വലിച്ചെടുത്തുകൊണ്ട് വന്ന് നീമയ്ക്ക് കൊടുത്തു. എന്നിട്ട് കുളിച്ചിട്ട് കയറി. നീമ കുട്ടിയുടെ രൂപത്തിൽ വന്ന പരമേശ്വരിനെ സ്നേഹിയ്ക്കാനും ലാളിയ്ക്കാനും തുടങ്ങി. ഒപ്പം ഭഗവാൻ ശിവനെ സ്തുതിച്ചു. ഹായ് ഭഗവാൻ വർഷങ്ങളായി എന്റെ പ്രാർത്ഥന കേട്ടു. എന്റെ മനോകാമന മനസഫലമായി. ഇന്നും ഞാൻ ഹൃദയത്തെ കൊണ്ട് ശിവനെ ഭജിക്കുകയായിരുന്നു. ഇന്നെന്റെ പ്രാർത്ഥന കേട്ടു.

ആ കബീർ പരമേശ്വരിന്റെ പേര് പറയുമ്പോൾ തന്നെ ഹൃദയം തുടയ്ക്കാൻ തുടങ്ങും. ആ സ്നേഹത്തിന്റെ രോമകുപങ്ങൾ എഴുന്നേറ്റു നിൽക്കും. രോമാഞ്ചഭരിതരായി. പുത്രപ്രാപ്തിയിൽ സന്തോഷിക്കുന്ന ആനന്ദിയ്ക്കുന്ന അമ്മമാരുടെ സഹോദരിയുടെ ആനന്ദം അവർണ്ണനീയമാണ്. അതായത് ശർക്കര രുചിച്ച വ്യക്തി അതിന്റെ സന്തോഷം മറ്റൊരാളിനോട് പറഞ്ഞു കൊടുക്കാൻ കഴിയാത്ത വിധം സന്തോഷം സുഖം സ്വയം അനുഭവിയ്ക്കുന്നതു പോലെ. ചിലപ്പോൾ കുട്ടിയെ വാത്സല്യത്തോടെ അതിന്റെ മുഖത്തു നോക്കും. മറ്റു ചിലപ്പോൾ അതിനെ മാറോടണയ്ക്കും അപ്പോഴേക്കും നീരുകുളി കഴിഞ്ഞ് കയറി വന്നു. (മനുഷ്യൻ കൂടുതലും സമൂഹത്തെ നോക്കുന്നവനാണ്)അവൻ ആലോചിച്ചു. നമുക്ക് മുസൽമാൻമാരുമായി ഒരു പ്രത്യേക സ്നേഹമോ അടുപ്പമോ ഇല്ല. ഹിന്ദു ബ്രാഹ്മണൻ നമ്മളോട് വിരോധം പുലർത്തുന്നവരുമാണ്. ആദ്യം ഈ അവസരം പ്രയോജനപ്പെടുത്തിയത് മുസൽമാൻമാരാണ്. അവർ നമ്മളെ മുസൽമാൻമാരാക്കി. പക്ഷെ നമുക്ക് ആരും തന്നെ കുട്ടില്ല. ഈ കുട്ടിയെ നമ്മൾ കൊണ്ടുപോയാൽ ആളുകൾ ചോദിയ്ക്കും ഈ കുട്ടിയുടെ അച്ഛനും അമ്മയും ആരാണെന്ന് ? നിങ്ങൾ ആരുടെ കുട്ടിയെയാണ് എടുത്തുകൊണ്ടുവന്നതെന്ന്? ഈ കുട്ടിയുടെ അമ്മ കരയുകയായിരിക്കും. പക്ഷെ ഇതിനൊക്കെ എന്തു മറുപടി പറയും? താമരപ്പൂവിൽ നിന്നാണ് കിട്ടിയതെന്ന് പറഞ്ഞാൽ ആരു വിശ്വസിക്കും? ഇങ്ങിനെ ഓരോന്ന് ചിന്തിച്ച് നീരു പറഞ്ഞു, നീമാ ഈ കുട്ടിയെ ഇവിടെ ഉപേക്ഷിയ്ക്ക്. നീമ പറഞ്ഞു ഇല്ല ഞാൻ ദേശം വിടാനും തയ്യാറാണ്. എന്നാലും ഞാനിതിനെ കളയില്ല. നീരു അവളുടെ നിഷ്കളങ്കത കണ്ടിട്ട് ആലോചിച്ചു. ഇവൾ കുട്ടിക്കു വേണ്ടി ഭ്രാന്തിയായിരിക്കുന്നു. സമൂഹത്തെ പോലും പേടിയില്ല. നീരു പറഞ്ഞു ഞാനിതുവരെ നിന്നെക്കുറിച്ചൊരു അവഹേളന പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഈ കുട്ടി നമ്മുടെതല്ല. ഇന്ന് ഞാൻ നീ പറയുന്നതൊന്നും കേൾക്കില്ല. ഒന്നുകിൽ കുട്ടിയെ ഇവിടെ ഉപേക്ഷിയ്ക്കണം അല്ലെങ്കിൽ നീ എന്റെ കൈയിൽ നിന്ന് നല്ലതു മേടിയ്ക്കും. അയാൾ ആദ്യമായി തന്റെ ഭാര്യയെ അടിയ്ക്കാൻ കൈ ഓങ്ങി. ആസമയത്ത്

ശിശുവായ കബീർ പരമേശ്വർ (കവിർദേവ്) പറഞ്ഞു നീരു എന്ന വീട്ടിലേയ്ക്ക് കൊണ്ടുപോ. നിനക്ക് ഒരു കുഴപ്പവും വരില്ല. ശിശുരൂപത്തിലുള്ള പരമേശ്വറിന്റെ വാക്കുകൾ കേട്ട് നീരു പേടിച്ചു ഈ കുട്ടി വല്ല ദേവദൂതനോ, സിദ്ധപുരുഷനോ ആകാം. അയാൾ മിണ്ടാതെ നടന്നു.

കുട്ടിയേയും കൊണ്ട് വീട്ടിൽ വന്നപ്പോൾ ആരും ചോദിച്ചില്ല ഈ കുട്ടിയെ എവിടെ നിന്ന് കിട്ടിയെന്ന്? അതുചോദിയ്ക്കാൻ എല്ലാവരും മറന്നു പോയി. കാശിയിലെ സ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരും കുട്ടിയെ കാണാനെത്തി അവർ പറഞ്ഞു കുട്ടി ഒരു ദേവതയെപോലുണ്ട്. എത്ര മനോഹരമായ ശരീരം. ഇത്രയും തേജസ്സുള്ള കുട്ടിയെ നമ്മൾ കണ്ടിട്ടേയില്ല. ചിലർ പറഞ്ഞു കുട്ടി ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, മഹേശ്വരന്മാരെ പോലെയുണ്ട്. തീർഹയായും ഇതു മുകളിലത്തെ ലോകത്തിൽ നിന്നും വന്ന ഏതോ ശക്തിയാണ്. ഇങ്ങിനെ കണ്ടവർ കണ്ടവർ അവരവർക്കനുസരിച്ച് ഓരോരോ വർണ്ണനകൾ നൽകി.

- ഗരീബ് ചൗരാസി ബന്ധൻ കാടൻ, കീനി കലപ കബീർ ്രുകത ചതുർദശ ലോകസബ്, ടുടൈ ജനജഞ്ചീർ 376
- ഗരീബ് അനന്ത കോടി ബ്രഹ്മാണ്ഡ മെ ബന്ദിചേരാട് കഹായ ്രസോതൌ ഏക് കബീർ ഹൈറം, ജനനി ജന്യാനമായ 377
- ഗരീബ് ശബ്ദ സ്വരൂപ സാഹിബ് ധനി, ശബ്ദ സിന്ധ സബ് മാലഹി ബാഹർ ഭീതർ രമി രഹാ, ജഹാം തഹാം സബ് റാഹീം 378
- ഗരീബ് ജല മല പ്യുമീ ഗഗന മെ ബാഹർ ഭീതർ ഏക പുരണ ബ്രഹ്മ കബീർ ഹൈ, അവിഗത പുരുഷ അലേഖ 379
- ഗരീബ് സേവക് ഹോയ കരി ഊതരെ ഇസ് പ്യുമി കെമാഹി ്രജീവ ഉധാരൻ ജഗത്ഗുരു ബാർബാർ ബലി ജാഹി 380
- ഗരീബ് കാശീപുരീ കസ്ത കിയാ ഉതരെ അധർ അധാർ ്രമോമൻ കും മുജരാ ഹുവാ, ജംഗൽ മെ ദീദാർ 381
- ഗരീബ് കോടി കിരണ ശശി ഭാൻ സുധി, ആസൻ അധർ ബിമാൻ പരസത് പുരണ ബ്രഹ്മക്കും ശീതള പിൻഡരു പ്രാണ 382
- ഗരീബ്ഗോദ ലിയാ മുഖ ചുംബി കരി, ഹേമ രൂപ ബലകത ്രജഗർ മഗർഡ കായാ കരെ ദമകൈ പദമ അനന്ത 383
- ഗരീബ് കാശീ ഉമടി ഗുല ഭയാ, മോമൻ കാ ഘർഘേർ
- കോഹു തഹൈ ബ്രഹ്മാ വിഷ്ണു ഹൈ കോ ഈ കഹൈ ഇന്ദ്ര കുബേർ 384
- ഗരീബ് കോഹു കഹൈ ഛല ഈശാർ നഹിം കോഹു കിനർ കഹലായാ കോഹു കഹൈ ഗണ ഈശ കാജും ജും മാതരിസായ 388
- ഗരീബ് കോഹു കഹൈ വരുണ ധർമ്മായ ഹൈ കോഹു കോഹു കഹനേ ഈശ സോലഹ് കലാസുഭാൻ ഗതി കോഹു കഹൈ ജഗദീശ 385
- ഗരീബ് ഭക്തി മുക്തി ലേ ഉതരെ, മേടൻ തീനും താപ മോമൻ കേ ടേരാലിയാ, കഹൈ കബീരാ ബാപ 386
- ഗരീബ് ദ്യധന പീവൈ ന അന്ന ഭവൈ നഹിം പലനേ ബുലത ്രഅധർ അമാൻ ധിയാൻ മെ കമല കലാ ഹുലന്ത 387
- ഗരീബ് കാശീമെ അചരച ഭയാഗഹു ജഗത് കീ നീൻദ ഐസേ ദുലഹേ ഊതരെ ജ്യൂ കന്യാ വരബീദ 389

ഗരീബ് വലക മുലക ദേവൻ ഗയാ രാജാ പ്രജാ രീത ൂ ജംബു ദീപ ജിഹ്വൻ മെം ഉതരെ ശബ്ദ അതീത 390 ഗരീബ് ദുനി കഹൈ യോഹ ദേവ ഹൈ, ദേവ കഹത് ഹൈ ഈശ ഈശകഹൈ പാരബ്രഹ്മ ഹൈ, പൂരണ ബീസവേ ബീസ 391

പരമേശ്വർ കബീർ തന്നെയാണ് അനാദി പരമഗുരു അദ്ദേഹം രൂപാ നരപ്പെട്ട് സന്തായും ഋഷിയായും വേഷം മാറി സമയാസമയങ്ങളിൽ (സ്വയം ഭൂ) സ്വയം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. കാലദൂതന്മാർ (സന്തോം) മുഖാന്തിരം നശിച്ചു പോകുന്ന തത്വജ്ഞാനത്തെ സ്വസ്ഥമാക്കുന്നു. കബീർസാഹേബ്ബ് തന്നെയാണ് ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, ശിവ മുതലായ ദേവന്മാർക്കും, ഋഷി, മുനി, സന്തായും സമയാസമയങ്ങളിൽ തന്റെ സത്ലോകത്ത് നിന്ന് വന്ന് നാമോപദേശം നൽകുന്നു. ആദരണീയ ഗരീബദാസജി മഹാരാജ തന്റെ വാണിയിൽ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. കബീർ സ്വയം പറഞ്ഞത് --

ആദി അന്ത ഹമാരാ നഹിം, മധ്യ മിലാവാ മുല ൂ ബ്രഹ്മാ ജ്ഞാൻ സുനാഹുയാ, ധർപിൻഡാ അസ്ഥുല ൂ ശ്വേത ഭൂമികാ ഹമ ഗയേ, ജഹാം വിശ്വാഭരനാഥ ൂ ഹരിയമഹീരാ നാമദേ അഷ്ട കമല ദല സ്വാംതി ൂ ഹമവൈരാഗി ബ്രഹ്മാ പദ, സന്യാസി മഹാദേവ ൂ സോഹം മന്ത്ര ദിയാശങ്കർ കും കരതഹമാരി സേവ ൂ ഹമ സുൽതാനി നാനക താരേസ ദാദു കും ഉപദേശ ദിയാ ൂ ജാതി ജുലാഹാ ദേദ ന പായാ, കാശീ മാഹേ കബീർ ഹുആ സത് യുഗ മെം സത് സുക-ത കഹ ടേരാ, ത്രേതാ നാമ മുനീന്ദ്ര മേരാ ദ്വാപര മെം കരുണാമയ കഹലായാ, കലിയുഗ മെം നാമ കബീർ ധരായ ചാരോം യുഗോം മെം ഹമ പുകാറെ, കൂക കഹൈ ഹമ ഹേല റെ ഹീറെ മാനിക മോതീ ബർസെം, യേ ജഗ ചുഗതാ ഡേല റേ

മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച വാണിയിൽ നിന്നും തെളിയുന്നത് കബീർ പരമേശ്വർ തന്നെ അവിനാശി പരമാത്മാ എന്നാണ്. അദ്ദേഹം അജർ അമർ ആകുന്നു.. ഈ പരമാത്മാവ് നാല് യുഗങ്ങളിലൂടെ സ്വയം അതിഥി രൂപത്തിൽ കുറച്ചു സമയം ഈ ലോകത്ത് വന്ന് തന്റെ സത് ഭക്തി മാർഗം നൽകി വരുന്നു.

പൂർണ്ണ സന്തിന്റെ തിരിച്ചറിയൽ

പവിത്ര സത്ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്ന് ശരിയായ സന്തിനെ തിരിച്ചറിയാനുള്ള വഴി.

വേദങ്ങളിലും, ഗീത മുതലായ പവിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ഇതിന് തെളിവ് കിട്ടുന്നുണ്ട്. എപ്പോഴൊക്കെയാണോ ധർമ്മത്തിന് ഹാനി സംഭവിക്കുന്നുവോ, അധർമ്മം വർദ്ധിക്കുന്നവോ, വർത്തമാന കാലഘട്ടത്തിലെ വ്യാജ (കള്ള) സന്യാസിമാർ, സന്ത്, മഹന്ത്, ഗുരുക്കന്മാർ എന്നിവരാൽ യഥാർഥ ഭക്തിമാർഗ്ഗത്തെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ച് വ്യാജ ഭക്തിമാർഗ്ഗം പ്രചരിപ്പിക്കുന്നവോ അപ്പോൾ വീണ്ടും പരമേശ്വർ സ്വയം

ഭൂമിയിൽ വന്നിട്ട് അഥവാ തന്റെ പരമജ്ഞാനിയായ ഭക്തൻ മുഖാന്തിരമോ യഥാർത്ഥജ്ഞാനവും ഭക്തിമാർഗ്ഗവും ഉപദേശിക്കുന്നു. എന്നാൽ ആ യഥാർത്ഥ ഗുരുവിനെ തിരിച്ചറിയാതെ രാജാക്കന്മാരും പ്രജകളും എതിർക്കുകയും ആ യഥാർത്ഥ ഗുരുവിൽ അപവാദങ്ങൾ ചുമത്തി ആക്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കബീർ സാഹേബ് തന്റെ വാണിയിൽ പറയുന്നു.

ജോമമസന്ത്, സത്ഉപദേശ് ദുഃശാവേ (ബതാവൈ),
വാകൈ സംഹനഭി രാഡ ബഡാവൈ

യാ സബാ സന്ത മഹന്ത കീ കരണീ ധർമ്മദാസ മെം തോ സേ വർണ്ണി കബീർ സാഹേബ് തന്റെ പ്രിയശിഷ്യനായ ധർമ്മദാസിനോട് ഈ വാണിയിൽ കൂടി മനസിലാക്കിപ്പിക്കുന്നു. എന്റെ സന്ത് സത് ഭക്തിമാർഗ്ഗത്തെ പറയും അയാളെ എല്ലാ സന്തും മഹന്തും എതിർക്കും വഴക്കുണ്ടാക്കും. അവർ അയാളെ തിരിച്ചറിയും. മറ്റൊരു ഉദാഹരണം അയാൾ എല്ലാ ധർമ്മ ഗ്രന്ഥങ്ങളും അറിയുന്നവനായിരിക്കും. അതിന് ഉദാഹരണം സത്ഗുരു ഗരീബ് ദാസിന്റെ വാണി --

“സത്ഗുരു കൈ ലക്ഷണ കഹുംസ മധുരൈ ബൈൻ വിനോദ ചാർവേദ ഷർശാസ്ത്ര, കഹൈ അഠാരാ ബോധ”

സത്ഗുരു ഗരീബ് ദാസജി മഹാരാജ തന്റെ വാക്കുകളിൽ പൂർണ്ണ സന്തിന്റെ തിരിച്ചറിയൽ പറയുന്നു. പൂർണ്ണ സന്തിന് നാല് വേദങ്ങളും ആറ് ശാസ്ത്രങ്ങളും 18 പുരാണങ്ങളും എന്നീ എല്ലാ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടേയും പൂർണ്ണ അറിവുണ്ടാകും. അതായത് അവയുടെ എല്ലാ സാരാംശം പറയും. യജുർവേദം അധ്യായം 19 മന്ത്രം 25, 26 ലും എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. എന്തെന്നാൽ വേദങ്ങളിലെ പൂർത്തിയാകാത്ത വാക്യങ്ങൾ (അധുരൈ വാക്യങ്ങൾ) അതായത് സാങ്കേതിക ശബ്ദങ്ങൾ 1/4 ശ്ലോകങ്ങൾ ഇവ പൂർത്തിയാക്കി വിസ്തരിച്ച് പറയും. മൂന്നു നേരവും എങ്ങിനെ പുജ ചെയ്യണമെന്ന് പറയും. അതിരാവിലെ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിനെ പുജിയ്ക്കണം. ഉച്ചയ്ക്ക് ലോകത്തിലെ ദേവതമാരെ സത്കരിയ്ക്കണം. സന്ധ്യയ്ക്കുള്ള ആരതി വേറെ പറയും അയാൾ ലോകത്തിന് ഉപകാരം ചെയ്യുന്ന യഥാർത്ഥ സന്ത് ആണ്.

യജുർവേദം അധ്യായം 19 മന്ത്രം 25

സന്ധിരേദ - അർദ്ധ ഋചൈഃ ഉവമാനാമ രൂപമ പദൈഃ ആപ്നോതി നിവിദഃ പ്രണവൈഃ ശസ്ത്രാണമ, രൂപമ, പയസാ സോമഃ ആപ്യതേ (25)

വിവർത്തനം - ഏതൊരു സന്ത് (അർദ്ധ ഋചൈഃ) വേദങ്ങളുടെ അർദ്ധ വാക്യങ്ങൾ അതായത് സാങ്കേതിക ശബ്ദങ്ങളെ പൂർണ്ണമാക്കി (നിവിദഃ) പൂർത്തിയാക്കുന്നു.(പദൈഃ) ശ്ലോകത്തിന്റെ നാലാം ഭാഗം അതായത് ആംശികവാക്യങ്ങളെ (ഉപമാനമ) സ്ത്രോത്രങ്ങളുടെ (രൂപമ) രൂപത്തിൽ (ആപ്നോതി) പ്രാപ്തമാക്കി തരുന്നു. അതായത് ആംശിക വിവരണത്തിനെ പൂർണ്ണമാക്കി മനസിലാക്കിപ്പിച്ചു തരുന്നു (ശാസ്ത്രാണമ) എങ്ങിനെയാണോ ശാസ്ത്രങ്ങളെ ഉപയോഗിയ്ക്കേണ്ടതെന്ന് അറിയുന്ന അദ്ദേഹം (രൂപമ) പൂർണ്ണരൂപത്തിൽ പ്രയോഗിക്കുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള പൂർണ്ണ സന്ത് (പ്രണവൈഃ) ഓംകാരോം അതായത് ഓം -തത്-സത് മന്ത്രങ്ങളെ പൂർണ്ണമായി മനസിലാക്കി മനസി

ലാക്കിപ്പിച്ച് (പയസാ) പാലിൽ നിന്ന് വെള്ളത്തെ മാറ്റുന്നു. അതായത് വെള്ളമില്ലാത്ത പാല് വേർതിരിച്ച് തത്വജ്ഞാനം നൽകുന്നു. അതുകൊണ്ട് (സേമഃ) അമർ പുരുഷ അതായത് അവിനാശിയായ പരമാത്മാവിനെ (ആപ്യതേ) പ്രാപിയ്ക്കാൻ കഴിയുന്നു. ആ പൂർണ്ണ സന് വേദങ്ങൾ അറിയുന്നവനാണ്.

ഭാവാര്മം- അദ്ദേഹമാണ് തത്വദർശി സന്, ആരാനോ വേദങ്ങളിലെ സാങ്കേതിക ശബ്ദങ്ങൾ പൂർണ്ണമായി വിസ്തരിച്ച് വർണ്ണിക്കുന്നുവോ അതുകൊണ്ട് പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിനെ പ്രാപിയ്ക്കാൻ കഴിയുന്നുവോ അദ്ദേഹം വേദങ്ങൾ അറിയുന്നവനെന്ന് പറയുന്നു. യജുർവേദം അധ്യായം 19 മന്ത്രം 26

സന്ധിചേരദ - അശി ഭ്യാമ, പ്രാപ്ത സവനമ ഇന്ദ്രേണ ഐന്ദ്രമ മധ്യന്തി നമ വൈശ്വദൈവമ സരസ്വത്യാ, തൃതീയമ ആപ്തമ സവനമ (26)

വിവർത്തനം - ആ പൂർണ്ണ സന് മൂന്ന് നേരവുമുള്ള പുജ (ഉപാസന പറഞ്ഞു തരുന്നു. (അശിഭ്യോമ) സൂര്യോദയാസ്തമനത്താൽ ഒരു ദിവസത്തെ ആധാരമാക്കി കൊണ്ട് (ഇന്ദ്രേണ) ആദ്യത്തെ ശ്രേഷ്ഠതയിൽ തന്നെ എല്ലാ ദൈവങ്ങളുടെയും യജമാനൻമാരും പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിന്റെ (പ്രാത സവനമ) പുജ അതിരാവിലെ ചെയ്യണമെന്ന് പറയുന്നു (ഐന്ദ്രമ) അത് പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിന് വേണ്ടിയാണ്. മറ്റൊന്ന് (മാധ്യമത്തിനമ) ദിവസത്തിന്റെ മധ്യത്ത് (ഉച്ചസമയത്ത്) ചെയ്യാൻ പറയുന്നു. അത് (വൈശ്വദൈവമ) എല്ലാ ദേവന്മാരെയും സത്കരിക്കുന്നതിന് വേണ്ടി (സരസ്വത്യാ) അമൃതവാണിയിൽ കൂടി പുജചെയ്യാൻ പറയുന്നു. (തൃതീയമ) മൂന്നാമതായി (സവനമ) പുജ വൈകുന്നരം (ആപ്തമ) പ്രാപിക്കുന്നു. അതായത് മൂന്നു പ്രാവശ്യവുമുള്ള പുജകൾ വ്യത്യസ്തങ്ങളായി പറയുന്നു. അങ്ങിനെ പറയുന്ന സന്കൾ ജഗത്തിന് ഉപകാരികളാണ്.

ഭാവാര്മം - ഏതൊരു പൂർണ്ണസന്തിന്റെ വിഷയത്തിലാണോ മന്ത്രം 25-ൽ പറയുന്നു അത് ദിവസേന മൂന്നു പ്രാവശ്യം (കാലത്തും ഉച്ചയ്ക്കും, വൈകുന്നേരത്തും) പുജചെയ്യണമെന്നാണ് പറയുന്നത്. രാവിലെയുള്ള പുജപൂർണ്ണ പരമാത്മാവിന് വേണ്ടി ഉച്ചയ്ക്ക് എല്ലാ ദേവന്മാരെയും സത്കരിക്കുന്നതിന് വൈകുന്നേരത്തെ ആരതി മുതലായവ അമൃതവാണിയിൽ പറയുന്നതനുസരിച്ച് ചെയ്യണം. അത് ലോകം മുഴുവനും ഉപകാരപ്രദമായതാണ്.

യജുർവേദം അധ്യായം 19 മന്ത്രം 30

സന്ധിചേരദ -(വതേൻ ദീക്ഷാമ, ആപ്നോതി ദീക്ഷയാ അപ്നോതി ദക്ഷിണാമ)

ദക്ഷിണാ ശ്രദ്ധാമ, ആപ്നോതി ശ്രദ്ധയാ സത്യമ ആപ്യതേ (30)

വിവർത്തനം - (വതേന്ധ) ദുസ്വഭാവങ്ങൾ (വ്രതം നോക്കുന്നതുകൊണ്ട് അതായത് ഭാഗ് (കള്ളി), മദ്യം, മാംസം, പുകയില, മുതലായവ ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് നിയന്ത്രണം പാലിക്കുന്ന ഭക്തർ (ദീക്ഷാമ) പൂർണ്ണ സന്തിൽ നിന്ന് സന്യാസം (ആപ്നോതി) സ്വീകരിക്കുന്നു. അതായത് അയാൾ പൂർണ്ണ സന്തിന്റെ ശിഷ്യനായി മാറുന്നു

(ദീക്ഷയാ) പൂർണ്ണസത്തിൽ നിന്ന് സന്യാസം സ്വീകരിച്ച ശിഷ്യനിൽ നിന്ന് (ദക്ഷിണാമ) ദാനം (ദക്ഷിണ) (ആപ്നോതി) വാങ്ങുന്നു. അതായത് സന്യാസത്തിൽ നിന്ന് ദക്ഷിണ വാങ്ങുന്നു. ആരാനോ സന്യാസിന്റെ ഉപദേശം സ്വീകരിച്ചത് അയാളിൽ നിന്ന് ഇതുപോലെ നിയമാനുസൃതം (ദക്ഷിണ) ഗുരുദേവനാൽ പറയുന്നതനുസരിച്ച് ആരാനോ (ശ്രദ്ധയാ) ശ്രദ്ധയോടെ ഭക്തിയോടെ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് (സത്യമ) എല്ലായ്പ്പോഴും സുഖിയായും പരമാത്മാവിനെ അവിനാശി പരമാത്മാവിനെ (ആപ്യതേ) പ്രാപിക്കാനും കഴിയുന്നു.

ഭാവാരംഭം - പൂർണ്ണ സന്യാസിന് ആ വ്യക്തിയെ ശിഷ്യനാക്കി തീർക്കുന്ന ആരാനോ സദാചാരി അവനെ മാത്രം. അഭോജ്യ ഭക്ഷണങ്ങൾ ഭക്ഷിക്കുന്നതിനേയും ലഹരി പദാർഥങ്ങൾ സേവിക്കുന്നതിനേയും തടയുന്നു. അതായത് അവയിൽ നിന്നും മോചനം ലഭിക്കുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള സദാചാരിയിൽ നിന്ന് പൂർണ്ണസന്യാസിന് ദക്ഷിണ സ്വീകരിക്കുന്നു. അയാളെ ശിഷ്യനാക്കി തീർക്കുന്നു. പിന്നീട് ഗുരുദേവനിൽ നിന്നും സന്യാസം സ്വീകരിച്ച് ദാന ദക്ഷിണ നൽകി അയാൾ തന്റെ ഭക്തി ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. ശ്രദ്ധയോടെ സത്യസന്ധമായ ഭക്തി ചെയ്യുന്നവന് പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിനെ അതായത് അവിനാശിയായ പരമാത്മാവിനെ പ്രാപിയ്ക്കാൻ കഴിയുന്നു. മോക്ഷം ലഭിക്കുന്നു. പൂർണ്ണസന്യാസിന് ഭിക്ഷയോ സംഭാവനയോ പിരിയ്ക്കാറില്ല.

കബീർ ഗുരു ബിന മാലാ ഹേർതേ ഗുരു ബിന ദേതേ ദാൻ ഗുരു ബിന ദോനോം നിഷ്ഫല ഹൈ പൂഷോ വേദ പുരാണ

മൂന്നാമതായി മനസിലാക്കേണ്ടത് മൂന്നു വിധത്തിലുള്ള മന്ത്രങ്ങൾ (നാമം) മൂന്നു പ്രാവശ്യവും ഉപദേശം നൽകും. അതിനെകുറുച്ച് കബീർസാഗർ ഗ്രന്ഥ പേജ് ന. 265 ബോധസാഗരത്തിൽ വർണ്ണിക്കുന്നു. ഗീത അധ്യായം ന. 17 ശ്ലോകം 23 ലും സാമവേദം സംഖ്യ ന. 822 ലും ഇതിന് ഉദാഹരണം കാണാം.

കബീർ സാഗർ അമർ മുല ബോധസാഗർ പേജ് 265-

തബ് കബീർ അസ കഹലേ ലീൻഹാ, ജ്ഞാനദേദ സകല കഹ ദീൻഹാ ധർമ്മദാസ മൈ കഹോ ബിചാരി, ജീഹിതേ നിബഹൈ സബ് സൻസാരി പ്രഥമഹി ശിഷ്യ ഹോയ ജോ ആഹു, താ കഹൈ പാൻ ദേഹു തുമ ഭാഹു(1) ജബ് ദേഖഹു തുമ ദ്യൂഢതാ ജ്ഞാനാ, താ കഹൈ ശബ്ദ പ്രവാൻ (2) ശബ്ദമാഹിം ജബ് നിശ്ചയ ആവൈ, താ കഹൈം ജ്ഞാന അഗായ സുനാവൈ(3)

വീണ്ടും മനസിലാക്കിപ്പിക്കുന്നു. --

ബാലകസമ ജാകർ ഹൈ ജ്ഞാനാ താസോം കഹറും വചൻ പ്രവാനാ(1) ജാകോ സുകുശമ ജ്ഞാൻ ഹൈ ഭാഹു താകോ സ്മരൻ ദേഹു ലഖാഹു(2) ജ്ഞാനഗമ്യ ദാകോ പുനി ഹോഹു സാരശബ്ദ ജാ കോ കഹ സോഹു (3) ജാകോഹോഎ ദിവ്യജ്ഞാൻ പരവേശാ, താകോ കഹേ തതാ ജ്ഞാന ഉപദേശാ(4)

മുകളിലുദ്ധരിച്ച വാണിയിൽ നിന്നും സ്പഷ്ടമാണ് എന്തെന്നാൽ കഡിഹാർ ഗുരു (പൂർണ്ണ സന്യാസിന്) മൂന്നു വിധത്തിൽ -മൂന്നു അവസ്ഥയിൽകൂടി - സാരനാമം വരെ (ഉപദേശം) പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. നാലാമത്തെ അവസ്ഥയിൽ സാരശബ്ദ പ്രദാനം ചെയ്യണം. എന്തുകൊണ്ടെ

നാൽ കബീർ സാഗറിൽ തെളിവുകൾ പിന്നീടാണ് കണ്ടിരുന്നത് എന്നാൽ ഉപദേശം വിധിപ്രകാരം ആദ്യമേ പുജ്യനായ ദാതാവ് ഗുരുദേവ് അതായത് കബീർ സാഹേബ്ജി നമ്മുടെ പുജ്യനായ ഗുരുദേവിന് നൽകിയുരുന്നു. അദ്ദേഹം നമുക്ക് ആദ്യമേ മൂന്നു പ്രാവശ്യം നാമോപദേശവും ദീക്ഷയും നൽകി കൊണ്ടിരുന്നു.

നമ്മുടെ ഗുരുദേവനായ രാമപാൽജി മഹാരാജ് ആദ്യം ശ്രീഗണേശ്, ശ്രീ ബ്രഹ്മ സാവിത്രി, ശ്രീലക്ഷ്മി വിഷ്ണു ജീ, ശ്രീ ശങ്കർ ശ്രീപാർവ്വതീജിയേയും മാതാശേരാം വാലിയുടെയും (ദുർഗ്ഗ) നാമം ജപിപ്പിക്കുന്നു. അവരുടെ വാസം നമ്മുടെ മനുഷ്യശരീരത്തിൽ നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്ന ചക്രങ്ങളിൽ ഉണ്ട്. മൂലാധാരമായ ചക്രത്തിൽ ശ്രീഗണേശജി വസിക്കുന്നു. സ്വാദ് ചക്രത്തിൽ ബ്രഹ്മാവും സാവിത്രിയും വസിക്കുന്നു. നാഭീചക്രത്തിൽ ലക്ഷ്മിയും വിഷ്ണുവും വസിക്കുന്നു. ഹൃദയചക്രത്തിൽ ശങ്കരും പാർവ്വതിയും വസിക്കുന്നു. കണ്ഠചക്രത്തിൽ ശേരാം വാലിമാതാ (ദുർഗ്ഗ) വസിക്കുന്നു. ഈ എല്ലാ ദേവീ-ദേവതമാരുടെയും ആദി-അനാദി നാമ മന്ത്രങ്ങളുണ്ട്. അത് വർത്തമാന കാലത്തിലെ (ഇന്നത്തെ) ഗുരുക്കന്മാർക്കറിയില്ല. ഈ മന്ത്രങ്ങൾ ജപിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഈ പഞ്ചചക്രങ്ങളും തുറക്കുന്നു. ഈ ചക്രങ്ങൾ തുറന്നതിന് ശേഷം മാത്രമേ മനുഷ്യന് ഭക്തിയുള്ളവനാകാൻ യോഗ്യതയുള്ളൂ. സത്ഗുരു ഗവീണ്ദാസ തന്റെ വാണിയിൽ ഉദാഹരണ സഹിതം പറയുന്നു --

പാഞ്ച് നാമ ഗുഞ്ച ഗായത്രി ആത്മതത്വജഗാദാ
കിലിയം ഹരിയമ ശ്രീയമ സോഹം ധ്യാ ദാ

ഭാവാര്മം - അഞ്ച് നാമങ്ങൾ ഗുജഗായത്രിയാകുന്നു. ഇവ ജപിച്ച് ആത്മാവിനെ ഉണർത്തണം.

രണ്ടാമത്തെ പ്രവാശ്യം രണ്ട് അക്ഷരത്തിൽ ജപമാണ്. അതിൽ ഒന്ന് ഓം മറ്റേത് തത് (അതായത് ഗുപ്തം രഹസ്യം ആണ് ഗുരു പറഞ്ഞു തരും) അത് ശ്വാസത്തിനോടൊപ്പം ജപിയ്ക്കണം. മൂന്നാമത്തെ പ്രാവശ്യം സാരനാമം നൽകുന്നു അത് പൂർണ്ണമായും രഹസ്യമാകുന്നു.

മൂന്നു പ്രാവശ്യം നാമം ജപിയ്ക്കണം എന്നതിന് ഉദാഹരണം അധ്യായം 17 ലെ ശ്ലോകം 23.

തത്, സത്, ഇതി നിർദേശ: ബ്രാഹ്മണ: ത്രിവിധ:സ്മൃത:

ബ്രാഹ്മണ: തേന വേദാ: ച യജ്ഞാ: ച വിഹിതാ: പുരാ (23)

വിവർത്തനം -(ഓം)ബ്രഹ്മിന്റെ, (തത്) ഇത് സാങ്കേതിക മന്ത്രം പരബ്രഹ്മത്തിന്റെത്, (സത്) പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മത്തിന്റെ, (ഇതി) ഇങ്ങിനെ (ത്രിവിധ:) മൂന്ന് വിധത്തിൽ (ബ്രഹ്മണ:) പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിന്റെ നാമത്തിൽ സ്മരിച്ചു കൊണ്ട് (നിർദേശം:) സങ്കേത (സ്മൃത:) പറയുന്നു. (ഓ) ഉം (പുരാ) സൃഷ്ടിയുടെ ആദികാലത്തിൽ (ബ്രഹ്മണാ:) വിദ്വാൻമാർ പറഞ്ഞു എന്തെന്നാൽ (തേന) ആ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവ് (വേദ:) വേദം (ച) ഉം (യജ്ഞ:) യജ്ഞം മുതലായ (വിഹിതതാ) രചിച്ചു.

5 ശ്ലോകാന: 8 (സന്ത് രാമപാൽ ദാസ് നാൽ ഭാഷാ - ഭാഷ്യ)

ഭാവാര്മം :- ഗീത അധ്യായം 17 ശ്ലോകം 23, ബ്രഹ്മിന്റെ മന്ത്രം

(ഓം)കാരം ആകുന്നു. പരബ്രഹ്മിന്റെ മന്ത്രം (തത്) ആകുന്നു. പരമാത്മാവിനെ പ്രാപിക്കാൻ ഈ മന്ത്രങ്ങളുടെ നിരന്തര സ്മരണ അത്യാവശ്യം ആണ്, സൃഷ്ടിയുടെ ആരംഭത്തിൽ ബ്രാഹ്മണർ ആയിട്ടുള്ള ജ്ഞാനികൾ അന്ന് ചെയ്തിരുന്ന സാധനയുടെ അടിസ്ഥാനം ഇതുമത്രമാണ്, വേദങ്ങളും യജ്ഞങ്ങളും എല്ലാം പരമാത്മാവാണെന്ന് അറിഞ്ഞിരുന്നു.

മനീഷിഭി: പവതേ പൂർവ്യ: കവിനിർഭയത പരി കോശോം അസിഷ്യ ദത ത്രിതസ്യ നാമ ജനയൻമധു ക്ഷരണിന്ദ്രസ്യ വായും സഖ്യായ വർധയൻ(8)

മനീഷിഭി പവതേ-പൂർവ്യ - കവിർ - നൃഭി - യത: - പരി - കോശാൻ - അസിഷ്യദത ത്രി തസ്യ നാമ ജനയൻ - മധു - ക്ഷരൻ - ന - ഇന്ദ്രസ്യ - വായുമ - സഖ്യായ - വർധയൻ

ശബ്ദാർഥം - (പൂർവ്യ: സനാതന അതായത് അവിനാശി (കവിർനൃഭി:) കബീർ പരമേശ്വരൻ മനുഷ്യ രൂപം ധരിച്ച് അതായത് ഗുരുവിന്റെ രൂപത്തിൽ പ്രകടമായിട്ട് (മനീഷിഭി:) ഹൃദയം കൊണ്ട് ആഗ്രഹിക്കുന്ന, ശ്രദ്ധയോടെ പുജചെയ്യുന്ന ഭക്തന് (ത്രി) മൂന്ന് (നാമ) മന്ത്രം അതായത് നാമോപദേശം നൽകി (പവതേ) പവിത്രമാക്കി (ജനയൻ) ജന്മവും (ക്ഷരന:) മൃത്യുവിൽ നിന്നും (ജനനമരണത്തിൽ നിന്ന്) (ന) മോചിപ്പിക്കുന്നു.(തസ്യ) അവന്റെ (വായുമ) പ്രാണൻ അതായത് ജീവൻ എണ്ണപ്പെടുന്നു. (കോശാൻ) തന്റെ ഭണ്ഡാരത്തിൽ നിന്ന് (സഖ്യായ) മിത്രതയുടെ ആധാരത്തിൽ (പരി) പൂർണ്ണ രൂപത്തിൽ (വർധയൻ) വർദ്ധിക്കുന്നു (യത:) അക്കാലത്താൽ (ഇന്ദ്രസ്യ) പരമേശ്വരിന്റെ (മധു) വാസ്തവിക ആനന്ദത്തിൽ (അസിഷ്യദത്) തന്റെ ആശീർവാദം പ്രസാദമായി ലഭിക്കുന്നു.

ഭാവാർഥം - ഈ മന്ത്രത്തിൽ സ്പഷ്ടമാക്കിയിരിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവ് കബീർ അതായത് കബീർ മനുഷ്യശരീര രൂപത്തിൽ ഗുരുരൂപേണ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിട്ട് ഭഗവത് പ്രേമികൾക്ക് മൂന്ന് നാമ ജപം നൽകി യഥാർഥ ഭക്തി കൊടുക്കുന്നു. ആ മിത്രനായ ഭക്തനേ പവിത്രനാക്കി തന്റെ ആശീർവാദത്താൽ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിനെ പ്രാപിച്ച് സുഖം അനുഭവിക്കാനിടയാക്കുന്നു. ഭക്തന്റെ ആയുസ് വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. ഇതിന് തെളിവ് (ഉദാഹരണം) ഗീത അധ്യായം 17 ശ്ലോകം 23-ൽ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. എന്തെന്നാൽ ഓം-തത്-സത്- ഇതി നിർദ്ദേശ ബ്രഹ്മണ ത്രിവിദ്യ സ്മൃത - ഭാവാർഥം ഇതാണ് - പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിനെ പ്രാപിക്കുന്നതിന് ഓം (1) തത് (2) സത് (3) ഈ മന്ത്രങ്ങൾ ജപിക്കുകയും സ്മരിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്ന് നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. ഈ നാമം തത്വദർശി സന്തിൽ നിന്ന് മാത്രമേ ലഭിക്കൂ. തത്വദർശി സന്തിന്റെ വിഷയത്തിൽ ഗീത അധ്യായം 4 ശ്ലോകം ന: 34-ൽ പറയുന്നു. ഗീത അധ്യായം ന. 15 ശ്ലോകം ന. ഒന്നിലും നാലിലും തത്വദർശി സന്തിനെ തിരിച്ചറിയേണ്ടുന്ന വിധവും പറയുന്നുണ്ട്. എന്തെന്നാൽ തത്വദർശി സന്തിൽ നിന്ന് തത്വജ്ഞാനം അറിഞ്ഞിട്ട് അതിന് ശേഷം ആപരമപദ പരമേശ്വരിനെ അന്വേഷിയ്ക്കണം. അവിടെ പോയതിന് ശേഷം ഭക്തൻ

മടങ്ങി പിന്നെ ലോകത്തിലേയ്ക്ക് വരില്ല. അതായത് പൂർണ്ണ മോക്ഷം ലഭിക്കുന്നു. ആ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിനാലാണ് ലോകം സൃഷ്ടിയ്ക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്.

വിശേഷത - മുകളിൽ പറഞ്ഞ വിവരണത്തിൽ നിന്നും സ്പഷ്ടമാണ് പരിശുദ്ധമായ നാലുവേദങ്ങളും സാക്ഷിയാണ് എന്തെന്നാൽ പുജായോഗ്യനായത് പൂർണ്ണ പരമാത്മാവാണെന്ന കാര്യം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ പേര് കവീർദേവ് (കബീർപരമേശ്വർ) ആകുന്നു. മൂന്ന് മന്ത്രങ്ങളും ജപിയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ട് മാത്രമേ പൂർണ്ണ മോക്ഷം ലഭിയ്ക്കുകയുള്ളൂ. ധർമ്മദാസ്ജിയ്ക്ക് പരമേശ്വർ കബീർസാഹേബ് സാരശബ്ദം നൽകുന്നത് വിലക്കിയിരുന്നു. പറഞ്ഞിരുന്നു എന്തെന്നാൽ സാരശബ്ദം ഏതെങ്കിലും കാല ദൂതന്റെ കൈയ്യിൽ കിട്ടിയാൽ പിന്നെ കഴിഞ്ഞു പോയ തലമുറയിലെ ഹംസം (പുണ്യാത്മാക്കൾ) ങ്ങൾക്ക് മോചനം കിട്ടില്ല. കലിയുഗത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ആദ്യത്തെ തലമുറയിലെ ഭക്തർ അശിക്ഷിതരായിരുന്നു. കലിയുഗത്തിലെ അവസാനത്തിൽ അവസാന തലമുറയിലെ ഭക്തർ കൃതഘനരായിരിക്കും. ഇപ്പോൾ വർത്തമാന കാലത്തിൽ ക്രിസ്താബ്ദം 1947 മുതൽ ഭാരതം സ്വതന്ത്രമായതിന് ശേഷം കഴിഞ്ഞ തലമുറ ആരംഭിക്കുന്നു. ക്രിസ്താബ്ദം 1951 -ൽ സത്ഗുരു രാമപാൽജി മഹാരാജിനേ ദൂതനായി അയച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ സർവ്വഭക്തരും ശിക്ഷിതരാണ്. എല്ലാവരുടെയും അടുക്കൽ ശാസ്ത്രമുണ്ട്. ഇനി ഈ സത് മാർഗ്ഗവും സത് സാധനയും ലോകം മുഴുവനും വ്യാപിക്കും. വ്യാജഗുരുക്കളും സന്ത്, മഹന്ത് എല്ലാം ഒളിക്കും. അതുകൊണ്ട് കബീർ സാഗർ, ജീവധർമ്മബോധ, ബോധസാഗർ പേജ് 1937-ൽ പറയുന്നു.

ധർമ്മദാസ തോഹി ലാഖ് ദുഹാഹു, സാരശബ്ദ കഹീം ബാഹർനഹീം ജാഹു സാരശബ്ദ ബാഹർ ജോപരി ഹൈ, ബിചലി പീഡി ഹംസ നഹീം തരി ഹൈ പുസ്തക “ധനി ധർമ്മദാസ ജീവൻ ദർശൻ ഏവം വംശ പരിചയ” ത്തിലെ പേജ് 46-ൽ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. എന്തെന്നാൽ പതിനൊന്നാം തലമുറയ്ക്ക് സിംഹാസനം കിട്ടിയില്ല. ആ മഹന്തിന്റെ പേര് “ധീരജ് നാമ സാഹേബ്” കവർധായിൽ താമസിക്കുന്നു. അതിന് ശേഷം പന്ത്രണ്ടാമത്തെ മഹന്ത് ഉഗ്രനാമ സാഹേബ് ദാമോവേടയിൽ സിംഹാസനം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇതിൽ നിന്നും സ്പഷ്ടമാണ് ലോകം മുഴുവനും സത് ഗുരുരാമപാൽജി മഹാരാജിനെ കൂട്ടാതെ യഥാർത്ഥ ഭക്തി മാർഗ്ഗം ഉണ്ടാകില്ല. സന്ത് രാമപാൽജി മഹാരാജ് തന്റെ പ്രവചനങ്ങളിൽ വീണ്ടും-വീണ്ടും പറയുന്നു എന്തെന്നാൽ എല്ലാ ഭക്തരും ശ്രദ്ധയോടെ പ്രാർത്ഥിക്കണം. എന്തെന്നാൽ എന്നെ പ്രഭുവിനാൽ അയച്ചദാസനാണെന്ന് അറിഞ്ഞ് അവരവരുടെ മംഗള കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യണം.

യഹ് സൻസാർ സമഞ്ചദാ നാഹീം കഹന്ദാ ശ്യാമ ദോപഹരേ നും ഗരീബദാസ യഹവകത ജാതഹൈ, രോ വോഗേ ഇസ പഹരേ നും പന്ത്രണ്ടാമത്തെ പൻമ (ഗരീബദാസ് പൻമ പന്ത്രണ്ടാമത്തെ പൻമ -ൽ എഴുതിയിട്ടുണ്ട് കബീർസാഗർ, കബീർ ചരിത്ര, ബോധ പേജ്

1870 - ൽ)ന്റെ വിഷയത്തിൽ കബീർസാഗർ കബീർവാണി പേജ് ന. 136-137 ൽ വാണി- എഴുതിയിട്ടുണ്ട് -

റജബ് ലഗ് ദാദഗ പൻമ മിട ജാഹു ഇവിടെ സാഹേബ് കബീർജി തന്റെ ശിഷ്യനായ ധർമ്മദാസിനെ മനസിലാക്കിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുന്നു എന്തെന്നാൽ സംവത് 1775-ൽ എന്റെ അറിവിന്റെ പ്രചാരണം ഉണ്ടാകും അത് പന്ത്രണ്ടാമത്തെ പൻമ ആയിരിക്കും. പന്ത്രണ്ടാമത്തെ പൻമിൽ നമ്മുടെ വാണി പ്രകടമാകും. എന്നാൽ യഥാർഥ ഭക്തിമാർഗ്ഗം ആയിരിക്കില്ല. പിന്നീട് പന്ത്രണ്ടാമത്തെ പൻമിൽ നാം (ഞാൻ) തന്നെ വരും എല്ലാപൻമകളും നശിപ്പിച്ചിട്ട് കേവലം ഒരു പൻമ മാത്രമേ നടത്തിയ്ക്കും (പ്രചരിപ്പിക്കും) എന്നാൽ ധർമ്മദാസ് നിനക്ക് ലക്ഷം ഭാഗ്യം ഉണ്ട്. ഈ സാരശബ്ദം ഏതെങ്കിലും കുപാത്രത്തിന് (ദുഷ്ട ആത്മാവിന്) കൊടുക്കരുത്. എങ്കിൽ കഴിഞ്ഞ തലമുറയിലെ ഹംസ (നല്ല ആത്മാക്കൾക്ക്) മോക്ഷം കിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് എപ്പോൾ വരെ പൻമ നശിച്ച് ഒരു പൻമ മാത്രം പ്രചരിക്കുന്നുവോ അതുവരെ ഞാൻ മൂല ജ്ഞാനം ഒളിപ്പിച്ച് വയ്ക്കും. സന് ഗരീബ് ദാസ്ജി മഹാരാജിന്റെ വാണിയിൽ നാമത്തിനുള്ള മാഹാത്മ്യം

നാമ അഭൈപദ ഉൻചാ സന്തോ, നാമ അഭൈപദ ഉൻചാ ്കു
രാമ ദുഹാഹു സാച കഹത ഹും, സത് ഗുരു സേ പൂഛാ ്കു
കഹൈ കബീർ പുരുഷ ബരിയാമം, ഗരീബദാസ ഏക നൗകാ നാമം
നാമ നിരജ്ഞൻ നീക്കാ സന്തോ, നാമ നിരജ്ഞൻ നീകാ ്കു
തീർഥ വ്രത മോഥരേ നാഗേ, ജപ തപ സൻജമ ഹീകാ ്കു
ഗജ തുരക പാലകി അർഥാ, നാമ ബിനാ സബ് ദാനം വ്യർഥാ ്കു
കബീർ നാമ ഗഹേ സോസന്ത സുജാനാ, നാമ ബിനാ ജഗ ഉരഞ്ചാനാ
താഹിനാ ജാനേ യേ സൻസാരാ, നാമ ബിനാ സബ് ജമ കേ ചാരാ
സന് നാന കാസാഹേബ്ജി യുടെ വാണിയിൽ നാമ മാഹാത്മ്യം-
നാനക നാമ ചഡദി കലോം, തേരേ ഭാണേ സബദാ ഭലാ
നാനക താപ സബ് സൻസാർ, സുഖിയാ സോയ നാമ ആധാർ ്കു
ജാപ താപജ്ഞാൻ സബ് ധ്യാൻ ഫട ശാസ്ത്ര സിമരത വ്യാഖ്യാൻ
ജോഗ അഭ്യാസ കർമ ധർമ സബ് ക്രിയാ, സഗല ത്യാഗവണ മധ്യ ഫിരിയാ
അനേക പ്രകാർ കിയേ ബഹുത് യത്നാ ദാനം പുണ്യ ഹോമൈ ബഹുരത്നാ
ശീശ് കടായേ ഹോമൈ കര രാതി, വ്രത നേമ കരേ ബഹു ഭാത്തി
നഹീം തുല്യ രാമനാമ വിചാർ, നാനക ഗുരുമുഖ നാമ ജപിയേ ഏക ബാർ
പരമപുജ്യ കബീർ സാഹേബ് (കവിർദേവ്) ന്റെ അമൃതവാണി

--

സന്തോ ശബ്ദാഹു ശബ്ദ ബുഖാനാ ടേക് ്കു
ശബ്ദ ഫാസ ഫംസാ സബ് കോഹു ശബ്ദ നഹീം പഹചാനാ
പ്രഥമഹിം ബ്രഹ്മ സ്വം ഇച്ഛാ തേ പാഞ്ചേൗ ശബ്ദ ഉചാരാ
സോഹം, നിരജ്ഞൻ, രരകാര, ശക്തി ഔർ ഓംകാരാ
പാഞ്ചേൗ തത്വ പ്രകൃതി തീനോം ഗുണ ഉപജായ
ലോക ദവീപ ചാരോം ഖാൻ ചൗരാസി ലഖ ബനായാ ്കു

ശബ്ദമുള്ള കാല കലൻദർ കഹിയേ ശബ്ദമുള്ള ഭരമ ഭൂലാ ്ക
 പാഞ്ഞാച ശബ്ദ കീ ആശാ മെം സർവസ മുല ഗംവായാ ്ക
 ശബ്ദമുള്ള ബ്രഹ്മ പ്രകാശ മേൻട കെ ബൈവേ മുൻദേ ദ്വാരാ ്ക
 ശബ്ദമുള്ള നിരഗുണ ശബ്ദമുള്ള സരഗുണ ശബ്ദമുള്ള വേദ പുകാരാ ്ക
 ശുദ്ധ ബ്രഹ്മ കായാകെ ഭീതർ ബൈം കരേ സ്ഥാനാ ്ക
 ജ്ഞാനി യോഗീ പണ്ഡിത ഔ സിദ്ധ ശബ്ദ മെം ഉരഞ്ചാനാ ്ക
 പാഞ്ചമ ശബ്ദ പാഞ്ച ഹൈ മുദ്രാ കായാ ബീച റികാനാ ്ക
 ജോ ജിഹസൻക ആരാധൻ കർതാ സോ തിഹി കരത ബഖാനാ
 ശബ്ദ നിരജ്ഞൻ ചാചരി മുദ്രാ ഹൈ നൈനൻ കെ മാഹീ
 താകോ ജാനേ ഗോരഖ യോഗി മഹാതേജതപ മാഹി ്ക
 ശബ്ദ ഓം കാര ഭൂചരി മുദ്രാ ത്രികൂടി ഹൈ സ്ഥാനാ ്ക
 വ്യാസ ദേവ താഹി പഹിച്ചാനാ ചാൻ സൂര്യ തിഹി ജാനാ ്ക
 സോഹം ശബ്ദ അഗോചരി മുദ്രാ ഭാവർ ഗുഹാ സ്ഥാനാ ്ക
 ശുകദേവ മുനി താഹി പഹിച്ചാനാ സുന അനഹാദ കോകാനാ ശബ്ദ
 രൻരകാര പഹിച്ചാനാ ്ക

ശക്തി ശബ്ദ ധ്യാൻ ഉൻമുനി മുദ്രാ ബസേ ആകാശ സനേഹി ്ക
 ബിരുമിൽ ബിരുമിൽ ജോത ദിക്കാവേ ജാനേ ജനക വിദേഹി ്ക
 പാഞ്ച ശബ്ദ പാഞ്ചഹൈ മുദ്രാ സോ നിശ്ചയ കർജാനാ ്ക
 ആഗേ പുരുഷ പുരാന നി:അക്ഷർ തിനകീ ഖബർ നജാനാ ്ക
 നൗനാഥാ ചൗരാസീ സിദ്ധി ലോപാഞ്ച ശബ്ദ മെം അടകെ ്ക
 മുദ്രാ സാധരഹേ ഘട ഭീകർ ഹിർ ഓംധേ മുഖ ലടകെ ്ക
 പാഞ്ച ശബ്ദ പാഞ്ചഹൈ മുദ്രാ ലോകദീപ യമജാലാ ്ക
 കഹൈ കബീർ അക്ഷർ കെ ആഗേ നി അക്ഷർ കാ ഉജിയാലാ ്ക

ഈ വാക്കുകൾ “സന്തോം സബ്ധാദി ശബ്ദഭവാനാ”-ൽ എഴു
തിയതാകുന്നു. എല്ലാ സന്ത് ജനങ്ങളും ശബ്ദം (നാമം) ത്തിന്റെ മഹിമ
വർണ്ണിക്കുന്നു. പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മ കബീർ സാഹെബ്ജി പറയുന്നു എന്തെ
ന്നാൽ ശബ്ദം സത് പുരുഷന്റെതാണ്. അത് സത് പുരുഷന്റെ പ്രതീക
മാണ്. ജ്യോതി നിരജ്ഞൻ (കാല) ന്റെ പ്രതീകവും ശബ്ദമാണ്.
അങ്ങിനെ ശബ്ദ ജ്യോതി നിരജ്ഞൻ ഈ ചാചരി മുദ്രയെ പ്രാപ്ത
മാക്കുന്നു. അതായത് പ്രാപിക്കാൻ സഹായിക്കുന്നു. ഇതിനെ ഗോരഖ്
യോഗി വളരെയധികം തപസ് ചെയ്ത് പ്രാപിച്ചതാണ്. അത് സാധാ
രണ ജനങ്ങൾക്ക് പ്രാപ്യമല്ല. അതായത് സാധാരണ ജനങ്ങൾക്ക് അസാ
ധ്യമാണ്. ഗോരഖ്നാഥ കാലനെ വരെ പുജചെയ്ത് (സാധനചെയ്ത്)
പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ അദ്ദേഹം മുക്തനായില്ല. മോക്ഷം
കിട്ടിയില്ല. കബീർസാഹബ് സത്യനാമോപദേശവും സാരനാമവും
നൽകിയതിന് ശേഷമാണ് ഗോരഖ്നാഥിന് മോചനം കിട്ടിയത്. അതാ
യത് മോക്ഷം കിട്ടിയിത് അതുകൊണ്ട് ജ്യോതിനിരജ്ഞൻ നാമജപം
ജപിക്കുന്നവർ കാലന്റെ വലയിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടുന്നില്ല. അതായത്
സത്യലോകത്തിൽ പോകുന്നില്ല. ശബ്ദ ഓംകാർ (ഓം-) ജപിക്കുന്ന
തുകൊണ്ട് ഭൂചരി മുദ്രയുടെ സ്ഥിതിയിൽ ഭക്തൻ എത്തിചേരുന്നു.

വേദവ്യാസൻ സാധന (പുജ) ചെയ്ത് കാലവലയിൽ തന്നെ കുരുങ്ങി കിടന്നു. സോഹം കാല ലോകത്തിലെ ഭാവർ ഗൃഹയിൽ എത്തിച്ചേരും. ആ പുജ സുഖദേവ ഋഷിചെയ്ത് കേവലം വിഷ്ണു ലോകത്തിൽ എത്തിച്ചേരുകയും ബുൻഹരി മുദ്ര പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യും. ശബ്ദ രരകാർ ഞെൻചരി മുദ്രാ പത്താമത്തെ വാതിലിൽ (സുഷമണാ) വരെ എത്തിച്ചേരുന്നു. ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, മഹേശ്വരൻ മൂന്നുപേരും രരൻകാർ നെയാണ് സത്യമെന്ന് കരുതി കാലന്റെ വലയിൽ കുരുങ്ങി. ശക്തി (ശ്രീയമ) ശബ്ദം കൊണ്ട് ഉൻമനി മുദ്രാ പ്രാപ്തമാകുന്നു. അത് രാജാ ജനകന് കിട്ടിയതാണ് എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിനും മോക്ഷം കിട്ടിയില്ല. പലസന്തകളും നാമത്തിൽ ശക്തിയുടെ സ്ഥാനത്ത് സത്യനാമം ചേർത്തു എന്നാൽ സത്യനാമം ഒരു ജപം അല്ല. ഇത് യഥാർത്ഥ നാമത്തെ പോലെ വെറും ആംഗ്യം ആകുന്നു. സത്യലോകത്തിന് സച്ചഖണ്ഡമെന്നും പറയുന്നു. അങ്ങിനെയാണ് സത്യനാമം സച്ചനാമമായത്. വെറുതെ സത്യനാമം, സത്യനാമം എന്ന് പറയുന്നത് ജപമല്ല. ഈ അഞ്ച് ശബ്ദങ്ങളുടെ പുജ ചെയ്യുന്നവൻ നൗനാമ അതായത് ചൗരാസി (84) സിദ്ധൻപോലും ഇതുവരെ ഒതുങ്ങി നിൽക്കും. ശരീരത്തിൽ (ഘടമെ) തന്നെ ധനി കേട്ടിട്ട് ആനന്ദം അനുഭവിക്കും. വാസ്തവികമായ സത്യലോകസ്ഥാനം ശരീര (പിണ്ഡം) ത്തിൽ നിന്ന് (അണ്ഡ) ബ്രഹ്മാണ ഡത്തിന് അപ്പുറമാണ്. അതുകൊണ്ട് വീണ്ടും മാതാവിന്റെ ഗർഭത്തിൽ എത്തിച്ചേരുന്നു. (തലകീഴായികിടന്ന്) ജനന-മരണ കഷ്ടപ്പാടുകൾ തീരുന്നില്ല. ഏതൊരു ഉപലബ്ധി (ഭാഗ്യം) ശരീരത്തിന് (ഘട) ഉണ്ടോ അത് കാലൻ (ബ്രഹ്മ) വരെ മാത്രമാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ പൂർണ്ണ പരമാത്മവിന്റെ സ്വന്തം സ്ഥലം (സത്യലോകം) അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ പ്രകാശം പരബ്രഹ്മിന്റെ പ്രകാശത്തേക്കാൾ വലുതാണ് സത് ലോകം വളരെ ദൂരത്തിലാണ്. അതിന് വേണ്ടി പൂർണ്ണ സന്തിന് മാത്രമേ പൂർണ്ണ പുജ (സാധന) പറഞ്ഞു തരാൻ കഴിയൂ. അത് അഞ്ച് നാമങ്ങളിൽ നിന്നും ഭിന്നമാണ്.

സന്തോം സത്ഗുരു മോഹേ ഭാവൈ, ജോ നൈനൻ അലഖ ലഖാവൈ ഡേലത് ഡിഗൈ നീ ബോലത് ബിസരൈ സത് ഉപദേശേ ദൃഢാവൈ ആംഖനാ മുന്ദൈ കാന്ഡ നാ രുന്ദൈ നാ അൻഹദ ഉപ ബാവൈ പ്രാണ പൂൻജ ക്രിയാദാം സേ ന്യാരാ സഹജ സമാധി ബാധാവൈ ഘട രാമായണം എഴുതിയ ആദരണീയ തുളസീദാസ സാഹേ ബ്വജി കൈ രസമുള്ളതിനെ കുറിച്ച് സ്വയം പറയുന്നു.

(ഘടരാമായണം പ്രഥമഭാഗം പേജ് ന. 27)

പാഞ്ചോം നാമ കാല കൈ ജാനൗ തബ് ദാനീ മൻ സൻകാ ആനൗ സുരതി നിരതലൈ ലോക സിധാളും ആദിനാമ ലേ കാല ഗിരാളും സതനാമ ലേ ജീവ ഉബാരി, അസചല ജാഹും പുരുഷ ദർബാരി കബീർ കോടി നാമസൻസാർ മെം, ഇൻസൈ മുക്തി നഹോ ൂ സാരനാമ മുക്തികാ ദാതാ, വാകോ ജാനേ ന കോഹ്വ പൂരാ സത്യഗുരു സോഹ കഹാവൈ, ദോയ അഖർ കാഭേദ ബതാവൈ

ഏക ചരുഡാവൈ ഏക ലഖാവൈ തൊ പ്രാണി നിജഘർ ജാവൈ ഗുരുനാനകജിയുടെ വാണിയിൽ നാമത്തിനുള്ള മാഹാത്മ്യം-
 ഈ പണ്ഡിത തു പഡിയാ, ബിനാദുള അഖർ ദുളനാമം ു
 പരണവത നാനക ഏക ലൻഘാഘ, ഡോ കരസച സമാവാ ു
 വേദ കതേസിമരിത സബ സാൻസത, ഇൻ പഡി മുക്തി നഹോഈ
 ഏക അക്ഷർ ജോ ഗുരുമുഖ ജാവൈ, തിസകീ നിർമല ഹോഈ ു
 ഭാവാര്മം- ഗുരുനാനകജീ മഹാരാജ തന്റെ വാക്കുകളിൽക്കൂടി
 മനസിലാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു എന്തെന്നാൽ ആരാണോ രണ്ടക്ഷര
 ത്തിന്റെ ജപത്തെക്കുറിച്ച് അറിയുന്നുവോ അയാളാണ് പൂർണ്ണ സത്ഗു
 രു. അതിൽ ഒന്ന് കാലന്റെ മായ ബന്ധനത്തിൽ നിന്നും മോചിപ്പിക്കു
 ന്നു. മറ്റൊന്ന് പരമാത്മാവിനെ കാണിച്ചു തരുന്നു. മൂന്നാമത്തെത് ഒര
 ക്ഷരം ഉണ്ട് അത് പരമാത്മാവിനോട് ചേർക്കുന്നു.

സത് ഗരീബദാസജി മഹാരാജിന്റെ അമൃതവാണിയിൽ ശ്വാസ
 ത്തിന്റ നാമ മാഹാത്മ്യത്തിന് തെളിവ്--

ഗരീബ സ്വാംസാ പാരസാ ഭേദ ഹമാരാ, ജോ ഖോജേ സോ ഉതരെ പാരാ
 സ്വാംസാ പാരാ ആദി നിശാനീ, ജോ ഖോജേ സോ ഹോഘ ദർബാനീ
 സ്വാംസാ, ഹീ മെം സാരപാദ, പദമെം സ്വാംസാ സാര ു

ദമ ദേഹി കാ ഖോജ കരോ ആവാഗമൻ നിവാർ ു

ഗരീബ സ്വാംസ സുരതി കെ മധ്യ ഹൈ, ന്യാരാ കഭേ നഹിം ഹോയ
 സതഗുരുസാക്ഷി ഭൂത കും രാഖോ സുരതി സമോയ ു

ഗരീബ ചാർ പദാർഥ ഉരമെം ജോവൈ, സുരതി നിരതി മൻ പവൻ സമോവൈ
 സുരതി നിരതി മൻ പവൻ പദാർഥ (നാമ) കരോ ഇക്തർയാർ ു
 ദ്വാദസ അൻദൻ സമോയ ലേ, ദില അൻദർ ദീദാർ ു

കബീർ കഹതാ ഹും കഹി ജാതഹും കഹും ബജാ കർ ഡോല ു
 സ്വാംസ ജോ ഖാലി സ്വാംസ ജോ ഖാലി ജാതഹൈ തീൻ ലോക കാ മോല
 കബീർ മാലാ സ്വാംസ ഉസ്വാംസ കീ മേരേംഗേ നിജദാസ ു
 ചൗരാസി (ഭമേ നഹീം കടെ കർമ കീ ഫാംസ ു

ഗുരു നാനക ദേവജീ യുടെ വാണിയിൽ ഉദാഹരണം-

ചഹറളം കാ സംഗ, ചഹളം കാ മീത, ജാമൈ ചാരി ഹടാവൈ നിത
 മൻപവൻ കോരാവൈ ബന്ധ, ലഹേ ത്രികൂടി ത്രിവേണീ സംഘ
 അഖണ്ഡ മണ്ഡല മെ സുന്ന സമാനാ, മൻ പവൻ സച്ഛ ഖണ്ഡ ടിക്കാനാ
 മൂന്നു പ്രാവശ്യം നാമം നൽകുന്നവനാണ് പൂർണ്ണ സത്ഗുരു.
 ശ്വാസക്രിയയോടൊപ്പം സ്മരിക്കുന്നതിനുള്ള രീതിയും പറയണം.
 അപ്പോൾ മാത്രമേ ജീവിക്ക് മോക്ഷം കിട്ടുകയുള്ളൂ. അതായത് പര
 മാത്മാവ് സത്യമാണ്. ശരിക്കും അതുപോലെ പരമാത്മാവുമായുള്ള
 സാക്ഷാത്കാരം (അഭിമുഖം) മോക്ഷം കിട്ടുന്ന രീതി മുതലായവ ആദി
 -അനാദി എന്നിവ സത്യമാണ്. ഇതൊന്നും ഒരിയ്ക്കലും മാറുന്നില്ല.
 ഗരീബദാസ്ജി മഹാരാജ തന്റെ വാക്കുകളിൽ കൂടി പറയുന്നു-

ഭക്തി ബീജ പലയൈ നഹീം, യുഗ ജാഹീ അസംഖ ു
 സാഈ സിർപർ രാഖിയോ, ചൗരാസി നഹിം ശങ്ക ു
 ഘീസാ ആയേ എകോ ദേശ,സേ ഉതരെ എകോ ഘാട ു

സമഞ്ചോം കാമാർഗ ഏകഹൈ, മുർഖ ബാരഹ ബാട ്കൃകബീർ ഭക്തി ബീജ പലയൈ നഹിം, അൻ പടെ ബഹു ബോല ഈ കൻചൻ ബിഷ്ടാ പരെ, ഘടെ ന താകാ മോല ്കൃ വളരെയധികം മഹാപുരുഷന്മാർക്ക് യഥാർഥ നാമത്തെ കുറിച്ച് അറിയില്ല. അവർ മനസിൽ വരുന്ന നാമം പറയുന്നു. അതുകൊണ്ട് സുഖവുമുണ്ടാകില്ല മോക്ഷവും കിട്ടുന്നില്ല. ചിലർ പറയുന്നു തപസ്, ഹവൻ, യജ്ഞം എന്നിവ ചെയ്യണമെന്ന്. ചില മഹാ പുരുഷന്മാർ കണ്ണ, ചെവി, വായ്, എന്നിവ അടച്ച് മനസ്സിൽ ധ്യാനിയ്ക്കാൻ പറയുന്നു. ഇതെല്ലാം തന്നെ അവരവരുടെ മനസിൽ തോന്നിയതുപോലെയാണ്. എന്നാൽ കബീർസാഹിബ്, സന്തഗരീബ് ദാസ മഹാരാജ, ഗുരുനാനക ദേവജി, എന്നിവർ ഇതെല്ലാം തന്നെ എതിർക്കുന്നു. കേവലം ഒരു നാമം ജപിയ്ക്കാനാണവർ പറയുന്നത്. ഒരു നൊസ്ത്രോടമസ് എന്ന് പേരുള്ള ഒരു ഭാവി പ്രവാചകനുമായിരുന്നു. അയാൾ പറഞ്ഞ എല്ലാ ഭാവി പ്രവചനങ്ങളും സത്യമായിരുന്നു. ഏകദേശം നാനൂറ് വർഷം മുൻപ് എഴുതുകയും പറയുകയും ചെയ്തവയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു എന്തെന്നാൽ ക്രിസ്താബ്ദം 2006-ൽ ഒരു ഹിന്ദു സന്ത് പ്രത്യക്ഷപ്പെടും. അതായത് അയാളെക്കുറിച്ച് ലോകം ചർച്ചചെയ്യും. ആ സന്ത് മുസൽമാനായിരിക്കില്ല, ക്രിസ്ത്യാനിയായിരിക്കില്ല അയാൾ വെറും ഹിന്ദുവായിരിക്കും. അയാൾ മുഖാന്തിരം പറയുന്ന ഭക്തിമാർഗ്ഗം എല്ലാത്തിൽ നിന്നും ഭിന്നവും സത്യത്തിനാധാരവും ആയിരിക്കും. അയാളെ അറിവിന്റെ കാര്യത്തിൽ ആർക്കും പരാജയപ്പെടുത്താൻ കഴിയില്ല. 2006-ൽ അയാൾക്ക് 50 നും 60 നും ഇടയ്ക്ക് പ്രായം ഉണ്ടാകും. (സന്ത് രാമപാൽ മഹാരാജിന്റെ ജനനം 1951 സെപ്തംബർ 8- നായിരുന്നു. 2006-ൽ വയസ് 55 ഭവിഷ്യ വാണി ശരിയായിരുന്നു) ആ ഹിന്ദു സന്ത് മുഖാന്തിരം പറഞ്ഞ അറിവ് ജ്ഞാനം ലോകം മുഴുവൻ സ്വീകരിയ്ക്കും. ആ ഹിന്ദു സന്തിന്റെ അധ്യക്ഷതയിൽ ഭാരതത്തിൽ ഭരണം നടക്കും. ആ സന്തിന്റെ ആജ്ഞയിൽ സർവ്വകാര്യവും നടക്കും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹിമ ആകാശത്തിനും മുകളിലായിരിക്കും. നൊസ്ത്രോടമസ് മുഖാന്തിരം പറഞ്ഞ സാങ്കേതിക സന്ത് രാമപാൽജി മഹാരാജ് ആണ്. അദ്ദേഹം 2006-ൽ പ്രസിദ്ധനായി. പക്ഷെ അറിവില്ലാത്തോർ പല അപവാദങ്ങളും പറഞ്ഞ് പ്രസിദ്ധനാക്കി എന്നാൽ സന്തിൽ ഒരു ദോഷവും ഇല്ല.

മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച ലക്ഷണം എല്ലാം തത്വദർഷിയായ സന്തരാമ പാൽ മഹാരാജിൽ കാണാൻ കഴിയും.

സന്ത് ഉപദ്രവത്തിനുള്ള ശിക്ഷ

ആദരണീയനായ ശ്രീബദാസ സാഹേബിന്റെ ജനനം പാവൻ ഗ്രാമത്തിൽ ഛാറ്റാണി ജില്ല-ബുജറിൽ ശ്രീബലരാമജി ധൻഖഡ് (ജാട്ട്) ന്റെ വീട്ടിലായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മ കബീർ പരമേശ്വർ (കവീർദേവ്) സത്ലോകത്തിൽ നിന്ന് (ഋതധാമത്തിൽ) ക്രിസ്താബ്ദം 1727 -ൽ ശരീരത്തോടു കൂടി വന്ന് കണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവൻ

സന്ലോകത്തിലേയ്ക്ക് കൊണ്ടുപോയിരുന്നു. കുടുംബാംഗങ്ങൾ ഗരീബദാസിന്റെ മുതശരീരം ചിതയിൽ വെച്ചു. ആസമയത്ത് കവിർദേവ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവൻ തിരികെ ശരീരത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചു. അതിനുശേഷം ആദരണീയനായ ഗരീബദാസജീയും പരമപൂജ്യനായ കവിർദേവ് (കബീർ പരമേശ്വർ) നെ സ്വന്തം കണ്ണുകളാൽ കണ്ട കാഴ്ചയുടെ മാഹാത്മ്യം ജനങ്ങളെ പറഞ്ഞു കേൾപ്പിയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി. ദുഃഖിതരായ ഏതെങ്കിലും ഒരാൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശം സ്വീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ (ശിഷ്യത്വം) അയാൾ സുഖം അനുഭവിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വർദ്ധിച്ചു വന്ന മാഹാത്മ്യം തത്പരജ്ഞാനത്തിന്റെയും മുൻപിൽ മറ്റു ഗുരുക്കന്മാർ അവരുടെ അപൂർണ്ണ ജ്ഞാനത്തിന്റെ കള്ളി വെളിച്ചത്തായി. ചുറ്റുപാടുമുള്ള ഇത്തരം കള്ള സന്യാസിമാർ, ഗുരുക്കന്മാർ അദ്ദേഹത്തോട് അസുയാലുക്കളായി തീർന്നു. ചുറ്റിനുമുള്ള പ്രധാനപ്പെട്ട ചൗധരിമാരെ അവർ തെറ്റായി പലതും പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ചുറ്റിനുമുള്ള സാധാരണ വ്യക്തികൾ പ്രഭു കബീറിന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട കുട്ടിയായ ആദരണീയ ഗരീബദാസിനെ വെറുക്കാൻ തുടങ്ങി.

ഡൽഹിയിലെ വാജീദ്പൂർ ഗ്രാമത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനൊരു ശിഷ്യനുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനേയും ഗ്രാമത്തിലെ എല്ലാവരും വെറുത്തിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപേക്ഷ അനുസരിച്ച് ഗരീബദാസ് കുറച്ചുദിവസം വാജീദ്പൂർ ഗ്രാമത്തിൽ തങ്ങി. ആസമയത്ത് വെട്ടുകിളി ശല്യം അടുത്തുള്ള ഗ്രാമത്തിൽ കൂടുതലായിരുന്നു. അവരുടെ വയലുകളിൽ നിന്ന് 'ബാജറ' മുഴുവൻ അവ നശിപ്പിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഗരീബദാസിന്റെ ശിഷ്യന്റെ വയലിൽ മാത്രം അവ ഒരു നഷ്ടവും വരുത്തിയിരുന്നില്ല. അങ്ങനെ എല്ലാ ഗ്രാമവാസികളും സന് ഗരീബദാസിന്റെ മഹിമയിൽ ആകൃഷ്ടരായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജ്ഞാനോപദേശം സ്വീകരിച്ച് അവർ സ്വയം സന്തോഷ സുഖമനുഭവിച്ചു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശം അനുസരിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭക്തർ ബാജറ ഗ്രാമം മുഴുവൻ വിതരണം ചെയ്തു. ഗരീബദാസ് പല തവണ വിലക്കിയിട്ടും കുറച്ചു ബാജറ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാളവണ്ടിയിൽ വെച്ച് അവർ പറഞ്ഞു എല്ലാ പൗർണ്ണമി ദിവസത്തിലും താങ്കളുടെ ഓടാരത്തിൽ കുറച്ചു ധാന്യം ഈ ഭക്തന്റെ വകയായിട്ടുണ്ടാകും. ഭക്തരുടെ ശ്രദ്ധയോടു കൂടിയ ഭക്തിയെ അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചു. (ആദരണീയനായ ഗരീബദാസിന് 4 ആൺകുട്ടികളും രണ്ടു പെൺകുട്ടികളുമായിരുന്നു സന്താനങ്ങൾ, ഏകദേശം 1300 ഏക്കർ ഭൂമിയുടെ അവകാശിയായിരുന്നു). ആകാളവണ്ടിയിൽ ഇരുന്ന് അദ്ദേഹം തന്റെ ഗ്രാമമായ ചൗധാനിയിലേയ്ക്ക് പോയി. വഴിയിലെ ഗ്രാമമായ കാണൗന്ദായ്ക്ക് അടുക്കൽ കാളവണ്ടി എത്തിയപ്പോൾ മുൻകൂട്ടി തീരുമാനിച്ച ഗുഡാലോചന പ്രകാരം സ്വാർഥരായ ഗുരുക്കന്മാർ സന് ഗരീബദാസിനെ വളഞ്ഞു. ബാജറ മുഴുവൻ അവർ കൊള്ളയടിച്ചു. ആഗ്രാമത്തിലെ ചൗധരിയായ ഹാജുരാമൻ ചരിക്കാരയ്ക്ക് സൂചന കിട്ടി ഒരു

ഹിന്ദുധർമ്മ ദ്രോഹിയെ പിടിച്ചു എന്ന് ചൗധരി ഛാജുരാമിന്റെ ആജ്ഞ അനുസരിച്ച് അദ്ദേഹത്തെ ചൗപാടിൽ ബന്ധിയാക്കി. ചൗധരി ഛാജുരാമിന് സർക്കാർ തലത്തിൽ ചില നിയമജ്ഞരുമായി ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. 6 മാസത്തെ ശിക്ഷയും 500 രൂപയുടെ പിഴയും മഹാദോഷിക്ക് ജയിൽശിക്ഷയായി വിധിച്ചു. ആ മത വിരോധികളായ അജ്ഞാനികളായ കോൺട്രാക്ടർമാർ (ഗുരുക്കന്മാരും, ആചാര്യന്മാരും) മുഖാന്തിരം നേരത്തെ തന്നെ പലവിധ ആരോപണങ്ങളും ഗവൺമെന്റിനെപ്പറ്റി ചൗധരി ഛാജുരാമന്മാർക്കുവേണ്ടി യാചിച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണദ്ദേഹത്തെ കാലിൽ ബന്ധിപ്പിച്ചത് (കാലിൽ ബന്ധിപ്പിക്കുകയെന്ന് പറഞ്ഞാൽ ഒരു തരത്തിലുള്ള കടുത്ത കാരാഗൃഹ ശിക്ഷയാണ്. രണ്ടു കാലുകളിലേയും മുട്ടിന് മേൽ രണ്ടു വലിയ തടി കഷണം ബന്ധിപ്പിക്കുകയും കൈകൾ പുറകിൽ കെട്ടിവയ്ക്കുകയും ചെയ്യും. അതുകൊണ്ട് ആ വ്യക്തിക്ക് ഇരിയ്ക്കാൻ കഴിയില്ല. വളരെയധികം വേദന അനുഭവിയ്ക്കുന്നതിനോടൊപ്പം കാലുകളിൽ നീർ വരുകയും ചെയ്യും.) കാളവണ്ടിക്കാരൻ വെറും വണ്ടിയുമായി വാജിദപൂർ ഗ്രാമത്തിൽ തിരികെ പോയി. വാജിദപൂർ ഗ്രാമം കാണൂന്ദാഗ്രാമത്തിൽ നിന്നും പത്ത് കിലോമീറ്റർ ദൂരത്തായിരുന്നു. വിവരം അറിഞ്ഞ ഉടനെ തന്നെ വാജിദപൂരത്തിലുള്ള കുറേ പ്രധാന വ്യക്തികൾ കാണൂന്ദാ ഗ്രാമത്തിലെത്തി ചൗധരിഛാജുരാമിനോട് വളരെയധികം കേണപേക്ഷിച്ചു. ഇത് വെറും സാധാരണ വ്യക്തിയല്ല. പരമശക്തിമാനായ വ്യക്തിയാണ്. താങ്കൾ അദ്ദേഹത്തിനോട് മാപ്പ് അപേക്ഷിയ്ക്കണം. ചൗധരിഛാജുരാമൻ ബുദ്ധിമാനും ദയാലുവും വിനയഹൃദയനുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ആസാർഥരായ പ്രഭുക്കളുടെ -ഗുരുക്കന്മാരുടെ -കള്ളക്കഥകൾ കേട്ട് ഭ്രമവാന്ത് പ്രിയപ്പെട്ട കുട്ടിയായ ആദരണീയ ഗവൺ മെന്റിനെ വളരെയധികം ഉപദ്രവിച്ചു. കാരണം കൂടാതെ, കാര്യം അറിയാതെ ശിക്ഷിച്ചു. ഒടുവിൽ വാജിദപൂരിലെ ഭക്തന്മാരുടെ അപേക്ഷ മാനിച്ച് ആദരണീയനായ ഗവൺമെന്റിനെ മോചിപ്പിച്ചു. ഗവൺമെന്റിന്റേതല്ല. അദ്ദേഹം തന്റെ ഗ്രാമമായ ഛാജുരാമിയിലേക്കു പോയി. കുറച്ചു ദിവസങ്ങൾക്കു ശേഷം ചൗധരിഛാജുരാമൻ രാവിലെ തന്റെ ദിന കൃത്യങ്ങൾക്കായി പുറത്തിറങ്ങി. ശൗചത്തിന് ശേഷം വൃത്തിയാക്കാനായി (കക്കൂസിൽ പോയശേഷം) കുളക്കരയിലെത്തി. അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ രണ്ടുകൈകളും രണ്ട് കുതിര സവാരിക്കാർ വെട്ടി. അവർ ഉടൻ തന്നെ അപ്രത്യക്ഷരാവുകയും ചെയ്തു. ഈ കാഴ്ച ആ കുളക്കരയിലുണ്ടായിരുന്ന പലരും കണ്ടു. എത്ര ശ്രമിച്ചിട്ടും രക്തം വാർന്നു കൊണ്ടിരുന്നു ഒപ്പം വലിയ വേദനയും. കുറേ ദിവസങ്ങളോളം അയാൾ ഉറക്കെ കരഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നു. പിന്നെ ഒരാൾ പറഞ്ഞു ഗവൺമെന്റിന്റെ അടുക്കൽ പോയി ക്ഷമചോദിക്കാൻ. അദ്ദേഹം ദയാലുവാണ്. ഒടുവിൽ ചൗധരിയെ കുതിരപ്പുറത്തിരുത്തി കൂടുംബം ഛാജുരാമി ഗ്രാമത്തിലെത്തി. ഗവൺമെന്റിന്റെ അടുക്കലേത്തിയ ഉടനെ ചൗധരി ഛാജുരാമൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാൽക്കൽ സാഷ്ടാംഗം വീണ് മാപ്പ് അപേ

ക്ഷിച്ചു. സന്തഗരീബദാസ് അദ്ദേഹത്തെ ആശീർവദിച്ചു നാമോപദേശം നൽകി. ആ ജീവനാനും ഭക്തിയോടെ ഇരിക്കാൻ പറഞ്ഞു. ചൗധരി പറഞ്ഞു ഞാൻ താങ്കളിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു.

എനിയ്ക്ക് അറിയില്ലായിരുന്നു. താങ്കൾ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവാണെന്ന്. ഗരീബദാസ പറഞ്ഞു ഞാൻ പൂർണ്ണ പരമാത്മാ കബീർദാസ അയച്ച അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദാസനാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശക്തിയാൽ എല്ലാം ഭേദമാകും. ഞാൻ നിങ്ങളെ ഒരിക്കലും ശപിച്ചിട്ടില്ല. താങ്കൾ ചെയ്ത പ്രവർത്തിയുടെ ഫലം താങ്കൾക്ക് കിട്ടി. ഒരു പക്ഷെ ഇവിടെ വരാതിരുന്നെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിന് ഇനിയും പലതും അനുഭവിയ്ക്കേണ്ടി വന്നേനെ. ഇനി അതുണ്ടാകില്ല. കാരണം നിങ്ങൾ എന്റെ ഉപദേശം സ്വീകരിച്ചു എന്റെ ശിഷ്യത്വം സ്വീകരിച്ചു. ചൗധരി ഛാജുരാമൻ കുടുംബത്തിലെ എല്ലാവരെയും കൊണ്ട് നാമോപദേശം സ്വീകരിച്ചു. ശിഷ്യരായി. ഇന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങൾ ഗരീബദാസിന്റെ പരമ്പരാഗത പുജകൾ ചെയ്യുന്നു. ഏകദേശം കുറേ കുടുംബങ്ങൾ ഉണ്ട്. അവരെ ഛാജുവാടാ എന്നാണ് പറയുന്നത്. എന്തെന്നാൽ-

തുമനെ ഉസ ദർഗാഹ കാ മഹൽ നാ ദേഖ്യാ ്യ
ധർമ്മരായ കെ തില-തില കാ ലേഖ ്യ
രാമ കഹൈ മേരേ സാധ കോ, ദുഃഖ നാ ദീ ജോ കോഎ ്യ
സാധ ദുഃഖായ മൈം ദുഃഖി, മേരാ ആപാദീ ദുഃഖി ഹോയ ്യ
ഹിരണ്യകശിപു ഉദര (പേട) വിദാരിയാ, മൈം ഹീ മാരയാ കംശ
ജോമേരേ സാധു കോ സതാവൈ, വാകാ ഖോ-ദു വംശ
സാധ സതാവൻ കോടി പാപാഹൈ, അൻഗീൻ ഹത്യാ അപരാധ
ദുർവാസാ കീ കല്പ കാലസേ, പ്രലയ ഹോഗയേ യാദവ

മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച വാണിയിൽ കൂടി ഗരീബദാസ സാഹേബ് തെളിവുകൾ നൽകുന്നു എന്തെന്നാൽ പരമേശ്വർ പറയുന്നു എന്റെ സന്തിനെ വേദനിപ്പിയ്ക്കരുത്. ആരാനോ എന്റെ സന്തിനെ വേദനിപ്പിക്കുന്നുവോ അവർ മനസിലാക്കണം എന്നേയാണ് വേദനിപ്പിയ്ക്കുന്നതെന്ന്. എന്റെ ഭക്തനായ പ്രഹ്ലാദനെ വേദനിപ്പിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ ഹിരണ്യകശിപുവിന്റെ വയറു കീറി, ഞാൻ തന്നെയാണ് കംസനെ കൊന്നത്. ആരാനോ എന്റെ സന്യാസിയെ ദുഃഖിപ്പിക്കുന്നുവോ ഞാൻ അവരുടെ വംശം ഇല്ലാതാക്കും. അതുകൊണ്ട് സന്മാരെ, സന്യാസിമാരെ വേദനിപ്പിച്ചാൽ കോടി പാപമായിരിക്കും ഫലം. ഇങ്ങിനെ എണ്ണമറ്റ കൊലപാതകങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ആ അജ്ഞരായ ആളുകൾക്ക് പരമാത്മാവിന്റെ ഭരണഘടന അറിയില്ല. അതുകൊണ്ടാണീ തെറ്റുകൾ ചെയ്യുന്നത്. പിന്നീട് അവർ ശിക്ഷക്ക് വിധേയരായിത്തീരുന്നു. സന്യാസിമാരെ ഉപദ്രവിയ്ക്കുന്നവർക്ക് താഴെ പറയുന്ന ശിക്ഷകൾ കിട്ടുന്നതാണ്.

ഏതെങ്കിലും ഒരാൾ മറ്റൊരാളെ കൊന്നാൽ അടുത്ത ജന്മത്തിൽ തിരിച്ച് കൊല നടത്തി ആ പാപം തീർക്കുന്നു. എന്നാൽ സന്യാസിമാരെ ഉപദ്രവിച്ചാൽ വളരെയധികം പാപം ലഭിക്കും. അതു ജന്മജന്മാന്തരങ്ങളോളം നിലനിൽക്കും. സത്ഗുരു തന്റെ വാണിയിൽ കൂടി പറയുന്നു.

അർധമുഖി ഗർഭ ഭവാസ മൊ ഹർദ്ദമ ബാരം ബാർ

..... ഭൃത പിശാച കീ ജബ ലഗ സൃഷ്ടി സംഹാർ ു

ഇത്തരം തെറ്റുകൾ ചെയ്യുന്നവർക്ക് പരമേശ്വർ പലവിധ ജീവികളുടെ യോനിയിൽ പല ആവർത്തി അമ്മയുടെ ഗർഭം ധരിയ്ക്കേണ്ടി വരുന്നു. അതായത് അവർ ജന്മമെടുക്കുമ്പോൾ പല ആവർത്തി മരിക്കും. സൃഷ്ടിയും പ്രളയവും ഉണ്ടാകാതിരിയ്ക്കുന്നിടത്തോളം കാലം ഭൃത- പിശാചുകളുടെ യോനികളിൽ ഗർഭസ്ഥരായി വളരെയധികം കഷ്ടപ്പാടുകൾ സഹിയ്ക്കേണ്ടി വരും. അതുവരെ പരമേശ്വർ അവരോട് ക്ഷമിയ്ക്കില്ല. ഒരിയ്ക്കൽ ദുർവ്വാസാവ് മുനി അഭിമാനം രക്ഷിയ്ക്കാനായി അംബ്രീഷ് രാജാവിനെ കൊല്ലാനായി തന്റെ ശക്തിയാൽ സുദർശനചക്രം വിട്ടു. സുദർശൻ ചക്രം ആംബ്രീഷിന്റെ പാദങ്ങളെ സ്പർശിച്ച് തിരിച്ച് ദുർവ്വാസാവിനെ കൊല്ലാനായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കലേയ്ക്ക് വന്നു. ദുർവ്വാസാവ് വിചാരിച്ചു ചെയ്തതു വളരെ തെറ്റായി പോയി എന്ന്. പക്ഷെ ആലോചിച്ച് നിലക്കാൻ സമയമുണ്ടായില്ല. ദുർവ്വാസാവ് സുദർശൻ ചക്രത്തിന് മുൻപേ ഓടി കൊണ്ടേയിരുന്നു. ഓടി-ഓടി ബ്രഹ്മാവിന്റെ അടുക്കലെത്തി രക്ഷിയ്ക്കാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു. ബ്രഹ്മാവ് പറഞ്ഞു ഇത് എനിയ്ക്ക് അസാധ്യമാണ്. നിങ്ങൾ എത്രയും വേഗം ഭഗവാൻ ശിവന്റെ അടുക്കൽ പോകൂ. അദ്ദേഹം ഒരുപക്ഷേ നിങ്ങളെ രക്ഷിച്ചേയ്ക്കും. ഇതുകേട്ടയുടനെ ദുർവ്വാസാവ് മഹർഷി ഭഗവാൻ ശിവന്റെയടുക്കലേയ്ക്ക് ഓടി എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു ദേവു ചെയ്തു നിങ്ങളെന്നെ ഈ സുദർശന ചക്രത്തിൽ നിന്നും രക്ഷിക്കൂ. പക്ഷെ ഭഗവാൻ ശിവനും ബ്രഹ്മാവിനെ പോലെ കൈയ്യൊഴിഞ്ഞു. ഭഗവാൻ ശിവൻ പറഞ്ഞു എനിയ്ക്കസാധ്യമാണ്. നിങ്ങൾ വിഷ്ണുവിന്റെ അടുക്കൽ പോകൂ. ഒരു പക്ഷേ വിഷ്ണുവിന് നിങ്ങളെ സഹായിക്കാൻ കഴിയും. അതുകേട്ടിട്ട് മുനി ദുർവ്വാസാവ് വിഷ്ണുവിന്റെ അടുക്കലെത്തി പ്രാർത്ഥിച്ചു. നിങ്ങൾക്കു മാത്രമേ എന്നെ ഈ സുദർശന ചക്രത്തിൽ നിന്നും രക്ഷിയ്ക്കാൻ കഴിയൂ. എന്നെ രക്ഷിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഇതെന്നെ കൊല്ലും. അതുകേട്ട് ഭഗവാൻ വിഷ്ണു പറഞ്ഞു ഈ സുദർശന ചക്രം താങ്കളെ എന്തിനാണ് കൊല്ലുന്നത്? ദുർവ്വാസാവ് മുനി നടന്ന കഥയെല്ലാം വിവരിച്ചു. അപ്പോൾ ഭഗവാൻ വിഷ്ണു പറഞ്ഞു നിങ്ങൾ പോയി ആംബ്രീഷ് രാജാവിന്റെ പാദങ്ങളിൽ വീണ് മാപ്പപേക്ഷിക്കൂ എങ്കിൽ ഈ സുദർശന ചക്രത്തിൽ നിന്നും രക്ഷനേടാം. അതല്ലാതെ നിങ്ങളെ രക്ഷിയ്ക്കാൻ ഒരു ദേവനും സാധ്യമല്ല. ഇതല്ലാതെ മറ്റൊരു മാർഗ്ഗവും ഇല്ല. മരിയ്ക്കാൻ പോകുന്നവൻ ഭയം കൊണ്ട് എന്തിനും തയ്യാറാകും. കേട്ട ഉടനെ ദുർവ്വാസാവ് മഹർഷി ആംബ്രീഷിന്റെ അടുക്കലെത്തി പാദങ്ങളിൽ വീണ് ഹൃദയം കൊണ്ട് മാപ്പപേക്ഷിച്ചു. അപ്പോൾ ആംബ്രീഷ് രാജാവ് സുദർശൻ ചക്രത്തെ തന്റെ കൈകൾ കൊണ്ട് പിടിച്ച് ദുർവ്വാസാവിന് തിരിച്ചു നൽകി. എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു. മുനിമാരോട് തെറ്റായി പെരുമാറരുത്. അതിന്റെ പരിണിത ഫലം ഭയങ്കരമായിരിക്കും.

“ശ്രീകൃഷ്ണ ഗുരു കബനി ഹൂഈ ഔർ ബചേഗാ കൗൻ”

ശ്രീ കൃഷ്ണന്റെ ഗുരുവായ ശ്രീ ദുർവ്വാസാവ് ഋഷിയുടെ അവസ്ഥ ഇതാണെങ്കിൽ പിന്നെ സാധാരണ മനുഷ്യന്റെ കഥ പറയണോ? അവരെ ആർ രക്ഷിയ്ക്കും

വഴിതെറ്റിയവർക്കു മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം “ഭക്ത സമാജ പ്രഭു കീ വാസ്തവിക ഭക്തി സേ കോസോം ദുർ”

സത് ലോക ആശ്രമ കരൗമാ, ജില്ലാ-രോഹതക, ഹരിയാനയിൽ കവിർദേവ് (കബീർ പരമേശ്വർ) ന്റെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ദിവസത്തെ ആസ്പദമാക്കി നടക്കുന്ന അഞ്ചുദിവസത്തെ (2005 ജൂൺ 18 മുതൽ 25 വരെ) സത് സംഗസമാരോഹത്തിൽ ഭക്തഞ്ച സന്ത സിംഹ സൈനി തന്റെ കഥ വിവരിച്ചു. ആ കഥ ചുവടെ ചേർക്കുന്നു.

“പ്രഭു പ്യാസേ ഭക്ത ബസന്ത സിംഹസൈനിക്ക് വഴികാട്ടി”

ഞാൻ ബസന്തസിംഹസൈനി. ഹരിയാനയിലെ രോഹതക് ജില്ലയിലെ ഗാന്ധാരാ ഗ്രാമത്തിൽ വസിക്കുന്നു. പഴയ അഡ്രസ് മ.ന.എസ് 161. പാണ്ഡവ നഗർ, മദർഡയറിക്ക് സമീപം. യമുനാപാർ, ദില്ലി 92 ൽ താമസിച്ചിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിൽ ദുഃഖങ്ങളുടെ ഒരു പർവ്വതം തന്നെയായിരുന്നു. എന്നിട്ടും പരമാത്മാവിനെ കണ്ടെത്താനും ദുഃഖങ്ങൾക്ക് പരിഹാരം കാണാനുമായി സന്ത്, മഹന്ത്മാരുടെ അടുക്കൽ പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു. പക്ഷെ എവിടെയും ദുഃഖത്തിന് പരിഹാരം കണ്ടെത്താൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അവസാനം ആസാരാംബാപ്പു സന്തിന്റെ അടുക്കലേത്തി. ആ സമയത്ത് ബാപ്പുജിയുടെ സംഗത് ജില്ലയിൽ ഏകദേശം ഒരായിരം ഉണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് വളരെയടുത്ത് നിന്ന് കാണാനുള്ള അവസരമുണ്ടായി. ഞാനെന്റെ ദുഃഖങ്ങളും പരമാത്മാവിനെ കണ്ടെത്താനുള്ള ആഗ്രഹവും അറിയിച്ചു. അദ്ദേഹം ഞങ്ങൾക്ക് 7 മന്ത്രം (ഓଁ ഗുരു ഓଁ ഓଁ ഐം നമഃ നമ ശിവായ, ഓଁ നമോ ഭഗവതേ വാസുദേവായ, ഹ്രീം രാമായ നമഃ ഉം ഗായത്രി മന്ത്രവും) പറഞ്ഞു തന്നു. ഇതിൽ ഒരേണ്ണം തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ പറഞ്ഞു. ഒരേണ്ണം ‘സോഹം’ മന്ത്രശ്വാസത്തിൽ കൂടി ‘സോ’ അകത്തേയ്ക്കും ‘ഹം’ പുറത്തേയ്ക്കും ജിപിയ്ക്കാൻ പറഞ്ഞു. ഏകാദശി, പൗർണ്ണമി വ്രതം, തിങ്കളാഴ്ച വ്രതം, അഷ്ടമി വ്രതം എന്നിവയും നോക്കാൻ പറഞ്ഞു. കൂടുതലായും ത്രിബന്ധ പ്രാണായാമം, സിദ്ധാസനത്തിൽ ഇരുന്ന് ധ്യാനിയ്ക്കാനും പറഞ്ഞു. ഞാൻ മന്ത്രം വാങ്ങി ദുഃഖം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുൻപിൽ കരഞ്ഞു പറഞ്ഞു. എന്റെ വലിയച്ഛൻ 40 വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപ് മരിച്ചു പോയിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ വലിയ പ്രേതമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം എന്റെ രണ്ടു സഹോദരന്മാരെ കൊന്നു. എട്ട്-പത്ത് എരുമകളെ കൊന്നു. അഞ്ച് ആറ് പശുക്കളെ കൊന്നു. പശുക്കളുടെ ഒരു കുട്ടിയും ജീവിക്കുന്നില്ല. വീട്ടിലെ എല്ലാവർക്കും എന്തെങ്കിലും

അസുഖം എപ്പോഴും ഉണ്ട്. ഇപ്പോൾ പറയുകയാണ് എന്റെ അച്ഛനെയും കൊല്ലുമെന്ന്. ഞാൻ ബാപ്റ്റിസ്മിയോട് അപേക്ഷിച്ചു എങ്ങിനെ എങ്കിലും എന്നേ രക്ഷിയ്ക്കണം. പക്ഷെ ആ പ്രേതം ആറ് മാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ എന്റെ അച്ഛനെയും കൊണ്ടുപോയി. ബാപ്റ്റിസ്മി പറഞ്ഞു സംഭവിയ്ക്കേണ്ടത് സംഭവിക്കുകയു തന്നെ ചെയ്യും. പശുക്കൾ ചാകുന്നത്, ധനനഷ്ടം, അസുഖം ഇതൊക്കെ പാപഫലങ്ങളാണ്. ശാരീരികവും മാനസികവും ആയ പ്രാരാബ്ദം ജീവികളുടെ പാപ ഫലങ്ങളാണ്. അതൊക്കെ അനുഭവിയ്ക്കുക തന്നെ വേണം. നിങ്ങൾ പുജ ചെയ്യൂ. ഭക്തനാകാൻ ശ്രമിക്കൂ. ഞാൻ പരമാത്മാവിനെ പ്രാപിക്കുന്നതിൽ മുഴുകി. ബാപ്റ്റിസ്മി പറഞ്ഞതിന് ശേഷം പരമാത്മാവിനെ പ്രാപിക്കാനായി ശ്രദ്ധയോടെ ഭക്തിയിൽ മുഴുകി. ഞാനാദ്യം ശ്രീ ആസാരാം ബാപ്റ്റിസ്മിയുടെ ആശ്രമത്തിൽ ഡൽഹിയിൽ 40 ദിവസം അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ മഹത് നരേന്ദ്ര ബ്രഹ്മചാരിയുടെ നിർദ്ദേശ പ്രകാരം ചെയ്തു. അതിന് ശേഷം 40 ദിവസത്തെ 6 അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ ആസാരാം ബാബുവിന്റെ ആശ്രമം പൻചേഡരതലാമ മധ്യപ്രദേശ് മഹത് കാകാജിയുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ ചെയ്തു. അതിനുശേഷം രണ്ട് അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ ആശ്രമം സബർമതി അഹമ്മദാബാദ് ഗുജറാത്തിലെ മൗന അമ്പലത്തിൽ ചെയ്തു. അവിടെ വച്ച് ആസാരാംബാബുജിയുമായി നന്നായി സംസാരിയ്ക്കാനുള്ള അവസരം കിട്ടി. അപ്പോൾ ഞാൻ ബാപ്റ്റിസ്മിയോട് ചോദിച്ചു ഏത് പരമാത്മാവിനെ പ്രാപിയ്ക്കാനാണ് ഞാനും ഭക്തജനങ്ങളും സമൂഹവും ശ്രമിക്കുന്നത്? ആ പരമാത്മാവ് ആരാണ്? എങ്ങിനെ ഇരിക്കും? എവിടെ താമസിക്കുന്നു? ദയവുചെയ്ത് എന്റെ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് മറുപടി പറയണം.

ഇതുകേട്ടിട്ട് ബാപ്റ്റിസ്മി പറഞ്ഞു നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചിരിക്കൂ എല്ലാവിധവരവും കിട്ടും. എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു ഗീതയിലെ ഒരധ്യായം ദിവസേന വായിയ്ക്കണം എപ്പോഴെങ്കിലും എന്നേ ദർശിയ്ക്കണമെങ്കിൽ ഒരു ക്രിയ (പ്രവർത്തി) പറഞ്ഞു തരാം. മൂന്നു ദിവസം വരെ ഒരു മുറിയിൽ അടഞ്ഞിരിയ്ക്കണം. മുറി അടയ്ക്കുന്നതിന് മുൻപ് ആദ്യദിവസം ഭക്ഷണം വെള്ളം ഇവ ഉപയോഗിയ്ക്കണം, എന്തെന്നാൽ വൈകുന്നേരം വരെ ബാത്തുറുമിലോ, ലട്രിനിലും പോകാതിരിയ്ക്കാനായി അതിൽ നിന്നും മോചനം കിട്ടാനായി മൂന്നു ദിവസം വരെ ഭക്ഷണം പാടില്ല. പുറത്തിറങ്ങാനും പാടില്ല. മുറിയ്ക്കുള്ളിൽ തന്നെയിരിക്കണം. 'താടക' ചെയ്യണം. വീട്ടിൽ ചെന്ന ഞാനിത് മൂന്നു പ്രവാശ്യം ചെയ്തു. പക്ഷെ എനിക്ക് ബാപ്റ്റിസ്മിയുടെ ദർശനമുണ്ടായില്ല. അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ കാരണം ജീവനും മരണവുമായുള്ള വെല്ലുവിളിയിൽ രോഗങ്ങൾ മുർച്ഛിച്ചു. എന്നിട്ടും പരമാത്മാവിനെ കാണാനുള്ള വെമ്പലിൽ മുഴുകി.

2000 ആണ്ട് സെപ്റ്റംബർ മാസം സന്ത് രാമപാൽദാസ് മഹാരാജിന്റെ സത് സംഗം കാർമ്മണ്ഡി രോഹതകിൽ ഉണ്ടെന്ന് കേട്ടു. അദ്ദേഹം തത്വജ്ഞാനത്തിന്റെ ആധാരത്തിൽ ഗീത കേൾപ്പിക്കുകയാ

യിരുന്നു. അതിന് ശേഷം ഗീത ചൊല്ലുന്നതിന് മനസിൽ തോന്നി. ഗീതയിൽ ഭഗവാൻ എന്താണ് പറയുന്നത്. ബാപ്റ്റിസ്മം എന്താണ് പറഞ്ഞത്. വാസ്തവത്തിൽ ഭഗവാൻ വിരുദ്ധമായ പുജകളാണ് ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. സന്തരാമപാൽ മുഖാന്തിരം പറഞ്ഞ ഗീതയുടെ വിവർത്തനം മനസിലാക്കി എന്റെ അന്തരാത്മാവ് കരഞ്ഞു തുടങ്ങി. തിരിച്ചു ബാപ്റ്റിസ്മിയുടെ അടുക്കലെത്തി എല്ലാ സംശയങ്ങളും ചോദിയ്ക്കണമെന്ന് തോന്നി. ഞാൻ ഗീതയുമായി ബാപ്റ്റിസ്മിയുടെ അടുക്കലെത്തി, ഗീത കാണിച്ചു കൊണ്ട് എല്ലാ സംശയങ്ങളും ചോദിച്ചു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം ഒരു സംശയത്തിനും മറുപടി പറഞ്ഞില്ല. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിനോട് പറഞ്ഞു ബാപ്റ്റിസ്മം താങ്കൾക്ക് പരമാത്മാവിനെ കുറിച്ച് വിവരമില്ലെങ്കിൽ താങ്കൾ എന്തിന് ഭക്തരെ ചുറ്റിക്കുന്നു. ഇതു പറഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം എന്നോട് ദേഷ്യത്തോടെ പറഞ്ഞു എന്തിനാലോ ഭക്തിയെക്കുറിച്ച് ? ഞാൻ കരഞ്ഞു കൊണ്ട് എണീറ്റ് വീട്ടിലേയ്ക്കു പോയി. പരമാത്മാവിനെ പ്രാപിക്കാതെ ദുഃഖിച്ച് ഹാരുപിയായ പല അനുഷ്ഠാനങ്ങളും ചെയ്തതിന്റെ പേരിൽ ശരീരം വളരെ ദുർബലമായി മരണാസന്ന നിലയിലെത്തി. പിന്നീട് മറ്റുള്ള സന്തരാമർ (രാധാ സാമി പൻഥ, ധൻധൻ സത്ഗുരു, ശ്രീസത്രാമപാൽജി മഹാരാജ്, ശ്രീ ബാലയോഗേശ്വർജി മഹാരാജ്, ദിവ്യജ്യോതി, ബ്രഹ്മകുമാരി, നിരങ്കാരി മിഷൻ, ജയഗുരുദേവ മഥുര എന്നിവർ)യുടെ അടുക്കൽ പോയി വെറുതെ അലഞ്ഞു നടന്നു. ആരും തന്നെ നിർണ്ണായകമായ അറിവ് സന്തരാമപാൽ മഹാരാജിനെ പോലെ പറഞ്ഞു തന്നില്ല. ആർക്കും തന്നെ നല്ല അറിവുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഞാൻ പശ്ചാത്തപിച്ചു ഈ സമയത്ത് ഭൂമിയിൽ ഇങ്ങിനെ ഒരു സന്തില്ലല്ലോ എന്തെന്നാൽ പരമാത്മാവിനെ പ്രാപിച്ചതായി. ഇത് പറഞ്ഞു തരാൻ ആരാണ് പരമാത്മാവ്? എങ്ങനെയിരിക്കും? എവിടെ വസിക്കുന്നു? ഇത് ആലോചിച്ച് രാത്രി മുഴുവൻ ഏങ്ങിയേങ്ങി കരഞ്ഞു. സന്തരാമപാൽയുടെ വിശ്വാസം നശിച്ചു. ആസാരാമിനെ പോലുള്ള സുപ്രസിദ്ധരായ സന്തരാമർ പോലും ശാസ്ത്രവിരുദ്ധ പുജകൾ തോന്നിയതുപോലെ ചെയ്തിപ്പിക്കുകയാണല്ലോ എന്ന് വിചാരിച്ചു. അങ്ങിനെയെങ്കിൽ ഏത് സന്തിനെയാണ് വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയുക. സന്തരാമപാൽജി അറിവന്റെ ശ്രേഷ്ഠതയെക്കുറിച്ച് പറയുന്നു. പക്ഷെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ ജനസമൂഹം വളരെ കുറവാണ്. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം പൂർണ്ണ സന്തരാമപാൽജി ആണോ? ഈ സംശയം മനസിലുദിച്ചു. കുറച്ചു ദിവസങ്ങൾക്കു ശേഷം സന്തരാമപാൽജി മഹാരാജിന്റെ ഒരു ശിഷ്യനെ എന്റെ ഗ്രാമത്തിൽ കണ്ടുമുട്ടി. എന്റെ കഥ കേട്ടിട്ട് അദ്ദേഹം എന്നെ വീണ്ടും പരമാത്മാവ് പൂർണ്ണ സന്തരാമപാൽജി മഹാരാജിന്റെ സന്തരാമപാൽജിയിൽ രണ്ടാമതും കൊണ്ടുപോയി. ഞാനൊരു മണിക്കൂർ നേരം സന്തരാമപാൽജി കേട്ടു. അതിന് ശേഷം കരഞ്ഞുകൊണ്ട് മഹാരാജിന്റെ അടുക്കലെത്തി. അദ്ദേഹം എന്നെ നെഞ്ചോട് ചേർത്ത് ആലിംഗനം ചെയ്തുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു ഏത് സന്തിന്റെ അടുക്കൽ പോയാലും അവർ ശാസ്ത്ര വിരു

ലുപുജകൾ തോന്നിയതുപോലെ ചെയ്യിപ്പിക്കും. ഇതൊക്കെ അദ്ദേഹത്തിന് നേരത്തെ അറിയാമായിരുന്നു. എന്റെ സംശയങ്ങൾക്ക് മറുപടി - സമാധാനം - സന്തരാമപാൽജി മഹാരാജ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാദങ്ങൾക്കരികിൽ ഇരുത്തി പറഞ്ഞു തന്നു. തത്വദർശി സന്ത് രാമപാൽജി മഹാരാജ് പറഞ്ഞു പവിത്രഗീത അധ്യായം 9 മന്ത്രം 25 -ൽ പിതൃപുജ അതായത് ശ്രാദ്ധം നിഷേധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചെയ്യാൻ പാടില്ലാ എന്ന് പറയുന്നു. മറ്റ് ദേവീദേവന്മാരെ പുജിക്കുന്നവർ മന്ദബുദ്ധികളെന്ന് എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. (ഗീത അധ്യായം 7 മന്ത്രം 12 മുതൽ 15 ഉം 20 മുതൽ 23 വരെ) എന്നാൽ ആസാരമജി “ശ്രാദ്ധമഹിമ” എന്ന പുസ്തകത്തിൽ ശ്രാദ്ധം നടത്തുന്നത് ശ്രേഷ്ഠമാണെന്ന് പറയുന്നു. സന്ത് ശ്രീആസാരമജിയുടെ സമ്പർമതി അഹമ്മദാബാദ് ആശ്രമത്തിൽ നിന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച പത്രിക ഋഷിപ്രസാദ് ലക്കം -135 മാർച്ച് 2004 -ൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ഭൂതപ്രേതാദികളെയും, പിതൃക്കളെയും, മറ്റുദേവീദേവതമാരെയും പുജിക്കുന്നവർ എന്തായിതീരുമെന്ന് വായിച്ചു നോക്കൂ. പത്രികയുടെ അടുത്തലക്കം1 അടുത്ത ലക്കം 136 ഏപ്രിൽ 2004 ഋഷിപ്രസാദ്. പേജ് 19-ൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു ഭൂതങ്ങളെ പുജിക്കുന്നവർ ഭൂതലോകത്തിൽ എത്തിച്ചേരും, പിതൃപുജചെയ്യുന്നവർ പിതൃലോകത്തിൽ എത്തും. ശ്രീകൃഷ്ണനെ പുജിയ്ക്കുന്നവർ ഭഗവാൻ ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ വൈകുണ്ഠ ലോകത്തിലെത്തും.

ആലോചിച്ചു നോക്കൂ - ശ്രീ ആസാരമജി പ്രസിദ്ധീകരിച്ച “ശ്രാദ്ധമഹിമ” എന്ന പുസ്തകത്തിൽ പിതൃപുജ എങ്ങിനെ നടത്തണം എന്ന വിധിയും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. (നടത്തേണ്ട പുജാക്രമങ്ങൾ).

ദയവായി ചിന്തിച്ചു നോക്കൂ - ചിലർ പറയുകയാണി കിണറ്റിൽ വീണവൻ മരിക്കും എന്ന്. പിന്നെ സ്വയം കിണറ്റിലേക്കു വീഴാൻ പരാമർഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മാത്രമോ എതു വിധത്തിൽ എങ്ങിനെ കിണറ്റിൽ വീഴണമെന്നും കൂടി പറയുന്നു. രണ്ടു കാലും ഒന്നിച്ചു പൊക്കി ഒറ്റ ചാട്ടം ചാടാൻ. അങ്ങിനെ കിണറ്റിൽ ചാടി മരിയ്ക്കുന്നതാണ് ശ്രേഷ്ഠമെന്ന്. അങ്ങിനെ ചെയ്യാത്തവൻ ദോഷിയാണെന്നും.

എന്ത് ആ വ്യക്തി ബുദ്ധിമാനാണോ? ഈ അവതാരിക ആസാരമിന്റെ സന്തിന്റെതാണ് ഒരിടത്ത് പറയുന്നു ഭൂത പുജ ചെയ്താൽ ഭൂതലോകത്തും പിതൃപുജ ചെയ്താൽ പിതൃലോകത്തും പോയി വിശന്നും ദാഹിച്ചും അലയുമെന്ന്. പിന്നീട് അവരെ ശ്രാദ്ധങ്ങളിലൂടെ തൃപ്തരാക്കുമെന്ന്. ആലോചിയ്ക്കേണ്ട മറ്റൊരു വിഷയം ഇതാണ് ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ മാതാപിതാക്കൾ കുറഞ്ഞ പക്ഷം രണ്ടു നേരമെങ്കിലും ഭക്ഷണം കഴിക്കും. മരണത്തിന് ശേഷം ഗീതയിൽ പറയുന്നതിന് വിരുദ്ധമായി പുജ നടത്തിയതിന്റെ പേരിൽ ദുഃഖിതരായി ഭൂത പ്രേത പിതൃയോനികളിൽ പ്രാപിക്കും. ഒരു ദിവസത്തെ ശ്രാദ്ധം കൊണ്ട് എങ്ങിനെ തൃപ്തരാകും. 364 ദിവസം വേറെന്ത് ഭക്ഷിക്കും? അതിന് സന്ത്-ഗുരുജനങ്ങൾ ദോഷികളാണ് കാരണം നിഷ്കളങ്കരായ ആത്മാക്കളെ വഴി തെറ്റിക്കുന്നത് അവരാണ്. ശാസ്ത്രമറിയാതെ സന്തമാർ ഇത്തരം ആള

കളെക്കൊണ്ട് ശാസ്ത്രവിരുദ്ധ പുജകൾ ചെയ്യിപ്പിച്ച് ആത്മാക്കളെ വീണ്ടും ദുഃഖാത്മകങ്ങളായ യോനികളിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നു.

ശ്രീആസാരാമജി ശ്രീശിവപുജാമന്ത്രം (ഓംനമോ ശിവായ) ശ്രീവിഷ്ണു പുജാമന്ത്രം (ഓം നമോ ഭഗവതേ വാസുദേവായ) എന്നു മാൺ പറയുന്നത്. ഇതു കൂടാതെ ഹരി ഓം.....ഓം..... ഗുരു എന്നീ മന്ത്രങ്ങളിൽ ഒന്ന് അവരവരുടെ ഇഷ്ടപ്രകാരം തിരഞ്ഞെടുത്ത് കൊള്ളാൻ പറയുന്നു. 'സോഹം' എന്നതിനെ രണ്ടാക്കി ശ്വാസത്തിൽ കൂടി സ്മരിക്കാനും ഉപദേശിക്കുന്നു. ഇത് ഒരു ശാസ്ത്രത്തിലും പറയുന്നതല്ല.

ചിന്തിയ്ക്കാം - വയറുവേദനയുള്ള രോഗി വൈദ്യനോട് ചികിത്സ ചെയ്യാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. വൈദ്യൻ അയാളുടെ അടുക്കൽ ഗുളികകൾ വച്ചിട്ട് പറയുകയാണ്. ഇതിൽ നിന്ന് ഇഷ്ടമുള്ള ഒരേണ്ണം എടുത്ത് സേവിക്കാൻ. എന്ത് ഇത്തരം വൈദ്യന്മാർ യഥാർഥ വൈദ്യരാണോ?

പവിത്ര ഗീത അധ്യായം 8 മന്ത്രം 13-ൽ പറയുന്നു -

ഓം ഇതി ഏകാക്ഷർ ബ്രഹ്മ്, വ്യാഹരൻമാമ, അനുസ്മരൻ, യഃ പ്രയാതിത്യജൻ ദേഹമ സ യാതി പരമാമ ശൃതിമ (13)

ഇതിന്റെ ശബ്ദാർത്ഥം ഗീത ഉപദേശിക്കുന്നത് ബ്രഹ്മ് അതായത് കാലനെന്ന് പറയുന്നു (മാമ ബ്രഹ്മ) എന്നെ ബ്രഹ്മത്തിന്റെ (ഇതി) ഇത് ഒരു (ഓം ഏകാക്ഷര) ഓം ഏകക്ഷരമാണ് (വ്യാഹരണ) ഉച്ചരിച്ച് (അനുസ്മരൻ) സ്മരിക്കുന്നത് (യ) ഏതൊരു ഭക്തനാണോ (ത്യജൻ, ദേഹമ) ശരീരം ഉപേക്ഷിക്കുന്നതുവരെ അതായത് അവസാനശ്വാസം വരെ (പ്രയാതി) സ്മരണ പുജ ചെയ്യുന്നു (സ) ആ ഭക്തൻ എന്റെ (പരമാമ ശൃതിമ) പരമഗമതിക്ക് (യാതി) പ്രാപിക്കുന്നു.

ഭാവാർത്ഥം - ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ ശരീരത്തിൽ പ്രേതരൂപത്തിൽ ബ്രഹ്മ് പ്രവേശിച്ചിട്ട് അതായത് ആയിരം കൈകൾ ഉള്ള ജ്യോതി നിരജ്ഞൻ കാലൻ പറയുകയാണ് ബ്രഹ്മമായ എന്നെ പുജിക്കുന്നവൻ ഒരു ഓം എന്ന നാമം കൊണ്ട് മരണംവരെ പുജിക്കുന്ന ഭക്തൻ എന്നേ പ്രാപിക്കുന്നു. മറ്റൊരു മന്ത്രവും എന്റെ ഭക്തിയ്ക്ക് അനുയോജ്യമല്ല. ഈ ഉപാസന അനുത്തമാണ്, ഗീത അ:7 മന്ത്രം 18ൽ ഇവ ശ്രേഷ്ഠം അല്ല എന്ന് പറയുന്നു. ഇതിന് ഉദാഹരണം ഗീത അധ്യായം 9 മന്ത്രം 20 മുതൽ 25 വരെ പറയുന്നു മൂന്നു വേദങ്ങളിലും (ഋഗ്വേദം, യജുർവേദം, സാമവേദം) വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്ന നിയമമനുസരിച്ച് ഉപാസന (പുജ) ചെയ്യുന്നു. മറ്റു ദൈവങ്ങളുടെയും പുജ ചെയ്യുന്ന അവർക്കു ജനനവും മരണവും, സ്വർഗ്ഗവും നരകവും ഉണ്ട്. പിതൃപുജ ചെയ്യുന്നവർ (ശ്രാദ്ധം ചെയ്യുന്നവർ) പിതൃക്കളായി പിതൃക്കളെ പ്രാപിക്കുന്നു. ഭൃതങ്ങളെ പുജിക്കുന്നവൻ (പതിമൂന്നാമത്തെ 17-ാം മത്തെ, വർഷം തികയുമ്പോൾ അസ്ഥികൾ കൊണ്ടുപോയി ഗംഗാ മുതലായ പുണ്യനദികളിലൊഴുക്കി പിങ്ക്ടം കർമ്മം നടത്തുന്നവർ ഭൃത പുജ ആണിവ) ഭൃതങ്ങളായി ഭൃതലോകത്തിലേയ്ക്ക് പോകും. പിന്നീട് ഭൃമിയിൽ അലഞ്ഞു നടക്കും. ഇത്തരം പുജകൾ വിധി പൂർവ്വമല്ല ചെയ്യുന്നത് അജ്ഞതയാൽ

തോന്നിയതു പോലെ ചെയ്യുന്നു. ആചരിയ്ക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് തന്നെ ഇതെല്ലാം വെറുയെയാണ്. ഉദാഹരണം ഗീത അധ്യായം 16 മന്ത്രം 23 -24 ൽ

വിശേഷത - ഇവിടെ നാലാമത്തെ വേദമായ അഥർവ്വവേദത്തെ പറ്റി പറയാത്തത് അതിൽ പുജാവിധികൾ വളരെ കുറവും സൃഷ്ടി രചന കൂടുതലും ആണ്. അതുകൊണ്ട് ഗീത അധ്യായം 18 മന്ത്രം 62 -ൽ പറയുന്നു. ആ പരമാത്മാവിനെ ശരണം പ്രാപിച്ചാൽ മാത്രമേ മുക്തി (മോക്ഷം) കിട്ടുകയുള്ളൂ. ഗീത അധ്യായം 15 മന്ത്രം 4-ൽ പറയുന്നു എന്തെന്നാൽ തത്വദർശി സന്തിനെ കണ്ടതിന് ശേഷം അദ്ദേഹം പറയുന്നതനുസരിച്ച് ശാസ്ത്രവിധി പ്രകാരം പുജകൾ ചെയ്യണം. പിന്നീട് ആ പരമപദ പരമേശ്വരിനെ അന്വേഷിയ്ക്കണം. അവിടെ എത്തിയാൽ പിന്നെ ഒരിക്കലും ജനന മരണ പ്രക്രിയ ഉണ്ടാകില്ല. അതായത് അനാദിമോക്ഷം ലഭിക്കുന്നു. (ഗീത വിവരിക്കുന്ന കാലൻ അതായത് ക്ഷരപുരുഷൻ ബ്രഹ്മ പറയുന്നു) ഞാനും ആ ആദിപുരുഷ പരമേശ്വരിനെ ശരണം പ്രാപിക്കുന്നു.

സന്ത് രാമപാൽ മഹാരാജ് ജീ പറയുന്നു മറ്റ് സന്ത്മാരുടെ അഭിപ്രായം പാപം അനുഭവിക്കുന്നത് പ്രാരാബ്ദത്തിൽ എഴുതിയതുകൊണ്ടാണ് ജീവികൾക്ക് അതനുഭവിയ്ക്കേണ്ടി വരുന്നതെന്നാണ്. ഭക്തി ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കണം. അതായത് പുജകൾ നടത്തുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടി. എങ്കിൽ വരും ജന്മം (അടുത്ത ജന്മമെങ്കിലും) സുഖപൂർണ്ണമാകും.

ദയവായി ആലോചിച്ചു നോക്കൂ--

ഒരാളുടെ കാലിൽ മുളച്ച് കയറി അതുകൊണ്ട് അയാൾക്ക് വലിയ വേദന അനുഭവപ്പെട്ടു. ആ മുളച്ച് എടുത്തു കളഞ്ഞ് വേദനയിൽ നിന്ന് മോചിപ്പിയ്ക്കാൻ ആരോടെങ്കിലും അപേക്ഷിച്ചാൽ അയാൾ മറുപടി പറയുകയാണ് മുളച്ച് അവിടെ ഇരിക്കട്ടെ. നിങ്ങൾ ചെരുപ്പ് ധരിക്കൂ. പിന്നീട് ഭാവിയിൽ ഇനി കാലിൽ മുളച്ച് തറയ്ക്കില്ല. ഈ ഉപദേശം ശരിയാണോ? മുളച്ച് തറച്ചതുകൊണ്ട് തന്നെ ചെരുപ്പ് ധരിയ്ക്കാൻ കഴിയില്ല. ആദ്യം മുളച്ച് എടുത്തു കളയണം എന്നിട്ട് പിന്നീട് ഇനി മുളച്ച് തറയ്ക്കാതിരിക്കാൻ -മുള്ളൂ കൊള്ളും എന്ന ഭയത്താൽ - ചെരുപ്പ് ധരിയ്ക്കണം. അതുപോലെയാണ് പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിനെ കണ്ടെത്താൻ പൂർണ്ണ സന്തിനെ ശരണം പ്രാപിച്ച് പാപമാകുന്ന മുളച്ചിന്റെ വേദന മാറ്റണം. എന്നിട്ട് ഭക്തൻ പൂർണ്ണ പ്രഭുവിനെ പ്രാപിയ്ക്കാൻ ശാസ്ത്ര വിധിയ്ക്കനുസരിച്ച് പുജകളും അനുഷ്ഠാനങ്ങളുമായ ചെരുപ്പ് ധരിയ്ക്കണം. (അതായത് പുജ ചെയ്യണം) അപ്പോൾ പിന്നെ ഒരിയ്ക്കലും പാപമാകുന്ന മുളച്ച് തറച്ച് വേദന അനുഭവിയ്ക്കേണ്ടി വരില്ല.

എല്ല സന്തുമാരും ഗീത വിവർത്തനം ചെയ്ത് അർത്ഥത്തിന് പകരം അനർത്ഥം ആണ് ചെയ്യുന്നത്. ഗീത അധ്യായം 7 മന്ത്രം 18 ലും 24 ലും അനുത്തമം എന്നതിന്റെ അർത്ഥം വളരെ ഉത്തമം എന്നാണ് പലരും വിവർത്തനം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. അധ്യായം 18 മന്ത്രം 66-ൽ വ്രജ

ത്തിന്റെ അർത്ഥം അത്യുത്തമം എന്നത് വളരം മോശം (ഉത്തമമല്ലായെന്നും) വ്രജത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ അർത്ഥം പോകുക എന്നാണ്. തത്വജ്ഞാനത്തിന്റെ അഭാവത്താൽ, ജ്ഞാനഹീനരായ ഗുരുക്കന്മാർ കാരണത്താൽ എല്ലാ ഭക്ത സമൂഹവും ശാസ്ത്രവിധിയ്ക്ക് വിപരീതമായ പുജകൾ ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ട് മനുഷ്യ ജീവിതം നിഷ്ഫലമായിത്തീരുന്നു. വ്യർത്ഥമായി തീരുന്നു. (പവിത്ര ഗീത അധ്യായം 16 മന്ത്രം 23-24) എല്ലാ പവിത്ര ധർമ്മങ്ങളിലും പവിത്രാത്മാക്കൾ തത്വജ്ഞാനത്താൽ അപരിചിതമാണ്. അതായത് തത്വജ്ഞാനം അവർക്കറിയില്ല. അതുകൊണ്ട് തന്നെ വ്യാജ ഗുരുക്കന്മാർ, സന്മാർ, മഹന്തകൾ, ഋഷിമാർ എന്നിവർ പറയുന്നത് ശരിയല്ല. ഇന്ന് പവിത്രരായ ഭക്തസമൂഹം അധ്യാത്മിക ജ്ഞാനത്താൽ പരിചിതമാണ്. അതുകൊണ്ട് തന്നെ ഇത്തരം വ്യാജഗുരുക്കന്മാർക്കും, സന്യാസിമാർക്കും സന്തമാർക്കും സമൂഹത്തിൽ സ്ഥാനമില്ല.

മുകളിൽ പറഞ്ഞ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ ഞാൻ കുടുംബത്തിലെ മറ്റ് അംഗങ്ങളും കണ്ണുകൊണ്ട് കാണുകയും അനുഭവിച്ചറിയുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ട് കുടുംബസമേതം ഞങ്ങൾ ശ്രീരാമപാൽ മഹാരാജിനെ അഭയം പ്രാപിച്ചു. ഇപ്പോൾ കുടുംബത്തിൽ ആർക്കും ഒരസുഖവും ഇല്ല. ഭൃതപ്രേതങ്ങൾ കുടുംബത്തിൽ ആരെയും കൊല്ലാൻ വരുന്നില്ല. മൃഗങ്ങൾ ചാകുന്നില്ല. ജോലി ചെയ്യാൻ അനുവദിയ്ക്കാതെ വിഷമിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നവർ ഇപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ ഗ്രാമം വിട്ട് മറ്റ് ഗ്രാമത്തിലേക്ക് പോയി. അതായത് മറ്റ് ബന്ധുക്കളുടെ അടുത്തേക്ക് പോയി. ആരാനോ ഇപ്പോഴും ആസാരമിനെ പുജിയ്ക്കുന്നുവോ അവരുടെ അടുക്കൽ ആ പ്രേതങ്ങൾ ഇപ്പോൾ അവിടെ ചെന്ന് പറയുകയാണ് ബസന്തിന്റെ വീട്ടിൽ പരമാത്മാവ് വസിക്കുന്നു. അയാൾക്ക് പരമാത്മാവിന് തുല്യമായ പൂർണ്ണ പ്രഭുവായ സന്തിനെ കിട്ടിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവിടെയ്ക്ക് പോകാൻ കഴിയില്ല. സന്ത് രാമപാലിന്റെ ഉപദേശം സ്വീകരിച്ചതിന് ശേഷം (ശിഷ്യത്വം സ്വീകരിച്ചതിന് ശേഷം) പൂർണ്ണമായി ഞാൻ സ്വസ്ഥനായി സുഖമായ ജീവിതം ഇപ്പോൾ നയിക്കുന്നു. എന്റെ കുടുംബത്തിലെയും ബന്ധുക്കളുടെയും ഏകദേശം ഇരുന്നൂറോളം അംഗങ്ങൾ ശ്രീ സന്ത് രാമപാലിന്റെ ഉപദേശം സ്വീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞു. അവരെല്ലാം തന്നെ മുൻപ് ശ്രീ ആസാരമിന്റെ ശിഷ്യരായിരുന്നവരാണ്. സന്ത്രാമപാൽജി പറഞ്ഞ തത്വജ്ഞാനങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയിട്ട് ഏകദേശം പതിനായിരത്തോളം ആസാരമിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ശ്രീരാമപാലിന്റെ ശിഷ്യരായി മാറി. അവരും എന്നേപോലെ പശ്ചാത്തപിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഭക്ത സമൂഹത്തോട് ഞാൻ വിനയത്തോടെ അപേക്ഷിയ്ക്കുന്നു. ആരാനോ പരമാത്മാവിനെ കണ്ടെത്താനായി വേവലാതിപ്പെടുന്നു അവർ ദേവുചെയ്ത് പരമാത്മാസ്വരൂപനായ പൂർണ്ണ സന്ത്രാമപാൽജിയുടെ അടുക്കലേത്തി ജീവിതം സുഖപൂർണ്ണമാക്കി തീർക്കും. പരമാത്മാവിനെ പ്രാപിക്കും..

ഭക്തബന്തനദാസ്
 മൊബൈൽ നം. 9053275569

**“അത്യുതകരമായ കാര്യം”
“പുജനീയ ഗുരുദേവജീ സാഷ്ടാംഗ പ്രണാമം”**

ഞാനെന്റെ കുടുംബത്തിലെ സന്തോഷം ആദരവോടെ പറയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ജനുവരി 2000 -ലെ ആരംഭത്തിൽ താങ്കളുടെ പ്രവചനം/ സത് സംഗം കേൾക്കാനിടയായി താജ്പൂർ ഗ്രാമം ദേഹലിയിൽ ശ്രീ മുരാരി ഭക്തന്റെ വസതിയിൽ വച്ച് മറ്റൊരു ഭക്തന്റെ മകൾ എന്റെ ഭാര്യ ശ്രീമതി വിമലാദേവിയോ (ചാവല)ട് പറഞ്ഞു ചാച്ചി അടുത്ത ഗ്രാമത്തിൽ സത് സംഗം നടക്കുന്നു നിങ്ങൾ ആ മഹാരാജിന്റെ ഉപദേശം സ്വീകരിക്കൂ. അസാധ്യമായ രോഗങ്ങൾ (നട്ടെല്ലിന്റെ ഒരിഞ്ചോളം വഴുതി പോയിരുന്നു) സുഖമാകും. എന്റെ ഭാര്യ ആ കുട്ടിയോട് പറഞ്ഞു ആൾ ഇന്ത്യാ മെഡിക്കൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് റിസർച്ച് സെന്റർ ഓഫ് സയൻസ് ഡൽഹിയിൽ രണ്ടരവർഷം ചികിത്സിച്ചു എന്നിട്ടും ഭേദമായില്ല. അപ്പോൾ പിന്നെ വെറും ഒരു നാമശബ്ദം സ്വീകരിച്ച് ഉപദേശം വാങ്ങിയതുകൊണ്ട് ഭേദമാകുന്ന എന്തൊരു ശക്തിയാണ്. കുറേ നേരം തർക്കിച്ചു. ഒടുവിൽ സത് സംഗാമത്തിൽ പങ്കെടുക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. പരമപുജ്യസത് രാമപാൽജി മഹാരാജിന്റെ പ്രവചനം/ അമൃതവാണി കേട്ടപ്പോൾ ഇടയ്ക്കു വച്ച് നഷ്ടപ്പെട്ട ഭക്തി വീണ്ടും തിരിച്ചു കിട്ടി. 2 1/2 വർഷത്തെ ചികിത്സ കൊണ്ട് ഭേദമാകാത്തത് 5 ദിവസം കൊണ്ട് ഭേദമായി. ഇതിന് മുൻപ് ഡോക്ടർമാർ ഇരിക്കുന്നതും നിൽക്കുന്നതും പാടില്ല, എന്ന് കർശനമായി പറഞ്ഞിരുന്നു. ഇന്നും ട്രീറ്റ്മെന്റ് കിടന്നുകൊണ്ടായിരുന്നു. വഴുതിപോയത് എക്സറേയിൽ നന്നായിട്ട് കാണാമായിരുന്നു. ഏറ്റവും പ്രയാസം ഭാര്യയ്ക്ക് കക്കൂസിൽ ഇരിയ്ക്കാൻ സാധിയ്ക്കില്ല. കൈകഴുകുമ്പോൾ കുറഞ്ഞത് 10 മിനിട്ടെങ്കിലും കരയുമായിരുന്നു. എന്തെന്നാൽ കുനിയുമ്പോൾ വേദന അനുഭവിയ്ക്കേണ്ടി വരും. ഇപ്പോൾ പരമപുജനീയ സത്ഗുരുരാമപാൽജി മഹാരാജിന്റെ ആശീർവാദത്താൽ 50 കിലോ ഭാരം വരെ എടുക്കാൻ കഴിയുന്നു. പൂർണ്ണ ആരോഗ്യവാതിയായി മാറി. എന്റെ എല്ലാവായനക്കാരോടും ഒരപേക്ഷ പരമേശ്വർ തുല്യനായ രാമപാൽമഹാരാജ് കവിർദേവ് (കബീർ പരമേശ്വർ) ന്റെ പൂർണ്ണ കൃപ കൊണ്ട് എല്ലാ കാര്യവും ശീഘ്രമായിശീഘ്രം സുഖമാകും. പൂർണ്ണ മോക്ഷം ലഭിക്കും. സത്ലോകത്തിൽ എത്തി ചേരും. (ശാശ്വതമായ സ്ഥാനം ലഭിക്കും).

വിശ്വസ്ത സേവകൻ ഭക്തനാഥുറാം
ഗ്രാമം ചാവല, ദില്ലി മൊ - 9811957912

വിചിത്രമായ പരമേശ്വരൻ

ഞാൻ ഭക്തസുരേന്ദ്രദാസ് ഗാന്ധാര ഗ്രാമം, താലൂക്ക് സാംപലാ രോഹതക് ജില്ലയിൽ താമസിക്കുന്നു. എനിക്ക് 31 വയസുണ്ട്. കുട്ടിക്കാലം മുതലേ ഞാൻ പരമാത്മാവിനെ അന്വേഷിക്കുകയായിരുന്നു. തോന്നിയതുപോലുള്ള പുജകൾ (അമ്പലത്തിൽ പോകുക, വ്രതം

നോക്കുക, (ശ്രാദ്ധം ചെയ്യുക എന്നിവ) ചെയ്തിരുന്നു. പക്ഷെ ശാരീരികവും, മാനസികവും ആയ കഷ്ടപ്പാടുകൾക്ക് ശമനമുണ്ടായില്ല. അവയും തുടർന്നു കൊണ്ടേയിരുന്നു. എങ്കിലും എന്റെ പരമാത്മാവിനെ അന്വേഷിയ്ക്കുന്നതിൽ നിന്നും വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നും പിന്നോട്ടു പോയില്ല. ഈ അന്വേഷണം എന്നേ 1995 -നു സന്ത് ആസാരാമിന്റെ അടുക്കലെത്തിച്ചു. ഞാനദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നും നാമോപദേശം സ്വീകരിച്ച് ശിഷ്യത്വം നേടി. ബാപ്പാജി പറഞ്ഞതുപോലെയുള്ള ഭക്തി മാർഗ്ഗം സ്വീകരിച്ചു. അനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ മുഴുകി. പക്ഷെ ശാരീരികവും മാനസികവും ആയ കഷ്ടപ്പാടുകൾക്ക് കുറവുണ്ടായില്ല. ആധ്യാത്മാകിലാഭം ഒന്നും തന്നെ ലഭിച്ചില്ല. പകരം കഷ്ടതകൾ കൂടി കൊണ്ടേയിരുന്നു. അതായത് 250 ഗ്രാം പാല് രാവിലെ കുടിച്ചിരുന്നു. 250 ഗ്രാം വൈകുന്നേരവും. എന്റെ മന്ത്രത്തിൽ എത്ര അക്ഷരം ഉണ്ടോ അത് ലക്ഷം പ്രാവശ്യം ജപിയ്ക്കുക സമാധിയിരിക്കുക ഇങ്ങനെയും 40 ദിവസം ഇതായിരുന്നു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ അനുഷ്ഠാനം. അങ്ങനെ ഞാൻ 14 എണ്ണം ചെയ്തു.

ഒരിക്കൽ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്ത് സംഗം കേട്ടു. ഏഴ് ദിവസം വരെ നിരാഹാരമായിരുന്ന മന്ത്രം ജപിയ്ക്കുക, സമാധി ഇരിക്കുക പ്രാണായാമം ചെയ്യുക അപ്പോൾ ഈശ്വര പ്രാപ്തി ഉണ്ടാകും. പിന്നീട് ഞാനിതൊക്കെ സത്യമെന്ന് വിശ്വസിച്ചു അതുപോലെ ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി. പക്ഷെ പരമാത്മാ പ്രാപ്തിക്കു പകരം വിശന്ന് മരിയ്ക്കാനായി പ്രാണായാമം ചെയ്യാൻ കഴിയാതെ ബുദ്ധി ഭ്രമം ഉണ്ടായി. ഭ്രാന്തനെപ്പോലെയാക്കി.

ഈ സമയത്ത് എനിക്ക് സന്ത് ഗുരു പൂർണ്ണ രാമപാൽ മഹാരാജിന്റെ കൃപാ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായി. ഗുരുദേവ് 2000 -ൽ നാമോപദേശവും നൽകി ശിഷ്യത്വം നൽകി. ഉപദേശം കിട്ടിയപ്പോൾ തന്നെ എനിയ്ക്കു തോന്നി ആരോവിളക്കിൽ നെയ്യാഴിച്ചു. എന്റെ ജീവന് ശാന്തിയും സമാധാനവും ലഭിച്ചു. എല്ലാം വ്യവസ്ഥിതമായി. പൂർണ്ണ സന്തിന് പാപകർമ്മങ്ങൾ നശിപ്പിക്കാൻ കഴിയും എന്നതിന് തെളിവാണ് എന്റെ ജീവൻ 2004-ൽ ഞാൻ മഹാരാഷ്ട്രയിലെ ഒഴരംഗബാദിൽ സന്തരാമപാൽജി മഹാരാജിന്റെ സന്ത് സംഗമത്തിനായി ട്രെന്റ് കെട്ടുകയായിരുന്നു. 25 അടി ഉയരത്തിൽ നിന്ന് കല്ലു നിറഞ്ഞ തറയിൽ വീണു. ഇവിടെ കാലൻ എന്റെ നട്ടെല്ല് പൊട്ടിച്ചു ഒപ്പം എന്റെ ശരീരത്തിന്റെ താഴെയുള്ള ഭാഗം ചലനശേഷി നഷ്ടപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ തന്നെ ഞാൻ സന്ത് രാമപാൽജി സന്ത് ഗുരുവിനെ ധ്യാനിച്ചു. എന്റെ ഗുരുദേവിന്റെ കൃപയാൽ രണ്ടു കാലുകളും ചലിച്ചു തുടങ്ങി.

ഗരിബ് കാലഡരെ കരതാർ സേ ജൈ ജൈ ജഗദീശ |

ജുരാ ജുരീ ബാഡതി പഗരജ ഡാരെ ശീശ ||

അതിനു ശേഷം ഒഴരംഗബാദിലെ ആശുപത്രി (പടവർധൻ ഹോസ്പിറ്റൽ) അഡ്മിറ്റ് ചെയ്തു. അവിടെ ഡോക്ടർ ഡി.ജി പടവർധൻ

എന്റെ ശരീരം പരിശോധിച്ചു. നട്ടെല്ലിന്റെ എക്സ്റേ എടുത്തു. റിപ്പോർട്ടിൽ നിന്നും മനസ്സിലായി നട്ടെല്ലിൽ പൊട്ടലുണ്ടെന്ന്. റിപ്പോർട്ട് കണ്ട് ഡോക്ടർ വിഷമത്തോടെ പറഞ്ഞു നിങ്ങളുടെ നട്ടെല്ല് പൊട്ടി ഒരു വിഭാഗം വിട്ടു പോയിരിക്കുന്നു. ഡോക്ടർ പല ആവർത്തി എന്റെ കാലുകളും കൈകളും പരിശോധിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു പരമാത്മാവിന്റെ ദയ നിങ്ങൾക്കുണ്ട് അതുകൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ കാലുകൾക്ക് ഒന്നും സംഭവിച്ചില്ല. എന്തെന്നാൽ ഇതനുസരിച്ച് തീർശ്വയായും നിങ്ങളുടെ ശരീരത്തിന് താഴെയ്ക്കുള്ള ഭാഗം ചലനമറ്റതായി തീരണം. അവിടെ ആ ആശുപത്രിയിൽ ഞാൻ മൂന്നു ദിവസം കിടന്നു. അതിന് ശേഷം ഡിസ്ചാർജ്ജ് വാങ്ങി എന്റെ വീടായ ഹരിയാനയിൽ വന്നു. അവിടെ രോഹതക്കിൽ ഞാൻ എന്റെ ചികിത്സ എല്ലുകൾക്ക് ചികിത്സ നൽകുന്ന പ്രസിദ്ധനായ ഡോക്ടർ ചണ്ഡായെ കാണിച്ചു. ഡോക്ടർ ചണ്ഡായും എക്സ്റേ റിപ്പോർട്ട് കണ്ട് അതിശയിച്ചു. എന്നിട്ട് ചോദിച്ചു താങ്കൾ എങ്ങിനെ നടക്കുന്നു. ഈ റിപ്പോർട്ട് അനുസരിച്ച് ശരീരത്തിന്റെ താഴെയ്ക്കുള്ള ഭാഗം ചലനമറ്റതായി തീരേണ്ടതാണ്. ഇത് ചികിത്സ അസംഭവമാണ്. ഓപ്പറേഷൻ നടത്തി എല്ല് ശരിയാക്കണം. എല്ലുകൾക്ക് ശക്തികിട്ടാൻ അദ്ദേഹം ഇഞ്ചക്ഷൻ ആരംഭിച്ചു. മൂന്നുമാസം വരെ അതു തുടർന്നു. പിന്നീട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു ഓപ്പറേഷൻ ഉടനെ ചെയ്യണം. താമസിച്ചാൽ ബാക്കിയുള്ള എല്ലുകൾക്കും കൂഴപ്പം സംഭവിയ്ക്കും. ഓപ്പറേഷൻ 2 ലക്ഷം രൂപ ചിലവാകും. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു ഈ റിപ്പോർട്ടനുസരിച്ച് നിങ്ങൾത്ത് മൂന്നുമാസത്തിനുള്ളിൽ മരണം സംഭവിയ്ക്കേണ്ടതായിരുന്നു. ഇന്ന് പരമാത്മാവിന്റെ കൃപയാൽ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു. രണ്ട് ലക്ഷം രൂപ ഉണ്ടാക്കാൻ എനിക്ക് കഴിവില്ല. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ മറ്റൊരു ഡോക്ടറെ സമീപിച്ചു. അദ്ദേഹവും എക്സ്റേ കണ്ട് അതിശയിച്ചു. അദ്ദേഹവും പറഞ്ഞു ഓപ്പറേഷൻ താമസിച്ചാൽ ബാക്കിയുള്ളവയും പൊട്ടും. ഈ റിപ്പോർട്ടനുസരിച്ച് താങ്കൾക്ക് നടക്കാൻ കഴിയുന്നതല്ല.

അവസാനം എല്ലായിടവും പരാജയപ്പെട്ടു ഗുരുദേവ് സന്ത് രാമപാൽജി മഹാരാജിന്റെ അടുക്കലെത്തി. എന്റെ പുഷ്പഗുരുദേവൻ എന്നോട് ദയ കാട്ടി. എന്റെ തലയിൽ കൈവച്ചു. എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു “മകനെ നിങ്ങൾ തികച്ചും സ്വസ്ഥനായിതീരും. കബീർസാഹേബ്ജിയുടെ അഭയത്തിൽ വന്നില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ നിങ്ങൾ മരണം സംഭവിച്ചേനെ. താങ്കൾക്ക് ആയുസ് ഇല്ല. ഒരിക്കൽ കൂടി പോയി ഡോക്ടറെ കാണു. ഞാൻ ഗുരുവിന്റെ ഉപദേശ പ്രകാരം അടുത്ത ദിവസം വീണ്ടും ഡോക്ടറെ കണ്ടു. ആ ഡോക്ടർ വീണ്ടും എക്സ്റേ എടുത്തു. അതു കണ്ടിട്ട് അദ്ദേഹവും അതിശയിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു ഏതൊരു എല്ലുകളാണോ പൊട്ടി വേർപെട്ടുപോയോ അത് സ്വയം യഥാ സ്ഥാനത്ത് എങ്ങിനെ വന്നു. ഡോക്ടർ പറഞ്ഞു എല്ലിന്റെ അവസ്ഥ ഇങ്ങനെയാണ്. അതായത് ഒരു വണ്ടി കുത്തനെയുള്ള കയറ്റം കയറുമ്പോൾ അതിന്റെ എഞ്ചിന് തകരാറുണ്ടായാൽ വണ്ടി നേരേ താഴോട്ട്

തിരിച്ചറങ്ങും. വല്ല കല്ലോ എന്തെങ്കിലും ചക്രത്തിനടിയിൽ വച്ച് വണ്ടി നിർത്തണം. പിന്നീട് അതി മുകളിലേയ്ക്ക് കയറില്ല. അതുപോലെയാണ് നിങ്ങളുടെ എല്ലിന്റെ അവസ്ഥ പക്ഷെ താഴെയ്ക്ക് പൊട്ടി തുങ്ങിയ എല്ല് എങ്ങിനെ മുകളിൽ കയറി ജോയിന്റായി. ഇത് ഡോക്ടറി ചരിത്രത്തിനപ്പുറമുള്ള കഥയാണ്. അപ്പോൾ എനിക്കും മനസിലായി മറ്റേതോ ശക്തി ഇതിനുണ്ട്. അസംഭവ്യത്തെ സംഭവ്യമാക്കാൻ കഴിവുള്ള ശക്തി. ഓപ്പറേഷൻ കൊണ്ട് പോലും നടക്കാത്ത കാര്യം. ഓപ്പറേഷൻ നടത്തി മറ്റേതെങ്കിലും പദാർത്ഥം വച്ച് ഒട്ടിപ്പിയ്ക്കേണ്ട കാര്യം ഇതെങ്ങിനെ ശരിയായി. ഡോക്ടർക്കും മനസിലായില്ല. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു ഇനി ഭാരമെടുത്താൽ കട്ടിലിൽ കിടന്ന് മരിയ്ക്കേണ്ടിവരും. ഞാൻ പറഞ്ഞു പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മ കബീർ സാഹേബിന്റെ സ്വരൂപമായ സന്ത് രാമപാൽജി മഹാരാജിന്റെ കൃപകൊണ്ട് ഞാൻ മരണത്തിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെട്ടു. എനിക്ക് പുതിയ ജീവിതം കിട്ടി. പരമേശ്വർ കബീർ സാഹേബിന്റെ വാണി-

“ജോ മേരി ഭക്തി പീഠോടി ഹോതു, തോഹമരാ നാമ ന ലേവേകോതു”

ഇപ്പോൾ ഞാൻ തികച്ചും ആരോഗ്യവാനാണ്. സൽഗുരുവിന്റെ പാദങ്ങളെ അഭയം പ്രാപിച്ചതിനാൽ ആയുസും ആരോഗ്യവും ലഭിച്ചു. ഇന്ന് ഞാൻ നിസ്വാർത്ഥ സേവനതത്പരനാണ്. 150 കി.ഗ്രാം തൂക്കം വരെ എടുക്കാൻ കഴിവുണ്ട്. നമ്മുടെ ഗുരുവിന്റെ യഥാർത്ഥ ഉദ്ദേശ്യം ജീവികളുടെ വൈകാരിക ഭാവത്തിൽ നിന്നും ആധ്യാത്മിക ഭാവന ഉണർത്തി ഭക്തി മാർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്കു നയിക്കുക എന്നതാണ്. സൽലോകം, പരമധാമത്തിലേയ്ക്ക് കൊണ്ടുപോകുക എന്നതാണ്. ഇന്ന് ഇപ്പോൾ നമുക്ക് കിട്ടുന്ന ഈ ചെറിയ സുഖങ്ങളൊന്നും ശാശ്വതമല്ല. യഥാർത്ഥ ഭക്തി മാർഗ്ഗം ആണ് ശാശ്വതമായ സുഖം. അതുകൊണ്ട് ഭക്തസമൂഹത്തോട് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ഗുരുദേവന്റെ പാദങ്ങളിൽ സമർപ്പിച്ച് സത്യഭക്തി മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കൂ. സാംസാരിക സുഖത്തിനോടൊപ്പം ആത്മകല്യാണത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കൂ. സത് സാഹിബ്ജി വിശേഷതം - ഋഗ്വേദ മണ്ഡലം 10 സൂക്തം 161 മന്ത്രം 2 -ൽ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവ് പറയുന്നുണ്ട്. ശാസ്ത്രാനുകൂല പുജചെയ്യുന്നവർ സമ്പൂർണ്ണ ഭാവന എന്റെ പാദങ്ങളിൽ അഭയം പ്രാപിക്കുന്നു. അതായത് യഥാർത്ഥ ഭക്തനെ സംരക്ഷിക്കുന്നു. അവന്റെ അസാധ്യ രോഗങ്ങൾ ഇല്ലാതാക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ ആയുസ് സമാപ്തമായാൽ പോലും നിങ്ങളുടെ ശ്വാസം വർദ്ധിപ്പിച്ച് ആയുസ് നീട്ടിത്തരുന്നു. എന്റെ കഥ പ്രഭുവിന്റെ കഴിവിന് ഉത്തമ ഉദാഹരണമാണ്.

ഭക്തസുരേന്ദ്രദാസ്
 മൊ.ന. 8059709819

“പാവങ്ങളുടെ വിളി ഭഗവാൻ കേട്ടു”

ഞാൻ കർമ്മവീരമകൻ ശീഘ്രാസീരാമൻ മകൻ ചോട്ടുരാമൻ, ഭരണഗ്രാമം രോഹതക്ജില്ലയിലെ സ്ഥിരതാമസക്കാരൻ. ആദ്യമായി ഞാൻ കുടുംബസമേതം 1986-ൽ നിരങ്കാരി ബാബാഹരദേവസിംഹ്

മഹാരാജിന്റെ ശിഷ്യനായിരുന്നു. ആ സമയത്ത് ഞാൻ വളകച്ചവടം നടത്തുകയായിരുന്നു. ധനസ്ഥിതി വലിയ മോശമല്ലായിരുന്നു. ക്രമേണ എന്റെ സാമ്പത്തിക സ്ഥിതി മോശമായി തുടങ്ങി. എന്റെ ഭാര്യയ്ക്ക് പലവിധ അസുഖങ്ങൾ പിത്തസഞ്ചിയിൽ കല്ല്, അർശസ് എന്നുവേണ്ട ആകെ വിഷമം. ഡോക്ടർ ഓപ്പറേഷൻ 20000 രൂപ ആവശ്യപ്പെട്ടു. എന്റെ കൈയിൽ അപ്പോൾ ഇരുപതിനായിരം രൂപ പോയിട്ട് അത്രയും ധാന്യങ്ങൾ പോലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പോരെങ്കിൽ എനിക്ക് ആസ്തമയുടെ അസുഖം ഞാനും ഭാര്യയും കൂടി വളരെ ആലോചിച്ചിട്ട് ഒരു ഓട്ടോയിൽ ബസ് സ്റ്റോപ്പിലേയ്ക്കു പോകുകയായിരുന്നു. ഇനി ഇപ്പോൾ ഇത്രയും പൈസയില്ലാതെ ഓപ്പറേഷൻ ചെയ്യുന്നതെങ്ങനെ? ഓപ്പറേഷൻ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ മരിക്കും. ആ ഓട്ടോയിൽ ഒരു സ്ത്രീ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ നമ്മുടെ കാര്യങ്ങൾ കേട്ടു. അവർ പറഞ്ഞു നിങ്ങൾ ക്രോദ്ധയിലേയ്ക്കു പോകൂ. അവിടെ ഒരു മഹാരാജ് ഉണ്ട് അസുഖങ്ങൾ ഉള്ള മരുന്ന് വെറുതെ നൽകും. എന്റെ ഭാര്യ ഭക്തയായിരുന്നു. അവർ മേഹാദേവി 2003-7-27 -ൽ സൽലോക ആശ്രമം ക്രോദ്ധയിൽ പോയി. ബന്ദിചോട് സത്ഗുരു രാമപാൽജി മഹാരാജിനോട് തന്റെ അസുഖങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞു. സത്ഗുരു വളരെ സ്നേഹത്തോടെ എല്ലാം കേട്ടു. എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു മകളെ ഇവിടെ മരുന്നൊന്നും ഇല്ല. ആത്മകല്യാണത്തിനുള്ള ഭക്തിമാർഗ്ഗം മനസിലാക്കിപ്പിക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഭക്തിമാർഗ്ഗം വേദങ്ങളിലും ഗീതയിലും പറയുന്നതുപോലെ ശാസ്ത്രവിധിപ്രകാരമുള്ള പൂജകൾ പറഞ്ഞു കൊടുക്കുന്നു. പൂർണ്ണ പരമാത്മാ കബീർസാഹേബ്ജിന്റെ കൃപ കൊണ്ട്, മന്ത്രം ജപിക്കുന്നതുകൊണ്ട് മാത്രം എല്ലാകഷ്ടപ്പാടുകളും മാറികിട്ടും. മൂലകാരണം ആയ ജനന-മരണത്തിൽ നിന്നുമുള്ള മോചനം കിട്ടും. സാമൂഹിക സേവനം മറ്റും ഫീസില്ലാതെ ചെയ്യുന്നു. രാമനാമത്തിന്റെ മരുന്ന് നൽകി എല്ലാ കുടുംബത്തേയും സുഖപ്രദമാക്കുന്നു. അങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമോപദേശം സ്വീകരിച്ചു. ഇപ്പോൾ ഞങ്ങൾ സുഖമായി ജീവിയ്ക്കുന്നു. എല്ലാ അസുഖങ്ങളും നാമജപത്താൽ ഭേദമായി. എല്ലാം ഗുരുദേവന്റെ ആശീർവാദം. ഞങ്ങളുടെ കഷ്ടപ്പാടുകൾ മാറ്റി അദ്ദേഹം ഞങ്ങൾക്കു സുഖം നൽകി. എല്ലാവർക്കും ഇത്തരം ആശീർവാദം ലഭ്യമാകട്ടെ.

ഭക്തകർമ്മവീർദാസ് പുത്രൻ ശ്രീ ഘോസിരാമൻ
ഗ്രാമം ഭോണ. ത. മഹമ ജില്ല രോഹതക്

“ഭഗവാൻ ഇങ്ങിനെയാണ്”

ഞാൻ ഭക്തൻ മഹാവീർ സിംഹിന്റെ മകൻ ശ്രീകേഹർസിംഹ്. ഗ്രാമം ഡേരാണാ. ജില്ല ബുജൺ (ഹരിയാന)യിൽ താമസിക്കുന്നു. ആദ്യം ഞാൻ ശിവഭക്തനായിരുന്നു. എന്റെ കരളിനും, കൂടലിനുള്ളിലും

പഴുപ്പ് ഉണ്ടായി. എന്റെ സഹോദരൻ എന്നെ മഹേന്ദ്രസിംഹ് മെഡിക്കൽ ചെക്കപ്പിന് കൊണ്ടുപോയി. അതിനുമുൻപും കുറേ രൂപചില വാക്കിയതായിരുന്നു. പക്ഷെ ഒരു പ്രയോജനവും ലഭിച്ചില്ല. മെഡിക്കൽ ചെക്കപ്പ് - അൾട്രാസൗണ്ട് നടത്തി മൂന്ന് ഓപ്പറേഷൻ വേണമെന്ന് പറഞ്ഞു ഭക്ഷണവും ഉപേക്ഷിച്ചു. ആരോഗ്യസ്ഥിതി വളരെ മോശമായി. എന്റെ മുത്തസഹോദരൻ മഹേന്ദ്രൻ പറഞ്ഞു നീ പോയി സന്തരാമപാലിന്റെ ഉപദേശം സ്വീകരിക്കൂ. അദ്ദേഹം പൂർണ്ണപരമാത്മാവിന്റെ അവതാരമാണ്. കബീർ പരമേശ്വർ പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മാണ്. ഞാൻ പറഞ്ഞു ഭഗവാൻ ശിവന്റെ മുൻപിൽ നിങ്ങളുടെ കബീർ നെയ്ത്തുകാരന് എന്ത് ശക്തി? കബീർ ഒരു കവി. അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും ഒരു ഭഗവാൻ അല്ല. എന്റെ സഹോദരൻ മഹേന്ദ്രസിംഹിന്റെ മകൻ കേഹർസിംഹിന്റെ കുടുംബം തികച്ചും നശിച്ചു പോയതാണ്. സന്തരാമപാൽജി മഹാരാജിനെ അഭയം പ്രാപിച്ചതിന് ശേഷം അവർ സുഖപ്പെട്ടു. ഇപ്പോൾ സുഖമായി ജീവിക്കുന്നു. അവർ അതുവരെ ചെയ്തിരുന്ന എല്ലാ പൂജകളും നിറുത്തി. എങ്കിലും സുഖമുണ്ട്. ഞാനും വിശ്വസിച്ചു. എന്നാൽ എനിയക്ക് ഭഗവാൻ ശിവജിയെക്കാൾ അധികം ആരെയും വിശ്വസിയ്ക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. മുത്തസഹോദരന്റെ നിർബന്ധപ്രകാരം - പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മ കവീർദേവ് (കബീർപരമേശ്വർ) തന്നെയാണ്. ആശക്തിക്കു മുൻപിൽ (ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, ശിവ, ബ്രഹ്മ, പരബ്രഹ്മ, എല്ലാവരും തുച്ഛമാണ്. എങ്ങിനെയാണോ ദേശത്തിലെ പ്രധാനമന്ത്രിയുടെയും രാഷ്ട്രപതിയുടെയും മുൻപിൽ മറ്റ് ദേശീയ മുഖ്യമന്ത്രിമാരുടെ ശക്തി തുലോം ന്യൂനമായി തീരുന്നുവോ അതുപോലെയാണ്. ഈ വ്യത്യാസമാണ് പരമേശ്വർ കബീർസാഹേബ്ബും, ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, ശിവ എന്നിവരുമായുള്ള വ്യത്യാസം. ഇനി ബാക്കിയൊക്കെ നീ തന്നെ തീരുമാനിക്ക്. രണ്ടുപേരുമായി അജഗജാന്തരമുണ്ട്. സന്തരാമപാൽ മഹാരാജ് എല്ലാ ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഗഹനമായി പഠിച്ച് ഭക്തി ശക്തിയിൽ സാന്നിദ്ധ്യം പ്രാപിച്ച ആളാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് തന്റെ ജോലി ഉപേക്ഷിച്ച് ഭക്തിയുടെ മൈതാനത്തിലേയ്ക്ക് എടുത്തു ചാടിയാത്. ഇന്നദ്ദേഹം എല്ലാ സന്ത്, മഹന്ത്, ഗുരുക്കന്മാരെ പിന്നിലാക്കിയിരിക്കുന്നു. എല്ലാ സന്യാസിമാരെയും അതായത് ദയാനന്ദ മഹർഷിയേപ്പോലും ലേഖനത്തിൽ കൂടി തോല്പിച്ചു. വർത്തമാന പത്രങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം പരസ്യമായി വെല്ലുവിളിച്ചു. ആരും മറുപടി പറഞ്ഞില്ല. ആര്യസമാജത്തിലെ വെറും സാധാരണക്കാർ എതിർത്തു. അവരുടെ മുഖത്തുനോക്കി നല്ല മറുപടി കൊടുത്തു. മഹാരാജ് രാമപാൽതെളിവുസഹിതം സംസാരിച്ചു. മറ്റുള്ളവർ കേട്ടുകേൾവി അനുസരിച്ചാണ് ഓരോന്നും പറഞ്ഞിരുന്നത്. സത്യത്തിന്റെ മുൻപിൽ അസത്യം എത്രനാൾ പിടിച്ചു നില്ക്കും.

മുത്ത സഹോദരന്റെ വാക്കുകൾ കേട്ട് ഒന്ന് എതിർത്താൽ കൊള്ളാമെന്ന് തോന്നി പക്ഷെ മുത്ത സഹോദരനായതുകൊണ്ട് എല്ലാം മിണ്ടാതെ കേട്ടു കൊണ്ടിരുന്നു. മറ്റാരെങ്കിലും ആയിരുന്നെങ്കിൽ തീർച്ചയായും രണ്ടു കൊടുത്തേനെ. പക്ഷെ ഇപ്പോൾ മനസിലായി വാസ്ത

വത്തിൽ കബീർ സാഹേബ് പൂർണ്ണ പരമേശ്വർ തന്നെയാണെന്ന്. മരിക്കാറായി നിൽക്കുന്നവൻ എന്തുചെയ്യാനും തയ്യാറാണ്. അന്ന് ഞാൻ എന്റെ സഹോദരനോട് പറഞ്ഞു എങ്ങിനെയാണിത് എന്റെ ജീവൻ രക്ഷിയ്ക്കും. അത് കേട്ടിട്ട് സഹോദരൻ പറഞ്ഞു ക്രോധം ആശ്രമത്തിലേയ്ക്കു പോ നിന്റെ ജീവൻ അവിടെ രക്ഷിക്കും. എന്നെ ഓപ്പറേഷൻ ചെയ്യാൻ വേണ്ടി ഓപ്പറേഷൻ വസ്ത്രമണിയിച്ച് ട്രോളിയിൽ കിടത്തിയതാണ്. ഞാൻ ചാടി എണീറ്റ് എന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ മാറ്റി സഹോദരനോട് പറഞ്ഞു ഞാൻ രാമപാൽ മഹാരാജിന്റെ നാമോപദേശം സ്വീകരിക്കും. പിന്നെ ഞങ്ങൾ രോഹതക് ആശുപത്രിയിൽ നിന്നും ഇറങ്ങി വണ്ടിപിടിച്ച് ബന്ദിചോഡ് സത്ഗുരുരാമപാൽജി മഹാരാജിന്റെ അടുക്കലേത്തി. നാമോപദേശം സ്വീകരിച്ചു. ആസമയത്ത് ഞാൻ ആശ്രമത്തിൽ നിന്നും ഭക്ഷണം കഴിച്ചു. പിന്നെ ഞാൻ മെഡിക്കൽ കോളേജിൽ പോയി പരിശോധിച്ചു. ഡോക്ടർ അതിശയിച്ചുപോയി എനിയ്ക്കു ഒരു ബുദ്ധിമുട്ടും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഞാൻ പൂർണ്ണ സുഖം പ്രാപിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു. എനിയ്ക്ക് ആശ്രമത്തിൽ ചിലവ് ഒന്നും ഉണ്ടായില്ല. നാമോപദേശവും ജപിയ്ക്കാനുള്ള പുസ്തകവും പ്രിയായി കിട്ടി. എന്റെ കുടുംബത്തിലെ മറ്റുള്ളവർ എല്ലാം മറ്റ് ദൈവങ്ങളെ ആരാധിക്കുന്നവർ ആയിരുന്നു. പക്ഷെ ശിഷ്യത്വം സ്വീകരിച്ചതിന് ശേഷം മറ്റെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചു. ഇപ്പോൾ ഞാൻ ആദ്യത്തേതിനേക്കാളും സുഖമുള്ളവനും സ്വസ്ഥനും ആണ്. ബന്ദിചോഡ് രാമപാൽജി മഹാരാജിന്റെ ഗുണഗാനങ്ങൾ രാത്രിയും പകലും പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സന്തോഷപാൽജി മഹാരാജിന്റെ മുഖ്യ ഉദ്ദേശ്യം നാമോപദേശം നൽകി ഭക്തരാക്കി കാലന്റെ വലയിൽ നിന്നും മോചിപ്പിക്കുക എന്നതാണ്. സാമൂഹിക രക്ഷയും മറ്റുള്ളവരുടെ നന്മയും മാത്രമാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. “സത് സാഹേബ്.”

ഭക്തമഹാവീർ
“ദുഃഖിതരുടെ സഹായി”

ഞാൻ ഭക്തജീയാരാം (രാജു) പുത്രൻ ശ്രീഗണേശ് രാംഘരാനാ ഗ്രാമത്തിൽ വസിക്കുന്നു. എനിക്കും എന്റെ ഭാര്യയ്ക്കും അനേകം അസുഖങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ഓരോരുത്തർ ഓരോരോഗങ്ങളാണെന്ന് പറഞ്ഞു. ഡോക്ടർമാർ ടി.ബിയാണെന്ന് പറഞ്ഞു. ഞങ്ങൾ കുറേ ചികിത്സിച്ചു. ദേവീ-ദേവന്മാരുടെ പുജയും നടത്തി കൂട്ടത്തിൽ കുറേ രൂപയും ചിലവാക്കി. ഏതാണ്ട് പത്ത് പന്ത്രണ്ട് വർഷം അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും അലഞ്ഞു. ഏകദേശം രണ്ട്ലക്ഷം രൂപയോളം ചിലവാക്കി. പക്ഷെ ഒരുപ്രയോജനവും ഉണ്ടായില്ല. ഞാനിതിന്റെ പേരിൽ പാപ്പാരായി 50 രൂപ സമ്പാദിച്ചാൽ 100 രൂപ അയി ചിലവാകും. പല പ്രാവശ്യം ആത്മഹത്യ ചെയ്യാൻ തീരുമാനിച്ചു. ഹവൻ (ഹോമം) ചെയ്തു. ഹോമം ചെയ്തപ്പോൾ പണ്ഡിതൻ പരിഭ്രമിച്ചു. ഹോമത്തിനുള്ളിൽ ശത്രുവിനെ കണ്ടു. പണ്ഡിതന്റെ (പുരോഹിതൻ) പറഞ്ഞു വീണ്ടും ഹോമം ചെയ്യണം എന്നിട്ട് പറയാം. ഭക്തമഹേഷന്റെ മകൻ ശ്രീ. കേഹർ സിംഹ് (എന്റെ ഗ്രാമത്തിലെ) സന്തോഷപാൽ മഹാരാജിൽ നിന്നും നാമോപ

ദേശം വാങ്ങാൻ പറഞ്ഞു. ജിയാറാം വെറുതെ വ്യാജ സന്തുക്കളുടെ അടുക്കൽ കറങ്ങി നടക്കാതെ അവർ വെറുതെ കൊള്ളയടിക്കും. സന്ത് രാമപാൽ മഹാരാജ് നിങ്ങളുടെ കഷ്ടപ്പാടുകൾ തീർക്കും. ഞാനും നിങ്ങളെ പോലെ പലരുടെയും അടുക്കൽ കറങ്ങി. ഒടുവിൽ സന്ത് രാമപാലിന്റെ അടക്കലേത്തി. ആശീർവാദം വാങ്ങി അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമോപദേശം വാങ്ങിയതിന് ശേഷം എല്ലാം നശിച്ച ഞാൻ രക്ഷപ്പെട്ടു. ഞാൻ പറഞ്ഞു ക്രോദ്ധാ ആശ്രമം ഇപ്പോൾ ഉണ്ടായതല്ലേ. ഞാൻ പ്രസിദ്ധമായ അമ്പലങ്ങളിലൊക്കെ പോയിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ ഒടുവിൽ ഞാൻ വളരെ വിഷമിച്ച് ഭക്തമഹേന്ദ്രന്റെ അടുക്കലേത്തി. അടുത്ത ദിവസം തന്നെ ഞങ്ങൾ ആശ്രമത്തിലെത്തി. സന്ത് രാമപാൽജി മഹാരാജിൽ നിന്നും നാമോപദേശം വാങ്ങി. അദ്ദേഹം ഒരു രൂപയും വാങ്ങാതെ നാമോപദേശം നൽകി. അതിന് ശേഷം ഞാൻ സുഖപ്പെട്ടു. സ്വസ്തനായി. 2005-ൽ ഉപദേശം വാങ്ങി ശിഷ്യനായി. രണ്ട് വർഷം കഴിഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ എന്റെ കുടുംബം വളരും സ്വസ്തതയോടെ കഴിയുന്നു. രാവു പകലും സന്ത് രാമപാലിന്റെ ഗുണനാമങ്ങൾ വാഴ്ത്തുന്നു. സന്ത് രാമപാലിന്റെ പ്രധാന ഉദ്ദേശ്യം ഉപദേശം നൽകി ഭക്തജനത്തെ കാലന്റെ വലയിൽ നിന്ന് മോചിപ്പിക്കുകയെന്നതാണ് ഭക്തസമൂഹത്തെ രക്ഷിക്കുക “സൽ സാഹേബ്.”

ഭക്തജിയാറാം.

“ഇങ്ങിനെ ആയിരിയ്ക്കണം സന്ത്”

ഞാൻ ശശിപ്രഭാപ്രധാന അധ്യാപിക (പ്രിൻസിപ്പൽ) രാജകീയ ഖരിഷ്ട (ശ്രേഷ്ഠ) മിഡിൽ സ്കൂൾ ഡിഗാനാ ജില്ലാ ജിന-ൽ ജോലി ചെയ്യുന്നു. ഞാനെന്റെ വീട്ടിലെ വഴക്കുകൾ കാരണം മാനസിക ടെൻഷൻ 35 വർഷമായിട്ടനുഭവിക്കുന്നു. ഭർത്താവ് എപ്പോഴും അടിക്കും. ശമ്പളം മുഴുവൻ പിടിച്ചുവാങ്ങും. അദ്ദേഹം വല്ലാതെ എന്നെ വിഷമിപ്പിച്ചിരുന്നു. 32 കിലോ ഭൂമി ഉണ്ടായിട്ടും എനിയ്ക്ക് പട്ടിയക്ക് കൊടുക്കും പോലെയാണ് ഭക്ഷണം നൽകിയിരുന്നത്. ഞാനെന്റെ പല ബന്ധുക്കളോടും സഹായം അഭ്യർത്ഥിച്ചു. പഞ്ചായത്തിലും പരാതി പെട്ടു. ആരും സഹായിച്ചില്ല. ഒടുവിൽ സന്തമാരെ ആശ്രയിച്ചു. കുഴപ്പം പിടിച്ച കാര്യങ്ങൾ അവർ ശരിയാക്കുമെന്ന് കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ ആനന്ദ പുരിയിലെ (ബീനാ) മധ്യപ്രദേശിലെ സന്തിനെ ഗുരുവായി സ്വീകരിച്ചു. പക്ഷെ ഒരു പ്രയോജനവും ഉണ്ടായില്ല. വീട്ടിലെ പ്രശ്നങ്ങൾ, വഴക്ക് അങ്ങിനെ തന്നെ നടന്നിരുന്നു. പരമാത്മാവിന്റെ കൃപകൊണ്ട് പെൺ കുട്ടികൾ പഠിച്ചു. പക്ഷെ ആരുടെയും വിവാഹം നടന്നില്ല. അച്ഛനാണെങ്കിൽ വിവാഹാലോചന നടത്താതെയായി. ഈ പ്രയാസം കാരണം ഞാൻ ബാലാജിയിൽ പോയി ബഗൽ (രാജസ്ഥാൻ) ധൗലി ധാർഹിമാചൽ പ്രദേശിൽ പോയി. പീർഫക്കീർ, ഗുരുദാർലും സഹായം അപേക്ഷിച്ചു. വീട്ടിൽ ഒറ്റയ്ക്കിരിയ്ക്കുമ്പോൾ കരയാൻ തുടങ്ങും. ഞാൻ വിചാരിച്ചു ഭൂമിയിൽ പരമാത്മാവ് ഇല്ലേ. അപരാധം, അക്രമവും സഹിച്ച് സഹിച്ച് ഞാൻ ഒരു ഭ്രാന്തിയെപോലെയായി.

പിന്നീട് ഒരു ദിവസം ഈ ദുഃഖി ആത്മാ ആപരമാത്മാവിന്റെ ദർബാറിലെത്തി. ദുഃഖ ശമനമുണ്ടായി. എന്റെ അയൽപക്കത്ത് ഒരു അയൽക്കാരി എനിക്ക് പ്രസാദം തരാൻ വേണ്ടി എന്നേ വിളിയ്ക്കാനായി എന്റെ വീട്ടിൽ വന്നു. അവരുടെ വീട്ടിൽ ഭജന നടക്കുകയായിരുന്നു. പോയതിന് ശേഷം ഭജനയെപ്പറ്റിയും സംസാരിച്ചു. അവർ പറഞ്ഞു ഭജന പരമാത്മാവിന്റെ യഥാർഥവാണിയാണ്. അത് പറയുകയാണെങ്കിൽ എല്ലാ കഷ്ടപ്പാടുകളും തീർന്നു കിട്ടും. പക്ഷെ അത് സന്ത് രാമപാലിന്റെ ഉപദേശപ്രകാരം ചെയ്താലെ പ്രയോജനമുള്ളൂ. മറ്റ് ആരെങ്കിലും കൊണ്ട് ചെയ്താൽ പ്രയോജനമില്ല. രാജാപരീക്ഷിത്തിന് കഥ കേൾപ്പിക്കുന്ന സമയത്ത് ഒരു മുനിമാരും കഥ പറയുന്ന കാര്യം ഏറ്റെടുത്തില്ല. അതിനുള്ള ധൈര്യം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ അവർ അനധികാരികളാണ്. ഏഴാം ദിവസം അവസാനിക്കണം. ഫലം കിട്ടണം. അതുകൊണ്ട് സ്വർഗ്ഗത്തു നിന്ന് സുഖദേവ് വന്നു. അദ്ദേഹം രാജാ പരീക്ഷിത്തിന് നാമോപദേശം നൽകി (ശിഷ്യനാക്കി) ഏഴ് ദിവസം വരെ കഥയും യഥാർഥ പുജാവിധികളും പരിചയപ്പെടുത്തി. രാജാ പരീക്ഷിത്തിന് ആശ്വാസമായി. വർത്തമാന കാലത്തിൽ യഥാർഥ അറിവും പുജാവിധികളും അറിയുന്നവർ ഇല്ല. അതുകൊണ്ട് തന്നെ പാഠം (കഥ പറച്ചിൽ) നടക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ഭക്തന് പ്രയോജനമുണ്ടാകുന്നില്ല. ആ സ്ത്രീ എന്നോട് കുറേ കാര്യങ്ങൾ സംസാരിച്ചു. സന്ത് രാമപാൽ മഹാരാജിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം എന്തെന്ന് പറഞ്ഞു. വിദ്യാഭ്യാസമില്ലാത്തവർപോലും (അശിക്ഷിതർ) ശാസ്ത്രങ്ങളിലെ ഗുഹ്യരഹസ്യങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നും മനസിലാക്കുന്നു. ഞാനൊരു പ്രിൻസിപ്പൽ ആയിരുന്നിട്ടുപോലും ഇതെല്ലാം കേട്ട് അതിശയിച്ചു പോയി. എനിയെക്കു തോന്നി പരമാത്മാവ് എന്റെ കൈയ്ക്കുപിടിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അവർ പറഞ്ഞു ഗുരുജി ദുഃഖങ്ങൾക്ക് നിവാരണം കണ്ടെത്തുന്നു. ഞാൻ പറഞ്ഞു എനിക്കും കുടി ഗുരുജിയുടെ ദർശനത്തിന് വഴി ഒരുക്കണം. അവരുടെ ദയയാൽ അടുത്ത ദിവസം തന്നെ കാണാൻ പുറപ്പെട്ടു. ഗുരുരാമപാൽ മഹാരാജജി ഒരു സാധാരണ കസേരയിൽ ഇരിക്കുന്നത് കണ്ടു. എനിയ്ക്കറിയില്ലായിരുന്നു. സന്ത് എന്നാൽ എന്താണെന്ന്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹിമ എന്തെന്ന് അദ്ദേഹം എത്രത്തോളം ഉയർന്നവനാണോ അത്രത്തോളം സാധാരണത്വവും കണ്ടു. നമ്മുടെ സ്ഥാനം ഭൂമിയ്ക്കു താഴെയാണ്. പക്ഷെ പരമാത്മാവിന്റെ മഹിമ എങ്ങിനെ മനസിലാകും? എന്റെ ഗുരുജി എന്റെ വിഷമങ്ങളും ദുഃഖങ്ങളും കേട്ടു എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു നാമോപദേശം സ്വീകരിയ്ക്കാൻ. അപ്പോൾ എല്ലാം ശരിയാകും. അടുത്ത ദിവസം തന്നെ എനിയ്ക്കു ഉപദേശം നൽകി. (ശിഷ്യത്വം നൽകി) ഒരു മാസത്തിനകത്ത് പെൺകുട്ടിയ്ക്ക് കല്യാണ ആലോചന വന്നു. വിവാഹം കഴിഞ്ഞു. എനിയ്ക്കു തോന്നി സംഭവിയ്ക്കാത്തത് സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഏതൊരു ഭർത്താവണോ മകൾക്കുവേണ്ടി കല്യാണ ആലോചനപോലും നടത്താതിരുന്നുവോ ആഭർത്താവ് (പിതാവ്) തന്റെ മകളുടെ കല്യാണം നടത്തിയി

രിക്കുന്നു. പിന്നെ കുറേ ദിവസം കഴിഞ്ഞ് എന്റെ മുത്തമുകളുടെ വയറ്റിൽ ഒരു മുഴ കണ്ടു. കുട്ടി ഇതുവരെയുണ്ടായില്ല. പിന്നെ അതായി ചിന്ത. പിന്നെ എക്സറേ എടുത്തു. ഇവിടെ ഒരു വശത്ത് പരമാത്മാവിനെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. മറ്റുഭാഗത്ത് ഓപ്പറേഷൻ നടന്നത് കണ്ടിരിക്കുന്നു. അത് സക്സസായി. അവൾ എന്റെ അപേക്ഷ അനുസരിച്ച് അവളെ താജ്പൂരിൽ (ദില്ലി) സത്ഗുരുവിന്റെ സത് സംഗമസേവയിൽ കൊണ്ടുപോയി. അവിടെ നിന്ന് ഞാനവളെ ആശുപത്രിയിൽ കൊണ്ടുപോയി. ഓപ്പറേഷൻ വിജയിച്ചു. സംശയിച്ചതുപോലെ ക്യാൻസറായിരുന്നു. പിന്നീടവൾ ഗർഭം ധരിച്ചു. അതിനിടെ ജാമാതാവ് (മരുമകൻ) ഒരു മോട്ടോർ ആക്സിഡന്റ് ഉണ്ടായി. അപ്പോഴും എനിക്ക് എന്റെ ഗുരുവിനെ അല്ലാതെ മറ്റാരെയും ഓർമ്മ വന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹിമകൾ എത്ര പറഞ്ഞാലും തീരുകയില്ല. ഞാനെന്റെ നാക്കുകൾ കൊണ്ട് ഗുരുദേവമഹിമ എത്രമാത്രം വാഴ്ത്തും! ഒന്നരമാസം കഴിഞ്ഞ് മരുമകൻ സുഖം പ്രാപിച്ചു. എന്റെ പ്രാർത്ഥന പരമാത്മാവ് കേട്ടു.

എന്നാണോ ഞാൻ സത്ഗുരുരാമപാലിന്റെ ഉപദേശം സ്വീകരിച്ചുവോ അന്ന് ഞാനെന്റെ വീട്ടിൽ വച്ചിരുന്ന വ്യാജ സത്മാരുടെ ഫോട്ടോകൾ മുറ്റത്തേയ്ക്കു വലിച്ചെറിഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ എന്റെ വണ്ടി പാളത്തിൽ കൂടി നന്നായിട്ട് ഓടുന്നു. 2003 സെപ്തംബർ 23 ന് ഞാനെന്റെ കണ്ണുകൾ കൊണ്ട് 4-5 മണി സമയത്ത് ഒരു ഭയങ്കര ആകൃതി (രൂപം) കണ്ടു. ഒരു മനുഷ്യ രൂപമാണോ എന്താണെന്ന് പറയാനറിയില്ല എനിക്ക് ഭയം തോന്നി എങ്കിലും ഭയന്നില്ല. പിന്നീട് മനസ്സിലായി. അത് യമദൂതനാണെന്ന്. അടുത്ത ദിവസം ഞാൻ വിവരം ഗുരുവിനോട് പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു ആ രൂപം കണ്ട ദിവസം എന്റെ ശ്വാസം നിലച്ചതായിരുന്നു. (അതായത് മരണം സംഭവിച്ചതായിരുന്നു) ഞാനെന്റെ പരമാത്മാ സ്വരൂപ് ഗുരുജിയുടെ കൃപകൊണ്ട് ഇളയമകളുടെ വിവാഹം ഒരു ഇഞ്ചിനീയറുമായി നടന്നു. കഴിഞ്ഞ വർഷം. രണ്ട് മൂന്ന് പ്രാവശ്യം എന്റെ ജോലി നഷ്ടപ്പെടേണ്ട സ്ഥിതിയിലായി. പക്ഷെ അപ്പോഴും പരമാത്മാവെന്നെ രക്ഷിച്ചു. സത്ഗുരുരാമപാൽജി മഹാരാജ് പറയുന്നു രാജാവും ഭഗവാന്റെ കുട്ടിയാണ്. അദ്ദേഹത്തിലും ഭഗവാന്റെ ശക്തി വ്യാപരിക്കുന്നു. പരമേശ്വർ തന്റെ ഭക്തർക്കു വേണ്ടി ഓരോന്നും ചെയ്യാൻ രാജാവിനെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. രാജാവ് ഓരോന്നും ചെയ്തു കാണിക്കുന്നു. പക്ഷെ ചെയ്തിപ്പിക്കുന്നത് പരമാത്മാവാണ്. എന്റെ ഗുരുവിനെ പോലെ വേറെ ആരും ഉണ്ടാകില്ല. ഇതുപോലെ കഷ്ടപ്പാടുകളും ദുഃഖവും മാറ്റി സഹായിക്കുന്നതായി. പരമാത്മാവ് വാസ്തവത്തിൽ നിരാശ്രയർക്ക് ആശയം നൽകുന്നു. അഭയം നൽകുന്നു. ആത്മാവിന്റെ വിളികേൾക്കുന്നു. ഈ കുറഞ്ഞ കാലയളവിൽ എന്തെല്ലാം നന്മകൾ ഉണ്ടായോ എല്ലാം എന്റെ ഗുരുവിന്റെ മഹിമയാണ്. അദ്ദേഹത്തെ പറ്റി വർണ്ണിയ്ക്കാൻ വാക്കുകൾ ഇല്ല. അദ്ദേഹം വാസ്തവത്തിൽ കബീർ സാഹേബിന്റെ അവതാരമാണ്. പരമാത്മാവിന്റെ അനുഗ്രഹം ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ ക്രോധയിൽ വര

ണം. ഈ ചെറിയ ജീവിയായ ഞാൻ അതിന് ഉദാഹരണമാണ്. ഞാൻ താങ്കളിൽ കൃതജ്ഞയാണ്. എങ്ങിനെ നന്ദി പറയണമെന്നറില്ല. മഹിമ വർണ്ണിക്കാൻ അറിയില്ല. ഹൃദയത്തിൽ നിന്നും വന്ന വാക്കുകൾ പകർത്തി.

വളരെ തൃപ്തമായ ജീവി, ഭക്തമതിശശി

മൊ. ന- 918684900607

“യമരാജന്റെ അടുക്കൽ നിന്നും തന്റെ ഭക്തനെ മോചിപ്പിച്ചു”

ഞാൻ ശ്രീരാമദാസിന്റെ മകൻ ഭക്ത ഓംപ്രകാശ്. നജഫഗഡ, ദില്ലിയിൽ താമസിക്കുന്നു. ഞാൻ സന് പരമപുജ്യ രാമപാൽ മഹരാജിന്റെ ശിഷ്യത്വം സ്വീകരിച്ചിട്ട് ഒന്നരവർഷം കഴിഞ്ഞു. എനിക്ക് നജഫഗഡയിൽ ബേക്കറിക്കടയുണ്ട്. 2005 മേയ് 19 ന് രാത്രി 9.30 ന് കടയിൽ വച്ച് എനിക്ക് വലിയ വയറ്റു വേദന അനുഭവപ്പെട്ടു. വേദനകൊണ്ട് ഞാൻ പുളയുന്നു. ഞാൻ ഗുരുവിന്റെ നാമം ജപിച്ച് ജപിച്ച് വല്ല വിധേനയും കടയിൽ നിന്ന് വീട്ടിലെത്തി. വീട്ടിലെത്തിയതുകൊണ്ട് ഗുരുവിന്റെ ഫോട്ടോയ്ക്കു മുൻപിൽ സാഷ്ടാംഗം നമസ്കരിച്ചു. അപ്പോൾ എനിക്ക് വയറുവേദന അനുഭവപ്പെട്ടില്ല. പിന്നീട് ഞാൻ പോയി കട്ടിലിൽ കിടന്നു. കട്ടിലിൽ കിടന്ന ഉടനെ എനിക്ക് ബോധക്ഷയം ഉണ്ടായി. എന്റെ നാലു ചുറ്റും യമദൂതന്മാർ ചുറ്റി നടക്കുന്നു എന്നേ ഭയപ്പെടുത്തുന്നു. യമദൂതൻ എന്റെ ശരീരത്തിൽ വെളുത്ത തുണി വിരിച്ചു. പിന്നെ എടുത്തുകൊണ്ട് യമരാജന്റെ ദർബാറിലേയ്ക്കു കൊണ്ടു പോയി. അവിടെ ഞാൻ ലൈനായി ആളുകൾ നിലകുന്നതു കണ്ടു. എന്റെ നമ്പർ എത്തിയപ്പോൾ യമരാജൻ പറഞ്ഞു എന്നേ കുളത്തിലേയ്ക്കു എറിയാൻ. ഞാൻ കുളത്തിലേയ്ക്കു നോക്കി. കുളത്തിൽ നിറയെ മുതലകളായിരുന്നു. മുതലകളെ കണ്ട് ഞാൻ ഭയന്നു. ഞാനുടനെ എന്റെ ഗുരുവായ പരമപുജ്യനായ രാമപാൽജിയെ ഓർമ്മിച്ചു. ആസമയത്ത് ധർമ്മരാജിന്റെ ദൂതൻ എന്നേ വെള്ളത്തിലേയ്ക്കു എറിയാൻ തയ്യാറെടുക്കുകയായിരുന്നു. ഞാനുറക്കെ ഗുരുവിനെ വിളിച്ചു. “ഹായ് ഗുരുജി രക്ഷിക്കൂ” അപ്പോൾ എന്താണ് കാണുന്നത് കബീർ സാഹോബിന്റെ രൂപത്തിൽ ഗുരുദേവൻ നിൽക്കുന്നു. വെള്ളത്തിൽ വീഴുന്നതിന് മുൻപ് എന്നേ പുറത്തേയ്ക്ക് മാറ്റി. യമരാജൻ കബീർസാഹോബിന്റെ പാദങ്ങളിൽ വീണ് സാഷ്ടാംഗം പ്രണാമം ചെയ്തു. എന്നിട്ട് ഗുരു എന്നോട് പറഞ്ഞു നീ ഇനി എന്തിന് ഭയക്കണം. ഞാൻ നിന്റെ കൂടെയുണ്ട്. അപ്പോഴെന്റെ പേടി പോയി. യമരാജൻ ഗുരുജിയോട് തർക്കിച്ചു നിങ്ങൾ എന്തിനാണ് ഇയാളെ എപ്പോഴും രക്ഷിക്കുന്നത്. ഇയാൾ എന്റെ ഭക്ഷണമാണ്. നിങ്ങൾ ഇതിന് മുൻപ് മരിയ്ക്കാനായ ഇയാളെ രണ്ടു തവണ രക്ഷിച്ചു. “ആദ്യം സ്കൂട്ടറും ജീപ്പും നേർക്കുനേർ കൂട്ടിമുട്ടാറായി. എനിക്ക് ഒരു പോറലുപോലും ഉണ്ടായില്ല. രണ്ടാമത്തെ പ്രാവശ്യം മോട്ടർ സൈക്കിൾ സ്ലിപ്പായി ഞാൻ ട്രക്കിനടിയിൽപ്പെട്ടു ഗുരുജി എന്നേ

ട്രക്കിനടിയിൽ നിന്ന് വലിച്ചു നീക്കി". ഇതെല്ലാം കേട്ടിട്ട് ഗുരുജി ധർമ്മ രാജിനോട് പറഞ്ഞു - ഇയാൾ കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിലെന്റെ ഭക്തനായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് രക്ഷിച്ചു. അപ്പോൾ ധർമ്മരാജൻ ചോദിച്ചു. എങ്കിൽ ഇപ്പോൾ എന്തിന് രക്ഷിച്ചു. ഞാനിയാളുടെ നാമം ഘണ്ഡിച്ചു. പിന്നീട് ഗുരുജി പറഞ്ഞു. ഇയാളുടെ പേര് നിങ്ങൾ വെട്ടിയോ ഇയാൾ സ്വന്തം ഇഷ്ട പ്രകാരം ചെയ്തതല്ല. അതുകൊണ്ട് രക്ഷിച്ചു. എന്റെ ഭക്തനാണ്. അപ്പോൾ കാലൻ പറഞ്ഞു ശരി ഞാൻ നോക്കാം. നിങ്ങൾ എത്ര നാൾ ഇയാളെ രക്ഷിക്കുമെന്ന്. ഗുരുജി പറഞ്ഞു ഓരോ നിമിഷവും ഞാൻ ഇയാളോടൊപ്പം ഉണ്ട്. നിങ്ങൾക്ക് ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല.

പിന്നീട് സത്ഗുരുദേവ് ധർമ്മരാജിനോട് പറഞ്ഞു. ഇനി ഇയാളെ ഇതുപോലെ കഷ്ടപ്പെടുത്തിയാൽ നിങ്ങൾ എങ്ങിനെ കഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നുവോ അതിനേക്കാൾ ഭയങ്കരിമായിരിക്കും നിങ്ങളുടെ അനുഭവം.

അതിന്ശേഷം സത്ഗുരുദേവ് എന്നെ ധർമ്മരാജിന്റെ ദർബാറിൽ നിന്ന് താഴേയ്ക്കു കൊണ്ടുവന്നു. നിങ്ങൾ വേഗം പോയി നിങ്ങളുടെ വീട്ടുകാരോട് പറയൂ എനിക്ക് ഒരു കുഴപ്പവും പറ്റിയില്ലാ എന്ന്. എന്നേ നിങ്ങൾ പെട്ടെന്ന് വീട്ടിലേയ്ക്കു കൊണ്ടു പോകൂ എന്ന്. രണ്ട് ഡോക്ടർമാർ പറഞ്ഞു ഞങ്ങൾക്ക് പറ്റില്ലാ എന്ന്. എന്റെ വീട്ടുകാർ എന്നേ ആശുപത്രിയിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോകുകയായിരുന്നു. ഞാനുടനെ തന്നെ അവരോട് പറഞ്ഞു എന്നേ തിരികെ വീട്ടിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോകൂ. വേഗം കൊണ്ടു പോകൂ. ഞാൻ തികച്ചും സ്വസ്ഥനാണ്. എന്നോടൊപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നവർ ഇതുകേട്ട് അതിശയിച്ചു പോയി. കാരണം ഞാൻ മരിച്ചതായിരുന്നു. ഇയാൾക്ക് എങ്ങിനെ ബോധം വീണു. ഇയാൾ എന്താണീ പറയുന്നത്? പിന്നീട് എന്റെ വീട്ടുകാർ തിരിച്ചുഎന്നേ വീട്ടിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ ഞാൻ സത് ഗുരു താമരപുവിൽ ഇരിയ്ക്കുന്നതായി കണ്ടു. ചിലപ്പോൾ ഗുരുവിന്റെ രൂപം ചിലപ്പോൾ കബീർസാഹേബിന്റെ രൂപം. അദ്ദേഹം എന്റെ നേർക്ക് കൈവീശി കാണിക്കുന്നു. ഞാൻ ഉറക്കെ ഉറക്കെ കരഞ്ഞു കൊണ്ട് പറഞ്ഞു എന്റെ ഗുരുജി പോയി എന്റെ ഗുരുജി പോയി. വീട്ടുകാർ ഇതുകേട്ട് പരിഭ്രമിച്ചു. ഇതെന്താണ് പറയുന്നത്. പിന്നെ വീണ്ടും ആശുപത്രിയിലേയ്ക്കു പോകാൻ തുടങ്ങി. അപ്പോൾ ഗുരുദേവിന്റെ ശബ്ദം ഭക്താ നീ എന്താണ് ചെയ്യുന്നത് ഞാൻ നിന്നോട് പറഞ്ഞു വേഗം വീട്ടിലേക്കു പോകാൻ. പിന്നെ ഞാനെന്റെ വീട്ടുകാരോട് പറഞ്ഞു. ഞാൻ തികച്ചും ആരോഗ്യവാനാണ്. എനിക്ക് ഒരു കുഴപ്പവും ഇല്ല. ഞാൻ ഗുരുജിയെ കണ്ടു. അപ്പോൾ അവർ എന്നേതിരികെ വീട്ടിലേക്കു കൊണ്ടു പോയി. അവർക്ക് അതിശയം മരിച്ച ആൾജീവിക്കുകയോ. ഞാനെന്റെ വീട്ടുകാരോട് കഴിഞ്ഞു പോയ കഥകൾ എല്ലാം പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചു. എന്നേ എന്റെ സത്ഗുരുദേവ് രക്ഷിച്ച് തിരിച്ച് വീട്ടിലേയ്ക്കു വിട്ടു.

ഭക്തജ്ഞാപ്രകാശദാസ്

“പൂർണ്ണ പരമാത്മാവ് ഭക്തന്റെ ഭയങ്കരമായ അസുഖത്തെ മാറ്റി” (രക്ഷപ്പെടുത്തി) ആയുസ് വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു”

ഭക്ത ഡോ. ഓമപ്രകാശഹഡഡ C.M.O യുടെ തെളിവ് (ഉദാഹരണം)

ഉദാഹരണം ഋഗ്വേദമണ്ഡൽ 10 സൂക്തം, 161 മന്ത്രം, 1,2 ഉം 5 ഉം അതിൽ പരമേശ്വർ പറയുകയാണ് അഥവാ ആർക്കെങ്കിലും പ്രത്യക്ഷമായിട്ടോ രഹസ്യമായിട്ടോ രോഗമുണ്ടെങ്കിൽ അതും പൂർണ്ണമായും മാറ്റുന്നു. ഏതെങ്കിലും രോഗിയോ വ്യക്തിയുടേയോ പ്രാണൻ പോയാലും രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നു. ആർക്കാണോ ആയുസ് ഇല്ലയോ അയാളുടെ പ്രാണനെ രക്ഷിച്ചു. ആയുസ് നീട്ടി നൽകുന്നു. സർവ്വവിധ ഐശ്വര്യങ്ങളും സുഖവും നൽകുന്നു. മന്ത്രം 5-ൽ പറയുന്നു അല്ലയോ പുനർജീവൻ കിട്ടിയ പ്രാണി നീ എല്ലാ വിധഭാവത്തോടും എന്നേ അയം പ്രാപിക്കൂ. അഥവാ പാപകർമ്മഫലമായി നിന്റെ കണ്ണുകൾ നഷ്ടപ്പെട്ടാലും വീണ്ടും ആ ജീവൻ കണ്ണുകൾ തിരിച്ചു നൽകുന്നു. നിന്നെ രോഗത്തിൽ നിന്ന് മോചിപ്പിച്ച് എല്ലാ അവയവങ്ങളും വീണ്ടും നൽകി നിന്നെ പ്രാപ്തനാക്കുന്നു.

ജമ ജനറാ ജാനേ ഡരോം മിടോം കർമകേ ലേഖ |
അദലി അദല കബീർ ഹൈ, ക്വല കേസകഗുരുഷ്വക ||

ഉപരോക്ത വരികൾ എന്റെ ജീവതിത്തിൽ പൂർണ്ണമായും സത്യമെന്ന് തെളിഞ്ഞു.

ഞാൻ ഭക്ത ഡോ. ഓമപ്രകാശഹഡഡ C.M.O MB-B.S, M.S (Eyespecialist) 18.A സർക്കുലർറോഡ്. രോഹതക്കിൽ താസിക്കുന്നു. എന്റെ ജനനം 1953 ഏപ്രിൽ 12 കിലോയി ഗ്രാമത്തിൽ, ജില്ലാ രോഹതക്. ഞാൻ 5-ാം ക്ലാസ് മുതൽ 10-ാം ക്ലാസ് വരെ DAV സ്കൂളിലും DAV കോളേജ് അമൃതസരിലും ആയിരുന്നു. അമൃതസരിൽ എന്റെ മുത്തസഹോദരൻ Librarian പദവിയിൽ DAV സ്കൂളിൽ ജോലി ചെയ്യുകയായിരുന്നു. അവിടെയുള്ളവർ അദ്ദേഹത്തെ മാസ്റ്റർജിയെന്നും എന്നെ ഷോട്ടേമാസ്റ്റർ എന്നും വിളിച്ചിരുന്നു. ഞാൻ 6-10 ക്ലാസിൽ പഠിക്കുമ്പോൾ ഒരു മഹാത്മാവ് അമൃതസരിലെ ദുർഗ്ഗാനാ അമ്പലത്തിലെ ജോലിക്കാരൻ, എന്റെ കൈരേഖ നോക്കി പറഞ്ഞു താങ്കൾ ഡോക്ടർ ആകും എന്ന്. നിങ്ങളുടെ ആയുസ് കേവലം 50 വയസുവരെ മാത്രമേയുള്ളൂവെന്ന്. ഇത് പറഞ്ഞ്കഴിഞ്ഞ് അദ്ദേഹത്തിന് പെട്ടെന്ന് ഭയം തോന്നി കാരണം കുട്ടിയോട് യാഥാർത്ഥ്യം പറഞ്ഞതുകൊണ്ട്. ഞാനാകട്ടെ മഹാത്മാവിന്റെ വാക്കുകൾ കേട്ടെങ്കിലും കേട്ടതായി ഭാവിച്ചില്ല. വലുതായി ഞാൻ ഡോക്ടർ ആയി. MBBS ഉം M.S (Eyespecialist) ഉം PGIMS രോഹതക്കിൽ നിന്നെടുത്തു.

50 വയസ് പൂർത്തിയാകാറായി. 10-11-2003 രാത്രി ഏകദേശം 12 മണി ആസമയത്ത് ഞാൻ കുടുംബസമേതം രോഹതക്കിൽ തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്റെ രണ്ടുകൈകൾക്കും വേദനയും നെഞ്ചിൽ വല്ലാത്തൊരു ഭാരവും അനുഭവപ്പെട്ടു. ഞാനുടനതന്നെ PGIMS-ലേക്ക് ചികിത്സാർത്ഥം പോയി. ഇതിന് മുൻപ് എനിക്ക് ബി.പി. ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുപോലെ ഷുഗറും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. നാമോപദേശം സ്വീകരിക്കു

നതിന് മുൻപ് ഞാൻ സിഗരറ്റ് വലിക്കുമായിരുന്നു. ഹോസ്പിറ്റലിൽ എത്തിയയുടൻ അവിടത്തെ ഡ്യൂട്ടിഡോക്ടറോട് വിവരം പറഞ്ഞു. HCMSI (Group P) നിരയിൽ ഞാൻ S.M.O പദവിയിലായിരുന്നു. അന്നത്തെ S.M.O ഇന്ന് C.M.O പരിചയപ്പെടുത്തിയ ഉടനെ ഡോക്ടർ എന്നെ പരിശോധിച്ചു. ചികിത്സ ആരംഭിച്ചു. Intensive care unit -ൽ ഷിഫ്റ്റ് ചെയ്തു. എനിക്ക് എല്ലാ കാര്യങ്ങളും അറിയാമായിരുന്നു. എന്നാൽ ICU ഷിഫ്റ്റ് ചെയ്തു കുറച്ചു സമയം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ എനിക്ക് ബോധം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പിന്നെ എന്തുണ്ടായി? ഏകദേശം 1 1/2 മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ എനിക്ക് തോന്നി കാലദൂതന്മാർ എനിക്കു ചുറ്റും വളഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്ന്. എന്നോട് പറയുകയാണ് വാ പോകാം നിങ്ങളുടെ സമയം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെക്കൊണ്ടുപോകാൻ വന്നതാണ്. എനിക്ക് ഒന്നും പറയാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അപ്പോൾ പൂർണ്ണ പരമേശ്വര കബീർസാഹേബ് സത്ഗുരുസത് രാമപാൽജി മഹാരാജിന്റെ രൂപത്തിൽ എന്റെ ബെഡിനരികിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. കാലദൂതന്മാർ അവരുടെ ഭയം തോന്നിയ്ക്കുന്ന മുഖം വലിയശരീരം മഹാരാജിനെ കണ്ടതും ഓടിമാഞ്ഞു. എന്റെ സത്ഗുരുദേവ് എന്നെ ആശീർവദിച്ചു. എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു കബീർ പരമേശ്വര നിങ്ങളുടെ ആയുസ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശക്തിയാൽ വർദ്ധിപ്പിച്ചു. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ഭക്തി തുടരണം. സതലോകത്തിലേയ്ക്ക് പോകാൻ കഴിയും. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംഭാഷണം തടസപ്പെടുത്തി കൊണ്ട് പറഞ്ഞു ഭഗവാൻ, താങ്കൾ തന്നെയാണ് പരമേശ്വര, ഈ ശിഷ്യനെ താങ്കൾ പറ്റിയ്ക്കുകയാണ്. പരമേശ്വരനോടുള്ള ഭക്തി താങ്കൾ തന്നെയല്ലെ ചെയ്യാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്. ഞാൻ ആരാണ് പുജ ചെയ്യാൻ? ഇത്രയും പറഞ്ഞപ്പോൾ എനിക്ക് ബോധം വീണു. കണ്ണുകൾ തുറന്നു. എന്റെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞിരുന്നു. മൂന്നു ദിവസം കഴിഞ്ഞു ICU വിൽ നിന്നും എന്നെ വാർഡിലേക്ക് മാറ്റി. അപ്പോൾ ഞാനെണീറ്റ് നടക്കാൻ തുടങ്ങി. അതു കണ്ടിട്ട് ഒരു ഡോക്ടർ ഓടി വന്ന് എന്നെ പിടിച്ചു എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു താങ്കൾ എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്? ഇപ്പോൾ നടക്കാൻ പാടില്ല. താങ്കൾക്ക് ഹാർട്ട് അറ്റാക്കായിരുന്നു.

സ്പെഷ്യൽ വാർഡിൽ അഡ്മിറ്റ് ചെയ്ത ശേഷം ഡോക്ടർ എന്നോട് പറഞ്ഞു ഞങ്ങൾ വളരെ വിഷമിച്ചുപോയി. 10-11 ദിവസങ്ങളിൽ താങ്കളുടെ ECG, BP റിപ്പോർട്ട് അനുസരിച്ച് താങ്കൾ ജീവിയ്ക്കേണ്ടതല്ല. പക്ഷെ രാവിലെ ECG യും BP യും നോർമലായി.

ഞാൻ 25-12-1999 ൽ തത്വദർശി രാമപാൽജി മഹാരാജിൽ നിന്നും നാമോപദേശം സ്വീകരിച്ചു. അതിന് മുൻപ് ബ്രഹ്മകുമാരി, ജൈനി, രാധാസ്വാമി എന്നിവരുടെ ശിഷ്യത്വവും സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. DAV School /College ലെ വിദ്യാർത്ഥിയായതുകാരണം ആര്യസമാജത്തിലെ പ്രഭാവവും എന്നിലുണ്ടായിരുന്നു. ഗായത്രിമന്ത്രം ലക്ഷണക്കണക്കിന് ജപിച്ചിരുന്നു. വീട്ടിൽ അനേകായിരം ദേവീദേവന്മാരുടെ ഫോട്ടോകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. നാമോപദേശം വാങ്ങി ശിഷ്യത്വവും സ്വീകരിച്ചതിന് ശേഷം എല്ലാ ഫോട്ടോകളും വെള്ളത്തിലൊഴുക്കി. എല്ലാ വിധത്തിൽ

ലുള്ള പുജകളും അനുഷ്ഠാനങ്ങളും നിർത്തി. സത്ഗുരുരാമപാൽജി മഹാരാജിന്റെ ഉപദേശപ്രകാരം പൂർണ്ണപരമാത്മാ പരമേശ്വർ (കവിർദേവ്) ന്റെ ഭക്തിമാത്രമായി. എന്തെന്നാൽ സത്ഗുരു പറഞ്ഞു --

എകൈസാദയെ സബ്സദയെ, സബ്സാദയെ സബാജാഎ |
മാലിസീൻചൈ, മുലകോ, ഫലൈ-ഫൂർല അധാഹ ||

ഒരേ ഒരു കബീർ പരമേശ്വറിന്റെ ഭക്തിയിൽ ആരൂഢമായിരിക്കുവാൻ അതും തത്വദർശി സന്തിൽ നിന്നും നാമോപദേശം വാങ്ങിയതിന് ശേഷം എനിക്ക് ഈ ലാഭം ഉണ്ടായി. സന്തരാമപാൽജി മഹാരാജിന്റെ ശക്തികൊണ്ട് എന്റെ ആയുർദൈവവും വർധിച്ചു. ഈ കാര്യം എന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങൾ PGIMS - ൽ ജോലി ചെയ്യുന്ന ഡോക്ടർമാരോടും സ്റ്റാഫിനോടും പറഞ്ഞു. പക്ഷെ അവർക്ക് ഒന്നും മനസിലായില്ല. എന്തെന്നാൽ ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ മനസിലാകണമെങ്കിൽ അവരുടെ ചാനൽ ഭഗവാൻ (പരമേശ്വർ തന്നെ) ഓൺ ചെയ്യണം. അല്ലാതെ ഇത്തരം അറിവ് മനസിലാകില്ല.

ഞാൻ 25-12-1999 -ൽ തത്വദർശി സന്ത രാമപാൽജി മഹാരാജിൽ നിന്നും നാമോപദേശം നേടി. അപ്പോൾ എനിക്കറിയില്ലായിരുന്നു ഈ പൂർണ്ണ പരമേശ്വർ കബീർസാഹേബ്ജി അങ്ങിനെ തന്നെ അവതരിപ്പിരിക്കുകയായിരുന്നു എന്ന്. പക്ഷെ എപ്പോഴാണോ മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച സംഭവം നടന്നുവോ അപ്പോഴാണ് എനിയ്ക്കു വിശ്വാസം ഉണ്ടായത്.

മാംസാ ഘടേ നതില സഭ്യേ, വിധനാ, ലിവേജോലേഖ് |
സാചാ സത്ഗുരു മേടകർ ഉപ്പർ മാറേ മേഖ ||

കബീർസാഹേബ്ജി സ്വശരീരത്തോടെ സന്ത രാമപാൽ മഹാരാജിന്റെ രൂപത്തിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. യഥാർഥ സത്ഗുരുവും ഭാഗ്യത്തിലെ പാപകർമ്മങ്ങളാകുന്ന ലേഖ നശിപ്പിച്ചിട്ട് തന്റെ ശക്തി കൊണ്ട് ലേഖ് (എഴുതുക) എഴുതുന്നു. അതായത് പാപങ്ങൾ ഇല്ലാതാക്കി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശക്തി കൊണ്ട് ഭാഗ്യരേഖ എഴുതുന്നു.

“ഭക്തമതി സുശീലയുടെ കണ്ണു ഭേദമാകുന്നു”.

ഇതുപോലെ എന്റെ ധർമ്മപത്നി ശ്രീമതി സുശീലാ ഹഡഡാക്ക് 6-12-2004 - ൽ വലതുകണ്ണിൽ ഒരു വസ്തു രണ്ടായി കാണാൻ തുടങ്ങി. PGIMS രോഹതക്കിൽ എല്ലാ ടെസ്റ്റും നടത്തി. MRI യും MRI Angiography ഇവയെല്ലാം ചെയ്തു. എല്ലാ ശ്രേഷ്ഠ ഡോക്ടർമാരും പരിശോധിച്ചു. എല്ലാ ചികിത്സയും നടത്തി ഒരു പ്രയോജനവും ഉണ്ടായില്ല. പ്രൈവറ്റ് ഡോക്ടർ ഈശ്വർ സിംഹിനെയും കാണിച്ചു. ഒരു പ്രയോജനവും ഉണ്ടായില്ല. ഇതൊക്കെ ഞങ്ങൾ സത്ഗുരുവിൽ നിന്നും ഉപദേശം വാങ്ങി കൊണ്ടാണ് ചെയ്തത്. മരുന്നുകൾ കൊണ്ട് പ്രയോജനവും ഒന്നും ഉണ്ടാകാതായപ്പോൾ ഞങ്ങൾ വീണ്ടും സത്ഗുരുവിനോട് അപേക്ഷിച്ചു താങ്കൾ ആയുസുവരെ നീട്ടിത്താൻ കഴിവുള്ള ആളല്ലേ പിന്നെ ഈ കാര്യത്തിൽ എന്തു പ്രയാസം? ദേവവും ചെയ്ത് താങ്കൾ കുട്ടിയോട് കൃപ കാണിച്ചാലും സത്ഗുരു കൃപ കാണിച്ചു തലയിൽ

കൈവച്ചു ഉടനെ തന്നെ കണ്ണിന്റെ കാഴ്ച ശരിയായി. ഒരു വസ്തു രണ്ടായി കാണുന്നത് മാറി ആദ്യത്തേതുപോലെ ശരിയായി. ഇപ്പോൾ ഇദ്ദേഹത്തെ പൂർവ്വപാപങ്ങളെ നഷ്ടമാക്കി സുഖം നൽകുന്ന ഭഗവാനെല്ലാതെ പിന്നെന്തു പറയാൻ? ദയവായി വായനക്കാർ ആലോചിച്ച് തീരുമാനിക്കൂ. എത്രയും വേഗം നിങ്ങളും അവരവരുടെ തോന്നിയതുപോലുള്ള പുജകൾ ഉപേക്ഷിച്ച് ശാസ്ത്രവിധി പ്രകാരം ഉള്ള പുജകൾ |സത്ലോക ആശ്രമം ക്രോദ്ധയിൽ വന്ന് സത്ഗുര രാമപാലിൽ നിന്നും ഉപദേശം സ്വീകരിക്കൂ. സത് സാഹേബ്

പ്രാർഥി

ഭക്ത ഓമ പ്രകാശഹഡഡാ

മൊ.ന. 9813265050

“മൂന്നുവിധ അസുഖത്തെ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവ് ഇല്ലാതാക്കി”

ഭക്ത രാമകുമാർ ഡോകാ (E.X. Headmaster MA Bed) ന്റെ അനുഭവം -

ഞാൻ രാമകുമാർ ഡോകാ പെൻഷൻ പറ്റിയ ഹെഡ്മാസ്റ്റർ. ഡൽഹി സുഡാനാഗ്രാമം, ജില്ലാ രോഹതക്, ഇപ്പോഴത്തെ മേൽവിലാസം - ആസാദിനഗർ, രോഹതക് (മൊ.നം 9813844747) -ൽ താമസിക്കുന്നു. 1996-ൽ എന്റെ ഭാര്യക്കും രണ്ട് മക്കൾക്കും ദയങ്കരമായ അസുഖം ഉണ്ടായി. അസുഖത്താൽ വിവശരായ മക്കൾ പറഞ്ഞു ജോലി ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നില്ല. തൊണ്ടവരളുകയും ശ്വാസം മുട്ടുകയും ചെയ്യുന്നതിനാൽ ജോലി ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നില്ല. ഡോക്ടർ പരിശോധിച്ച് ഗുളിക നൽകി. പക്ഷെ രാത്രി ഡ്യൂട്ടി ചെയ്യുമ്പോൾ എവിടെ കൊണ്ടുപോകും. എപ്പോഴും എന്നെ വിളിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കും. വീട്ടിലായിരിക്കുമ്പോൾ രണ്ടുപ്രാവശ്യം വീതം ഡോക്ടറെ കണ്ടിരുന്നു. എല്ലാവരും പറയാൻ തുടങ്ങി. മാസ്റ്റർ സാഹബിന്റെ വീട്ടിലെന്തു പറ്റി?

ഓരോരുത്തരും പറയുന്ന സ്ഥലത്തൊക്കെ കൊണ്ടുപോയി. ഉത്തർപ്രദേശിൽ കരൂനാശാമിലിയിൽക്കടുത്ത്, ഉത്തർപ്രദേശ് ഖേഖടയിൽ, രാജസ്ഥാനിൽ ബാലാജിയിൽ പലതവണ, ഖാടുശ്യാമജി പലസ്ഥലത്തു നിന്നും മന്ത്ര-തന്ത്രങ്ങൾ ചെയ്തു. എലസ് കെട്ടി. ഹരിയാനയിൽ എല്ലായിടവും പോയി പക്ഷെ ഒരു പ്രയോജനവും ഉണ്ടായില്ല. കരോലയ്ക്കടുത്ത് ഖേഡാ കൻചനി, ബോഹതാവിലാ, ഗോഹാനായുടെ അടുത്ത്, സമചാനാ, സികന്തപൂർ, ഖിഡവാലി എന്നു വേണ്ട എല്ലായിടത്തും കൊണ്ടുപോയി. ഏകദേശം മൂന്നു ലക്ഷം രൂപയും ചിലവാക്കി. ഒരു പ്രയോജനവും ഉണ്ടായില്ല.

ഞാൻ തളർന്നു. എന്റെ കുടുംബം നശിച്ചു. എന്റെ ഭാര്യ എന്നോട് പറഞ്ഞു എന്റെ ജീവൻ പോകുമെന്ന് തോന്നുന്നു. ഭക്ത സുഭാഷിന്റെ മകൻ മഹേന്ദ്രൻ പോലീസുകാരൻ ഏതോ ഒരു സത് രാമപാലിന്റെ മഹിമയെപ്പറ്റി പറയുന്നു എന്നേ അവിടെ കൊണ്ടുപോയി നാമോപദേശം വാങ്ങിയ്ക്കൂ. ആദ്യം ഞാൻ ഒന്നിലും വിശ്വസിച്ചിരുന്നില്ല. ഗുരുവായി തീരുക എന്നത് വലിയ ശ്രേഷ്ഠമായി കണ്ടിരുന്നു. ഞാൻ പറഞ്ഞു നിന്റെ ഗുരു ഞാനാണ്. ഞാനാണെങ്കിൽ MA Bed. എന്നേ

ക്കാൾ വലിയ ഗുരു ആർ? പക്ഷെ ചുറ്റുപാടുകൾ എന്നേ വിവശനാക്കി. ഞാനൊടുവിൽ സമ്മതിച്ചു. ഭാര്യയോട് പറഞ്ഞു നീ ഉപദേശം സ്വീകരിച്ചോ ആ സമയത്ത് എന്റെ ഭാര്യയ്ക്ക് 50 കിലോ ഗ്രാം തൂക്കമെയുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ആദ്യം 80 കിലോ ഉണ്ടായിരുന്നു. എഴുന്നേൽക്കാനും ഇരിക്കാനും നടക്കാനും ഒക്കെ പ്രയാസമായിരുന്നു.

ഞാൻ പറഞ്ഞു മരിക്കാറായി. ഇനി ഉപദേശം വാങ്ങണമെങ്കിൽ അതും ആകട്ടെ. മനസിന്റെ ആഗ്രഹം നടക്കട്ടെ. ഞാൻ നിന്നെ തടയുന്നില്ല. സന്ത് രാമപാൽ മഹാരാജിയിൽ നിന്നും നാമോപദേശം വാങ്ങാനായി രണ്ടുമൂന്നു മാസം കഴിഞ്ഞ് എന്റെ മരുമകൻ സുഭാഷ് വന്നു പറഞ്ഞതായി നാമോപദേശം സ്വീകരിക്കൂ. ഇല്ലെങ്കിൽ മരിക്കും. ഞാൻ പറഞ്ഞു എല്ലാ ഡോക്ടർമാരെയും കാണിച്ചു. എല്ലാ മന്ത്രവാദവും നടത്തി ഇനി നിന്റെ സന്ത് എന്ത് ചെയ്യാൻ?

പക്ഷെ വിഷമിച്ച് ഒടുവിൽ ഉപദേശം സ്വീകരിക്കാൻ അയച്ചു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഞാൻ ആശ്രമത്തിൽ പോകുന്നതിനോട് കടുത്ത വിരോധമായിരുന്നു. 2003 ജനുവരി 16ന് നാമോപദേശം വാങ്ങി “ഗഹരി നസർ ഗീതമൊ” എന്ന പുസ്തകവും വാങ്ങി വന്നു. ഒരു മാസം വരെ വിളക്കിൽ എണ്ണ ഒഴിക്കുന്നതുപോലെ നോക്കി. ഓരോ മാസവും 3 കിലോവീതം തൂക്കം വർദ്ധിച്ചുതുടങ്ങി.

പിന്നെ മുത്തമകനും അമ്മയുടെ ഉപദേശപ്രകാരം നാമോപദേശം വാങ്ങി. അവനിപ്പോൾ സുഖമായി ഉറക്കം കിട്ടുന്നു. അവൻ അവന്റെ ഭാര്യയേയും ശിഷ്യയാക്കി ഉപദേശം വാങ്ങി. പിന്നീട് ഞാൻ ‘ഗഹരി നസർ ഗീത മൊ’ എന്ന പുസ്തകം വായിച്ചു. അപ്പോൾ മനസിലായി ഇത്രയും അറിവ് എനിക്ക് ഇതിന് മുൻപ് വായിയ്ക്കാനോ കേൾക്കാനോ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഞാനും 2003- ഏപ്രിലിൽ ഉപദേശം വാങ്ങി. ഇന്ന് എന്റെ വീട്ടിൽ മുത്തമകനും ഉപദേശം സ്വീകരിച്ച് ശിഷ്യത്വം വാങ്ങി.

അവൻ അസുഖം വരുമ്പോൾ വീട് ആകെ വിറച്ചിരുന്നു. വഴക്ക്, ബഹളം, ജോലിക്ക് കർക്കശം ഡോക്ടറുടെ വരവും പോക്കും കാഷ്ചാലിറ്റിയിലേയ്ക്കു കൊണ്ടു പോകുക എന്നു വേണ്ട ആകെ ബഹളം. ഇന്ന് ഞങ്ങളുടെ വീട് സ്വർഗ്ഗത്തിന് സമം. സന്ത് ലോകത്തിൽ പോകാനുള്ള ആഗ്രഹത്തിലാണ്.

ഒരു മാസത്തിന് മുൻപ് സ്വപ്നത്തിൽ പരമേശ്വർ കബീർ സാഹേബ് ഗുൾഗാവ സെക്ടർ 57-ൽ ഫ്ളാറ്റ് ബുക്കുചെയ്തു പോയി. ഡ്രാ തുറന്നപ്പോൾ ഫ്ളാറ്റ് നമ്പർ കിട്ടി സ്വപ്നത്തിൽ കബീർ പരമേശ്വർ പറഞ്ഞ നമ്പർ. അടുത്ത ദിവസം രാവിലെ പത്രം നോക്കിയപ്പോൾ ആ ഫ്ളാറ്റ് നമ്പർ അലോട്ട് ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിലെ അസുഖം അത്രയ്ക്കു യേങ്കരമായിരുന്നു. ആരും ഇത്രയും അധികം വിഷമിച്ചു കാണില്ല. ഇപ്പോൾ സന്ത് രാമപാൽജി മഹാരാജിന്റെ ഉപദേശം സ്വീകരിച്ചതിനു ശേഷം ഞങ്ങൾ വളരെസുഖം അനുഭവിയ്ക്കുന്നു.

എന്റെ വീട്ടിൽ ജിന്ന് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു ഞാൻ

നിങ്ങളുടെ ആശ്രമത്തിലേയ്ക്കു പോകുന്നു. എല്ലാം കണ്ടിട്ട് വരുന്നു. എനിക്ക് എല്ലാം അറിയാം. സന്തിന്റെ സത് സംഗത്തിൽ പോകില്ല. അവിടെ പോയാൽ എനിക്ക് അടി കിട്ടും. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ തിരിച്ചു വന്നു. നിങ്ങൾ ഏതു മന്ത്രവാദിയുടെ അടുക്കൽ പോയാലും ശരി-ബാലാജിയായാലും ശരി ഞാൻ അകത്തുവരില്ല പുറത്തു നില്ക്കും. എന്നെ കെട്ടാൻ ആർക്കും പറ്റില്ല. എന്റെ കൂട്ടുകാരൻ ഭീരുവാണ്. അവൻ ഓടി. ഞാൻ പോകില്ല. ഞാൻ നിന്റെ വീട് നിന്റെ മകളുടെ വീട് എല്ലാം നശിപ്പിക്കും. എവിടെ ഓടിപ്പോയാലും ശരി ഞാനെല്ലാം നശിപ്പിക്കും.

കുറേ ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ് ആ പ്രേതം (ജിന്) വീണ്ടും വന്നു. ഉറക്കെ ഉറക്കെ സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങി. നിന്റെ ഗുരു എവിടെ രാമപാൽ? നിന്റെ യജമാനൻ എവിടെ കവിർദേവ് (കബീർ പരമേശ്വർ) എപ്പോഴൊക്കെ പ്രേതം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നുവോ അപ്പോഴൊക്കെ മനുഷ്യനെ പോലെ സംസാരിച്ചിരുന്നു. അപ്പോൾ എന്റെ ഭാര്യ പുജാമുറിയിൽ കയറി പറയും. എന്ത് അടിക്കുമോ ഈ ചുമരുകൾ ഇടിക്കും. ഹായ് ഇത് ചുവരല്ല. ഇരുമ്പു വലയാണ്. ഈ യജമാനൻ രാമപാൽ എവിടെ നിന്നാണ് വന്നത്. ഇയാൾ ബർവാലാ സത് സംഗം നടത്താൻ പോയിരുന്നു. (ആ ദിവസം സത് രാമപാൽജി മഹാരാജ് ബർവാല ജില്ലാ ഹിസാർ-ൽ സത് സംഗം നടത്തുകയായിരുന്നു) ഞാൻ അതുകൊണ്ടാണ് വന്നത് ഇവിടെ യജമാനൻ ഇല്ല.

ജിന് പ്രേതം പറഞ്ഞു നിങ്ങളുടെ ഓരോ പ്രവർത്തിക്കും ചുട്ട മറുപടി പറയാൻ. എന്നെ നരകത്തിലിടൂ. ഞാൻ പോകാം. എന്നേ മോചിപ്പിക്കൂ. ക്രോധ ആശ്രമത്തിൽ സന്ത് രാമപാൽജി ഇരിക്കുന്നു. അയാൾ മനുഷ്യനാണെന്ന് വിചാരിയ്ക്കേണ്ട. പൂർണ്ണ പരമാത്മാവാണ്. വിടരുത്. ഇങ്ങനെയും പണ്ഡിതന്മാരുണ്ടോ ചികിത്സിയാക്കാൻ ഖേഡാ കൻച നിവാല.

ഞാൻ ഖേഡാ കൻചനിയിൽ പോയി അപ്പോൾ അവിടത്തെ പണ്ഡിതൻ പറഞ്ഞു. നിങ്ങളുടെ കുടുംബം ഓരോരുത്തരായി തീരും. പക്ഷെ ഞാൻ വിശ്വസിച്ചില്ല. അംഗീകരിക്കാൻ തയ്യാറായില്ല. ശാഹ്പുരിലാണ് സഹോദരന്റെ മകളെ വിവാഹം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ആ പണ്ഡിതനും ശാഹ്പുരിലേതാണ്. പിന്നീട് പണ്ഡിതൻ ഞങ്ങളുടെ ചൗധരിയോട് പറഞ്ഞു രോഹതകിലെ ചൗധരി രാമകുമാറിന് ഭയങ്കരമായ അസുഖമാണ്. കുടുംബം മുഴുവൻ നഷ്ടമാകും. അയാളെ വിളിച്ചു കൊണ്ട് വരു. അപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ ചൗധരിസാഹേബ് ബടേളെ നേ എന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചു. ഞങ്ങളുടെ ബടേളെ ജിലേ സിംഹ് പറഞ്ഞു അയാൽ കുട്ടികൊണ്ട് വരാമെന്ന് വിളിച്ചു കൊണ്ട് വരാൻ എളുപ്പം. പക്ഷെ വീണ്ടും ചികിത്സിക്കുന്നത് പ്രയാസം. അത് താങ്ങാൻ കഴിയില്ല. ചൊവ്വാഴ്ചയും ശനിയാഴ്ചയും രാത്രിയിൽ 5-5 പീഠങ്ങൾ വന്നിരുന്നു. അവയെല്ലാം ഇറക്കി കുളത്തിൽ ഇടണം. ഈ പ്രവൃത്തി നാലു വർഷം വരെ തുടർന്നു. പിന്നെ നിറുത്തി.

ഞാൻ ബോഹതാവിലായിൽ ഒരു സ്യാനയുടെ അടുക്കലേത്തി.

അയാൾ പറഞ്ഞു. നിങ്ങളുടെ അസുഖം ഞാൻ മാറ്റി തരാം. നിങ്ങളുടെ അസുഖമെന്തെന്ന് എനിയ്ക്കറിയാം. അയാൾ എന്നെ പല പ്രാവശ്യം ബാലാജിയിൽ കൊണ്ടുപോയിട്ടുണ്ട്. ആ പുജാരിയ്ക്കോ അവലത്തിനോ അസുഖം മാറ്റാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. എന്തെന്നാൽ ചൊവ്വാഴ്ചയും ശനിയാഴ്ചയും പീഠങ്ങൾ വന്നിരുന്നു. (കള്ളക്കടത്ത്) അത് അയാളെ വളരെ പ്രയാസപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. അയാളും കൈ ഒഴിഞ്ഞിരുന്നു. എന്തെന്നാൽ ചൗക്കിലാം വരുമ്പോൾ എനിക്ക് വിവരം തരും രാത്രി 9 മണി മുതൽ 2 മണി വരെ തീ കത്തിച്ച് വെള്ളത്തിന്റെ ഗ്ലാസും വടിയുമായി ഉണർന്നിരിയ്ക്കണം. ഈ പ്രവൃത്തി 1996 മുതൽ 2002 വരെ തുടർന്നു. ബോധാവലയുടെ അടുക്കൽ എപ്പോഴാണോ ചൗക്കി വന്നുവോ അപ്പോൾ അതിൽ ഒരു കുറിപ്പടി ഉണ്ടായിരുന്നു. ബോഹതാവലാസ്യാനയോട് പറഞ്ഞു ഇടയിൽ നിന്ന് മാറി പോ നിനക്ക് 5000 രൂപ തരാം. അല്ലെങ്കിൽ നിന്നെ ശരിയാക്കും. അയാൾ ഭയന്നിട്ട് എന്നെ വിലക്കി. ഞാൻ പകൽ ഡൽഹിയിൽ ജോലി ചെയ്യാൻ പോകും. രാത്രി സെക്യൂരിറ്റി ജോലി നോക്കിയിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ രാത്രി ഡോക്ടറെ വിളിച്ചു കൊണ്ടു വന്നിരുന്നു. എന്റെ അവസ്ഥ വല്ലാത്ത വിഷമ സ്ഥിതിയിലായി. മുഴുവൻ സമയവും ജോലി. കുടുംബത്തിലെ എല്ലാവർക്കും അസുഖം. ഞാൻ വല്ലാത്ത വിഷമത്തിലായിരുന്നു. ആരോടെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ അവർ കളിയാക്കും. ആരും സഹായിച്ചിരുന്നില്ല. എനിക്ക് ഏകദേശം 3 ലക്ഷം രൂപയോളം ചിലവായി.

എന്റെ ഭാര്യ ചാന്ദകുറിന് തൈരോയിഡ് വന്നു. ജനുവരി 2003-ൽ ഡോക്ടർ ഓ.പി. ഗുപ്താ തൈരോയിഡിനായി തിമാർപൂർ, ഡൽഹി ആശുപത്രിയിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കാൻ അടയാളപ്പെടുത്തി തന്നു. പക്ഷെ അവിടെ പോകാതെ ഇതിന്റെ സ്പെഷ്യലിസ്റ്റ് ഡോക്ടർ ആയ ഡോക്ടർ ചുഗനെ കൊണ്ട് ചികിത്സിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു അവസാന കാലം വരെ മരുന്നു കഴിച്ചു കൊണ്ടിരിയ്ക്കണം. പക്ഷെ 2003-ൽ നാമോപദേശം സ്വീകരിച്ചതിന് ശേഷം അസുഖം തികച്ചും ഭേദമായി. ഇപ്പോൾ മരുന്ന് കഴിയ്ക്കാറില്ല. വീണ്ടും ഞാൻ ഡോക്ടർ ചുഗനെ കൊണ്ട് ചെക്കപ്പ് നടത്തി. അദ്ദേഹത്തിന് അതിശയം തോന്നി. ഇതെങ്ങിനെ സംഭവിച്ചു! ഞാനെല്ലാ കാര്യവും പറഞ്ഞു.

ഇപ്പോൾ എന്റെ ഭാര്യയുടേയും മക്കളുടേയും എല്ലാ അസുഖങ്ങളും ബന്ദിചേരാട് ഇല്ലാതാക്കി. മുത്തമകൻ സരേന്ദ്രകുമാറും, ഇളയ മകൻ മനോജ്കുമാറും ആകുന്നു. രണ്ടുപേരും ഹരിയാനയിൽ പോലീസ് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ ജോലി നോക്കുന്നു. അവർ രണ്ടുപേരും ആ ജിന് ഭൂതത്തിന്റെ ആക്രമണത്തിൽ പരവശരായിരുന്നു. നാമോപദേശം നേടിയതോടെ പിശാചിന്റെ അക്രമണത്തിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെട്ടു. അവരെ കബീർ പരമേശ്വർ രക്ഷിച്ചു.

തത്വദർശി ജഗത്ഗുരു സന്ത് രാമപാൽ മഹാരാജ് നമുക്ക് വേണ്ടി അവതാരമെടുത്തതാണ്. ഒരു വീട്ടിലെ രണ്ട് ആൺമക്കളെയും ജിന്നാക്രമണം ഉണ്ടായി ജോലി തടസ്സപ്പെട്ടാൽ ആ കുടുംബത്തിൽ സ്ഥിതി

എന്താകും. ആരാനോ ക്രോദ്ധ ആശ്രമത്തിൽ നിന്നും അതാനോപദേശം നേടുന്നില്ലയോ അവർ ഇരുട്ടിലകപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. എന്തെന്നാൽ വായിച്ച് മനസിലാക്കാൻ ബുദ്ധിയുണ്ട്. വായിക്കൂ. മനസിലാക്കൂ. യാഥാർത്ഥ്യം എന്തെന്ന് ചിന്തിച്ചു നോക്കൂ.

ശരിക്കും ഞങ്ങളുടെ കുടുംബം നശിച്ചു പോയതായിരുന്നു. എന്റെ ഭാര്യയും എന്റെ മക്കളും ശരിയായതിന് ശേഷം ഞാനും എന്തെന്തെന്തെങ്കിലും രാമപാലിന്റെ പാദങ്ങളിൽ സമർപ്പിച്ചു. എനിക്കു ഒന്നുമില്ല. ഈ ശരീരം, മനസ്സ്, ധനം എല്ലാം ആഗുരുപാദങ്ങളിൽ സമർപ്പിക്കുന്നു.

എന്റെ മകളും ഭർത്താവും നാമോപദേശം സ്വീകരിച്ചു. ഇന്നെന്റെ മകളുടെ വീട് സ്വർഗ്ഗതുല്യമാണ്. എന്റെ മരുമകൻ മദ്യം സേവിക്കുമായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അതുപേക്ഷിച്ചു. എന്റെ മകൾക്ക് പ്രമോഷൻ, ഭൂമി, വീട്, എല്ലാം കുറച്ചു ദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ കിട്ടി. എല്ലാവരും സന്തുഷ്ടൻ.

2003 -ൽ ബന്ദിചോട് ഗുരുരാമപാൽ ഞങ്ങളുടെ പാപകർമ്മമാകുന്ന ഉണങ്ങിയ പുല്ല് കുമ്പാരത്തിൽ സന്നാതന രൂപിയായ അഗ്നിക്കിരയാക്കി. പാപങ്ങൾ കത്തിച്ചു കളഞ്ഞു. ഒരു ഏലസ്സിനോ, നൂലിനോ, മന്ത്രവാദത്തിനോ, കഴിയാത്ത കാര്യം ബന്ദിചോടിന് കഴിഞ്ഞു. നാമോപദേശം കൊണ്ട് എല്ലാ അസുഖങ്ങളും മാറി. മന്ത്രങ്ങൾ മോക്ഷപ്രാപ്തിക്കുവേണ്ടി എല്ലാ ബന്ധനങ്ങളിൽ നിന്നും മോചനം കിട്ടി സർലോകത്തിൽ പോകാനായി. ഈ എല്ലാ അസുഖങ്ങളും ഫ്രീയായി കവിർദ്ദേവിന്റെ ദയകൊണ്ട് ഇല്ലാതായി. അങ്ങിനെ സംഭവിച്ചില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഭക്തിയോടുള്ള വിശ്വാസം ഇല്ലാതായേനെ. ഇപ്പോൾ ഞങ്ങൾ വളരെ സന്തുഷ്ടൻ. ഇനി ആർ എന്തുവേണമെങ്കിലും ചെയ്യട്ടെ. ഞങ്ങളുടെ വീടിന് ഒന്നും സംഭവിയ്ക്കില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഞങ്ങൾ ബന്ദിചോട് കബീർസാഹേബിന്റെ ഹംസാത്മാക്കളാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാദങ്ങളിൽ അർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞാനൊരിക്കലും വിശ്വസിച്ചിരുന്നില്ല. എല്ലാം അന്ധവിശ്വാസമെന്ന് കരുതിയിരുന്നതാണ്. എപ്പോഴും ഒന്നു മാറി ഒന്ന് ആശുപത്രി ചികിത്സയും ചിലവും കൊണ്ട് വിവശയായപ്പോൾ എന്റെ കണ്ണു തുറന്നു. വാസ്തവത്തിൽ വലയിൽ കുരുങ്ങി. അതുകൊണ്ട് മനസിലായി ഭൂത പ്രേതങ്ങളൊന്നുമില്ല. ഞാൻ വെറുതെ പുലമ്പുകയല്ല. സത്യമാണ് പറയുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ എല്ലാ വായനക്കാരോടും അപേക്ഷിക്കുന്നു നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ എല്ലാ ദുഃഖങ്ങളിൽ നിന്നും മോചനം കിട്ടാനായി, സത്യ ഭക്തിയ്ക്കായി സർലോകാശ്രമം ക്രോദ്ധയിൽ പരമപുഷ്പ സന്ത് രാമപാൽജി മഹാരാജിൽ നിന്നും ഫ്രീയായി ഉപദേശം സ്വീകരിച്ച് മനുഷ്യ ജീവൻ സഫലമാക്കി തീർക്കൂ.

പ്രാർത്ഥി

ഹെഡ്മാസ്റ്റർ രാമകുമാർ എം.എ. ബി.എഡ്

മൊ.ന. 8684869051

കുറച്ച് ഭക്തന്മാരുടെ ആത്മകഥകൾ വായിച്ചല്ലോ ഇത്തരം ഭക്ത

ന്മാർ ആയിരക്കണക്കിനുണ്ട്. അവരുടെയും ആത്മകഥകൾ എഴുതാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. പക്ഷെ ഇവിടെ സ്ഥലമില്ല. എല്ലാവരുടെയും ആത്മ കഥ എഴുതാനിരുന്നാൽ അനേകായിരം പുസ്തകം പ്രസിദ്ധീകരിക്കേണ്ടി വരും. ഇത് ഭക്തിയുടെ നേർക്കുള്ള വെറും ചൂണ്ടുപലകമാത്രമാണ്. ഭക്തിയിലുള്ള വ്യത്യാസം - ഭക്തിയിൽ വളര വ്യത്യാസം ഉണ്ട്. നിങ്ങൾ ഏത് ദേവീ-ദേവന്മാരെ ഭജിച്ചാലും ഫലം കിട്ടും. പക്ഷെ പാപഫലങ്ങൾ തീരില്ല. അവ അനുഭവിക്കുന്നതിനായി വീണ്ടും വീണ്ടും ജന്മമെടുക്കേണ്ടി വരും. മോക്ഷം കേവലം പൂർണ്ണ സന്തിന്റെ അഭയത്തിൽ അതായത് അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് നാമോപദേശം വാങ്ങി പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിന്റെ ഭക്തിയിൽ മാത്രമേ ലഭിക്കൂ. അല്ലാതെ മോക്ഷം കിട്ടില്ല.

യേ സൻസാർ സമഞ്ചദാ നാഹീം, കഹന്ദീശ്യാമ ദുപഹേരേ നും |
ഗരീബദാസ യേ വക്ത ജാത ഹൈ രോവേഗോ ഇസ പഹരേ നും ||

കബീർസാഹേബ്ബും കാലനുമായുള്ള സംഭാഷണം

പരമേശ്വർ എല്ലാ ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളുടെയും സൃഷ്ടി നടത്തി എന്നിട്ട് തന്റെ ലോകത്തിൽ വിശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു. അതിന് ശേഷം നമ്മൾ എല്ലാവരും കാലന്റെ ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിൽ താമസിച്ച അവരവരുടെ കർമ്മഫലങ്ങൾ അനുഭവിയ്ക്കുകയായിരുന്നു. വളരെയധികം ദുഃഖ പൂർണ്ണമായ ജീവിതം സുഖവും ശാന്തിയും അന്വേഷിച്ച് മനുഷ്യൻ അലഞ്ഞു. നമ്മുടെ സ്വന്തം വീട് സതലോകത്തിന്റെ ഓർമ്മയിൽ അവിടേയ്ക്കു പോകുന്നതിനായി ഭക്തിമാർഗ്ഗം ആരംഭിച്ചു. ആരോനാലു വേദങ്ങളും കാണാതെ പഠിച്ചു. ചിലർ ഭയങ്കരമായ (ഉഗ്ര) തപസ്സാരംഭിച്ചു. ഹോമവും, യജ്ഞവും, ധ്യാനം, സമാധി എന്നിവ ചിലർ ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി. എന്നാൽ സ്വന്തം വീട് സതലോകത്തിലെത്തിച്ചില്ല. എന്നെ ന്നാൽ ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് അടുത്ത ജന്മം സുഖ സമൃദ്ധിയുണ്ടാകും.(അതായത് രാജാ-മഹാരാജാ, വലിയ വ്യാപാരി, അധികാരി -ദേവ - മഹാദേവ്, സ്വർഗ് - മഹാസ്വർഗ് മുതലായവ) തിരിച്ച് വീണ്ടും 84 ലക്ഷം യോനികളിലുള്ള ജനന-മരണ പ്രക്രിയ തുടർന്നു കൊണ്ടേയിരിക്കും. വളരെയധികം വിഷമങ്ങൾ അനുഭവിച്ച് ഒടുവിൽ പരമപിതാവായ പരമേശ്വർനോട് അപേക്ഷിച്ചു ഹേ ദയാലു! ഞങ്ങൾക്ക് സ്വന്തം വീട്ടിലെ വഴി കാട്ടി തരൂ. ഹൃദയം കൊണ്ട് താങ്കളെ ഭജിക്കുന്നു. എന്നിട്ടും താങ്കൾ നമുക്ക് ദർശനം തരാത്തതെന്തുകൊണ്ട്?

ഈ കഥകൾ കബീർ സാഹേബ്ബ് ധർമ്മദാസിജിയോട് പറഞ്ഞു, ധർമ്മദാസ് ഈ ജീവികളുടെ വിളികേട്ട് ഞാൻ എന്റെ സതലോകത്ത് നിന്നും ജോഗജീത്തിന്റെ രൂപം സ്വീകരിച്ച് കാല ലോകത്തിലെത്തി. അപ്പോൾ 21 ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളിലും കാലന്റെ സ്വന്തം ആയിരുന്നു. അവിടെ തപ്തശിലയിൽ ജീവികളെ വറുക്കുന്ന സൂക്ഷ്മ ശരീരത്തിലെ ഗന്ധം പുറപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഞാൻ എത്തിയതിന് ശേഷം ജീവികളുടെ പൊള്ളിച്ച നിന്നു അവർ (പരമാത്മാ) എന്നെ കണ്ടിട്ട് പറഞ്ഞു

ഹേ പുരുഷ്! താങ്കൾ ആരാ? താങ്കളെ കണ്ടപ്പോൾ തന്നെ നമുക്ക് പ്രത്യേകം സുഖവും സമാധാനവും അനുഭവപ്പെടുന്നു. അപ്പോൾ ഞാൻ പറഞ്ഞു ഞാൻ പൂർണ്ണബ്രഹ്മ പരമേശ്വർ കബീർ ആകുന്നു. എല്ലാ ജീവികളും എന്റെ ലോകത്ത് നിന്ന് കാലബ്രഹ്മിന്റെ ലോകത്ത് അകപ്പെട്ടു പോയി. ഈ കാലൻ ദിവസേന ഒരു ലക്ഷം മനുഷ്യന്റെ സൂക്ഷ്മ ശരീരത്തിൽ നിന്നും ഗന്ധം പുറത്തെടുത്തു ഭക്ഷിക്കുന്നു. പിന്നീട് അവരെ പല യോനികളിൽ പാപമനുഭവിക്കുന്നതിനായി വിടുന്നു. അപ്പോൾ ആ ജീവാത്മാക്കൾ പറഞ്ഞു ദയാലു പരമേശ്വർ ഞങ്ങളെ ഈ കാലന്റെ ജയിലിൽ നിന്ന് മോചിപ്പിക്കൂ. ഞാൻ (പരമാത്മാ) പറഞ്ഞു ഈ ബ്രഹ്മാണ്ഡം കാലൻ 3 പ്രാവശ്യം എന്നെ ഭജിച്ച് എന്നിൽ നിന്ന് വരം വാങ്ങിയതാണ് എന്തെന്നാൽ നിങ്ങൾ ഇവിടെ എല്ലാ വസ്തുക്കളും അനുഭവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതെല്ലാം ഈ (കാലന്റെ) താണ്. എന്നിട്ട് ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ സ്വയം ചുറ്റി കറങ്ങാനായി വന്നിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് താങ്കളിൽ കാലബ്രഹ്മത്തിന്റെ കടം വന്നിരിക്കുന്നു. ആ കടം എന്റെ യഥാർത്ഥ നാമജപം കൊണ്ടല്ലാതെ തീരില്ല. എപ്പോൾ വരെ താങ്കൾ കടത്തിൽ നിന്ന് മോചിതനാകുന്നില്ലയോ അതുവരെ താങ്കൾ കാല ബ്രഹ്മത്തിന്റെ ജയിലിൽ നിന്ന് മോചിതനാകുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് താങ്കൾ എന്നിൽ നിന്ന് നാമോപദേശം സ്വീകരിച്ച് പുജ ചെയ്യൂ, അപ്പോൾ ഞാൻ നിങ്ങളെ മോചിപ്പിച്ച് കൊണ്ടു പോകാം. ഞങ്ങൾ ഇങ്ങനെ സംസാരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ അവിടെ കാല /ബ്രഹ്മ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അയാൾ ഭയങ്കരമായി ദേഷ്യപ്പെട്ടു എന്നെ (പരമാത്മാവിനെ) ആക്രമിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഞാനെന്റെ ശബ്ദശക്തിയാൽ കാല/ബ്രഹ്മിനെ അബോധാവസ്ഥയിലാക്കി (ബോധം കെടുത്തി.) പിന്നെ കുറെ സമയം കഴിഞ്ഞ് അയാൾക്ക് ബോധം തെളിഞ്ഞു. എന്റെ പാദങ്ങളിൽ വീണ് മാപ്പ് അപേക്ഷിച്ചു. പറഞ്ഞു താങ്കൾ എന്നേക്കാൾ വലിയവനാണ് എന്നോട് ക്ഷമിയ്ക്കണം. ശരി പറയൂ എന്തിനാണ് എന്റെ ലോകത്തിൽ വന്നത് അപ്പോൾ ഞാൻ കാലപുരുഷനോട് പറഞ്ഞു കുറച്ച് ജീവാത്മാക്കൾ പുജ ചെയ്ത് അവരുടെ സ്വന്തം ലോകമായ സർലോകത്തിൽ തിരിച്ചു പോകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അവർക്ക് യഥാർത്ഥ ഭക്തിമാർഗ്ഗം കിട്ടുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടവർ പുജകൾ ചെയ്തതിന് ശേഷവും ഈ ലോകത്തിൽ തന്നെ വസിക്കുന്നു. ഞാനവർക്ക് ഭക്തിമാർഗം പറഞ്ഞു കൊടുക്കുന്നതിന് വേണ്ടി നിന്റെ വ്യത്യാസം (രഹസ്യം) നൽകുന്നതിനും വേണ്ടി വന്നതാണ്. നീ കാലനാണ്. ഒരു ദിവസം ഒരു ലക്ഷം ജീവികളെ ആഹരിക്കുന്നു (തിന്നുന്നു). 1 1/4 ലക്ഷം ജീവികളെ ജനിപ്പിക്കുന്നു. എന്നിട്ട് ഭഗവാനായിട്ടിരിക്കുന്നു. ഞാനിവരോട് പറയും എന്തെന്നാൽ നിങ്ങൾ ആരയാണോ ഭജിക്കുന്നുവോ അത് ഭഗവാനല്ല കാലനാണ്. ഇത്രയും കേട്ട് ഉടനെ കാലൻ പറഞ്ഞു എല്ലാ ജീവികളും തിരിച്ചു പോയാൽ എന്റെ ആഹാരത്തിനെത്തു ചെയ്യും ഞാൻ വിശന്നു മരിക്കും. അതുകൊണ്ട് താങ്കളോട് അപേക്ഷിക്കുന്നു. മൂന്നുയുഗങ്ങളിലായി കുറേയ്ക്കു ജീവികളെ കൊണ്ടുപോണം. എല്ലാവരോടും എന്റെ

രഹസ്യം പറയരുത്. ഞാൻ കാലനാണെന്ന്, എല്ലാവരെയും തിന്നുന്നു എന്ന്. കലിയുഗം വരുമ്പോൾ എത്ര പേരെ വേണമെങ്കിലും കൊണ്ടു പോകൂ. ഇങ്ങിനെ എന്നെ കൊണ്ട് കാലൻ ശപഥം ചെയ്തിച്ചു. കബീർ സാഹേബ് ധർമ്മദാസിനോട് പിന്നെയും പറഞ്ഞു എന്തെന്നാൽ സത്യഗം, ത്രേതായുഗം, ദ്വാപരയുഗത്തിലും ഞാൻ വന്നു. വളരെയധികം ജീവികളെ സത്ലോകത്തിലേയ്ക്കു കൊണ്ടു പോയി പക്ഷെ ഈ രഹസ്യം പറഞ്ഞു കൊടുത്തില്ല. ഇപ്പോൾ ഞാൻ കലിയുഗത്തിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. കാലനുമായി സംസാരിച്ചു. കാല ബ്രഹ്മ എന്നോട് പറഞ്ഞു ഇപ്പോൾ താങ്കൾ എത്ര ഉറക്കെ പറഞ്ഞാലും താങ്കളുടെ വാക്കുകൾ ആരും കേൾക്കില്ല. ഒന്നാമത്തെ കാര്യം ഞാൻ ജീവികൾക്ക് ഭക്തിമാർഗ്ഗം നൽകിയില്ല. അവരിൽ ബീഡി, സിഗരറ്റ്, മദ്യം, മാംസം എന്നീ ദുർവാസനകൾ ഉണ്ടാക്കി അവരുടെ സ്വഭാവവും നശിപ്പിച്ചു. പല വിധത്തിലുള്ള അന്ധവിശ്വാസ പുജകൾ ജീവാത്മാക്കളെ കൊണ്ട് ചെയ്യിപ്പിച്ചു. രണ്ടാമതായി താങ്കൾ താങ്കളുടെ ജ്ഞാനം (അറിവ്) നൽകി അവരെ തന്റെ ലോകത്തിലേയ്ക്ക് തിരിച്ചു കൊണ്ടുപോയാൽ ഞാൻ (കാലൻ) എന്റെ ദൂതന്മാരെ അയച്ച് താങ്കളുടെ പർമിനോട് സമമായി പന്ത്രണ്ട് പർമകൾ നടത്തി ജീവാത്മാക്കളെ ഭ്രമിതരാക്കും. സത്ലോകത്തിന്റെ മഹിമ തന്നെ പറയും താങ്കളുടെ അറിവുകൾ പറയും എന്നാൽ നാമജാപം എന്റെതായിരിക്കും. അതിന്റെ ഫലമായി അവർ എന്റെ ഭക്ഷണമായിത്തീരും. ഇതുകേട്ട് കബീർ സാഹേബ് പറഞ്ഞു നിങ്ങൾ എന്താണെന്ന് വെച്ചാൽ ചെയ്തോ ഞാൻ സത് മാർഗ്ഗം പറഞ്ഞ് കൊടുത്തിട്ട് തിരിച്ച് പോകും. ആരാണോ എന്റെ അറിവ് (ജ്ഞാനം) കേൾക്കുന്നുവോ അവർ നിന്റെ വലയിൽ ഒരിക്കലും കുറുങ്ങില്ല.

സത്ഗുരു കബീർ സാഹേബ് പറഞ്ഞു ഹേ നിരജ്ഞൻ ഞാൻ വിചാരിക്കുകയാണെങ്കിൽ നിന്റെ എല്ലാ കളികളും ഒരു നിമിഷം കൊണ്ട് അവസാനിപ്പിക്കാൻ കഴിയും. പക്ഷെ അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ എന്റെ വാക്ക് പാലിക്കാൻ കഴിയില്ല. അത് ആലോചിച്ചിട്ട് എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട ഹംസങ്ങൾക്ക് യഥാർഥ ജ്ഞാനം നൽകി ശബ്ദ ശക്തി നൽകി സത്ലോകത്തിലേയ്ക്കു കൊണ്ടു പോകും. എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു -

സുനോ ധർമരായാ, ഹമ സൻഖോം ഹംസാ പദ പർസായാ |

ജീൻ ലീൻഹാ ഹമാരാ പ്രവാനാ, സോ ഹംസാ ഹമ കീയേ അമാനാ||

(പവിത്ര കബീർ സാഗരിൽ ജീവികളെ തെറ്റിലേയ്ക്ക് തള്ളിവിടുന്നതിനെക്കുറിച്ചും തെറ്റുകൾ തിരുത്തുന്നതിനെക്കുറിച്ചും പലവിധത്തിലുള്ള രീതികൾ വർണ്ണിക്കുന്നു)

ദ്വാദസ് പർമ കരും മൈം സാജാ നാമതുമഹാരാ ലേകരും അവാജാ |
 ദ്വാദസയമ സൻസാർ പംഹോ, നാമതുമഹാരേ പർമ ചലൈഹോ ||
 പ്രഥമ ദൂത മമ പ്രഗടേ ജാഹു, പീഹേര അംശ തുമഹാരാ ആഹു |
 യഹീവിധി ജീവൻ കോ ഭ്രമളം, പുരുഷനാമ ജീവൻ സമഞ്ചാളം ||

ദാദസ് പൻഥ നാമജോ ലൈഹേ, സോഹമരേ മുഖ ആൻ സമൈ ഹൈ
 കഹാ തുമഹാരാ ജീവനഹീം മാനേ, ഹമാതി ഓർ ഹോയ് ബാദ ബഖാണൈ
 മൈം ദ്യൂഷ ഫൻദാ പചി ബനാഹു, ജാമോ ജീവരഹേ ഉർബ്ബാഹു
 ദേവൽ ദേവ പാഷാൻ പുജാഹു, തീർഥവ്രത, ജപ-തപ മൻ ലാഹു
 യജ്ഞ ഹോ മ അരുനേമ അചാരാ,ഔർ അനേക ഫൻദ മൊ ടാരാ
 ജോ ജ്ഞാനി ജാദേ സൻസാരാ, ജീവനമാണൈ കഹ തുമഹാരാ

(സത്ഗുരുവചൻ)

ജ്ഞാനി കഹൈ സുനോ അന്യാഹു, കാടോ ഫൻദ ജീവ ലേജാഹു
 ജേതിക ഫൻദ തുമരചേ വിചാരി, സത്യ ശബ്ദ തൈ സബൈ ബിൻടാരി
 ജന ജീവ ഹമ ശബ്ദ ദ്യൂഷാവൈ ഫൻദ തുമഹാരാ സകല മുകാവൈ
 ചൗകാ കര പ്രവാനാ പാഹു, പുരുഷനാമ തിഹി ദേഹും ചിൻഹാഹു
 താകേ നികട കാല നഹീം ആവൈ, സൗന്ധി ദേഖി താകഹം സിര നാവൈ

മുകളിലുദ്ധരിച്ച വിവരണങ്ങളിൽ നിന്ന് തെളിയുന്നത് അനേകം പൻഥ നടക്കുന്നുണ്ട്. (മഹത്, സത്മാരുടെ മാർഗങ്ങൾ) ആരുടെ അടുക്കലാണോ കബീർസാഹബ്ബ് പഠിപ്പിച്ചത് സത്ഭക്തമാർഗ്ഗം ഇല്ലയോ അതെല്ലാം കാലപ്രേരിതമായി നടത്തുന്നവയാണ്. അതുകൊണ്ട് ബുദ്ധിയുള്ളവർ ആലോചിച്ച് ഭക്തിമാർഗ്ഗം സ്വന്തമാക്കണം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ മനുഷ്യജന്മം വിലപിടിച്ചതാണ് മഹത്വമേറിയതാണ്. അത് വീണ്ടും വീണ്ടും കിട്ടില്ല. കബീർസാഹബ്ബ് പറയുകയാണ്. -

കബീർ മാനുഷ ജൻമ ദുർലഭ ഹൈ, മിലേ ന ബാരംബാർ |
 തരുവർ സേ പത്താ ടൂട ഗിരേ ബഹൂർ ന ലഗതാ ഡാരി ||

വിശ്വവിജേയതാവായ സന്ത്

(സന്ത് ശ്രീരാമപാൽജി മഹാരാജിന്റെ അധ്യക്ഷതയിൽ ഭാരതത്തെ ലോകധർമ്മത്തിന്റെ ഗുരുവായി പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെടും)

സന്ത് രാമപാൽജിയെക്കുറിച്ച് നസ്ത്രോഡമസ് എന്ന ജ്യോതിഷ പണ്ഡിത പ്രവചനം.

ഫ്രാൻസിലെ നസ്ത്രോഡമസ് എന്നറിയപ്പെടുന്ന പ്രസിദ്ധനായ ഭാവിപ്രവാചകൻ ജ്യോതിഷപണ്ഡിതൻ ക്രിസ്താബ്ദം 1555-ൽ ഒരായിരം ശ്ലോകത്തിലൂടെ ഭാവിയെക്കുറിച്ച് സാങ്കല്പിക സത്യവചനങ്ങൾ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. അവയെല്ലാം ഇന്നും ലഭ്യമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാവി പ്രവചനം ഭാരതത്തിൽ സത്യമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു.

1. ഭാരതത്തിലെ ആദ്യത്തെ മഹിളാ പ്രധാനമന്ത്രി വളരെയൊര പ്രഭാവശാലിയും, കാര്യകുശലതയും, സമർത്ഥയും ആയിരിക്കും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ സൂചന സ്വർഗ്ഗീയ ശ്രീമതി ഇന്ദിരാഗാന്ധിയെക്കുറിച്ചായിരുന്നു. ഒപ്പം അവരുടെ മരണം അടുത്ത അംഗരക്ഷകനിൽ നിന്നായിരിക്കുമെന്നും എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. അതും സത്യമായി തെളിഞ്ഞു.

2. അതിന് ശേഷം അവരുടെ മകൻ അടുത്ത അധികാരം ഏറ്റെടുക്കും. പക്ഷെ അദ്ദേഹം വളരെ കുറച്ചുനാൾ മാത്രമേ രാജ്യം ഭരിക്കുകയുള്ളൂ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന് ആകസ്മികമായി മരണം സംഭവിക്കാനിടയുണ്ട്. ആപ്രവചനവും സത്യമായി ഭവിച്ചു. (ഇത് രാജീവ് ഗാന്ധിയെക്കുറിച്ചായിരുന്നു).

3. ശ്രേഷ്ഠനായ സന്ത് ശ്രീരാമപാൽജിയെക്കുറിച്ചും ഇതുപോലെ നസ്ത്രോഡമസ് വളരെ വ്യക്തമായി ഭാവിപ്രവചനം എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

4. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാവി പ്രവചന ശ്ലോകത്തിൽ അഞ്ഞൂറിന്റെ അവസാനത്തിലും (ആരംഭത്തിലും) നസ്ത്രോഡമസ് എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ഇന്നുമുതൽ ക്രിസ്താബ്ദം 1555 മതൽ 450 വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം അതായത് 2006-ൽ ഒരു ഹിന്ദുസന്യാസി ഉണ്ടാകും. ലോകം മുഴുവനും ആസന്യാസിയെക്കുറിച്ചായിരിക്കും ചർച്ച ചെയ്യുക. ആ സമയത്ത് ആ മഹാനായ ഹിന്ദു ധർമ്മ ഗുരുവിന് അൻപതിനും അറുപതിനും ഇടയ്ക്ക് പ്രായമുണ്ടായിരിക്കും. ഭഗവാൻ ശ്രീപരമേശ്വരൻ നസ്ത്രോഡമസിന് ശ്രീരാമപാൽജിയുടെ മധ്യവയസ്സ് പ്രായമുള്ള അവസ്ഥയെ കാണിച്ചുകൊടുത്തു. ഒരു ചലചിത്രാവിഷ്കാരം പോലെ സംഭവങ്ങൾ ഓരോന്നോരോന്നായി കാണിച്ച് വിവരിച്ചുകൊടുത്തു.

നസ്ത്രോഡമസ് 16-ാം നൂറ്റാണ്ടിനെ ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടായി പറയുന്നു. അങ്ങിനെ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിനെ അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടായും പറയുന്നു. ശ്രീ രാമപാൽജി ധർമ്മിക ഹിന്ദു ഗുരു. അതായത് സന്ത് (സന്യാസി) അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാന വർഷത്തിൽ ക്രിസ്താബ്ദം 1999-ൽ വീട് വീടാത്തരം സത് സംഗമങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത് ഉപേക്ഷിച്ചിട്ട് നാല്ക്കവലങ്ങൾ കടന്ന് പുറത്തേക്ക് വരും തന്റെ ശിഷ്യ ഗണങ്ങളായ അനുയായികൾക്ക് ശാസ്ത്ര വിധിപ്രകാരം ഭക്തി മാർഗ്ഗം ഉപദേശിച്ചു കൊടുക്കും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുയായികൾക്ക് അദി

തീയമായ ആധ്യാത്മികവും, ഭൗതികവുമായ നേട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടാകും.

തത്വപരമായി ഹിന്ദുസന്യാസി പറയുന്ന ശാസ്ത്രപ്രമാണമായ തത്വജ്ഞാനങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി പരമാത്മാവിനെ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഭക്തർ അതിശയിച്ചു പോകും. അതായത് ഗാന്ധിജിയുടെ നിന്നും ചാടി എണ്ണിറ്റുപോലെ ആതമാത്മാവായ ഹിന്ദു സന്യാസിയുടെ ആധ്യാത്മിക വിപ്ലവം 2006 വരെ തുടർന്നു. അപ്പോഴേക്കും ആളുകൾ പരമാത്മാവിനെ മനസ്സിലാക്കി , തത്വജ്ഞാനങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി ആസന്യാസി ശ്രേഷ്ഠന്റെ അനുയായികളായിത്തീരുകയും സംഘ ജീവിതം നയിക്കാനും തുടങ്ങി. 2006 - മുതൽ സുവർണ്ണകാലം ആരംഭിക്കും.

കുറിപ്പ്- അല്ലയോ വായനക്കാരേ ഇവയൊക്കെ ദേവതയായി വായിച്ച് മനസ്സിലാക്കൂ. താഴെ പറയുന്ന ഭാവിപ്രവചനം ഫ്രാൻസിലെ ശ്രീ നസ്ത്രോഡമസിന്റെതാണ്. അതിനെ കുറിച്ച് മദ്രാസിലെ ജ്യോതിഷ ശാസ്ത്രപണ്ഡിതനായ എസ്. കൃഷ്ണ മുർത്തി ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു. ശ്രീനാസ്ത്രേദമസ് 1555 - ൽ എഴുതിയ ഭാവിപ്രവചനത്തിന്റെ ശരിയായ വിവർത്തനം 1998 -ൽ മഹാരാഷ്ട്രയിൽ ഒരു ജ്യോതിഷപണ്ഡിതൻ ചെയ്യുമെന്ന് അറിയിച്ചിരുന്നു, അദ്ദേഹം നസ്ത്രോഡമസിന്റെ ഭാവി പ്രവചനങ്ങളെ സ്പഷ്ടമായി വിവർത്തനം ചെയ്ത് അർത്ഥത്തോടു കൂടി ഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധീകരിക്കും. ആജ്യോതിഷ പണ്ഡിതന്റെ വിവർത്തനം ചെയ്തപുസ്തകത്തിൽ നിന്നും വിവർത്തകന്റെ തന്നെ വാക്കുകളോടെ

1. പേജ് 32,33 -ൽ. -- രാമരാജ്യം വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഒരു മധ്യവയസ്കനായ ഉദാരമായ അധികാരി ഭാരതത്തിലെമ്പലം ലോകത്താകമാനം ഒരു രാമരാജ യുഗം തന്നെ കൊണ്ടുവരും. തന്റെ സനാതനധർമ്മത്തെ പുനർജീവിപ്പിച്ച് യഥാർത്ഥ ഭക്തി മാർഗ്ഗം പ്രചരിപ്പിച്ച് ശ്രേഷ്ഠമായ ഹിന്ദുരാജ്യം ഉണ്ടാക്കി തീർക്കും. അതിന്ശേഷം പാക്കിസ്ഥാൻ, നേപ്പാൾ, ബംഗാൾ, ശ്രീലങ്ക, തിബറ്റ്, അഫ്ഗാനിസ്ഥാൻ, മുതലായ ദേശങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം സാർവ്വഭൗമിക ധാർമ്മിക നേതാവായി മാറും. ആ നേതാവ് ലോകത്തിന് സന്തോഷം എന്താണെന്ന് കാണിച്ചു കൊടുക്കും.

2. പേജ് 40 മുതൽ. -- രാമരാജ്യം വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 1999 ജൂൺ മുതൽ 2006 വരെയുള്ള വിപ്ലവത്തിൽ (ധാർമ്മിക) സുവർണ്ണകാലം ആരംഭിക്കും. ഭാരതത്തിൽ ജനിക്കുന്ന താരണഹാർ എന്ന സന്യാസി ലോകത്തിന് സുഖവും, ശാന്തിയും, സമാധാനവും പ്രദാനം ചെയ്യും. അങ്ങിനെ ജന്മമെടുക്കുന്ന രക്ഷാധികാരിയാരെന്ന് ഇപ്പോൾ അറിയില്ല. പക്ഷെ, അദ്ദേഹം ക്രിസ്ത്യാനിയോ മുസൽമാനോ ഒരിക്കലും ആയിരിക്കില്ല. അദ്ദേഹം ഹിന്ദുതന്നെയായിരിക്കുമെന്ന് നസ്ത്രോഡമസായ ഞാൻ അഭിമാനപൂർവ്വം പറയുന്നു. ആ ദിവ്യ സ്വതന്ത്രസന്യാസിയുടെ ജന്മത്തോടെ മറ്റു വിദഗ്ദ്ധന്മാരെന്ന് അഹങ്കരിക്കുന്ന നേതാക്കന്മാർ നിഷ്പ്രഭരായിത്തീരും. ആ ഭാരതീയനായ, തത്വാധിഷ്ഠിതനായ സന്യാസി എല്ലാവർക്കും തുല്യമായ നീതി പ്രദാനം ചെയ്യും. സ്ത്രീകൾക്കും, പുരുഷന്മാർക്കും, ധന

വാൻമാർക്കും, ദ്രിദ്രർക്കും ജാതിമതഭേദമില്ലാതെ നിയമനിർമ്മാണം നടത്തും. അന്യായത്തിന്റെ കണികപോലും ഉണ്ടായിരിക്കില്ല. ആത ത്വദർശിയായ സന്യാസിയെ എല്ലാവരും ആദരിക്കും. അച്ഛനും, അമ്മയും പോലെ ബഹുമാനിക്കപ്പെടണം. എന്നാൽ ആധ്യാത്മികത യുടെയും പൗരാണികതയുടെയും പേരിൽ ആതത്വദർശിയായ സന്യാ സിക്ക് വേറിട്ടൊരു ഭക്തിസ്ഥാനമായിരിക്കും ഉണ്ടാകുക. ഫ്രാൻസിലെ ജ്യോതവംശീയനാണ് നസ്ത്രോഡമസ്. ക്രിസ്തുമതക്കാരനായ അദ്ദേഹം യാതൊരു വിധസംശയവും കൂടാതെ പറയുകയാണ് ആ സന്യാസി ഹിന്ദുതന്നെയെന്ന്.

3. പേജ് 41-ൽ. -- എല്ലാവർക്കും തുല്യമായ നീതിയും അധികാ രവും നടപ്പിലാക്കി സത്യത്തിന്റെ വഴിത്താര തുറക്കും. നസ്ത്രോഡ മസായ ഞാൻ ശങ്കക്കിടമില്ലാതെ പറയുന്നു. ആ ധർമ്മിക നേതാ വായ സന്യാസി പുതിയൊരു അറിവ് കണ്ടുപിടിക്കും. ഏഷ്യാ ഭൂഖ ണ്ഡത്തിൽ ഏതൊരു ദേശത്തിന്റെ പേരാണ് ഹിന്ദുമഹാസമുദ്രമെന്നറിയപ്പെടുന്ന സമുദ്ര തീരത്തെ ഹിന്ദുസ്ഥാൻ എന്ന ഭാരതത്തിലാണ് ജന്മമെടുക്കുക. ക്രിസ്ത്യാനിയോ, മുസൽമാനോ, ജ്യോതവംശീയനോ അല്ല. ഹിന്ദുവായിരിക്കുമെന്നതിന് സംശയമില്ല. അദ്ദേഹം മുൻപുള്ള ധർമ്മിക സന്യാസിമാരെക്കാളും ബുദ്ധിമാനായിരിക്കും.

നാസ്ത്രേദമസ് ഭാവിപ്രവചനത്തിന്റെ ആറാം ശതകത്തിലെ എഴു പതാമത്തെ പദ്യത്തിൽ ഈ മഹത്വപൂർണ്ണമായ സത്യം വെളിപ്പെടു ത്തുന്ന്. ആ മഹാനെ എല്ലാവരും അംഗീകരിക്കും. പേടിക്കും. ആരും ഉപദ്രവിക്കാൻ നോക്കില്ല. ആ മഹാന്റെ പേർ മുന്ന് ലോകങ്ങളിലും പ്രസിദ്ധിയാർജ്ജിക്കും. ഇതുവരെയും അജ്ഞാനമായ ഗാഢനിദ്രയി ലായിരുന്ന ഒരു ജനസമൂഹത്തെ തത്വജ്ഞാനിയുടെ പ്രകാശം ഉണർത്തും. എല്ലാ മനുഷ്യസമൂഹവും സടകുടഞ്ഞെഴുന്നേല്ക്കും. ആത ത്വജ്ഞാനിയുടെ തത്വത്തിൽ ഭക്തരായിത്തീരും. എന്തു കാരണത്താ ലാണോ എല്ലാ ഭക്തജനങ്ങളും തങ്ങളുടെ അനാദിയായ പൂർവ്വികരുടെ അടുക്കലെത്തിക്കും അവിടെ സ്ഥിരമായി വസിക്കും. അതായത് ഈ ദുഷ്ടഭൂമിയിൽ നിന്നും ഭക്തിമാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുന്നവർ മുക്തരായി മോക്ഷപ്രാപ്തിനേടും.

4. പേജ് 42-43. -- ഈ ക്രൂരചന്ദ്രൻ ആരാണ് മഹാകാലൻ എവി യെയാണ്? ഈ കാര്യം തത്വദർശിയായ സന്യാസി തന്നെപറയും. അദ്ദേഹത്തിൽ (കാലൻ) നിന്നും മോചിപ്പിച്ച് ഭാരതത്തിൽ സുവർണ്ണ കാലം ഉണ്ടാക്കും. പിന്നെ ഈ സുവർണ്ണകാലവും ലോകമെങ്ങും വ്യാപിക്കും. ഈ ധർമ്മിക നേതാവിന്റെ സർഗ്ഗുണങ്ങൾ ആ മഹാന്റെ കാലശേഷവും വാഴ്ത്തപ്പെടും. ആ മഹാന്റെ ശാലീനത്വം, വിനയം, ഉദാരത എല്ലാമെല്ലാം വാഴ്ത്തപ്പെടും. ഇതിന് മുൻപ് സൂചിപ്പിച്ച ആറാം ശതകത്തിലെ ശ്ലോകം എഴുപതിന്റെ അവസാന വരിയിൽ സന്യാസി യുടെ തന്നെ ശബ്ദത്തിൽ - സന്യാസിതന്നെക്കുറിച്ച് വെറും മൂന്നു വാക്കുകൾ മാത്രമാണ് പറയുന്നത്. ഒന്ന് അറിവിന്റെ വിജയി. അതി നോടൊപ്പം മറ്റ് വിശേഷണങ്ങൾ കൂട്ടി ചേർക്കുന്നത് എനിക്ക് ഇഷ്ടമ

ല്ല. (ഇത് പേജ് 42-ൽ നാലാമത്തെ ഉല്ലേഖനത്തിൽ ആറാം ശതകം. ശ്ലോകം 71) ഹിന്ദു സന്യാസി തന്റെ അറിവുകൊണ്ട് ഉന്നതവും ദീപ്തവുമാ. വിധത്തിൽ തത്വജ്ഞാനം പ്രകാശപുരിതമാക്കും.

മനുഷ്യ സംസ്കാരത്തെ പരിഷ്കരിക്കും. ഇതിൽ യാതൊരു സംശയവും വേണ്ട. ഇപ്പോൾ ഇതൊന്നും ആർക്കും മനസ്സിലാകില്ല. എന്നാൽ തന്റെ സമയത്ത് എങ്ങനെയാണോ നരസിംഹം പെട്ടെന്ന് പ്രകടമായോ അതുപോലെ ആ ലോകനായകൻ തന്റെ തർക്കമറ്റു പവിത്രവും പരിശുദ്ധവുമായ ആധ്യാത്മിക ജ്ഞാനം, ഭക്തി, തേജസ്സ് എന്നിവ കൊണ്ട് പ്രശസ്തനായിത്തീരും. ഞാൻ നസ്ത്രോഡമസ് അതിശയിക്കുന്നു. ഞാൻ ആദേശത്തിലെ അല്ല. (എവിടെ നിന്നാണോ അവതരിക്കുന്നത് അതായത് സത്യലോകം). എങ്കിലും ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ അറിയുന്നു. ഞാൻ എന്റെ മുൻപിൽ അദ്ദേഹത്തെ കാണുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹിമയെ വാഴ്ത്താൻ മറ്റൊരു ഉദാഹരണവും നിരത്താനില്ല. മഹാനായ ധർമ്മഗുരു എന്ന് ഞാൻ പറയുന്നു. തന്റെ മതാനുയായികളോട് അക്കാലത്തെ പ്രശ്നങ്ങളുടെ ദയനീയ അവസ്ഥയിൽ പരവശരായവരെ സ്വതന്ത്രജ്ഞാന സൂര്യന്റെ ഉദയം കൊണ്ടെന്ന പോലെ ഭക്തിപ്രകാശത്തിൽ ലോകത്തെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന അഞ്ചാമത്തെ ശതകത്തിൽ (ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാന വർഷം) 1999 -ൽ ആ മധ്യവയസ്ക്കൻ ചട്ടക്കൂട് പൊളിച്ച് എന്റെ മനസ്സിന്റെ നസ്ത്രോഡമസിന്റെ) രഹസ്യം മനസ്സിലാക്കി. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ അതിശയത്തോടെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു. ഒപ്പം ദുഃഖിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ അദ്ദേഹം ലോകത്തിന് ഈ വരാൻ പോകുന്ന മഹാവിജയത്തിന്റെ ഒരു (നസ്ത്രോഡമസ്) കാഴ്ചക്കാരുൻ മാത്രമായിരിക്കും.

എന്റെ (നസ്ത്രോഡമസിന്റെ) മനസ്സിലെ ഭാവിപ്രവചനത്തെ ആവേശിക സിംഹമനുഷ്യനെ അവഗണിക്കാതിരിക്കട്ടെ. അദ്ദേഹം പ്രത്യക്ഷമാകുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തേജസ്വിയായ തത്വജ്ഞാനമായ സുര്യോദയമുണ്ടാകുമ്പോൾ ആദർശ വാദിയായ ശ്രേഷ്ഠവ്യക്തികളുടെ പുൻർജീവനം, സുവർണ്ണ കാലത്തിന്റെ പ്രഭാതം ആറാം ശതകത്തിൽ ക്രിസ്താബ്ദം 1555 തൊട്ട് 450 വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം അതായത് 2006 - ൽ ആരംഭിക്കും. അത് നടക്കുന്നതായി ഞാൻ നസ്ത്രോഡമസ് കാണുന്നു.

5. പേജ് 44,45,46. -- നാസ്ത്രേദമസ് ശതകം 1 ശ്ലോകം 51-ൽ വീണ്ടും തെളിവ് ഉദാഹരണ സഹിതം നൽകുന്നു. മൂന്ന് ഭാഗവും സമുദ്രത്താൽ ചുറ്റപ്പെട്ട ദ്വീപിൽ (ഭാരതം) ആ മഹാ തേജസ് ജന്മമെടുക്കും. ആകാലഘട്ടം തത്വജ്ഞാനത്തിന്റെ കുറവുകൊണ്ട് അജ്ഞതയുടെ അന്ധകാരത്തിലായിരിക്കും. നിയമം അധഃപതിച്ചിരിക്കും. എങ്ങും അട്ടഹാസത്തിന്റെ തേർവാഴ്ചയായിരിക്കും. ആ ധർമ്മിക നേതാവ്, തന്റെ മതത്തിൽ, ഭക്തിയുടെ ശക്തിയിൽ തത്വജ്ഞാനത്താൽ എല്ലാ രാഷ്ട്രത്തിന്റെയും തല കുനിച്ചിടും. ഏഷ്യാഭൂഖണ്ഡത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ തടയുന്നതും ആമതനേതാവിന്റെ പ്രചാരണങ്ങളിൽ തടസ്സം സൃഷ്ടിക്കുന്നതും വെറും ഭ്രാന്താത്വമായിരിക്കും. (ശതശ്ലോകം 1

ശ്ലോകം 50)

കുറിപ്പ് - നാസ്ത്രേദമസിന്റെ ഭാവിപ്രചനം പ്രമഞ്ചുഭാഷയിലായിരുന്നു. പിന്നീട് പോൽ ബ്രൂട്ടൻ എന്ന് പേരുള്ള ഒരു ഇംഗ്ലീഷുകാരൻ ഈ ഭാവിപ്രവചനം സെഞ്ചുറി ഗ്രന്ഥം ഫ്രാൻസിൽ താമസിച്ച് പഠിച്ച് ഇംഗ്ലീഷിൽ വിവർത്തനം ചെയ്തു. അദ്ദേഹം ഗുരുവാർ എന്നവാക്കിനെ (ബ്രഹ്മസ്പതി) അതായത് വ്യാഴാഴ്ച എന്ന് മനസ്സിലാക്കി എഴുതി തന്റെ പുജയ്ക്ക് ആധാരമായ കാരണം വ്യാഴാഴ്ചയാക്കി തീർത്തു. വാസ്തവത്തിൽ ഗുരുവാർ എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം എല്ലാഗുരുക്കന്മാരിലും ശ്രേഷ്ഠൻ എന്നതാണ്. തത്വജ്ഞാനത്തിൽ ശ്രേഷ്ഠനായ ഗുരുവിനെ പുജിക്കുക എന്നതാണ്. വേദത്തിൽ ബ്രഹ്മസ്പതിയുടെ അർത്ഥം സർവ്വേത്യസാമി അതായത് പരമേശ്വരൻ, രണ്ടാമത്തെ അർത്ഥം ജഗത്ഗുരുവും, പരമേശ്വരനും ബ്രഹ്മസ്പതിയും എന്നാകുന്നു.

തത്വദർശനിയുടെ അറിവ് മനസിലാക്കി വളർന്നുലോകങ്ങളിലും അയാൾ പ്രശംസനീയനായിത്തീരും. എനിക്ക് (നസ്ത്രോഡമസ്) അയാളുടെ പുതിയ ഭക്തിമാർഗ്ഗമന്ത്രം ഒരു ജാലവിദ്യയായി തോന്നുന്നു. സർപ്പത്തെ സാധീനീകുന്നവൻ. ഗരുഡമന്ത്രത്താൽ കൊടു വിഷമുള്ള സർപ്പത്തെയും വശീകരിക്കുന്നു. ആപുതിയ ഉപായം, പുതിയ നിയമം ഉണ്ടാക്കുന്ന തത്വജ്ഞാന ലോകത്തിന്റെ മുൻപിൽ ജന്മമെടുക്കും. അയാളെ ഞാൻ (നസ്ത്രോഡമസ്) അതിശയത്തോടെ മഹാനായ സന്യാസി എന്ന് പറയുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അറിവിന്റെ ദിവ്യതേജസിൽ പ്രകാശം ഭാരതത്തിൽ ഭയങ്കരമായ കൊടുങ്കാറ്റ്, ആഞ്ഞടിക്കും. അതായത് അജ്ഞാനികളായ സന്യാസിമാരാൽ ആക്രമണം ഉണ്ടാകും. അവരെ ശാന്തരാക്കാനുള്ള ഉപായവും അദ്ദേഹത്തിനറിയാം. എങ്ങനെയാണോ ജാലവിദ്യയാൽ സർപ്പത്തെ വശീകരിച്ചുവോ അതുപോലെ അദ്ദേഹം സിംഹത്തെ പോലെ ശക്തിമാനും തേജസ്സോടും കൂടിയ വ്യക്തിത്വമുള്ളവനും ആയിരിക്കും. ഇത് ഞാൻ (നസ്ത്രോഡമസ്) സ്പഷ്ടമായ വാക്കുകളാൽ വ്യക്തമാക്കുന്നു. അദ്ദേഹം കൂണ്ഠലിനി ശക്തിയുള്ളവനാണ്. മഹാസമുദ്രത്തിലെ ദീപിന്റെ പേരുള്ള ദേശം ഏതാണോ (ഹിന്ദു മഹാ സമുദ്രം) ആ ദേശത്തെ (ഭാരതത്തിലെ) സർപ്പിണി ശക്തി (കൂണ്ഠലിനി ശക്തി) പൂർണ്ണമായും അറിയുന്നവനുമാകും. ആ മഹാനായ ധർമ്മിക നേതാവ് ഉദാരമതിയും ദയയുള്ളവനും, പ്രകാശ പുരിതനും സനാതന സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ അധികാരിയും സത്യപുരുഷന്റെ അനുയായിയും ആയിരിക്കും. അയാളുടെ അധികാരം സാർവ്വഭൗമമായിരിക്കും.

അയാളുടെ മഹിമ, ഗുരുഭക്തി ഉപായം അതായത് ഗുരുവില്ലാതെ ഒരു പുജയും ശരിയാകില്ല. സഫലമാകില്ല എന്ന തത്വം ദൃഢമാക്കി തീർക്കും. തത്വജ്ഞാന സത് സംഗത്തിൽ കൂടി ആദ്യം അജ്ഞതയാകുന്ന നിദ്രയിൽ ഉറങ്ങി കിടക്കുന്ന തന്റെ ധർമ്മാനുയായികളെ (ഹിന്ദുക്കളെ) ഉണർത്തി വളരെ വിശ്വസ്തതയോടെ പുജചെയ്യുന്ന ഭക്തരെ ശാസ്ത്രാടിസ്ഥാനത്തിലല്ലാതെ പുജയുടെ മുടുപടം കീറി ഗുരുമായ അറിവിന്റെ (തത്വജ്ഞാനത്തിന്റെ) പ്രകാശം പരത്തും. തന്റെ സനാതന

മതം പരിപാലിച്ച് സമൃദ്ധമായ സമാധാനത്തിന്റെയും, ശാന്തിയുടെയും അധികാരിയായി തീരും. അതിന് ശേഷം അയാളുടെ തത്വജ്ഞാനം ലോകമെങ്ങും വ്യാപിപ്പിക്കും. ആ മഹാന്റെ അറിവിന്റെ, തത്വജ്ഞാനത്തിന്റെ മുൻപിൽ സൂര്യതേജസ്സ്പോലും, മങ്ങിപ്പോകും. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ (നാസ്ത്രേദമസ്) ആ മഹാ മനുഷ്യനെ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ആ വൈശിക സിംഹ മഹാമനുഷ്യനെ വാക്കുകളിൽ ഒതുക്കി നിർത്താൻ കഴിയില്ല.

മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ചതിന്റെ താതപര്യം ആ ലോകനേതാവിന് 50 വയസ്സാകുമ്പോൾ തത്വജ്ഞാനശാസ്ത്രങ്ങളിൽ മഹാനായിത്തീരും. അതായത് 50-ാം വയസ്സിൽ 2001-ൽ എല്ലാ മതങ്ങളും ശാസ്ത്രീയമായി പഠിച്ച് അറിവിന്റെ, തത്വജ്ഞാനത്തിന്റെ ഭണ്ഡാരമായിത്തീരും. അതിനു ശേഷം ആതത്വജ്ഞാനത്തിന്റെ അറിവ് (അറിയാൻ യോഗ്യനായ പരമേശ്വരന്റെ അറിവ്) മറ്റുള്ളവർക്ക് പ്രദാനം ചെയ്യും. ആ മഹാന്റെ ആധ്യാത്മിക ജനനം അമാവാസ്യനാളിൽ (കറുത്ത വാവിൽ) ആയിരിക്കും. ആസമയത്ത് യുവാവായിരിക്കില്ല അതായത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വയസ്സ് ആയിരിക്കില്ല. പ്രൗഢയുക്തനായ വ്യക്തിയായിരിക്കും, കീർത്തിമാനായിരിക്കും. പ്രായം അൻപതിനും അറുപതിനും മധ്യേ ആയിരിക്കും.

6. പേജ് 46,47. -- നാസ്ത്രേദമസ് പറയുകയാണ് എന്തെന്നാൽ ആർക്കും ഒരു സംശയവും വേണ്ട. ലോകത്ത് ശ്രേഷ്ഠനായ തത്വജ്ഞാനിയുടെ വിഷയത്തിൽ എന്റെ പ്രവചനം ഏത് നേതാവിന്റെ വാക്കുകളോടും തർക്കവിഷയമാക്കാം. ആരും അതിനെ ചെല്ലിക്കൊല്ലില്ല. ഞാൻ (നസ്ത്രേദമസ്)നെഞ്ചത്ത് കൈവെച്ച് വീരവാദത്തോടെ പറയുന്നു. എന്റെ സന്യാസിയുടെ കർത്തവ്യവും അയാളുടെ ഗൃഹമായ ആഴമേറിയ അറിവും, തത്വജ്ഞാനവും എല്ലാവരേയും ലജ്ജിപ്പിക്കും. 2006 ആകട്ടെ പറഞ്ഞതൊക്കെ ശ്രേഷ്ഠം... ശ്രേഷ്ഠം എന്ന് ഓരോ സന്യാസിമാരും സമ്മതിക്കും.

7. പേജ് 52. -- നാസ്ത്രേദമസ് തന്റെ ഭാവിപ്രവചനത്തിൽ പറയുന്നു. എന്തെന്നാൽ 21-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ഭൂമിയിൽ ആ സന്യാസ ശ്രേഷ്ഠൻ ജന്മമെടുക്കും. അപ്പോൾ എന്തെല്ലാം മാറ്റങ്ങളാണ് ഉണ്ടാവുക. അതൊക്കെ എന്റെ ആശ്രഹമനുസരിച്ചല്ല. പിന്നെയോ സന്യാസ ശ്രേഷ്ഠന്റെ ആജ്ഞാനുസരണം പ്രകൃതിയുടെ ഇഷ്ടപ്രകാരം എല്ലാ മാറ്റങ്ങളും ഉണ്ടാകും. അപ്പോൾ ആപുതിയ മാറ്റത്തിൽ ഭാരതം സർവ്വ ശ്രേഷ്ഠമായ രാജ്യമായി മാറും. കുറേ നൂറ്റാണ്ടുകളായി കാണാത്ത തരത്തിലുള്ള സുഖം ഹിന്ദുക്കൾക്കുണ്ടാകും. ആ ദേശത്ത് ജന്മമെടുത്ത ധർമ്മികനായ സന്യാസിയുടെ തത്യാധിഷ്ഠിതത്തിൽ ലോകം ഉദ്ധരിക്കപ്പെടും. ലോകനേതാവായി മാറും. ഏഷ്യാ ഭൂഖണ്ഡത്തിൽ രാമായണം, മഹാഭാരതം എന്നിവയുടെ അറിവ് ഹിന്ദുക്കളുടെ ഇടയിൽ എത്രമാത്രം പ്രചരിക്കുന്നുവോ, അതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ അറിവ് ആതത്വദർശിയായ സന്യാസിക്കുണ്ടാകും. അയാൾ അദീതീയനായ സന്യാസിയായിരിക്കും.

8. പേജ് 74. -- വളരെയധികം സന്യാസി നേതാക്കൾ വരും

പോകും. അവരൊക്കെ പരമാത്മാവിന്റെ ദ്രോഹികളും അഭിമാനികളും ആയിരിക്കും. എനിക്ക് ആന്തരികമായ അഭിമുഖ സാന്നിദ്ധ്യം ആ സന്യാസി ശ്രേഷ്ഠന്റെതാണ്. എന്തെന്നാൽ ആ മഹാനായ ഹിന്ദു നേതാവിനെ തിരിച്ചറിയാതെ അദ്ദേഹത്തിൽ രാജ്യദ്രോഹ കുറ്റം ചുമത്തും. എനിക്ക് വളരെയധികം ദുഃഖമുണ്ട്. കാരണം ആ മഹാനായ ധർമ്മിക നേതാവ് അവഗണനക്ക് പാത്രീഭൂതനായിത്തീരും. എന്നാൽ ഹിന്ദുസ്ഥാനിലെ, ഭാരതത്തിലെ ഹിന്ദുസന്യാസി വരാൻ പോകുന്ന അന്ധകാരം, (ഭക്തി ജ്ഞാനമില്ലാത്തതുകൊണ്ടുണ്ടായ അന്ധത)പ്രളയം (സ്വാർത്ഥതയുടെ പേരിൽ സഹോദരങ്ങൾ പരസ്പരം കൊല്ലുക, മകൻ അച്ഛനെ അവഗണിക്കുക, ഹിന്ദു ഹിന്ദുവിന്റെ ശത്രുവാകുക, മുസൽമാൻ മുസൽമാന്റെ ശത്രുവാകുക) കോളിളക്കം (മായാ പ്രപഞ്ചത്തിൽ മുഴുകിയ സമൂഹം) ലോകത്തിന് പുതിയ പ്രകാശം നൽകുന്ന സർവ്വശ്രേഷ്ഠനായ ജഗത് ജേതാവായ ധർമ്മിക വിശ്വനേതാവിന്റെ ദുഃഖം ഇതുതന്നെയാണ്. മറ്റൊരാഗ്രഹവുമില്ല. മാനവോദ്ധാരണത്തിന്റെ ചിന്തയല്ലാതെ മറ്റൊരു സ്വാർത്ഥ ചിന്തയും ഉണ്ടാകില്ല. അഹങ്കാരമുണ്ടാകില്ല. ഇത് എന്റെ ഭാവിപ്രവചനത്തിന്റെ അഭിമാനത്തിന്റെ വാക്കുകളായിരിക്കും. വാസ്തവത്തിൽ ആത്മദർശി സന്യാസി ലോകപ്രസിദ്ധനാകും. അയാൾ മുഖാന്തിരം പ്രചരിപ്പിക്കുന്ന അറിവുകൾ നൂറ്റാണ്ടുകളോളം നിലനിൽക്കും ആ സന്യാസി ആധുനികശാസ്ത്രങ്ങളെ അതിശയിപ്പിക്കും. അങ്ങനെയുള്ള ആധ്യാത്മിക പ്രകാശം, ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാർ പോലും അതിശയിച്ചുപോകുന്ന അറിവ് ശാസ്ത്രാടിസ്ഥാനത്തിൽ നേടി എടുക്കും. ബുദ്ധിവാദികൾ അയാളെ നിരാകരിക്കില്ല. ഒരു ചെറിയ അറിവിന്റെ വിളക്കായി മാത്രം കരുതണ്ടാ. ആത്മദർശിയായ സന്യാസിയെ ആരാധ്യദേവനായി കരുതി സിംഹാസനത്തിലിരുത്തി പുജ ചെയ്ത്. ആസത്പുരുഷന്റെ അനുയായികൾ ലോകത്തെ രക്ഷിക്കുന്നവരായിരിക്കും.

സന്യാസിരാമപാൽജി മഹാരാജിനെക്കുറിച്ച് മറ്റ് ഭാവി പ്രവാചകന്മാരുടെ ഭവീഷ്യവാണികൾ.

1. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ജ്യോതിഷ പണ്ഡിതരായ ഹീരോ 1925-ൽ എഴുതിയ പുസ്തകത്തിലെ ഭാവിപ്രവചനം. ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ അതായത് 2000 ന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിൽ 1950 ന് ശേഷം ജനിക്കുന്ന സന്യാസി ഒരു പുതിയ സംസ്കാരം കൊണ്ടുവരും. അത് ലോകമെങ്ങും വ്യാപിക്കും. ഭാരതത്തിലെ ആ വ്യക്തി ലോകം മുഴുവനും അറിവിന്റെതായ വിപ്ലവം സൃഷ്ടിക്കും.
2. ഭാവിപ്രവാചകനായ ഗ്രീവേജിലേറ്റിൻ ന്റെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ച് ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിൽ ലോകത്താകമാനം പരസ്പരം സ്നേഹമില്ലായ്മ മനുഷ്യത്വമില്ലായ്മ, മായാപ്രപഞ്ചത്തിലേക്കുള്ള ജനസഞ്ചാരം, കൊള്ള രാജാക്കന്മാരുടെയും, നേതാക്കന്മാരുടെയും അന്ധായം മുതലായ വളരെയധികം കാര്യങ്ങൾ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഭാരതത്തിൽ നിന്നും ഉടലെടുക്കുന്ന ശാന്തിയും സമാ

ധാനവും പരസ്പര സ്നേഹവിശ്വാസങ്ങളിൽ നിന്നും പുതിയ ഒരു സഭ്യത ലോകരാഷ്ട്രങ്ങളിലും, ദേശദേശാന്തരങ്ങളിലും ജാതിമതഭേദമന്യേ ലോകമെങ്ങും ശാന്തിയും സമാധാനവും ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കും.

3. അമേരിക്കയിലെ മഹിളാ ഭാവിപ്രവാചകയായ ജീൻ ഡിക്സൺന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനത്തോടെ ലോകത്താകമാനം യോനകമായ ഒരന്തരീക്ഷമായിരിക്കും. ധാരാളം മനുഷ്യകുരുതികൾ നടക്കും. പിന്നീട് ആധുനികതയെ ആധാരമാക്കി ഒരു പുതിയ സഭ്യത അതായത് ഭാരതത്തിലെ ഗ്രാമീണകുടുംബത്തിലെ വ്യക്തിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ജന്മമെടുക്കും. ലോകത്തെ യുദ്ധത്തിൽ നിന്നും മോചിപ്പിക്കും.

4. അമേരിക്കയിലെ ശ്രീ ആൻഡ്രസന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനത്തിന് മുൻപ് ഇരുപത്തി ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ലോകത്ത് അസഭ്യതയുടെ താൻഡവ നൃത്തമായിരിക്കും. ഇതിനിടയിൽ ഭാരതത്തിലെ ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ ഒരു ധർമ്മികവ്യക്തി മനുഷ്യനൊന്ന്, ഭാഷ ഒന്ന്, കൊടി ഒന്ന് എന്ന ഭരണഘടന ഉണ്ടാക്കി ലോകത്ത് സദാചാരം, ഉദാരത, മാനവീയത എന്നിവയുടെ പാഠം പഠിപ്പിക്കും. ഈ മഹാഗുരു 1999 മുതൽ ആയിരം വർഷങ്ങളോളം സുഖവും ശാന്തിയും നിലനിർത്തും.

5. ഹോളണ്ടിലെ ഭാവി പ്രവാചകൻ ശ്രീഗേരാർഡകായിസേയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനത്തോടെ ഇരുപത്തൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തോടെ യോനകമായ യുദ്ധക്കെടുതിയിൽ പലരാഷ്ട്രങ്ങൾക്കും നാശനഷ്ടമുണ്ടാകും. പക്ഷെ ഭാരതത്തിലെ ഒരു മഹാപുരുഷൻ ലോകത്തെ ഒരു ചരടിൽ കോർത്ത് ഹിംസ, ദുരാചാരം, കപടത എന്നിവയിൽ നിന്നും രക്ഷിക്കും.

6. അമേരിക്കയിലെ ഭാവിപ്രവചകന്മാർ ശ്രീചാൾസ് ക്ലാർക്കിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ട് അവസാനിക്കുന്നതിന് മുൻപായി ഒരു ദേശീയ പക്ഷം ഭാരതത്തിന്റെ മഹിമ വിശേഷിച്ചും ധർമ്മികവും, ദാർശനിക പരവുമായിരിക്കും. അത് ലോകം മുഴുവനും സ്വായത്തമാക്കും. ഇവിടെ ഒരു ധർമ്മിക വിപ്ലവം 21-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ലോകമെങ്ങും വ്യാപിക്കുകയും മാനവസമുദായത്തെ ആത്മീകതയുടെ വിവശരാക്കി മാറ്റുകയും ചെയ്യും.

7. ഹംഗറിയിലെ മഹിള ജ്യോതിഷി ബോറിസ്ക്കായുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ 2000 - ത്തിന്റെ തുടക്കം യോനകമായ ചുറ്റുപാടുകളിലായിരിക്കും. കൊള്ളയും, കൊലയും, പിടിച്ചു പറി എന്നീ അക്രമങ്ങൾക്കിടയിൽ മാനവീയ സദ്ഗുണങ്ങളാൽ പരിപൂജിതനായ ഭാരതീയ പ്രവാചകനിൽ കൂടി ഭൗതിക സംഘട്ടനങ്ങൾക്ക് ഒരവസാനമുണ്ടാകും. സ്ഥായിയായ ആധുനികത വലിയൊരു ജനസമൂഹം സ്വീകരിക്കും. ചെറിയ ചെറിയ ഗ്രൂപ്പുകളിലായി ഭൗതിക വാദത്തെ ആധുനികതയിലേക്ക് മാറ്റി എടുക്കും.

8. ഫ്രാൻസിലെ ഡോക്ടർ ജൂലർവൻന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ 1990 ന് ശേഷം യൂറോപ്യൻ രാഷ്ട്രങ്ങൾ ഭാരതത്തിലെ ധർമ്മിക സഭ്യതയിൽ

ലേക്ക് വളരെയേറെ പേർ ആകൃഷ്ടരായി തീരും. 2000 -മാണ്ട് ആകുമ്പോൾ ലോകജനസംഖ്യ 640 കോടിയോളമാകും. ഭാരത്തിൽ നിന്നും ഉടലെടുക്കുന്ന അറിവിന്റെ ധർമ്മിക വിപ്ലവം, അവിശ്വാസത്തെ നാസ്തികതയെ ഇല്ലാതാക്കി ലോകത്തെ മുഴുവൻ ഭാരതീയനായ ആധ്യാത്മിക വ്യക്തിയുടെ അനുയായികളായി മാറും. ഈ ആധ്യാത്മിക സ്ഥാപനത്തിന്റെ മഹിമ ലോകമെങ്ങും വ്യാപിക്കുകയും ചെയ്യും.

9. ഫ്രാൻസിലെ നാസ്ത്രേദമസിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ലോകം മുഴുവനും സൈനിക വിപ്ലവത്തിന് ശേഷം കുറച്ചു നല്ല ആളുകൾ അവശേഷിക്കും. അവർ ലോകത്തെ നന്മ നിറഞ്ഞതാക്കി മാറ്റും. അവരുടെ ഇടയിൽ മഹാനായ ധർമ്മിക നേതാവ് ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനത്തിലോ ഇരുപത്തിഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിലോ ഏതെങ്കിലും കിഴക്കൻ പ്രദേശത്ത് നിന്ന് ജന്മമെടുക്കും. സാഹോദര്യത്തിന്റെ പേരിലോ സൗജന്യതയുടെ പേരിലോ ലോകത്തെ ഒറ്റചരടിൽ കോർത്തിണക്കും. (നസ്ത്രോഡമസ്) ശതകം 1 ശ്ലോകം 50 ൽ തെളിവാതി ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്.) മൂന്നു ഭാഗവും സമുദ്രത്താൽ ചുറ്റപ്പെട്ട ദ്വീപിൽ ആ മഹാത്മാവ് ജന്മമെടുക്കും. ആ സമയത്ത് തത്വജ്ഞാനത്തിന്റെ അഭാവത്താൽ രാജ്യം അജ്ഞതയുടെ അന്ധകാരത്തിലായിരിക്കും. നിയമലംഘനവും, അക്രമരാഹിത്യവും നാടെങ്ങും നടമാടും. ആ ധർമ്മിക നേതാവായ തത്വജ്ഞാനി തന്റെ ധർമ്മിക ബലത്താൽ ഭക്തിയുടെ പ്രഭാവത്താൽ തത്വജ്ഞാനത്തിൽ കൂടി എല്ലാ രാഷ്ട്രങ്ങളേയും കോർത്തിണക്കി ഒന്നാക്കി തീർക്കും. ഏഷ്യാ ഭൂഖണ്ഡത്തിൽ ആ മഹാനെ തടയാനോ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മതപ്രചാരണം തടയുവാനോ കഴിയില്ല. അതിനുവേണ്ടി ശ്രമിക്കുന്നത് ഭ്രാന്തമായിരിക്കും. (ശതകം 1 ശ്ലോകം 50)(സെഞ്ചൂറി 1 കന്നാ 50)

10. ഇസ്രയേലിലെ പ്രൊ. ഹരാറിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഭാരതത്തിൽ ഒരു ദിവ്യപുരുഷൻ മാനുഷിക നന്മകൾ നിറഞ്ഞ വ്യക്തി 2000- നൂറ്റാണ്ടിന്റെ തുടക്കത്തിൽ ആധ്യാത്മിക വിപ്ലവത്തിന്റെ വേരുകൾ ബലപ്പെടുത്തി ലോകരാഷ്ട്രങ്ങളെ തന്റെ വരുതിയിൽ -തന്റെ ആഭിപ്രായത്തിൽ- സ്വീകരിക്കുന്നതിന് ബാധ്യസ്ഥരാക്കിതീർക്കും. ഭാരതത്തിലെ ഭൂരിഭാഗം സംസ്ഥാനങ്ങളിലും രാഷ്ട്രപതി ഭരണമായിരിക്കും. അപ്പോൾ പിന്നീട് ആനേതൃത്വം ധർമ്മിക നേതാവിന്റെ കൈയിലായിരിക്കും. ഒരൊറ്റ മതത്തിന്റെ കീഴിലായിരിക്കും എല്ലാ രാഷ്ട്രങ്ങളും.

11. നോർവ്വേയിലെ ശ്രീ ആനന്ദചാര്യന്റെ ഭാവി പ്രവചനമനുസരിച്ച് 1998 ന് ശേഷം ഒരു ശക്തിമത്തായ മതസംഘടന ഭാരതത്തിലുണ്ടാകും. ആ സംഘടനയിലെ സ്വാമി ഒരു ഗൃഹസ്ഥശ്രമി ആചാരാനുഷ്ഠാന സംഹിത പരിപാലനം ചെയ്തുകൊണ്ട് ലോകത്തെ മുഴുവൻ പരിപാലിക്കും. ക്രമേണ ഭാരതം വ്യാവസായിക പരമായും, ധർമ്മികമായും, ധനപരമായും ലോകരാഷ്ട്രങ്ങളുടെ മുൻനിരയിൽ എത്തിച്ചേരും. ആ മഹാന്റെ ധർമ്മിക തത്വജ്ഞാനം ലോകം അംഗീകരിക്കും.

മുകളിൽ പറഞ്ഞ ഭാവിപ്രവചനങ്ങൾ അനുസരിച്ച് ഇന്ന് ലോകത്ത് ഓരോസംഭവങ്ങൾ നടന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. യുഗപരിവർത്തനം പ്രകൃ

തിയുടെ നിശ്ചയമായ സിദ്ധാന്ത തത്വമാണ്. വൈദിക തത്വാടിസ്ഥാനത്തിൽ നാല് യുഗങ്ങൾ, സത് യുഗം, ത്രേതായുഗം, ദ്വാപരയുഗം, കലിയുഗം എന്നാണ്. എപ്പോഴാണോ ഭൂമിയിൽ പാപികളുടേതായ ഒരു സാമ്രാജ്യം നിലനിൽക്കുന്നുവോ അപ്പോഴെല്ലാം ഭഗവാൻ മനുഷ്യരുപത്തിൽ അവതരിക്കുന്നു.

മാനവീകതയുടെ ഈ വികാസപരിണാമം അനാദി കാലം മുതലേ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ പുണ്യഭൂമിയിൽ അവതാരങ്ങൾ അവതരിക്കുന്നത് അനാദികാലം മുതലേ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

എന്നാൽ എന്തൊരു വിരോധാഭാസമാണ് നാം കാണുന്നത്. ഋഷി മുനിമാരുടെയും മഹാപുരുഷന്മാരുടെയും അവതാരങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്ന കാലത്ത് അവരുടെ വാക്കുകൾ, ദിവ്യവചനങ്ങൾ ആളുകൾ ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ല. അനുസരിക്കുന്നില്ല. പക്ഷെ അവർ മൺമറയുമ്പോൾ അവരെ പുജിക്കാൻ തുടങ്ങും. ഇതും മറ്റൊരു വിരോധാഭാസ പ്രക്രിയയാണ്. ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ മഹാത്മാക്കളെ ആദരിക്കുകയോ ബഹുമാനിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. പകരം അപമാനിക്കുകയും അവഹേളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ചില സ്വാർത്ഥരായ ജനങ്ങൾ അപകീർത്തിപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നു. അവരുടെ മതപ്രചാരണം തടസ്സപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം അനാദികാലം മുതലേ നടന്നുവരുന്ന ഒരു പ്രക്രിയയാണ്. അത് ഇന്നും അങ്ങനെ തന്നെ തുടരുന്നു.

ഏതൊരു മഹാപുരുഷനാണോ ആയിരക്കണക്കിന് കഷ്ടപ്പാടുകൾ സഹിച്ച് തന്റെ തപസ്വയിലും സത്യത്തിലും അടിയുറച്ച് നിലനിൽക്കുന്നുവോ ആമഹാന്റെ വാക്കുകൾ ഒരിക്കലും അസത്യമായിത്തീരില്ല. സത്യത്തിൽ അടിയുറച്ചു നിന്ന യേശു ക്രിസ്തുപോലും തന്റെ ശരീരത്തിൽ തറച്ച മുളളാണികളുടെ വേദന സഹിച്ച് അക്രമികളുടെ ആക്രമണത്തിന് ഇരയായി. അതുപോലെ സോക്രട്ടീസ് അക്രമികൾ നല്കിയ വിഷം യാതൊരു വൈമനസ്സുവും കൂടാതെ വാങ്ങി കഴിച്ചു. ശ്രീരാമനും, ശ്രീകൃഷ്ണനും എന്തെല്ലാം യാതനകൾ സഹിച്ചാണ് അധർമ്മികളോട് പൊരുതിയത്.

യേശുക്രിസ്തു പറഞ്ഞു ഭൂമിയേയും ആകാശത്തിനേയും മാറ്റിമറിയ്ക്കാം. പക്ഷെ സൂര്യന്റെ ഉദയവും അസ്തമയവും മാറ്റാൻ കഴിയാത്ത ഉറച്ചതത്വത്തേയും മാറ്റിയാലും എന്റെ വാക്കുകളെ അസത്യമാക്കാൻ ആർക്കും കഴിയില്ല.

അല്ലയോ സജ്ജനങ്ങളെ ഇന്നത്തെ കോടിക്കണക്കിനുള്ള മനുഷ്യർ ആപരമതപജ്ഞാനിയായ മഹാപുരുഷനെ തേടിപിടിച്ച് ആ മഹാന്റെ അനുയായികളായി തങ്ങളുടെ ജീവിതശൈലിയെ മാറ്റിയെടുക്കുകയാണെങ്കിൽ ലോകത്ത് സഭ് വിചാരങ്ങൾ പരസ്പരം സാഹോദര്യം, ദയ, ഭക്തി എന്നിവ ഉണ്ടാകും. ഇന്നത്തെ ആധുനിക മനുഷ്യർ ബുദ്ധിശാലികളാണ്. അതുകൊണ്ട് ആ മഹാന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളെ സ്വീകരിച്ച് ശ്രേഷ്ഠരായിത്തീരും. ആ മഹാപുരുഷനാണ് ജഗത്ഗുരുവായ, തത്വദർശിയായ സന്തരാമ്പാൽജി മഹാരാജ് ദയവായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രം വായിച്ചു നോക്കൂ. മുകളിൽ പറഞ്ഞ ഭാവിപ്ര

വചനങ്ങൾ സത്യമാണെന്ന് അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് മനസിലാകും. 'സന്ത രാഘവൻ മഹാരാജനെ കുറിച്ചുള്ള സാക്ഷിപത്ര പര്യായം'

സന്തരാഘവൻ ജനനം 1951 സെപ്റ്റംബർ 8 ന് ധനാനാ ജില്ലയിൽ സോണിപത് ഗ്രാമത്തിൽ ഒരു കർഷക കുടുംബത്തിലായിരുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കി ഹരിയാനയിൽ ഇരിഗേഷൻ വകുപ്പിൽ ജൂനിയർ ഇഞ്ചിനീയറായി 18 വർഷം സേവനമനുഷ്ഠിച്ചു. 1988 - ൽ പരമസന്ത രാമദേവാനന്ദിൽ നിന്നും സന്യാസം സ്വീകരിച്ചും ശാരീരികവും മാനസികവുമായി രാമദേവാനന്ദന്റെ ഭക്തിമാർഗ്ഗത്തിൽ പരമാത്മാവിനെ ധ്യാനിച്ചു കഴിയുന്നു.

സന്തരാഘവൻ സന്യാസം സ്വീകരിച്ച് 1988 ഫെബ്രുവരി 17 ന് (ഫൽഗുന മാസത്തിൽ) അമാവാസ്യ രാത്രിയിലായിരുന്നു. അന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് 37 വ.സ് പ്രായമായിരുന്നു. സന്യാസ വൃത്തി സ്വീകരിക്കുന്ന ദിവസത്തെ സന്യാസിമാർ ജന്മ ദിവസമായി കണക്കാക്കുന്നു.

ഈ കാര്യം നസ്ത്രോഡമസിന്റെ ഭാവി പ്രവചനവുമായി ശരിയാണെന്ന് തെളിയിക്കുന്നതാണ്. അത് പേജ് 45 - ൽ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. എപ്പോഴാണോ ആത്മജ്ഞാനിയായ സന്യാസിയുടെ ആധ്യാത്മിക ജന്മം ഉണ്ടാകുന്നുവോ അന്ന് അമാവാസിയായിരിക്കും. അപ്പോൾ ആ മഹാന്റെ വയസ് 16,20,25 ആയിരിക്കില്ല. യുവാവായിരിക്കില്ല. എന്നാൽ യുവത്വത്തിന്റെ പ്രൗഢതയിലെത്തിരിക്കും. 50-60 വയസിനിടയിൽ ലോകപ്രശസ്തനാകും. അത് ഏകദേശം 2006 - ആകുമ്പോഴായിരിക്കും. 1993 -ൽ സ്വാമി രാമദേവാനന്ദജി മഹാരാജ് അദ്ദേഹത്തിനോട് സത്സംഗ് നടത്താനും 1994 -ൽ നാമദാനം ചെയ്യാനും ഉള്ള ഉപദേശം നൽകി. ഭക്തി മാർഗ്ഗത്തിൽ മുഴുകിയതിനാൽ ജോലിരാജി വച്ചു. ഹരിയാന സർക്കാരിന് 16-5-2000 ൽ രാജി നൽകുകയും സർക്കാർ രാജി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

1994 മുതൽ 1998 വരെയും പാൽജി മഹാരാജ് വീടുകളിലും ഗ്രാമങ്ങളിലും നഗരങ്ങളിലും സത്സംഗ പ്രചാരണം നടത്തി. അദ്ദേഹത്തിന് വളരെയധികം അനുയായികൾ ഉണ്ടായി. ഒപ്പം അറിവില്ലാത്ത സന്യാസിമാരുടെ വിരോധവും വർദ്ധിച്ചു. 1999-ൽ ക്രോധ ഗ്രാമത്തിൽ രോഹ്തക് (ഹരിയാനയിൽ) സത്ലോക ആശ്രമം സ്ഥാപിച്ചു. 1999 - ജൂൺ ഒന്ന് മുതൽ 7 ജൂൺ വരെ. പരമേശ്വരനായ കബീർജി കാശിയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ദിവസം, ആ അവസരത്തിന്റെ മഹിമ കണക്കിലെടുത്ത് 7 ദിവസത്തെ നീണ്ടൊരു സത്സംഗ് ആരംഭിച്ചു. ദൂരെദൂരെ പ്രദേശങ്ങളിൽ നിന്നു പോലും ഭക്തജനങ്ങൾ സംഗമത്തിൽ പങ്കെടുക്കാനായി വരാൻ തുടങ്ങി. തത്ത്വജ്ഞാനങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയ ലക്ഷക്കണക്കിന് ശിഷ്യർപോലും രാഘവൻജിയുടെ ശിഷ്യരാകാൻ തുടങ്ങി. അവർ ഇവിടെ വന്ന് ഓരോരോ കാര്യങ്ങൾ ശരിയായി പഠിച്ച തിരികെ പോയി അജ്ഞരായ സന്യാസി മാറോട് വിപരീത അർത്ഥം പറഞ്ഞു കൊടുക്കുന്നതുമായി ബഹളം വച്ചു.

യജുർവേദം അധ്യായം 8 മന്ത്രം 13-ൽ പറയുന്നത് പരമാത്മാവ്

തന്റെ യഥാർത്ഥ ഭക്തന്റെ പാപങ്ങൾ ക്ഷമിക്കും എന്നാണ്. താങ്കളുടെ പുസ്തകം സത്യാർത്ഥ പ്രകാശ് സമുല്ലാസ് 7-ൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. സൂര്യനിൽ ഭൂമിയിലേതുപോലെ മനുഷ്യനും മറ്റു ജീവജാലങ്ങളും വസിക്കുന്നു എന്ന്. ഭൂമിയിൽ കാണപ്പെടുന്ന എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളും സൂര്യനിലും ഉണ്ട്. തോട്ടം, നദി, അരുവി മാത്രമല്ല ഖരപദാർത്ഥങ്ങളും ഉള്ളതായി പറയുന്നു. എന്ത് ഇത് ശരിയാണോ.?

പരിശുദ്ധമായ യജുർവേദം അധ്യായം 5 മന്ത്രം ഒന്നിൽ പറയുന്നു പരമാത്മാവിന് ശരീരം ഉണ്ട്.

“അഗ്നേ തനു അസിം വിഷ്ണവൈത്വം സോമസ്യ തനുർ അസിം” ഈ മന്ത്രത്തിൽ രണ്ടു തവണ പരമാത്മാവിന് ശരീരമുണ്ടെന്ന് തെളിയിക്കുന്നു. ആ അനശ്വരനായ പരമാത്മാവിന് എല്ലാവരേയും പരിപാലിക്കുന്നതിനായി ശരീരമുണ്ട്. അതായത് പരമാത്മാവ് തന്റെ ഭക്തന്മാർക്ക് തത്പജ്ഞാനം മനസ്സിലാക്കി കൊടുക്കുന്നതിനായി കുറച്ചു സമയം ഒരതിഥിയെപോലെ ഈ ഭൂമിയിൽ- ഈ ലോകത്ത്- പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. തന്റെ തേജ്പുഞ്ച് ആയ ശരീരത്തിനെ നേരിയ ശരീരം കൊണ്ട് മറച്ച് ഭൂമിയിൽ വരുന്നു. അതുകൊണ്ട് തന്നെ മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച മന്ത്രത്തിന് രണ്ടു തവണ തെളിവുണ്ട്. ഇപ്രകാരമുള്ള തർക്കത്തിൽ ഉത്തരം മുട്ടി ആ അജ്ഞരായ സന്യാസിമാരും മഹാത്മാക്കളും ആചാര്യന്മാരും സന്ത് ലോക ക്രോധ ആശ്രമത്തിന് അടുത്തുള്ള ഗ്രാമത്തിൽ സന്ത് രാമപാൽജി മഹാരാജിനെ അപകീർത്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനായി ദുഷ്പ്രചരണം നടത്താൻ തുടങ്ങി. 12-7-2006 - ൽ സന്ത് രാമപാൽജിയെ ജീവനോടെ കൊല്ലുന്നതിനായി അവർ തങ്ങളുടെ അനുയായികളുമായി വന്ന് ആശ്രമം ആക്രമിച്ചു. പോലീസ് അത് തടയാൻ ശ്രമിച്ചതിന്റെ പേരിൽ ചില അക്രമികൾക്ക് പരിക്ക് പറ്റി. സർക്കാർ ആശ്രമം ഏറ്റെടുക്കുകയും സന്ത് രാമപാൽജിയുടെയും കുറച്ച് ശിഷ്യന്മാരുടെയും പേരിൽ കള്ളക്കേസ് ഉണ്ടാക്കി ജയിലിലടച്ചു. ഇപ്രകാരം 2006 -ൽ രാമപാൽജി ലോകപ്രസിദ്ധനായി. അജ്ഞാനികളുടെ ദുഷ്പ്രചാരമത്തിൽ നിർദ്ദോഷിയായ രാമപാൽജി ലോകപ്രസിദ്ധനായി. അല്ലയോ വായനക്കാരോ നസ്ത്രോഡമസിന്റെ ഭാവിപ്രവചനം ആലോചിച്ചു നോക്കൂ. സന്ത് രാമപാൽജിയെ എത്രത്തോളം അപകീർത്തിപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിച്ചുവോ അത്രയ്ക്ക് പ്രസിദ്ധനായി. പക്ഷെ പരമാത്മാവ് ഒരു നിമിഷം കൊണ്ട് ചുറ്റുപാടുകൾ മാറ്റിമറിച്ചു.

കബീർ സാഹബ് സേസബ് ഹോത്ഹൈബംദേസേകച്ചുനഹിം
രായിസേ പർവ്വത് കരോ, പർവ്വത് സേഹിർരാതി.

പരമേശ്വരനായ കബീർദാസ് തന്റെ ശിഷ്യരെ ഉദ്ധരിക്കുന്നതിനായി എത്രയും വേഗം സമൂഹത്തിൽ തത്പജ്ഞാനത്തിന്റെ വാസ്തവികത എന്തെന്ന് മനസ്സിലാക്കിപ്പിക്കും. പിന്നീട് ലോകം മുഴുവനും സന്ത് രാമപാൽജിയെ അംഗീകരിക്കും.

സന്ത് രാമപാൽജി മഹാരാജ് 2008-ൽ പത്രമാധ്യമങ്ങൾ വഴിയും ടി.വി. ചാനലിലൂടെയും അറിവിന്റെ പ്രചാരണം നടത്തി. മറ്റു മതസ്ഥ

രായ ഗുരുക്കന്മാരോട് പറയുകയുണ്ടായി നിങ്ങളുടെ അറിവ് ശാസ്ത്രാടിസ്ഥാനത്തിലുള്ളതല്ല. നിങ്ങൾ ഭക്തരായ സമൂഹത്തെക്കൊണ്ട് ശാസ്ത്രവിരുദ്ധമായ പൂജ ചെയ്യിക്കുന്നു. അവരെ പാപികളാക്കി തീർക്കുന്നു. ഞാൻ പറയുന്നത് തെറ്റാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കത് തെളിയിക്കാം. പക്ഷെ ഇന്നുവരെ അത് തെറ്റാണെന്ന് തെളിയിക്കാൻ ആർക്കും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല.

സന്താപാൽജി മഹാരാജിനെ 2001 ഒക്ടോബർ മാസത്തിലെ ആദ്യത്തെ വ്യാഴാഴ്ച (ഗുരുവാർ) പെട്ടെന്ന് ഒരു ഉൾപ്രേരണ ഉണ്ടായി. സർവ്വമതങ്ങളുടെയും പുരാണഗ്രന്ഥങ്ങൾ നന്നായി പഠിക്കണം എന്ന്. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ആദ്യമായി രാജസ്ഥാനിലെ ജോയ്പൂർപട്ടണത്തിൽ 2002 മാർച്ചിൽ സത്സംഗമം ആരംഭിച്ചു. അതായത് നസ്ത്രോഡമസ് പറഞ്ഞതുപോലെ അൻപതാമത്തെ വയസ്സിൽ ലോകത്ത് ധർമ്മികനായ ഹിന്ദുസന്യാസി 2001-ൽ അറിവിന്റെ പ്രചാരണം നടത്തും. സന്താപാൽജി പരിശുദ്ധമായ ഹിന്ദുമതത്തിൽ 1951 സെപ്റ്റംബർ 8-ൽ ധനാനാജില്ലയിലെ സോണിപത് -ഹരിയാനയിലെ -ഒരു കർഷക കുടുംബത്തിൽ ജനിച്ചു. അതനുസരിച്ച് രാമപാൽജിയുടെ വയസ്സ് 2001-ൽ 50 ആകുന്നു. നാസ്ത്രദമസ് പറഞ്ഞത് ശരിയായി ഭവിച്ചു. ആയതിനാൽ ആലോകധർമ്മിക നേതാവായ സന്യാസി രാപാൽജി മഹാരാജാവെന്നതിന് സംശയമില്ല. ആ മഹാന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ ഭാരതത്തിലെന്നല്ല ലോകമെമ്പാടും ഭരണം നടക്കും. ലോകത്തെല്ലായിടത്തും ഒരേ ഒരു ഭക്തി പ്രസ്ഥാനം ആയിരിക്കും. ഒരേ നിയമം നടപ്പിലാകും. ആർക്കും എവിടെയും ദുഃഖം ഉണ്ടാകില്ല. ലോകത്തെമ്പാടും ശാന്തിയും സമാധാനവും നടമാടും. എതിർക്കുന്നവർ ഒടുവിൽ പശ്ചാത്തപിക്കും. ഒടുവിൽ അവർ സ്വയം ആ മഹാന്റെ അനുയായികളായി മാറും. രാജ്യമെങ്ങും ഒരേ നിയമം ഒരേ മാനവികത നടപ്പിലാകും. പൂർണ്ണ മോക്ഷ പ്രാപ്തിയിൽ എല്ലാവരും സത്ലോക പ്രാപ്തരാകും.

ഏതൊരു തത്വജ്ഞാനത്തെ കുറിച്ചാണോ നസ്ത്രോഡമസ് ഭാവി പ്രവചനം നടത്തിയത് ആലോക വിജയിയായ സന്യാസിയിൽ കൂടി ശാസ്ത്രാടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള തത്വദർശനം ഉണ്ടാകുകയും അതിന് മുൻപുള്ള എല്ലാ സന്യാസിമാരുടെയും അജ്ഞത മാറ്റി ആ മഹാന്റെ മുൻപിൽ തല കുനിക്കും. കബീർ സാഗർ ഗ്രന്ഥത്തിൽ (550 വർഷങ്ങൾക്ക് മുൻപ് സന്ത് ധർമ്മദാസ് മുഖാന്തിരം എഴുതിയ) പറയുന്നു. ലോകമെമ്പാടും എന്റെ അറിവ് പ്രാവർത്തികമാകുന്ന ഒരവസരം വന്നു ചേരും എല്ലാവരും സമാധാനത്തോടെ ഭക്തി മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കും. അങ്ങിനെ സുവർണ്ണകാലം ഉടലെടുക്കും. ഇതിനെക്കുറിച്ച് കബീർസാഹബ് തന്റെ വാണിയിൽ പറയുന്നു.-

കബീർ ഓർ ജ്ഞാൻ സബ് ജ്ഞാനസി കബീർ ജ്ഞാനസോജ്ഞാന
ഐസേ ഗോലാ തോബ്കാ, കർതാചലേ മൈതാൻ

അതായത് തത്വജ്ഞാനം അത്രയ്ക്ക് ശ്രേഷ്ഠമാണ്. ഇതിന് മുൻപിൽ മറ്റ് സന്യാസിമാരുടേയും, സന്മാരുടെയും അറിവ് നിലനിൽക്കുകയില്ല. എങ്ങിനെയാണോ തോക്കിന്റെ ഉണ്ട കോട്ടകൾ വരെ നശിപ്പിച്ച് മൈതാ

നമാക്കിത്തീർക്കുന്നുവോ അതുപോലെ.

സന്തഗരീബ്ദാസ്ജി (ചുഡാനി ജില്ല ജാജജർ, ഹരിയാന) പറയുന്നു. സന്തഗുരു തത്വദർശിയായ സന്ത് പരമേശ്വർ (കബീർ ബന്തിചോർ അയച്ച) ധർമ്മഹിയിൽ വരും.

ഗരീബ് സന്ത ഗുരു ദില്ലി മണ്ഡൽ ആയേഗി സുതി ധരണി സുമ ജഗായസി ഈശ്വര വിശ്വാസികളല്ലാത്ത നാസ്തികരെ ഉണർത്തും ധനാന ഗ്രാമം ജില്ലാ സോനിപത് മുൻപ് ദില്ലി ഭരണകൂടത്തിന് കീഴിലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് സന്ത് ഗരീബ്ദാസ്ജി മഹാരാജ് പറയുന്ന സന്തഗുരു (യഥാർത്ഥ ജ്ഞാനി)ദില്ലിയ്ക്ക് വരും. വീണ്ടും പറയുന്നു -

സാഹേബ് കബീർ തക്ത് ചവാസാ ദില്ലി മണ്ഡൽ ലീ ജൈ വാസാ അതായത് - പരമേശ്വർ കബീർ പന്തിയിലെ സിംഹാസനത്തിലെ ജോലിക്കാരൻ പരമേശ്വരന്റെ പ്രതിനിധിയായി ധർമ്മഹിയിൽ താമസിക്കും. ആ മഹാന്റെ ജന്മഭൂമി അവിടെയാണ്. അദ്ദേഹം ഹിന്ദുക്കളായ ഭക്തജനങ്ങളെ തത്വജ്ഞാനത്തെപ്പറ്റി പഠിപ്പിച്ചപ്പോഴും. അതു കേട്ടിട്ട് ബുദ്ധിമാൻമാരായ ഹിന്ദുക്കൾ ഉറക്കത്തിൽ നിന്നും ചാടി എണീക്കുന്നതു പോലെ ബോധവാൻമാരായി മാറും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യത്വം സ്വീകരിക്കും. പിന്നീട് ലോകമെമ്പാടും ഉള്ള ഭക്തജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യരായിത്തീരും. ഇത് തന്നെയാണ് നസ്ത്രോഡമസ് പറയുന്നത്. നസ്ത്രോഡമസ് ഇതും കൂടി പറയുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ നേരിൽ കാണാൻ കഴിയുന്നില്ല അതാണ് എന്റെ ദുഃഖം. അതുകൊണ്ടു തന്നെ എന്റെ സന്യാസത്വം അവഗണിക്കപ്പെടുന്നു. അല്ലയോ ബുദ്ധിമാനായ മനുഷ്യാ താങ്കൾ അവഗണിക്കപ്പെടാതിരിക്കട്ടെ. സിംഹാസനത്തിലിരുത്തി പുജ ചെയ്യാൻ യോഗ്യനായ അങ്ങ് ഹിന്ദുമത സന്യാസി ആദിപുരുഷനായ പരമാത്മാവിന്റെ അനുയായി ആയി ലോകത്ത് അവതരിക്കുന്നതാണ്.

നാസ്ത്രേദമസായ ഭാവിപ്രവാചകന്റെ പുസ്തകത്തിൽ പേജ് 41-42-ൽ 3 വാക്കുകൾ ഉള്ളേഖനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. പറയുകയാണ് വിശ്വവിജേതാവായ തത്വജ്ഞാനി സന്ത് ക്രൂരചന്ദ് (കാലന്റെ ക്രൂരതയിൽനിന്ന്) അതായത് ദുഃഖത്തെ ഭൂമിയിൽ നിന്നകറ്റി അനാദികാലത്തിലെ പൂർവ്വികരോടൊപ്പം ശ്രേഷ്ഠരാക്കി തീർക്കും. മോക്ഷപ്രാപ്തി ലഭിക്കുമെന്നർത്ഥം. ഉപദേശ മന്ത്രത്തിലെ വാക്കുകൾ ഉരുവിടുമ്പോൾ മറ്റ് പദങ്ങൾ ഒന്നും തന്നെ ചേർക്കേണ്ടതില്ല. ഇതിന് തെളിവാണ് പരിശുദ്ധമായ ഗുഗുലുദമണ്ഡൽ 10 സൂക്തം 90 മന്ത്രം 16-ൽ സാമവേദശ്ലോക സംഖ്യ 822. ശ്രീമദ് ഭാഗവത് ഗീത അദ്ധ്യായം 17 ശ്ലോകം 23. പരിപൂർണ്ണനായ സന്ത് 3 വാക്കുകൾ മാത്രമേ ഉരുവിടുവാൻ പറയുന്നുള്ളൂ. (ഓം -തത്-സത്. ഇതിൽ തത് സത് വെറും സാങ്കേതികം മാത്രമാണ്.)അങ്ങനെ ചെയ്താൽ മോക്ഷപ്രാപ്തിയുണ്ടാകും. പിന്നീട് ആ ഭക്തന്റെ ഭക്തിയുടെ സമ്പാദ്യബലത്താൽ ആദി സൃഷ്ടിയിലെത്തിച്ചേരാൻ കഴിയും. എവിടെ നിന്നാണോ ആ ക്രൂരചന്ദിന്റെ കൂടെ ഈ ഭൂമിയിലെത്തി കഷ്ടപ്പാടുകളിൽ മുഴുകി കഷ്ടപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ അതിൽ നിന്നും മോചിതനാകുന്നു. നസ്ത്രോഡമസ് ഇത്

വ്യക്തമായി പറയുന്നു. മധ്യകാലഘട്ടത്തിലെ ഹിന്ദു ആദർശതത്വങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ജീവിക്കും. ആ മഹാനായ സന്യാസി തന്റെ ദൈവികമായ ഭക്തിയിൽ കൂടി മാനവീയ സംസ്കാരം അതായത് മാനവധർമ്മം നിസ്വാർത്ഥ ഭാവത്തോടെ പ്രചരിപ്പിക്കും. മഘലയാ കലാത് ഹിന്ദു ധർമ്മ ചേ വ ഹിന്ദുചയാ ആദർശവത് ബാലേൽ) ഇത് മാരാഠി ഭാഷയിൽ പേജ് 42-ൽ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

അർത്ഥം - ചഞ്ചലഹൃദയരായ ജനങ്ങളെ ആ മഹാസന്യാസി ശ്രേഷ്ഠൻ ഉദ്ധരിക്കും. ഇത് പേജ് 42-ൽ സ്പഷ്ടമായി എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ഇതിന് തെളിവ് പൂർണ്ണ പരമാത്മാവ് കബീർജി പറയുന്നു.

ധർമ്മദാസ് തോഹേ ലാക്ക് ദുഹായി. സാരജ്ജാൻവ

സാരശബ്ദ കഹിം ബാഹർ ന ജായി

സാരാനാം ബാഹർ ജോ പരഹി, ബിചലി പീഡി ഹസ് നഹിം തരഹി സാരജ്ജാൻ തബ്തക് ഛുപ്പായി, ജബതക് ദ്വാദശ പന്ത് നമിട ജായി

1947 -ൽ ഭാരതം ഇംഗ്ലീഷുകാരിൽ നിന്നും മോചനം നേടി. അതിന് മുൻപ് ഭാരതത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസം കുറവായിരുന്നു. 1951 -ൽ സന്തരാപാൽജിയേ ഭഗവാൻ പരമേശ്വർ ഭൂമിയിലേക്ക് അയച്ചു. 1947 ന് മുൻപേ കലിയുഗാരംഭം തുടങ്ങി. ഈ ശ്രേഷ്ഠമായ ജ്ഞാനം ഒരായിരം വർഷം നിലനിൽക്കും. ഈ കാലയളവിൽ ആരാണോ നിശ്ചയ ദാർശ്യത്തോടെ, യഥാർത്ഥ ഭക്തിയോടെ പ്രവർത്തിക്കുന്നുവോ അവർ സത്ലോകപ്രാപ്തരാകും. അതായത് അവർക്ക് മോക്ഷപ്രാപ്തിയുണ്ടാകും. ആരാണോ സത്ലോകം പ്രാപിക്കാത്തത് -ഭക്തരല്ലാത്തവർ, നാസ്തികർ ഗുരുദ്രോഹിയല്ലെങ്കിലും വീണ്ടും വീണ്ടും ഈ ആയിരം വർഷങ്ങളിൽ പലപല മനുഷ്യ ജന്മം പ്രാപിക്കേണ്ടി വരും. ഇത് ശാസ്ത്രാടിസ്ഥാനത്തിൽ ഉള്ള ഉപാസനയുടെ ഫലമാണ്. ഇപ്രകാരം അനേകായിരം വർഷം കലിയുഗം ഉണ്ടായിരിക്കും. അവസാനത്തെ തലമുറക്ക് ഭക്തി ഉണ്ടാകില്ല. കാരണം ഭക്തിയുഗത്തിൽ സമ്പാദ്യം നേടിവെച്ചവർ പലപല ജന്മമെടുത്ത് സമ്പാദ്യങ്ങൾ ചിലവഴിക്കും. ഇങ്ങിനെ കലിയുഗത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ കൃതഘ്നരായിത്തീരും. അവർക്ക് ഭക്തി ഉണ്ടാകില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് പറയുന്നത് ഇപ്പോൾ കലികാലമാണെന്ന്, 1947 മുതൽ മദ്ധ്യ കാലത്തിൽപ്പെട്ട തലമുറ മുന്നോട്ട് പോയ്കണ്ടാരിക്കുന്നു. 2006 -ൽ ആ മഹാത്മാവ് എല്ലാവരുടെയും മുൻപിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അതാണ് സന്തരാപാൽജി.

മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച അറിവ് അതായത് ആദ്യവും അവസാനവുമായ തലമുറയിലെ സന്തരാപാൽജി തന്റെ പ്രവചനങ്ങളിൽ വർഷങ്ങളായി പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ നസ്ത്രോഡമസിന്റെ ഭാവി പ്രവചനം സ്പഷ്ടമായി. അതുകൊണ്ടാണ് സന്തരാപാൽജി മഹാരാജ് പറയുന്നത്- കബീർ പരമേശ്വരന്റെ ഭക്തി പൂർണ്ണ സന്തിൽ നിന്നും ഉപദേശം നേടു. ഇനി ഒരവസരം കിട്ടില്ല.

ഗരീബ് സമഞ്ചാഹൈതോ, സിർപാവ് നഹിം ബഹുർ നഹിം രേ ഐസാ ദാവ് അർത്ഥം- അതായത് നിങ്ങൾക്ക് തത്വജ്ഞാനം മനസ്സിലായില്ലാ എങ്കിൽ കാൽ തലയിൽ വക്കാം. എത്രയും പെട്ടെന്ന് തത്വജ്ഞാനിയായ രാം

പാലിന്റെ ശിഷ്യത്വം സ്വീകരിച്ച് സന്തുഷ്ട ജീവിതം നയിക്കുക. ഈ നല്ല അവസരം ഇനി ഒരിക്കലും കിട്ടാൻ പോകുന്നില്ല. മധ്യാകാലഘട്ടത്തിലെ തലമുറയിൽ നിങ്ങൾക്ക് മനുഷ്യശരീര രൂപിയായ തത്വജ്ഞാനിയായ മഹാസന്യാസിയെ കാണാൻ കഴിഞ്ഞു. ഇനിയും നിങ്ങൾ ഭക്തിമാർഗ്ഗം സ്വീകരിച്ചില്ലായെങ്കിൽ-

യഹ് സംസാർ സമഹതാ നഹിം കഹന്താശ്യാമ ദുഃഖഹരേ നു

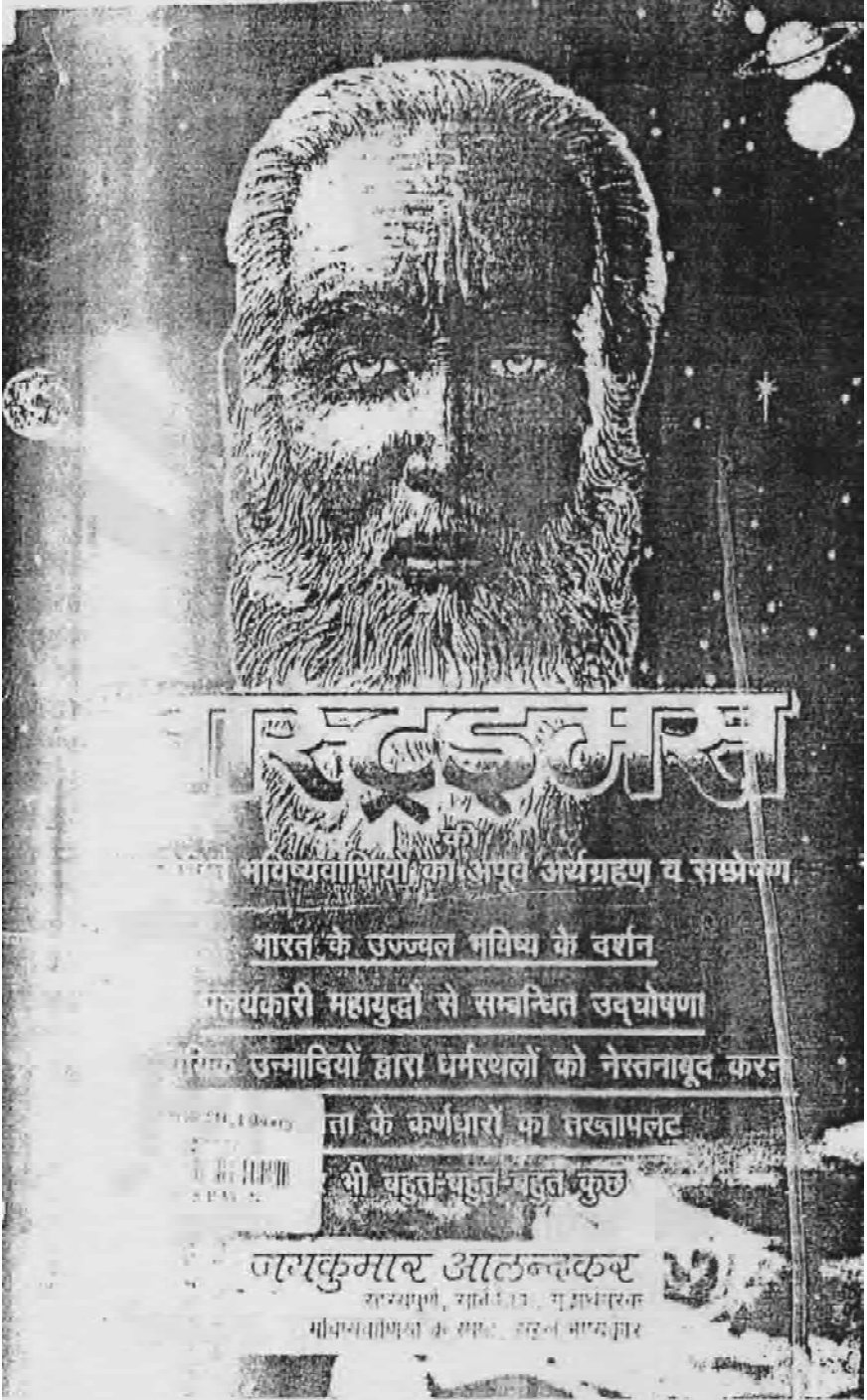
ഗരീബ് ദാസ് യഹ് വക്ത ജാതഹൈ, രോയോഗേ ഇസ് പഹരേ നു അർത്ഥം - സന്ത് ഗരീബ് ദാസ്ജി പറയുന്നു.- ഈ നിഷ്കളങ്കമായ ലോകം ശാസ്ത്രവിധിപ്രകാരമല്ല ഉപാസനകൾ നടത്തുന്നത്. അത് വളരെയധികം ദുഃഖമുണ്ടാക്കുന്നവയാണ്. ഇതിനെ അവർ സുഖമെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു. ജൂൺ മാസത്തിലെ നട്ടുച്ചക്ക് (പകൽ 12 മണി സമയം) വെയിലത്ത് നിന്ന് കത്തുന്നതിനെ സന്ധ്യയെന്ന് ഉദ്ഘോഷിക്കുന്നു. ഒരു മദ്യപാനി മദ്യം കഴിച്ചിട്ട് റോഡിൽ കിടന്നു കൊണ്ട് മദ്യലഹരിയിൽ സന്ധ്യയല്ലെന്ന് ആർ പറഞ്ഞു. ഇത് നട്ടുച്ചയെന്ന് ആരാ പറയുന്നത് ഇങ്ങനെ ഭക്തർ ശാസ്ത്രവിധി പ്രകാരമല്ലാതെ തോന്നുന്നത് പോലെ ഉപാസനകൾ നടത്തി തങ്ങളുടെ ജീവിതം പാഴാക്കുന്നു. അവർ അത് ഉപേക്ഷിക്കുന്നില്ല എന്ന് മാത്രമല്ല അതാണ് ശ്രേഷ്ഠമെന്ന് കരുതി കാലഗതിയിൽ സ്വയം എറിഞ്ഞടങ്ങുന്നു. സന്ത് ഗരീബ്ദാസ് പറയുന്നു ഇത്രത്തോളം തെളിവുകൾ ഉണ്ടായിട്ടും അറിവുള്ള സന്യാസിമാരുടെ വചനങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളാതെ വിലപിടിച്ച മനുഷ്യജീവിതം മധ്യകാലഘട്ടത്തിലെ ഭക്തിയുഗം കൈവിട്ടവർ ഈ കാലത്തെ ഓർത്ത് വിലപിക്കും. പശ്ചാത്തപിക്കും. പിന്നെ ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല. പരമേശ്വർ കബീർജി പറയുന്നു. -

അഹേ ദിൻ പാഹൈ ഗയേ സത്ഗുരുസേ കിയാ ന ഹേത അബ്പശ്യാതാവാ ക്യാകരെ ജബ്ചിഡിയാ ചുഗ് ഗയി ഖേത

എല്ലാ ഭക്തരോടും പറയുകയാണ്. പൂർണ്ണ രാമ്പാലിനെ തിരിച്ചറിയും. തന്റെയും തന്റെ കുടുംബത്തേയും രക്ഷിക്കും. നിങ്ങളുടെ ബന്ധുക്കളോടും പരിചയക്കാരോടും പറയൂ പൂർണ്ണമോക്ഷം നേടൂ. സുവർണ്ണകാലം ആരംഭിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ലക്ഷക്കണക്കിന് പുണ്യാത്മാക്കൾ രാമ്പാൽജിയുടെ സത് ഭക്തരായി കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എല്ലാ വികാരങ്ങളും ഉപേക്ഷിച്ചിട്ട് ജീവിതം മംഗളമാക്കൂ.

ദേവായി ബാക്കി കൂടി വായിക്കൂ. മറാഠിഭാഷയിൽ ന്സ്ത്രേമ സിന്റെ ഭാവി പ്രവചനത്തിന്റെ വിവർത്തനം.

അർദ്ധശതാബ്ദം

മഹാത്മാജി അഗസ്തിയുടെ അപൂർവ്വ അർത്ഥഗ്രഹണ വ സമുപേക്ഷ

ഇന്ത്യയുടെ ഉജ്ജ്വല മതവിഷയക വർണന

മതപരിഷ്കാരികളുടെ സമന്വൃത ഉദ്ഘോഷണ

മതപരിഷ്കാരികളുടെ ഉത്സാഹിണി വർണനകളുടെ അടിസ്ഥാനപരമായ വർണന

മതപരിഷ്കാരികളുടെ അടിസ്ഥാനപരമായ വർണന

മതപരിഷ്കാരികളുടെ അടിസ്ഥാനപരമായ വർണന

ജഗദകുമാര അൽബർകർ

അഗസ്തി, മതപരിഷ്കാരികളുടെ അടിസ്ഥാനപരമായ വർണന

മതപരിഷ്കാരികളുടെ അടിസ്ഥാനപരമായ വർണന

ലോകം മുഴുവൻ ചുറ്റിക്കറങ്ങി ശത്രുതയെ ഇല്ലാതാക്കും. ആദ്യം മുസ്ലീം സമൂഹം ഭാരതത്തെ ആക്രമിച്ച് നശിപ്പിച്ചു. പിന്നീട് അവർ ഭാരതത്തിന്റെ അധിപരായി മാറും. അശ്രദ്ധാനുക്കളായവരേയും ദുർബ്ബലരുമായ ഭാരതീയരെ ഉപദ്രവിച്ചും ഭയപ്പെടുത്തിയും മതം മാറ്റി മുസ്ലീം ആക്കിത്തീർക്കും. അക്കാലത്താൽ ഭാരതമാതാവ് മുസ്ലീമിന്റെ ദാസിയായി മാറും. ഭാരത സമൂഹം ഭ്രഷ്ടരായിത്തീരും. ഇത് 1291 മുതൽ 1999 വരെ ആയിരിക്കും.

ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ഭാരതമാതാവിന്റെ ബന്ധു ഗുരു പിംഗളസമ ശത്രുതാഭാവം നടിച്ചു പശ്ചിമ യൂറോപ്പിലെ ക്രിസ്ത്യൻ വ്യാപാരികളേയും നാവികരേയും ഭാരതത്തിലേക്ക് അയക്കും. അവർ ആദ്യം വ്യാപാര മനോഭാവത്തിലെത്തി ഭാരതത്തെ കൊള്ളയടിക്കും. അതിന് ശേഷം ഓരോരോ പ്രദേശങ്ങളായി കൈക്കലാക്കി അവിടത്തെ ജനസമൂഹത്തെ ക്രിസ്ത്യൻ മതത്തിലേക്ക് മതം മാറ്റി അവരെ ഭരിക്കാൻ തുടങ്ങും. ക്രമേണ ഈ വിധത്തിൽ ഭാരതം മുഴുവൻ അവർ കൈക്കലാക്കും. ആസമയത്ത് ഭാരതീയരായ അടിമകൾ, ദുർബ്ബല ജനസമൂഹമോ മോക്ഷ പ്രാപ്തിക്കായി അമ്പലങ്ങൾ കെട്ടിയുണ്ടാക്കി പുജയും ഭജനയും ചെയ്യാൻ തുടങ്ങും.

ഈ സമയത്ത് വഞ്ചിതരായ ക്രിസ്ത്യൻ സമൂഹം ഭ്രഷ്ടരായിത്തീരും, ഇവിടത്തെ പ്രാചീന ജ്യോതിഷ ശാസ്ത്രങ്ങൾ പഠിച്ച യൂറോപ്പിലെ ജ്യോതിഷ ശാസ്ത്രജ്ഞനാണ് കിരോ. എന്നാൽ ഭാരതത്തിലെ അജ്ഞനായ ജ്യോതിഷികൾ തങ്ങളുടെ രാജ്യത്തെ ജ്യോതിഷത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ അർത്ഥം പോലും അറിയില്ല. അവരെല്ലാം അടിമകളാണ്. അവർ തങ്ങളുടെ മാനസിക നിലവാരം ഉയർത്തുന്നതിന് വേണ്ടി ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാ പരിജ്ഞാനം നേടുന്നു. അങ്ങനെ അവർ യഥാർത്ഥ സത്യം മനസിലാക്കും. എന്നാൽ കിരോസമ ഭാരതീയ ജ്യോതിശാസ്ത്രം പഠിച്ച് വിദ്യാന്മാർ എഴുതിയ ഇംഗ്ലീഷ് പുസ്തകത്തെ ആധാരമാക്കി എഴുതിയ ജ്യോതിശാസ്ത്രം പഠിക്കാത്തവർ മൂഢരാണ്.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജ്യോതിഷം അനുസരിച്ച് 1905 മുതൽ 2028 വരെ വലിയൊരു പരിവർത്തന കാലഘട്ടമായിരിക്കും. ആദ്യമായി ഭാരതത്തിനെ സ്വാതന്ത്ര്യപ്രാപ്തിയിലെത്തിക്കുന്നതിനായി കോൺഗ്രസ് പാർട്ടി രൂപമെടുക്കും. അപ്പോൾ കുമാഭർണ്ണനെ പ്ലോലെ ഉറങ്ങിക്കിടന്ന ഭാരതീയ ജനത ഉണർന്നെണീക്കും. കള്ളവും പൊള്ളയുമായ ജ്യോതിശാസ്ത്രത്തെ നശിപ്പിച്ച് ശ്രേഷ്ഠമായ ഭാവിപ്രവചനത്തിനായി മദ്രാസിലെ കെ.എസ്. കൃഷ്ണമൂർത്തി ജന്മമെടുത്തു. അങ്ങനെ ഭാരതീയ ജനതയ്ക്ക് കൃഷ്ണമൂർത്തിയിൽ കൂടി യഥാർത്ഥ ജ്യോതിശാസ്ത്രത്തിന്റെ അറിവ് നേടാൻ കഴിഞ്ഞു. 1998-ൽ മഹാരാഷ്ട്രയിൽ നാസ്ത്രോദമസിന്റെ ഭവിഷ്യവാണിയിലെ വചനങ്ങൾ വിവർത്തനം നടത്താനായി ഒരു ജ്യോതിഷ പണ്ഡിതൻ ജനിക്കും. അദ്ദേഹം മറാഠി ഭാഷയിൽ എല്ലാ സംഭവങ്ങളും വിവരിക്കും. ഒരു ജ്യോതിഷ ഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധീകരിക്കും. അക്കാലത്ത് ഭാരതത്തിൽ കലിയുഗത്തിൽ ഉണ്ടായ അജ്ഞാത ജ്യോതിഷിമാരുടെ അർത്ഥശൂന്യമായ ഭവിഷ്യവാണിക്ക് അർത്ഥവത്തായ ഭാഷയിൽ എഴുതിയ ജ്യോതിഷ ഗ്രന്ഥം ഉണ്ടാകും. പക്ഷെ ഭാരതീയ ജനങ്ങളിലും അധികാരികളിലും അജ്ഞരായ ജ്യോതിഷിമാരുടെ അധികാരം തന്നെയായിരിക്കും. അവർ യഥാർത്ഥ സത്യജ്ഞാനം മനസിലാക്കാൻ അവസരം നൽകില്ല. എന്നാൽ അവരിൽ സ്വാർത്ഥതയുടെ അന്ധകാരവും, പൊള്ളയായ ജാതിമതയർമ്മങ്ങളുടെ അധികാര ഭ്രമവും ഉണ്ടാകും. ഇപ്പോഴും അവർ ഗൗരവ കർമ്മങ്ങളിൽ മുഴുകി മാനുഷിക ധാർമ്മികജ്യോതിശാസ്ത്രത്തെ കൊന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

२१ व्या शतकात आपावताना जगातील
सर्व श्रेष्ठ भविष्यवत्ता

नास्ट्रॉडिमस्

यांचे जागतिक स्तरावरचे भविष्य

- डॉ. वामचंद्र ज. जोशी

21 വ്യാശതകാതഞ്ചേയാവതാനാ ജഗതിൽ
 സർവ്വ ശ്രേഷ്ഠ ഭവിഷ്യവക്താ
 നാസ്തേദമസ്
 യാംചേ ജാഗാതിക സ്തരാവരചേ ഭവിഷ്യ

- ഡോ. രാമചന്ദ്ര ജ്യോതിഷി

പുസ്തകം കിട്ടുന്ന സ്ഥലം

ജ്യോതിഷി ബ്രദേഷ് അപ്പാ ബലവന്തചൗക്ക് പുനാ - 2 ഫോൺ - 4459424	ശ്രീഗജാനനബുക്ക്ഡിപ്പോ ഭരതനാട്ടു മന്ദിരാസമോർ പുനാ - 30 ഫോൺ- 4473304
ശ്രീഗജാനനബുക്ക്ഡിപ്പോ കബുത്തർഘാനാ ദാദർ മുംബൈ 27 ഫോൺ - 4227584	ശ്രീഗജാനനബുക്ക്ഡിപ്പോ ബിൽഡിംഗ് നമ്പർ 132 പഹിലാ മാലാ പന്ത് നഗർ, ഘാട് കോപർ മുംബൈ 75

(32)

ആഫ്രിക്കേനാ വളസാ ഘാനണ്യായാ, ദ്രാവിഡി-പ്രാണായാമ ത്യാ സുവേജ കാലണ്യാചയാ നിർമ്മിതിനേ കമിഞ്ചാലാഹേ വരേച, പണ ത്യാ, കാലണ്യാ, ചയാ നിർമ്മിതി ചി കൽപനാ നാസ്ത്രാലേമസചയാ. വിലക്ഷണ ഭാകിതാനേ ഫ്രഞ്ചു വാസുത ശാസ്ത്ര വിശാരദ് ലേസേപ്സ യാലാ സുചലേലി ആഹേഹി വാസ്തു സ്ഥിതി ആഹേ.

പാഹിലയാ പ്രകരണാതച സ്പഷ്ട കേലേ ആഹേകി 1999 സാലി ഛേരഡലയാ ജാണാന്യാ അമേരിക്ക വ രഷ്യ യാം ചേ എകത്രിത് ബല പ്രചുഡ അസേല നാസ്ത്രാലേമസചയാ മുത്യുനന്തർ 109 വർഷാനി ജബാലാ ആലേലി അമേരിക്കാ ആപലയാ സാമർമ്യാചയാ ശിഖരാവർ അസേൽ അസേ, ശതക 2 ശ്ലോക 49 മധ്യേ ഹാ ദ്രഷ്ടാ ജ്യോതിർവിന്ദ് സാംഗതോ ഹേ സത്യകിതി ചിതമരാദക ആഹേ

‘ഭാരത സർവ്വശ്രേഷ്ഠം ഹിന്ദു രാഷ്ട്രം?’ (മറാഠി ഭാഷയിൽ) യാപൂർവ്വീചയാ ലേഖാത് കൈ ഇന്ദിരാഗാന്ധീചാനാസ്ത്രാലേമസേ നേ കേലേല ഉല്ലേല ആപണവാചലാത്യാ സന്തർദന്തി ഹെനനി ഡി റോബർട്സ് കാപ്ലീട പ്രൊഫസീജ ഓഫ് നാസ്ത്രാലേമസ് യാ 1942 സാലിപ്രസിദ്ധ ഞാലേലയാ ആപലയാ പുസ്തകാത് ലിഹിതോ - ഡ്രാമിന്റെ പ്രിമിയർ മ്ഹണജേയ പ്രഭാവി പന്ത് പ്രധാൻ) ഇന്ദിരാജി ഗാന്ധി യാചയാ ആകസ്മിക ഖുനാന്തൻ ദോന ബദൽ ഹോതില ത്യാതീല ക്രമാംക പഹിലയാ ബദലാ പ്രമാണേ ത്യാംചേ പുത്രരാജീവ് ഗാന്ധി ജരിപന്ത്പ്രധാൻ ഞാലെ അസലേ തരിദുസരാദോ ബദൽ ഹോണാർ ആഹേ തോ മഹ്ണജേ ഏക് മധ്യമ വയാചാ നേതാ പാക്കി സ്ഥൻ, ബ്രഹ്മാദേൾ, ബംഗ്ലാദേൾ, ശ്രീലങ്ക, നേപ്പാൾ, തിബത്ത്, ആഫ്ഗാനിസ്ഥാൻ, ആദിദേശ ജിംകുൻ ഹിന്ദിസ്ഥാനാലാ ജഗാതില, സർവ്വ ശ്രേഷ്ഠം ഹിന്ദുരാഷ്ട്ര ഹറണ്യന നിർമ്മാൺ കരണാർ ആഹേ തോസർവ്വ ഭൂമ അസേല, ഔദായാത അജോഡ് വ് പലയാ സനാതൻ ധർമ്മാലാ പുനരുജീവൻ ദേഹുല ആണി ഭാരത ഖഡാതയനബ്ഹേ തർസാന്യാ പൃഥിവർ സുവർണ്ണ ആണീൽ (സെഞ്ചുറി ശതക 5, ശ്ലോക 41) യാ ശ്ലോകബദൽ സർവ്വച ഭാഷ്യകാരാന്ത ഏകമത് ആഹേ. വരീല ദോന ബദലാചയാ ദർമ്യാനചയാ കാളാത് സത്താധാരി മണ്ഡളീത് വാവരണാരി ചാസ്ഡാള ചൗക്കഡി സത്താകേന്ത്ര ആപലയാ താബ്യാത് റേവുൻ ബരാച കാള മൻമാനി കരീല, വരളല്ലേഖ കേലേലാ നേതാ ഫക്ത ജഗാലാ അധ്യാപ മാഹീത് ഹായചാ

(33)

(മറാഠി ഭാഷയിൽ)

മാംബാ, ഇ,സ, 2006 മധ്യേരാമരാജ്യ യേതേയ ഹിന്ദു ജഗജേജതാ ഭൃതലാവർ സുവർണ്ണ-യുഗ ആണണാർ ആഹേ ജ്യോതിഷ ഹേഹി ഏക് ശാസ്ത്ര ആഹേ

ശിതാവരൂൻ ഭാതാചി പരീക്ഷാ യാ വാകപ്രചാരാനുസാർ നാസ്ത്രാലേ മസ് യാന്നി വർതപിലേലയാ, അനേക ഭാകിതാംചേ ഖരേപണ ആവണ ഗേലയാ പ്രകാരാത പാഹിലേ. നാസ്ത്രേഡമസ് യാന്നാ ഹേ സർവ്വ ജ്ഞാന ആഗാമി പീഡിലാ ദേണേ ആവശ്യക വാടലേ. വ ത്യാനേ സെഞ്ചുറി മധ്യേ ദഹാശ

തകേ (2000 ശ്ലോക) ലിഹിലിം വ 1555 സാലി തോ പുസ്തക പ്രസിദ്ധ ബാലേ യാ പുസ്തകാതീല ശ്ലോകാചിവർഗവാരി കേലി തർ അസേ ആഡളതേ കി പഹിലേ സുമാരേ 100 ശ്ലോക ഫ്രാൻസ് വ യൂറോപ്പ് സാറി, മഹ്ണജേ നാസ്ത്രേ ഡമസ ച്യാ കാളാതീത് ഘടനാബദൽ കേലേച്യാ ഭാകിതാം വരട വർച് ഞാലേ ആഹേത് ത്യാനന്തർ 350-400 ശ്ലോക 19-20 വ്യാ ശതകാതീല ഘട നാച്യാ ഭാകിതാം ച്യാകഹാപോഹ കരണ്യാത ലാഗലേ അസുന ഉപലേഗ്യാ 450-500 ശ്ലോകാന്ത 21 വ്യാ ശതകാപാസുൻ ഇ.സ.379യ പര്യതച്യാകാലഖ ണ്ഡത ഹോ ഊ ഘാതലേല്യാ ഭാകിതാംചേ വിവരണ ആലേലേ ആഹേ.

ജ്യോതിഷ ശാസ്ത്ര ഹേ അസേ ചമത് കാരിക ശാസ്ത്ര ആഹേ കി സർവ്വസാമാന്യ മാണസാം പാസുൻ അധികാരി വർഗ, ദേശാ-രാഷ്ട്രാം ചേശാസ്ത്രേ, ധനാഡ്യ, ശ്രീമന്ത് രാജേരജവാദ്യാ പര്യന്ത സർവ്വനായ ത്യാചേ ആകർഷണആഹേ. ഉഘടരിത്യാ ത്യാ ശാസ്ത്രാചാ നിഷേധ, പരന്തു ഖാജ ഗീരിത്യാ ത്യാചി ചാചപണീച കേവള നബ്ഹേ തര ആവർജുൽ ത്യാ ശാസ്ത്രാച്യാ പാരംഗത് ജ്യോതിർവിദാചി മനധരണി കരണ്യാചി പ്രഥാസർവ്വ കാലിവസർവ്വ ദേശത്തുൻ പുഡ അസല്യാചേ ദിസതേ. ജ്യോതിഷ ഹേശാസ്ത്രേ ആഹേ, ത്യായേ ആകാശസ്ഥ ഗ്രഹാച്യാ ഗതിനുസാർ റർലേലേ ആടാചേ ആഹേത്, ഇഴുൻ, തിമുൻ നിസർഗ് ഹാ സാരഖായ അസല്യാനേ ത്യാത്യോ കാലച്യാ ഗൃഹസ്ഥിനുസാർ വ്യക്തി, സമാജാ, ദേശ, നിത്യാംചേ ധർമ്മ സാസ്ക്യതി യാവർ പരിണാമ ഘടന അസതാത്. ജ്യോതിഷി ഫക്ത ത്യാനേ കേലേല്യാ ശാസ്ത്രാഭ്യാസാച്യാ അധാരാനേ മിളവിലേല്യാ ജ്ഞാനാനേ ജേ പരിണാമ ഘടായചേ അസതാത് ത്യാചി ആഗാഊ മാഹിതി സാംഗതോ, ത്യാചേ ആനന്ദഭായി സുഖസുവർധക ബദൽ സ്പഷ്ട കർതോ, തേ ബദൽ കേബ്ഹാ കസേ ഹോതിലത്യാബദൽ ഭക്തി വർതവതി. ത്യാചപ്ര മാണേ ദുഃഖ വർധക ഉലഥാ പാലഥികായ ഹോതീല ത്യാച പ്രമാണേ ദുഃഖ വർധക ഉലഥാപാലഥികായ ഹോതീല ത്യാചിഹി നോംക കരീത അസതോ, ജേ ഘടായചേ അസതേത തേ ജ്യോതിഷാലാ ടാളതാ യേത നാഹി - കിംവാ തോ തേ ഘടവീതഹി നാഹി മ്ഹറണ്ണുൻ നാസ്ത്രാഡേമസ്, രഖേത ജഗപ്ര സിദ്ധ ജ്യോതിർവിഭ ആത്മവിശ്വാസാനേ മ്ഹറണതാത കി മിലിഹിലേതത, സാച്ചിതലേ ത്യാഗതത കാഹിഹിത ബദൽ കരണ്യാചി മാഞ്ചിതത ഇഛാനാഹി.

(40)

ഗേലി നൗവർഷേ ഇറാക്ബരോബർ വിധാസക യുദ്ധാതത ഗേലി ജവള ജവള ഏക്ഹസാർ കിലോമീറ്റർ പ്രദേശ് ഇറാക്നേ ഡോഡലേലാ നാഹി. യുദ്ധകൈറ്റി സോഡവിതാ ആലേ നനല്യാനേ യുദ്ധ മാംബലേ, പരന്തു ഇറാണചി.

മാനഹാനി സംവലേലി നാഹി. യാ യുദ്ധാത് പെട്രോനിയമച്യാ ഉദ്യോഗാചി മഹത്യാചി സായനേ ഉദ്യസ്തത ഞാലി, അർഥവ്യ വസ്ഥാ, ഉദ്യോഗഡൻ ഭേ, രോസഗാർ യാച്ചി ഞാലേലി ഹാനി ഫാർ മോരി ആഹേ. ശാഹ യാച്യാ പദച്യാ തീച്യാ സുമാരാന ജി സ്ഥിതി ഹോതി ത്യാപേക്ഷാ കിതിതരി പടീനേ സധ്യാചി ഇറാണചി ആർഥിക സ്ഥിതി ഡോസളലി ആഹേ.

ആപലേ ഘർദാർ കൗടുംബിക സുഖ വസുരക്ഷിതനായാ ബാബിംചാ വിചാർ ടാളതാ യേണേ അശക്യഞ്ചാലേ ആഹേ. ആണിത്യാബദല ബഹുജന സമാജ ബോല്യ ലാഗലാ ആഹേ. ഇറാണി രാഷ്ട്രാച്യാ സമസ്യാന്നാ തോംഡ ഫുടു ലാഗലേ ആഹേ ആണി ത്യാ സമസ്യാച്ചി സോഡവണ്യക കരായലാ

ഇസ്ലാമയി അഥവാ ധർമ്മാതിക വാഡ പുരേശി പഡണാർ നാഹി യാചി ജാണീവ ബഹുജൻ സമാജാലായ നബ്ഹേതർ സത്താറുഡ പക്ഷാതല്യാ മവാളാനാഹി ഹോളു ലഗലി ആഹേ.

നാസ്ത്രാഡേമസ് യാഹി ഗതകാശ്ലോകാം മധ്യേ അസേസചര ലിഹുൻ റേവലേ ആഹേ കി ഖോമേനിചയാ കഡവ്യാ ഹേകടപണാലാ വിരോധകയ കടവേപണാനേ മോഡ്യൻ കാഡതില നി ഖോമേനി വിരോധകാംചി സരശി ഹോളുല: ത്യാംചാ വിജയ ഹോളുല അഖേരിസ ഫ്രാൻസച മധ്യസ്ഥി കരുണ ഖോമേനി വത്യാചേ സാമീദാർയാഹ്നാ ദയാ ദാഖവാവി അസേ സാംഗേല വ ബൻഡഖോർ ഫ്രാൻസച സല്ലാ മാനതി ലഹി! നാസ്ത്രാഡേമസ് യാസർവ്യ ഘഡാ മോഡീംചേ വർണ്ണൻ കരുൺ സാൻഗതോയ “ഥാബ്ബ, രാമരാജ്യയേതേവു” ജൂലൈ 1999 തേ.ഇ.സ 2006 പര്യത ചാലണാന്യാ യാ സർവ്വ സാഹാരക യുദ്ധാചയാ ശേവടി സുവർണ്ണയുഗ അവതരേല: ഹിന്ദുസ്ഥാനാന ഉഗവണാരാ താരുണഹാർ ശായരൻ വ ഫ്രെഞ്ച് നേതാ മാർസ് യാചി യുതി ഹോളുല ത്യാനന്തർ 75 വർഷേ ജഗാത സുഖ - സമൃദ്ധി, വ ശാന്തത നാൻദേല (10/89)

നാസ്ത്രാഡേമസ് നി:സന്നിഗിഡ പണേ മ്ഹടലേയ, കി നവ്യാനേ പ്രകട ഹോണാരാ ശായരൻ (CHYREN) ആജചയാ ഘടകേലാ ആജ്ഞാൻ ആഹേ. പരന്തു തോ ക്രിസ്ത്യൻ പ മുസ്ലീം നസേല പാശ്ഹ്യാത്യ വിദാനാം നിഹി ഹേ വിധാൻ മാന്യ കേലേ ആഹേ.

നാസ്ത്രസേമാസ് സ്വത:ജ്യാ വംശാച, ക്രിസ്ത്യൻ ശർമ സീകാരലേലാ, ഫ്രാൻസചാ നാഗരിത, തോ 450 വർഷാനി അവതരണാരാ വിശ്വനേതാ ഹിന്ദുച അസേല അസേ ഛരാതി ഗോകപണേ സാംഗതോ, ത്യാ ഹിന്ദു നേത്യാചാ ഗൗരവ കരതോ തോ ഹ്യാച കാരണാനി കി ത്യാ സ്വാതന്ത്രസുര്യാ ശായൻചയാ ഉദയാ ബരോബർ ആധീനേ നേതേ നിഷ്പ്രഭ ഹോളുൻ നമ്യ ഹോതില “തോ” ശായരൻ തിസന്യാ ജാഗതിക യുദ്ധാചയാ കാളാന്തർ വാചലേല്യാ നാഗരികാനാ കായദ്യായേ രാജ്യ ദേളുല. കുണാവരഹി അന്യായ ഹോണാർ നാഹി. ഗുണ: പുജാസ്ഥാനം നച ലിംഗം നച വയ:” ബരോബരച “നച ശ്രദ്ധാസ്ഥാന:” ഹിത്യാ ലോകശാഹി രാജ്യാചി വേദി അസേ സാമാജിക രചനാ “ഗുണ കർമ്മവിഭാഗശ:” അസേല ജമ്പദാത്യാ മാതാപിത്യാചയാ ശ്രദ്ധാസ്ഥാനവർ തി ആധാരലേലി അസണാർ നാഹി. രാഘീവ ജാഗാ ഖാസ ഹക്ക ഹി ഭാഷാ അസണാർ നാഹി. ത്യാചവ്രമാണേ ദലിത, മാഗാസലേല സമാജ ആശി വിഭാഗണിഹി യാ സമ്രാജ്യാത അസണാര നാഹി. പ്രേത്യേകചയാ വൈയക്തിക ഗതിശാല പ്രയത്നാനാ പ്രോത്സാഹൻ ദിലേ ജാളുല ത്യാചയാ പ്രഗമനശീല കത്രുത്യാലാ ദർപൂർ സന്തിവ വാവ ദിലാ ജാളുല, സരസങ്കട ആമിഷാചി ഖിരാപത വാടലി ജാണാര നാഹി. യാമുളേ ജോ മേഹനത കരീല

(41)

ത്യാലാ “സന്ധി” മിളേലയ മിളേല ആശി ആശാസക ഖാത്രി പടല്യാനേ രാഷ്ട്രസംവർധനാലാ ആവശ്യക അസണാരി ചഡാദാഡ സമാജാത മാനവാലാ കാര്യപ്രവണ കരീല. ശാസൻ അമാസവി വാഗണാരാനാ വംണിവർ ആണീലച ശിവായ ത്യാംചയാതീല അതിരേക്യാംച നി:പാത കേലാഗേലാ ജായില. സർവ്വാനാ ലാഗു പഡണാരാ സമാൻ രാജ്യദർ കസോപ്പിനേ പാളണ്യാത യേളുല.

ആതാഹ്ലക് ഗോഷ്ട് നിർദ്ദിച്ഛാദപണേ സിദ്ധഞ്ചാലി ആഹേ കി തിസന്യാ അതിസംഹാരക മഹായുദ്ധാതുന നവ്യാനേ ദർശന ഘടവിണാരാ

താരണഹാർ, “ആശിയാ പണ്ഡാത ജമ്പ ഘേതലേലാ അസേല (ശതക20 ശ്ലോക 25)” യൂറോപാത നാഹിച നാഹി! തോ ക്രിസ്ത്യൻ നസേല, മുസൽമാൻ തര നസേലച നസേല. ജ്യൂഹി അസണാർ നാഹി. തരഹിന്ദുച അസേല അസേ ജേ നാസ്ത്രോഡേമാസ് നി:സന്നിഗ്ധപണേ മ്ഹടലേയ തേ പാശ്ചാത്യ വിദാനാ നാഹി മാന്യ അഹേ. തോ ഹിന്ദു-നേതാ അന്യ സർവ്വ ഭൂതപൂർവ്വ നേത്യോ പേക്ഷാ മഹത്തർ അസേല, ബുദ്ധിമാൻ അസേല, അജിക്യാഹി. നാസ്ത്രോഡേമസ്ചാ ശതക 6 ശ്ലോകാം ഹാർ മഹതാചാ മാനാവാ നാഗേല

The grest CHYREN will be chief of the world
Loved feard and unchallenged even at the death
His name and praise will reach beyond the skies
And he will be content to be known only as victor

മഹാൻ ശായരൻ ജാഗാചാ പ്രമുഖ നിയന്താ ഹോതുല. ത്യാചയാവർ സർവ്വസാമാന്യ ജനത പ്രേമ കരീല ത്യാചമ്പരോബർ ത്യാചാ വചക യേ വഡാ അസേല കി പ്രജാജൻ കാഹിനി അപകൃത്യ കരാലയാ ഘജണാർ നാഹിത. ത്യാചയാ മ്യത്യന്തര ഹി ത്യാചാ ദമ്പദബാ കായം രാഹില ത്യായേ നാവ ആണി പരാക്രമ നാഗരികാൻചയാ മനാവർ ഇതകേ ഖോലവർ പരിണാമ കരതീല കിത്യാചി കീർത്തി ത്രിഖണ്ഡ പസരേല സാമന്ദ്യ ഇതകേപ്രചണ്ഡ അസേല കി ശത്രു ത്യാചയാ ദേശാലാ ഘാബർതീല ത്യാചയാ രാജ്യാചി നബ്ഹേ സാമ്രാജ്യാചി ഭഗശത് മാനതീല തോ സാർവ്വഭൂമ അസേലത്യാചയാ കത്തുത്യാചാപ്രഭാവ സംപൂർണ്ണ ജഗാവർ പഡേല. ഹാ മഹാൻ ഹിന്ദുനേതാദാരതാലാ ഭൂമി ആണി സാഗർ യാവർ അർജിക്യാപദ പ്രാപ്തകരുന്ന ദേതുല. ആതാപയ്ത്ത നിദ്രിസ്ഥ അസലേല്യാ ഹിന്ദുനാകാമാഗിരി കരവീല കി ജ്യാനേ തേ ആപല്യാ പൂർവ്വജാഞ്ചേ സ്വാർഥ് വാരസ റരതീല.

ശതക 2, ശ്ലോക 79 ദ്വാര ഫ്രെഞ്ച് ട്രാഷ്ഠാനാസ്ത്രേഡേമസ് സ്വരപണേ സാഗതോയ കി ശായരൻ ക്രൂര ആണി ഹിംസക ജമാതീതല്യാനാ റികാണാവർ ആണില ആണി ചന്ദ്രകോരിചയാ താബ്യാതീല ഭൂമി മുക്ത കരീല. ത്യാചേ ഹേ ശബ്ദച പഹാ കിതി ബോലകേ ആഹേത
ഫ്രെഞ്ച് Subjuguva 10 gent crelle add fiere le grand chyren ostera du longin
tous les eaplifs parseline bamiaet.

(42)

ഇംഗ്ലീഷ് മധ്യേ സൈർ ഭാഷാന്തരിൽ ശബ്ദാത് സാഗതയയേ തർ -

Will subjugate the cruel and violent freed,
The great CHYREN will take from distance
All those held captiue by creseent moon

വരീല ശ്ലോകാതീല cruel and violent held captive by creseant moon മ്ഹണജേയ ഹിംസക ആണി ക്രൂരചന് ഹേ ശബ്ദ ഇതകേ അർഥ വാഹി ആഹേത് കീ വരീല ഉല്ലേവ മുസൽമാനാനാ റദ്രേശുനച ആഹേത് യാബാബത് ദുമതന വ്യാഹരവേ.

ഫോഡക്യാത സാങ്കായചേ തർ ശായരന്യാ കാരകീദീർതയാ ഭൂതലാവർ സുവർണ്ണയുഗ അവതരേല ത്യാചയാ മ്യത്യന്തരി ത്യാചയാ മഹാനാതേചേവ സർഗുണാഞ്ചേ ആവർജൂൻ ഗുണഗാന ഹോത രാഹിന പണത്യാചയാ മനാചി ശാലീനതാ വിനമ്രപണാ വ ഔദാര്യ ഇതകേ ഡളുഡളീതപണേ ദിസതെകി യാപൂർവ്വീ നമുദ കേലേല്യാ ശതക 6 ശ്ലോക 70 വ്യാ ശ്ലോകാചയാ ശേവടചയാ ഓളീത ത്യാബദുൽ കേലേലാ ഇല്ലേഖ ഹാർ ബോൽകാ ആശേ

(ശായരൻമ്ഹണതോയ) “ജനതേനേ ത്യാച്യാബദ്ദലചം ഇല്ലേഹക്ത” ഏക് വിജയി നേതായാ തീൻ ശബ്ദാത കാരായചാ തർ കരാവാ ആണഖി വിശേഷണേത്യാച്യാ നാവാലാ ചികടവു നതേത.

മധല്യാ കാളാത ഹിന്ദുധർമ്മായേ വ ഹിന്ദുച്യാ ആദർശവത് ജീവനാചേ പുസട ഞാലേലേ ക്ഷണചിത്ര, പുന്ഹാ ആപല്യാ ദേദീപ്യമാൻ ഉന്നുംഗ സ്വരൂപാത പ്രസ്ഥാപിത ഹോണാരച, ആണി മാനവി, സംസ്കൃതി നിർധോക ബനേല ഹേ നാസ്ത്രാ ഡൈമസ നേ പുരേശാ സ്പഷ്ടപണേ സുചവിലേ ആഹേ. ത്യാത സന്നിഗ്ധതാ കുഹേഹി നാഹി. ഹേസർവ്വ ഘടവുൻ ആണണാരാ ആജ് അജ്ഞാത അസണാരാ പരന്തു യോഗ്യ സമയിപ്രകട ഹോണാരാ മഹാപുരുഷ തഥാ ശായരൻ ഹാ ഹിന്ദു ധർമ്മീയച അസേല അസേഹി നാസ്ത്രാഡൈമസ് നിഖാലസമാണേ സാങ്കതോ, നസ്ഹേനബ്ഹേ ജവള ജവള സാഡേചാരശേ വർഷാപൂർവ്വി അക്ഷരബദ്ധ കരതോ ത്യാനേ യാ ശായരന്യാ മനാചാഘേതലേലാ വേധഹി ഇതകാ കാഹി തർക്കശുദ്ധവ അചുക അഹേകി നാസ്ത്രാഡൈമസച്യാ ദ്രഷ്ടേ പണാചേ ആശ്ചര്യ വാടതേ! നാസ്ത്രാഡൈമസ്നേ മ്ഹടലേയകി, ശായരൻ ബേചൈൻ മനാനേഖുപ പ്രവാസ കരീല യാ ബേചൈനീചേ കാരണ കായ അസണേശക്യ ആഹേ! ആപല്യാ ധർമബാൻധവാച്യാ സമസ്യാ ആണി ന്യാചിസദ്യ: കാനീയ ദയനീയ അവസ്ഥാ ഹേ അസ്ക ശകേല /ത്യാബേചൈൻ അസ്വസ്ഥ മാനാചാ കനോസാ ആപണ പുഡ്ച്യാ പ്രകരണാത ഘേഇതു! .

(43)

നാസ്ത്രാഡൈമസച്യാ ഭാകിതാന്നാ ദുജോരാ ദേണാരി ആണഖി കാഹി ഭാകിതേ

ഉദ്യാ ആയുഷ്യാത ഭാരതാലാ കധീഹീദേട ന ദിലേല്യാ മഹർഷീ നാസ്ത്രാഡൈമസ്നേ, സുമാരേ 400 - 450 വര്യഷാം പൂർവവീ “2009 സാലി പ്രളയംകാരി വിനാശാച്യാ ഉംബർദ്യാവർ അസലേല്യാ ജഗാലാ ശായരൻ (CHYREN) ഹാ ഹിന്ദു നേതാ ആപല്യാ കടാത്രതേജാനേ താരണഹാർ ഹോഇൗല” യാ സാതന്ത്ര്യസുര്യാച്യാ ആഗമനാനേ ബാലാഡ്യ ഹിന്ദു രാഷ്ട്രചാ ഉദയ ഹോഇൗൻ ഹിന്ദുചേ പുനരൂദ്ധാൻ ഹോഇൗലേ, ഹിന്ദു സാമ്രാജ്യ സ്ഥാപൻ ഹോഇൗൻ “സുവർണ്ണയുഗ അവതരേല” അസേ ഭവിഷ്യ ശബ്ദബദ്ധ കേലേ ആഹേ.

1999 സാലിശുരു ഹോണാന്യാ വ.ഇ.സ 2006 ലാ സംപണാന്യാ, മഹായുദ്ധാ സംബധീ അനേക ശ്ലോകാത നാസ്ത്രാഡൈമസ് ലിഖിത ‘സെഞ്ചൂറി’ മധ്യേ ‘ശായരൻ’ യാ ടോപണ നാവായാളല്ലേഖ “വിശ്വനേതാ” മ്ഹണുന്ന റികരിക്കാണി കേലേലാ ആഡളതോ, ഗേലി ജവള ജവള 200 വർഷേയാ ‘ശായനർ’ ചാ ശോധ ഘേണ്യചേ കമ നാസ്ത്രാഡൈമസ് വിഷയാതീല തജ്ഞ ഹിരീരിനേ കരീത ആഹേത. ഗേല്യാ പ്രകരണാന്തയാ വിശ്വനേത്യാ ബദ്ദല നാസ്ത്രാഡൈമസച്യാ കീത്യേക അദ്യാസ കാഹി ലഡവിലേലേ തർക്ക - കൃതർക്ക കിതി വിസംഗത ആഹേത ഹേ ദാഖവിലേ, ആണി ത്യാ സന്ദർഭാത സന്ധ്യാചാ ഇരാണചാ ധർമനേതാ ആയാതുല്ലാ ഖോമേനീചേ നാവ ആഗ്രഹാനേ ഘേതലേ ജാതേതര കിതി അസംബദ്ധ ആഹേ ത്യാചിഹി ചർചാ കേലി.

നാസ്ത്രാഡൈമസച്യാ ഭവിഹ്യവാണീത ‘ക്രമ’ നസനോസകാരണ നസതോ, സകാരണ നസതോ, ത്യാമുളേഹേ തർക്കാധിഷ്ഠിത ഘോടാളേ ഹോതാത ഹേ ജരി ഖരേ അസലേതരി നാസ്ത്രാഡൈമസ വേഗവേഗളയാ

ലോകാംമധ്യന ശായരൻ ബാബന ജെ വിഖുര ലേലേ ഇല്ലേഖ കരതോത്യാവരുൻ യേതു പാഹാണാന്യാ 3 ന്യാ ജാഗാതിക യുദ്ധകാലാതീല ക്ഷിതിജാവർ നവ്യാനേ ഇഗവണാരാ പണ ആജ ജഗാലാ ആജ്ഞാത അസലേലാ ജഗനജേജതാ കോണ അസേല ക്യാചാ അസേല യാബാബത് സുസൻഗത് തർക്കകരായലാ അർഡചണ പഡു നയേ.

പൃഷ് സംഖേയേ ബന്ധൻ നക്ഷാന്ത ഘേലുൻ ആതാപര്യത നാസ്ത്രാഡൈമസച്യാ ശ്ലോകാൻചേ “ശതക അമുക വ ശ്ലോക ക്രമാംക അമുക’ എവഡാച നിർദ്ദേശം കരുൺ ത്യാനേ വർത്തവിലേല്യാ ഭാകിതാൻചാ മാഗോവാ ഘേലത ഗൃധാർഥാചി ഉകല കേലി. പരന്തു ആതാ യാവുഡേ മഹാൻ ശായരൻച്യാ കത്തുത്യാചാ പ്രകാശ പാഡണാന്യാ ഭാകിതാബദ്ദലയേ ലേഖൻ, നുസതേച ശതക “ശ്ലോക” ക്രമാംക ആശാ സന്ദർഭാന ന ഭേതാ ആവശ്യക തേവഡേ മുള ശ്ലോക, ജസേച്യാ തസേ, ഉദ്ധ്യത കേല്യാശിവായ വാചകാൻചേഹി സമാധാൻ ഹോണാർ നാഹി മ്ഹണുന തേ പ്രസിദ്ധ കരണ്യാചേ യോജിലേ ആഹേ. മുള ഫ്രഞ്ച് ഭാഷേതീല ശ്ലോക ദേണേ ആശക്യ നാഹി. തരി തീ ഭാഷാ അത്യല്പ ലോകാനാ സമജണാരി അസല്യാനേ ത്യാ ശ്ലോകാൻയേ ഇഗ്രജീത ഭാഷാന്തര ഉദ്ധ്യനകേലേ ജാതുല. ത്യാവരുന നാസ്ത്രാഡൈമസച്യാ എകേക വിധാനാചേ നിരപണ കരണേ സോപേ ഹോതുല.

(44)

യാപൂർവ്വീച്യാ 2 പ്യാ പ്രകരണാന്ത നാസ്ത്രാഡൈമസച്യാ ജീവൻ വൃത്താന്ത ദേതാനാ, ത്യാനേ ഗൃഡ ഭാഷേത ഭവിഷ്യകഥൻ കസേകേലേ ആഹേ ത്യായേ ഉദാഹരൺ മ്ഹണുന, “സെഞ്ചുറി” ച്യാ ശതക 4 ശ്ലോക 14 വാ പൂർവ്വാർയ മുള ഫ്രഞ്ച വത്യച്യേച ഇഗ്രജീത രൂപാന്തരിത ഭാഗ ഉദ്ധ്യത കരുൺ ത്യാബദ്ദല വിവരണ കേലേ തിരസരേ പ്രകരണ നാസ്ത്രാഡൈമസച്യാ തന്തോതത ചന്യാ ബാചേല്യാ ഭാകിതാൻചി ഓളഖ വാചകാൻനാ ബ്ഹാവി മഹണുന ലിഹിലേ, ത്യാത പുൻഹാ വരീല ശതകാ -ശ്ലോകാച്യാ, ആധാരെ ഭാരതാച്യാ “ഡ്രാമിനൻട്രപ്രിമിഅർ” കൈ ഇന്ദിരാഗാന്ധി യാൻച്യാ അക സ്മാതാ (ഇഗ്രസി ശബ്ദ ആഹേ sudden) ഹത്യേനേ “ഭാരത” സർവ്വശ്രേഷ്ഠ ഹിന്ദുരാഷ്ട്ര ഘഡവിണ്യാച്യാ സംഭാവ്യ ദോന ബദലാൻചാ ഉല്ലേഖസ കേലാ തോ അസാ - ഇന്ദിരാജീചേ പുത്രരാജീവ ഗാന്ധി ഹേ പന്തപ്രധാന ഹോതീല (ശ്ലോകാതീല ശബ്ദ shall cause change) ഹാ പാഹിലാ ബദല തര, വരീല ശബാദാപാറോപാ ത്യായ ശ്ലോകാത ആലേല്യ "and put another in the region soon' യാ അഘോരേഖിത ശബ്ദാനി ധനിത ഹോണാരേ രാജീവഗാന്ധിച്യാ പാറോപാ 20 വ്യാശതകായാ അസ്ത ഹോണ്യാചേ കാളി ഉഗവണാരേ ദുസരേ സത്താദാരി മ്ഹണജേയ നാസ്ത്രാഡൈമസനാ അഭിപ്രേത അസലേലാ ‘ശായ രൻ’ അസേല ഹേ സുസൻഗത വാടനേ ഹെനനി സി റാബർടസ് നാമക് നാസ്ത്രാഡൈമസചേ ഏക് പ്രസിദ്ധ ഭാഷ്യാകാർ ആഹേത യാൻനീഹി വരീല വിധാന ഉചലുന ധരലേ ആഹേ.

നാസ്ത്രാഡൈമസ യേവഡ്യാവരച മാബത നാഹിതര വിശാന്തേത്യാബദ്ദല ആണഖി കാഹി മഹത്യാച്യാ ചുണാ ദാഖവതാ.

ശതക 5 ശ്ലോക 49 മധ്യേ നാസ്ത്രൈമസ് സ്പഷ്ടചാ സാംഗീതലേ ആഹേകീ, രാത്രി അന്ധാന്യാ വേളി (ത്യാചേ ശബ്ദ ആഹേത - Noetural time) 'തോ' ജന്മാലാ യേഹുല തോ സർവ്വഭൂമ അസേല ആണീ ഔഭായാന ത്യാച്യാശീ കുണീഹീ ബരേബരി കരു ശകണാര നാഹി. തോ ആപല്യാ സനാ തൻ ധർമ്മാചേ പുനരുജ്ജീവൻ കരീല ആണി യാ അവനീതലാവർ സുവർണ്ണ യുഗ ആണീല! 'അന്ധാന്യാ വേളി' യാ ശബ്ദാചേ അനേക അർഥ സംഭവ താത പൈകീ എക മഹണജേ ശ്രീകൃഷ്ണാച്യോ ജന്മാചേ വേളേ പ്രമാണേ 'തോ' ശായരൻ രാത്രിച കേവല നബാഹേതര അമാവാസാച്യേ അന്ധഃകാര മായ രാത്രിഹീ ജന്മ പാവലാ അസേല! ദുസരോ അസാഹി അർഥ ഹോളു ശകതോ കീ. ഭോവതാലചേ ജഗാതാ ജേബ്സാ ത്യാ ജഗാസ 'അന്ധാർ യുഗ' മ്ഹാനന്യാ ഇതകി കാളയാ കൃത്യാചി ബേബന്ധശാഹീ മാജലീ അസേല നശാ ഭയങ്കർ കാലാവധിത 'ശായരൻ' നേയാ ജഗാത പർദാർപണ കേലേ അസാവേ തിസരാനി അർഥ യാ 'രാത്രി'ച്യോ ഉല്ലേഖാലാ ചികടലാസാ ജാതോ, തോ മ്ഹണജേയ യാ അവനീതലാവർ ചാലു അസലേല്യാ 'ജഗ്' മധ്യേ ആണീ ബാണീ ജാഹീർ ഹോളുൻ) ഉദാ 2 ന്യാ മഹായുദ്ധായേ വേളി ജശീ അൻമ ലാത ഹോതീശശീ) ബ്ലാകൗട്ട് അസേല തേവ്ഹാ ജൻമാലാ ആലേല ഹേ മുല അസാവേ! യാ സർവ്വ ലേഖനാചാ ഇതകാച ഇത്യാർഥ നിഘതോ കീ ആഗാമി മഹാസംഹാരക തിസന്യാ മഹായുദ്ധാത അമേരിക്ക, റഷിയാച്യോ യുതിസഹ 'ശായരൻ' ഹീ തീസരി ഭാരതീയ ശക്തിമഹാൻ കാര്യ കരീല. ആജ് തീ അജ്ഞാത അസലി തരി തീ വ്യക്തി ആജച്യോ ജഗാത വാവരത അസേല അമാവസ്യേ സാരഖ്യോ കുഠല്യാ തരീ അസേന രാത്രി ജന്മ ഘേത ലേലിവ ആഗാമി മഹാൻ നേതാ റക്ണാരി ഹീ വ്യക്തി തരുന്ന 16 തേ 20 25 വർഷാചി തരീ അസേല കിംവാ പന്നാശി സാഠി ഗാംഗേലി അനുഭാവി ധ്യേയൈ കശരണ പ്രൗഢ വ്യക്തിത ഹീ അസു ശകേല യാപേക്ഷ ശായരൻച്യോ വയാ വർ പ്രകാശ പാഡനാരാ ഉല്ലേഖ നാസ്ത്രൈമസനേ കുഠേ കേല്യാചേ ആഡ ഉത നാഹി.

(45)

നാഹീം മ്ഹണായലാ നാസ്ത്രൈമസ് ഹേ മാത്ര നമുദ കർതോ കീയോ നേത്യാചാ നേതത്വഖാലീ ഭാരത ഗാ ജഗാതീല സർവ്വശ്രേഷ്ഠ ദേശ ബനേല ഇതകേച നബ്ഹേഠേ തര ദുരവര പസർലേലേ ഹിന്ദുചേ സാമ്യാജ്യ നവ്യാ നേ ആകാരാസയേജല.

ശതക 1 ശ്ലോകം 5 മധ്യേ ത്യാ പുരുഷാചാ പുൻഹാ ഉല്ലേല ആഡളതോ തോ അസാ -

തിൻ സാഗരാനീ ബനലേല്യാ വ്യാപക ദീപ കല്പാത തോജന്മഘേഹു ല, ത്യാചാ ഗുരുവാർ ഹാ പ്രാർഥനേചാ ഗുരുവാർ ഹാ പ്രാർത്ഥനേചാ ദിവസ അസേല. ത്യാചീ കീർത്തി ത്രിഖണ്ഡാത പസരേല. ത്യാചേ സാമർഥ്യ ഇതകേ പ്രഭാവീ അസേല കീ ത്യാത്യാ ആക്രമക ഘോഡദൗഡീമുളെ ഉത്പന്ന ഹോഹുല ദീപകല്പ, ഗുരുവാർ പ്രാർഥനേച ദിവസ (യാ സന്ദർഭാത അസേഹി മ്ഹന്ദലേ ഗേലേ ആഗേ കീ ശായരൻചാ വിശ്രാന്തി ഘേണ്യാചാ ദിവസ സോമ വാർ അസേല) യാ തിൻഹീ ലാക്ഷണിക ശബ്ദാം ദ്വാരെ നാസ്ത്രൈമസലാ കായ സുതവായചേ അസാവേ ത്യാബദുല യാപൂർവ്വീച്യോ പ്രകരണാന്ദുൻ

സ്‌പഷ്ടീകരൻ കേലേച ആഹേ. യാ സർവ്വാചാ നിസന്നിഗ്ദപണെ ആശയ സ്‌പഷ്ട ഹോതീ തോ ഹാ കീ ശായരൻ ഹാ മഹാഠ നേതാ ഭാരതാത ജന്മ ലേലാ ഹിന്ദു നേതാച അസേല.

വരീല ഭാകിതാലാ ഭൃജോരാ ദേണാരേ ഭാഷ്യ നാസ്‌ട്രഡെമസ്‌തേ സാതഃചാ ശതക 5, ശ്ലോക 25 മധ്യേ കേലേ ആഹേ തേച പഹാ നാ -

"The Arab primer, mars, sol, venus, leo, Rule of church will surrender to the sea towards persoa, close to a million, true serpent power invade Turkey and Egypt."

മാഗേ ഉല്ലേല കേലേലയാ ഹെനനി റൊബർടസ് നേ യാഹി ശ്ലോകാഖാ ലാ, ആപലയാ പുസ്‌തകാക ടീപ ദിലീ ആഹേ കീ

Christian Ideal will be over come by oriental Ideology where serpent meaning true serpent."

(മ്ഹണജേച കുണ്ഡലിനീ ശക്തി ധാരൺ കരണാരി വ്യക്തി നാസ്‌ട്രാ ഡെമസ്‌ ഭവിഷ്യചാ വേയ ധേളുൻ വരീല ശ്ലോകാത സ്വചരപണേ സാങ്കുൻ ടാകതാ കീ സാഗരാചയാ നാവാചാ ധർമ്മ ജ്യാചാ ആഹേ (മഹ്ണജേച ഹിന്ദി മഹാസാഗർ ത്യാ അനുഷ്ഠനഗാനേ ഹിന്ദുധർമ്മ - തഥാ ഹിന്ദുസ്ഥാൻ) കുംല്യാഹി പ്രാദേശിക ഭൂമികടേ അങ്കുലി നിർദ്ദേശ കരണ്യാ കരിതാ അസാ ഉല്ലേല കുംല്യാഹി ഭൗഗോളിക വാഗ്മയാത ആഡളത നാഹി-തോ ജ്യാചാ ആഹേത്യാചയാ പുഡാകാരാനേ യുറോപയില നബ്ഗേത തവ (ക്രിസ്ത്യൻ വ യാവനീ സംസ്കൃതീച ഖാതമാകേലാ ജാതുല. ത്യാൻചീ സാരി കേന്ത്രേ ജ്യാജ്യാ രാഷ്ട്രാത ജ്യാപ്രമാണേ ഗുരുവാർഹാ പ്രാർത്ഥനേചാ ദിവസ മ്ഹണുൻ പാളലാ ജാത നാഹിത്യാച പ്രമാണേ കുണ്ഡലിനീ ശക്തി കുണാഹീബിഗർ ഹിന്ദുലാ ജ്ഞാത നാഹി ഹിന്ദുചേ തേ ഖാസ ശക്തിസ്ഥാൻ ആഹേ, തേ ഹിന്ദുച, ഇജിപ്ത, തൂർക്കിസ്ഥാൻ ഇത്യാദി മധ്യപൂർവ്വേത അസ ലേലയാ സത്താധാന്യാൻ ദൂർ ഹേ കൂൻ തിഥേ ഹിന്ദു സംസ്കൃതി കേവല നാന്ദു ലാഗേല അസേ നാഹി തർ തിചാ സുലേനൈവരാഹീല.

(46)

വരീല ഭാകിതാവർ ആണഖി ബുഗബുഗീത പ്രകാശ ടാക്കണാരേ ഭാകീത നാസ്‌ട്രാഡെമസ്‌നേ ശതക 10 ശ്ലോക 16 മധ്യേ പ്രസിദ്ധ കേലേ ആഹേ തേ അസേ **"Religion of the name of sea will against the sect of caliphs of the moon vanquish. The deplorably obstinate sect shall br afraid of wounded by Alef and Alef"**.

ഫ്രഞ്ച് ദ്രഷ്ടയാ ജ്യോതിഷവര്യാനേകേലേലേ വരീല ഭവിഷ്യ ഫാർ മഹ ത്യാചേ ആഹേ, കാരൺ യാത ജാസ്ഥച സ്‌പഷ്ടപണേ സാൻഗിതലേ ആഹേകീ സമുദ്രാ ചേ(തഥാ ഹിന്ദി മഹാസാഗരാചേ) നാവ് അസലേലാ ദേശ് -ഹിന്ദുസ്ഥാൻ. ഖലിഫാചയാ പ്രശംസീത പന്ഥാചാ നാശ് കരീലവർചയാ ശ്ലോകാ തീല 2 ന്യാ ഓളിതീല **sect** ഹാ ശബ്ദ മഹത്യാചാ വ നാസ്‌ട്രാഡെമസ്‌ചയാ മാർവീക ശബ്ദയോജനാൻചോ നിദർശക ആഹേ ത്യാ ശബ്ദാചാ ഏക് അർഥ ജസാ "പന്ഥാ" ഹോ ഈ ശകതോ തസാച തോ ശബ്ദ ഫ്രഞ്ച് ഭാഷേത് വാപരലാ ജാതോതോ "ശ്രാദ്ധാ" യാ അർഥാനി യാ ദൃഷ്ടീനേ യാ കാവ്യ പക്തിചാ അർഥ ലാവാവയാചാ തർ സമുദ്രായേ നാവ് അസലേലയാൻചീ

ശ്രദ്ധയാ തഥാ ധർമ്മ, ഹാ സദ് ധർമ്മ ആഹേ തർ ഖലീഹാ പ്രശംസിൽ ധർമ്മനി കേവള അന്യശ്രദ്ധാ ആഹേയ യാ വാക്യാചാ ആണഖി സ്പഷ്ടാർഥ കരായയാ തർ നാസ്ത്രാഡൈമസ്സാ ഹിന്ദുഹാ 'ധർമ്മ' തർ ഇസ്സാമലാ തോ അന്യ ശ്രദ്ധാ മ്ഹണ്ണുൻ അഭിപ്രേത ആഹേ. obstinate ഹേ വിശേഷണ ഖലിഹാചയാ പന്ഥാലാ ലാവുൻ നാസ്ത്രാഡൈമസനേ ഹേഹി ആഡപഡദാന വേതാ സാൻഗുൻ ടാകലേ ആഹേകീ, 'ഖലിഹാ - പ്രശംസിൽ പന്ഥ അപരിവർതൻശീ ല, അതിരേകീ ആഹേ"

യാ പൂർവ്വിചയാ പ്രകരണാത 'ശായരൻ' മ്ഹണ്ണുൻ ആയാതുല്ലാ ഖോമേനി ബദല ലിഹിതാൻനാ ധയാ ജഗ്ദേർ ചാലു അസലേലയാ രശദീൻചയാ 'സടനിക വ്ഹണ്ണെൻസ്' യാ കാദാബരീവരൂൻ ഉസളലേലയാ സൈതാനി ഉദ്രേകാചാ ഉല്ലേല കേലായ ആഹേ. ത്യാസാ ആണഖി ഭുജോരാ ദേണാറീ ബാതമീ നുക തീച വാചണ്യാത ആലി തീഹി യാ സന്ദർഭാൽ ബരേല കാഹീ സാൻഗുൻ ജാതേ അസേ വാടതേ മ്ഹണ്ണുൻ യേമേ തിചാ ഉല്ലേഖ കരതോ പാരിസ് ഹുൻ ആലേലി ഹീ സതകഥാ ആഹേ. പ്രസിദ്ധ ഫ്രഞ്ച് ഹായിക വ്ഹേരോ നിക സാൻസാ, ആപലയാ കാര്യക്രമാൽ "അല്ലാ" ഹേ ഗീതസാദർ കരീത അസേ (മ.ഗാന്ധിജ്യാപ്രമാണേ ത്യാചയാ രാമനാമാത - " ഈശർ അല്ലാ തേരേ നാമ' അസേ ഖാദിചേ റിഗള ലാവുൻഡ മ്ഹണത ത്യാ പ്രമാണേ) പരന്തു ഗീത-ഗായകാലാ റാർ മാരു അശീധമകി ത്യാൻനാ ദേണ്യാത അല്യാവർ ത്യാൻനീ തേ ഗീത ന ഗാണ്യാചേ റർവിലേ. നദോവാണീവരീല ഏകാമുലാഖ തീത ഹീ മാഹിതീ ദേ ഉൻ പുഡേ സ്പഷ്ടീകരണഹീ കേലേ കീ " വാസ്ത വിക യാ ഗീതാത ഇസ്സാമചാ അവമാൻ കരണാരേ കാഹീഹീ നാഹീ, തീ ഏക പ്രാർഥനാ ആഹേ. പണ് ജ്ഞാനലവ ദുർഡവിദ്ഗ്ധ ബ്രഹ്മാവി നരഹ രൻജയതി" ഹേ ജാസ്തേ അനുഭവസിദ്ധ വാക്യ കുണാചയാ ഖിജഗണതീത ആഹേ?

മുസ്ലീം ധർമ്മാചയാ തത്യാനാ ഖോമേനിസാരവേ ധർമ്മാസ ത്യാനാ അഭി പ്രേത അസലേലാ വേഗളാച രംഗദേണ്യാചാ പ്രയത്ന കരീത അസതാത ത്യാമുളേ ഹോതേ കായ തർ കാഹീ മുസ്ലീം മുള ഗ്രന്ഥ ന വാചതാച വിനാ കാരൺ തടവേ ധർമ്മാസ ബനത ചാലലേലേല ആഹേത. മശിധീമധ്യേ റിത്യാ മാരുൻ ബസലേലേ മുല്ലാമൗലവി നി ഇമാമ ആപാപലേ രാജകാരൺ പുഡേ സ്റ്റേണ്യായേ മൻസുബേ ഉദാരണ്യാത മഗ്ഗുലഞ്ചാലേ.

(47)

ആഹേത ഭാരതീയശിക്ഷണ യന്ത്രണേതുന്ന ഇസ്സാ വിരോധി (ഹേഹി ത്യാനീച റർവായയേ) സാരേ ഉല്ലേഖ കാഡുൻ ടാക്കാവേത, പാഠ്യപുസ്ത കാചേ ശുദ്ധീകരൺ കേലേ ജാവേ അശി മാഗണി കരാലയാ സുരുവാത ബാലി ആഹേ. യാ സർവ്വായി കശാന്ത ഹോ ഈ ഹേ സാബഅകണേ ആതാ പര്യതചയാ അതിരേകീ അനുഭവാവരൂൻ ജാണതാ യേണ്യാസാരഖേ അസലേ തരി ജ്യാ വേഗാനേ 1999 ചാ ബഞ്ചാവാത സമീപ .തേ ആഹേത്യാ വേഗാശീ സുസംഗത അസാ അത്യാചാരാചാ നേഹമീ ഉസളാണാരാ ഡോബ ലക്ഷാത ആലാ കീ ഹീച വാവടള ആഗാമീ തിസന്യാ മഹായുദ്ധാചി നാദി ഉരണ്യാചി ശക്യതാ നാകാരതാ യേണാർ നാഹി.

17 വ്യാ ശതകാക ജ്യോപ്രമാണേ മുസൽമാക്കാച്യോ അത്യാചാരാനി ഹിന്ദു സ്ഥാനാന്ത മര്യാദാ ഗാന്ധി തേവ്ഹാ മുണ്ടർ മാവകുയാന്നാ എകത്ര കരുൻ പരിസ്ഥിതിശി മുക്കാബലാ കരണേ അപരിഹാര്യ ഞാലേ.

തേവ്ഹാ ബാലശിവരായാനി വിജാപൂർ സോഡുൻ മുണ്യാച്യോ ആപസ്യോ ജഹാഗിരീത രഹായായാ സുരുവാത കേലീ വ ആപല്യാ സവഗാ ഡ്യാസഹേ കരംഗ ഉീ ചേ ബോട കാപുൻ ശ്രീശങ്കരാവർ (രോഹിഡോശർ) രക്താചാ അഭിഷക്ത കരുൻ സ്വരാജ്യാചി മുഹൂർത മേഡ രോവലീ. ഹാതാശീ അസ ലേലേ സീമിത മുനുഷ്യബള, യുദ്ധമാന ശസ്ത്രാഞ്ച തുടവഡാ, അർധപോടീ ജേവണ, ആണി എകന്ദർ സമാജാവർ മുസൽമാനീ അംമനാചീ ഖോലവർ രുജലേലി ദഹശത വ ത്യാമുളേ രുളലേലീ അഗതി കതാ യാമുളേ ഗനീമി കാവ്യാനേ യാ സത്തേശീ ദോനഹാത കരാവേ ലാഗലേ പാരതൻ ത്യാചാ ഏക അവശ്യമേവ ഭാഗ അസാ അസതോ കീ ത്യാവിരുദ്ധ പ്രഥമ ഉംആവ കര ന്നാരാല നാമോഹരമേ കരണേ ഘർച്യാപേക്ഷാ ബാഹേരച്യാ സത്താധാരി ആപലാസാ വാടണേ, ഘർഭേദീ പണാ സൽകർമാചാ രംഗ ധേതോ. പ്രത്യേക കൃതീലാ ധർമ്മായതാ മ്ഹണയാത യേതേ ജാതീയ തേയാ ഛാപ് മാർലാ ജാതോ. സുര്യാജീ പിസാളാചി അവലാദ ഉത്തമ ഹോളുൻ ഫന്ദ-ഫിതുരീ വാഡനേ - യാസർവ്വാവർമാത കരുൻ ശിവരായാനീ രാജഗഡാവർ തോരണ ബാസുൻ രാജ്യാഭിഷേക കരവിലാ തേവ്ഹാച ഭൂഷണ കവീം നീ ത്യാചാ ഗൗരവ കേലാ തോ യാ ശബ്ദാന്നീ -“ശിവജി ന ഹോതാ തോ സബ് കീ ഹോതീ സുൻതാ,” - ഇതിഹാസാചീ പുനരാവൃത്തി ഹോത അസതേ അസേ മ്ഹണതാത ത്യാനുസാർ ആജഹി ശായരന്യാ നേത്യതാനേ ഹിന്ദുതാചീ ദാഹി ഫിരവണ്യാചി നേമകീ വേള ആലീ ആഹേ, ശിവരായാ നീ അനുസർ ലേലാ മാർഗ ധർമ്മാൻഡ തേചാനവ്ഹതാ തർ ‘സ്വത്’ ടികവിണ്യാചാഹോ തോ. ത്യകരിതാ പ്രാണാഞ്ചി ബാജി ലാവുൻ മറാമോളയാന്നീ ലഡാദിലാ ഹോതോ, തിസ്ഫൂർ തീ നന്തർ 19 വ്യാശതകാപര്യത കാര്യരത് ഹോതീ. മറാ ധ്യാചാ ഭഗവാ ജരിപടകാ അടകേപാർ ലാഗലം, ദില്ലീചേ തക്ത ഹോഡുൻ ആപല്യാ ശൗര്യാചി മുദ്രാ ഭാരതദർ പസർലേല്യാ ഭാരതീയാവർ ഉമയവലീ, എവഡീ മർധ്യ മകീ അസുനഹി ദില്ലീച്യാ. സിംഹാസനാവർ-തക് താവർ-ശേവടപര്യത ‘മറാഠാ’ ന ബസവിതാ, മോഗല ബാദ്ശാഹിച്ചാലു രാഹിലീ. ഹേ വിഷയാന്തർ എവാഠ്യാ സാഞ്ചി കേലേ കീ ഹിന്ദുചി യുദ്ധ പ്രവീണ താതേ സത്താധീശ ഹോണ്യാ ഇതകീ ബലശാലീ അസുനഹി, ത്യാച്യാ വിശിഷ്ട മാനസിക വേണാനുസാർ തേ ആക്രമകസത്താധാരി, കേവ്ഹാചാ ഞാലേ നാഹിത ഹേ സ്പഷ്ടവ്ഹാവേ!

(52)

ഭാരതീയ ഹിന്ദുഹേ നിസർഡഗത വത്യാന്നാമിളാലേല്യാ, ധാർമ്മിക വ അധ്യാത്മിക വാരസാനുസാർ പ്രവൃത്തിനേ സൗമ്യ പ്രകൃതീചേ ആഹേത ആക്രമകനാഹിത പരന്തു, യാ ആധീ ഉദ്യത കേലേല്യാ നാസ്ത്രാ ഡെമസച്യാ, ശതക ശ്ലോക 50 പ്രമാണേ ‘ശായരൻ’ ഹാ ഹിന്ദു നേതാ അഖില ഹിന്ദുവിശ്യാന ജാഗൃതി ആണ്ണൻ സ്വതഃ ച്യാ ബാദദീ വൃക്തിമ ത്യാനേ ആപല്യാ ഭൂമിനി സാഗരി സാമർഥ്യാചേ ദർശൻ ധഡവിണാർ ആഹേ. അജിക്യാ ഹിന്ദുനേതാ ഹി ആപലി പ്രതിമാ സർവ പ്രാരംഭി

ജഗാച്ഛാ ക്ഷിതിജാവർ ഉഗ്രാവണാർ ആഹേ. ഹാ ജോ ബദല ഘഡ
ണാർ ആഹേ തോ നാസ്ത്രാഡൈമസച്ഛാ, ഇഹേരനേ ഘഡണാർ നസുൻ
നിയതോധ്യാ ഇഹേരനേ ഹാ സാരാ ബനാവാ ഘഡണാർ ആഹേ.
ത്യാതുൻ നവീൻ ജേ ഘഡാണാർ ആഹേ തേമ്ഹണജേ ഹിന്ദുസ്ഥാൻഹാ
സർവ്വശ്രേഷ്ഠ ദേശ ഹോണാർ ആഹേ ആജ് കിത്യേക ഗതകേന ദിസ
ലേല ദൃഷ്ടി ആഡ് ബ്യാലേലേ ഹിന്ദുചേ സാമ്രാജ്യ അവതരണാർ
ആഹേ.

ആജച്ഛാ വിജ്ഞാനയുഗാത അണുശാസ്ത്രായാ ജോ അദ്യാസ
ചാലു ആഹേ. വഅണു അസ്ത്രേ ബനവിണ്യാ

ചി വ സംഗ്രഹി വേന്യാചി ജി ചഡാദാഡ് സർവ്വ ജഗ്ദർ ചാലു
ആഹേ. ത്യാവ് രുൻ ആഗാമി യുദ്ധാചി ഭീഷണതാ സ്പഷ്ട് ഹോത്
ആഹേ. സംയുക്ത് രാഷ്ട്ര് സംഘാത് ഫേ തത്ജ്ഞാനി കേലേലിയ
അദ്യാ സാനന്ദർ ജോ അഹ്വാല് പ്രസിദ്ധ സാലാ ആഹേ ത്യാവരുൻ
നിസന്ദിക്ത് ശബ്ദാത് പ്രാമുച്ഛാണേ സാംഗിതലയ് ആഹേകി, ആഗാമി
യുദ്ധ് ഹെ അണുയുദ്ധ് സ്യാലാസ് - ആണി ആച്, ത്യാ ദൃഷ്ടി നേ ജി
പാവലേ പാത് ആഹേത് ത്യാനുസാർ 3 ഹെ മഹായുദ്ധ് അണുയുദ്ധ്
ഹോണാർ യാബദൽ ദുമത് ഹോണ്യാ സാർ ഖേഹി നാഹി - പ്രത്യക്ഷ്
പരിണാമ പ്രചണ്ഡ് മനുഷ്യഹാനി, ഉദ്ധസ്ത് സാലേലേ ദേശ്, ഭസ്മസാ
ത് സാലേലി മാൽമതാ വ ശേതിക് യാ ദൃശ്യമ്നി ദിസ് തീൽ ഹേ തർ
ഖരേച്, പണ് ത്യാഹി പേക്ഷ് ത്യാചേ ജേ അപ്രത്യക്ഷ് പരിണാമ് പ്ര
തീർഘ് കാലപര്യത് ജാണുവതീൽ തേ മാത് ഹാരച് ഭയങ്കർ സ്വരൂപാ
ചേ അസതിൽ. യാ അണുയുദ്ധാനേ ജഗാതീൽ ഹവാ മാനാത് വദൽ
ഹോയിൽ. ജ്യാ ഗോലാ ധാതീൽ ഷഹരാവർ അണുബോംബ് കിംവാ
റോക്കറ്റ്സ് യാചാ മാരാ ഹോയിൽ - ആണി ഉത്തർ ഗോലാ ധാതീൽ
മോർചാ ഷഹരാവർ അസാ വർഷാവ് ഹോണ്യാചാ സംഭവ് ജാസ്ത് -
ത്യാ ഗോലാ ധാതീൽ തപ്മാൻ ശൂന്യ അംഗ് സെൽഷ്യസ് ഖാലി ജാ
യിൽ. സൂര്യപ്രകാശ് പുരേസാ മിന്നാർ നഹി. പാവുസ് കമി പഠേൽ.
ത്യാമുലേ ശേദി വനസ്പതി ഉഗ്രവണ്യാ - ഉൽപന് ഹോണ്യാവർ വിപ
രീത് പരിണാമ് ഹോയിൽ. ഓജാനജാ സംരക്ഷക് ധർ കമീ ഹോത്
ആഹേ, അശീ ആജച് ആവയീ ഉഘി ആഹേ. തോ സംരക്ഷക് ധർഹി
അണുയുദ്ധാനേ ആണഖി കമി ഹോഉൻ അതിനീൽ കിരൺ രോഖലേ
ജാണ്യാചേപ്രമാൺ കമി ഹോയിൽ.

നോസ്ത്രദേമസ് ലാ ഹേ സർവ്വ പ്രളയാ കാരി ദൃശ്യ ദിസത് അ
സുനഹി ത്യാനേ കേലേല്യ ഗ്രഹഗണിതാച്ഛ ആധേരേ തോ മഹ്ണതോ
കി, യാ തിസന്യാ മഹായുദ്ധാത് അനേക് തയാകതിത് പ്രഗത് ദേശ് ബേ
ചിരാഖ് ഹോതീൽ. തരി ത്യാതുൻ മാനവ് വംഗ് തീകുൺ രാഹീൽ; ഹി
ന്ദുസ്ഥാൻ - മഹണജേ ഹിന്ദുരാഷ്ട്ര് - അണേ ത്യാ ദേശാദ് ജന്മലേലാ
ദൃഷ്ടാ നേതാജ്, സർവ്വ ജഗാചാ താരൺഹാർ ജഗത്ജേതാ അസേല്!

ഭഗവാൻ ജി രാമകൃഷ്ണ പരമ്ഹംസ് യാചേ ഏക് ഫ്രഞ്ച് ഭക്ത്
രീൺകാർട്ട് നാമക് ലേഖക് ആഹേത്. ത്യാംനി പരമഹംസാചാ നിർവ്വാ

ണ പൂർവ്വി ജേ സാംഗിതലേ തേ ശ്രീ. രാമകൃഷ്ണാചേ ശബ്ദ ഉദ്ധര കരുൺ മഹാലേ ആഹേകി രാമകൃഷ്ണാചി തി ഹവിഷപാണി നോസ്തർ ഡെമസ് ച്യാ ഭാഗിതാഠ പുഷ്ടിച് ദേതേ. ഭഗവാൻ പരമഹംസ് മഹണാലേ ഹോതേകി ത്യാഠാ 'പുഠാച ജന് ഭാരതാച്യാ വായവ്യേല ഹോയിൽ' ഹേച് ദുസന്യ ഭാഷേൽ വിശദ് കരുൺ സാംഗായചേ തർ പരമഹംസ് രശിയാഠ് ഹിന്ദു സഠ് മഹണുൺ പുനഹ ജന്മ ചേതിൽ, നിഹിന്ദുത്യാജേ പുനരുസ്താപൻ ഹോയിൽ. 'ശക-ഹുൺ ' ആദി ജമാതിഠ പ്രമാണേ രശിയാഹി ഹിന്ദുത്വാവാദി ത്യാലേലാ ദിസേൽ, ത്യാ ജീവൻ പദ്ധതീജാ സ്വീകാർ കരീൽ കാരൺ യാ ആകാൾ ആഖാലി സർവ്വകൾ വിചാർസാതന്ത്ര്യ അസലേലി ദുസരി ജീവൻപദതീച് നഹീഠ. രശിയാ,

(74)

ഹിന്ദുസംസ്കൃതി, ധർമ്മ്, വ് ത്യാഠചേ രാഷ്ട്ര പ്രേമ് യാബദൽ, നോസ്ത്ര ദേമ്സ് സ്വതഹാ ജ്യു വാ ക്രീ രചന് അസുനഹിഠ, ജേ ഉൽകർതേനേ ഉദ്ഗാദ് കാർതോ, തേ ത്യാലാ കാഹി ആന്തരിക് സാക്ഷാത്കാർ ജാല്യമുലേഠ കാഠിൽ അസാവാ അസേ വാഠന്യാ ടകേ കണകണീൽ ആഹേൽ. ഭാരതാഠതീൽ ഹിന്ദു ഹേ ഖരേ ഹിന്ദുസ്ഥാനചേ രഹിവാസി, ഭാരതാഠചീൽ മുസ്ലിഠ ഹേ കുസ്കോർ തരി കിഠവാ ബാഠകേ മുസൽമാൻ, ത്യാമുലേഠ ത്യാഠന, നോസ്തർ ദമസ്, രാഷ്ട്രദ്രോഹി മഹണതോ. ഹിന്ദു ധർമാശിവാധി ഹിന്ദുസ്ഥാൻ അശഖ്യ, ആണി ഹിന്ദുസ്ഥാനചി ഹിന്ദു സംസ്കൃതിഹി അശക്യച്! ആഗാമി പ്രളയഠകാരി യുദ്ധാഠതുൺ ജഗാലാ നവാ പ്രകാൾ ദേണാരാ ജഗത്ജേതാ മഹണുൺ ഹിന്ദുച് നേതാ അസേൽ യാബദൽ 'നോസ്തർ ദേമസ്' ഠാഠ ആഹേ!

**‘യഥാർത്ഥ അറിവുനൽകുന്ന വിഷയം’
‘ഭഗവാനെ കുറിച്ചുള്ള ശാസ്ത്രാഭിപ്രായം’**

പ്രഭു-സാമി-യേശു, രാമൻ, ഖുദാ, അള്ളാ,റബ്ബ്, മാലിക്, സാഹേബ്, ദേവ്, ഭഗവാൻ, ഗൗഡ. ഇതെല്ലാം സർവ്വശക്തനായ ഈശ്വരന്റെ നാമങ്ങളാണ്. പല പല ഭാഷകളിൽ പല പേരുകൾ ഉച്ചരിക്കുന്നു എന്നു മാത്രം. ഭഗവാന്റെ കൃപ എല്ലാ ജീവജാലങ്ങൾക്കും ലഭിക്കുന്നു. അതു കൊണ്ടു അവരുടെ കഷ്ടങ്ങൾ, മാറി സുഖമായ ജീവിതം നയിക്കുന്നു. ആ സുഖം നൽകുന്നത് ആരാണ്. എങ്ങിനെ നൽകുന്നു. അത് ജീവജാലങ്ങൾക്കും പ്രാണികൾക്കും എങ്ങിനെ ലഭിക്കുന്നു. ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് പൂർണ്ണമായ ഉത്തരം ലഭ്യമല്ല. പക്ഷെ സംശയനിവാരണത്തിന് ഈ പുസ്തകം ഉതകുന്നതാണ്.

ഏതൊരു ശക്തിയാൽ അന്ധന് കാഴ്ച ലഭിക്കുന്നുവോ, ഊമയ്ക്ക് സംസാരശേഷി ലഭിക്കുന്നുവോ, പൊട്ടന് കേൾവി ലഭിക്കുന്നുവോ, വന്ധ്യക്ക് പുത്രസൗഭാഗ്യം ലഭിക്കുന്നുവോ, നിർധനൻ, ധനവാനായി മാറുന്നുവോ, രോഗി രോഗവിമുക്തനാകുന്നുവോ, ആരാനോ ദർശനം നൽകി സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നുവോ, ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ച് സംരക്ഷിക്കുന്നുവോ, ആ ജഗത്ഗുരുവിന്റെ ആജ്ഞയില്ലാതെ ഒരു ഇല പോലും ചലിക്കാതിരിക്കുന്നുവോ ആ സർവ്വശക്തന്റെ മുൻപിൽ അസംഭവ്യമായ ഒന്നും തന്നെയില്ല. ഈ എല്ലാ ഗുണവിശേഷങ്ങളും തികഞ്ഞതാണ് യഥാർത്ഥ ഭഗവാൻ. നാം പല പല ഭാഷകളിൽ പല പല പേരുകളിൽ ഉച്ചരിക്കുന്ന സർവ്വ ശക്തനായ ഈശ്വരൻ (പരമാത്മാ).

ഇവിടെ ഒരു കാര്യം പ്രത്യേകം എടുത്തുപറയേണ്ടതാണ്. എന്തെന്നാൽ ശാസ്ത്രാടിസ്ഥാനത്തിൽ കൂടി മാത്രമേ ഒരു ശക്തിയുടെ അറിവ് നമുക്ക് ലഭിക്കൂ. ആ ശാസ്ത്രീയ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഗുരു തന്റെ ശിഷ്യ ഗണങ്ങൾക്ക് വഴികാട്ടികളായി മാറുന്നു. ആ ശാസ്ത്രം (ധാർമ്മിക ഗ്രന്ഥം) ആണ് നാല് വേദങ്ങൾ. ഋഗ്വേദം, സാമവേദം, യജുർവേദം, അഥർവവേദം) ശ്രീമദ് ഭഗവദ്ഗീത, ശ്രീമദ് ഭാഗവത് സുധാസാഗർ, പതിനെട്ട് പുരാണങ്ങൾ, മഹാഭാരതം, ബൈബിൾ, ഖുറാൻ ഇവയെല്ലാം തന്നെ പരിശുദ്ധമായ പ്രാമാണിക ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളാണ്. നാല് വേദങ്ങളും പരമാത്മാവായ ഈശ്വരന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം ജ്യോതിനിരജ്ഞൻ (കാലൻ) സമുദ്രത്തിനടിയിൽ തന്റെ ശ്വാസത്തിൽ ഒളിപ്പിച്ചു വച്ചിരുന്നു. ആദ്യമായി സമുദ്രത്തെ കടഞ്ഞപ്പോൾ നാലുവേദങ്ങളും ബ്രഹ്മാവിന് ലഭിച്ചു. ബ്രഹ്മാവ് (ക്ഷരപുരുഷന്റെ ആദ്യ സന്താനം) പഠിക്കുകയും ആ അറിവ് ലോകത്ത് പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനായി തന്റെ വംശത്തി(മുനി മാരാൽ) നെ കൊണ്ട് ചെയ്യിപ്പിച്ചു. പരമാത്മാവ് അഞ്ചാമത്തേതായ സ്വസമ (സുകുഷ്മം) വേദം കൂടി (ബ്രഹ്മിന് (ക്ഷരപുരുഷന്) നൽകി) ഏതൊന്നാണോ ജ്യോതി നിരജ്ഞൻ രഹസ്യമായി തന്നിൽ വച്ചിരുന്നുവോ അതില്ലാതായി.

കുറച്ച് കാലങ്ങൾക്ക് ശേഷം അതായത് ഒരു കല്പാന്ത കാലങ്ങൾക്ക് ശേഷം (ഒരായിരം ചതുർയുഗം) മൂന്നു ലോകങ്ങളിലേയും (ഭൂമി,സ്വർഗം,പാതാളം)എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളും പ്രാണികളും പ്രളയത്താൽ നശിക്കുന്നു. പിന്നീട് ജ്യോതിനിരജ്ഞന്റെ ആജ്ഞയനുസരിച്ച് ബ്രഹ്മാവ് തന്റെ രാത്രിയുടെ അവസാനത്തിൽ (ബ്രഹ്മാവിന്റെ രാത്രി ഒരായിരം ചതുർയുഗം അത്രയും പകലും) പകൽ ആരംഭിക്കുന്ന വേള

യിൽ രജോഗണ പ്രഭാവത്താൽ മൂന്നു ലോകങ്ങളിലും ജീവജാലങ്ങളും പ്രാണിവർഗ്ഗത്തേയും സൃഷ്ടിച്ചു.

അപ്പോൾ സത് യുഗാരംഭത്തിൽ നാലുവേദങ്ങളും ബ്രഹ്മാവിന് വീണ്ടും ലഭിച്ചു. പക്ഷെ പ്രകൃതി ക്ഷോഭത്താൽ പരിശുദ്ധമായ വേദ ജ്ഞാനം നഷ്ടമായി. അതിന് ശേഷം സമയാനുസൃതമായി മുനിമാരിൽ കൂടി അവ എഴുതിപ്പിച്ചു. (ബ്രഹ്മാവിന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ മുനിമാർ എഴുതപ്പെട്ടു.) പക്ഷെ സ്വാർഥരായ ജനങ്ങൾ ആവേദജ്ഞാനത്തെ മാറ്റിമറിച്ച് യഥാർത്ഥ അറിവ് ലോകത്ത് നഷ്ടപ്പെടുത്തി. ആ ബ്രഹ്മജ്യോതി നിരജ്ഞൻ കുരുക്ഷേത്ര യുദ്ധകാലത്ത് - മഹാഭാരത യുദ്ധം നടക്കുമ്പോൾ - ശ്രീകൃഷ്ണ ഭഗവാനിൽ കൂടി നാലുവേദങ്ങളുടെയും സംക്ഷിപ്ത വിവരണം ശ്രീമദ് ഭഗവത്ഗീതയിൽ കൂടി ലോകത്തിന് നൽകി. എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു. - അർജ്ജുൻ ഞാനിത് ആദ്യമേ സൂര്യനോട് പറഞ്ഞിരുന്നു. സൂര്യൻ തന്റെ പുത്രനായ വൈവശ്വത് അതായത് മനുവിനോട്, മനു തന്റെ പുത്രനായ ഇക്ഷ്വാകുവിനോടും പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ഇടയ്ക്ക് വച്ച് ഇതിന്റെ യഥാർത്ഥ ജ്ഞാനം നഷ്ടമായി.

ബ്രഹ്മ/ ജ്യോതി നിരജ്ഞൻ ശ്രീവേദവ്യാസന്റെ ശരീരത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയും നാലുവേദങ്ങളും, മഹാഭാരതം, പതിനെട്ട് പുരാണങ്ങൾ, ശ്രീമദ് ഭഗവത് ഗീത, ശ്രീസുധാസാഗർ ഇവയെല്ലാം സംസ്കൃത ഭാഷയിൽ എഴുതപ്പെട്ടു. അവയാണ് ഇന്ന് നമുക്ക് ലഭ്യമായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ. ഈ എല്ലാ ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളും ശ്രേഷ്ഠമാണ്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഈ ശാസ്ത്രത്തെ കലിയുഗത്തിലെ മഹർഷികൾ വിവർത്തനങ്ങൾ നടത്തി തങ്ങളുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെ കൂടി കൂട്ടി ചേർത്തു. അവയെല്ലാം തെറ്റാണെന്ന് തെളിഞ്ഞു. അവ യഥാർത്ഥ്യവുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്നതല്ല. വ്യാസമഹർഷി 5300 വർഷങ്ങൾക്ക് മുൻപ് രണ്ടാമത് എഴുതിയതാണ്. അന്ന് ഹിന്ദു മതമോ, ക്രിസ്ത്യൻ മതമോ, മുസ്ലീ മതമോ, സിക്ക് മതമോ ഒന്നും തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരേവേദം അംഗീകരിച്ചിരുന്ന ആര്യന്മാർ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. തൊഴിലിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ജാതിനിർണ്ണയിച്ചു. അത് നാലു ജാതികൾ - ക്ഷത്രിയർ, വൈശ്യർ, ബ്രാഹ്മണർ, ശൂദ്രർ - എന്നിങ്ങനെ.

ഇതിൽ നിന്നും വ്യക്തമാണ് എല്ലാ ശാസ്ത്രങ്ങളും ഒരു വ്യക്തിയേയോ, മതത്തേയോ, അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതല്ലാ എന്ന കാര്യം. അവ മനുഷ്യ നന്മയ്ക്ക് വേണ്ടി മാത്രമാണ് . മറ്റൊരു സത്യം നമ്മുടെ പൂർവ്വികർ ഒന്നായിരുന്നു. അവരുടെ സംസ്കാരം പരസ്പരം യോജിച്ചവയായിരുന്നു. ആദ്യമായി പവിത്രശാസ്ത്ര ഗ്രന്ഥമായ ഗീതയെ പറ്റി തന്നെ വിവരിക്കാം.

പവിത്രമായ ഗീതയുടെ അറിവ് ആരാണു നൽകിയത്?

മഹാഭാരത യുദ്ധം നടക്കുന്നത് സന്ദർഭത്തിലാണ് പരിശുദ്ധമായ ഗീതാജ്ഞാനം നൽകിയത്. അർജ്ജുനൻ യുദ്ധം ചെയ്യാൻ സാധ്യമല്ലെന്ന് പറഞ്ഞു. എന്തുകൊണ്ട് യുദ്ധം ഉണ്ടായി. ഈ യുദ്ധത്തെ ധർമ്മയുദ്ധം എന്ന പേർ എന്തുകൊണ്ട് നൽകിയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ കുടുംബസമ്പത്ത് വീതം വയ്ക്കുന്ന യുദ്ധം ആയിരുന്നു. കൗരവരുടേയും പാണ്ഡവരുടേയും സ്വത്തുക്കൾ വീതം വെച്ചിരുന്നില്ല. രണ്ടുപേരുടേയും ഇടയിലുള്ള തർക്കപരിഹാരത്തിനായി മൂന്നു പ്രാവശ്യം

ശ്രീകൃഷ്ണൻ ശാന്തി ദൂതനായി മാറി. പക്ഷെ എന്തു പ്രയോജനം രണ്ടുപക്ഷക്കാരും അവരവരുടെ ശാഠ്യത്തിൽ ഉറച്ചു നിന്നു. ശ്രീകൃഷ്ണൻ യുദ്ധംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന കഷ്ട നഷ്ടങ്ങൾ വിവരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു - എത്രയെത്ര സഹോദരിമാരാണ് വിധവകളായിത്തീരുക. എത്രമാത്രം കുട്ടികൾ അന്നാഥരായിത്തീരും. യുദ്ധംകൊണ്ട് മഹാപാപം അല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ഉണ്ടാകില്ല. യുദ്ധം ഉണ്ടായാൽ യുദ്ധത്തിൽ ആരു മരിക്കും. ആർ രക്ഷപ്പെടും എന്നു പറയാൻ പറ്റില്ല. മൂന്നാമത്തെ പ്രാവശ്യം ശ്രീകൃഷ്ണൻ സന്ധിസമാധാന ചർച്ചയ്ക്ക് ശ്രമിച്ചപ്പോൾ രണ്ടു പക്ഷക്കാരും അവരവരുടെ പക്ഷത്തുള്ള രാജാക്കന്മാരുടെ വിവരണം നൽകി കൊണ്ട് വാദിച്ചു. തങ്ങളുടെ പക്ഷം ചേരാൻ ഈ രാജാക്കന്മാർ ഉണ്ടെന്ന്. എത്ര ശ്രമിച്ചിട്ടും രണ്ട് പക്ഷക്കാരും ശാഠ്യത്തിൽ തന്നെ ഉറച്ചുനിൽക്കുന്നതായി ശ്രീകൃഷ്ണൻ മനസിലായി. രണ്ടു വിഭാഗവും യുദ്ധത്തിന് തയ്യാറായി നിൽക്കുന്നു, ശ്രീകൃഷ്ണൻ ആലോചിച്ചു. പാണ്ഡവർ യുദ്ധത്തിന് തയ്യാറാകാൻ കാരണം ശ്രീകൃഷ്ണൻ തങ്ങളുടെ ഭാഗത്തായി ബന്ധുവാണ്. അതുകൊണ്ട് ഞങ്ങളുടെ ഭാഗത്തായിരിക്കും നിൽക്കുക. അതുകൊണ്ടുതന്നെ വിജയം ഞങ്ങൾക്ക് സുനിശ്ചിതമായിരിക്കും. (എന്തെന്നാൽ ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ സഹോദരി സുഭദ്രയുടെ ഭർത്താവ് അർജ്ജുനനാണ്) അതുകൊണ്ട് ശ്രീകൃഷ്ണൻ ഒരു പന്തയം അവരുടെ മുന്നിൽ വച്ചു. ഒരു ഭാഗത്ത് എന്റെ എല്ലാവിഭാഗ സൈന്യങ്ങളും മറുഭാഗത്ത് ഞാനൊറ്റക്കുമായിരിക്കും. ഞാൻ ശപഥം ചെയ്യുന്നു ഞാനൊരിക്കലും ആയുധം എടുക്കില്ല. ഇത് കേട്ട മാത്രയിൽ പാണ്ഡവരുടെ കാല്ക്കീഴിലെ മണ്ണ് ഒലിച്ചു പോയി. ഈ വിചാരത്തിൽ അഞ്ച് പാണ്ഡവരും സഭവിട്ട് ഇറങ്ങിപോയി. ഞങ്ങൾ ചിലത് ആലോചിക്കാനുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവർ സഭയ്ക്ക് പുറത്തു പോയി. അല്പം കഴിഞ്ഞ് അവർ ശ്രീകൃഷ്ണനെ സഭയ്ക്ക് പുറത്തേക്ക് ക്ഷണിച്ചു. ശ്രീകൃഷ്ണൻ സഭയ്ക്ക് പുറത്തു വന്നു. പാണ്ഡവർ ഭഗവാനോട് കേണപേക്ഷിച്ചു. അല്ലയോ ഭഗവാനേ ഞങ്ങൾക്ക് അഞ്ച് ഗ്രാമങ്ങൾ കിട്ടിയാൽ മതി. യുദ്ധം ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. ഞങ്ങളുടെ അഭിമാനം രക്ഷിക്കണം. താങ്കൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നതുപോലെ യുദ്ധം ഒഴിവാക്കാം.

പാണ്ഡവരുടെ തീരുമാനം കേട്ട് ശ്രീകൃഷ്ണൻ സന്തോഷിച്ചു. ഏതായാലും യുദ്ധം ഒഴിവാക്കാം. സഭയിൽ കൗരവരും അവരുടെ അനുയായികളും മാത്രമേയുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ശ്രീകൃഷ്ണൻ തിരിച്ചുവന്ന് ദുര്യോധനനോട് പറഞ്ഞു. ദുര്യോധനാ യുദ്ധം ഒഴിവായി. ഞാനും അതാണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾ പാണ്ഡവർക്ക് അഞ്ച് ഗ്രാമങ്ങൾ നൽകുക. അവർ യുദ്ധം ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. ദുര്യോധനൻ പറഞ്ഞു. അഞ്ചുഗ്രാമങ്ങൾ പോയിട്ട് സുചികുത്താനിടമുള്ള ഭൂമി പോലും കൊടുക്കാൻ തയ്യാറല്ല. അതല്ല അവർക്ക് വേണമെങ്കിൽ യുദ്ധം ചെയ്യാൻ തയ്യാറായി കുരുക്ഷേത്ര മൈതാനത്ത് വരട്ടെ. ഇതുകേട്ട് കോപാക്രാന്തനായ ശ്രീ കൃഷ്ണൻ പറഞ്ഞു ദുര്യോധന നീ മനുഷ്യനല്ല. ചെകുത്താനാണ്. പകുതി രാജ്യത്തിൻറെഹരായവർക്ക് അത് പോയിട്ട് നീ അഞ്ചു ഗ്രാമം പോലും കൊടുക്കുകയില്ലെന്നോ. ഞാൻ പറയുന്നത് അനുസരിക്ക്. നീ അവർക്ക് അർഹമായ അഞ്ച് ഗ്രാമം കൊടുക്കാൻ തയ്യാറാകണം. ഇത് കേട്ട് രോഷാകുലനായ ദുര്യോധനൻ സഭയിലെ സദസ്യരോട് ശ്രീകൃഷ്ണനെ പിടിച്ചു കെട്ടാൻ ആജ്ഞാപിച്ചു. യോദ്ധാ

ക്കൾ ശ്രീകൃഷ്ണനെ നാലു ചുറ്റുംവളഞ്ഞു. ശ്രീകൃഷ്ണൻ തന്റെ വിശ്വരൂപം പ്രകടമാക്കി. ഇത് കണ്ട് ഭയാക്രാന്തരായ കൗരവരും സഭാസദസരും കസേരക്കിടയിൽ ഒളിച്ചു. ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ തേജസാകുന്ന പ്രകാശ രശ്മികളാൽ എല്ലാവരുടെയും കണ്ണുകൾ അടഞ്ഞുപോയി. ശ്രീകൃഷ്ണൻ സഭയിൽ നിന്നും ഇറങ്ങിപ്പോയി.

മുകളിൽ പറഞ്ഞ വിശ്വരൂപം പ്രകടിപ്പിക്കാനുണ്ടായ തെളിവ് മഹാഭാരത ഗീതാ പ്രസ്, ഗോരഖ്പൂരിൽ നിന്നും പ്രസിദ്ധീകരിച്ച പുസ്തകം പരിശോധിയ്ക്കാം. കുറുക്ഷേത്ര മൈതാനത്ത് ഗീതാജ്ഞാനം നൽകുന്ന അവസരത്തിൽ അധ്യായം പതിനൊന്ന് ശ്ലോകം 1 അത്രയ്ക്കും വലുതായിരിക്കും. തേജസും അധികമായിരിക്കും. അതുപോലെ ശ്രീകൃഷ്ണൻ തന്റെ പൂർവ്വ ഭക്തി ശക്തിയിൽ സിദ്ധിപ്രാപിച്ച യുവാവാണ്. ആസിദ്ധിശക്തിയിലാണ് തന്റെ വിശ്വരൂപം പ്രകടമാക്കിയത്. അത് കാലന്റെ തേജോമയമായ ശരീരത്തേക്കാൾ കുറഞ്ഞതായിരുന്നു. മൂന്നാമത്തെ തെളിവ് പരിശുദ്ധമായ ഗീതാജ്ഞാനം നൽകുന്ന ഭഗവാനായ കാലൻ സഹസ്രഭുജം അതായത് ആയിരം കൈകളോട് കൂടിയതായിരുന്നു. വിഷ്ണുവിന്റെ അവതാരമായ ഭഗവാൻ നാലു കൈകൾ മാത്രമാണുള്ളത്. ഭഗവാൻ വിഷ്ണു 16 കലകൾ അറിയുന്നവനും ജ്യോതിനിരജ്ഞനനായ ഭഗവാൻ കാലൻ ഒരായിരം കലകളുടെ അറിവും ഉള്ളതാണ്. എങ്ങിനെയാണോ ഒരു ബൾബ് അറുപത് വോൾട്ടും മറ്റേത് നൂറു വോൾട്ടും ആണോ അതുപോലെ ആയിരം വോൾട്ടേജ് ബൾബിന്റെ പ്രകാശം എല്ലാ ബൾബിലും പ്രതിഫലിക്കും എങ്കിലും വ്യത്യാസം വളരെയെറെയുണ്ട്. അതുപോലെ രണ്ടു ഭഗവാന്മാരുടേയും ശക്തിക്കും വിശ്വരൂപത്തിനും വലിയ അന്തരമുണ്ട്

.....

ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ മനസിൽ പ്രവേശിച്ച കാലൻ പല ആവർത്തിപറഞ്ഞു കൊണ്ടേയിരുന്നു. അർജ്ജുനാ ഭീരുവാകാതെ യുദ്ധം ചെയ്യാൻ തയ്യാറാകൂ. ഒന്നുകിൽ യുദ്ധത്തിൽ വീരമൃത്യു വരിച്ച് സർഗ്ഗം കരസ്ഥമാക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ യുദ്ധം ജയിച്ച് രാജ്യം നേടി രാജാസുഖങ്ങൾ അനുഭവിക്കാം. അപ്പോൾ ഗുരു പറഞ്ഞു. അർജ്ജുനൻ ക്ഷത്രിയധർമ്മം ഉപേക്ഷിച്ചതിന്റെ ഫലമായി ക്ഷത്രിയത്വം നഷ്ടമായി ശൂരവീരത്വം ഇല്ലാതായി. അർജ്ജുനനെ കൊണ്ട് ക്ഷത്രിയധർമ്മം പരിപാലിപ്പിക്കുന്നതിനായി മഹാഭാരത യുദ്ധം ശ്രീകൃഷ്ണനെക്കൊണ്ട് (കാലൻ) ചെയ്യിച്ചു. ആദ്യം ഈ കഥകഴിഞ്ഞാൽ വെറുതെ കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു എന്തെന്നാൽ എനിക്ക് സ്വയം അറിവുണ്ടായിരുന്നില്ല.

ഒന്നു ചിന്തിച്ചു നോക്കാം - ഭഗവാൻ ശ്രീകൃഷ്ണൻ ക്ഷത്രിയനാണ്. കംസനെ വധിച്ച ശേഷം ശ്രീഅശ്രസൈൻ മധുരാരാജ്യ ഭരണം തന്റെ മകളുടെ മകനെ ഏല്പിച്ചു. ഒരു ദിവസം നാരദൻ ശ്രീകൃഷ്ണനോട് പറഞ്ഞു അടുത്തുള്ള ഒരു ഗൃഹയിൽ ഒരു സിദ്ധനായ രാക്ഷസരാജാവ് മുചകന്ദ് ഉറങ്ങി കിടക്കുന്നു. അയാൾ ആരുമാസം ഉറങ്ങിയും ആര് മാസം ഉണർന്നിരിക്കും. ഉണർന്നിരുന്നാൽ ആര് മാസം യുദ്ധം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കും. ഉറങ്ങുമ്പോൾ ആരെങ്കിലും ഉറക്കത്തിനു ഭംഗം വരുത്തിയാൽ അയാളുടെ കണ്ണുകളിൽ നിന്ന് അഗ്നിശരങ്ങൾ പുറപ്പെട്ട് മുൻപിൽ നിൽക്കുന്ന ആളെ കൊല്ലുന്നതായിരിക്കും.

അതുകൊണ്ട് താങ്കൾ ശ്രദ്ധിക്കണം. ഇത്രയും പറഞ്ഞിട്ട് നാരദൻ പോയി.

കുറച്ചുനാൾ കഴിഞ്ഞ് ശ്രീകൃഷ്ണൻ ചെറിയപ്രായത്തിൽ മധുരയിലെ രാജാവായതറിഞ്ഞ് കാല്യവൻ എന്ന രാജാവ് പതിനെട്ട് കോടി സൈന്യങ്ങളുമായി യുദ്ധത്തിന് പുറപ്പെട്ടു. മധുരയെ ആക്രമിച്ചു. ശത്രുസൈന്യത്തിന്റെ സംഖ്യ വളരെയധികമാണെന്ന് ശ്രീകൃഷ്ണൻ മനസിലായി. എത്ര സൈന്യങ്ങളെ മരണത്തിലേക്ക് പറഞ്ഞുവിടണം. അത് കൊണ്ട് മുചകന്ദിനെ കൊണ്ട് കാലവ്യനെ കൊല്ലാം എന്ന് വിചാരിച്ച ഭഗവാൻ കാലവ്യനെ യുദ്ധത്തിനായി വെല്ലുവിളിച്ചു. യുദ്ധം ഉപേക്ഷിച്ച് (ക്ഷത്രിയധർമ്മം മറന്ന് യുദ്ധം കൊണ്ട് ഉണ്ടാകുന്ന നാശങ്ങൾ മനസിലാക്കി) ആ ഗൃഹയിൽ പ്രവേശിച്ചു. ഉറങ്ങിക്കിടന്ന മുചകന്ദിന്റെ ശരീരത്തിൽ പീതാംബരവും മയിൽപീലിയും ഇട്ടിട്ട് ഗൃഹയ്ക്കുള്ളിൽ മറഞ്ഞിരുന്നു. പിന്നാലെ വന്ന കാലവ്യൻ ഗൃഹയ്ക്കുള്ളിൽ പ്രവേശിച്ചു. മുചകന്ദിനെ ശ്രീകൃഷ്ണനാണെന്ന് വിചാരിച്ച് മുചകന്ദിന്റെ കാല് പിടിച്ച് ചുഴറ്റിക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞു ഭീരുവായ നീന്നെ വെറുതെ വിടില്ല. വേദനകൊണ്ട് മുചകന്ദന്റെ ഉറക്കത്തിന് ഭംഗം നേരിട്ടു. കണ്ണുകളിൽ നിന്ന് അഗ്നിശരങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടു. അങ്ങിനെ കാലവ്യൻ വധിക്കപ്പെട്ടു. കാലവ്യന്റെ സൈനികരും മന്ത്രിയും കാലവ്യന്റെ ശരീരവുമായി മടങ്ങിപ്പോയി. എന്തെന്നാൽ യുദ്ധത്തിൽ രാജാവിന്റെ മരണം സൈന്യത്തിന്റെ തോൽവിലാണ്. പോകുമ്പോൾ പറയുകയുണ്ടായി. ഞങ്ങൾ പുതിയ രാജാവിനെ അവരോധിക്കും. വീണ്ടും യുദ്ധത്തിന് വരും. ശ്രീകൃഷ്ണനെ വെറുതെവിടില്ല.

ശ്രീകൃഷ്ണൻ തന്റെ മുഖ്യപ്രധാന ചീഫ് ഇബ്രിനിയറായ വിശ്വകർമ്മാവിനെ വിളിച്ച് പറഞ്ഞു മൂന്നു ഭാഗവും സമുദ്രത്താൽ ചുറ്റപ്പെട്ടതും ഒരു വശത്തു കൂടെ മാത്രം അകത്തേക്ക് കടക്കാനും കഴിയുന്നതായ ഒരു സ്ഥലം അന്വേഷിക്കണം. അവിടെ എത്രയും പെട്ടെന്ന് ഒരു ദ്വാരകപട്ടണം (ഒറ്റവാതിൽ) നിർമ്മിക്കണം. ഞാനിവിടെ നിന്ന് അവിടേക്ക് പോകുന്നതാണ്. ഇവിടെയുള്ള വിഡ്ഢികൾ എന്നെ സമാധാനത്തോടെ ജീവിക്കാൻ അനുവദിക്കില്ല. ഇതിൽ നിന്നും വ്യക്തമാകുന്നത് ശ്രീകൃഷ്ണൻ ബുദ്ധിമാനും യുദ്ധവിപ ക്ഷുയുമായിരുന്നു എന്നാണ്. തന്റെ ക്ഷത്രിയത്വത്തിനെ പന്തയും വച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം യുദ്ധത്തെ ഒഴിവാക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. അങ്ങിനെയുള്ളതായ ശ്രീകൃഷ്ണൻ തന്റെ ബന്ധുവും പ്രിയപ്പെട്ട കുട്ടുകാരനുമായ അർജ്ജുനനോട് യുദ്ധം ചെയ്യാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുമോ സ്വയം യുദ്ധം ചെയ്യാത്ത ഒരാൾ മറ്റൊരാളെ യുദ്ധത്തിന് പ്രേരിപ്പിക്കുകയോ അത് ഒരിക്കലും ഇല്ല. ഭഗവാൻ ശ്രീകൃഷ്ണൻ വിഷ്ണുവിന്റെ അവതാരമാണ്.

ഒരിക്കൽ ശ്രീഭൃഗുമഹർഷി വിശ്രമിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന വിഷ്ണു -വിന്റെ നെഞ്ചത്ത് ചവിട്ടി മുറിവേല്പിച്ചു. ഉണർന്നെണീറ്റ് ഭഗവാൻ ഭൃഗുമഹർഷിയുടെ പാദങ്ങൾ തലോടി കൊണ്ട് ചോദിച്ചു. താങ്കളുടെ കോമളമായ പാദങ്ങൾക്ക് മുറിവേറ്റോ എന്റെ മാറിടം കടുപ്പമുള്ള കല്ലുപോലെയാണ്. അഥവാ വിഷ്ണു യുദ്ധപ്രിയനായിരുന്നെങ്കിൽ സുദർശനചക്രം ഉപയോഗിച്ച് ഭൃഗുമഹർഷിയെ വധിക്കാമായിരുന്നു. വാസ്തവം ഇതാണ്. ഇരുപത്തി ഒന്ന് ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളുടെയും

അധിപൻ ഭഗവാൻ കാലനാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതിജ്ഞ ഇതാണ് ഞാൻ ആരുടെയും അടുത്ത് മനുഷ്യരൂപത്തിൽ വരില്ല. ആ കാലഭഗവാൻ സൂക്ഷ്മശരീരധാരിയായി പ്രേതരൂപത്തിൽ ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ ശരീരത്തിൽ പ്രവേശിച്ച് ഗീതാജ്ഞാനത്തിന്റെ ശരിയായ അർത്ഥം(വേദത്തിന്റെ സാരാംശം) പറഞ്ഞു. യുദ്ധം ചെയ്യാനായി നിർബന്ധമായും തറപ്പിച്ച് പറഞ്ഞു. കാലഭഗവാൻ(ബ്രഹ്മ) ആരാണ്. ഇത് അറിയാൻ ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ സ്രഷ്ടിരചന എന്ന ഭാഗം വായിക്കുക. (പേജ് 23 മുതൽ 68 വരെ)

മഹാഭാരതയുദ്ധം അവസാനിക്കുന്നതുവരെ ജ്യോതിനിരജ്ഞനായ കാലഭഗവാൻ (കാല- ബ്രഹ്മ- ക്ഷരപുരുഷൻ) ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ ശരീരം വിട്ടുപോയില്ല. യുധിഷ്ഠിരനെ കൊണ്ട് കള്ളം പറയിപ്പിച്ചു. അതായത് അശ്വത്ഥാമ മരിച്ചു എന്ന്. ഭീമന്റെ മകൻ ഘടോത്കചന്റെ പുത്രനായ ബബ്രുദാന്റെ തല കൊയ്തു. രഥത്തിന്റെ ചക്രം ആയുധമാക്കി ഇതൊക്കെ കാലഭഗവാന്റെ ചെയ്തികളാണ്. ഭഗവാൻ ശ്രീകൃഷ്ണന്റെയല്ല. മഹാഭാരതയുദ്ധം അവസാനിച്ചതോടെ കാലഭഗവാൻ ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ ശരീരം വിട്ടു പോയി. ശ്രീകൃഷ്ണൻ യുധിഷ്ഠിരനെ ഇന്ദ്രപ്രസ്ഥം (ദില്ലി) രാജധാനിയാക്കി രാജ്യം ഭരിക്കാനുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തിട്ട് ദ്വാരികയിലേക്ക് മടങ്ങിപോയി. അപ്പോൾ അർജ്ജുനനും മറ്റും ഭഗവാൻ ശ്രീകൃഷ്ണനോട് പ്രാർത്ഥിച്ച് താങ്കൾ ഞങ്ങളുടെ ഗുരുവാണ്. അതുകൊണ്ട് സത്സംഘം നടത്തി വഴികാട്ടിയിട്ടു പോകണം. ആ മാർഗ്ഗം ഞങ്ങൾ പിൻതുടരാം.

ഈ പ്രാർത്ഥന അംഗീകരിച്ച് ശ്രീകൃഷ്ണഭഗവാൻ സന്തംസംഗത്തിനുള്ള തീയതിയും സ്ഥലവും നിശ്ചയിച്ചു. ആദിവസം അർജ്ജുനൻ വീണ്ടും ശ്രീകൃഷ്ണനോട് പവിത്രമായ ഗീതാജ്ഞാനം ഒരാവർത്തികൂടി പറയാൻ അപേക്ഷിച്ചു. കാരണം ബുദ്ധിദോഷം കൊണ്ട് ഞാനെല്ലാം മറന്നുപോയി. അപ്പോൾ ശ്രീകൃഷ്ണൻ പറഞ്ഞു അല്ലയോ അർജ്ജുനാ നീ തീർച്ചയായും അശ്രദ്ധനാണ്. നിന്റെ ബുദ്ധി ശരിയല്ല. ഇങ്ങിനെയുള്ള പവിത്രമായ അറിവ് നീ എന്തുകൊണ്ട് മറന്നു. എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു ഞാനിനി മുഴുവൻ ഗീതാജ്ഞാനം പറയില്ല. കാരണം ഞാനിപ്പോൾ എല്ലാ മറന്നുപോയി. ആസമയത്ത് ഞാൻ യോഗയുക്തനായി ഉപദേശിച്ചതായിരുന്നു. ഇവിടെനാം ആലോചിക്കേണ്ട വിഷയം ഇതാണ് . യുദ്ധസന്നിധിയിൽ ഭഗവാൻ ശ്രീകൃഷ്ണൻ യോഗ യുക്തനായിരുന്നു. ശാന്തിയും സമാധാനവുമായ സമയത്ത് അത് സാധ്യമായിരുന്നില്ല. ആ ഗീതാജ്ഞാനം വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം വ്യാസമഹർഷി ലിപിബന്ധമാക്കി. അതായത് എഴുതിവെച്ചു. അന്ന് കാലഭഗവാൻ (കാല-ജ്യോതിനിരജ്ഞൻ) വ്യാസമഹർഷിയുടെ ശരീരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനെ കൊണ്ട് എഴുതിയുണ്ടാക്കിപ്പിച്ചു. ആ അറിവാണ് ഇന്ന് നമുക്ക് കിട്ടിയിട്ടുള്ളത്.

തെളിവിനായി സംക്ഷിപ്ത മഹാഭാരതം പേജ് നമ്പർ 667 - പഴയ പേജ് 1531 -ൽ

“ന ശക്യാം തൻമയാ ഭൂയസ്ഥഥാ വക്തുമശേഷത .
പരം ഹി ബ്രഹ്മ കഥിതം യോഗയുക്തേന തൻമയാ

(മഹാഭാരത, ആശ്രവ 1612-13) ഭഗവാൻ പറഞ്ഞു - അതെല്ലാം അതേ രൂപത്തിൽ അതുപോലെ ആവർത്തിക്കാൻ ഇപ്പോൾ എനിക്ക് കഴിയില്ല.

ആസമയത്ത് ഞാൻ യോഗയുക്തനായി പരമാത്മതത്വത്തെ വർണ്ണിക്കുകയായിരുന്നു.

സംക്ഷിപ്ത മഹാഭാരതം രണ്ടാം ഭാഗത്തിലെ 1531 (ശ്രീകൃഷ്ണനോട് അർജ്ജുനനെ കൊണ്ട് ഗീതയെ പറ്റി ചോദിക്കുന്നത് സിദ്ധമഹർഷി വൈശമ്പായനും കാശ്യപാകാ മഹർഷിയും തമ്മിലുള്ള സംഭാഷണം.)

പാണ്ഡുപുത്രനായ അർജ്ജുനൻ ശ്രീകൃഷ്ണനോടൊപ്പം വളരെ സന്തോഷത്തോടെ വസിക്കുകയായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം അദ്ദേഹം ആ മനോഹരമായ സഭയേനോക്കുകൊണ്ട് ഭഗവാനോട് പറഞ്ഞു - ദേവകീനന്ദനാ ..യുദ്ധം കൂടിയേ തീരു എന്ന അവസരം വന്നപ്പോൾ എനിക്ക് താങ്കളുടെ മാഹാത്മ്യകമായ ഈശ്വരീയ ദർശനമുണ്ടായി. എന്നാൽ അല്ലയോ കേശവാ. താങ്കൾ സ്നേഹത്തോടെ ആദ്യം പറഞ്ഞ് തന്ന ആ ഉപദേശങ്ങളെല്ലാം ഇപ്പോൾ ബുദ്ധിദോഷം കൊണ്ട് ഞാൻ മറന്നുപോയി. അവ വീണ്ടും ഒരിക്കൽ കൂടി കേൾക്കാൻ എന്റെ മനസ് ഉത്കണ്ഠാകുലമാകുന്നു.താങ്കൾ എത്രയും പെട്ടെന്ന് ദ്വാരകയിലേക്ക് തിരിച്ചുപോകാനുള്ള തയ്യാറെടുപ്പിലും ആണല്ലോ. ആയതിനാൽ പോകുന്നതിന് മുൻപ് ആ വിഷയത്തെപറ്റി എല്ലാ ഒരിക്കൽ കൂടി എന്നോട് പറഞ്ഞു തന്നാലും.

വൈശമ്പായൻ പറഞ്ഞു - അർജ്ജുനാ ആസമയത്ത് ഞാൻ നിനക്ക് വളരെയധികം അത്യന്തകമായ രഹസ്യവിഷയത്തെ പറ്റിയാണ് പറഞ്ഞുതന്നത്. എന്റെ യഥാർത്ഥ ഭൂതസ്വരൂപത്തെയാണ് ഞാൻ കാണിച്ചുതന്നത്. (ശുക്ല-കൃഷ്ണഗതികാ നിരൂപണം ചെയ്തുകൊണ്ട്) നിത്യമായ ലോകത്തെ കുറിച്ചാണ് പരിചയപ്പെടുത്തിയത്. എന്നാൽ ബുദ്ധിമോശം കൊണ്ട് നീ ആ ഉപദേശങ്ങളെല്ലാം ഓർമ്മയിൽ സൂക്ഷിക്കാതെ മറന്നുകളഞ്ഞു. അതറിഞ്ഞപ്പോൾ എനിക്ക് അതിയായ ദുഃഖം ഉണ്ട്. ആ സമയത്ത് പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ അതുപോലെ ഇപ്പോൾ ഓർമ്മിക്കാൻ കഴിയില്ല. പാണ്ഡുനന്ദനാ. തീർച്ചയായും നീ അശ്രദ്ധയുള്ളവനാണ്. എനിക്കാണെങ്കിൽ വീണ്ടും അത് ആവർത്തിക്കാൻ കഴിയില്ല. ആസമയത്ത് യോഗയുക്തനായിട്ട് പരമാത്മാവിന്റെ തത്വങ്ങൾ വർണ്ണിക്കുകയായിരുന്നു. (കൂടുതലായി അറിയണമെങ്കിൽ സംക്ഷിപ്ത മഹാഭാരതം രണ്ടാംഭാഗം നോക്കുക.)

ആലോചിക്കേണ്ട കാര്യം -മുകളിൽ പറഞ്ഞ മഹാഭാരതത്തിലെ ലേഖനവും, വിഷ്ണുപുരാണലേഖനവും ശ്രീമദ് ഭഗവത് ഗീതയിലെ ലേഖനവും പറയുന്നത് ഭഗവാൻ ശ്രീകൃഷ്ണൻ ഭഗവത് ഗീതാ ജ്ഞാനം നൽകിയില്ലാ എന്നതാണ്. ഇത് കാലരൂപിയായ (ബ്രഹ്മ ജ്യോതിനിരജ്ഞൻ) അതായത് മഹാവിഷ്ണു (കാലൻ) പ്രേതരൂപത്തിൽ ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ ശരീരത്തിൽ പ്രവേശിച്ച് ഗീതോപദേശം നൽകി എന്നാണ്.

മറ്റു തെളിവുകൾ (1) ശ്രീവിഷ്ണുപുരാണം. ഗീതാപ്രസ് ഗോരഖ്പൂരിൽ നിന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്) ചതുർഥ അംശം (നാലാം ഭാഗം) അധ്യായം രണ്ട് ശ്ലോകം 26 ൽ പേജ് 233-ൽ മഹാവിഷ്ണു (അതായത് കാലരൂപിയായ (ബ്രഹ്മ) ദേവന്മാരും രാക്ഷസന്മാരുമായുള്ള യുദ്ധസമയത്ത് ദേവന്മാരുടെ പ്രർത്ഥനയുടെ ഫലമായി അവരോട് പറഞ്ഞു ഞാൻ രാജ്യേഷിയായ ശശ്യാദിന്റെ പുത്രൻ പുരൻജയന്റെ ശരീരത്തിൽ അംശരൂപത്തിൽ (അതായത് കുറച്ച് സമയത്തേക്ക്)പ്രവേശിച്ച് രാക്ഷസന്മാരെ നശിപ്പിക്കും.

(2) ശ്രീകൃഷ്ണപുരാണം (ഗീതാപ്രസ് ഗോരഖ്പൂരിൽ നിന്നും പ്രസി

ലീകരിച്ചത്) ചതുർഥ അംശം, അധ്യായം മൂന്ന് ശ്ലോകം 6- ൽ പേജ് 242 - ൽ മഹാവിഷ്ണു, ഗന്ധർവ്വന്മാരും നാഗന്മാരും തമ്മിലുള്ള യുദ്ധത്തിൽ നാഗപക്ഷം ചേർന്നു കൊണ്ട് പറഞ്ഞു - “ഞാൻ (മഹാവിഷ്ണു)- അതായത് കാലരുപിയായ ബ്രഹ്മ) മാൻദന്ത്യയുടെ പുത്രൻ പുരുകുന്ദുവിന്റെ ശരീരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചുകൊണ്ട് ദുഷ്ടഗന്ധർവ്വന്മാരെ മുഴുവൻ നശിപ്പിക്കുകയും.

മറ്റു തെളിവുകൾ - കുറച്ചു ദിവസങ്ങൾക്ക് ശേഷം യുധിഷ്ഠിരൻ ഭയങ്കരമായ സ്വപ്നദർശനമുണ്ടായി. അദ്ദേഹം ശ്രീകൃഷ്ണനോട് അതിന്റെ കാരണവും പരിഹാര മാർഗ്ഗവും ആരാഞ്ഞു. ശ്രീകൃഷ്ണൻ പറഞ്ഞു. യുദ്ധത്തിൽ എത്രപേരൊയാണ് കൊന്നത്. ആ നരഹത്യയുടെ പാപം താങ്കളെ അലട്ടുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് പരിഹാരമായി യാഗം നടത്തൂ. ശ്രീകൃഷ്ണൻ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞത് കേട്ട് യുധിഷ്ഠിരൻ അതിയായ ദുഃഖമുണ്ടായി. അദ്ദേഹം സ്വയം ആലോചിച്ചു. പരിശുദ്ധമായ ഗീതോപദേശം നൽകിയ സമയത്ത് ശ്രീകൃഷ്ണൻ പറഞ്ഞത് ആർജ്ജുനാ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നത് കൊണ്ട് നിനക്കൊരു പാപവും ലഭിക്കില്ല. നീ യുദ്ധം ചെയ്യൂ. ഗീതാ (അധ്യായം 2 ശ്ലോകം 37.38) അഥവാ യുദ്ധത്തിൽ കൊല്ലപ്പെട്ടാൽ സ്വർഗ്ഗം ലഭിക്കും. അതല്ല വിജയിച്ചാൽ ഭൂപതിയായി രാജസുഖം അനുഭവിയ്ക്കാം. അർജ്ജുനൻ ആലോചിച്ചു. ദുഃഖനിവാരണത്തിനായി ശ്രീകൃഷ്ണൻ പറഞ്ഞതുപോലെ അനുസരിച്ചാൽ കോടിക്കണക്കിന് രൂപചിലവാക്കണം. അതുകൊണ്ട് മുത്തസഹോദരനായ യുധിഷ്ഠിരന്റെ ദുഃഖശമനം ഉണ്ടാകും. എന്നാൽ ഞാൻ ശ്രീകൃഷ്ണനോട് തർക്കിക്കും എന്തെന്നാൽ ഗീതോപദേശം നൽകിയ സമയത്ത് പാപം കിട്ടില്ല എന്നാണല്ലോ പറഞ്ഞത്. ഇപ്പോൾ അതിന് വിപരീതമായി പറയുന്നോ? അതുകൊണ്ട് കോടിക്കണക്കിനുള്ള രൂപചിലവഴിച്ച് യാഗം നടത്തി എന്റെ ദുഃഖം ഇല്ലാതാക്കാൻ വേണ്ടി ജേഷ്ഠസഹോദരൻ ദുഃഖിക്കേണ്ടെന്ന് കരുതി മൗനമാണ് ഉചിതമെന്ന് വിചാരിച്ച് ഞാൻ മിണ്ടാതിരുന്നതാണ്. താങ്കൾ എന്തുപറയുന്നുവോ അതുപോലെ ചെയ്യാം. ശ്രീകൃഷ്ണൻ യാഗം ചെയ്യാനുള്ള ദിവസം നിശ്ചയിച്ചു. ആ യാഗം ശ്രീസുദർശൻ സുപാചിന്റെ ക്ഷേണത്തോടെ സഫലീകൃതമായി.

കുറേ ദിവസങ്ങൾക്ക് ശേഷം ദുർവ്വാസാവ് മഹർഷിയുടെ ശാപത്താൽ യാദവവംശം നശിക്കാൻ തുടങ്ങി. ശ്രീകൃഷ്ണഗേവാന്റെ ഉള്ളം കാലിൽ വേട്ടക്കാരൻ എയ്ത് വിഷശരം ഏറ്റു (ത്രേതായുഗത്തിലെ സുഗ്രീവന്റെ ജേഷ്ഠനായ ബാലിയുടെ ആത്മാവാണ് വേട്ടക്കാരനായി വന്നത്) വിവരം അറിഞ്ഞ് പഞ്ചപാണ്ഡവർ സംഭവസ്ഥലത്ത് എത്തിയപ്പോൾ ശ്രീകൃഷ്ണൻ പറഞ്ഞു നിങ്ങൾ എന്റെ ശിഷ്യരും ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ധർമ്മിക ഗുരുവുമാണ്. അതുകൊണ്ട് എന്റെ അന്തിമമായ ആജ്ഞകേൾക്കണം. ഒന്ന് അർജ്ജുനൻ ദ്വാരകയിലെ എല്ലാ സ്ത്രീകളെയും ഇന്ദ്രപ്രസ്ഥത്തിൽ (ദില്ലിയിൽ) കൊണ്ടുവരണം. എന്തെന്നാൽ ഇവിടെ പുരുഷന്മാർ ആരും തന്നെ അവശേഷിച്ചിട്ടില്ല. മറ്റൊന്ന് നിങ്ങൾ പഞ്ചപാണ്ഡവർ രാജ്യം ഉപേക്ഷിച്ച് ഹിമാലയത്തിൽ തപസനുഷ്ഠിച്ച് ശരീരത്യാഗം ചെയ്യണം. കാരണം മഹാഭാരത യുദ്ധത്തിൽ നിങ്ങൾ നടത്തിയ നരഹത്യ പാപമായി നിങ്ങളുടെ തലയിൽ തന്നെ ഉണ്ട്. അർജ്ജുനൻ ഇതുകേട്ട് ആത്മനിയന്ത്രണം വെടിഞ്ഞ് ശ്രീകൃഷ്ണനോട്

ചോദിച്ചു. അല്ലയോ ഭഗവാനേ താങ്കളേ ഈ അവസ്ഥയിൽ വിട്ടിട്ട് ഞാൻ മറ്റൊന്നും ചെയ്തില്ല. എന്റെ സംശയങ്ങൾ ദുരീകരിച്ചില്ലെങ്കിൽ എനിക്ക് സുഖമായി മരിക്കാൻ കഴിയില്ല. ജീവിതകാലം മുഴുവൻ കരഞ്ഞ് കഴിയേണ്ടി വരും. ഇത് കേട്ടിട്ട് ഭഗവാൻ ശ്രീകൃഷ്ണൻ പറഞ്ഞു - അർജ്ജുനാ എന്റെ അവസാന നിമിഷങ്ങൾ അടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്തെങ്കിലും ചോദിയ്ക്കണമെങ്കിൽ എത്രയും പെട്ടെന്ന് ചോദിക്കൂ. അർജ്ജുനൻ കണ്ണുനീർ തുടച്ചുകൊണ്ട് ചോദിച്ചു തെറ്റാണെങ്കിൽ ക്ഷമിക്കണം. ഞാൻ യുദ്ധം ചെയ്തില്ലായെന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ ഗീതോപദേശം നൽകി കൊണ്ട് പറഞ്ഞു. അർജ്ജുനാ നിന്റെ രണ്ടു കൈകളിലും ലസ്തു ഉണ്ട്. യുദ്ധത്തിൽ കൊല്ലപ്പെട്ടാൽ സ്വർഗ്ഗരാജ്യം ലഭിക്കും. വിജയിച്ചാൽ രാജ്യഭരണം ലഭിക്കും. നിനക്ക് ഒരു പാപവും വരില്ല. ഞങ്ങൾ താങ്കളുടെ സംരക്ഷണയിൽ ആണ് യുദ്ധം ചെയ്തത്. താങ്കൾ പറഞ്ഞിട്ടാണ് യുദ്ധം ചെയ്തത്. (തെളിവ് ഗീത അധ്യായം 2 ശ്ലോകം 37-38) അല്ലയോ ഭഗവാനേ! ഇപ്പോൾ രണ്ടുകൈകളിലും ലസ്തു ഇല്ല. യുദ്ധത്തിൽ വീരമൃത്യു ലഭിച്ചിട്ടില്ല. രാജ്യം കിട്ടി. കിട്ടിയരാജ്യം ഉപേക്ഷിക്കാൻ താങ്കൾ പറയുന്നു. പിന്നെങ്ങിനെ രാജസുഖം അനുഭവിക്കും. ഇപ്രകാരം വഞ്ചനാപരമായ പെരുമാറ്റം സ്വാർത്ഥതയല്ലേ. താങ്ങളുടെ? ഇത് കേട്ട് യുധിഷ്ഠിരൻ പറഞ്ഞു. അർജ്ജുനാ ഭഗവാൻ അവസാന ശ്വാസം എടുക്കുന്ന ഈ സമയത്ത് നിന്റെ സംസ്കാരമില്ലാത്ത പെരുമാറ്റം ശരിയല്ല. കൃഷ്ണൻ പറഞ്ഞു അർജ്ജുനാ ഇന്ന് എന്റെ അവസാന ദിവസമാണ്. നീ എനിക്ക് പ്രിയപ്പെട്ടവനാണ്. ഞാൻ ഒരു സത്യം പറയാം. ഏതോ ദുഷ്ടശക്തി എന്നെ കൊണ്ട് ഒരു യന്ത്രത്തെപ്പോലെ ചലിപ്പിക്കുന്നു. എനിക്ക് ഒന്നും അറിയില്ല. ഗീതോപദേശത്തിൽ ഞാൻ പറയുന്നത് നിന്റെ നന്മയ്ക്കാണ്. ഇത്രയും പറഞ്ഞ് അശ്രുപൂർണ്ണമായ കണ്ണുകൾ അടച്ച് ശ്രീകൃഷ്ണൻ പ്രാണത്യാഗം ചെയ്തു. ഇതിൽ നിന്നും വ്യക്തമാണ് ഗീതോപദേശം നൽകിയത്. ഇരുപത്തിയൊന്ന് ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളുടെയും യജമാനനായ ജ്യോതിനിരജ്ഞൻ കാലനാണ്. കാലൻ (ബ്രഹ്മ) ആര്? ഇത് മനസിലാക്കാൻ ഈ പുസ്തകത്തിലെ പേജ് 23 മുതൽ 68 വരെയുള്ള ഭാഗം വായിക്കുക.

ശ്രീകൃഷ്ണനുടെപ്പോലെ എല്ലാ യാദവന്മാരുടെയും സംസ്കാര ചടങ്ങുകൾ അർജ്ജുനനെ ഏല്പിച്ചിട്ട് ബാക്കി നാലു പാണ്ഡവരും ഇന്ദ്രപ്രസ്ഥത്തിലേക്ക് പോയി. അർജ്ജുനൻ യാദവരെ സംസ്കരിച്ച ശേഷം ദ്വാരികയിലേക്ക് പോയി. അവിടെ നിന്നും എല്ലാ സ്ത്രീകളെയും കൊണ്ടുപോകുന്നതിന് വേണ്ടി സ്ത്രീകളെ കൂട്ടി പോകുമ്പോൾ കാട്ടുജാതിക്കാർ ഗോപികമാരെ കൊള്ളയടിച്ചു. അർജ്ജുനനെ തല്ലി. അർജ്ജുനന്റെ കൈവശം ഗാണ്ട്ധീവ ധനുഷ് ഉണ്ടായിരുന്നു. കുറുകേഴത്രയുദ്ധത്തിൽ ആയിരങ്ങളെ കൊന്ന വില്ല് അത് പക്ഷേ പ്രവർത്തിച്ചില്ല. അപ്പോൾ അർജ്ജുനൻ മനസിലായി വാസ്തവത്തിൽ ശ്രീകൃഷ്ണൻ കള്ളനും കപടനുമാണ്. യുദ്ധത്തിൽ പാപം ചെയ്യാനായി എനിക്ക് ശക്തിപകർന്ന് തന്നു. ഒരൊറ്റ അമ്പ് കൊണ്ട് ആയിരങ്ങളെ കൊന്ന് വീഴ്ത്തി. ഇന്ന് എനിൽ നിന്ന് ആ ശക്തി തട്ടിയെടുത്തു. അതുകൊണ്ടല്ലേ ഇന്ന് മറ്റുള്ളവർ എന്നെ തല്ലുന്നത്. ഈ വിഷയത്തെ കുറിച്ച് പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മ കബീർസാഹിബ് പറയുന്നത് നോക്കാം - ശ്രീകൃഷ്ണൻ കള്ളനോ, കപടസ്വാഭാവിയോ അല്ല. ഇതെല്ലാം കാലജ്യോതി നിര

ജ്ഞൻ ചെയ്യിക്കുന്നതാണ്. എപ്പോഴാണോ ഈ അറിവ് കബീർ പരമേശ്വരൻ (സത്പുരുഷ)ജിയിൽ നിന്നും മഹർഷിമാർ യഥാർത്ഥ വിവരം മനസിലാക്കിയില്ലല്ലോ അന്നു വരെ കഷ്ടംതന്നെ.

പൂർണ്ണമായ വിവരങ്ങളാണ് നമ്മുടെ മുന്നിൽ ഉണ്ടായിരുന്നത്. യഥാർത്ഥ ജ്ഞാനം തത്വാടിസ്ഥാനത്തിൽ നിന്നുതന്നെ അറിയണം. ആരാണ് കാലൻ? ഇത് മനസിലാക്കുന്നതിന് വേണ്ടി ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ (23 തുടങ്ങി 68 വരെ)സ്രഷ്ടിരചന വായിയ്ക്കണം. ചിന്തനീയമായ വിഷയം - മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ചതിൽ നിന്നും തെളിയുന്നത് ശ്രീമദ്ഭഗവത് ഗീതോപദേശത്തിൽ നൽകിയത് ശ്രീകൃഷ്ണനായിരുന്നു. ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ ശീരത്തിൽ പ്രേതരൂപമായി പ്രവേശിച്ച ബ്രഹ്മ (കാലജ്യോതിനിരൂജ്ഞൻ) ആയിരുന്നു.

“ശ്രീമദ് ഭഗവത് ഗീതാസാരം”

പരമേശ്വരനെതിരക്കി (അന്വേഷിച്ച്) ആത്മാവ് യുഗങ്ങളോളം അലഞ്ഞു. ദാഹിക്കുന്നവൻ വെള്ളം തേടി അലയുന്നതുപോലെ. ജീവാത്മവും പരമാത്മാവും തമ്മിലുള്ള പരസ്പരം ബന്ധം വേർപെടുമ്പോൾ വളരെയധികം ദുഃഖമനുഭവിക്കേണ്ടി വരും. ആ സുഖ പൂർണ്ണമായ പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മിന്റെ (സത്പുരുഷ) ലോകം സത് ലോകമായിരുന്നു. ആ സുഖം കാല(ബ്രഹ്മ) ലോകത്തിലുണ്ടായിരുന്നില്ല. കോടിപതികളോ, രാജാക്കന്മാരോ, സുരപതിയോ (ദേവേന്ദ്രനോ) ബ്രഹ്മാവ്, വിഷ്ണു, ശിവ മൂന്നു ലോകത്തിന്റെയും അധിപൻ ആരായാലും അവർക്കും ജനനവും മരണവും സുനിശ്ചിതമാണ്. ജന്മവും മരണവും കർമ്മഫലമനുസരിച്ച് അനുഭവിക്കുകതന്നെ വേണം. തെളിവ് (ഗീത അദ്ധ്യായം 2 ശ്ലോകം 12, അദ്ധ്യായം 4 ശ്ലോകം 5) അതുകൊണ്ട് പവിത്രമായ ഗീതോപദേഷ്ടാവായ കാല ഭഗവാൻ അദ്ധ്യായം 15, ശ്ലോകം ഒന്നുമുതൽ 4, അദ്ധ്യായം പതിനെട്ട് ശ്ലോകം 62-ൽ പറയുന്നു. അർജ്ജുനൻ സർവ്വഭാവപൂർണ്ണമായി ആ പരമേശ്വരിൽ സമർപ്പിക്കും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃപയാൽ പരമമായ ശാന്തി സത്ലോകപ്രാപ്തനാകും. ആപരമേശ്വരിന്റെ തത്വജ്ഞാനവും ഭക്തിമാർഗ്ഗവും ഞാൻ (ഗീതോപദേഷ്ടാവ്) അറിയുന്നില്ല. ആതത്വജ്ഞാനത്തെ തത്വദർശികളായ മഹർഷിമാരുടെ അടുക്കൽ പോയി ദണ്ഡനമസ്കാരം നടത്തി വിനയഭാവത്തോടെ ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കും. അപ്പോൾ ആതത്വജ്ഞാനിയായ മഹർഷി പരമേശ്വരിനെകുറിച്ച് പറഞ്ഞു തരും. പിന്നീട് അവരുടെ ഉപദേശപ്രകാരം ഭക്തി മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുക. (ഗീതാ അദ്ധ്യായം 4 ശ്ലോകം 34)

തത്വജ്ഞാനിയായ മഹർഷിയെ പരിചയപ്പെടുത്തൽ ഗീത അദ്ധ്യായം 15, ശ്ലോകം 1-ൽ പറയുന്നു. ഈ ലോകം തല കീഴായി നിൽക്കുന്ന ഒരു വൃക്ഷത്തെ പോലെയാണ്. അതിന്റെ വേരുകൾ മുകളിലും ശാഖകൾ താഴെയുമാണ്. ആരാണോ ലോകമാകുന്ന ഈ വൃക്ഷത്തെപ്പറ്റി അറിയുന്നുവോ അദ്ദേഹമാണ് തത്വജ്ഞാനിയായ മഹർഷി. ഗീത അദ്ധ്യായം 15 ശ്ലോകം 2 മുതൽ 4 വരെ പറയുന്നത് നോക്കൂ. ലോകമാകുന്ന ആ വൃക്ഷത്തിന് മൂന്ന് ഗുണങ്ങളുണ്ട്. (രജോഗുണം -ബ്രഹ്മാ, സത്ഗുണ-വിഷ്ണു, തമോഗുണ- ശിവ) ഈ മൂന്ന് ഗുണങ്ങളാണ് (അതിന്റെ ശിഖരങ്ങൾ (ശാഖകൾ) മൂന്നുലോകങ്ങൾ (സ്വർഗ്ഗം, പാതാളം,ഭൂമി) മുകളിലും താഴെയുമായിട്ടാണ്. ലോകമാകുന്ന തലകീഴെയായി നിൽക്കുന്ന വൃക്ഷത്തെ കുറിച്ച്, സൃഷ്ടിയെ കുറിച്ച് ഗീതോപ

ദേശത്തിൽ പറയാൻ കഴിയില്ല. ഗീതോപദേശം നൽകിയ സമയത്ത് അറിവ് പൂർണ്ണമായിരുന്നില്ല. അതിനായി ഗീതാ അധ്യായം 4 ശ്ലോകം 34 - ൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. പൂർണ്ണമായ അറിവ് ലഭിക്കുന്നതിനായി തത്വജ്ഞാനിയായ മഹർഷിയുടെ അടുക്കൽ പോകണം, അവർ അതിന്റെ പൂർണ്ണമായ അർത്ഥം പറഞ്ഞു തരും. എനിക്ക് പൂർണ്ണമായ അറിവില്ല. ഗീത അധ്യായം 15, ശ്ലോകം 4-ൽ പറയുന്നു തത്വദർശിയായ മഹർഷിയെ കണ്ടെത്തിയതിന് ശേഷം ആപരമപദ് പരമേശ്വർ (ഗീത അധ്യായം 18 ശ്ലോകം 62) നേ അന്വേഷിക്കേണ്ടതാണ്. അവിടേക്ക് പുറപ്പെടുന്ന സാധക്(ഭക്തൻ) മടങ്ങിവരാറില്ല. അതായത് പൂർണ്ണമായ മോക്ഷ പ്രാപ്തി ലഭിക്കുന്നു. പൂർണ്ണപരമാത്മാവിൽ നിന്നും തലകീഴായി നിൽക്കുന്ന വൃക്ഷത്തെ കുറിച്ച് പൂർണ്ണമായ വിവരം ലഭിക്കുന്നതാണ്. അതായത് ഏതൊരു പരമാത്മാവാനോ ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തെ സൃഷ്ടിച്ചുവോ അഥവാ ഞാൻ (കാലൻ) ഗീതോപദേഷ്ടാവ്, ആദിപുരുഷനായ പരമേശ്വരർ അതായത് പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിനെ ശരണം പ്രാപിക്കുന്നു. ആ ആദിപുരുഷനെ ഭജിക്കുന്നതുകൊണ്ട് പൂർണ്ണ മോക്ഷപ്രാപ്തി കിട്ടുന്നു.

തത്വദർശിയായ സന്യാസി മുകളിൽ വിവരിച്ച് വൃക്ഷത്തെകുറിച്ച് - വേർ മുകളിൽ ശാഖകൾ താഴെ മൂന്നുഗുണങ്ങളോട് കൂടിയ (രജോഗുണം, സത്ഗുണം, തമോഗുണം) ശിഖരങ്ങൾ തടി എന്നിവയുടെ പരിപൂർണ്ണമായ അറിവുള്ള ജ്ഞാനിയായ വ്യക്തി. (തലകീഴായിട്ടുള്ള വൃക്ഷത്തിന്റെ ചിത്രം നോക്കുക.

തന്റെ സൃഷ്ടിയുടെ പൂർണ്ണ ജ്ഞാനം (തത്വജ്ഞാനം) പൂർണ്ണ പരമാത്മാ (കബീർ പരമേശ്വർ) തത്വദർശിസന്യാസിയുടെ അവതാരികയിൽ (കവിഗീർഭി) കബീർ വാണിയിൽ കൂടി പറയുന്നു. (തെളിവ് ഗ്രന്ഥം മണ്ഡൽ 9 സൂക്ത 96, മന്ത്രം 16, മുതൽ 20 വരെ. അതായത് ഗ്രന്ഥം മണ്ഡൽ 10 സൂക്തം 90 മന്ത്രം ഒന്നു മുതൽ 5 വരെയും അഥർവ്വവേദം കാൺഡ 4 അനുവാക മന്ത്രം 1 മുതൽ 7 വരെ)

“കബീർ അക്ഷര പുരുഷ ഏക് പേഡ് ഹൈ, ജ്യോതി നിരജ്ഞന്ജ പാകീ ഡാർ, തീനോം ദേവാ ശാഖാ ഹൈ, പാത രൂപ സംസാർ”

ഗീതയിലും 3 പ്രഭു (ഭഗവാൻ) ക്കളെ (ക്ഷരപുരുഷൻ അതായത് ബ്രഹ്മ്, അക്ഷര പുരുഷ അതായത് പരബ്രഹ്മ്, പരമ അക്ഷരപുരുഷ അതായത് പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മ്) കുറിച്ച് (ഭഗവാനെകുറിച്ച് പറയുന്നുണ്ട്. ഗീതാ അധ്യായം 15, ശ്ലോകം 16-17, അധ്യായം 8 ശ്ലോകം ഒന്നിന്റെ ഉത്തർശ്ലോക 3-ൽ ആണ്. അത് പരമ അക്ഷര ബ്രഹ്മ് ആണ് മൂന്നുപേരെയും കുറിച്ച് മറ്റൊരു ഉദാഹരണം ഗീത, അധ്യായം 7 ശ്ലോകം 25 ൽ ഗീതോപദേഷ്ടാവ് കാലബ്രഹ്മ് തന്നെ കുറിച്ച് പറയുന്നുണ്ട്. എന്തെന്നാൽ ഞാൻ അവ്യക്തനാണ്. ഈ പ്രഥമ അവ്യക്തൻ ഭഗവാൻ ആണ് പിന്നെ ഗീത അധ്യായം 8 ശ്ലോകം 18-ൽ പറയുന്നു. ഈ ലോകം മുഴുവൻ പകൽ സമയത്ത് അവ്യക്തതയിൽ നിന്ന് (പരബ്രഹ്മ്) ഉണ്ടായതാണ്. പിന്നീട് രാത്രിയിൽ ആ പരബ്രഹ്മത്തിൽ ലയിക്കുന്നു. ഇത് രണ്ടാമത്തെ അവ്യക്തം. അധ്യായം 8 ശ്ലോകം 20-ൽ പറയുന്നു. എന്തെന്നാൽ ആ അവ്യക്തതയിൽ രണ്ടാമത്തെ അവ്യക്തത (പൂർണ്ണബ്രഹ്മ്) ഉണ്ട്. അത് പരമപുണ്യ പുരുഷ സർവ്വ (പ്രാണി)കളും നഷ്ടമായാലും നഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. അതായത് നശിക്കുന്നില്ല. ഇത് മൂന്നാമത്തെ അവ്യക്തത.

ക്രമം. ഇതിന് ഉദാഹരണം ഗീത അധ്യായം 2 ശ്ലോകം 17-ൽ ഉണ്ട്. നാശരഹിതനായ ആപരമാത്മാവിനെകുറിച്ച് നശിപ്പിക്കാൻ കഴിയാത്തവന് മാത്രമേ അറിവിനെകുറിച്ച് അറിയാൻ കഴിയൂ. തന്നെകുറിച്ച് ഗീതോപദേഷ്ടാവ് (ബ്രഹ്മ) അധ്യായം 4 മന്ത്രം 5ലും അധ്യായം 2 ശ്ലോകം 12 ലും പറയുന്നു. എന്തെന്നാൽ ഞാൻ നാശവാനാണ്. അതായത് എനിക്ക് ജനനവും മരണവും ഉണ്ട്.

മുകളിൽ വേർ താഴെ ശാഖകളോട് കൂടിയ വിപരീത ദിശയിൽ തുങ്ങി കിടക്കുന്ന ലോകമാകുന്ന വൃക്ഷം

മുകളിൽ പറഞ്ഞ ലോകമാകുന്ന വൃക്ഷത്തിന്റെ വേർ പരമഅക്ഷരപുരുഷ അതായത് പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മ കവിർദ്ദേവ് ആകുന്നു. ഇതിനെയാണ് മൂന്നാമത്തെ അവ്യക്തപ്രഭു എന്ന് പറയുന്നത്. വൃക്ഷത്തിന്റെ വേരിൽ നിന്നാണ് എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലും ആഹാരം എത്തുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് ഗീത അധ്യായം 15 ശ്ലോകം 17-ൽ പറയുന്നത് വാസ്തവത്തിൽ ക്ഷരപുരുഷൻ അതായത് ബ്രഹ്മ, അക്ഷരപുരുഷനിൽ നിന്ന് അതായത് പരബ്രഹ്മത്തിൽ നിന്ന് വേറിട്ടതും ആണ്. മൂന്ന് ലോകങ്ങളിലും പ്രവേശിച്ച് എല്ലാവരെയും സംരക്ഷിക്കുന്നത് പരമാത്മാവാണ് വാസ്തവത്തിൽ അവിനാശി.

1. ക്ഷരത്തിന്റെ അർത്ഥം നാശമുള്ളത്, നശിക്കുന്നത്, എന്തെന്നാൽ ബ്രഹ്മ അതായത് ഗീതോപദേഷ്ടാവ് സ്വയം പറയുകയാണ് അർജ്ജുനനീയും ഞാനും ജനന-മരണ പ്രക്രിയയിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാണ്. (ഉദാഹരണം -ഗീത അധ്യായം 2 ശ്ലോകം 12 അധ്യായം 4 ശ്ലോകം 5-ൽ)

2. അക്ഷരത്തിന്റെ അർത്ഥം അവിനാശി-ഇവിടെ പരബ്രഹ്മത്തെയാണ് സ്ഥായിയായി അതായത് അവിനാശിയായി പറയുന്നത്. എന്നാൽ വാസ്തവത്തിൽ ഇതും അവിനാശിയല്ല. ഇത് കറെ നാൾ സ്ഥായിയാണ്. ചിരസ്ഥായി. പക്ഷെ ഉദാഹരണ സഹിതം പറഞ്ഞാൽ കളി മണ്ണുകൊണ്ടുള്ള ഒരു കപ്പ് നമ്മൾ ചൂട് ചായനിറച്ചു കുടിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നു. കുറേ നാൾ അത് സുരക്ഷിതമായി ഇരിക്കും. പക്ഷെ എപ്പോഴെങ്കിലും നിലത്ത് വീണാൽ അ കപ്പ് ഉടയുന്നു. അപ്പോൾ അത് സ്ഥായിയല്ല. ഇത് തന്നെയാണ് ബ്രഹ്മ അതായത് കാല-ക്ഷരപുരുഷ-നെന്നും മനസിലാക്കുക. ഇനി മറ്റൊരു ഉദാഹരണവും നോക്കാം രണ്ടാമതായി ഒരു സ്റ്റീൽ കപ്പ് എടുക്കാം. ഇത് മൺകപ്പിനേക്കാൾ കുറേക്കൂടി സ്ഥായിയാണ്. അവിനാശിയാണ്. പക്ഷെ ഇതിനും നാശമുണ്ട്. കുറേ കഴിയുമ്പോൾ ഇതിൽ തുരുമ്പ് ഉണ്ടാകുന്നു. അങ്ങിനെ അതിനും നാശം സുനിശ്ചിതമാണ്. പക്ഷെ രണ്ടാമത്തെ കപ്പിന്റെ നാശത്തിന് സമയം കൂടുതൽ വേണ്ടി വരും. അത്ര വ്യത്യാസമേയുള്ളൂ. ഇനി നമുക്ക് മറ്റൊരു കപ്പ് എടുക്കാം. സ്വർണ്ണ കപ്പ്. സ്വർണ്ണ ധാതുവാസ്തവത്തിൽ അവിനാശിയാണ്. അത് ഒരിക്കലും നശിക്കുന്നില്ല.

പരബ്രഹ്മ (അക്ഷര പുരുഷ)ത്തെ അവിനാശിയെന്ന് പറയുന്നു. സത്യത്തിൽ അവിനാശി ഇത് രണ്ടുമല്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ-ഏഴ് രജഗുണങ്ങളുള്ള ബ്രഹ്മാവിന്റെ മരണശേഷം ഒരു സത് ഗുണ വിഷ്ണുവിന്റെ മരണം സംഭവിക്കുന്നു. ഏഴ് സത്ഗുണ വിഷ്ണുവിന്റെ മരണശേഷം ഒരു തമോഗുണ ശിവന്റെ മൃത്യുവുണ്ടാകുന്നു. എപ്പോഴാണോ 70 ആയിരം പ്രാവശ്യം തമോഗുണശിവന്റെ മരണം സംഭവിക്കുന്നുവോ അപ്പോഴേക്കും ഒരു ക്ഷരപുരുഷന്റെ / ബ്രഹ്മിന്റെ കാലം, (അക്ഷരപു

പുർണ്ണ ബ്രഹ്മ കബീർ സാഹിബ്

ഗീത അദ്ധ്യായം 15

ശ്ലോകം 1 മുതൽ 4

വരെയും 16ഉം 17ഉം

ആശയം

വ്യക്ഷിതസി

കബീർ : അക്ഷരപുരുഷൻ ഒരു വ്യക്ഷമാണ്, നിരന്തരം അതിന്റെ തടി, മൂന്ന് ദേവൻമാരും

പുരുഷൻ പരബ്രഹ്മ

കാല് ബ്രഹ്മ (കാലൻ)

അക്ഷരപുരുഷൻ

ശിവൻ

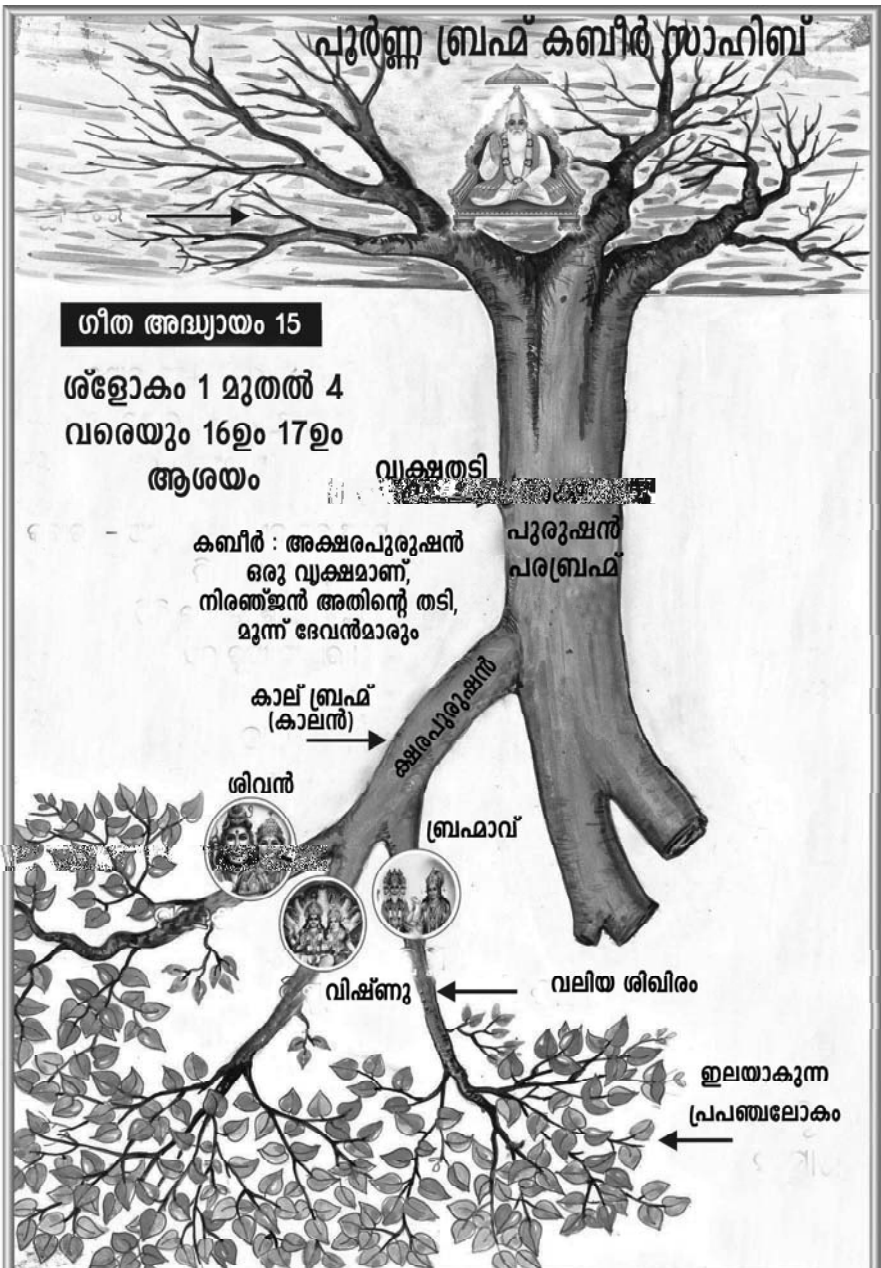
ബ്രഹ്മാവ്

വിഷ്ണു

വലിയ ശിഖിരം

ഇലയാകുന്ന പ്രപഞ്ചലോകം

മുകളിൽ വേര്, താഴെ ശാഖയുള്ള തല തിരിഞ്ഞ് തൂക്കിയിട്ട ലോകരൂപിയായ വ്യക്ഷത്തിന്റെ ചിത്രം

രുഷ്) ന്റെ ഒരു യുഗമാണത്. (അതായത് 1000 ബ്രഹ്മ / കാലന്റെ സമയം, പരബ്രഹ്മിന്റെ ഒരു യുഗമാണ്) അങ്ങിനെ ഒരായിരം യുഗം പരബ്രഹ്മത്തിന്റെ ഒരു ദിവസവും അത്രയും തന്നെ രാത്രിയും ആകുന്നു. മുപ്പത് പകലും രാത്രിയും ഒരു മാസം, പന്ത്രണ്ട് മാസം ഒരു വർഷവും നൂറ് വർഷത്തിന്റെ പരബ്രഹ്മ (അക്ഷരപുരുഷ)ത്തിന്റെ ആയുസ് ആണ്. അപ്പോൾ ഈ പരബ്രഹ്മവും സർവ്വ ബ്രഹ്മമാണ്ഡവും സതലോകത്തിന് താഴെയുള്ളത് പൂർണ്ണമായി നഷ്ടമാകുന്നു. കുറച്ചു നാൾ കഴിഞ്ഞ് താഴെയുള്ള എല്ലാ ബ്രഹ്മമാണ്ഡങ്ങളുടെ (ബ്രഹ്മിന്റെയും, പരബ്രഹ്മിന്റെയും ലോകങ്ങൾ) സൃഷ്ടി പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മ അതായത് പരമ അക്ഷര പുരുഷ വീണ്ടും സൃഷ്ടിക്കുന്നു. റീഥ് ധാം (സതപുരുഷ)വും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സതലോകവും (ഘൃതധാമ) മുകളിലുള്ള അലക്ലോകവും, അഗമലോകം, അനാമിലോകം ഇവയൊന്നും ഒരിക്കലും നഷ്ടമാകുന്നില്ല. ഈ തത്വ ജ്ഞാനം നാം പൂർണ്ണമായി നന്നായി മനസ്സിലാക്കണം.

ഗീത അധ്യായം 15, ശ്ലോക 17-ൽ പറയുന്നു എന്തെന്നാൽ യഥാർത്ഥ പ്രഭു അതായത് പുരുഷോത്തമനെന്നാൽ അത് മറ്റാരോ ആണ്. ബ്രഹ്മ, പരബ്രഹ്മ അല്ല, അതായത് പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മമാണ് മറ്റൊന്നാണ് അതായത് പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മ (പരമ അക്ഷരപുരുഷൻ) അത് വാസ്തവത്തിൽ അവിനാശിയാണ്. അത് എല്ലാവരെയും പരിപാലിക്കുന്ന ലോകമാകുന്ന വ്യക്ഷത്തിന്റെ വേരാകുന്ന പരമാത്മാവാണ്. വ്യക്ഷത്തിന്റെ വേരിൽ നിന്നും ആദ്യമായി പുറത്തു കാണുന്ന ഭാഗമാണല്ലോ അതിന്റെ തടി അതിനെ അക്ഷര പുരുഷനായി പരബ്രഹ്മമായി കണക്കാക്കാം. തടിക്ക് ആഹാരം വേരിൽ നിന്നാണ് ലഭിക്കുന്നത്. പിന്നെ തടിക്ക് അനേകം ശാഖകൾ ഉണ്ടാകുന്നു. ആ ശാഖകൾ (ക്ഷരപുരുഷൻ/ബ്രഹ്മ) മൂന്നു ഗുണങ്ങൾ രജോഗുണം-ബ്രഹ്മാ, സത് ഗുണം -വിഷ്ണു, തമോഗുണം-ശിവ) ചേർന്നതാണ്. ഇവയ്ക്കും ആഹാരം എത്തിക്കുന്നത് വേരുകളാണ്. (പരമ അക്ഷര പുരുഷ അതായത് പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മ) ഈ മൂന്നു ശാഖകളിൽ നിന്നും പാതരുപത്തിൽ മറ്റു പ്രാണികളും ജീവജാലങ്ങളും ആശ്രിതരായി നിലകൊള്ളുന്നു. അവർക്കും വാസ്തവത്തിൽ ആഹാരം എത്തിക്കുന്നത് വേരുക (പരമ അക്ഷര പുരുഷ അതായത് പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മ) ഉിൽ നിന്നാണ്. അതുകൊണ്ട് എല്ലാം പുജ്യ പരമാത്മാവാണ് എന്ന് തെളിയുന്നു. ഇലകൾ വരെ ആഹാരം എത്തിക്കുന്നതിൽ തടിക്കും (ശരീരം) മറ്റുശാഖകൾക്കും ഒരു പങ്കുമില്ലെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല. അതുകൊണ്ട് തന്നെ മരത്തിന്റെ (വ്യക്ഷത്തിന്റെ)എല്ലാ ഭാഗങ്ങളും ആദരണീയമാണ്. പക്ഷെ പുജനീയമായത് (പുജിക്കപ്പെടേണ്ടത്)വേരുകളെയാണ്. ആദർ(ബഹുമാനം) പുജ രണ്ടു വ്യത്യസ്തമാണ്.ഉദാഹരണത്തിന് പതിവ്രതയായ സ്ത്രീ എല്ലാവരെയും സതകരിക്കുന്നു. ഭർത്താവിനെ പുജിക്കുകയും, ജ്യേഷ്ഠനെ ഒരു ജ്യേഷ്ഠനെപ്പോലെയും അനുജനെ അനുജനെപ്പോലെയും കാണുന്നു. അതായത് ഭർത്താവിനോട് തോന്നുന്ന ആദരസൂചകമായ പുജ ഭാവം ഒരു പരിവ്രതയായ സ്ത്രീ മറ്റു പുരുഷന്മാരിൽ കാണുന്നില്ല.

മറ്റൊരു ഉദാഹരണം - ഒരിക്കൽ ഹരിയാനയിൽ വെള്ളപ്പൊക്കമുണ്ടായി. ആസമയത്ത് 600 കോടിയോളം നഷ്ടമുണ്ടായി. ആ നഷ്ടം പൂർത്തിയാക്കാൻ ഹരിയാന സർക്കാരിന് കഴിഞ്ഞില്ല. എന്തെന്നാൽ

ഹരിയാന സർക്കാറിന്റെ ഒരു വർഷത്തെ ബഡ്ജറ്റ് 9 കോടി മാത്രമാണ്. ദേശത്തെ പ്രധാന മന്ത്രിയാണ് ആ കുറവ് പരിഹരിച്ചത്.. ആ 600 കോടി രൂപ വിതരണം നടത്തിയത് ഹരിയാന ഗവൺമെന്റും. അധികാരികളും, ഉദ്യോഗസ്ഥരും ആണ്. പ്രയോജനം കിട്ടിയത് (സഹായം ലഭിച്ചവർ) എണ്ണമറ്റ ജനസമൂഹത്തിനാണ്. അവരുടെ ധാരണ സഹായിച്ചത് ഹരിയാന സർക്കാരും, അധികാരികളും, ഉദ്യോഗസ്ഥരുമാണെന്നാണ്. അതുകൊണ്ട് തന്നെ അവരിൽ നിന്ന് ഭാവിയിലും അവർ സഹായം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. അവരെ പുജിയ്ക്കുന്നു. ബഹുമാനിക്കുന്നു. (കൈക്കൂലി നൽകി) എന്നാൽ വിദ്യാഭ്യാസമുള്ള ആളുകൾ തിരിച്ചറിയുന്നു. ഇവരുടെ പങ്ക് ഇതിൽ എത്രമാത്രം ഉണ്ടെന്ന്. അതുകൊണ്ട് തന്നെ അവർ അവരെ ബഹുമാനിക്കുന്നു. പുജിയ്ക്കുന്നില്ല. (കൈക്കൂലി കൊടുക്കുന്നില്ല)അവരിൽ നിന്നും ഭാവിയിൽ എന്തെങ്കിലും കാര്യസാധ്യമുണ്ടാകുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നില്ല.

വെള്ളപ്പൊക്കത്തിലുണ്ടാകുന്ന ദുരിതാശ്വാസ ഫണ്ട് വിതരണം ചെയ്ത ശേഷം ആ മണ്ഡലത്തിലെ മന്ത്രി അവിടെ വന്നു. അദ്ദേഹം പറയുകയുണ്ടായി. ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് പത്ത് ലക്ഷം രൂപ ദുരിതാശ്വാസ ഫണ്ട് നൽകി. ആപ്രദേശത്തിലെ ലിസ്റ്റ് വായിച്ച് പറഞ്ഞു രാമവതാറിന് പത്ത് ലക്ഷം രൂപ നൽകി. പിന്നെ പ്രധാനമന്ത്രി എത്തി. അദ്ദേഹവും അത് തന്നെ ആവർത്തിച്ചു.ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ഗ്രാമത്തിന് -രാമവതാറിന്-പത്ത് ലക്ഷം നൽകി. രാമവതാർ ഇത് കേട്ടിട്ട് പറഞ്ഞു. ഇത് കള്ളമാണ്. എനിക്ക് പദ് വാരിയാണ്-വില്ലേജ് ഓഫീസറാണ് -രൂപ തന്നത്. രാമവതാർ അജ്ഞത കാരണം രൂപ നൽകിയത് വില്ലേജ് ഓഫീസറാണ് വിശ്വസിക്കുന്നു. അയാളെ പുജിക്കുന്നു. അയാളിൽ നിന്നും ഭാവിയിൽ പല കാര്യപ്രപ്തിയും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസവൻ വിചാരിക്കുന്നു പ്രധാനമന്ത്രി ആണ് നടപ്പിലാക്കിയത്. മുഖ്യമന്ത്രിയും അധികാരികളും വില്ലേജ് ഓഫീസറും ഒന്നും തന്നില്ല. ഒന്നും ചെയ്തില്ല. അഥവാ മുഖ്യമന്ത്രി തന്റെ ദുരിതാശ്വാസ ഫണ്ടിൽ നിന്നും വെള്ളപ്പൊക്കത്തിൽ പീഡിതരായവർക്ക് സഹായം നൽകുകയാണെങ്കിൽ പേരിന് ഓരോ പീഡിതർക്കും നൂറ് രൂപ വീതം സംഭാവന നൽകും. ഈ വിധത്തിൽ മനസിലാക്കാൻ കഴിവുള്ളവർ എത്ര പേരുണ്ട്? അവരുടെ വിചാരങ്ങൾക്കായാമമായിട്ടാണ് ഓരോ കാര്യത്തിന്റെയും നില നിൽപ്പ്. അനാദരണീയരായിട്ടാരുമില്ല. എന്നാൽ ആലോചിച്ച ചിന്തിച്ചിട്ടാകണം പുജ്യരെ തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടത്. അതുതന്നെയാണ് ഗീത അധ്യായം 2 ശ്ലോകം 46 ൽ പറയുന്നത്. അർജ്ജുനൻ വലിയൊരു ജലസംഭരണീ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ട് (പത്ത് വർഷം മഴ ചെയ്തില്ലെങ്കിലും വറ്റാത്തതായ ജലസംഭരണീ) വിശ്വാസം മുഴുവനും ചെറിയൊരു ജലാശയത്തിൽ ആയിരുന്നു, അതായത് ഒരു വർഷം തികയുന്നതിന് മുൻപ് അതിലെ ജലം വറ്റിപ്പോയി. ഇതുപോലെ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിനെ ലഭിക്കുന്നവർ അതിന്റെ ലാഭം-പ്രയോജനം മനസിലാക്കാതെ മറ്റുദൈവങ്ങളെ അഭയം തേടുന്നതു പോലെയാണ്. ആ ചെറിയ ജലാശയം മോശമുള്ളതല്ല, പക്ഷെ കാര്യപ്രാപ്തിക്കുള്ള കഴിവ് എത്രയെന്ന് നാം മനസിലാക്കണം.

ഗീത അധ്യായം 7 ശ്ലോകം 12 മുതൽ 15 വരെയുള്ളതിൽ പറയുകയാണ് മൂന്ന് ഗുണങ്ങളിലും എന്താണോ ഉള്ളത് (രജോഗുണം-ബ്രഹ്മാ

വിൽ നിന്നും ജീവജാലങ്ങളുടെയും പ്രാണികളുടെയും ഉത്പത്തി, സത്ഗുണ-വിഷ്ണുവിൽ നിന്നും നിലനിൽപ്പ്, തമോഗുണ-ശിവനിൽ, നിന്ന് സംഹാരം) അതിന് പ്രധാന കാരണം ഞാനാണ്. കാല ബ്രഹ്മ ഏതൊരു ഭക്തനാണോ മൂന്നുഗുണങ്ങളേയും പുജിക്കുന്നുവോ (രജോഗുണ-ബ്രഹ്മാ, സത്ഗുണ-വിഷ്ണു, തമോഗുണ-ശിവ) അവൻ രാക്ഷസ സ്വഭാവമുള്ളവനാണ്. മനുഷ്യരിൽ നീചമായ ദുഷ്കർമ്മികൾ മുഡർ, ഞാനാകുന്ന ബ്രഹ്മിനെയും (കാലൻ) പുജിക്കുന്നില്ല. സ്വയം തന്റെ ഭക്തി ശ്രേഷ്ഠമാണെന്ന് പറയുന്നു. ഗീത അധ്യായം 7, ശ്ലോകം 18-ൽ. അതുകൊണ്ട് ഗീത അധ്യായം 15 ശ്ലോകം നാലിലും, അധ്യായം 18 ശ്ലോകം 62 ലും പറയുന്നു എന്തെന്നാൽ ശാസ്ത്രവിധി പ്രകാരം പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിനെ ഭജിക്കുന്നതുകൊണ്ട് പൂർണ്ണമായ പ്രയോജനവും പരിപൂർണ്ണ മോക്ഷപ്രാപ്തിയും ലഭിക്കുന്നതാണ്. മറ്റുള്ള -ഭഗവാൻമാരെ ഇഷ്ടരൂപത്തിൽ പുജിക്കുന്നത് ശാസ്ത്ര വിരുദ്ധമാണ്. (ഉദാഹരണത്തിന് ഗീത അധ്യായം 16, ശ്ലോകം 23,24 നോക്കുക.)

ഒരു മാവിൻ തൈ നഴ്സറിയിൽ നിന്നു കൊണ്ടു വന്ന് അതിനെ നാനം മണ്ണിൽ കുഴിച്ചു വയ്ക്കുന്നു. പിന്നീട് വേറിന് വെള്ളം നൽകി പുജിക്കുന്നു. മാവ് വളർന്ന് പന്തലിച്ച് വലുതാകുന്നു. ശാഖകൾ പൂക്കുകയും കായ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇനി മറ്റൊരു തൈ വേർ മുകളിലാക്കി തറയിൽ കുഴിച്ചു വച്ച് വെള്ളം ഒഴിച്ചാൽ ആ ചെടി പെട്ടെന്ന് വാടി പോകുന്നു. (ശ്രദ്ധിക്കുക നേരായ രീതി മുകളിലേക്ക് വളരുന്നതും, വിപരീത ദിശയിൽ വളരുന്നതുമായ ഭക്തി രൂപിയായ ചെടിയുടെ ചിത്രം ഈ പുസ്തകത്തിൽ പേജ് 250-251 ൽ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.)

ഭക്തൻ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിനെ (വേർ) പുജിക്കണം. ഇഷ്ടരൂപത്തിൽ ചെയ്യുന്നതു കൊണ്ട് മൂന്നു പേരും അതിന്റെ ഫലം -ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, ശിവ നൽകും, കാരണം ഈ ഭഗവാൻമാർ എന്തെന്നാൽ ഭഗവാൻ ചെയ്യുന്ന പ്രവർത്തിയുടെ ഫലം ഏതാണോ അത് തരുന്നു.

ഏതെങ്കിലും ഒരു കമ്പനിയിൽ ജോലി കിട്ടണമെങ്കിൽ ആ കമ്പനി (ഫാക്ടറി) യജമാനനെ പുജിയ്ക്കണം.തുപ്തിപ്പെടുത്തണം) അപേക്ഷയോടൊപ്പം യാചനയും ആവശ്യമാണ്. ജോലി (പുജ) യജമാനന് വേണ്ടി ചെയ്യുന്നു. ആ പ്രവർത്തി ജോലിക്കാരൻ തന്റെ സേവനകാലം വരെ ചെയ്യുന്നു. ജോലി (പുജ) ചെയ്യുന്നതിന്റെ പ്രതിഫലം യജമാനന്റെ മറ്റു ജോലിക്കാർ (ഉദ്യോഗസ്ഥർ) നൽകുന്നു. ഷിഫ്റ്റ് ഓഫീസറുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ ചെയ്ത ജോലിയുടെ പ്രതിഫലം നിശ്ചയിച്ച് ഖജാൻജി (കാഷ്യർ) യുടെ അടുക്കലേക്ക് വിടുന്നു. അവിടെ നിന്ന് അയാൾക്ക് പ്രതിഫലം കിട്ടുന്നു. അത് ചെയ്ത ജോലിയുടെ പ്രതിഫലം മാത്രം നൽകുന്നു. അതിൽ ഒരു തരത്തിലും മാറ്റം വരുത്താൻ സാധിക്കില്ല. ഒരു രൂപ പോലും കൂടുതലായോ കുറവായോ മാറ്റം വരുത്താൻ സാധിക്കില്ല. ആ കമ്പനിയിലെ ജോലിക്കാരൻ സത്യസന്ധതയോടെ ജോലി ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ യജമാനന് (മാനേജർ) ജോലിക്കാരന്റെ ശമ്പളവിഹിതം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. അതല്ല അയാൾ തന്റെ സേവനം (ജോലി) ഉപേക്ഷിച്ച് മറ്റൊരു കമ്പനിയിൽ അധികം കിട്ടുമെന്ന മോഹത്താൽ പോയാൽ ആ ധനലാഭം ഇല്ലാതായിത്തീരുന്നു. അപ്പോൾ അയാളെ നിർബന്ധമായി മാറ്റാം. അതുകൊണ്ട് തത്വദർശിയായ ഗീതാജ്ഞാനം ഭഗവത് ഗീതയിൽ നിന്നും മനസിലാക്കണം.

പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മ മൊത്തത്തിലുള്ള യജമാന പുജ വെടിഞ്ഞ് മറ്റ് ദേവി ദേവന്മാരെ പുജചെയ്യുന്നതു കൊണ്ട് പ്രയോജനമില്ല. ഭക്തൻ (സാധക്) പുജ (സാധന) ചെയ്ത് ചെയ്ത് അവസാനം ദുഃഖിതരാകുന്നു. സാധ്യം (മോക്ഷം) കിട്ടില്ല.

അതുകൊണ്ട് ഗീത അധ്യായം 7 ശ്ലോകം 12 മുതൽ 15 വരെയും 20 മുതൽ 23 വരെയും ഉള്ള ഭാഗങ്ങളിൽ മൂന്നു ഗുണങ്ങളേയും കുറിച്ച് - മൂന്ന് ദേവതമാരെയും കുറിച്ച് -രജോഗുണം-(ബ്രഹ്മാ, സത് ഗുണം-വിഷ്ണു, തമോഗുണം -ശിവ) പുജചെയ്യുന്നവൻ രാക്ഷസീയ സ്വഭാവമുള്ളവരായി തീരുകയും മനുഷ്യരിൽ നീചരും ദുഷ്കർമ്മം ചെയ്യുന്നവരും ബുദ്ധിഹീനരുമാണെന്ന് പറയുന്നു. എന്നാൽ എന്നേ (ബ്രഹ്മ ക്ഷരപുരുഷൻ അതായത് ഫാക്ടറി ഓഫീസറെ) പോലെ (ജോലി)ചെയ്യുന്നില്ല.അർത്ഥം മൂന്ന് ദേവതമാരെയും മറ്റു ദേവതമാരെയും പുജ ചെയ്യുന്നു. അവരെ മുഖ്യരെന്നും രാക്ഷസസ്വാഭാവമുള്ള രാക്ഷസരെന്നും പറയുന്നു. ഏതൊരു വ്യക്തിയുടെ വരുമാനം കുറയുന്നുവോ അയാൾ തീർച്ചയായും വേവലാതി കൊള്ളുന്നു. ചിലപ്പോൾ മോഷണം, കൈക്കൂലി മുതലായവ കള്ളവും -കപടവുമായ മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് സമൂഹം കളങ്കപ്പെടുന്നു. ദാരിദ്ര്യം ഉണ്ടാകുന്നു. അതിനാൽ മൂന്നു ദേവതമാരിൽ നിന്നും (ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, ശിവ) മറ്റു ദേവതകളിൽ നിന്നും ഒരു വിധ ലാഭവും ലഭിക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ഭക്തർ കള്ളവും കപടവും ചെയ്യുന്നത്. പിന്നീട് പാപം ചെയ്തതിന്റെ പാപഫലം അനുഭവിയ്ക്കണം. അതുകൊണ്ട് ബ്രഹ്മ ആ ക്ഷരപുരുഷൻ (ശിഷ്ട ഓഫീസർ) പറയുന്നു. ഈ വിഡ്ഢികളായ ഭക്തർ എന്നേ പുജിക്കുന്നില്ല. (ജോലി)ഞാൻ ഈ ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, ശിവ- മൂന്നു പേരേയും കാൾ അധികം ശ്രേഷ്ഠമാണ്. അതുകൊണ്ട് എന്നേ -പുജിച്ചാലും.(ജോലി) പൂർണ്ണ പ്രതിഫലം കിട്ടില്ല. സ്വയം അവനവനെയും കൂടി ഗീതോപദേഷ്ടാവ് (ബ്രഹ്മ -ക്ഷരപുരുഷൻ) ഭഗവാൻ വളരെ നീചമായി പറയുന്നു. ഗീത അധ്യായം 15 ശ്ലോകം 4 ലും, അധ്യായം 18 ശ്ലോകം 62 ലും പറയുന്നു. ആപരമേശ്വരനെ അഭയം പ്രാപിച്ചാൽ നിനക്ക് പരമമായ ശാന്തി അതായത് സൽലോകം (ശാശ്വതമായ സ്ഥാനം) ലഭിക്കും. അവിടെ എത്തിച്ചേർന്നാൽ പിന്നെ പുനർജന്മം ഉണ്ടാകില്ല. പൂർണ്ണമായി മോക്ഷം ലഭിക്കുന്നു. ഗീതോപദേഷ്ടാവ് (ക്ഷരപുരുഷൻ/ബ്രഹ്മ) പറയുന്നു ഞാനും ആ ആദിപുരുഷനായ പരമേശ്വരന്റെ അഭയത്തിലാണ് ശരണം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഗീത അധ്യായം 7 ശ്ലോകം12,15,18 ലും 20 മുതൽ 23 വരെ ഉള്ളത് ദയവായി മനസ്സീരുത്തി വായിച്ചു മനസിലാക്കുക.

“എന്താണീ മൂന്നു ഗുണങ്ങൾ അതിന്റെ തെളിവ് ?

“മൂന്നു ഗുണങ്ങൾ രജഗുണ ബ്രഹ്മാ, സത്ഗുണ വിഷ്ണു, തമോഗുണ ശിവനും ആകുന്നു. ഇവർ ബ്രഹ്മ പ്രകൃതി സംയോഗത്താൽ (ദുർഗ്ഗ) യിൽ നിന്നും ഉണ്ടായതാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ മൂന്നും നശിക്കുന്നതാണ് (നാശമുള്ളതാണ്)”

ഉദാഹരണം -ഗീത പ്രസ് ഗോരഖ്പൂർ നിന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ശ്രീ ശിവ മഹാപുരാണം, അതിന്റെ സമ്പാദക ശ്രീ ഹനുമമാൻ പ്രസാദ് പോട്ടാർ പേജ് സംഖ്യ 110 അധ്യായം 9 രുദ്ര സംഹിതാ “ഇപ്രകാരം ബ്രഹ്മാവിഷ്ണു ശിവൻ എന്നീ മൂന്ന് ദേവതമാരിലും ഗുണങ്ങളുണ്ട്.

എന്നാൽ സഭാശിഖ് (ബ്രഹ്മ്/കാലൻ) ഗുണാതീതനാണ് എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു.

രണ്ടാമത്തെ ഉദാഹരണം - ഗീത പ്രസ്, ഗോരഖ്പൂർ നിന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ശ്രീമദ് ദേവി ഭാഗവതപുരാണം സമ്പാദക് -ശ്രീ ഹനുമാൻ പ്രസാദ് പോട്ടാർ ചിമൻലാൽ ഗോസാമി,മൂന്നാമത്തെ സ്കൻദ്, അധ്യായം 5 പേജ് 123 - ഭഗവാൻ വിഷ്ണു ദുർഗ്ഗയെ സ്തുതിച്ചു പറഞ്ഞു - ഞാനും (വിഷ്ണു), ബ്രഹ്മാവും, ശിവനും നിങ്ങളുടെ കൃപയാൽ അനുഗ്രഹിതരാണ്. ഞങ്ങളുടെ ആവിർഭാവ(ജനന)വും തിരോഭാവവും(മരണവും)ഉണ്ട്. ഞങ്ങൾ നിത്യരല്ല. അവിനാശികളല്ല. നീയാണ് നിത്യ ലോകത്തിന്റെ ജനനി, പ്രകൃതിയും സനാതനിയുമായ ദേവി. ഭഗവാൻ ശിവൻ പറഞ്ഞു- ബ്രഹ്മാവും വിഷ്ണുവും നിന്നിൽ നിന്നാണ് ജന്മം കൊണ്ടതെങ്കിൽ അതിന് ശേഷം ജനിച്ച തമോഗുണിയായ ശങ്കർ(ശിവൻ) ന് എന്തുകൊണ്ട് നിന്റെ സന്താനമല്ലാതായി. അതായത് എന്നേയും ജനിപ്പിച്ചത് നീയാണ്. ഈ ലോകത്തിന്റെ സൃഷ്ടി, സ്ഥിതി, സംഹാരം. ഈ മൂന്ന് ഗുണങ്ങളും നിന്നിൽ നിന്നും ഉണ്ടായ ഞങ്ങൾ ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, ശിവൻ നിയമാനുസൃതമായി അവരവരുടെ പ്രവൃത്തിയിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നു.

മുകളിൽ പറഞ്ഞ വിവരണം ഹിന്ദിയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത ദേവീ മഹാപുരാണത്തിൽ നിന്നുള്ളതാണ്. അതിൽ ചില സത്യങ്ങൾ മാറ്റിവെച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ശ്രീമദ് ദേവീഭാഗവത് മഹാപുരാണ സഭാഷാടിക്കും വേമരാജ് ശ്രീകൃഷ്ണദാസ് പ്രകാശനം, മുബൈ ഇതിൽ സംസ്കൃതത്തിനോടൊപ്പം ഹിന്ദി വിവർത്തനവും കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. മൂന്നാമത്തെ സ്കന്ദം അധ്യായം 4 പേജ് 10 ശ്ലോകം 42.

ബ്രഹ്മ - അഹം മഹേശ്വർ ഹിർ തേപ്രഭാവോത് സർവ്വേ വയം ജനിയുതാ ന യദാ തു നിത്യോ: കേ അന്യേ സുരാ: ശതമുഖ പ്രമുഖാ: ച നിത്യ നിത്യോ ത്രമേവ ജനനീ പ്രകൃതി: പുരാണോ (42)!

ഹിന്ദിവിവർത്തനം - (വിഷ്ണു പറഞ്ഞു) - അല്ലയോ മാതാവേ! ബ്രഹ്മാവ്, ഞാൻ ശിവ നിങ്ങളുടെ ശക്തിയാൽ ജനിച്ചവരാണ്. നിത്യരല്ല. അവിനാശികളാണ്. അതായത് നാശം സംഭവിക്കാവുന്നവർ. പിന്നെ ഇന്ദ്രൻ മുതലായ മറ്റ് ദേവതമാർ എന്തുകൊണ്ട് അവിനാശികളല്ലാതായി? നിങ്ങൾ മാത്രമാണ് അവിനാശി. നമ്മുടെ എല്ലാവരുടെയും ജനനി. മാതാവ്. പ്രകൃതി അതായത് സനാതനദേവി. (42)

പേജ് 11-12 അധ്യായം 5 ശ്ലോകം 8 - യദി ദയാർദ്രമാന ന സഭാം ബികേ കഥമഹം വിവിത: ചതമോഗുണ:ണകമനദഗ്ദ്ധ രജോഗുണ സംഭവ: സംവിഹിത:ത കിമു സത്യാഗുണോം ഹരി: (8)

വിവർത്തനം - ഭഗവാൻ ശങ്കർ (ശിവൻ) പറഞ്ഞു -അല്ലയോ മാതാവേ ഞങ്ങളോട് ദയയുണ്ടെങ്കിൽ എനിക്ക് എന്തിന് തമോഗുണം തന്നു. താമരയിൽ നിന്നു ഉണ്ടായ ബ്രഹ്മാവിന് രജോഗുണവും, വിഷ്ണുവിന് സത്ഗുണവും എന്തിന് നൽകി? അതായത് ജീവികളുടെ ജന്മ-മൃത്യു രൂപങ്ങളായ ദുഷിച്ചകർമ്മത്തിൽ എന്തിന് മുഴുകിപ്പിച്ചു.

ശ്ലോകം 12 - രമയസേ സ്വപതി പുരുഷം സഭാ തവഗതി നഹി വിഹവിദം ശിവേ (12)

വിവർത്തനം -തന്റെ പതിപുരുഷനായ കാലഭഗവാനോട് കൂടെ എപ്പോഴും ഭോഗവിലാസങ്ങളിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നു. താങ്കളുടെ

അവസ്ഥ ആരു അറിയുന്നില്ല.

മൂന്നാമത്തെ സ്കന്ദം പേജ് 14, അധ്യായം 5 ശ്ലോകം 43 - ഏക മേവ ദിദീയം യത് ബ്രഹ്മ വേദാ വദന്തി വൈ സാകിം തമ വാപ്യസൗ വാകിം സന്ദേഹം വിനിപത്യ (43)

വിവർത്തനം - വേദങ്ങളിൽ അദിതീയമായ ഒരു പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മിനെ കുറിച്ച് പറയുന്നു. അത് താങ്കളാണോ അതോ വേറെ ആരെങ്കിലും ആണോ? എന്റെ ഈ സംശയനിവാരണം നടത്തിയാലും. ബ്രഹ്മാവിന്റെ ചോദ്യത്തിന് ദേവി മറുപടി പറഞ്ഞു.

ദേവ്യുവാച സദൈകത്വം നദേദോസ്ഥി സർവ്വദൈവ മമസ്യോ ച യോ സൗ സാഹമഹം യോസൗദേദോ സ്ഥിമതി വിദ്രമാത് ..2.. അവയോരന്തരം സുക്ഷമം യോവേദ മതിമാഹി സ:വിമുക്ത: സംസാരനുമുച്യതേ നാത്രേ സംശയ ..3..

വിവർത്തനം -ദേവി പറഞ്ഞു - അദ്ദേഹം ആരോണോ അത് ഞാനാണ്, ഞാൻ ആരോണോ അത് അദ്ദേഹം ആകുന്നു. ബുദ്ധി വിദ്രമം ഉണ്ടാകുന്നതിനാൽ വ്യത്യാസം തോന്നും എന്നാൽ തമ്മിൽ രണ്ടു പേർക്കും സുക്ഷമമായ വ്യത്യാസമുണ്ട്. അത് ആർ അറിയുന്നുവോ അയാൾ ബുദ്ധിമാൻ അതായത് തത്വദർശി ആകുന്നു. അത് ലോകവുമായുള്ള ബന്ധം വിട്ട് മോക്ഷം പ്രാപിക്കുന്നു. ഇതിൽ സംശയത്തിന് വകയില്ല ..3..

സുമരണാദർശനം തുല്യം ദാസ്യേ ഹേ വിഷമേ സ്ഥിനേ സ്വർത വ്യാഹം സദാദേവാ പരമാത്മാ സനാതന ..80.. ഉദയോ സമരണാ ദേവ കാര്യ സിദ്ധിർ സംശയം ബ്രഹ്മോവാച ഇത്യുക് ത്വാത വിസസർഡജാ സ്മാന്ദത്യാ ശക്തി സുസംസ്കൃതാന ..81.. വിഷ്ണവേ മ മഹാലക്ഷ്മി മഹാകാളി ശിവായ ച മഹാസരസ്വതിം മഹ്യം സ്ഥാനനാത്തസ്മാദി സർജിതാ ..82..

വിവർത്തനം - കഷ്ടകാലം വരുമ്പോൾ സ്മരിക്കുന്നത് കൊണ്ട് ഞാൻ നിനക്ക് ദർശനം തരുന്നു. ദേവതകളെ പരമാത്മാ സനാതൻ ദേവന്റെ ശക്തി രൂപത്തോടെ എന്നേ എപ്പോഴും സ്മരിക്കുക. (80) രണ്ടുപേരെയും സ്മരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് തീർച്ചയായും കാര്യ പ്രാപ്തി യുണ്ടാകും ബ്രഹ്മാവ് പറഞ്ഞു ഇങ്ങനെ സംസ്കാരം ചെയ്ത് ശക്തി തന്നിട്ട് ഞങ്ങളെ യാത്രയാക്കി (81) വിഷ്ണുവിന് മഹാലക്ഷി, ശിവന് മഹാകാളി, എനിക്ക് മഹാസരസ്വതിയേയും നൽകി യാത്രയാക്കി. (82)

മമചൈവശരീരം വൈ സുത്രമിത്യാദിധീയതേ സ്ഥൂലം ശരീരം വക്ഷ്യാമി ബ്രഹ്മണ പരമാത്മന (83)

വിവർത്തനം - എന്റെ ശരീരം സുന്ദര വസ്ത്ര രൂപമെന്ന് പറയുന്നു. ഭഗവാൻ ബ്രഹ്മിന്റെത് സ്ഥൂല ശരീരമെന്നു പറയുന്നു (83)

“മുകളിൽ പറഞ്ഞ പൂരാണവാക്യങ്ങളുടെ സാരാംശം”

ഇതിൽ നിന്നും സ്പഷ്ടമാകുന്നത് ബ്രഹ്മാവ് രജോഗുണം, വിഷ്ണു സത്ഗുണം, ശിവ തമോഗുണം എന്നതാണ്. മൂന്നു ദേവത മാറ്റം നാശമുള്ളതാണ്. അതായത് ഇവർക്ക് ജനനവും മരണവും ഉണ്ടാകുന്നു. ദുർഗയെ പ്രകൃതിയെന്നും വിളിക്കുന്നു. ദുർഗ്ഗയുടെ പതി ബ്രഹ്മ് (ക്ഷര-പുരുഷ-കാല) ആകുന്നു. ഇവർ പതിപത്നീമാരായി ജീവിക്കുന്നു. ദുർഗ്ഗയും ബ്രഹ്മും സ്ഥൂല ശരീരരൂപികളാണ്.

ഇതിന് ഉദാഹരണം ഗീത അധ്യായം 14 ശ്ലോകം 3 മുതൽ 5 വരെ

ഉണ്ട്. ഗീതോപദേഷ്ടാവ് (ബ്രഹ്മാക്ഷര -പുരുഷ-കാല) പറയുന്നു. പ്രകൃതി (ദുർഗ്ഗ) എന്റെ പത്നിയാണ്, ഞാൻ ഇതിന്റെ ഗർഭത്തിൽ ബീജം നിക്ഷേപിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് എല്ലാവിധ പ്രാണികളും ജനിക്കുന്നു. ഞാൻ സർവ്വ പ്രാണികളുടെയും (ഇരുപത്തി ഒന്ന് ബ്രഹ്മാണഡങ്ങളിലേയും) പിതാവാണ്. പ്രകൃതി (ദുർഗ്ഗ-അഷ്ടാംഗി) എല്ലാ പ്രാണികളുടെയും മാതാവാണ്. ഈ ദുർഗ്ഗയിൽ നിന്നും ജന്മം കൊണ്ട് മൂന്ന് ഗുണങ്ങൾ -രജോഗുണ ബ്രഹ്മാ, സത്ഗുണ വിഷ്ണു, തമോഗുണ ശിവ) മറ്റു പ്രാണികളെയും ഈ മൂന്ന് ഗുണങ്ങളായ കർമ്മബന്ധങ്ങളിൽ ബന്ധിക്കുന്നു.

ത്രിഗുണമായ രജോഗുണ ബ്രഹ്മാ, സത്ഗുണ വിഷ്ണു, തമോഗുണ ശിവ) ജീവികളെ മുക്തരാക്കാൻ അനുവദിക്കുന്നില്ല)

ഗീതയിലെ അധ്യായം 7 ശ്ലോകം 1 & 2 രണ്ടും - ബ്രഹ്മ പറയുകയാണ്. അർജ്ജുന! ഇപ്പോൾ നിനക്ക് ആ ജ്ഞാനം പറഞ്ഞു തരുന്നു, അത് അറിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞാൽ ഇനി അറിയാനായി ബാക്കി ഒന്നും ഉണ്ടാകില്ല.

ഗീത അധ്യായം 7 ശ്ലോകം 12- ഗീതോപദേഷ്ടാവ് ബ്രഹ്മ (ക്ഷര പുരുഷ -കാല) പറയുന്നു- മൂന്നു ഗുണങ്ങളിൽ നിന്നും എന്തു സംഭവിക്കുന്നുവോ അത് എന്നിൽ കൂടിയാണ്. അതായത് രജോഗുണ ബ്രഹ്മാവിൽ നിന്ന് ഉത്പത്തി സത്ഗുണ വിഷ്ണുവിൽ നിന്ന് പരിപാലനം, സ്ഥിതി, തമോഗുണ ശിവനിൽ നിന്ന് സംഹാരം (പ്രളയം) ഇതെല്ലാം എന്നിൽ കൂടിയാണ് നടക്കുക. ഇതിനൊക്കെ കാരണം ഞാനാണ്. പക്ഷെ ഞാനിതിലൊന്നിലും ഇല്ല. എന്തെന്നാൽ ഞാൻ കാല-വളരെ ദൂരെ ഇരുപത്തിഒന്നാം ബ്രഹ്മാണഡത്തിൽ തന്റെ ലോകത്ത് ആണ്. എന്നാൽ മനസിന്റെ രൂപത്തിൽ ആസ്വതിക്കുന്ന ഈ കാല്/ബ്രഹ്മ ഉണ്ട്. റിമോർട്ട് കൊണ്ട് സർവ്വ പ്രാണികളേയും ബ്രഹ്മാവിഷ്ണു ശിവനെ ഒരു യന്ത്രത്തെ പോലെ ചലിപ്പിക്കുന്നു. ഗീതോപദേഷ്ടാവ് കാല്/ബ്രഹ്മ പറയുന്നു. എന്റെ ഇരുപത്തിഒന്ന് (ബ്രഹ്മാണഡങ്ങളിലെയും പ്രാണികൾക്ക് വേണ്ടി എന്റെ പുജകൊണ്ട് ശാസ്ത്ര അനുകൂല സാധന ആരംഭിക്കുന്നു. അത് വേദങ്ങളിൽ വർണ്ണിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്റെ ഉള്ളിൽ എത്ര പ്രാണികൾ ഉണ്ടോ അവരുടെയെല്ലാം ബുദ്ധി എന്റെ കൈയ്യിലാണ്. ഞാൻ വെറും ഇരുപത്തി ഒന്ന് ബ്രഹ്മാണഡങ്ങളുടെ യജമാനനാണ്. അതുകൊണ്ട്-ഗീത അധ്യായം 7, ശ്ലോകം 12 മുതൽ 15 വരെ മൂന്നു ഗുണങ്ങളിൽ നിന്ന് (രജോഗുണ ബ്രഹ്മാ, സത്ഗുണ വിഷ്ണു, തമോഗുണ ശിവ)എന്തെല്ലാം സംഭവിക്കുന്നുവോ അതിന് മുഖ്യകാരണം ഞാൻ (ബ്രഹ്മ-കാല) ആകുന്നു. (എന്തെന്നാൽ കാലന് ഒരു ലക്ഷം മനുഷ്യശരീരധാരികളായ പ്രാണികളുടെ ശരീരം കൊണ്ട് അവയുടെ അഴുക്ക് തിന്നാൻ ശാപം കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്). ഏതൊരു സാധക് (ഭക്തൻ) എന്ന (ബ്രഹ്മ)പുജ ചെയ്യാതെ (സാധന) മൂന്നു ഗുണങ്ങളുള്ള മായയെ(രജോഗുണ, സത്ഗുണ, തമോഗുണ)(ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, ശിവ)പുജിക്കുന്നുവോ, അവർക്ക് ക്ഷണികമായ ലാഭം കാര്യ സിദ്ധി ലഭിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് വളരെയധികം ദുഃഖം ഉണ്ടാകുന്നു. ഒപ്പം ഞാൻ സൂചന നൽകുന്നു ഇതിനെക്കാൾ കൂടുതൽ പ്രയോജനം എനിക്ക് നൽകാൻ സാധിക്കും. പക്ഷെ ഈ ഭക്തർ (സാധക്) തത്യാജ്ഞാനാഭാവത്താൽ -അറിവില്ലാത്തതിനാൽ ഈ മൂന്നു ഗുണങ്ങളേയും (രജോ

ഗുണം ബ്രഹ്മം, സത്ഗുണം വിഷ്ണു, തമോഗുണം ശിവ) സാധന (പുജ) നടത്തുന്നു. ഇവരുടെ ബുദ്ധി ഈ മൂന്നു ഭഗവാന്മാരിൽ ഒതുങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇവർ രാക്ഷസസ്വഭാവികളായി തീരുന്നു, മനുഷ്യൻ നീചരായി, ശാസ്ത്രവിരുദ്ധ പുജകൾ ചെയ്ത്, ദുഷ്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു. മായർ എന്നേയും (ബ്രഹ്മിനെ അധവ ക്ഷരപുരുഷനെ) ഭജിക്കുന്നില്ല. ഇതിന് തെളിവ് ഗീത അധ്യായം 16, ശ്ലോകം 4, മുതൽ 20, 23,24 വരെ അധ്യായം 17 ശ്ലോകം 2 മുതൽ 14,19,20 ഇവയിലുണ്ട്. ആലോചിക്കേണ്ടവ - രാവണൻ ഭഗവാൻ ശിവനെ മൃത്യുജ്ഞയൻ, അജർ-അമർ, സർവ്വേശ്വർ എന്നിങ്ങനെ വിചാരിച്ച് ഭജിച്ചു. പത്ത് പ്രാവശ്യം തല കൊയ്ത്ത് സമർപ്പിച്ചു. അതിന് പകരമായി യുദ്ധസമയത്ത് 10 തല രാവണന് കിട്ടി, പക്ഷെ മോക്ഷം കിട്ടിയില്ല. രാക്ഷസനെന്ന് വിളിച്ചു. ഇതിന് കാരണം രാവണന്റെ ഗുരുവിനാണ്. എന്തെന്നാൽ വേദോപദേശം ശരിയായി ഗുരു പറഞ്ഞു കൊടുത്തിരുന്നില്ല. തമോഗുണ യുക്തനായ ശിവനാണ് പൂർണ്ണ പരമാത്മാവെന്ന് വിചാരിച്ച് രാവണൻ തന്റെ വ്യാജ ഗുരുവിൽ വിശ്വസിച്ചു ശിവനെ ഭജിച്ചു, തന്റെ വംശം നശിപ്പിച്ചു.

1. ഭസ്മഗിരി എന്ന് പേരുള്ള ഒരു ഭക്തനുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ശിവനെ ഇഷ്ടദൈവമാക്കി സങ്കല്പിച്ച് ശീർഷാസനം (തലതായിലും കാലുകൾ മുകളിലും) നടത്തി 12 വർഷം പുജ ചെയ്തു. ഭഗവാൻ ശിവനോട് പ്രതിജ്ഞ ചെയ്ത് ഭസ്മകണ്ഡം എടുത്തു. ശിവനെ തന്നെ കൊല്ലാനൊരുങ്ങി. അയാളുടെ ഉദ്ദേശ്യം ശിവനിൽ നിന്നും ഭസ്മകണ്ഡം കൈക്കലാക്കി ശിവനെ കൊന്നിട്ട് പാർവ്വതിയെ പത്നിയാക്കുക എന്നതായിരുന്നു. ഭഗവാൻ ശ്രീശിവജി ഭയന്ന് ഓടിപോയി. പിന്നീട് ഭഗവാൻ വിഷ്ണു ആ ഭസ്മാസുരനെ ഗണ്ഡഹഥ ചെയ്ത് ആ ഭസ്മ കാണ്ഡം ഉപയോഗിച്ച് അയാളെ ഭസ്മമാക്കി തീർത്തു. ആ തമോഗുണനായ ശിവഭക്തനെ പുജിച്ച് രാക്ഷസനായി. ഹിരണ്യ കശിപു ഭഗവാൻ ബ്രഹ്മാവിനെ (രജോഗുണയുക്തനായ) പുജിച്ച് രാക്ഷസനായി.

2. അതായത് 335 വർഷങ്ങൾക്ക് മുൻ്റെ ഹരിദാരിന്റെ കിഴക്ക് ഹർപൈഡികയിൽ (ശാസ്ത്രവിധിപ്രകാരം പുജ നടത്താത്ത സന്യാസിമാരുടെ ഇടയിൽ) കുండമേളയുടെ ആഘോഷം ആരംഭിച്ചു. അവിടെ എല്ലാ മഹാത്മാക്കളും (ത്രിഗുണ ഭക്തരായ സന്യാസിമാർ) കുండമേളയുടെ സ്നാനത്തിനായി ഒത്തുകൂടി. ഗിരി,പുരി,നാഥ,നാഗാ മുതലായവർ തമോഗുണയും ശിവഭക്തരും വൈഷ്ണവർ സത്ഗുണയുക്ത വിഷ്ണു ഭക്തരും ആയിരുന്നു. ആദ്യസ്നാനത്തിനായി നാഗസന്യാസിമാരും വൈഷ്ണവസന്യാസിമാരുമായി ഭയങ്കര യുദ്ധമുണ്ടായി. 25,000 ത്രിഗുണ ഉപാസകരായ സന്യാസിമാർ മരിച്ചു. ഏതൊരാളാണോ വെറും നിസ്സാര കാര്യത്തെ ചൊല്ലി വഴക്കിടുന്നുവോ അയാൾ നരഹത്യ ചെയ്യുന്നുവോ അവർ സന്യാസിയല്ല രാക്ഷസരാണ്. സന്യാസിമാരെല്ല സാധാരണ ആളുകൾക്ക് പോലും അവിടെ, എവിടെയായാലും കുളിക്കാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. ശിഷ്ടാചാര പ്രകാരം ആർ ചോദിച്ചാലും അവർക്കും കുളിക്കാനായി അല്പം സ്ഥലം കൊടുക്കേണ്ടതായ മര്യാദയുണ്ട്. ഗീത അധ്യായം 7 ശ്ലോകം 12 മതൽ15 വരെ പറയുന്നു. (ത്രിഗുണമയിയായ മായ) രജോഗുണ യുക്ത ബ്രഹ്മം, സത്ഗുണ യുക്ത വിഷ്ണു, തമോഗുണ യുക്ത ശിവ) പുജകൊണ്ട് അറിവ് നശിക്കു

ന്നു. അവർ മഹിമയ്ക്കും, അഭിമാന ശ്രേഷ്ഠം ആയിത്തീരുന്നു, മോഹിക്കുന്ന രാക്ഷസീയ സ്വഭാവമുള്ളവരായി മാറുന്നു. മനുഷ്യരിൽ നീചരും സ്വാഭാവ ശുദ്ധിയില്ലാത്തവരായ താണസ്വഭാവമുള്ള ദുഷ്കർമ്മികൾപോലും എന്നേ ഭജിക്കുന്നില്ല. ഗീത അധ്യായം 7 ശ്ലോകം 16 മുതൽ 18 വരെ ഗീതോപദേഷ്ടാവ് പറയുന്നു. എന്നെ ഭജിക്കുന്ന ഭക്തി (ബ്രഹ്മ സാധന) നാലുവിധത്തിലാണ് ഭക്തർ ചെയ്യുന്നത്. ഒന്ന് ധനമോഹികൾ (പണം -ധനം മോഹിക്കുന്നവർ) അവർ വേദ മന്ത്രങ്ങളാൽ ഹവൻ മുതലായ കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു. രണ്ടാമത്തെ കൂട്ടർ ദുഃഖനിവാരണത്തിനായി വേദമന്ത്രങ്ങളുച്ഛരിച്ച് ഹവനാദി ക്രിയകൾ ചെയ്യുന്നു. മൂന്നാമതൊരു കൂട്ടർ പരമാത്മാവിനെ അറിയുന്നതിനായി അറിവ് സ്വയം നേടാനും മറ്റുള്ളവർക്ക് പകർന്നു കൊടുക്കാൻ ശ്രേഷ്ഠരെന്ന ഭാവേന ഭക്തി ഹീനരായിമാറുന്നു. നാലാമതൊരു വിഭാഗം ജ്ഞാനികളാണ്. അവർക്ക് എപ്പോഴാണോ അറിവുണ്ടാകുന്നുവോ അതായത് മനുഷ്യശരീരം എപ്പോഴും ലഭിക്കുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ട് ഈശ്വര ഭക്തനായില്ലെങ്കിൽ മനുഷ്യജീവിതം കൊണ്ട് പ്രയോജനമില്ല. പിന്നെ അവർ വേദം പഠിക്കുന്നു. അറിവ് നേടുന്നു. ബ്രഹ്മ വിഷ്ണു ശിവ ശക്തികൾക്കപ്പുറം ഒരു ശക്തി ബ്രഹ്മ (ക്ഷര ബ്രഹ്മ) ശക്തി ഉണ്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കി ആ നാശമില്ലാത്ത പൂർണ്ണബ്രഹ്മത്തെ പുജിക്കുന്നു. മറ്റ് ദേവതമാരെ അവർ പുജിക്കുന്നില്ല. ആ പവിത്ര ഭക്തരെ ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. എന്നെന്നാൽ അവർ ഈ മൂന്നു ഗുണങ്ങൾക്കുമപ്പുറം ഒരു ശക്തി ഉള്ളത് തിരിച്ചറിയുന്നു. ആ ബ്രഹ്മത്തെപുജിക്കുന്നു. “ഓം” എന്ന മന്ത്രം ബ്രഹ്മിന്റെ മന്ത്രമാണ്. അത് വേദം പഠിക്കുന്നവർ സ്വയം വിചാര-വിമർശനങ്ങൾ നടത്തി ഇത് പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മിന്റെതാണെന്ന് കരുതി വർഷങ്ങളോളം സാധന (പുജ) ചെയ്തു. ഭഗവദ് ദർശനമുണ്ടായില്ല. കൂടാതെ മറ്റ് സിദ്ധികളും ലഭിച്ചു. പക്ഷെ ഗീതാ അധ്യായം 4 ശ്ലോകം 34 ലും, യജുർവേദം അധ്യായം 40 മന്ത്രം 10 -ൽ വർണ്ണിച്ച തത്വദർശിയായ സന് (സന്യാസി) കിട്ടിയിട്ടില്ല. ഇത് പ്രകാരം തത്വദർശിയായ സന്, പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മിന്റെ (പരമാത്മാ) സാധന മൂന്ന് മന്ത്രങ്ങളിൽ കൂടിയാണ് കൊടുക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ജ്ഞാനിയായവർ ഇത് അറിയാതെ, ‘ഓംകാര’ മന്ത്രം മാത്രമാണ് മോക്ഷപ്രാപ്തിക്കുള്ള മാർഗ്ഗം എന്ന് കരുതി (കാൽബ്രഹ്മിന്റെ സാധന ചെയ്യുന്നു.), ജന്മ മൃത്യു ചക്രത്തിൽ അകപ്പെട്ടുപോകുന്നു.

ജ്ഞാനിയും ഉദാരമനസ്കനുമായ മഹർഷി ചുണക് വേദങ്ങൾ പഠിച്ചു. പൂർണ്ണ പ്രഭുവിന്റെ (പരമാത്മാവിന്റെ) ഭക്തിമന്ത്രം ഓം ആണെന്ന് മനസ്സിലാക്കി വർഷങ്ങളോളം പുജ ചെയ്തു ഒരു മാൻദത്ത എന്നു പേരുള്ള ചക്രവർത്തി ഉണ്ടായിരുന്നു. (ഒരു ദേശത്തിലെ ജനങ്ങളെ ഭരിക്കുന്ന ആളാണ് ചക്രവർത്തി). അദ്ദേഹം മറ്റു രാജാക്കന്മാരെയുദ്ധത്തിനെ വെല്ലുവിളിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു കുതിരയുടെ കഴുത്തിൽ കത്ത് എഴുതി തൂക്കിയിട്ടു കുതിരയെ രാജ്യമെമ്പാടും വിട്ടു. മാൻദത്തയുടെ അവകാശം അംഗീകരിക്കാത്തവർ യുദ്ധത്തിന് തയ്യാറാകണം. യുദ്ധത്തിന് തയ്യാറാകണമെങ്കിൽ കുതിരയെ പിടിച്ചു കെട്ടണം. ആരും തന്നെ കുതിരയെ പിടിച്ചുകെട്ടിയില്ല. മഹർഷിചുണക് ഈ വിവരം അറിഞ്ഞു. രാജാവ് സ്വയം അഭിമാനിയായി. ചുണക് രാജാവിനോട് യുദ്ധം ചെയ്യാൻ തയ്യാറായി. യുദ്ധം ആരംഭിച്ചു. മാൻദത്തചക്രവർത്തിയുടെ

പക്കൽ 72 കോടി സൈന്യത്തെ മഹർഷി ചുണകിന്റെ അടുക്കലേക്ക് യുദ്ധത്തിനയച്ചു. ചുണക് മഹർഷി തന്റെ സാധനയുടെ ഫലമായി 4 ബോംബ് ഉണ്ടാക്കി. രാജാവിന്റെ സൈന്യത്തെ നാലായിവിഭജിച്ച എല്ലാ സൈന്യങ്ങളേയും നശിപ്പിച്ചു. പ്രത്യേകത - ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, മഹേശ്വരൻ (ശിവ), ബ്രഹ്മ / കാല, പരബ്രഹ്മത്തിന്റെയും ഭക്തിയാൽ പാപ പുണ്യഫലങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പുണ്യഫലം സർഗ്ഗവും പാപം നരകവും 84ലക്ഷം പ്രാണികളായി ജനിച്ച് പലവിധ യാതനകളും ദുഃഖങ്ങളും അനുഭവിയ്ക്കേണ്ടതായി വരുന്നു. ജ്ഞാനി ആത്മാവായ ചുണക മഹർഷി “ഓ” എന്ന മന്ത്ര ജപത്തിലൂടെ സമ്പാദിച്ച സമ്പാദ്യ ഫല സിദ്ധി കൊണ്ട് നാല് ബോംബുകൾ ഉണ്ടാക്കി. 72 കോടി സൈന്യങ്ങളെ അമാനുഷിക ശക്തികൊണ്ട് സംഹരിച്ചു. അതിന്റെ ഫലം അനുഭവിക്ക തന്നെ വേണം. ആയുധം ഉപയോഗിച്ച് കൊല നടത്തിയാലും, വാക്കുകളാകുന്ന വാശ്മുന കൊണ്ട് കൊലനടത്തിയാലും പ്രവൃത്തി ഒന്നാണ്. ശിക്ഷ തുല്യമാണ്. ആ ചുണക മഹർഷി പിന്നെ പട്ടിയുടെ ജന്മമെടുത്തു. ആ പട്ടിയുടെ തലയിൽ മുറിവുണ്ടായി. ആ മുറിവുകളിൽ അനേകം പുഴുക്കൾ (സൈനികരുടെ ആത്മാവ്) ഉണ്ടായി. പ്രതികാരം വീട്ടി. ചിലപ്പോൾ നടക്കാൻ കഴിയാതെ ശരീരം കൊണ്ട് ഇഴയും. മഴയും, മഞ്ഞും, വെയിലും സഹിച്ച് പലവിധത്തിലുള്ള യാതനകളും ദുഃഖവും സഹിയ്ക്കേണ്ടി വന്നു.

ഗീതോപദേഷ്ടാവ് പറയുന്നു-ഗീത അധ്യായം 7 ശ്ലോകം 18-ൽ സ്വയം പറയുന്നുണ്ട്. ഈ സർവ്വജ്ഞാനികളായ എല്ലാ ആത്മാക്കളും ഉദാരമതികളാണ്. ബുദ്ധിമാൻമാരാണ്. പക്ഷെ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിന്റെ മൂന്നു മന്ത്രങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ പുജയെപ്പറ്റി പറയുന്ന തത്വദർശിയായ സന്തിനെ കണ്ടുമുട്ടുന്നതുവരെ ഇവരെല്ലാം എന്റെ അതി അശ്രേഷ്ഠമായ മുക്തിയുടെ പ്രത്യാശയിൽ, അതായത് എന്നെ (കാല് /ബ്രഹ്മ) പുജിക്കുന്നുതും അശ്രേഷ്ഠമാണ്. എന്നീ കാര്യങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ പുജാവിധി ബ്രഹ്മ (ക്ഷരപുരുഷൻ) ജ്യോതി നിരജ്ഞൻ കാലവരെ മാത്രമേ ഗീതയിൽ പറയുന്നുള്ളൂ.

പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മിനെ ഭജിക്കുന്നത് (പരമാത്മാവിനെ ഭജിക്കുന്നത്) ഗീത അധ്യായം 4 ശ്ലോകം 34-ൽ ഗീതോപദേഷ്ടാവ് സ്വയം പറയുന്നു. പരമാത്മാവിനെ ഭജിക്കുന്നതും ഭക്തിക്കു വേണ്ടി ഏതെങ്കിലും തത്വദർശിയായ സന്യാസിയെ തേടി പിടിക്കു. അന്വേഷിക്കു. അദ്ദേഹം പുജാവിധികൾ പറഞ്ഞുതരും. പരമാത്മാവിനെ കുറിച്ചുള്ള പൂർണ്ണമായ അറിവ് പുജാവിധി എന്നിയ്ക്കറിയില്ല. തന്റെ പുജയെപ്പറ്റി ഗീത അധ്യായം 8 ശ്ലോകം 13-ൽ പറയുന്നു. എന്നേ ഭജിയ്ക്കേണ്ടത് കേവലം “ഓ” എന്ന അക്ഷരം കൊണ്ടാണ്. അതിന്റെ ഉച്ചാരണം കൊണ്ട് അവ സാന ശ്വാസം (ശരീരത്തിൽ നിന്നും ത്യജിക്കുന്നതുവരെ) ജപിയ്ക്കണം. അങ്ങിനെ എന്നേ ഭജിക്കുന്നവർക്ക് എന്റെ പരമമായ സ്ഥാനം ലഭിക്കുന്നു. ഗീത അധ്യായം 7 ശ്ലോകം 18-ൽ പറയുന്നു. ഭഗവാൻ വേണ്ടി തത്വദർശികളായ സന്യാസിമാരെ കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മജ്ഞാനിയുടെ പുജാവിധി അറിയുന്നവർ, പവിത്രമായ ആത്മാക്കൾ എന്നിൽ കൂടി (കാല് / ബ്രഹ്മ) പരമഗതിയായമോക്ഷ പ്രാപ്തി ആശ്രയിക്കുന്നു. (ഗീതോപദേഷ്ടാവ് പറയുന്നു എന്നേ ഭജിക്കുന്നതു

കൊണ്ട് ലഭ്യമാകുന്ന മോക്ഷം ശ്രേഷ്ഠമല്ല (അനുത്തമാണ്). “മറ്റു ദേവതമാരെ (രജോഗുണ ബ്രഹ്മം, സത്ഗുണ വിഷ്ണു, തമോഗുണ ശിവ) പുജ അറിവില്ലാത്തവരാണ് ചെയ്യുന്നത്.

അധ്യായം 7 ലെ ശ്ലോകം 20-ൽ പറയുന്നു. എന്തെന്നാൽ ആരുടെ ബന്ധം അധ്യായം 7 ലെ ശ്ലോകം 15 മായി നിരന്തര ബന്ധം- ശ്ലോകം 15 ൽ പറയുന്നു. മൂന്നുഗുണങ്ങളുമുള്ള മായ (രജോഗുണ ബ്രഹ്മം, സത്ഗുണ വിഷ്ണു, തമോഗുണ ശിവ) യെ പുജിക്കുന്നത് വരെ മാത്രമാണ് . ഇവരിൽ നിന്നും കിട്ടുന്ന സുഖം ക്ഷണികമാണ്). യിൽ കൂടി ആരുടെ ജ്ഞാനമാണോ തട്ടിയെടുക്കുന്നുവോ അങ്ങിനെയുള്ള അസൂര സ്വഭാവമുള്ളവരും ദുഷ്കർമ്മികളായ മുഡരും എന്നേ ഭജിക്കില്ല. അധ്യായം 7, ശ്ലോകം 20-ൽ ഓരോ മോഹത്താൽ അവരുടെ അറിവ് നഷ്ടപ്പെടുന്നതായി പറയുന്നു. അവർ അവരുടെ സ്വഭാവമനുസരിച്ച് പ്രേരിതരായി അജ്ഞാനമാകുന്ന അന്ധകാരനിയമത്തിലെ ആശ്രിതരായ അന്യദേവതമാരെ പുജിക്കുന്നു. അധ്യായം 7 ശ്ലോകം 21-ൽ പറയുന്നു. ഏതൊരു ഭക്തനാണോ ഏതെല്ലാം ദൈവത്തെ ഭക്തിയോടെ പുജിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ ആ ഭക്തന്റെ ഭക്തിയെ ആ ദേവതയിൽ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്നു.

അധ്യായം 7 ശ്ലോകം 22-ൽ പറയുന്നു. അയാൾ ഏതൊരു ഭക്തിയിൽ യുക്തനായി ഏതുദൈവത്തെ പുജിക്കുന്നുവോ ആദേവതയെ കൊണ്ട് ഞാൻ നൽകിയ ഇഷ്ടപ്പെട്ടഭോഗപ്രാപ്തി ലഭ്യമാക്കുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന് -മുഖ്യമന്ത്രി പറയുന്നു താഴെക്കിടയിലുള്ള അധികാരികളും എന്റെ ജോലിക്കാരാണ്. ഞാനവർക്ക് കുറച്ച് അധികാരങ്ങൾ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ആരാണോ അവരുടെ (അധികാരികളുടെ) ആശ്രിതൻ അവർക്ക് വേണ്ട സഹായം എന്നിൽ കൂടി (ഞാൻ മുഖാന്തിരം) നൽകുന്നു. പക്ഷെ പൂർണ്ണമായി നൽകുന്നില്ല. അധ്യായം 7 ലെ ശ്ലോകം 23-ൽ വർണ്ണിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ മന്ദബുദ്ധികളായവർക്ക് ആ ലാഭം പ്രയോജനപ്പെടുന്നില്ല. ദേവതമാരെ പുജിക്കുന്നവർക്ക് ഫലം ദേവതമാരിൽ എത്തിക്കുന്നു, അതതുദേവതമാരിൽ നിന്നും ഫലം കിട്ടുന്നതാണ്. വേദങ്ങളിൽ നിർദ്ദേശിച്ച പ്രകാരം നിയമാനുസരണം പുജചെയ്യുന്നവർക്ക് ഭക്തർക്ക്) എന്നിൽ നിന്നും ഫലം ലഭിക്കുന്നു. അതായത് കാലന്റെ വലയിൽ നിന്നും ആരും പുറത്തുപോകുന്നില്ല.

പ്രത്യേകത-അധ്യായം 7 ശ്ലോകം 20 മുതൽ 23 വരെയുള്ളതിൽ പറയുന്നു. ഏതൊരു പുജയും ഏതെങ്കിലും പിതൃക്കൾ, ഭൃതങ്ങൾ, ദേവി-ദേവതകൾ മുതലായവരെ പുജിക്കുന്നത് സ്വഭാവമനുസരിച്ചായിരിക്കും. ഞാൻ (ബ്രഹ്മ്/കാല്)തന്നെയാണ് ആ മന്ദബുദ്ധികളെ കൊണ്ട് (ഭക്തരെ) ആദേവതമാരുടെ നേർക്ക് ആസക്തിയുള്ളവരാക്കിത്തീർക്കുന്നത്. അവർ അവരുടെ ഇഷ്ടദേവതകളിൽ നിന്നും ഫല സിദ്ധി പ്രാപിക്കുന്നത് ഞാനാ ദേവതമാർക്ക് കൊടുത്തിരിക്കുന്ന ശക്തിയിൽ നിന്നാണ്. അതനുസരിച്ച് അവരുടെ (ദേവതമാരുടെ) പുജാരികൾ ദേവതമാരെ പ്രാപിക്കുന്നു. എന്നാൽ മായരായ ഭക്തരെ 84 ലക്ഷം യോനികളിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതാണ്. അതായത് അത്രയും ജന്മം ഉണ്ടാക്കുന്നു. ആരാണോ എന്നേ (കാലനേ)ഭജിക്കുന്നുവോ അവർ തപ്തശിലയിൽ വരുന്നു പിന്നീട് മഹാസ്വർഗ്ഗം ബ്രഹ്മലോകത്തിലേക്ക് പോകുന്നു. അതിന് ശേഷം ജനനവും മരണവും മാത്രമായിരിക്കും.

മോക്ഷ പ്രാപ്തി ഉണ്ടാകില്ല. അതായത് ദേവീ-ദേവതകളെ (ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, മഹേശ്വരൻ, മാതാ (ദുർഗ്ഗ)യേക്കാൾ ഭഗവാൻ ബ്രഹ്മിനെ (കാല്) പുജിക്കുന്നതാണ് കൂടുതൽ പ്രയോജനം. അഥവാ സ്വർഗ്ഗ പ്രാപ്തിയുണ്ടായലും ഭക്തന് ഒരു മഹാകല്പം വരെ മാത്രമേ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ സൽപ്രവർത്തികൾ ചെയ്ത് സുഖമനുഭവിയ്ക്കാം. പിന്നീട് നരകത്തിലും മറ്റു പ്രാണികളുടെ ശരീരം സ്വീകരിച്ച് കഷ്ടത അനുഭവിക്കണം. അതായത് കാലന്റെ വലയിൽ നിന്നും മോചനം ഇല്ല.

“മറ്റു ഉദാഹരണം”

ഗീതയിലും വേദത്തിലും മറ്റു ദേവതമാരുടെ പുജയും പിതൃപുജയും (ശ്രാദ്ധം) ചെയ്യുന്നതും ഭൂതപുജയും അസ്തികൾ പുജിക്കുന്നത്, പുവിടുന്നത്, പിണ്ഡം വക്കുന്നത്) അരുതാത്തതാണെന്ന് പറയുന്നു.

“നാലു വേദങ്ങളും അനുസരിച്ച് പുജയുടെ പരിണിതഫലം കേവലം സ്വർഗ്ഗം -മഹാസ്വർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുക, മോക്ഷം ലഭിക്കുകയെന്നതല്ല.”

ബ്രഹ്മ / കാലൻ ഗീത അധ്യായം 9 ശ്ലോകം 20-21 ൽ പറയുന്നു. മനോകാമനയുടെ ഫലപ്രാപ്തിക്കായി ആരാണോ 3 വേദങ്ങളിലും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതനുസരിച്ച് ശാസ്ത്ര വിധി പ്രകാരം എന്നേ പുജിക്കുന്നുവോ അവർ അവരുടെ കർമ്മ ഫലമനുസരിച്ച് മഹാസ്വർഗ്ഗത്തിൽ ആനന്ദമനുഭവിച്ചിട്ട് പിന്നീട് വീണ്ടും ജനന-മരണചക്രീയയ്ക്ക് പാത്രീഭൂതരായി തീരുന്നു. അതായത് യജ്ഞം ശാസ്ത്രീയാടിസ്ഥാനത്തിലാണെങ്കിൽ പോലും അവരുടെ ഒരേ ഒരു ലാഭം സാംസ്കാരിക ഭോഗം (ലൗകിക ജീവിതം)സ്വർഗ്ഗം പിന്നെ നരകവും 84 ലക്ഷം യോനികളിലുള്ള ജനനവും യാതനകളും കഷ്ടപ്പാടുകളുമാണ്. എപ്പോഴാണോ മൂന്നു മന്ത്രങ്ങൾ-(ഓം, (തത്, സത്), സാങ്കേതികം) പൂർണ്ണ സന്യാസിയിൽ നിന്നും പ്രാപ്തമാകുന്നില്ലയോ അതുവരെ ഈ പ്രക്രിയകൾ തുടർന്നു കൊണ്ടേയിരിക്കും. അധ്യായം 9 ലെ ശ്ലോകം 22 ൽ പറയുന്നു. ആരാണോ നിഷ്കാമ ഭാവത്താൽ ശാസ്ത്രവിധിപ്രകാരം എന്നേ പുജിക്കുന്നുവോ അയാളുടെ (ഭക്തന്റെ) പുജ ഞാൻ രക്ഷിക്കും. മോക്ഷമല്ല. പക്ഷെ മോചനമില്ല.

“വേദ ശാസ്ത്ര വിരുദ്ധപുജ പതനകാരണം”

ഗീത അധ്യായം 9 ലെ ശ്ലോകം 23,24 ൽ പറയുന്നു. ആരാണോ മറ്റ് ദൈവങ്ങളെ പുജിക്കുന്നുവോ അവരും എന്റെ (കാലവലയത്തിലുള്ള) പുജയാണ് നടത്തുന്നത്. പക്ഷെ അവരുടെ ഈ പുജ ശാസ്ത്രവിധി പ്രകാരമല്ല. (അതായത് മറ്റ് ദേവീദേവന്മാരെ പുജിക്കാൻ പാടില്ല). എന്തെന്നാൽ സംപൂർണ്ണ യജ്ഞഭോക്താവ് അതായത് സ്വാമി കാലൻ ആകുന്നു. ആ ഭക്തൻ എന്നേ നന്നായിട്ടറിയുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് അവർക്ക് പതനം ഉണ്ടാകുന്നു. നരകവും 84 ലക്ഷം യോനികളിൽ ജന്മമെടുക്കേണ്ടതായും വരുന്നു. ഗീത അധ്യായം 3 ശ്ലോകം 14-15-ൽ പറയുകയാണ്. സർവ്വ യജ്ഞങ്ങളിലും പ്രതിഷ്ഠിതവും, സമ്മാനിതവുമായ യജ്ഞസമർപ്പണം ആർക്കാണോ ചെയ്യുന്നത് ആ പരമാത്മാവ് പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മ. അദ്ദേഹമാണ് എല്ലാപ്രാണികളുടേയും സ്രഷ്ടാവ്. പക്ഷെ പൂർണ്ണസന്യാസിയെ കിട്ടാതിരിക്കുന്നതുവരെ യജ്ഞത്തിന്റെ

ഭോഗം ആനന്ദം) കാല (ബ്രഹ്മിനാണ് ലഭിക്കുക). അതുകൊണ്ടാണ് പറയുന്നത് ഞാനാണ് എല്ലാ യജ്ഞങ്ങളുടെയും (യാഗം) ഭോക്താവ് ഞാനാകുന്നു.

“ശ്രാദ്ധം നടത്തുന്നത് (പിതൃതർപ്പണം) കൊണ്ട് പിതൃക്കളായി തീരും മോക്ഷം കിട്ടില്ല”

ഗീത അധ്യായം 9 ശ്ലോകം 25-ൽ പറയുന്നു. ദേവതമാരെ പുജിക്കുന്നവർ ദേവതമാരെ പ്രാപിക്കുന്നു. ഭൃതങ്ങളെ പുജിക്കുന്നവർ (പിണ്ഡം ദാനംചെയ്യുന്നവർ) ഭൃതങ്ങളെ പ്രാപിക്കുന്നു. അതായത് ഭൃതങ്ങളായിതീരുന്നു. ശാസ്ത്രവിധി പ്രകാരം വേദങ്ങളുടേയും ഗീതോപദേശ പ്രകാരവും പുജ ചെയ്യുന്നവർ എന്നെ (കാല് / ബ്രഹ്മ) പ്രാപിക്കുന്നു. അതായത് കാലനാൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട സ്വർഗ്ഗം, മഹാസ്വർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുന്നു. കുറേനാൾ ആനന്ദം ലഭിക്കുന്നു.

പ്രത്യേകത - എങ്ങിനെയാണോ തഹസിൽദാറിന്റെ-ജോലി ചെയ്യുന്നുവോ അയാൾ തഹസിൽദാറായി തീരുന്നില്ല. അതുമൂലം കിട്ടുന്ന ശമ്പളത്തിൽ നിത്യവൃത്തി കഴിയുന്നു. അതിന് അധീനമായി ജീവിക്കുന്നു. അതുപോലെ ആരാണോ ഏത് ദേവനെ പുജിക്കുന്നുവോ അവരിൽ നിന്നും കിട്ടുന്ന ലാഭത്തിൽ ജീവിക്കുന്നു. ത്രിഗുണമയിയായ അതായത് മൂന്നു ഗുണങ്ങളും-രജോഗുണം ബ്രഹ്മാ, സത്ഗുണം, വിഷ്ണു, തമോഗുണം ശിവ-പുജ നിഷിദ്ധമെന്ന് ഗീത പറയുന്നു. ഗീത അധ്യായം 7 ശ്ലോകം 12 മുതൽ 15 വരെ 20 മുതൽ 23 വരെ. ഇതുപോലെ ആരെങ്കിലും പിതൃപുജ ചെയ്താൽ പിതൃക്കളെ പുജിച്ചാൽ പിതൃസാമീപ്യം ലഭിക്കും. അവരോടൊപ്പം കഷ്ടദുഃഖങ്ങൾ അനുഭവിയ്ക്കേണ്ടിവരും. അതുപോലെ ആരെങ്കിലും ഭൃത സേവചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ ഭൃതങ്ങളായി മാറും. ജീവിതകാലം മുഴുവനും അശാന്തിയായിരിക്കും. ഒടുവിൽ മനസ് അവരിൽ (ഭൃതഗണങ്ങളിൽ) ലയിക്കുന്നു. അവരുടെ അടുക്കൽ എത്തിച്ചേരുന്നു. ഏതൊരു പുജ, വിധികളാണോ വേദങ്ങളിലും ഗീതയിലും പറയുന്നുവോ അവശാസ്ത്രവിധിപ്രകാരം ചെയ്യാം. അതല്ലാത്ത പുജവിധികൾ ശാസ്ത്രവിരുദ്ധമാണ്. ഗീത അധ്യായം 16 ശ്ലോകം 23-24ൽ പറയുന്നു. ആരാണോ ശാസ്ത്ര വിധിക്കനുസരിച്ചുള്ള പുജാദികർമ്മങ്ങൾ തൃജിച്ചിട്ട് ഇഷ്ടമുള്ള രീതിയിൽ തന്നിഷ്ടം പോലെ പുജചെയ്യുന്നുവോ അവർക്ക് സുഖം ലഭിക്കുന്നില്ല. ഒരു പ്രയോജനവും ലഭിക്കുന്നില്ല. മോക്ഷപ്രാപ്തിയുണ്ടാകുന്നില്ല. അതായത് ജീവിതം വ്യർത്ഥമായിതീരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അർജ്ജുനാ നിനക്ക് കർത്തവ്യം (കർമ്മം ചെയ്യുവാൻ അനുവദാതമുള്ള കർമ്മം), അകർത്തവ്യവും (കർമ്മം ചെയ്യുവാൻ അനുവാദമില്ലാത്തത്) അവയുടെ വ്യവസ്ഥയും (നിയമവും) ശാസ്ത്രവുമാണ് പ്രമാണം. മറ്റുള്ളവയെല്ലാം വർജ്യമാണ്.

ഇതിന് മറ്റൊരുദാഹരണം മാർക്കണ്ഡേയ പുരാണം (ഗീതാ പ്രസ് ഗോരഖ്പൂർ നിന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച പേജ് 237-ൽ മാർക്കണ്ഡേയ പുരാണവും, ബ്രഹ്മപുരാണവും ചേർന്ന് പറയുന്നു)ത്തിൽ പറയുന്നു. രുചി എന്നു പേരുള്ള ബ്രഹ്മചാരിയായ ഒരു ഭക്തൻ വേദങ്ങളിൽ പറയുന്നതുപോലെ ശാസ്ത്രവിധിപ്രകാരം പുജാദികർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തുവരികയായിരുന്നു. അയാൾക്ക് 40 വയസ് ആയപ്പോൾ അയാളുടെ നാല്

പൂർവ്വികർ ശാസ്ത്രവിരുദ്ധ പുജ നടത്തി പിതൃസമീപ്യത്താൽ കഷ്ടങ്ങൾ അനുഭവിക്കുകയായിരുന്നു. അവർ ഉപദേശിച്ചു. “രുചിയെ കൊണ്ട് വിവാഹം ചെയ്യിച്ച് ഞങ്ങൾക്ക് ശ്രാദ്ധകർമ്മം നടത്തൂ” ഇതറിഞ്ഞ് രുചി മഹർഷി പറഞ്ഞു വേദത്തിൽ കർമ്മകാണ്ഡത്തിൽ (ശ്രാദ്ധം, പിണ്ഡം ചെയ്യുന്നത്) മുധരുടെ പുജയായിട്ടാണ് ശ്രാദ്ധകർമ്മത്തെ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നത്. പിന്നെ എന്തിനാണ് നിങ്ങൾ എന്നെകൊണ്ട് തെറ്റായ പുജചെയ്യാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്. പിതാമഹൻമാർ പറഞ്ഞു “മകനേ നീ പറഞ്ഞത് സത്യമാണ്. വേദങ്ങളിൽ പിതൃ പുജ, ഭൃതപുജ, ദേവീ-ദേവൻമാരുടെ പുജ (കർമ്മകാണ്ഡം) കളെ അവിദ്യയായി കണക്കാക്കുന്നു. അത് ശരിയാണ്. പക്ഷെ മാർക്കണ്ഡേയ പുരാണത്തിൽ പറയുന്നു പിതൃസേവചെയ്താൽ പ്രയോജനമുണ്ടാകുമെന്ന്. പ്രത്യേകത - അവരവരുടെ വാദഗതികൾ പറയുന്നു. പിതൃക്കൾ പറയുന്നത് നമ്മൾ പാലിക്കണമെന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ പുരാണങ്ങളിലെ നിർദേശം ഏതെങ്കിലും മഹർഷിമാർ പറയുന്നതാണ് പിതൃപുജ ചെയ്യുക, ഭൃതസേവ നടത്തുക, മറ്റ് ദേവീദേവന്മാരെ പുജിക്കുക എന്നത്. എന്നാൽ വേദങ്ങളിൽ അവർക്ക് തെളിവില്ലാത്തതിനാൽ ഭഗവാന്റെ നിർദേശമില്ലാത്തതിനാൽ അത്തരം പുജാദികർമ്മങ്ങൾ ചെയ്താൽ അതിന്റെ ശിക്ഷ അനുഭവിയ്ക്കേണ്ടതായി വരും.

ഒരിക്കൽ ഒരു വൃശ്ചിയുടെ കുട്ടുകാരൻ പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടർ ആയി. ആ വൃശ്ചി തന്റെ കുട്ടുകാരനായ പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടറോട് പറഞ്ഞു എന്റെ അയൽക്കാരൻ എന്നേ വല്ലാതെ ഉപദ്രവിക്കുന്നു. ഇൻസ്പെക്ടർ പറഞ്ഞു നല്ലതല്ല കൊടുത്തോ ഞാൻ നിന്നെ രക്ഷിക്കാം. ഇൻസ്പെക്ടർ കുട്ടുകാരന്റെ ഉപദേശ പ്രകാരം അയാൾ അയൽക്കാരനുമായി തല്ല ഉണ്ടാക്കി. അയൽക്കാരന്റെ തലക്ക് മുറി വുണ്ടായി. അയാൾ മരിക്കാനിടയായി. അവിടുത്തെ പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടർ ആയ കുട്ടുകാരൻ തന്റെ സ്നേഹിതനെ നിയമാനുസൃതം അറസ്റ്റ് ചെയ്തു. ജയിലിലടച്ചു. അയാൾക്ക് മരണശിക്ഷ ലഭിച്ചു. കുട്ടുകാരനെ സഹായിക്കാൻ ഇൻസ്പെക്ടർക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല. എന്തെന്നാൽ നിയമം നടപ്പിലാക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥനാണ്. ഒരാൾ ഒരു കൊലനടത്തിയാൽ അതിന്റെ ശിക്ഷ തൂക്കിക്കൊല്ലുക എന്നതാണ്. തന്റെ ഇൻസ്പെക്ടർ ആയ കുട്ടുകാരൻ, കുട്ടുകാരനെ രക്ഷിക്കാനായി ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. കുട്ടുകാരന്റെ വാക്ക് വിശ്വസിച്ചു നിയമ വിരുദ്ധമായി പ്രവർത്തിച്ചു. അതുകൊണ്ട് ജീവിതം പാഴായി. അതുപോലെയാണ് ഗീതയും വേദവും പറയുന്നത്. അവയിൽ ഒരേ ഒരു പരമാത്മാവിനെ മാത്രം പുജിക്കാനാണ് പറയുന്നത്. മറ്റു ദേവതമാരും, പിതൃക്കളും, ഭൃതഗണങ്ങളുടേയും പുജ നിഷിദ്ധമാണ്. പുരാണങ്ങളിൽ പറയുന്നത് ഋഷിമാരാണ്. അവരുടെ ഉപദേശം അനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിച്ചാൽ വേദശാസ്ത്ര പ്രകാരം നിയമ ലംഘനത്തിന്റെ ശിക്ഷ അനുഭവിയ്ക്കേണ്ടി വരും. മോക്ഷം കിട്ടില്ല.

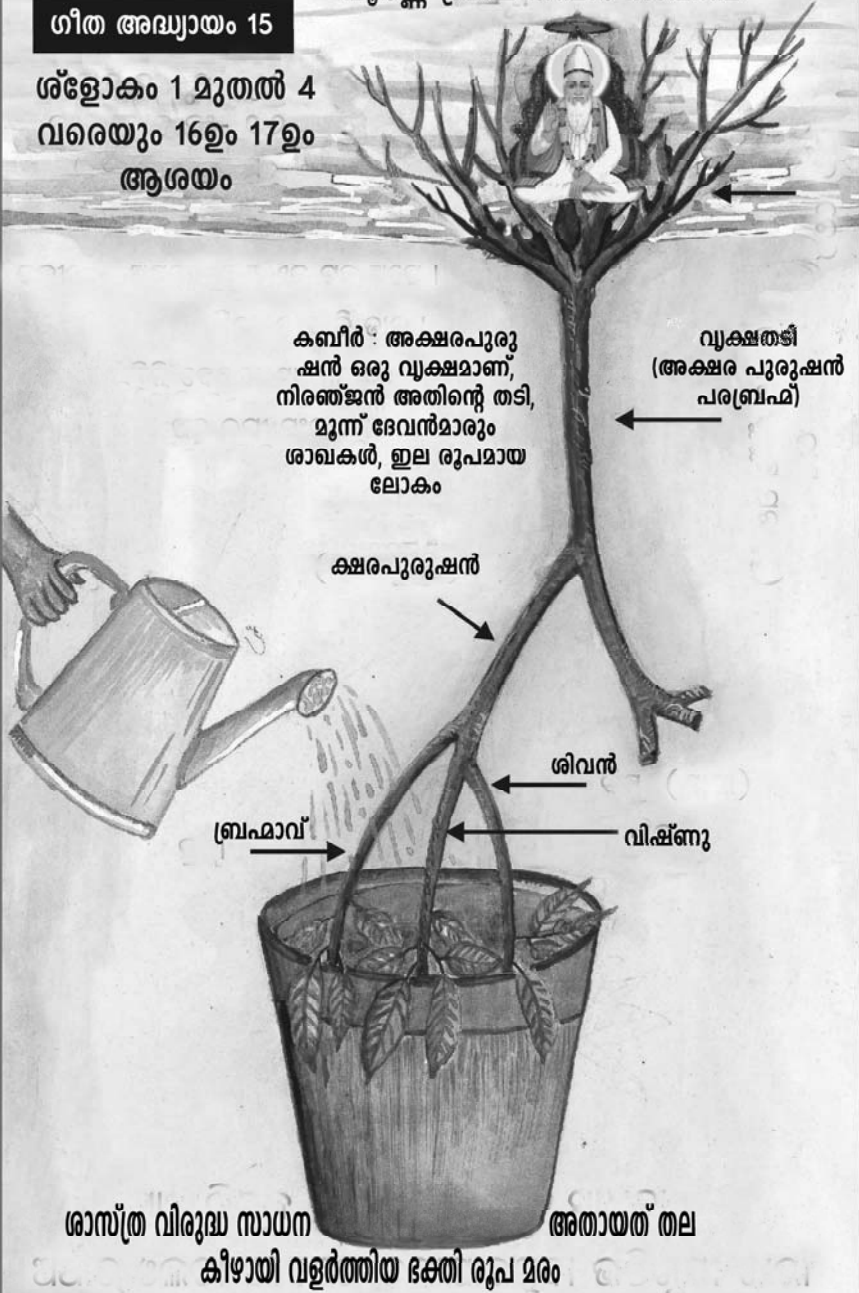
“സത്യകഥ”

എന്റെ (രാംപാൽജി) പൂജ്യഗുരുദേവനായ സ്വാമി രാമദേവാനന്ദ പരമാത്മാവിനെ പ്രാപിക്കാനായി പതിനാറാമത്തെ വയസ്സിൽ പെട്ടെന്ന് വീടുപേക്ഷിച്ചു പുറപ്പെട്ടു. നിത്യവും ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന വസ്ത്രങ്ങളെ

പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മ കബീർ സാഹിബ്

ഗീത അദ്ധ്യായം 15

ശ്ലോകം 1 മുതൽ 4
വരെയും 16ഉം 17ഉം
ആശയം

ശാസ്ത്ര വിരുദ്ധ സാധന അതായത് തല കീഴായി വളർത്തിയ ഭക്തി രൂപ മരം

ബ്രഹ്മാവ് →

ശിവൻ ←

വിഷ്ണു ←

ക്ഷരപുരുഷൻ ←

ഗീത അദ്ധ്യായം 15

ശ്ലോകം 1 മുതൽ 4 വരെയും 16ഉം 17ഉം ആശയം

കബീർ : അക്ഷരപുരുഷൻ ഒരു വ്യക്തമാണ്, നിരഞ്ജൻ അതിന്റെ തടി, മൂന്ന് ദേവന്മാരും രാവകൾ, ഇല രൂപമായ ലോകം

വ്യക്തതടി (അക്ഷര പുരുഷൻ പരബ്രഹ്മം) →

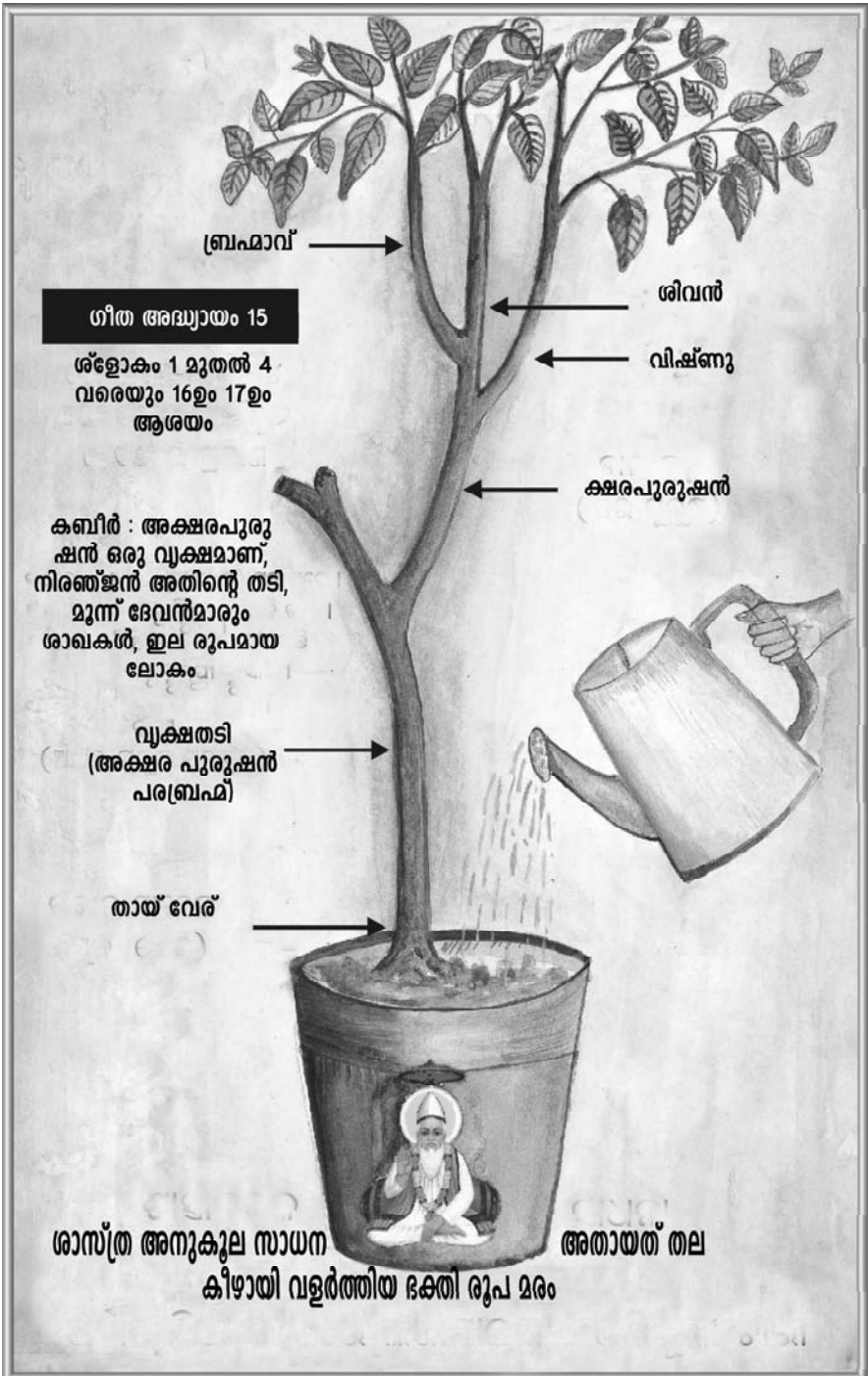
തായ് വേര് →

ശാസ്ത്ര അനുകൂല സാധന

അതായത് തല

കീഴായി വളർത്തിയ ദക്തി രൂപ മരം

തന്റെ തന്നെ വയലിനടുത്തുള്ള കാട്ടിൽ ചത്ത മൃഗങ്ങളുടെ അസ്ഥിപ
 ജ്ഞരത്തിനടുക്കൽ ഉപേക്ഷിച്ചു. വൈകുന്നേരം കുട്ടി വീട്ടിൽ
 എത്താത്ത കാരണം തിരക്കി പുറപ്പെട്ട വീട്ടുകാർ കാട്ടിലും തിരക്കി.
 രാത്രി സമയമായിരുന്നു. കുട്ടിയുടെ വസ്ത്രങ്ങൾക്കൊപ്പം കിട്ടിയചത്ത
 മൃഗത്തിന്റെ അസ്ഥികഷണങ്ങൾ കുട്ടിയുടെതാകാമെന്ന കരുതി വീട്ടു
 കാർ ദുഃഖിച്ചു. അവർ വിചാരിച്ചു കുട്ടിയെ കാട്ടിലെ വന്യമൃഗങ്ങൾ
 ഏതെങ്കിലും കൊന്നതായിരിക്കാം. അവർ അസ്ഥികൾ കൊണ്ട് കുട്ടി
 യുടെ അന്തിമസംസ്കാര ചടങ്ങുകൾ ചെയ്തു. എല്ലാ ചടങ്ങുകളും
 ചെയ്തു. 13-ാം ദിവസത്തെ ശ്രാദ്ധ പുജയും നടത്തി. എന്നാൽ 104
 വയസ് ആയപ്പോൾ സ്വാമിജി അവിചാരിതമായി തന്റെ ശ്രാമമായ
 ബഡാപൈതാവാസ് ജില്ല ഭിവാണി, താലൂക്ക് ചരവിദാദരി ഹരിയാന
 യിൽ വന്നു. സ്വാമിജിയുടെ കുട്ടിക്കാലത്ത് ഉള്ള പേർ ഹരിദാരിയെ
 ന്നായിരുന്നു. ഒരു ബ്രാഹ്മണ കുടുംബത്തിലാണ് ജനിച്ചത്. സ്വാമിജി
 വന്ന വിവരം അറിഞ്ഞ് ഞാനും കാണാനായി അവിടെ പോയി. സ്വാമി
 ജിയുടെ ജ്യേഷ്ഠത്തിയ്ക്ക് 92 വയസ് പ്രായമുണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ
 ആ വൃദ്ധയോട് തിരക്കി സ്വാമിജി വീട് ഉപേക്ഷിച്ച് പോയതിനു ശേഷം
 നിങ്ങൾക്ക് എന്ത് പ്രതീക്ഷയാണുണ്ടായത്. ആ വൃദ്ധ പറഞ്ഞു എന്റെ
 വിവാഹം കഴിഞ്ഞു. അപ്പോൾ എന്നോട് പറഞ്ഞു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു
 സഹോദരൻ ഹരിദാരിയെ കാട്ടിലെ ഏതോ മൃഗം കൊന്നു തിന്നു
 എന്ന്. അവന്റെ ശ്രാദ്ധം നടത്തി. എന്നെയും കൊണ്ട് ശ്രാദ്ധ പുജ
 ചെയ്യിച്ചു. എഴുപത് പ്രാവശ്യം ഞാനെന്റെ ഈ കൈകൾ കൊണ്ട്
 ശ്രാദ്ധ പുജ ചെയ്തു. എപ്പോഴൊക്കെ വിളവ് മോശമായി തീർന്നോ,
 വീട്ടിൽ ആർക്കെങ്കിലും അസുഖം വന്നാലോ പുരോഹിതനെ വിളിച്ചു
 കാരണം തിരക്കും. അദ്ദേഹം പറയും ഹരിദാരിക്ക് പിതൃതർപ്പണം
 ചെയ്യണം. അവൻ നിങ്ങളെ ദുഃഖിപ്പിക്കുകയാണ്. ശ്രാദ്ധം നടത്തിയാൽ
 എല്ലാ അശുദ്ധിയും മാറി കിട്ടും. ഇത്തവണ എല്ലാം ഞാനെന്റെ
 കൈകൾ കൊണ്ട് തന്നെ ചെയ്യും. മുൻപൊക്കെ എനിക്ക് സമയം കിട്ടി
 യിരുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ ഒരു ദിവസം പലസ്ഥലത്ത് ശ്രാദ്ധക്രിയകൾ
 ചെയ്യാൻ പോകണമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് കുട്ടികളെയാണ് അയ
 ച്ചിരുന്നത്. അന്നൊക്കെ ഉപഹാരം നൽകും, 21, 51 എന്നിങ്ങനെ ദക്ഷിണ
 കൊടുക്കും പ്രീതിപ്പെടുത്താൻ, പിന്നെ ശ്രാദ്ധം ഗുരുജി (പുരോഹി
 തൻ) ചെയ്യും. എല്ലാം കേട്ടിട്ട് ഞാൻ പറഞ്ഞു - മാതാജി എല്ലാം ഉപേ
 ക്ഷിക്കൂ ഈ ഗീതാ വിരുദ്ധമായ പുജകൾ അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളും പ്രേത
 മായി മാറും. ഗീത അധ്യായം 9 ശ്ലോകം 25 പറഞ്ഞു കൊടുത്തു,
 അപ്പോൾ ആ വൃദ്ധ പറയുകയാണ് ഗീത ഞാനും വായിക്കാറുണ്ട്.
 ദാസ് പറയുന്നത് നിങ്ങൾ വായിക്കും ലോകാചാരപ്രകാരം അർത്ഥം
 മനസിലാക്കാതെ, ഇനിയെങ്കിലും അർത്ഥശൂന്യമായ പുജകൾ മതി
 യാക്കൂ. വൃദ്ധ പറഞ്ഞു. എങ്ങിനെ മതിയാക്കും. ഇത് നൂറ്റാണ്ടുകളായി
 ചെയ്തുവരുന്ന ക്രിയയല്ലേ. ഈ ദോഷം നിഷ്കളങ്കരായ ആത്മാക്ക
 ലുടേതല്ല. മായരായ ഗുരുക്കന്മാരുടേതാണ്. ആരാണോ ശാസ്ത്രാർത്ഥം
 മനസിലാക്കാതെ തോന്നിയതുപോലെ പുജാമാർഗ്ഗങ്ങൾ പറഞ്ഞു
 കൊടുക്കുന്നോ അവരുടേതാണ് കുറ്റം അതുകൊണ്ട് കാര്യ
 പ്രാപ്തിയുണ്ടാകുന്നില്ല. പരമഗതി ലഭിക്കുന്നില്ല. മോക്ഷപ്രാപ്തിയും ഉണ്ടാ
 കുന്നില്ല. ഉദാഹരണം ഗീത അധ്യായം 16, ശ്ലോകം 23 24.

ഇന്ന് എന്തെന്നാൽ വിദ്യാഭ്യാസമുള്ളവർ മനസ്സിലാക്കണം. ശാസ്ത്രവിധിപ്രകാരമുള്ള പുജകൾ ചെയ്യണം. പരമാത്മപ്രാപ്തി നേടണം. അങ്ങിനെ ശാശ്വതസ്ഥാനം നേടണം. അതായത് സത്പ്രോക് പ്രാപ്തി അതുകൊണ്ട് പൂർണ്ണമോക്ഷം പരമഗതി ലഭിക്കും. (ഗീത അധ്യായം 18 ശ്ലോകം 62) അതിനായി തത്വദർശിയായ സന്യാസിയെ സമീപിക്കൂ. ഗീത അധ്യായം 4 ശ്ലോകം 34.

ഒരു ഭക്തൻ പറഞ്ഞു. ഞാൻ താങ്കളിൽ നിന്നും ഉപദേശം സ്വീകരിച്ചിട്ട് താങ്കൾ പറയുന്നതുപോലെ പുജചെയ്യാം വീട്ടിലുള്ള ദേവീ-ദേവതമാരെയും പുജിച്ചുകൊള്ളാം. അതുകൊണ്ട് എന്തുദോഷമാണ് ഉള്ളത്.

ദാസനായ ഞാൻ പറയുന്നു-ഭരണഘടനയിലെ എന്തൊരു നിയമത്തെയും ലംഘിച്ചാൽ അതിന് ശിക്ഷ ലഭിക്കുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് ഗീതയിലും നാലു വേദങ്ങളിലും വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്ന നിയമത്തിന് വിപരീതമായി ചെയ്യുന്ന പുജകളെല്ലാം നിഷ്ഫലമാണ്. (ഉദാഹരണം ഗീത, അധ്യായം 16 ശ്ലോകം 23, 24) അഥവ ആരെങ്കിലും വിചാരിക്കുകയാണ് ഞാൻ അമാനുഷികമായി ഈ കാര് പഞ്ചരാക്കാൻ ശ്രമിക്കാമെന്ന്, എന്നാൽ അത് ഒരിക്കലും അത് സാദൃശ്യ കാരണം രാമനാമ ആകുന്നവണ്ടി പഞ്ചരാക്കാൻ കഴിയില്ല. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത് നിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇത് പോലെ ശാസ്ത്രവിരുദ്ധ ആരാധനകൾ നിക്ഷിതമാണ്, എല്ലാം പാപമായി മാറി ദുരിതം നമ്മൾ അനുഭവിക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥരാണ്.

ഒരു ഭക്തൻ പറയുകയുണ്ടായി. എനിക്ക് യാതൊരു ദുശീലവും (മദ്യം-മാംസസേവനം) ഇല്ല. വെറും പുകയില (ബീഡി-സിഗരറ്റ്)മാത്രം ഉപയോഗിക്കും. താങ്കൾ പറയുന്ന പുജാദികൾ ശ്രേഷ്ഠമാണ്. എന്റെ ഗുരുപോലും ഇതൊന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. 25 വർഷമായി ഞാൻ പല സ്ഥലങ്ങളിലും ചുറ്റി സഞ്ചരിക്കുന്നു. ഇതിനിടയിൽ 3 ഗുരുക്കളായി. ദയവുചെയ്ത് എനിൽ നിന്നും പുകയില സേവനം മാറ്റാൻ എന്തെങ്കിലും ഉപായം പറഞ്ഞു തരൂ. ഞാൻ അതനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കാം. പുകയില സേവനം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് ഭക്തി മാർഗ്ഗത്തിന് ഉണ്ടാകുന്ന തടസ്സം എന്താണ് ?

ദാസൻഉപദേശിച്ചു -താങ്കളുടെ ശരീരത്തിന് ഓക്സിജൻ ആവശ്യമാണ്. പുകയില ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ (സിഗരറ്റ്-ബീഡി) അതിൽ നിന്നും വരുന്ന പുക കാർബൺ ഡൈ ഓക്സൈഡ് ആണ്. അത് ശ്വാസകോശങ്ങളെ ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തുന്നു. രക്തത്തെ ദുഷിപ്പിക്കുന്നു. മനുഷ്യ ജന്മം ഈശ്വരസാക്ഷാത്കാരത്തിനും ആത്മസുഖത്തിനും വേണ്ടിയുള്ളതാണ്. മുക്കിന് രണ്ട് ദ്വാരങ്ങൾ ഉണ്ട്. വലത് ഭാഗത്തെ ദ്വാരം ഇടയം. ഇടത് പിംഗളയുമാണ്. രണ്ടിന്റെയും മധ്യത്തിൽ സുഷ്മ്നാ നാഡിയുണ്ട്. അതിൽ ഒരു സൂചിയിൽ നൂൽ കോർക്കുന്ന വിധത്തിൽ ഒരു ചെറിയ ദ്വാരമുണ്ട്. പുകയില സേവനം കൊണ്ട് ആ ദ്വാരം അടയുന്നു. ഈശ്വരസാക്ഷാത്കാരത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗതടസ്സമുണ്ടാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഈശ്വരസാക്ഷാത്കാരം ആഗ്രഹിക്കുന്നു ഭക്തർ ലഹരി പദാർത്ഥങ്ങളും മത്സ്യ-മാംസാദി ഭക്ഷണങ്ങളും ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്. ഇതെല്ലാം വർജ്യമാണ്. നിഷിദ്ധമാണ്. നിരോധിതവസ്തുക്കളാണ്.

മറ്റൊരു ഭക്തൻ പറഞ്ഞു- എനിക്ക് പുകയില സേവനം ഇല്ല. ഞാൻ

മദ്യവും മാംസ്യവും ഉപയോഗിക്കും. അതുകൊണ്ട് ചെയ്യുന്നതിന് എന്ത് തടസ്സം? ഇതൊക്കെ തിന്നാനും കുടിക്കാനുമുള്ളവയല്ലേ?..... വ്യക്തങ്ങൾക്കും ജീവനുണ്ടെന്നല്ലേ പറയുന്നത്. അവയുടെ ആഹാരവും മാംസമാണല്ലോ? അപ്പോൾ സസ്യാഹാരവും മാംസാഹാരത്തിന് തുല്യമല്ലേ?

ദാസന്റെ അഭ്യർത്ഥന- ആരെങ്കിലും നമ്മുടെ അച്ഛനേയും അമ്മയേയും, സഹോദരിസഹോദരനേയും കൊന്നു തിന്നാൽ എന്തായിരിക്കും?.....എന്തു തോന്നും? “ജൈസാ ദർദ്ദ് ആപ്നേ ഹോവൈ, വൈസാ ജാൻ ബിരാന്തേ കഹൈ കബീർ വേജായേം നരക് മെ,ജോ കാടോ ശീശ് ഖുറാനോ” ഏതെങ്കിലും വ്യക്തി മൃഗങ്ങളെ കൊല്ലുന്ന സമയത്ത് തലയും, കൂളവും വെട്ടി കളഞ്ഞിട്ട് ബാക്കി മാംസം ഭക്ഷിക്കുന്നു. നരകഭോജികളായി മാറുന്നു. ഏതുവിധത്തിലുള്ള ദുഃഖമാണോ നമ്മുടെ കുട്ടികളെയും ബന്ധുക്കളെയും കൊല്ലുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്നത് ആ ദുഃഖം മറ്റുള്ളവർക്കും ഉണ്ടാകും. അത് തന്നെയാണ് വ്യക്തലതാദികളെ തിന്നാലും ഉണ്ടാകുന്നത്. ഇവ ഭക്ഷിക്കുന്നതിന് ഈശ്വരാനുവാദം ഉണ്ട്. പക്ഷെ (പ്രാണികളെ കൊല്ലുന്നത് നിഷിദ്ധമാണ്. അത് പാപമാണ്.

മദ്യസേവനവും നിഷിദ്ധമാണ്. ഇതെല്ലാം മനുഷ്യ ജീവിതത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നു. മദ്യസേവനം നടത്തുന്ന വ്യക്തി എന്തും ചെയ്യും. തെറ്റുകൾ ചെയ്യാൻ ഒരു മടിയുമില്ല. മദ്യസേവകൊണ്ട് ധനം, ശരീരം, കുടുംബം, സമൂഹം എല്ലാം നശിക്കും ശാന്തിയും സമാധാനവും ഉണ്ടാകില്ല. ശത്രുക്കൾ കുടും, മാത്രവുമല്ല ആ വ്യക്തിയുടെ കൊച്ചു കുട്ടികളിലും ദുസ്വഭാവം ഉണ്ടാകും. മദ്യപാനി എത്ര ബുദ്ധിമാനിയായാലും അയാളുടെ അഭിമാനം നഷ്ടപ്പെടും. ആരും അയാളെ വിശ്വസിക്കില്ല.

ഒരിക്കൽ ഞാൻ ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ സത്സംഗത്തിനായി പോയിരുന്നു. അന്ന് ഞാൻ മദ്യപാനം നിഷേധിക്കുന്നതിനെ കുറിച്ചായിരുന്നു. സത്സംഗമത്തിൽ പറഞ്ഞത് സത്സംഗമാ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പതിനൊന്ന് വയസുപ്രായമുള്ള ഒരു പെൺകുട്ടി കരയാൻ തുടങ്ങി.ചോദിച്ചപ്പോൾ കുട്ടികരഞ്ഞുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു. മഹാരാജ് എന്റെ അച്ഛൻ പാലം വിമാനത്താവളത്തിലെ ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥനാണ്. പക്ഷെ കിട്ടുന്ന പൈസ മുഴുവനും (ശമ്പളം) കള്ള് കുടിയ്ക്കാനായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. എന്റെ അമ്മ എത്ര പറഞ്ഞാലും അനുസരിച്ചിരുന്നില്ല. കള്ള് കുടിച്ചിട്ട് വന്ന് അമ്മയെ അടിയ്ക്കും. എന്നേയും അടിയ്ക്കും. എന്റെ ചുണ്ട് നീർ വന്ന് തടിച്ചു. പത്ത്ദിവസം കഴിഞ്ഞാണ് ശരിയായത്. എന്റെ മമ്മി ഞങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ട് എന്റെ മാമന്റെ (മമ്മിയുടെ സഹോദരൻ) വീട്ടിലേക്ക് പോയി. ആർ മാസം കഴിഞ്ഞ് എന്റെ അമ്മയ്ക്കു പോയി കുട്ടി കൊണ്ട് വന്നു. അതുവരെ ഞങ്ങൾ അമ്മയുടെ (അച്ഛന്റെ അമ്മ) വീട്ടിലായിരുന്നു. പപ്പാ എനിക്ക് മരുന്നുപോലും വാങ്ങി തന്നില്ല. രാവിലെ എണ്ണീറ്റ് ധൂതിയിൽ ജോലിയ്ക്ക് പോയി. വൈകുന്നേരമാകുമ്പോൾ കള്ള് കുടിച്ചിട്ട് വരും. ഞങ്ങൾ 3 പെൺകുട്ടികൾ 2 പേർ എനിക്ക് താഴെയാണ്. ഇപ്പോൾ വൈകുന്നേരം പപ്പ വരുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ മൂന്നു പേരും കട്ടിലിനടിയിൽ ഒളിച്ചിരിക്കും.

അല്ലയോ മഹാത്മാക്കളെ ഒന്നാലോചിയ്ക്കൂ. ഏതൊരു കുട്ടികളെയോണോ അച്ഛൻ നെഞ്ചോട് ചേർത്ത് ലാളിക്കേണ്ടത്,

ഏതൊരു പിതാവിന്റെ വരവും നോക്കിയാണോ കുട്ടികൾ കാത്തിരിക്കുന്നത് എന്തെങ്കിലും മധുരമോ ഫലങ്ങളോ ഞങ്ങൾക്കായി കൊണ്ടുവരുമെന്ന് ചിന്തിച്ചിരിക്കുന്ന ആ കുട്ടികളുടെ മുൻപിലേയ്ക്കാണ് ഇത്തരം അച്ഛൻമാർ കള്ളു കുടിച്ച് (മദ്യം) വരുന്നത്. ആ വീട്ടിലെ അവസ്ഥ കുട്ടികളുടെ ദേനീയത, യോഗ്യത, ഭാര്യയുടെ ആവലാതി, പീഡനം, ഇതിനൊക്കെ കാരണം ആരാണ്..... മദ്യം അയാളെയും കുടുംബത്തേയും നശിപ്പിക്കുന്നു. സമാധാനവും ശാന്തിയും ഇല്ലാതാക്കുന്നു. ഒരാളുടെ മദ്യപാനം എത്രപേരേ ദുഃഖിപ്പിക്കുന്നു. ഭാര്യയെ പീഡിപ്പിക്കുന്നതു കാരണത്താൽ അവരുടെ അച്ഛനും, അമ്മയ്ക്കും, സഹോദരീ സഹോദരന്മാർക്കും ദുഃഖമുണ്ടാകുന്നു. അമ്മമ്മ, അപ്പപ്പൻ എല്ലാവർക്കും ദുഃഖം. എല്ലാവരും വിവശരായി തീരുന്നു. ഒരു മദ്യപാനി അയാളുടെ കുടുംബത്തിന് മാത്രമല്ല അശാന്തത ഉണ്ടാക്കുന്നത് അയൽക്കാർക്കും ശല്യമായി തീരുന്നു. അവരുടെയും ശാന്തിയും സമാധാനവും നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നു. വീട്ടിൽ വഴക്കുണ്ടാക്കുന്നു. ഭാര്യയേയും കുട്ടികളെയും ചീത്തവിളിക്കുന്നു തല്ലുന്നു ഒച്ചപ്പാടാണുണ്ടാക്കുന്നു. അപ്പോൾ അത് അയൽക്കാർക്കും ബുദ്ധിമുട്ടായി മാറുന്നു. വഴക്കിൽ അവർ മധുസ്ഥം പറയാൻ ശ്രമിച്ചാൽ അടി അവർക്കും വീഴും. പല സന്തംഗങ്ങളിൽ കൂടി ദിവസേന മദ്യം കഴിക്കുന്ന, ലഹരി പദാർത്ഥം ഉപയോഗിക്കുന്ന മാംസാഹാരം ഉപയോഗിക്കുന്ന ഏകദേശം ഒരു ലക്ഷം പേരെ എനിക്ക് പിൻതിരിപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ദുശീലങ്ങൾ വിട്ട് ശാന്തിയും സമാധാനവുമായ അന്തരീക്ഷത്തിൽ ഇന്നവർ ജീവിക്കുന്നു. ഇന്നവർ സന്ധ്യയ്ക്ക് കുട്ടികളോടൊപ്പമിരുന്ന് സന്ധ്യാ പുജചെയ്യുന്നു. ഹരിയാനയിലും അടുത്തുള്ള ഗ്രാമങ്ങളിലും, പട്ടണങ്ങളിലും കണക്കെടുത്താൽ-ഏകദേശം പതിനായിരം ആളുകളുടെ കണക്കെടുപ്പിൽ മനസിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞത് നാലുപേരിൽ ഒരാൾ മദ്യപാനിയാണെന്നാണ്. മറ്റു മൂന്നു ഇത്തരം വികാരങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ച് മനുഷ്യജീവിതം സന്തോഷ പ്രദമാക്കി തീർക്കുന്നു. ചിലർ പറയുന്നു ഞങ്ങൾ എന്നും നിത്യേന മദ്യം സേവിയ്ക്കാറില്ല. ചിലപ്പോൾ വല്ലപ്പോഴും അല്പം കുടിക്കും. എപ്പോൾ കഴിച്ചാലും വിഷം വിഷം തന്നെയാണ്. അത് മുക്തിക്ക്, മോക്ഷത്തിന് തടസ്സമാണ്. ആലോചിച്ചു നോക്കൂ. രണ്ട് കിലോഗ്രാം നെയ്യ് കൊണ്ട് ഹലുവ ഉണ്ടാക്കി. (അതായത് യഥാർത്ഥ ഭക്തി). 250 ഗ്രാം മണ്ണ് അതിൽ ഇട്ടു. (മദ്യം, പുകയില, മാംസം എന്നിവ ഉപയോഗിച്ചു.) ഈ പ്രവൃത്തി ശരിയല്ല. അതു കൊണ്ട് പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിനെ (പരമ അക്ഷര ബ്രഹ്മ) പുജിയ്ക്കേണ്ടത് യഥാർത്ഥ ജ്ഞാനിയിൽ നിന്നും ശാസ്ത്രവിധി പ്രകാരമുള്ള അറിവ് നേടി പുജിച്ച് സുഖസമ്പൂർണ്ണമായ ജീവിതം നയിക്കാനും മോക്ഷം നേടാനും ശ്രമിയ്ക്കേണ്ടതാണ്.

“തത്ര ജ്ഞാനം ലഭിച്ചതിന് ശേഷം ഭക്തി ആരംഭിക്കുന്നു”

ഗീത അധ്യായം 9 ലെ ശ്ലോകം 26,27,28 ലെ അർത്ഥം നോക്കാം. ആധ്യാത്മികവും, ലൗകികവുമായ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാം. എല്ലാം എന്റെ വിധി (നിയമം) പ്രകാരം വേദങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു പോലെ പുജകൾ ചെയ്യാം. ഭക്തർക്ക് എന്നിൽ കൂടി ഫലപ്രാപ്തിയുണ്ടാകു

ന്നു. ഇതിനെ കുറിച്ച് ഈ അധ്യായത്തിൽ ശ്ലോകം 20,21-ൽ പറയുന്നുണ്ട്. അധ്യായം 9 ശ്ലോകം 29-ൽ ഭഗവാൻ പറയുന്നു. എനിക്ക് ആരോടും വിദ്വേഷമോ, ദേഷ്യമോ, സ്നേഹമോ ഇല്ല. ഒപ്പം പറയുന്നു ആരാണോ എന്നെ സ്നേഹത്തോടെ ഭജിക്കുന്നുവോ ഞാൻ അവരുടെ പ്രിയപ്പെട്ടതാണ് അവർ എനിക്ക് പ്രിയമുള്ളവരാണ്. അതായത് ഞാൻ അവരിലും അവർ എന്നിലും ഉണ്ട്. രാഗദ്വേഷത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ ഉദാഹരണമാണ് പ്രഹാളാദന്റെ കഥ. പ്രഹാളാദൻ വിഷ്ണു ഭക്തനായിരുന്നു. ഹിരണ്യ കശിപു (പ്രഹ്ലാദന്റെ പിതാവ്) വിഷ്ണുവിരോധിയായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഭഗവാൻ നരസിംഹ അവതാരമെടുത്ത് പ്രഹ്ലാദനെ രക്ഷിച്ചു. രാക്ഷസനായ ഹിരണ്യകശിപുവിന്റെ കൂടെ മാല വലിച്ചു കീറി കൊന്നു. ഇതിൽ നിന്നു ഭഗവാന്റെ രാഗദ്വേഷ ഭാവങ്ങൾ സ്പഷ്ടമാണ്. പ്രഹ്ലാദനോട് സ്നേഹവും ഹിരണ്യകശിപുവിനോട് ദ്വേഷവുമായിരുന്നു.

അതാണ് ഗീത പറയുന്നത് അധ്യായം 2 ശ്ലോകം 53 ൽ തത്വജ്ഞാനമുണ്ടായാൽ നാനാതരത്തിലുള്ള വികാരവിചാരങ്ങളിൽ മനസ് ഭ്രമിക്കാതെ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിൽ ദൃഢമായിത്തീരും. അപ്പോൾ മനസ് മറ്റ് ചിന്തകളിൽ നിന്ന് മോചിതമായി ഭഗവാനിൽ മാത്രം ദൃഢമായിത്തീരുന്നു. ഭക്തി ഉദിക്കുന്നു.

ഗീത അധ്യായം 2 ശ്ലോകം 46-ൽ പറയുന്നു എന്തെന്നാൽ വലിയൊരു ജലാശയം കിട്ടി കഴിഞ്ഞാൽ (ഏതൊരു കുളത്തിലെ ജലമാണോ മഴ പെയ്തില്ലെങ്കിലും പത്ത് വർഷത്തോളം വറ്റാതിരിക്കുന്നുവോ) പിന്നെ ചെറിയ ജലാശയം(കുളം)അതായത് അതിലെ വെള്ളം ഒരു വർഷത്തേക്കു പോലും തികയില്ല. അതുകൊണ്ട് എന്തുപ്രയോജനം അതുപോലെ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിന്റെ ഗുണങ്ങൾ അറിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞാൽ ശാസ്ത്രവിധി പ്രകാരം പിന്നെ അന്യദേവീദേവന്മാരിൽ (ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, മഹേശ്വരൻ) ആസ്താ (നിലനിൽപ്പ്) ഉണ്ടാകില്ല. ചെറിയ ജലാശയം ചീത്തയെന്നല്ല അർത്ഥം. പക്ഷെ അതിന് വേണ്ടത്ര കാര്യപ്രാപ്തിയില്ല. ജീവിതം മുൻപോട്ട് നയിച്ചു കൊണ്ട് പോകാനുള്ള (പ്രാപ്തി) കുറവ്. വലിയ ജലാശയത്തിന് ആ കഴിവുണ്ട്. അത് തിരിച്ചറിയുമ്പോൾ ക്ഷാമം നേരിടുമ്പോൾ, പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ മാത്രമാണ് അത് മനസിലാകുന്നത്. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ചെറിയ ജലാശയം വിട്ടിട്ട് വലിയ ജലാശയത്തെ ആശ്രയിക്കുന്നു.

ഇതുപോലെ തത്വദർശിയായ സന്യാസിയെ മനസ് പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിനെകുറിച്ചുള്ള തത്വജ്ഞാനത്തിൽ കൂടി ബ്രഹ്മിനെ കുറിച്ച് മനസിലാക്കിയതിന് ശേഷം ആ പൂർണ്ണബ്രഹ്മിൽ അനന്യമനസോടെ, പൂർണ്ണ ഭക്തിയോടെ ആശ്രിതരായി മാറുന്നു.

ഗീത അധ്യായം 18 ശ്ലോകം 62-ൽ പറയുന്നു. അല്ലയോ അർജ്ജുനാ നീ പൂർണ്ണ ഭക്തി ഭാവത്തോടെ പരമേശ്വരനെ അഭയം പ്രാപിക്കൂ. ആപരമാത്മാവിന്റെ കൃപയാൽ പരമമായ ശാന്തി ലഭിക്കും. ശാശ്വതമായ സ്ഥാനം അതായത് ഒരിക്കലും നഷ്ടമാകാത്ത സർവ്വലോകപ്രാപ്തിയുണ്ടാകും.

ഗീത അധ്യായം 18 ശ്ലോകം 63-ൽ പറയുന്നു ഞാൻ നിനക്ക് ഈ രഹസ്യമായ, അതിഗോപനീയമായ അറിവ്(ഗീതോപദേശം) പറഞ്ഞു തന്നു. ഇതിനിന്റെ മനസിൽ എന്ത് തോന്നുന്നുവോ അതുപോലെ ചെയ്യുക. (എ

ഞെന്നാൽ ഈ ഗീതോപദേശത്തിന്റെ അവസാന അധ്യായത്തിന്റെ അവസാനശ്ലോകങ്ങളാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് പറയുന്നത്)

“ഗീതോപദേഷ്ടാവായ (ബ്രഹ്മിന്റെ/കാലൻ) ഇഷ്ടദേവ് പൂർണ്ണബ്രഹ്മ ആകുന്നു.”

ഗീത അധ്യായം 18 ശ്ലോകം 64-ൽ പറയുന്നു ഏറ്റവും പരമരഹസ്യമായ അറിവ് ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞു. ഈ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവ് (അതിനെ കുറിച്ച്) അധ്യായം 18 ശ്ലോകം 62-ൽ പറയുന്നു. എന്റെ പുജ്യ ഇഷ്ടദേവനാണ്. അതായത് ഞാനും (ബ്രഹ്മ/ക്ഷരപുരുഷൻ) ആ പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മിനെയാണ് പുജിക്കുന്നത്. ഇത് ഞാൻ നിന്റെ നന്മയ്ക്കായിട്ടാണ് പറയുന്നത്. (ഇത് ഗീതോപദേഷ്ടാവായ ഭഗവാൻ ഗീത അധ്യായം 15 ശ്ലോകം 4-ൽ പറയുന്നു) അതിൽ പറയുന്നു ഞാൻ ആ ആദി പുരുഷ പരമേശ്വരനിൽ അഭയം പ്രാപിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇവിടെ പറയുന്നു എന്തെന്നാൽ രഹസ്യങ്ങളുടെ രഹസ്യമായ അതിഗോപനീയമായ രഹസ്യം ആണ്.

പ്രത്യേകത - മറ്റ് ഗീതാ വിവർത്തകർ തെറ്റായ വിവർത്തനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു, “ഇഷ്ട അസിമെ ദൃഢം ഇതി” ഇതിന്റെ അർത്ഥം നീ എനിക്ക് പ്രിയമുള്ളവനാണ്, എന്നാണ് കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്.

അധ്യായം 18 ശ്ലോകം 64 (ശരിയായ അർത്ഥം)

സർവ്വഗുഹ്യതമാ ഭൂയ ശൂണ്യമൊ, പരമം വച ഇഷ്ട അസിമെ ദൃഢം ഇതി തത വക്ഷ്യാമിതേ ഹിതം..

വിവർത്തനം - (സർവ്വഗുഹ്യതമാ) സംപൂർണ്ണ രഹസ്യമയത്തിലും അതിഗോപനീയം(മൊ) എന്റെ (പരമം) പരമ രഹസ്യയുക്ത (ഹിതം) ഇഷ്ടമായ (വച) വചനം (തേ) നിനക്ക (ഭൂയ) പിന്നീട് (വക്ഷ്യാമി) പറയാം (തത)ഇതിനേ (ശൂണ്യം)കേൾക്കുക (ഇതി) ഈ പൂർണ്ണ (ബ്രഹ്മ) (മൊ) എന്റെ (ദൃഢം) ഉറച്ച തീരുമാനം (ഇഷ്ട) പുജ്യ ദേവൻ(അസി) ആകുന്നു.

ഗീത അധ്യായം 18 ശ്ലോകം 65-ൽ ഗീതോപദേഷ്ടാവായ ഭഗവാൻ (കാല ഭഗവാൻ ക്ഷരപുരുഷ)പറയുന്നു. അഥവാ എന്നെ ശരണം പ്രാപിക്കണമെങ്കിൽ അനന്യമനസോടെ എന്നെ ഭജിക്കൂ. മറ്റ് ദേവതമാരെ (ബ്രഹ്മ,വിഷ്ണു, മഹേശ്വരൻ) യും പിതൃപുജയും ഉപേക്ഷിക്കണം. പിന്നീട് എന്നേ പ്രാപിക്കാം. അതായത് എന്റെ ഈ ബ്രഹ്മലോകത്തിലെ മഹാസർഗ്ഗപ്രാപ്തിയുണ്ടാകും. ഞാൻ നിന്നോട് സത്യമായി പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്നു. നീ എനിക്ക് പ്രിയമുള്ളവനാണ്.

ഗീത അധ്യായം 18 ശ്ലോകം 66-ൽ പറയുന്നു അഥവാ (ഏകം) ആ അദിതീയമായ അതായത് അതിനോട് തുല്യം ചെയ്യാൻ മറ്റൊന്നില്ല. ആ ഒരേ ഒരു ശക്തി, എല്ലാ ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളുടെയും സ്രഷ്ടാവ്, എല്ലാ ജീവ-ജാലങ്ങളേയും ചരാചരങ്ങളേയും പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നവനായ പരമേശ്വരനെ ശരണം പ്രാപിച്ചാൽ എന്റെ ഓം മന്ത്ര ജപത്താൽ ഉണ്ടായ സിദ്ധി മറ്റു ധാർമ്മിക ശാസ്ത്രീയ യജ്ഞങ്ങൾ എന്നിൽ അർപ്പിക്കുക (അതുകൊണ്ട് നീ എന്റെ കടത്തിൽ നിന്നും മോചിതനാകുന്നു) ആ (ഏകം) അദിതീയ ശരണത്തിൽ ലയിക്കും. ഞാൻ നിന്നെ സർവ്വ പാപങ്ങളിൽ നിന്നും (കാല കടത്തിൽ നിന്നും) മോചിപ്പിക്കും. നീ വിഷമിയ്ക്കേണ്ട.

പ്രത്യേകത- ഗീതാ വിവർത്തകരായ മറ്റുള്ളവർ ശ്ലോകം 66 ന്റെ

വിവർത്തനം തെറ്റായി നൽകിയിരിക്കുന്നു. (വ്രജത്തിന്റെ അർത്ഥം താഴെ കൊടുക്കുന്നു. (വ്രജ എന്നാൽ വരിക എന്നാണ് കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്) ശരിയായ അർത്ഥ വ്രജ എന്നാൽ പോകുക എന്നാണ്.

അധ്യായം 18 ശ്ലോകം 66

സർവ്വധർമാന, പരിത്യാജ്യ, മമ, ഏകം, ശരണം വ്രജ അഹം ത്യാ, സർവ്വപാപേഭ്യഃ മോക്ഷയിഷ്യാമി,മാ ശുചഃ

വിവർത്തനം - (മാം) എന്റെ (സർവ്വധർമാൻ) സംപൂർണ്ണ പുജകളെ (പരിത്യാജ്യ) ത്യജിച്ചിട്ട് നീ കേവലം (ഏകം) ആ ഒരേ ഒരു പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മിനെ (ശരണം) അഭയം (വ്രജ) പോകൂ. (അഹം) ഞാൻ (ത്യാ) നിന്നെ (സർവ്വപാപേഭ്യഃ) സംപൂർണ്ണ പാപങ്ങളിൽ നിന്നും (മോക്ഷയിഷ്യാമി) മോചിപ്പിക്കാം (മാ, ശുചഃ) നീ വിഷമിയ്ക്കേണ്ട.

“ബ്രഹ്മിന്റെ ഭക്തൻ ബ്രഹ്മിനേയും, പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മിന്റെ ഭക്തൻ പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മിനേയും പ്രാപിക്കുന്നു.”

ഗീത അധ്യായം 8, ശ്ലോകം 5 മുതൽ പത്തും പതിമൂന്നും ഗീത അധ്യായം 17 ശ്ലോകം 23-ൽ പറയുന്നു. എന്തെന്നാൽ ഞാനാകുന്ന ബ്രഹ്മിനെ പുജിക്കാൻ ഓം എന്ന അക്ഷരം ഉച്ചരിച്ച് ജപിച്ചാൽ മതി. ഏതൊരു ഭക്തനാണോ അവസാന ശ്വാസം വരെ (മരണം വരെ) ജപിക്കുന്നുവോ അവർക്ക് ഉന്നത സ്ഥാനം ലഭിക്കുന്നു. (മോക്ഷം അല്ല) ഗീത ഉപദേഷ്ടാവായ ബ്രഹ്മ് (ആധ്യായം 7 ശ്ലോകം 18-ൽ) സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അതായത് എന്റെ ഉന്നതമായ സ്ഥാനം അനുത്തമമാണ് (ഉത്തമം അല്ലാത്തത്)

ഗീത അധ്യായം 17, ശ്ലോകം 23 -ൽ പറയുന്നു. പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിനെ പ്രാപിക്കാൻ മൂന്ന് മന്ത്രങ്ങൾ - ഓം, തത് സത് ജപിയ്ക്കണം. (ഇതിൽ ഓം എന്നത് ബ്രഹ്മ്, തത് എന്നത് സാങ്കേതികവും അതായത് പരബ്രഹ്മത്തെ ജപിക്കുന്നത്, സത് എന്നതു സാങ്കേതികമാണ് (പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മിനെ ജപിക്കുന്നത്) പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിനെ കുറിച്ചുള്ള തത്വജ്ഞാനം തത്വദർശികളായ സന്യാസിമാരാണ് അറിയുക. അതുകൊണ്ട് അവരിൽ നിന്ന് മാത്രമാണ് ആ അറിവ് നേടേണ്ടത്. ഞാൻ (ഗീതോപദേഷ്ടാവായ ഭഗവാൻ(ബ്രഹ്മ് /കാലൻ))അതായത് എനിയ്ക്കറിയില്ല. ഗീത അധ്യായം 8, ശ്ലോകം 18-ൽ പറയുന്നത് അതായത് ഒരു നിയമം ഉണ്ട് എന്തെന്നാൽ മരണ സമയത്ത് ഒരു വ്യക്തി ആരെയാണോ ആരാധിച്ചിരുന്നത് അയാൾ ആ സ്ഥാനത്തേക്ക് തന്നെ പോകേണ്ടിവരും.

ഗീത അധ്യായം 8, ശ്ലോകം 5, 6, 7-ൽ പറയുന്നു. ആരാണോ അവസാന നിമിഷം (മരണ സമയം) എന്നേ ഓർമ്മിയ്ക്കുന്നുവോ, അതായത് എന്നേ സ്മരിച്ചുകൊണ്ട് ശരീരത്യാഗം ചെയ്യുന്നുവോ അയാൾ എന്നിൽ ലയിക്കുന്നു. പിന്നീട് മനുഷ്യജന്മം കിട്ടുവോൾ ആ ഭക്തൻ തന്റെ പുജഹലമായ ബ്രഹ്മിൽ നിന്ന് ആരംഭിക്കുന്നു. അയാളുടെ സ്വഭാവം അതനുസരിച്ചായിരിക്കും. (ഇതിന് ഉദാഹരണം ഗീത അധ്യായം 16 ലും 17 ലും ഉണ്ട്. ഏതൊരു ഭക്തനാണോ കഴിഞ്ഞ ജന്മം-പൂർവ്വ ജന്മം-പുജാദികാര്യങ്ങൾ ചെയ്തിരുന്നത് അതനുസരിച്ച് അടുത്ത ജന്മവും സ്വഭാവ കാരണത്താൽ ആ പുജകൾ തന്നെ ചെയ്യും.)

ഗീത അധ്യായം 8, ശ്ലോകം 7-ൽ പറയുന്നു. എപ്പോഴും എന്നേ സ്മരിച്ചിട്ട് യുദ്ധം ചെയ്യൂ. യാതൊരു സംശയവും വേണ്ട എന്നേ പ്രാപിക്കാം.

ഗീത അധ്യായം 8, ശ്ലോകം 8 - മുതൽ 10 വരെ സ്പഷ്ടമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഏതൊരു ഭക്തനാണോ അനന്യ ഭക്തിയോടെ അതായത് ഏകാഗ്രതയോടെ പൂർണ്ണ പരമേശ്വരനെ ഭജിക്കുന്നുവോ അവൻ-എപ്പോഴും ആരൊന്നോ സ്മരിക്കുന്നുവോ, (പരമദിവ്യപുരുഷൻ) ആപരമദിവ്യപുരുഷനായ പരമേശ്വരനെ - പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മത്തെ-പ്രാപിക്കുന്നു. (അധ്യായം 8 ശ്ലോകം 8)

ആ ഭക്തൻ മൂന്ന് മന്ത്രങ്ങളടങ്ങിയ ഭജന ചെയ്തശക്തിയുടെ ഫലം അവസാനം ശരീരം ത്യാഗം ചെയ്യുന്ന സമയത്ത് സ്മരിച്ചുകൊണ്ട് ത്രികൂടിയിൽ എത്തിയിട്ട് നിരന്തരം സാർവ്വഭൗമം തന്റെ പ്രാർത്ഥനാ ജപം ആർക്കാണോ ആ അന്തർഹൃദത്തിന് അപ്പുറമുള്ള (കബീർദേവിനെ) പരമാത്മാവായ തേജോമയമായ പരമേശ്വരനെ പ്രാപിക്കും. (അധ്യായം 8 ശ്ലോകം 10)

“ബ്രഹ്മിനെ (ക്ഷരപുരുഷ) പൂജിക്കുന്നത് അനുചിതം ആകുന്നു”. (മോശമാകുന്നു)

ഗീത അധ്യായം 2 ശ്ലോകം 12 ലും അധ്യായം 4, ശ്ലോകം 5 ലും, അധ്യായം 7 ശ്ലോകം 18 ലും പറയുന്നു ഞാൻ (ഗീതോപദേഷ്ടാവ്) നാശോന്മുഖമാണ്. എനിക്കും നിനക്കും ജനനവും മരണവും എപ്പോഴും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടിരിക്കും. ചെയ്യുന്ന കർമ്മ ഫലം കിട്ടും മോക്ഷം കിട്ടില്ല. എന്നേ പൂജിക്കുന്നവർ ഒരു പക്ഷേ യഥാർത്ഥ ഭക്തരാകും എന്നാൽ അവരും എന്റെ താഴ്ന്ന രീതിയിലുള്ള -ശാസ്ത്രവിധിപ്രകാരമല്ലാത്ത -പൂജയിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഗീത അധ്യായം 18 ശ്ലോകം 62,64,66-ലും പറയുന്നു. ആപരമേശ്വരനെ അഭയം പ്രാപിക്ക്. എന്റെ പൂജ്യദേവനും ആപരമാത്മാവാണ്.

പ്രാർത്ഥന-മുകളിൽ പറഞ്ഞ മൂന്ന് മന്ത്രങ്ങളുടെയും പൂജ എന്റെ ദാസന്റെയും ദാസന്റെ (രാമപാൽദാസ്) അടുക്കൽ നിന്ന് ലഭിക്കുന്നതാണ്. അവ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവായ കബീർദേവ തന്റെ ആത്മാക്കളിൽ ദയ തോന്നി നൽകിയതാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ മധ്യവർഗ്ഗീയരായ തലമുറ നശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കലിയുഗാരംഭത്തിൽ തന്റെ പൂർവ്വികർ അശിക്ഷിതരായിരുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസം ഇല്ലാത്തവരായിരുന്നു. ആ സമയത്ത് പരമേശ്വന്റെ തപഃജ്ഞാനം കള്ള സന്യാസിമാരും, ഗുരുക്കന്മാരും, ആചാര്യന്മാരും, മഹന്തുകൾ ഉയർന്നു വരാൻ അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. കലിയുത്തിന്റെ അവസാനം എല്ലാ വ്യക്തികളും ഭക്തിഹീനരും വികാരജീവികളും ആയി തീരും. ഇപ്പോൾ ഈ വർത്തമാന കാലത്തിൽ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ വിദ്യാഭ്യാസമുള്ളവർ സമൂഹത്തിൽ ധാരാളമുണ്ടാകാൻ തുടങ്ങി. മധ്യവർഗ്ഗ തലമുറയിലെ മനുഷ്യ വംശം നശിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

യഥാർഥജ്ഞാനം (അറിവ്) സർഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഉണ്ട്. അവയെ കള്ള സന്യാസിമാർക്കും, ഗുരുക്കന്മാർക്കും, ആചാര്യന്മാർക്കും അറിയില്ല. അവർക്ക് മനസിലാക്കാൻ കഴിവില്ല. അതുകൊണ്ട് സമൂഹത്തിലെ എല്ലാ ഭക്തരും ശാസ്ത്രവിരുദ്ധമായ അറിവിന്നാധാരമായി ലോകകഥ കൾക്കടിസ്ഥാനമായി ശാസ്ത്രവിധികളറിഞ്ഞിട്ട് തോന്നിയതുപോലെ പൂജകൾ ചെയ്ത് വിലപിടിച്ച് മനുഷ്യ ജന്മം പാഴാക്കി കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ശാസ്ത്രവിധി പ്രകാരമുള്ള പുജ

1. ആദ്യ പടിയായി ബ്രഹ്മഗായത്രി മന്ത്രം നൽകുന്നു. അത് മനുഷ്യശരീരത്തിൽ താമര വിരിയുന്നതിന് വേണ്ടിയാണ്.

ഉപദേശം കിട്ടിയ ആൾ-ഭക്തൻ-വിചാരിക്കും. എന്തെന്നാൽ ഗുരുജി പറയുന്നു. മൂന്നു ഗുണങ്ങളും (രജോഗുണ ബ്രഹ്മ, സത്ഗുണം വിഷ്ണു, തമോഗുണം ശിവ) പുജയ്ക്ക് അനുയോജ്യമല്ല. അതായത് ബ്രഹ്മ, വിഷ്ണു, മഹേശ്വരന്മാരെ പുജിക്കുന്നത് നല്ലതല്ല. മന്ത്രം അവരുടെത് ജപിക്കുന്നവരോട് ഒരപേക്ഷയാണ് ഇത് പുജയല്ല. നമ്മൾ കാലന്റെ ലോകത്തിലാണ് ജീവിക്കുന്നത്. ഇവിടെ നമുക്ക് (നമ്മൾ) എന്തെല്ലാം സൗകര്യങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ അത് (ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു ശിവൻ) എന്നിവരാണ് നൽകുന്നത്.

ഉദാഹരണത്തിന് നമ്മൾ വൈദ്യുതി കൺക്ഷൻ എടുത്തു. അതിന്റെ ബിൽ യഥാക്രമം അടയ്ക്കണം. പക്ഷേ നമ്മൾ ഒരിക്കലും വൈദ്യുതി മന്ത്രിയേയോ, ആ വിഭാഗത്തേയോ പുജിയ്ക്കാറില്ല. നമ്മൾ ബില്ലടക്കും അതിന്റെ പ്രയോജനം കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അതുപോലെ ടെലിഫോണിന്റെ ബിൽ, വെള്ളത്തിന്റെ ബില്ല് ഇതൊക്കെ അടച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. അവയുടെ പ്രയോജനം കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കും. നിങ്ങൾ ശാസ്ത്രവിദ്യ പുജകൾ നടത്തി ഭക്തിഹീനരായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതായത് പുജയുടെ ഫലം ലഭിക്കുന്നില്ല. മോക്ഷം കിട്ടുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് തന്നെ നിങ്ങൾക്ക് ധനലാഭമുണ്ടാകുന്നില്ല. ഈ ദാസൻ (രാമ പാൽദാസ്) നിങ്ങളുടെ ഗ്യാരൻട്രി (ചുമതലക്കാരൻ) ആയി ഈ കാല ലോകത്തിലെ ബ്രഹ്മാണ്ഡശക്തികളിൽ നിന്നും (ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, മഹേശ്വർ) നിങ്ങൾക്ക് എല്ലാവിധ സുഖ സൗഭാഗ്യങ്ങളും വീണ്ടും ലഭിക്കുന്നതിനായി പ്രവർത്തിക്കാം. നിങ്ങൾ ഈ മന്ത്രോച്ചാരണംകൊണ്ടുള്ള നികുതി അടച്ചുകൊണ്ടിരിയ്ക്കണം. ആദ്യമന്ത്രം (സത് സുകൃത അവിഗത കബീർ) ആണ്. ഇത് നിങ്ങളുടെ പുജയാണ്. ഇത് പൂർണ്ണപരമാത്മാവാണ്. നിങ്ങൾക്ക് പ്രയോജനം (ലാഭം) ഉണ്ടാകും. സത് എന്നാൽ അവിനാശിയെന്നാണ് അർത്ഥം. അതായത് നമുക്ക് അവിനാശി പദവി ലഭിക്കണം. ഈ മന്ത്രോച്ചാരണം നാല് മാസം നടത്തണം അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് സത്നാമം ലഭിക്കുവാൻ അർഹരാകും. രണ്ട് മന്ത്രം ഉണ്ട്. ഒരറണ്ണ കാലന്റെ 21 ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളുടെ കടം വീടണം. അതിന്റെ ലാഭം കൊണ്ട് നമ്മൾ (ബ്രഹ്മാ/ക്ഷരപുരുഷൻ) അതായത് കാലന്റെ കടം വീടുന്നു. പിന്നീട് ഈ കാലൻ നമ്മളെ എല്ലാവിധ കടങ്ങളിൽ നിന്നും മോചിപ്പിക്കുന്നു.

ഗീത അധ്യായം 18 ശ്ലോകം 62-66 ൽ വർണ്ണിക്കുന്നു

അധ്യായം 18 ശ്ലോകം 62

തമ ഏവ ശരണം ഗച്ഛ സർവ്വഭാവേന ഭാരത,

തത് പ്രസാദാത് പരാം ശാന്തി. സ്ഥാനം പ്രാപ്സ്യാസി ശാശ്വതം..

വിവർത്തനം - (ഭാരത്) ഹേ ഭാരത്! (സർവ്വ ഭാവേന) എല്ലാവിധത്തിലും (തമ) ആ അജ്ഞാന അന്ധകാരത്തിൽ മറഞ്ഞുകൊണ്ട് പരമേശ്വരന്റെ (ഏവ) മാത്രം (ശരണം) അഭയം (ഗച്ഛ) പോ. (തത് പ്രസാദത്) ആ പരമാത്മാവിന്റെ കൃപയാൽ നീ (പരാം) പരമ (ശാന്തിം) ശാന്തിയെ (ശാശ്വതം) എപ്പോഴും (സത്) സ്ഥാനം (പ്രാപ്സ്യാഹ)

പ്രാപ്തമാകും.

വിവർത്തനം - ഹേ അർജ്ജുന! നീ എല്ലാ വിധത്തിലും ഈ അജ്ഞാന അസകാരത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ട് പരമേശ്വരനെ അഭയം പ്രാപിക്കും. ആ പരമാത്മാവിന്റെ കൃപയാൽ നീ പരമമായ ശാശ്വത ശാന്തിയെയും എപ്പോഴും വസിക്കാനുള്ള സ്ഥാന - ധാമ - ലോകം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യും.

അധ്യായം 18 ശ്ലോകം 66

സർവ്വധർമാൻ, പരിത്യജ്യ, മാം, ഏകം, ശരണം, വ്രജ അഹം, ത്യാ, സർവ്വപാപേഭ്യഃ മോക്ഷയിഷ്യാമി, മാ, ശുചഃ..

വിവർത്തനം : (മാം) എന്റെ (സർവ്വധർമാൻ) സംപൂർണ്ണ പുജകളെ (പരിത്യജ്യ) ഉപേക്ഷിച്ച് നീ കേവലം (ഏകം) ഒരേ ഒരു പരമാത്മാവിനെ (ശരണം) അഭയം (വ്രജ്) പോകൂ (അഹം) ഞാൻ (ത്യാ) നിന്നെ (സർവ്വപാപേഭ്യഃ സംപൂർണ്ണ പാപങ്ങളിൽ നിന്ന് (മോക്ഷയിഷ്യാമി) മോചിപ്പിക്കാം. (മാ ശുചഃ) നീ ദുഃഖിയിടേണ്ട.

വിവർത്തനം : എന്റെ എല്ലാവിധ പുജകളും ഉപേക്ഷിച്ചിട്ട് നീ കേവലം ഒരേ ഒരു പരമാത്മാവിന്റെ അഭയത്തിലേയ്ക്ക് പോകൂ. ഞാൻ എല്ലാ പാപങ്ങളിൽ നിന്നും മോചിപ്പിക്കാം. നീ ദുഃഖിയിടേണ്ട.

മുകളിൽ പറഞ്ഞ ശ്ലോകത്തിന്റെ ഭാവാരംഭം ഇതാണ്. അതായത് കാലൻ (ബ്രഹ്മ് അതായത് ക്ഷരപുരുഷ) പറയുകയാണ് അർജ്ജുൻ നീ എന്റെ അഭയത്തിൽ വസിക്കാനാഗ്രഹിക്കുകയാണെങ്കിൽ ജനനവും മരണവും ഉണ്ടായിരിക്കാറിടിക്കും. അതല്ല പരമശാന്തിയും സത്ലോകവും ആണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നതെങ്കിൽ ആ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിനെ ശരണം പ്രാപിക്ക്. അതിനുവേണ്ടി എന്റെ എല്ലാവിധ മത പുജകളേയും അതായത് സത്നാമത്തിന് രണ്ട് മന്ത്രം ഉണ്ട്, അതിലെ ആദ്യ മന്ത്രം ജപകൊണ്ട് കിട്ടിയ ഫലം എന്നിൽ (ബ്രഹ്മ് / കാലൻ) ഉപേക്ഷിച്ചിട്ട് പിന്നീട് സർവ്വഭാവത്തോടെ - ഏകാഗ്രതയോടെ - ആ ഒരേ ഒരു സർവ്വ ശക്തിമാനായ പരമേശ്വരന്റെ അഭയത്തിലേയ്ക്കു പോകൂ. ഞാൻ നിന്നെ സർവ്വ കടത്തിൽ നിന്നും മോചിപ്പിക്കാം, നീ ദുഃഖിയിടേണ്ട, പിന്നീട് സത്നാമത്തിലെ രണ്ടാമത്തെ മന്ത്രത്തിന്റെ ലാഭസിദ്ധി നമ്മൾ പര ബ്രഹ്മിന് അതായത് (അക്ഷരപുരുഷന്) നൽകണം. എന്തെന്നാൽ നമ്മൾ അക്ഷര പുരുഷന്റെ ലോകത്തിൽ കൂടിയാണ് സത്ലോകത്തിലേക്ക് പോകുന്നത്. അതിന്റെ നികുതി കൊടുക്കണം. പിന്നെ മൂന്നാമത്തെ മന്ത്രം സത്ശബ്ദം അതായത് സാരനാം കിട്ടും. അത് സത്ലോകത്തിലെ സ്ഥായിയായ സ്ഥാനത്തിന് വേണ്ടിയുള്ളതാണ്.

അഥവാ ഏതെങ്കിലും വ്യക്തി വിദേശത്തേയ്ക്ക് പോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവിടെ അവന് സർക്കാറിന്റെ കടം ഉണ്ട്. പിന്നെ തിരിച്ച് സ്വദേശത്തേയ്ക്ക് മടങ്ങിവരാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയാണെങ്കിൽ ആദ്യം അവന് ആദേശത്തിലെ കടത്തിൽ നിന്നും മോചനം കിട്ടണം പിന്നെ (No Due Certificate) കടം വീട്ടിയ തെളിവ് - സാക്ഷിപത്രം -വാങ്ങണം അപ്പോൾ മടങ്ങിവരാനുള്ള പാസ്‌പോർട്ട് ലഭിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ മടങ്ങിവരാൻ അനുവദിയ്ക്കില്ല.

ഇപ്രകാരം നിങ്ങൾ ഈ കാലലോകത്തിൽ ശാസ്ത്രവിരുദ്ധ പുജകൾ ചെയ്ത് ഭക്തിഹീനരായി കടക്കാരായി മാറുന്നു. ആദ്യം നിങ്ങളെ

കച്ചവടക്കാരൻ (ജന്മ) ആക്കും. അതിനായി കബീർസാഹേബ് ദാസനായ എന്നേ (സന്ത് രാമപാൽദാസ്) നിങ്ങളുടെ പ്രതിനിധിയായി (Representative)ആയി അയച്ചു. ആ പരമേശ്വരനെപ്പോലെ ഈ ദാസനും (രാംപാൽജി) നിങ്ങളുടെ ചുമതല വഹിക്കും. ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, മഹേശ്വരന്മാരുമായി നിങ്ങളുടെ കണക്ഷൻ വീണ്ടും പുനഃസ്ഥാപിക്കാം. അതിനായി നിങ്ങൾ ഇവരുടെ മന്ത്രങ്ങൾ ശേഖരിച്ച് അതിന്റെ ബിൽ അടയ്ക്കുക. ഈ ലോകത്ത് നിന്ന് നിങ്ങൾ മോചിതരാകാത്ത കാലം വരെ എല്ലാവിധ ഭൗതികസുഖങ്ങളും നിങ്ങൾക്ക് കിട്ടി കൊണ്ടിരിക്കും ഒപ്പം നിങ്ങൾ ഭക്തിയുടെ ധനവാനായി തീരും. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ നമ്മുടെ ശരീരത്തിൽ താമരയുണ്ടാകും. എപ്പോഴാണോ നമ്മൾ ശരീരം ഉപേക്ഷിച്ച് പരമാത്മാവിന്റെയടുക്കൽ പോകുമോ അപ്പോൾ ഈ താമരയിൽ കുടിയാണ് പോവുക. ഉദാഹരണം - (1) മൂലകമലത്തിൽ (താമരയിൽ) ഗണപതി(2) സ്വാദേകമലത്തിൽ സാവിത്രി - ബ്രഹ്മാ(3) നാഭീകമലത്തിൽ ലക്ഷ്മിയും വിഷ്ണുവും (4) ഹൃദയ കമലത്തിൽ പാർവ്വതിയും ശിവനും (5)കണ്ഠകമലത്തിൽ ദുർഗ്ഗ (അഷ്ടാശി).

ഈ താമരയോടു കുടിയാണ് നമ്മൾ പോകുന്നത്. അത് എപ്പോഴാണോ ഇവരുടെ കടം വീട്ടി തീരുന്നോ അപ്പോൾ പ്രഥമ ഉപദേശത്തിൽ നിങ്ങളുടെ എല്ലാ താമരയും വികസിക്കും. അതായത് നിങ്ങൾ കടത്തിൽ നിന്നും മോചിതരായി തീരും. അവസാനം നിങ്ങൾ ശരീരം ഉപേക്ഷിച്ച് പോകുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ വഴി ശുദ്ധമായിരിക്കും. അതായത് എല്ലാ കടങ്ങളും വീട്ടിയെന്നതിന് ഉള്ള പ്രമാണ പത്രം -സാക്ഷി പത്രം -കിട്ടും.

എന്നാൽ പുജ നമ്മൾ അടിസ്ഥാന യജമാനനായ കവിർദേവ (കബീർ സാഹേബ്) നാണ് ചെയ്യുക. ഉദാഹരണത്തിന് പതിവ്രതയായ പത്നിതന്റെ ഭർത്താവിനെയാണ് പുജിയ്ക്കുക. യഥോചിതം ബഹുമാനിക്കും. അതുപോലെ ഭർത്താവിന്റെ അനുജനെ അനുജനായും, ജ്യേഷ്ഠനെ ജ്യേഷ്ഠനായും, മാതാ-പിതാക്കളെ മാതാപിതാക്കളായും സ്നേഹിക്കുന്നു. പക്ഷെ ഏതുവിധത്തിലുള്ള വികാരമാണോ ഭർത്താവിനോടുള്ളത് മറ്റുള്ളവരോട് ഉണ്ടാകില്ല. അതുപോലെ കബീർ പരമേശ്വരന്റെ ഭക്തന് തന്റെ ഭക്തി സാഹചര്യം വരുത്തണം. അതിനാൽ ഈ അജ്ഞാതരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ കേൾക്കരുത്. പൂർണ്ണ വിശ്വാസത്തോടെ ഈ ദാസൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന മാർഗ്ഗത്തിൽ മുഴുകിയിരിക്കും. ഈ ഭക്തി സർവ്വോപരി ശാസ്ത്രാടിസ്ഥാനത്തിലുള്ളതാണ്.

2. രണ്ടാമത്തെ പടിയിൽ സത്നാമം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. അത് രണ്ട് മന്ത്രത്തിൽ കുടി ഒന്ന് ഓം, രണ്ട് തത് അതായത് സാങ്കേതികം. യഥാർത്ഥ ഭക്തന് മാത്രമേ ഉപദേശിക്കുകയുള്ളൂ.

3. മൂന്നാമത്തെ പടിയിൽ സാരനാമം ഉപദേശിക്കുന്നു. അതിൽ മൂന്ന് മന്ത്രങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഓം തത് സത്. അതിൽ തത്,സത് സാങ്കേതികമാണ്. അത് ഭക്തനു മാത്രമേ ഉപദേശിക്കുകയുള്ളൂ.

ഇപ്രകാരം സാരനാമം (മൂന്ന് മന്ത്രങ്ങൾ അടങ്ങിയ സ്മരണ അഭയാസത്തിലൂടെ (പ്രാക്ടീസിലൂടെ) ഭക്തൻ പരമദിവ്യ പുരുഷനെ അതായത് പരമേശ്വർ കവിർദേവിനെ പ്രാപിക്കും. അതായത് മോചനം മോക്ഷ പ്രാപ്തി ലഭിക്കും.

ഈ വിധത്തിൽ മൂന്നു മന്ത്രങ്ങളും അടങ്ങിയ സാരനാമം ജപിക്കുന്നതുമൂലം ഭക്തന് മോക്ഷപ്രാപ്തിയുണ്ടാകും. വിശേഷത - വർത്തമാന കാലത്തിൽ യഥാർത്ഥമായ പുജ ഈ ദാസന് (രാമദാസ്) അല്ലാതെ മറ്റാർക്കും അറിയില്ല. അഥവാ ആരെങ്കിലും എനിൽ നിന്നും ഇതെല്ലാം മോഷ്ടിച്ച് സ്വയം ഗുരുവായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത്തരം ഗുരുക്കളുടെ ചതിയിൽപെടാതെ ശ്രദ്ധിക്കണം. അവർക്കും അവരുടെ അനുയായികളായ ശിഷ്യർക്കും നരകമാണ് വിധിച്ചിരിക്കുന്നത്. അവരെ കാലനയച്ച ഭൃതന്മാരായി കണ്ടാൽ മതി.

“സംശയ നിവൃത്തി”

മുകളിൽ ഉദ്ദിച്ച ഗീതാസാരാംശത്തിൽ നിന്നും വ്യക്തമാകുന്നത് ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, മഹേശ്വരന്മാരുടെ പുജകൾ നിഷ്ഫലമെന്നാണ്. പക്ഷെ ഞാൻ മുപ്പതുവർഷമായി ശിവപുജ നടത്തി കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും ശ്രീകൃഷ്ണ ഭഗവാൻ എന്റെ പ്രിയഭഗവാനാണ്. ഞാനീ ഈശ്വരന്മാരെ പുജിക്കുന്നത് ഉപേക്ഷിക്കില്ല. കാരണം എനിയ്ക്കത്രയ്ക്കിഷ്ടമാണ് ഇവർ. ഗീത നിത്യേന വായിക്കാറുണ്ട്. ‘ഹരേ രാം, ഹരേ കൃഷ്ണ രാധേ ശൃം, സീതാരാം, ഓം നമശിവായ, ഓം നമോ ഭഗവതേ വാസുദേവായ’ മുതലായ നാമങ്ങൾ ജപിക്കാറുണ്ട്. തിങ്കളാഴ്ച വ്രതം നോക്കാറുണ്ട്. കാവടി എടുക്കാറുണ്ട്. വീടുകളിൽ ഭിക്ഷദാനം നൽകാൻ പോകാറുണ്ട്. അവലങ്ങളിൽ മുർത്തിപുജ ചെയ്യാൻ പോകാറുണ്ട്. സ്വർഗ്ഗ പ്രാപ്തി ആഗ്രഹിക്കുന്നു. പാരമ്പര്യപുജകൾ ചെയ്യുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഒരു മഹത്തിനോട് (സന്യാസി) ഉപദേശം സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മറുപടി - ദേവയായി നിങ്ങൾ വീണ്ടും മുകളിൽ പറഞ്ഞ “ഗീതാ സാരാംശം വായിക്കൂ” എപ്പോഴാണോ തത്വജ്ഞാനിയായ പൂർണ്ണ പരിജ്ഞാനി കണ്ടുമുട്ടുന്നില്ലയോ (പരിചയപ്പെടുന്നില്ലയോ) അതുവരെ നിങ്ങളുടെ സംശയം ഒരു മുളച്ചു പോലെ മനസിൽ തറച്ചിരിക്കും. മുകളിൽ ഉദാഹരണ സഹിതം വിപരീത ദിശയിലെ വൃക്ഷത്തെ -ലോകമാകുന്ന വൃക്ഷത്തെ - വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ വേരാണ് പൂർണ്ണ പരമാത്മാവ്. മൂന്ന് ഗുണങ്ങളും ചേർന്ന (രജോഗുണം ബ്രഹ്മാ, സത്ഗുണം, വിഷ്ണു, തമോഗുണം മഹേശ്വരൻ (ശിവൻ) ശാഖയുടെ വിതരണവും കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങൾ ഒരു മാവിൻ തൈനട്ടിട്ട് അതിന്റെ മൂട്ടിൽ (വേരുകളിൽ) വെള്ളം ഒഴിച്ചാൽ അത് വൃക്ഷമായി വളരും. അതിന്റെ ശാഖകളിൽ കായ്ഫലമുണ്ടാകും. ശാഖകൾ വെട്ടിക്കളയാൻ പറയുമോ? “യഥാർത്ഥത്തിൽ രൂപപ്പെടുന്ന ഭക്തി രൂപിയായ വൃക്ഷം ശാസ്ത്രവിധിയനുസരിച്ചാണ്.” അതായത് പുജ ശാസ്ത്ര വിധിപ്രകാരം തന്നെവേണം.

അതുകൊണ്ട് പുജ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിന് അതായത് വൃക്ഷത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ-വേരുകളിൽ തന്നെ ചെയ്യണം. പിന്നെ കർമ്മഫലം മൂന്നുഗുണങ്ങളായ ശാഖകൾക്ക് (ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, മഹേശ്വരൻ)ലഭിക്കും. അതുകൊണ്ടും ഒന്നും ഉപേക്ഷിയ്ക്കേണ്ടതായിട്ടില്ല. കേവലം തന്റെ ഭക്തിരൂപിയായ വൃക്ഷത്തെ നട്ടുനന്നച്ച് വളർത്തുക. അതായത് ശാസ്ത്ര വിധിപ്രകാരം പുജചെയ്യുക.

ആധുനിക കാലത്തിന്റെ ഓരോരുത്തരും അവനവന് തോന്നിയതു

പോലെ, ശാസ്ത്രവിധി തൃജിച്ച് പുജകൾ നടത്തിവരുന്നു. വിപരീത പുജചെയ്യുന്നവർ മുഡരാണ്. (ദേവായി വിപരീത ദിശയിൽ നിൽക്കുന്ന ഭക്തി രൂപിയായ വൃക്ഷത്തിന്റെ ചിത്രം നോക്കൂ) ഗീത അധ്യായം 7 ശ്ലോകം 12 മുതൽ 18 വരെ മൂന്നു ഗുണങ്ങളും (രജോഗുണം ബ്രഹ്മം, സതഗുണം വിഷ്ണു, തമോഗുണം മഹേശ്വരൻ) പുജയിൽ മാത്രം ബുദ്ധി കേന്ദ്രീകരിച്ച് ഇവയെല്ലാതെ മറ്റാരെയും പുജിയ്ക്കാത്തവർ രാക്ഷസ സ്വഭാവമുള്ളവരായി മാറും. മനുഷ്യരിൽ നീചരും, ദുഷ്പ്രവർത്തി ചെയ്യുന്നവരും മായരാണ്. അവർ എന്നേ പോലും ഭജിക്കുന്നില്ല. തന്റെ പുജ ഗീതോപദേഷ്ടാവ് (ബ്രഹ്മ അതായത് ക്ഷരപുരുഷൻ) അനുത്തമെന്ന് അതായത് വ്യർത്ഥമെന്ന് പറയുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഗീത അധ്യായം 18 ശ്ലോകം 62,64,66 ഉം അധ്യായം 15 ശ്ലോകം 1 മുതൽ 4 ലിലും പറയുന്നു. ആ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിനെ അഭയം പ്രാപിക്കാൻ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുജ തത്വദർശി സന്യാസിയുടെ ഉപദേശപ്രകാരം ചെയ്യാൻ. (ഗീത അധ്യായം 4 ശ്ലോകം 34-ൽ തത്വദർശി സന്യാസിയുടെ നേർക്ക് ചൂണ്ടി പറയുന്നു. ആ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിനെ ശാസ്ത്രവിധി പ്രകാരം പുജിയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഭക്തന് പരമമായ ശാന്തിയും സ്വർഗ്ഗപ്രാപ്തിയും ലഭിക്കും. അതായത് പൂർണ്ണമോക്ഷം ലഭിക്കുന്നു. ഗീതോപദേഷ്ടാവായ ഭഗവാൻ (ക്ഷരപുരുഷ കാലൻ) പറയുന്നു. ഞാനും അദ്ദേഹത്തെ അഭയം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. അതായത് എന്റെയും ഇഷ്ടദേവൻ പരമാത്മാവാണ്. ഞാനും അദ്ദേഹത്തെ പുജിക്കുന്നു. മറ്റുള്ളവരും അദ്ദേഹത്തെ പുജിയ്ക്കണം. നിങ്ങൾ ദിവസേന ഗീത വായിക്കുന്നു. പക്ഷെ പുജാവിധിയിൽ ഗീതയിൽ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നതിന് വിരുദ്ധമായി ചെയ്യുന്നു. ഏതൊരു മന്ത്രങ്ങളാണോ (ഹരേരോ, ഹരേകൃഷ്ണ, രാധേ ശൃം, സീതാരാം, ഓം നമോ ശിവായ, ഓം നമോ ഭഗവതേ വാസുദേവായ എന്നിവ) നിങ്ങൾ ജപിക്കുന്നു. മറ്റു പുജകളും ചെയ്യുന്നു. വ്രതം എടുക്കുക, കാവടി എടുക്കുക, തീർത്ഥാടനങ്ങളിലും വീടുകളിലും പുജചെയ്യാൻ പോകുക. ഗംഗാസ്നാനം ഇതെല്ലാം ഗീതയിൽ വർണ്ണിയ്ക്കാത്ത ശാസ്ത്രവിരുദ്ധ പുജകളാണ്. ഇഷ്ടം പോലെ, തോന്നിയതു പോലെ ചെയ്യുന്ന പുജകൾ. ഗീത അധ്യായം 16 ശ്ലോകം 23,24 ൽ ഇത്തരം പുജകൾ വ്യർത്ഥമെന്ന് പറയുന്നുണ്ട്.

“സിംഹാസനവും മഹന്തപരമ്പരയുടെ അറിവ്”

മഹന്ത് അതായത് സിംഹാസന പരമ്പരയുടെ അറിവ് - ഏതെങ്കിലും ഏകാന്തമായ സ്ഥലത്ത് പട്ടണത്തിലോ, ഗ്രാമത്തിലോ ഏതെങ്കിലും മഹാത്മാവായ സന്യാസിയോ ഭക്തനോ താമസിച്ചിരുന്നിരിക്കാം. അദ്ദേഹം ശരീര ത്യാഗം ചെയ്ത ശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഓർമ്മയെ നിലനിർത്തുന്നതിന് വേണ്ടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരം സംസ്കരിച്ചിടത്ത് ഒരു വലിയ കല്ലോ ഇഷ്ടിക കൊണ്ടോ ഓർമ്മ നിലനിർത്താൻ പണി തുയർത്തുന്നു. പിന്നീട് ആപരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ അനുയായികൾ, വംശീയർ കല്ല് കൊണ്ട് പ്രതിമയുണ്ടാക്കി വയ്ക്കുന്നു. കുറേനാൾ കഴിയുമ്പോൾ അത് പ്രശസ്തമായി തീരും. പിന്നെ ധന്യാന്യങ്ങൾ ലഭിച്ചു തുടങ്ങും. പിന്നീട് അവിടം ഒരമ്പലത്തിന്റെ രൂപത്തിലായി മാറും. ആസന്യാസിയുടെ വംശീയർക്ക് ധനം ആർജ്ജിക്കാനുള്ള മോഹം കൂടി വരും. അപ്പോൾ അവർ പല വിധത്തിലുള്ള കള്ളകഥകൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നു. അതായത് സന്യാസിയുടെ ദർശനം കിട്ടും. പൂർണ്ണമായും

മോക്ഷം ലഭിക്കും എന്നിങ്ങനെ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യർക്ക് കിട്ടി. ഈ ബിംബം യഥാർത്ഥ സന്യാസിയുടെതാണ്. ഇവിടെ വരാത്തവർക്ക് മോക്ഷം ലഭിക്കില്ല എന്നിങ്ങനെ പല കഥകളും പ്രചരിപ്പിക്കുന്നു.

ആ മായരോട് ചോദിക്കുകയാണ്. ഏതെങ്കിലും ഒരു വൈദ്യൻ രോഗിയുടെ നാഡിപരിശോധിച്ച് മരുന്ന് നൽകുന്നു. രോഗി സുഖം പ്രാപിക്കുന്നു. വൈദ്യൻ മരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ട് അയാളുടെ പ്രതിമയുണ്ടാക്കി വെച്ചിട്ട് പറയുകയാണ്. ഈ പ്രതിമ ആ വൈദ്യൻ ചെയ്തും പോലെ ചെയ്യാറുണ്ട്. ആരാനോ ഈ പ്രതിമയെ ദർശിക്കുന്നുവോ അവർ സുഖം പ്രാപിക്കും. എന്നിട്ട് അവിടെ ഒരു കള്ള വൈദ്യൻ ഇരുന്ന് മരുന്നും നൽകും. വ്യാജ വൈദ്യൻ നൽകുന്ന മരുന്ന് രോഗത്തിന് വിപരീതമായിരിക്കും. കാരണം പണം ഉണ്ടാക്കാനായി മാത്രമാണ് അയാളുടെ ലക്ഷ്യം. അതുകൊണ്ട് ഒരു സന്യാസിയുടെയും പ്രതിമ ആദരണീയമാണ് പക്ഷെ പുജിയ്ക്കേണ്ടതല്ല.

അങ്ങിനെ ഏതെങ്കിലും ഒരു സന്യാസിയുടെ പ്രതിമയുണ്ടാക്കി വെച്ച് അതിന്റെ മറവിൽ ആരെങ്കിലും പുജാരിയായോ മഹന്തായോ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ ഞാനും ആ പേരിന് അർഹനാണ്. അവർ ശാസ്ത്ര വിരുദ്ധ പുജയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ആരോണോ തന്റെ അനുഭവങ്ങൾ എഴുതി വെച്ചിട്ടുള്ളത്. അയാളുടെ അനുയായികൾ വ്യാജസന്യാസിപ മഞ്ഞ് ജീവിതം വ്യർത്ഥമാക്കുന്നു. സന്ത് (സന്യാസി) ഒരു സമയത്ത് ഒരാൾ മാത്രമായിരിക്കും. അയാളുടെ വഴിയിൽ അനേകായിരം വ്യാജ സന്തകൾ, സന്യാസിമാർ, മഹന്തകൾ മാർഗ്ഗ തടസ്സം ഉണ്ടാക്കുന്നു.

ഏതെങ്കിലും സന്യാസി ശരീരം ത്യജിച്ച ശേഷം സന്ത്, മഹന്ത് പരമ്പര്യം ഉണ്ടാകുന്നു. പൂർവ്വസന്യാസിയുടെ സ്ഥാന രക്ഷാർത്ഥം ഒരു ചുമതലക്കാരനെ (നടത്തിപ്പുകാരനെ) തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. ആയളെ മഹന്ത് എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. അയാളെ ആ പവിത്ര സ്ഥലം (ഓർമ്മ യ്ക്കായി) പ്രതിമ സ്ഥാപിച്ച ശേഷം) സംരക്ഷിക്കുന്ന ചുമതല ഏല്പിക്കുന്നു) പിന്നീട് അയാൾ അത്യാഗ്രഹിയായി ധനമോഹിയായി സ്വയം ഗുരുവായി തീരുന്നു. മോക്ഷം ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ, ഭക്തി ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ ആ വ്യാജസന്യാസിയുടെ ഉപദേശം സ്വീകരിച്ച് തങ്ങളുടെ ജീവിതം വ്യർത്ഥമാക്കി തീർക്കുന്നു. മഹന്ത് പരമ്പര്യുടെ നിയമം ഉണ്ടാക്കുന്നു. ആദ്യ മഹന്തിന്റെ മുത്ത മകൻ അടുത്ത മഹന്തായി മാറുന്നു. അയാൾ മദ്യപാനിയായലും, ലഹരി ഉപയോഗിക്കുന്നവനായാലും അജ്ഞാനിയായാലും അധികാരി അവകാശി അയാളാണ്. ഇത് ഭക്തി മാർഗ്ഗമാണ്. ജീവികളെ (മനുഷ്യരെ) ഉദ്ധരിക്കുവാൻ പൂർണ്ണ സന്ത് (സന്യാസി) ക്ക് മാത്രമേ കഴിയൂ. ഒന്ന് രണ്ട് മഹന്ത് പരമ്പരകളെക്കുറിച്ച് ഞാൻ (ദാസ്) ഉദാഹരണം പറയാം. മഹന്ത് പരമ്പരകളുടെ ഒന്ന് രണ്ട് പുസ്തകം വായിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയിൽനിന്ന് - (1) രണ്ട് വയസ് പ്രായമുള്ള കുട്ടിയെ മഹന്തായി അവരോടിച്ചു സിംഹാസനത്തിലുത്തി. പിന്നീട് കുട്ടി വലുതായപ്പോൾ മഹന്തിന്റെ ജോലി പുജയും മറ്റും ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി. മറ്റൊരു പുസ്തകം അഞ്ച് വയസ് പ്രായമുള്ള കുട്ടിയുടെ പിതാവ് മരിച്ചു. അച്ഛൻ മഹന്തായിരുന്നു. അഞ്ച് വയസായ കുട്ടിയെ മഹന്തായി നിയമിച്ചു. കുറച്ചു വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ് കുട്ടി ഗുരുവായി. (2) ഒരു മഹന്തിന് കുട്ടികൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അയാൾ മരിച്ചു. അയാളുടെ സഹോദരനും നേരത്തെ മരിച്ചിരുന്നു. അയാൾക്കും

കുട്ടികൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. സിംഹാസന സംരക്ഷകയായി ഒരു ശിഷ്യനെ താല്ക്കാലികമായി നിയമിച്ചു. കുറച്ചു നാൾ കഴിഞ്ഞ് മഹൻ കുടുംബത്തിൽ ഒരാൾക്ക് ഒരാൺ കുട്ടി ജനിച്ചു. താല്ക്കാലിക മഹന്തായ ശിഷ്യൻ സിംഹാസനവും കൊണ്ട് ഓടിപ്പോയി. മറ്റൊരു പട്ടണത്തിലെത്തി സ്വയം മഹന്തായി പ്രഖ്യാപിച്ച് സിംഹാസനം സ്ഥാപിച്ചു. അവിടെ ഒരു കട തുടങ്ങി. പഴയ സ്ഥാനത്ത് 2 1/2 വയസുള്ള കുട്ടിയെ മഹന്താക്കി അവരോധിച്ചു. (3) മറ്റൊരു പരമ്പരയുടെ ചരിത്രം നോക്കാം. മുത്തമകൻ വീട് ഉപേക്ഷിച്ച് പോയി. അതുകൊണ്ട് ഇളയകുട്ടിയെ മഹന്താക്കി നിയമിച്ചു. കുറച്ചു നാൾ കഴിഞ്ഞ് അവിടെ ഒരമ്പലം ഉണ്ടാക്കി. പുജാദികാര്യങ്ങളുടെ പേരിൽ ധാരാളം പണം വരാൻ തുടങ്ങി. മുത്തയാളിന്റെ മകൻ പറഞ്ഞു. (ഓടി പോയ) ഈ അമ്പലത്തിന്റെ അവകാശി ഞാനാണ്. അത് പറഞ്ഞ് വഴക്കായി. സിംഹാസനത്തിലിരുന്ന മഹന്തിനെ കൊന്നു. അയാളുടെ മുത്തമകൻ മഹന്തായി. അയാളെയും കൊന്നു. അയാളുടെ അനുജൻ സിംഹാസനം ഏറ്റെടുത്തു. ഞാനാണ് അവകാശിയെന്ന് സ്വയം പ്രഖ്യാപിച്ചപ്പോൾ പുതിയ സിംഹാസനമുണ്ടാക്കി പുതിയ കട തുടങ്ങി. ഇങ്ങനെ ഒരാൾ മറ്റൊരാളിന്റെ ശത്രുക്കളായി ജീവിതം നരകമാക്കി മാറ്റി. ധനം സമ്പാദിക്കാനുള്ള ആർത്തിയിൽ ആ വീടിന്റെ സ്ഥിതി നോക്കൂ. കുറുകേഴത്ര യുദ്ധമൈതാനം പോലെയായി. ചില മഹന്തകൾ സന്യാസം സ്വീകരിക്കാനുള്ള ഏജൻസി ഉണ്ടാക്കി. ചുമന്ന വസ്ത്രം ധരിച്ചു. പഴയപേര് (പുർവ്വനാമം) ഉപേക്ഷിച്ച് മറ്റൊരു പേര് സ്വീകരിച്ചു. വ്യാജ മഹന്തിന്റെ വ്യാജ ശിഷ്യനായി നിഷ്കളങ്കരായ മനുഷ്യാത്മാക്കളുടെ ജീവിതം പാഴാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വിലപിടിച്ച് മനുഷ്യജന്മം നശിപ്പിച്ച് സ്വയം തന്റെയും മറ്റുള്ളവരേയും മഹാപാപത്തിന്റെ അവകാശികളാക്കി തീർക്കുന്നു.

മഹാരാജാ പരീക്ഷിത്തിന് സർപ്പദംശനം ഉണ്ടായപ്പോൾ പുർണ്ണ സന്യാസിയുടെ ആവശ്യം ഉണ്ടായി. അപ്പോൾ ഭൂമിയിലെ എല്ലാ സന്യാസിമാരും രാജാപരീക്ഷിത്തിന് ദീക്ഷ (സന്യാസം) നൽകാൻ തയ്യാറായി. ഏഴ് ദിവസം ശ്രീമദ് ഭാഗവത സുധാസാഗരിലെ കഥകൾക്കു നന്ത് നിരോധിച്ചു. എന്തെന്നാൽ ഏഴാം ദിവസം കള്ളം തെളിയും അതുകൊണ്ട് ആരും അന്ന് ആരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുൻപിൽ എത്തിയില്ല. ശ്രീമദ് ഭാഗവത് സുധാസാഗരിന്റെ ലേഖകനായ വേദവ്യാസൻ മഹർഷി തന്റെ അസമർമ്മത (രക്ഷിക്കാൻ കഴിയുകയില്ലെന്ന കാര്യം) വ്യക്തമാക്കി. കാരണം അദ്ദേഹം പരീക്ഷിത്തിന്റെ ജീവൻ വച്ച് കളിയ്ക്കുന്നത് ഉചിതമല്ലെന്ന് മനസിലാക്കിയിരുന്നു. ഋഷി ശ്രേഷ്ഠ പ്രഭുക്കളെ ഭയന്നിരുന്നു.

രാജാ പരീക്ഷിത്തിന്റെ ജീവൻ രക്ഷിയ്ക്കാനായി മഹർഷി സുഖദേവിനെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് വിളിച്ചു കൊണ്ട് വന്നു. അദ്ദേഹം രാജാവിന് ഏഴുദിവസത്തെ ദീക്ഷ (ഉപദേശം-സന്യാസം സ്വീകരിക്കാനുള്ള) നൽകി ഉദ്ധരിച്ചു. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ ഗുരുക്കന്മാർക്ക്, സന്യാസികൾക്ക്, ആചാര്യന്മാർക്ക് ഭഗവാന്റെ നിയമങ്ങൾ അറിയില്ല. അതുകൊണ്ട് അവർ ഭയങ്കര പാപത്തിന്റെ ഭാഗഭാക്കുകളായി മാറുന്നു.

‘ഓരോം പന്നദ് ബതാവഹി, സ്വയം നജാനേ രാഹ്യു അൻ അധികാരി-കഥാ-പാം കരേ വദീക്ഷാ ദേവേം ബഹുത് കരത്ഗുനാഹ് വർത്തമാനകാല ഘട്ടത്തിന്റെ സന്യാസത്തിന്റെ കഥകൾ പറയുന്ന

പുസ്തകങ്ങളും, ഉപദേശം നൽകുന്നവരും ധാരാളമുണ്ട്. എന്തെന്നാൽ പവിത്രധർമ്മങ്ങൾ അറിയാവുന്ന പവിത്രാത്മാക്കൾ കുറവാണ്. അതുകൊണ്ട് വ്യാജ സന്യാസിമാരുടെ, സന്ത്, ആചാര്യന്മാർ പെരുകിവരുന്നു. ഇവരെ പലായനം (നാടുകടത്തേണ്ട) ചെയ്തിപ്പിയ്ക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. **“പവിത്ര തീർത്ഥവും ദേവാലയത്തിന്റെയും അറിവും”** ഒരു ഭക്തമഹർഷി ഒരു സ്ഥലത്തുള്ള ജലാശയത്തിലിരുന്ന് ഭജന തുടങ്ങി. തന്റെ ആധ്യാത്മികതയുടെ കഴിവ് പ്രദർശിപ്പിക്കാനായി. അയാൾ തന്റെ ഭക്തിയിൽ കൂടി നേടിയ സമ്പാദ്യത്തിന്റെ ഫലമായി (ഭക്തിയാകുന്ന ധനം) ഇഷ്ട ലോകത്ത് എത്തി. ആ പുജ ചെയ്ത സ്ഥലം പിന്നീട് തീർത്ഥമായിട്ടോ (പുണ്യസ്ഥാനം) ആയിട്ടോ അറിയപ്പെടുന്നു. പിന്നീട് ആർ അവിടെ ചെന്നാലും ഇത്രമാത്രമേ അറിയാൻ കഴിയൂ. ഒരിക്കൽ ഇവിടെ ഒരു ഭക്തൻ ഇരുന്ന് പുജനടത്തിയിരുന്നു. ആ പുജയുടെ മഹാത്മ്യത്താൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഇഷ്ടലോകം ലഭിച്ചു. ഇപ്പോൾ അവിടെ ആരും ഇല്ല. ഉപദേശം നൽകാനായി.

ചിന്തിയ്ക്കാം - ദേവായി തീർത്ഥാടന സ്ഥലത്തെ ഉരലും ഉലക്കയുമായി കരുതിയാൽ മതി. (അതായത് 1 1/2 അടി പൊക്കമുള്ള ഇരുമ്പുകൊണ്ടുള്ള ഒരു വട്ട പാത്രം 9” പരിധിയിൽ ചെറിയ കുഴി. 1 1/2 അടി നീളവും 2 ഇഞ്ച് വണ്ണവുമുള്ള ഒരു ഇരുമ്പ് ദണ്ഡ് കൊണ്ടുള്ള ഉലക്ക (മരുന്നുകൾ ഇട്ട് ഇടിച്ചു പൊടിയ്ക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഉരലും ഉലക്കയും) ഒരു വൃശ്ചി അയൽക്കാരനിൽ നിന്നും ഉരലും ഉലക്കയും വാങ്ങി യാഗത്തിനുള്ള - ഹവൻ ചെയ്യുന്ന സാധനങ്ങൾ -സാധന സാമഗ്രികൾ ഇടിച്ചുകുട്ടി കഴിഞ്ഞതിന് ശേഷം അത് കഴുകി തുടച്ച് തിരിച്ചു നല്കി. ഏത് മുറിയിലാണോ അത് വച്ചത് ആ മുറിയിൽ നിന്ന് സുഗന്ധം വരാൻ തുടങ്ങി. വീട്ടുകാർ ചിന്തിച്ചു തുടങ്ങി ഈ സുഗന്ധം (മണം) എവിടെ നിന്ന് വരുന്നു? പിന്നീട് മനസിലായി ഇത് ഉരലിൽ നിന്നാണ്. അവർക്ക് മനസിലായി അയൽക്കാരൻ കൊണ്ടുപോയതാണ്. എന്തെങ്കിലും സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങൾ ഇടിച്ചു കുട്ടിയതുകൊണ്ടാണെന്ന് കുറച്ചു ദിവസം കഴിഞ്ഞ് ആസുഗന്ധം വരുന്നത് താനേ നിലച്ചു.

ഇതുപോലെ തീർത്ഥാടന കേന്ദ്രങ്ങളെയും, ദേവാലയങ്ങളേയും ഉരലായി കണക്കാക്കിയാൽ മതി. സാധനങ്ങൾ കുട്ടി കുഴക്കുന്ന വൃശ്ചി അതിലുള്ള എല്ലാവസ്തുക്കളും തുടച്ചു വൃത്തിയാക്കി. വെറും ഒഴിഞ്ഞ ഉരലാണ് തിരിച്ചു നൽകിയത്. അത് ആരെങ്കിലും മണത്ത്നോക്കി കൃതാർത്ഥരായാൽ വെറും മൂഢത്വമെന്നേ വിചാരിക്കാനുള്ളൂ. അയാളും അതപോലെ ചെയ്താൽ പൂർണ്ണ ഫലം ലഭിക്കും.

ഇതുപോലെ ഏതെങ്കിലും തീർത്ഥസ്ഥലങ്ങളിൽ വസിക്കുന്ന പുണ്യാത്മാവ് രാമനാമമാകുന്ന സാമഗ്രികൾ കുട്ടി കുഴച്ചിട്ട് പിന്നീട് എല്ലാം തുടച്ച് വൃത്തിയാക്കി തന്റെ എല്ലാ സ്വത്തുക്കളും കൊണ്ടുപോയി. പിന്നീട് അറിവില്ലാത്ത ഏതെങ്കിലും ഭക്തൻ അവിടെ പോയാൽ ഐശ്വര്യമുണ്ടാകുമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ അയാളുടെ വഴികാട്ടി ശാസ്ത്ര വിധിപ്രകാരം പുജചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടാകാം. ആ മഹാത്മാവിനെപോലെ ഗേവാനെ പുജിച്ചാൽ മാത്രമേ ഐശ്വര്യമുണ്ടാകൂ. അതിനായി തത്പദർശിയായ സന്യാസിയെ കണ്ടെത്തി ഉപദേശം സ്വീകരിച്ച് ആ ജീവനാന്തം ഭക്തിമാർഗ്ഗത്തിലൂടെ മോക്ഷം പ്രാപിക്കൂ. ശാസ്ത്ര വിധി പ്രകാരമുള്ള ഏഴ് വിധികൾ എന്റെ കൈവശം ഉണ്ട്. ദേവു

ചെയ്ത് ഫീസില്ലാതെ അവ സ്വായത്തമാക്കൂ.

“ശ്രീ അമരനാഥ് ദേവാലയം സ്ഥാപിച്ചത് എങ്ങിനെ?”

ഭഗവാൻ ശങ്കർ പാർവ്വതി ദേവിയോട് ഏകാന്തമായ സ്ഥാനത്ത് വെച്ച് ഉപദേശിച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് മാതാപാർവ്വതിക്ക് മോക്ഷം കിട്ടി. എപ്പോൾ വരെ ഭഗവാൻ ശിവൻ (തമോഗുണ രൂപിക്ക്) മരണം സംഭവിക്കുന്നില്ലയോ അതുവരെ ഉമാദേവികും (പാർവ്വതികും)മരണം സംഭവിക്കില്ല. ഏഴ് ബ്രഹ്മാവിന്റെ മരണശേഷം ഒരു വിഷ്ണുവിന്റെ മരണം സംഭവിക്കും, ഏഴ് വിഷ്ണുവിന് ശേഷം ഒരു ഭഗവാൻ ശിവന്റെ മരണം ഉണ്ടാകും. അപ്പോൾ പാർവ്വതിദേവിയുടെ മരണം സംഭാവ്യമാണ്. പൂർണ്ണ മോക്ഷം ഉണ്ടാകില്ല. എങ്കിലും പാർവ്വതി ദേവിക്കുണ്ടാകുന്ന ഫലം അധികാരിയുടെ ഉപദേശം ലഭിച്ചത് കൊണ്ടാണ്. പിന്നീട് ഭക്തന്മാർ ആ സ്ഥലം ഓർമ്മയ്ക്കായിട്ട് അവിടെ സൂരക്ഷിതമായ ദേവാലയം ഉണ്ടാക്കി സൂക്ഷിച്ചു. ദർശകർ ധാരാളം വരാൻ തുടങ്ങി.

ഉദാഹരണത്തിന് ദാസ്(സന്തരാമപാൽ)ഓരോരോ സ്ഥലങ്ങളിൽ പോയി സത്സംഗമം നടത്തുന്നു. അവിടെ പായസവും ഹലുവയും ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഉപദേശം സ്വീകരിക്കുന്ന ഭക്തർക്ക് ഐശ്വര്യമുണ്ടാകുന്നു. സത്സംഗമത്തിനു ശേഷം എല്ലാ ടെന്റുകളും അഴിച്ചുമാറ്റി മറ്റൊരു സ്ഥലത്തേക്ക് പോകുന്നു. ആ സ്ഥലത്ത് അവശേഷിക്കുന്നത് ഇഷ്ടികകൾ കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ അടുപ്പുകൾ മാത്രമാണ്. പിന്നീട് ആരെങ്കിലും പറയുകയാണ് വരു സത് സംഗമം നടന്ന സ്ഥലം കാണിച്ചു തരാം. ഇവിടെയാണ് സന്തരാമപാൽദാസ് സത് സംഗമം നടത്തിയത്, പായസമുണ്ടാക്കിയത് പക്ഷെ അത് കാണാൻ പോയ ആൾക്ക് സത് സംഗമത്തിലെ മധുരവാണികേൾക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. പായസം കിട്ടിയില്ല. ഉപദേശം കിട്ടിയില്ല. അതുകൊണ്ട് അയാൾക്ക് ഐശ്വര്യമുണ്ടാകില്ല. അതിനായി സന്തിനെ അന്വേഷിക്കണം. ഉപദേശം സ്വീകരിയ്ക്കണം. സത് സംഗമം നടക്കുന്നിടത്ത് പോകണം അവിടെ കാര്യസാധ്യമുണ്ടാകും.

അതുപോലെ തീർത്ഥാടനങ്ങളിലും ദേവാലയങ്ങളിലും പോകുന്നത് ഓർമ്മ സ്ഥലങ്ങളിലെ അടുപ്പിനെ ദർശിക്കുന്നത് പോലെ(കാണുന്നതുപോലെ)യാണ്. ഇവയെക്കുറിച്ച് ഗീതയിൽ പറയാത്തതുകൊണ്ട് ഇത് ശാസ്ത്രവിരുദ്ധമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഒരുപ്രയോജനവുമില്ല. ഉദാഹരണം ഗീത അധ്യായം 19 മുതൽ 23-24.

തപാജ്ഞാനികളല്ലാത്ത സന്ത, മഹന്ത, ആചാര്യന്മാർ എന്നിവരിൽ ഭ്രമിച്ച് ഭക്തർ തീർത്ഥാടനങ്ങളിലും ദേവാലയങ്ങളിലും പോകുന്നു. ശ്രീഅമരനാഥ യാത്ര ചെയ്ത ഭക്തർ മൂന്ന് നാല് പ്രാവശ്യം മഞ്ജുകാറ്റിൽ അമർന്ന് (കൊടുങ്കാറ്റിൽ പെട്ട്) മരണം വരിച്ചു. ഓരോ പ്രാവശ്യവും മരിക്കുന്നവരുടെ സംഖ്യ ആയിരക്കണക്കിനാണ്. ആലോചിയ്ക്കേണ്ട വിഷയം ഇതാണ് - ശ്രീ അമരനാഥ ദർശനവും പുജയും കൊണ്ട് പ്രയോജനവുമുണ്ടെങ്കിൽ ഭഗവാൻ ശിവൻ ആ ഭക്തരെ എന്തു കൊണ്ട് രക്ഷിക്കുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ ഭഗവാൻ ശിവനും ശാസ്ത്രവിരുദ്ധ പുജകൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല.

“വൈഷ്ണോ ദേവി മന്ദിർ (അമ്പലം) എങ്ങിനെ ഉണ്ടായി?”

സതീദേവി (ഉമാദേവി) തന്റെ പിതാവിന്റെ -രാജാ ദക്ഷന്റെ -ഹവനകുണ്ഡത്തിൽ ചാടി മരിച്ചു. ഭഗവാൻ ശിവൻ തന്റെ ഭാര്യയുടെ അസ്ഥി

കൾ കോർത്ത് മാലയിട്ട് കൊണ്ട് ഭ്രാന്തനെപ്പോലെ പതിനായിരം വർഷങ്ങളോളം പലസ്ഥലങ്ങളിലും ചുറ്റിസഞ്ചരിച്ചു. ഭഗവാൻ വിഷ്ണു സുദർശന ചക്രം ഉപയോഗിച്ച് ആ അസ്ഥിപജ്ഞരങ്ങളെ ചിന്നഭിന്നമാക്കി. എവിടെയാണോ ആശരീരഭാഗം വീണോ അതിനെ ആ ഭൂമിയിൽ കുഴിച്ചിട്ടു. ഈ ധർമ്മിക സംഭവത്തെ ഓർമ്മയിൽ നിലനിർത്തുന്നതിനായി അവിടെ ഒരമ്പലം പണിതുടയർത്തി. വരും തലമുറതെറ്റായ കാര്യങ്ങൾ പറയാതിരിക്കാൻ അവിടെ വരുന്ന ഭക്തരോട് കാര്യങ്ങൾ വിവരിക്കാനും ദേവാലയം സൂക്ഷിക്കാനുമായി ഒരു ബുദ്ധിമാനെ ചുമതലപ്പെടുത്തി. ദേവാലയത്തിൽ ഒരു സ്ത്രീയുടെ ചിത്രം വെച്ചുവെച്ചുവെന്നോദേവി എന്ന പേരിൽ പറയാൻ തുടങ്ങി. സംരക്ഷിക്കുന്ന വ്യക്തിക്ക് മറ്റ് ഭക്തന്മാർ പണം നൽകിയിരുന്നു. പിന്നീട് അയാളുടെ വംശങ്ങൾ ഉപഹാരങ്ങൾ വാങ്ങി തുടങ്ങി. അങ്ങിനെ ഒരു ദിവസം ഒരു വ്യാപാരി കച്ചവടം നഷ്ടപ്പെട്ടപ്പോൾ മാതാജിക്ക് (ദേവിക്ക്) നൂറ് രൂപ കാണിക്കയർപ്പിച്ചു. ഒരു തേങ്ങയടിച്ചു. അയാൾ ധനവാനായി മാറി. നിസന്താനദമ്പതിമാർ ദേവിക്ക് ഇരുനൂറ് രൂപ കാണിയ്ക്ക സങ്കല്പിച്ചു. അവർക്ക് സന്താനലാഭമുണ്ടായി. അവർ ദേവിക്ക് രൂപയും, സാരിയും സ്വർണ്ണമാലയും നൽകി.

ഇങ്ങനെ ഭക്തന്മാർ പുരാണ കഥയിൽ വിശ്വസിച്ചു ഗീതോപദേശത്തേയും വേദങ്ങളെയും മറന്ന് ഓരോന്നും ചെയ്തു തുടങ്ങി. അതുകൊണ്ട് ആരും സുഖജീവിതം നയിക്കുന്നില്ല. കാര്യസിദ്ധി ഉണ്ടാകുന്നില്ല. മോക്ഷ പ്രാപ്തിയുണ്ടാകുന്നില്ല. (ഉദാഹരണം ഗീത അധ്യായം 16 മന്ത്രം 23,24) ഇതുപോലെ സതീദേവിയുടെ കണ്ണ് വീണ സ്ഥലത്ത് നൈനാദേവിയുടെ (അമ്പലം) ഉണ്ടായി. നാക്ക് വീണ സ്ഥലത്ത് ശ്രീജാലാ അമ്പലം ഉണ്ടായി. ശരീരഭാഗം പതിച്ചിടം വെച്ചുവെന്നോ ദേവാലയമായി.

“പുരിയിൽ ശ്രീ ജഗന്നാഥജിയുടെ അമ്പലം എങ്ങിനെ ഉണ്ടായി?”

ഒഡീഷായിൽ (ഒറിസയിൽ) ഇന്ദ്രമൺ എന്നു പേരുള്ള ഒരു രാജാവുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ശ്രീകൃഷ്ണ ഭഗവാന്റെ വലിയ ഭക്തനായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം രാത്രിയിൽ ഭഗവാൻ ശ്രീകൃഷ്ണൻ രാജാവിന് സ്വപ്നദർശനം നൽകിക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞു, ജഗന്നാഥ എന്ന പേരിൽ എനിയ്ക്കൊരു അമ്പലം പണിതുയർത്തണം. അവിടെ ബിംബാരാധന (മൂർത്തിപൂജ) ചെയ്യരുത്. ഒരു സന്ജിയെ കൊണ്ട് ദർശകരായ ഭക്തർക്ക് ഗീതാവിധി പ്രകാരം അറിവ് പ്രചരിപ്പിക്കണം. ആ സ്ഥലം കാണിച്ചു കൊടുത്തത് സമുദ്രതീരത്തായിരുന്നു. രാജാവ് രാവിലെ ഉണർന്നെണിറ്റ് തന്റെ ഭാര്യയോട് തലേദിവസത്തെ സ്വപ്ന ദർശനത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു. അത് കേട്ട് റാണി ചോദിച്ചു ഇത്തരം ഒരു ശുഭകാര്യം ചെയ്യാൻ താമസം എന്തിനാ? എല്ലാ സമ്പാദ്യവും അവിടെ നൽകി എത്രയും വേഗം അമ്പലം ഉണ്ടാക്കൂ. രാജാവ് ശ്രീകൃഷ്ണൻ സ്വപ്നദർശനം നൽകിയ സ്ഥലത്ത് അമ്പലം പണിതുയർത്തി. അമ്പലം ഉണ്ടാക്കിയതിന് ശേഷം സമുദ്രത്തിൽ നിന്നും കൊടുങ്കാറ്റ് ഉണ്ടായി. അവിടെ ഒരമ്പലം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നതിന് ഒരി തെളിവു പോലും ഇല്ലാതെ എല്ലാം കൊടുങ്കാറ്റിൽ നശിച്ചു. വീണ്ടും രാജാവ് അമ്പലം

പണിതു. ഇങ്ങനെ അഞ്ചു പ്രാവശ്യം അവലം ഉണ്ടാക്കി. അഞ്ചാമത്തെ അവലവും കൊടുങ്ങാറ്റിൽ നശിപ്പിച്ചു.

ഒടുവിൽ മഹാരാജാവ് അവലം ഉണ്ടാക്കുന്നതിൽ നിരാശനായി വേണ്ടെന്ന് തീരുമാനിച്ചു. സമുദ്രം തന്റെ ഏത് ജന്മത്തെ ശത്രുതയുടെ പ്രതികാരം വീട്ടുന്നതെന്ന് ചിന്തിച്ചു. രാജഭണ്ഡാരം കാലിയായി. (തീർന്നു) കുറച്ചു നാൾ കഴിഞ്ഞ് പൂർണ്ണ പരമേശ്വരൻ (കവിർദേവ്) ജ്യോതി നിരജ്ഞനന് നൽകിയ പ്രതിജ്ഞയനുസരിച്ച് ഇന്ദ്രമന്ദന്യുടേക്കൽ പോയി പറഞ്ഞു നിങ്ങൾ അവലം ഉണ്ടാക്കി കൊള്ളു ഇത്തവണ നശിപ്പിക്കില്ല. രാജാവ് പറഞ്ഞു എനിക്ക് വിശ്വാസമില്ല. ഞാൻ ഭഗവാൻ ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ ഉപദേശമനുസരിച്ച് അവലം ഉണ്ടാക്കി. ഭഗവാൻ ശ്രീകൃഷ്ണന് അവലം രക്ഷിക്കാനായി സമുദ്രത്തെ തടയാൻ കഴിയുന്നില്ല. അഞ്ചു തവണ പണിതുയർത്തി. ഭഗവാൻ എന്നേ പരീക്ഷിക്കുകയാണ്. ഇപ്പോൾ ഞാൻ പരീക്ഷയ്ക്ക് യോഗ്യനല്ല. അതായത് അവലമുണ്ടാക്കാൻ ധനമില്ല. അതുകൊണ്ട് തന്നെ അവലം ഉണ്ടാക്കുന്ന കാര്യം ചിന്തിക്കാൻ കഴിയില്ല. പരമേശ്വരൻ പറഞ്ഞു - സർവ്വ ശക്തനായ പരമാത്മാവ് എല്ലാ മണ്ഡലങ്ങളേയും രചിച്ച (ഉണ്ടാക്കിയ) അദ്ദേഹം എല്ലാം ചെയ്യാൻ കഴിവുള്ളവനാണ്. മറ്റ് ഭഗവാൻമാർക്ക് കഴിയില്ല. പരമേശ്വരൻ വാക്ക് പാലിക്കും. ഞാൻ സമുദ്രത്തെ തടഞ്ഞു നിർത്താം. രാജാവ് ചോദിച്ചു. ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. ശ്രീകൃഷ്ണ ഭഗവാനേക്കാൾ പ്രബലനായ മറ്റൊരു ശക്തിയോ? ആശക്തി എങ്ങിനെ സമുദ്രത്തെ തടയും - വെറുതെ തമാശ പറയരുത്. ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. മാത്രമല്ല ഇപ്പോൾ എന്റെ കൈവശം അവലം ഉണ്ടാക്കാനുള്ള ധനം അവശേഷിക്കുന്നില്ല. സന്ത് രൂപത്തിൽ വന്ന കവിർദേവ് (കബീർ പരമേശ്വരൻ) പറഞ്ഞു അവലം ഉണ്ടാക്കാനുള്ള മനസ് വരുമ്പോൾ എന്റെ അടുക്കൽ വരണം. ഞാൻ ഇന്ന സ്ഥലത്ത് ഉണ്ടാകും. (ഒരു സ്ഥലം പറഞ്ഞു കൊടുത്തു). ഇനി സമുദ്രം അത് നശിപ്പിക്കില്ല. ഇത്രയും പറഞ്ഞിട്ട് അവിടെ നിന്നും പോയി.

ആരാത്രി ഭഗവാൻ ശ്രീകൃഷ്ണൻ വീണ്ടും രാജാ ഇന്ദ്രമന്ത് സ്വപ്ന ദർശനം നൽകി പറഞ്ഞു- ഇന്ദ്രമന്ത് ഒരിക്കൽ കൂടി ക്ഷേത്രം പണിയൂ. നിന്നെ സന്ദർശിച്ച സന്തിനോട് പോയി സഹായം അഭ്യർഥിച്ച് അദ്ദേഹം വെറും സന്യാസിയല്ല.

രാജാ ഇന്ദ്രമന്ത് ഉറക്കത്തിൽ നിന്നും ഉണർന്നു. സ്വപ്ന വൃത്താന്തം റാണിയെ ധരിപ്പിച്ചു. റാണി പറഞ്ഞു പ്രഭു (ഭഗവാൻ) പറഞ്ഞതല്ലേ. ചെയ്യാതിരിക്കരുത്. അതുകൊണ്ട് എത്രയും വേഗം വീണ്ടും ചെയ്യൂ. റാണിയുടെ സഭ ഭാവനാ പരമായ മറുപടി കേട്ട് രാജാവ് പറഞ്ഞു. രാജഭണ്ഡാരം കാലിയായി പിന്നെങ്ങിനെ. അഥവാ ചെയ്യാതിരുന്നാൽ ഈശ്വരകോപം ഉണ്ടാകും. ഞാനാകെ ധർമ്മസങ്കടത്തിലാണ്. ഇതുകേട്ട് റാണി പറഞ്ഞു. എന്റെ ആഭരണങ്ങൾ തരാം. അതുകൊണ്ട് എത്രയും വേഗം അവലം പണിയാം. നിങ്ങൾ ഈ ആഭരണങ്ങൾ എടുത്തുകൊള്ളൂ. എന്നിട്ട് ഭഗവാന്റെ ആജ്ഞ സ്വീകരിക്കൂ. ഇത്രയും പറഞ്ഞിട്ട് റാണി തന്റെ ആഭരണങ്ങൾ മുഴുവനും എടുത്തു കൊണ്ട് വന്ന് രാജാവിന്റെ മുൻപിൽ വച്ചു. രാജാ ഇന്ദ്രമന്ത് വീണ്ടും ഭഗവാൻ കാണിച്ചു കൊടുത്ത സ്ഥലത്ത് പോയി. കബീർ പ്രഭു അതായത് അപരിചിതനായ സന്തിനേ അന്വേഷിച്ച് കണ്ടെത്തി. അദ്ദേഹത്തിനോട് സമുദ്ര

ത്തിനെ തടഞ്ഞു നിർത്താൻ അപേക്ഷിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. സമുദ്രത്തിന്റെ തിരമാല വരുന്ന ഭാഗത്ത് ഒരു തറ (നാല് മൂലകളോട് കൂടിയ) പണിയു. ഞാനവിടെയിരുന്ന് ഭഗവാനെ ധ്യാനിയ്ക്കാം. അങ്ങിനെ സമുദ്രത്തെ തടഞ്ഞു നിർത്താം. രാജാവ് ഒരു വലിയ കല്ലുപയോഗിച്ച ശില്പിയെ കൊണ്ട് വലിയൊരു തറ (നാലു മൂലകളോട് കൂടിയ മണ്ഡപം) പണിതു. പരമേശ്വരനായ കബീർ ആ മണ്ഡപത്തിലിരുന്നു. ആറാമത്തെ പ്രാവീശ്യം അവലം പണി ആരംഭിച്ചു. ആ സമയത്ത് അപ്പോൾ അവിടെ ഒരു സിദ്ധൻ വന്നു, അദ്ദേഹം നാഥ് പരമ്പരയിൽപ്പെട്ടതായിരുന്നു. ഇപ്രാവശ്യം കൃഷ്ണങ്ങൾ കൂടാതെ രാജാവ് ക്ഷേത്രം പണിതു ഉയർത്തി. അത് കണ്ടിട്ട് നല്ല മനോഹരമായ ക്ഷേത്രം മെന്ന സന്ത് പറഞ്ഞു. പക്ഷെ ബിംബം (മൂർത്തി) ഇല്ലല്ലോ. ബിംബം ഇല്ലാതെ ക്ഷേത്രമെങ്ങനെ? അതുകൊണ്ട് മൂർത്തി സ്ഥാപിക്കണം. ഇതെന്റെ ആജ്ഞയാണ്. രാജാവ് ഇന്ദ്രദേവൻ തൊഴുതു കൊണ്ട് പറഞ്ഞു - ഭഗവാൻ ശ്രീകൃഷ്ണൻ സ്വപ്ന ദർശനം നൽകി ക്ഷേത്രം പണിയാനാണ് പറഞ്ഞത് പക്ഷെ മൂർത്തി സ്ഥാപിക്കരുത് എന്ന് അറിയിച്ചു. മുശൻമാർ പുജ ചെയ്തും. അതുകേട്ട് സന്ത് പറഞ്ഞ് സ്വപ്നം സത്യമാണോ?...എന്റെ ഉപദേശം സ്വീകരിക്കൂ. ചന്ദനത്തിന്റെ തടി ഉപയോഗിച്ച് മൂർത്തിയുണ്ടാക്കൂ. എനിട്ട് അത് അവിടെ സ്ഥാപിക്കൂ. ഇത്രയും പറഞ്ഞിട്ട് ജലപാനം കഴിക്കാതെ സന്ത് അവിടെ നിന്നും എണീറ്റ് പോയി. ഭയന്ന് വിറച്ച് രാജാവ് ചന്ദനത്തിന്റെ തടി വരുത്തി. മൂർത്തിയുണ്ടാക്കാൻ ശില്പിയോട് പറഞ്ഞു. സന്ത് പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് ഒരുബിംബം ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ നിർമ്മിക്കാൻ നിർദ്ദേശമായിരുന്നു. അപ്പോൾ ഗുരുക്കന്മാരും മറ്റു സന്യാസി ശ്രേഷ്ഠരും രാജാവിനോട് ചോദിച്ചു ഭഗവാൻ ശ്രീകൃഷ്ണൻ ഒറ്റയ്ക്ക് എങ്ങനെയിരിക്കും. ഭഗവാൻ കൃഷ്ണൻ എപ്പോഴും ബലരാമന്റെ കൂടെയാണ്. മറ്റൊരാൾ പറഞ്ഞു ഭഗവാൻ കൃഷ്ണന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട സഹോദരിയാണ് സുഭദ്ര. തന്റെ സഹോദരനെ ഉപേക്ഷിച്ച് സുഭദ്രയ്ക്ക് ഇരിയ്ക്കാൻ കഴിയില്ല. അങ്ങിനെ ഒടുവിൽ മൂന്ന് ബിംബങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. ഭഗവാൻ കൃഷ്ണൻ, ബലരാമൻ, സുഭദ്ര. ബിംബം ഉണ്ടാക്കി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവയെല്ലാം കഷണം കഷണങ്ങളായി മുറിഞ്ഞു വീണു. അങ്ങിനെ മൂന്ന് പ്രാവശ്യം സംഭവിച്ചു. രാജാവ് വീണ്ടും ആലോചിച്ചു. എന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഈ അവലം നിർമ്മിച്ചതിന്റെ യശസ് ഉണ്ടാകില്ല. ഈ പുണ്യ കർമ്മം ചെയ്ത കീർത്തി കാണില്ല. അവലം ഉണ്ടാക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ അത് ഇടിഞ്ഞ് വീണു. ഇപ്പോൾ ബിംബങ്ങളും. സന്ത് ദേഷ്യപ്പെട്ട് പോയി.ഒരു പക്ഷേ സന്ത് വിശ്വസിക്കില്ല. മൂർത്തികൾ പൊട്ടിയെന്ന് പറഞ്ഞാൽ. അദ്ദേഹം എന്നെ ശപിക്കും. ചിന്താമഗ്നനായ രാജാവ് ഭക്ഷണം കഴിച്ചില്ല. രാത്രിയിൽ ഉറങ്ങിയതും ഇല്ല. രാവിലെ വിവശനായ രാജാവ് ഡർബാർ ഹാളിലെത്തി. ആസമയത്ത് അവിടെ പൂർണ്ണ പരമേശ്വരനായ ഭഗവാൻ ശില്പിയുടെ വേഷത്തിൽ ഇടുപ്പിൽ ഒരു സഞ്ചിയും പുറത്തുകാണത്തക്ക രീതിയിൽ ഒരു വാളുമായി 80 വയസു തോന്നിക്കുന്ന ഒരു വൃദ്ധൻ അനുവാദം ചോദിയ്ക്കാതെ ഡർബാർ ഹാളിലെത്തി. രാജാവിനോട് പറഞ്ഞ - മഹാരാജാ അവലത്തിലെ ബിംബങ്ങളുടെ പണിപൂർത്തിയാകുന്നില്ലെന്ന് കേട്ടു. എനിക്ക് എൺപത് വയസ്സ് പ്രായമുണ്ട്. അറുപത് വർഷത്തെ ജോലി പരിചയം ഉണ്ട്. ചന്ദ

നത്തടി കൊണ്ടുള്ള ബിംബം ഉണ്ടാക്കാൻ എല്ലാവർക്കും കഴിയില്ല. താങ്കൾ അനുവദിച്ചാൽ ഞാൻ ചെയ്യാം. ഇത് കേട്ട് രാജാവ് പറഞ്ഞു ഭഗവാൻ അയച്ച ശില്പിയായാണ് തോന്നുന്നു. ഞാൻ വളരെയധികം ചിന്തിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. അനുഭവശീലമുള്ള ഏതെങ്കിലും ശില്പിയെ കണ്ടെത്താനായി. എന്നാൽ എന്റെ പ്രശ്നം പരിഹരിച്ചേനേ. നിങ്ങൾ എത്രയും പെട്ടെന്ന് പണിതുടങ്ങിക്കൊള്ളൂ. വൃദ്ധൻ പറഞ്ഞു- അല്ലയോ രാജാവേ! എനിക്ക് ഒരു മുറി തരു. ഞാനവിടെയിരുന്ന് ബിംബങ്ങൾ പണി ചെയ്യാം. മുറിയടച്ചിരുന്ന് സമാധാനത്തോടെ ജോലി ചെയ്യാം. ബിംബങ്ങൾ തയ്യാറായതിന് ശേഷമേ വാതിൽ തുറക്കുകയുള്ളൂ. അഥവാ ആരെങ്കിലും ഇടയ്ക്ക് വന്ന് വാതിൽ തുറന്നാൽ എത്ര ജോലിയാണോ പൂർത്തിയായത് അത്രമാത്രമേ ചെയ്യുകയുള്ളൂ. രാജാവ് പറഞ്ഞു താങ്കളുടെ ഇഷ്ടം പോലെ അങ്ങിനെ തന്നെയാകട്ടെ.

പുത്രങ്ങളു ദിവസം കഴിഞ്ഞ് സന്ത് നാമ്ജി (സന്യാസി) വന്നു. രാജാവിനോട് തിരക്കി. ബിംബങ്ങൾ ചെയ്തോ രാജാവ് കൈ കൃപി കൊണ്ട് പറഞ്ഞു - താങ്കളുടെ ആജ്ഞ ആനുസരിച്ച് ബിംബങ്ങൾ ചെയ്തു. പക്ഷേ പകുതിയാകുമ്പോൾ പൊട്ടിപോവുകയായിരുന്നു. രാജാവ് പൊട്ടിയ ശില്പങ്ങൾ കൊണ്ടു വന്ന് സന്യാസിയെ കാണിച്ചു. സന്യാസി പറഞ്ഞു - ബിംബങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകതന്നെ വേണം. ഇപ്പോൾ പണി ചെയ്യാൻ ഏർപ്പാടാക്കൂ ഞാൻ നോക്കട്ടെ പൊട്ടുന്നതെങ്ങനെ? എന്ന് രാജാവ് പറഞ്ഞു - പണി ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഭഗവാൻ അയച്ച അനുഭവ അതാനുമുള്ള എൺപതുവയസായ ഒരു ശില്പി പണി ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു ബിംബങ്ങൾ പൂർത്തിയായ ശേഷം ഞാൻ സ്വയം വാതിൽ തുറക്കും. അതുവരെ ആരും വാതിൽ തുറക്കാൻ പാടില്ല എന്ന് പുത്രങ്ങളു ദിവസമായി ജോലി തുടങ്ങിയിട്ട്. ഇതുവരെ അദ്ദേഹം പുറത്തേക്ക് വാതിൽ തുറന്ന് വരികയോ ജലപാനം കഴിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. സന്യാസി പറഞ്ഞു - നോക്കട്ടെ എങ്ങിനെയാണ് ബിംബങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നതെന്ന്. ചെയ്തു കഴിഞ്ഞിട്ട് കാണുന്നതിനേക്കാൾ എങ്ങിനെയാണ് ചെയ്യുന്നതെന്ന് കാണണം. ഇത്രയും പറഞ്ഞിട്ട് സന്യാസിരാജാ ഇന്ദ്രദമനോടൊപ്പം ആമുറിയുടെ മുൻപിലെത്തി വിളിച്ചു. ശില്പി വാതിൽ തുറക്കൂ. കുറേ പ്രാവശ്യം വിളിച്ചു. ശില്പി വാതിൽ തുറന്നില്ല. അകത്ത് നിന്ന് ടക്ക് ടക്ക് എന്ന ശബ്ദം മാത്രം കേൾക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അല്പം കഴിഞ്ഞ് ആ ശബ്ദവും നിന്നു. സന്യാസി ചോദിച്ചു എൺപത് വയസുള്ള വൃദ്ധൻ 12 ദിവസമായി ജലപാനം പോലും കഴിക്കാതിരുന്ന് ജോലി ചെയ്യുകയോ? ഇപ്പോൾ ശബ്ദവും കേൾക്കുന്നില്ല. ഒരു പക്ഷേ മരിച്ചു പോയോ? വാതിൽ തള്ളി തുറന്നു നോക്കി. മൂന്ന് ബിംബങ്ങൾ പൂർത്തിയായിരിക്കുന്നു. മൂന്നിനും കൈയിലും കാലിലും ഉള്ളും കൈയും ഉള്ളും കാലും പൂർത്തിയായിട്ടില്ല. ശില്പിയും ഇല്ല.

അവലം തയ്യാറായി കഴിഞ്ഞതാണ്, സന്യാസി ശാഠ്യം പിടിച്ചു. ഈ ബിംബങ്ങൾ (പ്രതിഷ്ഠിച്ചാൽ മതി. ഭഗവാൻ സ്വീകാര്യമായിരിക്കും. ഒരു പക്ഷേ ഭഗവാൻ തന്നെ ചെയ്ത് വെച്ചിട്ട് പോയതാകാം.

പ്രധാനപാണ്ഡേ (പുരോഹിതൻ) ശുഭ മുഹൂർത്തം നോക്കി. അടുത്ത ദിവസം തന്നെ ബിംബം പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. പ്രതിഷ്ഠയ്ക്ക് പ്രധാനപാണ്ഡേയോടൊപ്പം മറ്റു പാണ്ഡേകളും, മഹാരാജാവു, സൈനി

കരും ഭക്തരും ഒത്തു കൂടി. പൂർണ്ണ പരമേശ്വർ ശുഭ്ര വേഷത്തിൽ അവലത്തിന്റെ പ്രധാന കവാടത്തിന്റെ മദ്ധ്യഭാഗത്ത് അവലത്തിലേയ്ക്ക് നോക്കി നിന്നു. പിറകേ പ്രധാന പാൻഡേയും രാജാവും സൈന്യവും വരുന്ന എന്ന ബോധമില്ലാതെ മദ്ധ്യഭാഗത്തു തന്നെ നിന്നു. അടുത്ത് വന്ന മുഖ്യപാൻഡേ ശുഭ്ര രൂപത്തിൽ നിന്ന പരമേശ്വർ ഭഗവാനേ തള്ളി മാറ്റി അദ്ദേഹം ദൂരെ മറിഞ്ഞു വീണു. അദ്ദേഹം അവിടെ ഇരുന്നു. രാജാവിനോടൊപ്പം എല്ലാവരും അകത്തു നോക്കിയപ്പോൾ ശുഭ്ര രൂപം ധരിച്ച ഭഗവാന്റെ രൂപത്തിൽ എല്ലാ ബിംബങ്ങളും നിൽക്കുന്നു. എല്ലാവരും ഇത്കണ്ട് അതിശയിച്ചു പോയി. പ്രധാന പാൻഡേ (പുരോഹിതൻ) പറഞ്ഞു ഭഗവാൻ കോപിച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രധാന കവാടത്തിൽ ശുഭ്രൻ നിന്ന് അശുഭമാക്കി. അതുകൊണ്ടാണ് എല്ലാ ബിംബങ്ങളും ശുഭ്രരൂപധാരികളായത്. വലിയ കുഴപ്പമായി. കുറച്ചു സമയം കഴിഞ്ഞ് ബിംബങ്ങൾക്ക് യഥാർത്ഥ രൂപം ഉണ്ടായി. ഗംഗാ ജലം തളിച്ച് ബിംബങ്ങളെ യഥാസ്ഥാനത്ത് പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. (കവീർദേവ്) പറഞ്ഞു - അജ്ഞതയുടെയും അന്ധവിശ്വാസത്തിന്റെയും ചരമസീമയെ നോക്കൂ. ശില്പി ശില്പമുണ്ടാക്കി. പുജാരിയോ മറ്റ് സന്യാസിമാരോ ബിംബതത്തിന് ജീവൻ നൽകി പ്രതിഷ്ഠ നടത്തുന്നു. ആ ദൈവം മണ്ണു കൊണ്ടോ കല്ലു കൊണ്ടോ, തടികൊണ്ടോ ഉണ്ടാക്കിയ - ജനങ്ങൾക്ക് കാര്യസിദ്ധി നൽകുന്നു. ഈശ്വര ഭക്തരായ മുശാത്താക്കളുടെ വിചിത്രമായ അന്ധവിശ്വാസം. ജനങ്ങളെ കൂടുതൽ മായരാക്കുന്നു.

ബിംബം പ്രതിഷ്ഠിച്ച് കുറച്ചു ദിവസം കഴിഞ്ഞ് 40 അടി ഉയരത്തിൽ സമുദ്രത്തിൽ തിരമാല അടിച്ചു. അതായത് സമുദ്രകൊടുങ്കാറ്റ്. വളരെ വേഗം അവലത്തിലേയ്ക്ക് വെള്ളം കയറി മുൻപിലത്തെ തറയിൽ കബീർ പരമേശ്വരനായ ഭഗവാൻ ഇരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരു കൈ പൊക്കി ആശീർവദിച്ചു. തിരമാല അങ്ങിനെ തന്നെ നിന്നു. പർവ്വതത്തെ പോലെ മുൻപിലേക്ക് കുതിച്ചില്ല. ബ്രാഹ്മണരൂപത്തിൽ വരുന്ന ഭഗവാൻ വന്ന് മണ്ഡപത്തിലിരുന്ന ഭഗവാനോട് അപേക്ഷിച്ചു - ഭഗവാനേ എനിക്ക് വഴിമാറി തരൂ. ഞാൻ അവലം നശിപ്പിയ്ക്കട്ടെ. ഭഗവാൻ പറഞ്ഞു ഇത് അവലമല്ല. മഹൽ, ആശ്രമമാണ്. ഇവിടെ വിദ്വാൻമാർ ഗീത വായിച്ച് അർഥം പറയുന്നു. ഇതിനെ നശിപ്പിക്കുന്നത് ഉചിതമല്ല. സമുദ്ര രാജാവ് വീണ്ടും പറഞ്ഞു ഞാൻ തീർത്ഥയാത്രയും ഇത് നശിപ്പിക്കും. ഭഗവാൻ പറഞ്ഞു ശരി ചെയ്താൽ ആർ തടയുന്നു. സമുദ്ര ദേവൻ (വരുണൻ) വീണ്ടും അപേക്ഷിച്ചു ഞാൻ തളർന്ന് പോയി. താങ്കളുടെ ശക്തി അപാരമാണ്. ദയവായി എനിയ്ക്ക് വഴി തരൂ. ഭഗവാൻ ചോദിച്ചു എന്തിനാണ് നിങ്ങൾ അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നത് ബ്രാഹ്മണ രൂപം ധരിച്ച സമുദ്ര രാജാവ് പറഞ്ഞു - ശ്രീ കൃഷ്ണ ഭഗവാൻ ത്രൈതായുഗത്തിൽ ശ്രീരാമനായ വന്ന് ആഗേയാസ്ത്രം പ്രയോഗിച്ച് എന്നേ അതുമിതും പറഞ്ഞു. അപമാനിച്ചു. വഴി മാറാൻ പറഞ്ഞു. ഞാനതിന്റെ പ്രതികാരം വീട്ടുകയാണ്.

പരമേശ്വരനായ കബീർ പറഞ്ഞു പ്രതികാരം നിങ്ങൾ ആദ്യമേ ചെയ്തു കഴിഞ്ഞു. നിങ്ങൾ ദ്വാരകയെ മുക്കി. ഇതുകേട്ട് സമുദ്രം പറഞ്ഞു - മുഴുവനും മുക്കിയില്ല. പകുതി ഭാഗം ഉണ്ട്. എന്തെന്നാൽ പ്രബലനായ ശക്തിമാനായ ഒരു സന് വന്നു എന്നതിനാൽ പകുതി ഭാഗം നിലനിർത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോഴും ഞാൻ ശ്രമിച്ചു കൊണ്ടിരി

ക്കുന്നു. പക്ഷെ അവിടം വരെ പോകാൻ കഴിയുന്നില്ല. അവിടെ എന്തെങ്കിലും കെട്ടിയിട്ടിരിക്കുന്നു.

അപ്പോൾ പരമേശ്വരൻ കബീർ പറഞ്ഞു അവിടെയും ഞാനാണ് എത്തിയത്. ഞാനാണ് പകുതി ഭാഗം രക്ഷപ്പെടുത്തിയത്. ഇപ്പോൾ പോയി അവശേഷിച്ച പകുതി ഭാഗം കൂടി വിഴുങ്ങിയ്ക്കോ. പക്ഷെ ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ അന്തിമസംസാകാരം നടന്ന സ്ഥലം ഒഴിച്ചിട്ടേയ്ക്കണം. (ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ അന്തിമ സംസ്കാരം നടന്ന സ്ഥലത്ത് വലിയൊരു ദേവാലയം പണിതിരുന്നു. ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ ഓർമ്മ നിലനിർത്താനായി. വാസ്തവത്തിൽ ശ്രീകൃഷ്ണൻ മരിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അഞ്ച് ഭൗതികങ്ങളും (പഞ്ചഭൂതങ്ങൾ) ശരീരം ഉപേക്ഷിച്ചു പോയി. ഇല്ലെങ്കിൽ വരും തലമുറ പറയും ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ മരണം നടന്നില്ല എന്ന് പരമേശ്വരിന്റെ അനുവാദം കിട്ടിയ ഉടനെ ബാക്കി അവശേഷിച്ച ദ്വാരക കൂടി സമുദ്രം മുക്കി. പരമേശ്വരൻ കബീർ പറഞ്ഞു - ഇനി നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും ഈ ജഗന്നാഥ മന്ദിരം നശിപ്പിക്കാൻ തയ്യാറാകരുത്. അതുകൊണ്ട് എത്രയും വേഗം ഈ മഹലിന്റെ അടുത്ത് നിന്ന് ദൂരേയ്ക്ക് പോകൂ. പരമേശ്വരിന്റെ അജ്ഞ അനുസരിച്ച് സമുദ്രം ഏകദേശം 11/2 കിലോമീറ്ററോളം മാറിപോയി. ഇങ്ങനെയാണ് ജഗന്നാഥ ക്ഷേത്രം ഉണ്ടായത്.

“ശ്രീ ജഗന്നാഥ ക്ഷേത്രത്തിൽ തൊട്ടുകൂടായ്മ ആദ്യം മുതലേ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല”.

കുറേ ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ്- ഭഗവാൻ പരമേശ്വരൻ (കബീർ) ശുഭ്രരൂപത്തിൽ നിൽക്കുന്നത് കണ്ട മുഖ്യപാണ്ഡേ തള്ളിയിട്ടു - മുഖ്യപാണ്ഡേയ്ക്ക് കുഷ്ഠം പിടിപെട്ടു. ഏതെല്ലാം മരുന്ന് ഉപയോഗിച്ചിട്ടും രോഗം സുഖമായില്ല. ഓരോ ദിവസം കഴിയുന്നതോറും രോഗം വർദ്ധിച്ചു കൊണ്ടേയിരുന്നു. എല്ലാ വിധ പൂജകളും ചെയ്ത് ജഗന്നാഥനോട് കരഞ്ഞ്-കരഞ്ഞ് സങ്കടനിവാരണത്തിനായി പ്രാർത്ഥിച്ചു. പക്ഷെ എല്ലാം നിഷ്ഫലം. ഒടുവിൽ ഭഗവാൻ ശ്രീകൃഷ്ണൻ സ്വപ്നദർശനം നൽകി. പാണ്ഡേ ആ സന്തിന്റെ കാൽ കഴുകി ആശീർവാദം വാങ്ങിയാൽ രോഗശാന്തിയുണ്ടാകും. അദ്ദേഹം ഹൃദയം കൊണ്ട് ക്ഷമിച്ചാൽ മാത്രം. അല്ലെങ്കിൽ ശാന്തി കിട്ടില്ല. മരിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നവർ എന്തു ചെയ്യാനും ഒരുകുമാണല്ലോ.

പാണ്ഡേ രാവിലെ ഉണർന്നെന്നീറ്റു. അനുയായികളായ പാണ്ഡേ മാരെയും കൂട്ടി ശുഭ്രരൂപത്തിൽ ഇരിക്കുന്നസന്തിന്റെ അരികിലേക്ക് (ഭഗവാന്റെ) അടുക്കലേത്തിയപ്പോൾ സന്ത് എണീറ്റ് ദൂരേയ്ക്ക് മാറി നിന്നിട്ട് പറഞ്ഞു പാണ്ഡേ ഞാൻ അവർണ്ണനാണ്. എന്നേ സ്പർശിച്ചാൽ നിങ്ങൾ അപവിത്രനായി മാറും. പാണ്ഡേ അടുക്കലേത്തുമ്പോൾ ഭഗവാൻ വീണ്ടും ദൂരേയ്ക്ക് മാറും. ഒടുവിൽ പാണ്ഡേ പൊട്ടികരഞ്ഞു കൊണ്ട് പറഞ്ഞു. ഭഗവാൻ എന്നോട് ക്ഷമിക്കൂ. അപ്പോൾ ദയാലുവായ ഭഗവാൻ അവിടെ നിന്നു. പാണ്ഡേ വൃത്തിയുള്ള ഒരു വസ്ത്രം തായിൽ വിരിച്ചിട്ട് ഭഗവാനോട് അതിൽ ഇരിക്കാൻ അപേക്ഷിച്ചു. ഭഗവാൻ ആ വസ്ത്രത്തിൽ ഇരുന്നു. പാണ്ഡേ സ്വയം ഭഗവാന്റെ കാൽ കഴുകി പാത്രത്തിൽ ആ വെള്ളം ശേഖരിച്ചു. ഭഗവാൻ പാണ്ഡേയോട് പറഞ്ഞു നാല്പത് ദിവസം ഈ വെള്ളം കുടിക്കുകയും, കുളിക്കാനു

പയോഗിക്കുന്ന വെള്ളത്തിൽ അല്പാല്പം ഒഴിക്കുകയും വേണം. നാല്പതു ദിവസം കഴിയുമ്പോൾ രോഗം ഭേദമാകും. ഈ ജഗന്നാഥന്റെ അമ്പലത്തിൽ (ക്ഷേത്രം) ആരെങ്കിലും തൊട്ടുകൂടായ്മകാണിച്ചാൽ അവർക്കും ഇതായിരിക്കും ശിക്ഷ. അവിടെ കൂടിയിരുന്ന എല്ലാവരും ഒരേ സ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു പവിത്രമായ സ്ഥലത്ത് ഒരിക്കലും തൊട്ടുകൂടായ്മ കാണിക്കില്ല.

ഭാരതത്തിൽ ആദ്യം മുതൽ തൊട്ടു കൂടായ്മ ഇല്ലാത്ത ഒരേ ഒരു അമ്പലമേയുള്ളു ജഗന്നാഥ ക്ഷേത്രം.

ദാസനായ എനിക്കും അവിടെ കാണാനുള്ള ഭാഗ്യം ഉണ്ടായി. കുറേ ആൾക്കാരുമായി അവിടം കാണാനായി പുറപ്പെട്ടു. എന്തെങ്കിലും തെളിവുകൾ (മുകളിൽ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾക്ക്) ഉണ്ടെങ്കിൽ ശേഖരിയ്ക്കാനായി പുറപ്പെട്ടു. ഇന്നും അവിടെ ഈ പറഞ്ഞ എല്ലാ കാര്യങ്ങൾക്കും തെളിവുണ്ട്. ഏതൊരു തരയിൽ (കൽമണ്ഡപം) ഇരുന്നാണോ ഭഗവാൻ കബീർ സമുദ്രത്തെ തടഞ്ഞു നിർത്തിയോ ആ മണ്ഡപം ഇന്നും അവിടെയുണ്ട്. അതിന് മുകളിൽ ഓർമ്മ നിലനിറുത്തുന്നതിനായി ഒരു താഴികക്കൂടം (ഗുംബജ്) സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. അവിടെ വളരെ പുരാതനമായ ഒരു മഹന്തയുടെ ആശ്രമം ഉണ്ട്. ആ മഹന്ത് - എഴുപത് വയസ് പ്രായമുള്ള വൃദ്ധസന്യാസിനി- സമുദ്രത്തിൽ നിന്നും അവലത്തെ രക്ഷിച്ച കഥ പറഞ്ഞു തന്നു. ഇവിടെയാണ് ശ്രീ ധർമ്മദാസ് സാഹേബും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പത്നി ഭക്തി സ്വരൂപിണി ആവനിദേവിയും ശരീരം ഉപേക്ഷിച്ചത്.(മരിച്ചത്). രണ്ടുപേരുടേയും സമാധി സ്ഥലം അടുത്തടുത്തായി നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നു.

എല്ലാ വിവരങ്ങളും മനസിലാക്കിയ ശേഷം ഞങ്ങൾ ജഗന്നാഥ ക്ഷേത്രത്തിലേയ്ക്ക് പോയി. അവിടെ ഇന്നും ബിംബാരാധന ഇല്ല. പക്ഷേ ബിംബങ്ങളുടെ പ്രദർശനം ഉണ്ട്.

മൂന്നു ബിംബങ്ങൾ ഭഗവാൻ ശ്രീകൃഷ്ണൻ, ബലരാം, സഹോദരി സുഭദ്ര - മൂന്നു ബിംബങ്ങളും ക്ഷേത്രത്തിനുള്ളിൽ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. അവരുടെ ഉള്ളം കൈ അംഗവൈകല്യം ഉള്ളതാണ്. ആ മുർത്തികൾക്ക് (ബിംബം) പുജചെയ്യാറില്ല. കേവലം ദർശനം മാത്രം. അവിടെ വിവരങ്ങൾ ദർശനാർഥികളായ ഭക്തർക്ക് വിവരിക്കാൻ ഒരു പാണ്ഡേഗയിഡ് ഉണ്ട്. ആയാൾ പറഞ്ഞു ഈ അവലം അഞ്ച് തവണ സമുദ്രം നശിപ്പിച്ചു. പിന്നീട് നിർമ്മിച്ചതാണീ കാണുന്ന ക്ഷേത്രം. സമുദ്രം എന്തിന് നശിപ്പിച്ചു? ആരാണ് സമുദ്രത്തെ തടഞ്ഞു നിർത്തിയത്? ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് മറുപടിയായി പാണ്ഡേ (ഗൈഡ്) പറഞ്ഞു എനിയ്ക്കറിയില്ല. എല്ലാം ഭഗവാൻ ജഗന്നാഥന്റെ ലീലാ വിനോദം.

ഞാൻ വീണ്ടും ചോദിച്ചു ഇവിടെ തൊട്ടു കൂടായ്മ ഉണ്ടോ പാണ്ഡേ പറഞ്ഞു- അവലം ഉണ്ടാക്കിയ നാൾ മുതൽ തൊട്ടുകൂടായ്മ നിലവിലില്ല. അമ്പലത്തിൽ ക്ഷുദ്രനും പാണ്ഡേയും ഒരേ പാത്രത്തിൽ നിന്ന്, ഒരേ ഇലയിൽ നിന്നും ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നു. ആരും വിലക്കാറില്ല. ഞാൻ ചോദിച്ചു മറ്റുള്ള ഹിന്ദുക്ഷേത്രങ്ങളിൽ മുൻപൊക്കെ തൊട്ടുകൂടായ്മ ഉണ്ടായിരുന്നല്ലോ? പിന്നെ ഇവിടെ എന്തുകൊണ്ട് ഇല്ല? പാണ്ഡേ പറഞ്ഞു- ഭഗവാൻ അങ്ങിനെയാണ് ഒക്കെ ഈശ്വരന്റെ ലീല.

ചിന്തിച്ചു നോക്കു സത്യത്തെ ഒരിക്കലും പൂഴ്ത്തി വെയ്ക്കാൻ

കഴിയില്ല. ഓർമ്മകൾ ആദരിയ്ക്കേണ്ടതും ബഹുമാനിയ്ക്കേണ്ടതും ആണ്. പക്ഷെ ആത്മസുഖത്തിനായി പവിത്രമായ ഗീതയിലും, വേദങ്ങളിലും വർണ്ണിച്ചിട്ടുള്ളത് പരമേശ്വരനായ കബീർ മുഖാന്തിരം തത്വജ്ഞാനികളായ ഭക്തർ അതനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിച്ചാൽ മാത്രമേ മോക്ഷപ്രാപ്തിയുണ്ടാകൂ. മറിച്ച് ശാസ്ത്ര വിരുദ്ധമായി എന്ത് ചെയ്താലും അതുകൊണ്ട് ഒരു പ്രയോജനവും ഇല്ല. ജീവിതം വ്യർത്ഥമായി തീരും. ഉദാഹരണം ഗീത അധ്യായം 16 മന്ത്രം 23-24. ജഗന്നാഥ ക്ഷേത്രത്തിൽ ഭഗവാന്റെ ആജ്ഞ അനുസരിച്ച് ഗീതാജ്ഞാനം നൽകുന്നത് ശ്രേഷ്ഠകാര്യമാണ്. ഗീതയിൽ ഭക്തിമാർഗ്ഗം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഭക്തന് മോക്ഷപ്രാപ്തിയുണ്ടാകും. അതല്ലാതെ വെറുതെ ജഗന്നാഥ ക്ഷേത്രം കണ്ടതു കൊണ്ടോ പ്രസാദം കഴിച്ചതു കൊണ്ടോ പ്രയോജനമില്ല. എന്തെന്നാൽ ഗീതയിൽ വർണ്ണിച്ചതിന് വിരുദ്ധപ്രവർത്തികളാണവയെല്ലാം. ഗീത അധ്യായം 16 മന്ത്രം 23-24 ഉദാഹരണം.

“സ്വർഗ്ഗം എന്നാൽ എന്ത് ?”

സ്വർഗ്ഗം എന്നാൽ ഉദാഹരണത്തിന് ഒരു ഹോട്ടലാണെന്ന് വിചാരിക്കൂ. ഒരു ധനവാനായ വ്യക്തി വേനൽക്കാലത്ത് സിംലാ, കൂല്യൂ, മനാലി മുതലായ ഏതെങ്കിലും തണുപ്പുള്ള പ്രദേശത്തേയ്ക്ക് പോകുന്നു. അവിടെ ഒരു ഹോട്ടലിൽ വസിക്കുന്നു. അവിടെ ഹോട്ടൽ വാടകയും, ഭക്ഷണത്തിന്റെ ചിലവും നൽകുന്നു. രണ്ടോ മൂന്നോ മാസത്തേക്ക് ഇരുപതിനായിരമോ മുപ്പതിനായിരമോ ചിലവാക്കിയിട്ട് തിരിച്ച് തന്റെ ജന്മ സ്ഥലത്തേക്ക് മടങ്ങി വരുന്നു. പിന്നെ വീണ്ടും പത്തുമാസം തന്റെ ജോലിയിൽ മുഴുകുന്നു. പത്ത് മാസം കഷ്ടപ്പെട്ട് സമ്പാദിച്ചത് രണ്ടു മാസം കൊണ്ട് തീർത്തിട്ട് വന്നു. ഏതെങ്കിലും വർഷം സമ്പാദ്യത്തിന് കോട്ടം സംഭവിച്ചാൽ രണ്ടുമാസക്കാലത്തെ സുഖ ജീവിതവും കുഴപ്പത്തിലാകും.

ഇത് പോലെയാണ് സ്വർഗ്ഗവാസവും. ഈ ഭൂമിയിൽ പുജാദികാര്യങ്ങളിൽ മുഴുകിയിട്ട് കുറച്ചു സമയത്തേക്ക് സ്വർഗ്ഗമാകുന്ന ഹോട്ടലിൽ വസിക്കുന്നു. എന്നിട്ട് തന്റെ പുണ്യമാകുന്ന സമ്പാദ്യമെല്ലാം ചിലവാക്കിയിട്ട് നരകമാകുന്ന 84 യോനികളിൽ കൂടി കഷ്ടവും പാപവും അനുഭവിക്കുന്നു.

എന്നാണോ ഒരു തത്വദർശിയായ സന്യാസിയെ കണ്ടുമുട്ടുന്നില്ലയോ അതുവരെ ജനനവും മരണവും, സ്വർഗ്ഗവും നരകവും 84 ലക്ഷം യോനികളിൽ കൂടി ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടേയിരിക്കും. അതായത് പൂർണ്ണപരമാത്മാവിനെ പ്രാപിക്കുന്നില്ല. പാപങ്ങൾ നശിക്കുന്നില്ല. മറ്റുള്ള ദേവതമാരെ ഭജിച്ചത്കൊണ്ട് മോക്ഷം ലഭിക്കില്ല. കർമ്മ ഫലം കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കും.

അതുകൊണ്ട് ഗീത അധ്യായം 8 ശ്ലോകം 16-ൽ പറയുന്നു. ബ്രഹ്മലോകം (മഹാസ്വർഗ്ഗം) വരെയുള്ള എല്ലാ ലോകങ്ങളും നശിക്കുന്നവയാണ്. എപ്പോഴാണോ സ്വർഗ്ഗം (മഹാ സ്വർഗ്ഗം) വും ഇല്ലാതാകുമോ അപ്പോൾ ഭക്തർ പിന്നെ എവിടെ വസിക്കും.? ആലോചിച്ചു നോക്കൂ.

ചോദ്യം - ഗീത വായനകൊണ്ട് ഒരു പ്രയോജനവുമില്ലെന്നാണോ? ദാനം ചെയ്യുന്നതു കൊണ്ട് വിശക്കുന്നവന് ഭക്ഷണം, പട്ടിക്ക് ഭക്ഷ

ണം, പക്ഷികൾക്ക് തീറ്റ, തീർത്ഥാടന സ്ഥലങ്ങളിൽ ഭണ്ഡാരത്തിലെ കാണിക്ക എന്ത് ഇതൊന്നും പ്രയോജനമില്ലാത്ത കാര്യങ്ങളാണോ?

ഇത്തരം- ധർമ്മ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ജ്ഞാന യജ്ഞം ചെയ്ത ഫലമുണ്ടാകും. എന്ത് ഉദ്യേശ്യത്തിന് വേണ്ടിയാണോ ചെയ്തത് ആഫലം കിട്ടും. കുറച്ചു നാൾ സ്വർഗ്ഗപ്രപ്തിയുണ്ടാകും. പക്ഷെ മോക്ഷം ലഭിക്കില്ല. ദിവസേന വായിക്കുന്നതുകൊണ്ട് പുജകൾ ചെയ്യേണ്ട നിർദ്ദേശം ഉണ്ട്. അതിന്റെ സ്മരണകൾ എപ്പോഴും വേണം. കാരണം ഒരിക്കലും തെറ്റ് പറ്റാൻ പാടില്ല. എന്തെങ്കിലും കാരണവശാൽ യഥാർത്ഥ ഉദ്യേശ്യത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ട്, ശാസ്ത്രവിധി മറന്നിട്ട് തോന്നിയത് പോലെ ഇഷ്ടാനുസരണം പുജ ചെയ്താൽ ഫലസിദ്ധി ഉണ്ടാകില്ല. അതുകൊണ്ട് മനുഷ്യ ജീവിതത്തിന്റെ പ്രധാന ലക്ഷ്യം മോക്ഷ പ്രാപ്തിയാണ് എന്ന ഓർമ്മ വേണം. അത് ശാസ്ത്രവിധിപ്രകാരമുള്ള പുജകൾ കൊണ്ട് മാത്രമേ സാധ്യമാകൂ.

ഒരിക്കൽ ഒരു ജമീന്ദാർജിയ്ക്ക് വ്യഭാവസ്ഥയിൽ സന്താനലാഭമുണ്ടായി. അയാൾ വിചാരിച്ചു തന്റെ മകൻ വലുതായി കൃഷി കാര്യങ്ങളെല്ലാം നോക്കി നടത്താൻ പ്രാപ്തനാകുന്നതുവരെ എന്റെ മരണം സംഭവിയ്ക്കരുത്. അയാൾ തന്റെ അനുഭവങ്ങളെല്ലാം എഴുതി വച്ചു. മകനോട് പറഞ്ഞു വലുതായാൽ കൃഷി കാര്യങ്ങൾ എല്ലാ നോക്കി നടത്തണം. പിതാവിന്റെ മരണശേഷം മകൻ ദിവസവും അച്ഛന്റെ അനുഭവങ്ങൾ വായിച്ച് പഠിച്ച് അച്ഛൻ ചെയ്യുന്നതുപോലെ ചെയ്തില്ല. കൃഷിക്കാരന്റെ ആ മകൻ അച്ഛനെ പോലെ ധനവാനായോ ഒരിക്കലും ഇല്ല. അച്ഛൻ എഴുതിവെച്ചിരുന്നതുപോലെ ചെയ്താൽ മാത്രമേ ധനവാനാകാൻ കഴിയൂ

അതുപോലെ ഭക്തന്മാർ ദിവസേന ഗീതവായിക്കുന്നു. പക്ഷെ അതിലെ വിധി പ്രകാരമുള്ള പുജാകാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ഗീത അധ്യായം 16 ശ്ലോകം 23-24 ൽ എന്ത് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവോ അതുപോലെ ചെയ്യണം.

മുന്ന് ഗുണങ്ങളു (രജോഗുണം ബ്രഹ്മാ, സത്ഗുണം, വിഷ്ണു, തമോഗുണം ശിവ)ടെയും പറ്റിയുള്ള പുജ ഗീത അധ്യായം 7 ശ്ലോകം 12 മുതൽ 15 വരെയും 20 മുതൽ 23 വരെയും ഉള്ളതിൽ നിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒപ്പം ശ്രാദ്ധപുജ, പിതൃപുജ, പിണ്ഡം വയ്ക്കൽ, അസ്ഥിയിൽ പൂവിടുക, ഗംഗയിൽ ഒഴുക്കുന്നത്, 13-10 ദിവസം, 17-10 ദിവസം, മാസത്തോറും, ആറുമാസം, വർഷം തോറും ഗംഗയിൽ കർമ്മം ചെയ്യുന്നത് ഗീത അധ്യായം 9 ശ്ലോകം 25-ൽ നിരോധിച്ചിട്ടുണ്ട്. (വ്രതം എടുക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഗീത അധ്യായം 6 ശ്ലോകം 16 -ൽ നിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു. എഴുതിയിരിക്കുന്നു - അല്ലയോ അർജ്ജുന! ഭക്തി വ്രതം എടുക്കുന്നതിൽ (ആഹാരം കഴിക്കാതിരിക്കുന്നത്) വർജ്യമാണ്.

വിശക്കുന്നവന് ഭക്ഷണം നൽകുക, പട്ടി മുതലായ ജീവജന്തുക്കൾക്ക്, മൃഗങ്ങൾക്ക് ആഹാരം നൽകുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. പക്ഷെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും പൂർണ്ണസന്തിന്റെ (സന്യാസിയുടെ) ഉപദേശപ്രകാരം ചെയ്താൽ മാത്രമേ പൂർണ്ണ ഫലപ്രാപ്തിയുണ്ടാകുകയുള്ളൂ.

ഒരു പട്ടി യജമാനന്റെ സീറ്റിലിരുന്ന് യാചിച്ചുവന്നു എന്ന് വിചാരിക്കൂ. പട്ടിയുടെ ഡ്രൈവർ മനുഷ്യനാണ്. ആ മൃഗത്തിന് മനുഷ്യന് കിട്ടുന്നതിനേക്കാൾ ഉപരി സുഖസൗകര്യങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നു. പ്രത്യേകം

മുറി, ഫാൻ, എ.സി എന്നിങ്ങനെ.

കേവലം ആ ജീവി എപ്പോൾ മനുഷ്യശരീരം സ്വീകരിച്ചിരുന്നുവോ അപ്പോൾ ദാനധർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തിരുന്നു. പക്ഷെ ശാസ്ത്രവിരുദ്ധമായ പുജാകർമ്മമാണോ ചെയ്തിരുന്നത് അതുകൊണ്ട് പൂർണ്ണ ഫലപ്രാപ്തി കിട്ടിയില്ല. ഭഗവാന്റെ നിയമമിതാണ്. ഏതൊരു കർമ്മമാണോ ചെയ്യുന്നത് അതിന്റെ ഫലം തീർച്ചയായും കിട്ടും. എന്നാണ് തത്വജ്ഞാനിയായ സന്തിന്റെ ഉപദേശം അതായത് പരമാത്മാവിന്റെയടുക്കലേയ്ക്കുള്ള മാർഗദർശനം ലഭിക്കുന്നില്ലയോ അതുവരെ ഈ നിയമം ഇങ്ങിനെ തന്നെയായിരിക്കും.

നമ്മൾ ചെയ്യുന്ന കർമ്മത്തിനനുസരിച്ചായിരിക്കും. കിട്ടുന്ന ഫലം. ഈ നിയമമനുസരിച്ച് തീർത്ഥസ്ഥലങ്ങളിലോ, ദേവാലയങ്ങളിലോ, അഥവാ മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലോ കാണിക്കയിട്ടാലോ പട്ടി മുതലായ മൃഗങ്ങൾക്ക് ഭക്ഷണം നൽകുകയോ ചെയ്താൽ പട്ടിയുടെ യോനിയിൽ ജനിക്കും. അപ്പോഴും കർമ്മഫലം കിട്ടും. പട്ടിയുടെ ജന്മത്തിൽ കഴിഞ്ഞ ജന്മ (പൂർവ്വജന്മ)ഫലപ്രാപ്തിയുണ്ടാകും. ആ ഫലം തീരുമ്പോൾ വീണ്ടും മറ്റൊരു യോനിയിലേക്ക്. കഴുതയുടെ ജന്മത്തിൽ എല്ലാവിധ സുഖസൗകര്യങ്ങളും അവസാനിക്കും. പകൽ മുഴുവൻ മണ്ണും കല്ലും ചുമക്കുക. ഈ അവസരങ്ങളിലും മറ്റു പ്രാണികളെ ഉപദ്രവിച്ചാൽ വീണ്ടും നരകയാതനയനുഭവം ഉണ്ടാകും. ഇങ്ങിനെ 84 ലക്ഷം യോനികളിൽ ജന്മമെടുത്ത് ശേഷം വീണ്ടും ഒരു മനുഷ്യ ജന്മം ലഭിക്കും. അപ്പോൾ പിന്നെ എന്തറിയാനാണ് ഭക്തി ഉണ്ടാവുകയോ ഇല്ലാതാവുകയോ!

തീർത്ഥ സ്ഥലങ്ങളിലും ദേവാലയങ്ങളിലും പോകുമ്പോൾ കാൽനടയായാലും, വാഹനങ്ങളിലായാലും എത്രയെത്ര ജീവികൾ-കാൽചുവട്ടിലൂടെയും. ചക്രങ്ങൾ മുഖാന്തിരവും ചാകുന്നു. ആപാപം കൂടി പോകുന്നവർ അനുഭവിയ്ക്കേണ്ടിവരും. ഒരു പൂർണ്ണ സന്തിന്റെ ഉപദേശം, പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിനെ ഉപാസിയ്ക്കേണ്ട ശാസ്ത്രവിധിയനുസരിച്ചുള്ള പുജകൾ-ലഭിയ്ക്കാത്തതിടത്തോളം പാപങ്ങൾ അനുഭവിയ്ക്കേണ്ടതായി വരും. എന്തെന്നാൽ ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു മഹേശ്വരന്മാരെ ഭജിച്ചത് കൊണ്ട് പാപനാശം ഉണ്ടാകില്ല. പാപ-പുണ്യ ഫലങ്ങൾ അനുഭവിയ്ക്കണം. ആരാണ് ഗീതോപദേശ പ്രകാരം സന്തിനെ ശരണം പ്രാപിച്ച് പൂർണ്ണപരമാത്മാവിനെ പുജിക്കുന്നുവോ അവർ സത് ലോകം അല്ലങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗ ലോകത്ത് പോകും. കുറേ നാൾ കഴിഞ്ഞ് വീണ്ടും അവർക്ക് മനുഷ്യ ജന്മം തന്നെ ലഭിക്കും, അവർ വീണ്ടു നല്ല കാര്യങ്ങൾ ചെയ്ത് സത്ഫലങ്ങൾ അനുഭവിക്കും.

അതുകൊണ്ട് തോന്നിയതുപോലെ ഇഷ്ടാനുസരണമുള്ള പുജകൾ നടത്താതിരിക്കൂ.

ചോദ്യം- ഗീത അധ്യായം 3 ശ്ലോകം 35 ഉം അധ്യായം 18 ശ്ലോകം 47 ലും പറയുന്നു. നല്ല രീതികൾ അനുഷ്ഠിച്ചാൽ മറ്റു ധർമ്മങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് നല്ല ധർമ്മം ഇതാണ്. നമ്മുടെ ധർമ്മത്തിൽ മരിക്കുന്നതും നല്ലതാണ്. മറ്റ് മത (ജാതി അല്ല) ധർമ്മങ്ങൾ (അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ) ഭയം നൽകുന്നവയാണ്. അതുകൊണ്ട് ആർ ഏതു വിധത്തിലുള്ള പുജകളാണോ ചെയ്യുന്നത് അത് ഉപേക്ഷിയ്ക്കേണ്ടതാണോ? നമ്മുടെ (അവരവരുടെ) ധർമ്മത്തിൽ മരണവും നമ്മളുണ്ടാകുന്നവയാണ്.

പരമേശ്വർ കബീർ സുമുദ്രം, ജഗന്നാഥ് ക്ഷേത്രം പൊളിക്കുന്നതിൽ നിന്നും രക്ഷിച്ചു

ഉത്തരം-ഗീത അധ്യായം 3 ശ്ലോകം 35 ലും അധ്യായം 18 ശ്ലോകം 47 ലും പറയുന്നത്. ഏതു വിധത്തിലുള്ള പുജയാണോ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് അത് ഉപേക്ഷിയ്ക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. എങ്കിൽ പിന്നെ ഭഗവത് ഗീതാ ജ്ഞാനത്തിന്റെ ആവിശ്യമെന്താണ് ഒറ്റ ശ്ലോകം മാത്രം മതി. ആശ്ലോകത്തിന്റെ അർത്ഥമിതാണ്- പക്ഷെ വിവർത്തന കർത്താക്കൾ വിപരീത അർത്ഥം നൽകി. മുകളിൽ പറഞ്ഞ രണ്ട് ശ്ലോകങ്ങളുടെയും അർത്ഥം നോക്കൂ.

അധ്യായം 3 ശ്ലോകം 35

ശ്രേയാൻ സ്വധർമ്മഃ, വിഗുണഃ പരധർമ്മാത്, സ്വനുഷ്ഠിതാത് സ്വധർമ്മ, നിധനം, ശ്രേയ പരധർമ്മഃ ഭയാവഹഃ

വിവർത്തനം - (വിഗുണഃ) ഗുണരഹിത അതായത് ശാസ്ത്ര വിധി ഉപേക്ഷിച്ചിട്ട് (സ്വനുഷ്ഠിതാത്) സ്വയം തോന്നിയതുപോലെ നല്ല രീതിയിൽ കൊണ്ടുവന്ന (പരധർമ്മമാത്)മറ്റുള്ളവരുടെ ധാർമ്മിക പുജകൊണ്ട് (സ്വധർമ്മഃ) തന്റെ ശാസ്ത്രവിധി അനുസരിച്ച് ഉള്ള പുജ (ശ്രേയാൻ) അത്യുത്തമം ശാസ്ത്രാനുകൂല (സ്വധർമ്മ) തന്റെ പുജയിൽ (നിധനം) വമിക്കുന്നതും (ശ്രേയ) മംഗള കാര്യമാണ്. (പരധർമ്മ) മറ്റുള്ളവരുടെ പുജ (ഭയാവഹഃ) ഭയം നൽകുന്നതാണ്. (ശാസ്ത്രവിരുദ്ധ പുജ)

അധ്യായം 18 ശ്ലോകം 47

ശ്രേയാൻ സ്വധർമ്മഃ വിഗുണഃ പരധർമ്മാത്, സ്വനുഷ്ഠിതാത് സ്വഭാവ നിയതം കർമ്മ കുർവന, ന ആപ്നോത് കിലിബ്ബഷം

വിവർത്തനം - (വിഗുണ) ഗുണരഹിത, (സ്വനുഷ്ഠിതാത്) സ്വയം

തോന്നിയത് പോലെ ശാസ്ത്രവിരുദ്ധ പുജ ചെയ്തുകൊണ്ട് (പരധർമ്മാത്) മറ്റുള്ളവരുടെ ധർമ്മം അതായത് ധാർമ്മിക പുജ കൊണ്ട് (സ്വധർമ്മം) തന്റെ ധർമ്മം അതായത് ശാസ്ത്ര വിധിക്കനുസരിച്ച് ധാർമ്മിക പുജ (ശ്രേഷ്ഠൻ) ശ്രേഷ്ഠമാണ് (സ്വഭാവനിയതം) സ്വയം അവരവരുടെ സ്വഭാവമനുസരിച്ച് തോന്നിയതുപോലെ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് (കർമ്മ) ഭക്തി കർമ്മ(ന) അരുത് (കൂർവ്വൻ) ചെയ്യരുത്.(കിലിബ്ഷം) അതുകൊണ്ട് പാപം (ആപ്നോതി) ഉണ്ടാകുന്നു. വിശേഷം ഇതിന് തെളിവ് ഗീത അധ്യായം 17 ലെ ശ്ലോകം 1 മുതൽ 6 വരെ സ്പഷ്ടമാണ്.

മുകളിൽ പറഞ്ഞ ശ്ലോകങ്ങളിൽ നിന്നും സ്പഷ്ടമാണ് തന്റെ ശാസ്ത്രവിധിക്കനുസരിച്ച ഉള്ള പുജയാണ് ശ്രേഷ്ഠം. മറ്റുള്ളവരുടെ ആഡംബര പുജ എത്ര തന്നെ അനുയോജ്യമായാലും അത് ദോഷം ചെയ്യുന്നവയാണ്.

മായയെ ഉണർത്തുന്നതിനായി മനോഹരമായ മധുര ശബ്ദത്തിലെ പാട്ടുപാടി സ്തുതിച്ച് സർവ്വവിധ ആഡംബരത്തോടെ ചെയ്യുന്ന പുജ. അങ്ങിനെ സ്വയം നിർമ്മിച്ച ശാസ്ത്രവിരുദ്ധ പുജയിൽ ആകർഷിക്കപ്പെട്ട ശാസ്ത്രാനുകൂല്യപുജ ഉപേക്ഷിച്ച്ക്കാൻ പാടില്ല. ഏതെങ്കിലും ഒരു ഭക്തൻ സത് സാധന -ശാസ്ത്രാനുകൂല്യപുജ-യിൽ മുഴുകി മുൻപ് ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ശാസ്ത്ര വിരുദ്ധ പുജകൾ ഉപേക്ഷിച്ച്ക്കുകയാണെങ്കിൽ അതായത് പിതൃപുജ അവലത്തിൽ പോകുക എന്നിവ- അപ്പോൾ മറ്റ് ശാസ്ത്രവിരുദ്ധ പുജകൾ ചെയ്യുന്നവർ പറയുകയാണ് നിങ്ങൾ എല്ലാ വിധ പുജകളും ഉപേക്ഷിച്ചുവോ നിങ്ങളോട് എല്ലാ ദൈവങ്ങളും കോപിക്കും. അതായത് എല്ലാ ദൈവങ്ങളുടേയും കോപം നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകും. മുൻപ് ഇതുപോലെ ചെയ്ത ആളിന്റെ മകൻ മരിച്ചു. ഇപ്രകാരം ഇത് മറ്റുള്ളവരുടെ ശാസ്ത്രവിരുദ്ധ പുജയെപ്പെടുന്നു. പക്ഷെ തന്റെ ശാസ്ത്രാനുകൂല്യപുജ അവസാന ശ്വാസം വരെ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ് നല്ലത്.

ചോദ്യം - ഞാൻ ഗീത അധ്യായം 6 ശ്ലോകം 10 മുതൽ 15 വരെ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ ഒരു ആസനമിട്ട് (ഇരിപ്പിടത്തിൽ) ഇരുന്ന് എല്ലാ ഇന്ദ്രിയങ്ങളേയും നിയന്ത്രിച്ച് ധ്യാനമഗ്നാകുന്നു. ഏകാദശി വ്രതമെടുക്കുന്നു. അങ്ങിനെ ഞാൻ ശാന്തിയെ പ്രാപിക്കുന്നു.

ഉത്തരം - ദേവുചെയ്ത് നിങ്ങൾ ഗീത അധ്യായം 6 ശ്ലോകം 16 നന്നായി വായിച്ചു നോക്കൂ. അതിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. അല്ലയോ അർജ്ജുനാ ഈ യോഗ(പുജ) ധാരാളം ഭക്ഷിക്കുന്നതുകൊണ്ടോ, ഒട്ടും ഭക്ഷിക്കാത്ത വ്രതം അനുഷ്ഠിക്കുന്നവർക്കോ അല്ല. അധികം ഉറങ്ങാതിരിക്കുന്നവർക്കോ, ധാരാളം ഉറങ്ങുന്നവർക്കോ അല്ല. ഒരു സ്ഥലത്ത് ഇരുന്ന് ധ്യാനിക്കുന്നവർക്കോ അല്ല. ഗീത അധ്യായം 6 ശ്ലോകം 10 മുതൽ 15 വരെ പറയുന്നതിനെ ഖണ്ഡിച്ചുകൊണ്ട് ഗീത അധ്യായം 3 ലെ ശ്ലോകം 5 മുതൽ 9 വരെയുള്ളതിൽ പറയുന്നു. മുഖനായ വ്യക്തി എല്ലാ കർമ്മ യോഗ്യമായ ഇന്ദ്രിയങ്ങളേയും നിർബന്ധമായി തടഞ്ഞുകൊണ്ട് അതായത് ഒരു സ്ഥലത്ത് ധ്യാനമഗ്നനായിരുന്ന് ധ്യാനിക്കുന്നവനെ വിഡ്ഢിയെന്ന് പറയുന്നു. അതുകൊണ്ട് ജോലി ചെയ്തുകൊണ്ട് പുജകൾ ചെയ്യുന്ന ഭക്തനാണ് സർവ്വ ശ്രേഷ്ഠൻ.

യഥാർത്ഥ ഭക്തി എങ്ങനെയെന്ന് ഗീതോപദേശ്ഠാവായ ഭഗവൻ ഏതെങ്കിലും ഒരു തത്വദർശിയായ സന്യാസിയെ അന്വേഷിക്കാനാണ്

പറയുന്നത്. (ഗീത അധ്യായം 4 ശ്ലോകം 34) ഇതിൽ നിന്നും വ്യക്തമാണ് ഗീതോപദേഷ്ടാവ് പറയുന്ന പുജാവിധികൾ പൂർണ്ണമല്ല. അതുകൊണ്ട് ഗീതാ അധ്യായം 6 ശ്ലോകം 10 മുതൽ 15 വരെ ബ്രഹ്മ (ക്ഷരപുരുഷ കാലൻ) മുഖാന്തിരം തന്നെ പുജിയ്ക്കാൻ - പറയുന്ന വിധികൾ പുജകൊണ്ട് കിട്ടുന്ന ശാന്തിയും സമാധാനവും അനുത്തമമാണ്. ശ്രേഷ്ഠമല്ല, ഗീത അധ്യായം 7 ശ്ലോകം 18 ൽ പറയുന്നു. മുകളിൽ പറഞ്ഞ അധ്യായം 6 ശ്ലോകം 10 മുതൽ 15 വരെ പറയുന്നു. മനസിനെയും ഇന്ദ്രിയങ്ങളേയും നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ട് ഭക്തൻ ഒരു പ്രത്യേക ആസനം ഒരുക്കൂ. ആ ആസനം (ഇരിപ്പിടം) അധികം ഉയർന്നതോ, അധികം താഴ്ന്നതോ ആകരുത്. ആസനത്തിലിരുന്ന് മനസും ഇന്ദ്രിയങ്ങളും നിയന്ത്രിച്ച് ഏകാഗ്രത വരുത്തണം. നേരേ ഇരുന്ന് ബ്രഹ്മചര്യം അനുഷ്ഠിച്ച് മനസ് നിയന്ത്രിക്കണം. ഇപ്രകാരം പുജചെയ്യുന്ന ഭക്തൻ എന്നിലുള്ള ശാന്തിയ്ക്ക് അർഹനാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഗീത അധ്യായം 7 ശ്ലോകം 18-ൽ തന്റെ പുജ മുഖാന്തിരം കിട്ടുന്ന പ്രയോജനം അനുത്തമമെന്ന് പറയുന്നു. ഈ ഗീത തന്നെ അധ്യായം 18-ൽ ശ്ലോകം 62 ലും അധ്യായം 15 ശ്ലോകം 4 ലും പറയുന്നു. അർജ്ജുനാനീ പരമമായ ശാന്തിയും സർവ്വലോകം പ്രാപിക്കും. പിന്നീട് നിനക്ക് പുനർജന്മം ഉണ്ടാകില്ല. പൂർണ്ണമോക്ഷ പ്രാപ്തി ലഭിക്കും. ഞാനും (ഗീതോപദേഷ്ടാവ്) ആ ആദിനാരായണനായ പരമേശ്വരനെ ശരണം പ്രാപിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ദൃഢനിശ്ചയത്തോടെ അദ്ദേഹത്തെ പുജിയ്ക്കൂ.

തന്റെ പുജകൾ ശാസ്ത്രാനുകൂലമായ മാർഗ്ഗങ്ങൾ പറയുന്നു. അധ്യായം 6 ശ്ലോകം 47-ൽ സ്വയം യുക്ത തമഃമതഃ) അതായത് അജ്ഞാനമാകുന്ന അന്ധകാര വിചാരമെന്ന് പറയുന്നു. (മറ്റ് വിവർത്തകർ “മോ യുക്തതമഃ മതഃ” എന്നതിനെ “പരമശ്രേഷ്ഠം” മെന്ന് വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു). എപ്പോഴെങ്കിലും ചെയ്യുമ്പോൾ എന്നിൽ ഉറച്ച് അജ്ഞതയാകുന്ന അന്ധകാരത്തെ ആധാരമാക്കി ചെയ്യരുത്. എന്തെന്നാൽ യഥാർത്ഥ ജ്ഞാനവിഷയത്തിൽ ഏതെങ്കിലും തത്വദർശിയായ സന്തി(സന്യാസിയിൽ നിന്നും)ൽ നിന്നും മനസിലാക്കാൻ പറയുന്നു. (ഗീത അധ്യായം 4 ശ്ലോകം 31-ൽ) യഥാർത്ഥ വിവർത്തനം ഗീത അധ്യായം 6 ശ്ലോകം 47 ലെതാണ്.

അധ്യായം 6 ശ്ലോകം 47

യോഗിനാം അപി സർവ്വേഷാം, മദഗതേന, അന്തരാത്മനാ,
ശ്രദ്ധാവാൻ ഭജതേയഃ മാം സഃമേ യുക്തമഃ മതഃ

വിവർത്തനം - ഞാൻ വിവരിച്ച് മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച പുജാവിധികൾ പറഞ്ഞ ശ്ലോകങ്ങൾ 10 മുതൽ 15 വരെ വർണ്ണിച്ചത്. പൂർണ്ണമായ അറിവ് അല്ല. എന്തെന്നാൽ (സർവ്വേഷാം) സർവ്വ(യോഗിനാം) ഭക്തരിൽ (യഃ) ഏതൊന്നോ (ശ്രദ്ധാവാൻ) പൂർണ്ണ ശ്രദ്ധയോടെ, ഭക്തിയോടെ, (അന്തരാത്മന) യഥാർത്ഥ ധ്യാനത്തോടെ(മദഗതേന) എന്നിൽ കൂടി നൽകിയ ഭക്തിയനുസരിച്ച് (മാമ) എന്നേ (ഭജതേ) ഭജിക്കുന്നു. (സഃ) അവൻ (അപി) കൂടാതെ (യുക്തമഃ) അജ്ഞതയായ ഇരുട്ടുകൊണ്ട് ജന്മ-മരണ-സ്വർഗ്ഗ-നരക ഭക്തിയിൽ ലയിക്കുന്നു. ഇതി (മെ) എന്റെ (മതഃ) അഭിപ്രായമാണ്.

ഇതിന് തെളിവ് പവിത്ര ഗീത അധ്യായം 7 ശ്ലോക 18 ലും ഗീത

അധ്യായം 5 ശ്ലോകം 29 ലും ഗീത അധ്യായം 6 ശ്ലോകം 15 ലും സ്പഷ്ടമായി പറയുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഗീത അധ്യായം 18 ശ്ലോകം 62-ൽ പറയുകയാണ് അല്ലയോ ഭാരതമേ! നീ സർവ്വ ഭാവേന പരമാത്മാവിനെ ശരണം പ്രാപിക്കൂ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃപയാൽ നീ പരമശാന്തിയ്ക്കും, സനാതന സർഗ്ഗ പ്രാപ്തിക്കും പാത്രീഭൂതനാകും. ഗീത അധ്യായം 15 ശ്ലോകം 4-ൽ പറയുന്നു. എപ്പോഴാണോ നിനക്ക് ഗീത അധ്യായം 4 ശ്ലോകം 34-ൽ വർണ്ണിച്ച തത്വദർശിയായ സന്തിനെ കിട്ടുന്നുവോ അതിന് ശേഷം ആ പരമപദപരമേശ്വരനായ ഭഗവാനേ അന്വേഷിക്കൂ. അതുകഴിഞ്ഞാൽ ഭക്തൻ തിരിച്ച് ഈ ലോകത്തേക്ക് വരില്ല. അതായത് ജനന-മരണത്തിൽ നിന്ന് എന്നന്നേക്കുമായി മോചിതനായി തീരുന്നു. ഏതൊരു പരമേശ്വരനാണോ ലോകമാകുന്ന വ്യക്ഷത്തെ സൃഷ്ടിച്ചുവോ ഞാനും ആ ആദിപുരുഷപരമേശ്വര ഭക്തനാണ്. അഭയം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ ഭജിക്കണം.

ഗീത അധ്യായം 3 ശ്ലോകം 5 മുതൽ 9 വരെയും അധ്യായം 6 ശ്ലോകം 10 മുതൽ 15 വരെയും ഉത്തമത്തെ (അറിവിനെ) തെറ്റായി വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. അർജ്ജുനൻ ചോദിച്ചു- മനസിനെ നിയന്ത്രിക്കുന്നത് വലിയ പ്രയാസമാണ്. ഭഗവാൻ മറുപടി പറഞ്ഞു മനസ്സിനെ നിയന്തിക്കുന്നത് വായുവിനെ തടഞ്ഞു നിറുത്തുന്നതിന് സമമാണ്. എന്നിട്ട് ഇതും കൂടി പറഞ്ഞു യാതൊരു സംശയവുമില്ല. ഒരു വ്യക്തിയും ഒരു നിമിഷം പോലും കർമ്മം ചെയ്യാതിരിക്കുന്നില്ല. ഏതൊരു മായനായ മനുഷ്യനാണോ ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ നിർബന്ധമായി നിയന്ത്രിച്ചും കൊണ്ട് മനസ്സ് കൊണ്ട് എന്തെങ്കിലും ആലോചിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഒരു സ്ഥലത്തിരുന്ന് ഹഠയോഗം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കാതെ ലൗകിക ജീവിതത്തിലൂടെ (കർമ്മ യോഗത്തിലൂടെ) പുജ ചെയ്യുന്നതാണ് ശ്രേഷ്ഠം. കർമ്മം ചെയ്യാതിരിക്കുന്നത് അതായത് ഹഠയോഗത്താൽ ഒരിടത്ത് ഇരുന്ന് പുജ ചെയ്യുന്നതിനേക്കാൾ കർമ്മം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഭജിക്കുന്നതാണ് ഉത്തമം. ഒരേ നിഷ്ഠയോടെ ഒരിടത്തിരുന്ന് ഭജിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് (അകർമ്മണ്യം) കൊണ്ട് നിനക്ക് നിന്റെ ജീവിതം കഴിച്ചു കൂട്ടാൻ (ജീവിത നിർവ്വാഹം) എങ്ങിനെ കഴിയും ശാസ്ത്രവിരുദ്ധ പുജ ഹഠയോഗം ഒരേ ആസനത്തിലിരുന്ന് ചെയ്യുന്നതും കൊണ്ട് ബന്ധനത്തിന് കാരണമാകുന്നു. രണ്ടാമതായി ശാസ്ത്രാനുകൂല കർമ്മം ചെയ്ത് പുജചെയ്യുന്നതാണ് ഉത്തമം. അതുകൊണ്ട് ലൗകിക ജീവിതത്തിലൂടെ പുജ ചെയ്യൂ. ഗീത അധ്യായം 8 ശ്ലോകം 7 ൽ പറയുന്നു യുദ്ധവും ചെയ്യൂ ഒപ്പം എന്നെയും സ്മരിക്കൂ. അങ്ങിനെ എന്നേ പ്രാപിക്കൂ. ഗീത അധ്യായം 7 ശ്ലോകം 18 ലും അധ്യായം 18 ശ്ലോകം 62 ലും പറയുന്നു എന്നേ പുജിക്കുന്നതു കൊണ്ട് (ഭജിക്കുന്നതുകൊണ്ട്) ഉണ്ടാകുന്ന ലാഭം അനുത്തമമാണ്. അതുകൊണ്ട് ആ പരമേശ്വരനെ അഭയം പ്രാപിക്കൂ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃപ കൊണ്ട് നിനക്ക് പരമശാന്തി (അതായത് ശാശ്വതമായ സ്ഥാനം) സത്ലോകമായ സർഗ്ഗം ലഭിക്കും. ആ പരമേശ്വരനെ ഭജിക്കേണ്ട രീതി ഏതെങ്കിലും ഒരു തത്വദർശിയായ സന്തിനെ (സന്യാസിയെ) അനേകിച്ച് അദ്ദേഹത്തിനോട് ചോദിയ്ക്കണം. ഞാൻ ഗീതോപദേഷ്ടാവായ ബ്രഹ്മ/ക്ഷരപുരുഷന് ആ അറിവിനെപ്പറ്റി എനിക്ക് അറിയില്ല.

ചോദ്യം- ഗീത അധ്യായം 15 ശ്ലോകം 18-ൽ പറയുന്നു ഞാൻ

ലോകത്തിലും വേദത്തിലും പുരുഷോത്തമനെന്ന് അറിയപ്പെടുന്ന ത്. അതുകൊണ്ട് വ്യക്തമാകുന്നത് ഇതാണ് എന്തെന്നാൽ ഗീതോപദേഷ്ടാവായ ഭഗവാൻ സർവ്വശക്തിമാനാണ്. ഗീത അധ്യായം 12-ൽ മുഴുവൻ ശ്ലോകവും ഗീതോപദേഷ്ടാവിന്റെ മഹിമയേയാണ് വർണ്ണിക്കുന്നത്.

ഉത്തരം- ഗീതയിൽ ഗീതോപദേഷ്ടാവായ പ്രഭു തന്റെ പുജയെ സമർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് പറയുകയാണ് ആ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിന്റെ മഹിമയും. അതുകൊണ്ട് ആപരമാത്മാവിനെ അറിയാൻ ഒരു തത്വ ദർശിയെ അന്വേഷിക്കാനും കൂടി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. ഗീത അധ്യായം 12-ൽ മുഴുവനും ബ്രഹ്മിന്റെ(ക്ഷര പുരുഷ / കാലൻ) മഹിമ മാത്രമാണ്. ഗീത അധ്യായം 13 മുഴുവനും ആ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവ് അതായത് ആദിപുരുഷൻ പരമേശ്വരനെക്കുറിച്ചുള്ള മഹിമയാണ്. ഗീത അധ്യായം 15 ശ്ലോകം 1 മുതൽ 4 വരെ 16 മുതൽ 17 ലും പൂർണ്ണ പരമാത്മാവ്, പരബ്രഹ്മ, ബ്രഹ്മ എന്നിവരെക്കുറിച്ചുള്ള നിർണ്ണായകമായ അറിവാണു നൽകുന്നത്.

ശ്ലോകം 16-ൽ പറയുന്നു ഭൂമിയുടെ തത്വമനുസരിച്ച് നിർമ്മിച്ച ലോക(ബ്രഹ്മിന്റെ 21 ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളും, പരബ്രഹ്മിന്റെ 7 സംഘ് ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളും ഭൂമിയുടെ തത്വമനുസരിച്ച് നിർമ്മിച്ചതിനാൽ ഒരു ലോകമായിട്ടാണ് അറിയുന്നത്)ത്തിൽ രണ്ട് പ്രഭുക്കന്മാരുണ്ട്. ഒന്ന് ക്ഷരപുരുഷൻ അതായത് ബ്രഹ്മ, മറ്റേത് അക്ഷരപുരുഷൻ പരബ്രഹ്മ. ഈ രണ്ട് ഭഗവാൻമാരുടെയും ഉള്ളിൽ ഏതെല്ലാം ജീവജന്തുക്കൾ ഉണ്ടോ അവയും ഈ ഭഗവാൻമാരുടെ സ്ഥൂല ശരീരവും നാശോന്മുഖമാണ്. അതായത് ജീവാത്മാവ് മാത്രമാണ് അവിനാശി നശിക്കാത്തത്.

ശ്ലോകം 17-ൽ പറയുന്നു വാസ്തവത്തിൽ പുരുഷോത്തമൻ അതായത് സർവ്വശക്തിമാനായ പരമേശ്വൻ ഈ മുകളിൽ പറഞ്ഞ രണ്ടുപേരിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമാണ്. അതിനെയാണ് പരമാത്മാവെന്ന് പറയുന്നത്. മൂന്ന് ലോകങ്ങളിലും പ്രവേശിച്ച് എല്ലാവരെയും പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നത്. അതിനെയാണ് വാസ്തവത്തിൽ അവിനാശിയായ പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മ എന്ന് പറയുന്നത്.

അധ്യായം 15 ലെ ശ്ലോകം 18 ൽ ഗീതോപദേഷ്ടാവ് (ക്ഷരപുരുഷ-ബ്രഹ്മ) തന്റെ അവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് പറയുകയാണ് എന്നേ ലോകവേദം (കേട്ടു കേഴ്വി-കെട്ടു കഥ) മനുസരിച്ച് പുരുഷോത്തമനെന്ന് പറയുന്നു. എന്തെന്നാൽ ഞാൻ - 21 ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളിലേയും ഉള്ള ജീവജന്തുക്കൾ എന്റെ അധീനതയിലാണ്. അവയുടെയെല്ലാം സ്ഥൂല ശരീരങ്ങൾ നശിക്കുന്നതും ജീവാത്മാവിന് നാശോന്മുഖം - അവിനാശിയുമാണ്. ഞാൻ അവരാൽ ഉത്തമനാണ് ശ്രേഷ്ഠനാണ്. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ കെട്ടുകഥയനുസരിച്ച് പുരുഷോത്തമനാണ്. വാസ്തവത്തിൽ മറ്റൊരു പരമേശ്വരനാണ് അത് ഗീത അധ്യായം 15 ശ്ലോകം 17-ൽ പറയുന്നു.

ചോദ്യം - ഗീത അധ്യായം 10 ശ്ലോകം 2 ലും 3 ലും പറയുന്നു. എന്റെ ഉത്പത്തിയെക്കുറിച്ച് ആർക്കും അറിയില്ല. എന്നെ അനാദി, അജന്മാ എന്നീ തത്വങ്ങളിലാണ് അറിയുന്നത്. അത് എല്ലാ പാപങ്ങളിൽ നിന്നും മുക്തനാണ്. ഇതിൽ നിന്നും വ്യക്തമാകുന്നത് പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മിന് ജനന-മരണമില്ല എല്ലാ പാപങ്ങളേയും നശിപ്പിക്കുന്നു. ഉത്തരം - ഗീത അധ്യായം 10 ശ്ലോകം 2 വീണ്ടും വായിക്കുക. അതിൽ

പറയുകയാണ് എന്റെ ഉൽപത്തിയെക്കുറിച്ച് (ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, മഹേശ്വരന്മാർ) ദേവതന്മാരും മഹർഷിമാർക്കും അറിയില്ല. എന്തെന്നാൽ അവരെല്ലാം തന്നെ എന്നിൽ നിന്നും ഉണ്ടായതാണ്.

ഈ ശ്ലോകത്തിൽ നിന്നും സ്വയമേവവ്യക്തമാകുന്നത് ഗീതോപദേഷ്ടാവായ ഭഗവാന്റെ ഉൽപത്തി അതായത് ജനനം ഉണ്ടായി. എന്നാൽ ബ്രഹ്മത്തിൽ നിന്നും ഉണ്ടായ ദേവതന്മാർക്കും ഋഷി ജനങ്ങൾക്കും അറിയില്ല. അതായത് പിതാവിന്റെ ജനനത്തെക്കുറിച്ച് കുട്ടികൾക്കറിയില്ല. എന്നാൽ അച്ഛന്റെ അച്ഛൻ, മുത്തച്ഛൻ എന്നിവർക്കറിയാം. പൂർണ്ണ പരമാത്മാവ് സ്വയം കാലലോകത്തിൽ വന്ന് ബ്രഹ്മത്തിന്റെ ഉൽപത്തിയെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈ പുസ്തകത്തിൽ തന്നെ 23 മുതൽ 68 വരെയുള്ള ഭാഗം വായിച്ചു നോക്കാം.

ഗീത അധ്യായം 10 ശ്ലോകം 3 തെറ്റായി വിവർത്തനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഗീത അധ്യായം 2 ശ്ലോകം 12 ലും അധ്യായം 4 ശ്ലോകം 5 ലും സ്വയം ഭഗവാൻ നാശോന്മുഖമാണെന്നും ജനനമരണം ആവർത്തിച്ചുവർത്തിച്ചുണ്ടാകുമെന്നും പറയുന്നു. അധ്യായം 2 ശ്ലോകം 17 ലും അധ്യായം 8 ശ്ലോകം 3 ലും, 8 മുതൽ 10 വരെയും 20 ലും അധ്യായം 15 ശ്ലോകം 4, 16-17 ലും മറ്റൊരു അവിനാശിയെക്കുറിച്ചും അനാദിയായ പരമാത്മാവിനെക്കുറിച്ചും പറയുന്നു.

ഗീത അധ്യായം 10 ശ്ലോകം 3-ൽ പറയുന്നു ആരാണോ മനുഷ്യരിൽ വിദ്വാനായ തപാദർശി സന് എന്തേയും ആ അനാദി, വാസ്തവത്തിൽ ജനനമില്ലാത്ത എല്ലാ ലോകത്തിന്റെയും പരമേശ്വരന്റെ തത്വം കൊണ്ട് അറിയുന്നുവോ ആതപാദർശിയായ സന് സൽജ്ഞാനം ഉച്ചരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് സന് പൂജയിൽ കൂടി പാപത്തിൽ നിന്നും മുക്തിനേടുന്നു. അതിന് ഉദാഹരണം ഗീത അധ്യായം 4 ശ്ലോകം 34-ൽ ഉണ്ട്. വായിച്ചു നോക്കാം. ഗീത അധ്യായം 10 ശ്ലോകം 2, 3-ന്റെ യഥാർത്ഥ വിവർത്തനം.

അധ്യായം 10 ലെ ശ്ലോകം 2

നമം വിദ്യുഃസുരഗണാഃ പ്രഭവം ന മഹർഷയഃ

അഹം ആദി ഹി ദേവാനാം മഹർഷീണാം ച സർവ്വശഃ

വിവർത്തനം - (മം) എന്റെ (പ്രഭവം) ഉൽപത്തി (ന) ഇല്ല (സുരഗണഃ) ദേവത അറിയുന്നു (ന) ഇല്ല. (മഹർഷി) മഹർഷീഗണങ്ങൾക്കും (വിദ്യുഃ) അറിയുന്നില്ല. (ഹി) എന്തെന്നാൽ (അഹം) ഞാൻ (സർവ്വശഃ) എല്ലാ വിധത്തിലും (ദേവാനാം) ദേവന്മാരുടെ (ച)ഉം (മഹർഷീണാം) മഹർഷിമാരുടെയും (ആദി) ആദി അതായത് ഉല്പത്തിക്കു കാരണമാകുന്നു.

അധ്യായം 10 ലെ ശ്ലോകം 3

യഃ മാം അജമ അനാദിം ച വേത്തി ലോകമഹേശ്വരം

അസമ്മുഢഃ സഃ മർത്യേഷു സർവ്വപാപൈ പ്രമുച്യത്യ്യു

വിവർത്തനം (യഃ) ഏതൊരു വിദ്വാനായ വ്യക്തി (മാമ) എന്നെ(ച) ഉം (അനാദിം) എപ്പോഴും ഉള്ള അതായത് പുരാതനം (അജം) ജനിയ്ക്കാത്തത് (ലോകമഹേശ്വരം) സർവ്വ ലോകത്തിന്റെയും ഈശ്വരൻ അതായത് സർവ്വേശ്വരനായ പരമേശ്വരൻ (വേത്തി) അറിയുന്നു. (സഃ) അവൻ (മർത്യേഷു) ശാസ്ത്രത്തെ ശരിയായി അറിയുന്നവന് അതായത് വേദമനുസരിച്ച് അറിവുള്ളവൻ (അസമ്മുഢഃ) തപാദർശിവിദ്വാൻ (സർവ്വപാപൈ)സംസ്കർണ്ണ പാപത്തേയും (പ്രമുച്യത്യ്യു) വിസ്മൃതവർണ്ണ

നയോടെ പറയുന്നു. അതായത് ആസൂഷ്ടി ജ്ഞാനത്തെയും കർമ്മത്തെയും ശരിയായി വർണ്ണിക്കുന്നു. അജ്ഞാനത്തിൽ നിന്നും പൂർണ്ണമായി മോചിപ്പിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് തത്വദർശിയായ സന്ത് പറയുന്നതനുസരിച്ച് യഥാർത്ഥ പുജ നടത്തുന്ന ഭക്തർ എല്ലാവിധ പാപങ്ങളിൽ നിന്നും മോചിതരാകുന്നു.

“ഗീതോപദേഷ്ടാവ് ബ്രഹ്മിന്റെ (കാലൻ) ഉത്പത്തി സൂചന”

അധ്യായം 10 ശ്ലോകം 2 ൽ പറയുന്നു. അർജ്ജുനാ എന്റെ ഉത്പത്തി (ജനനം) ദേവതമാർക്കും അറിയില്ല മഹർഷിമാരും അറിയുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ എല്ലാവരും എനിൽ നിന്നാണ് ജനിച്ചത്. ഇതിൽ നിന്നും വ്യക്തമാകുന്നത് എന്തെന്നാൽ ബ്രഹ്മിന്റെ / കാലൻ ഉത്പത്തിയുണ്ടായി ദേവന്മാരും മഹർഷിമാരും അറിഞ്ഞില്ല. അച്ഛന്റെ ജനനം മക്കൾക്ക് പറയാൻ കഴിയില്ല. എന്നാൽ അച്ഛന്റെ അച്ഛനും അപ്പൂപ്പനും അറിയാം. അതുപോലെ ഇരുപത്തി ഒന്ന് ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളിലേയും എല്ലാ ദേവന്മാരും ഋഷിമാരും, ജ്യോതി നിരജ്ഞൻ ബ്രഹ്മ പ്രകൃതി (ദുർഗ്ഗ)യുടെയും സംയോഗത്താൽ ഉണ്ടായതാണ്. അതുകൊണ്ട് പറയുന്നതാണ് എന്റെ ഉത്പത്തിയെ കുറിച്ച് 21 ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളിൽ ആർക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാതെ. കാരണം, എല്ലാ ഉത്പത്തിയും ഞാൻ മുഖാന്തിരമാണ്. അതുകൊണ്ട് കേവലം പൂർണ്ണബ്രഹ്മത്തിന് മാത്രമേ ബ്രഹ്മ(കാല)ത്തിന്റെ ഉത്പത്തിയെ കുറിച്ച് പറയാൻ കഴിയൂ. എന്തെന്നാൽ ബ്രഹ്മിന്റെ ഉത്പത്തി പരമ അക്ഷര ബ്രഹ്മ (പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മ)ത്തിൽ നിന്നുണ്ടായതാണ്. ഗീത അധ്യായം 3 ശ്ലോകം 14,15-ൽ ബ്രഹ്മ ഉത്പത്തിയുടെ പൂർണ്ണവിവരണം ഉണ്ട്. അധ്യായം 10 ലെ ശ്ലോകം 3 ഏതെങ്കിലും തത്വദർശി അതായത് ജ്ഞാനിയായ വ്യക്തി എന്നേയും (കാലൻ) പിന്നെ പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മിനേയും മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഒരിക്കലും ജന്മമില്ലാത്തവനായി, അതായത് (ഋഗ്വേദം, സാമവേദം,യജുർവേദം) സർവ്വലോകങ്ങളുടേയും മഹേശ്വരൻ, നാഥനായി അവിനാശിയായ പരമാത്മാവായി മനസ്സിലാക്കുന്നു. അയാൾ മൂന്നു വേദങ്ങളേയും അറിയുന്നു അയാൾ തത്വദർശിയായ സന്ത് ആണ്. അയാൾ മുഖാന്തിരം ഭക്തി മാർഗ്ഗ പുജചെയ്താൽ എല്ലാവിധ പാപങ്ങളും ഇല്ലാതാകും. ഗീത അധ്യായം 15 ലെ ശ്ലോകം 16,17,18 -ൽ വർണ്ണിച്ചിട്ടുണ്ട്. പൂർണ്ണ പരമാത്മാവ് അവിനാശിയാണ്. മറ്റ് മൂന്ന് ലോകങ്ങളിലും പ്രവേശിച്ച എല്ലാവരേയും സംരക്ഷിക്കുന്നു. എന്നേ പുരുഷോത്തമനെന്ന് പറയാൻ കാരണം ഇരുപത്തിഒന്ന് ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളിലും എന്റെ അധീനതയിൽ സ്ഥൂല ശരീരത്തിൽ നാശോന്മുഖരായ പ്രാണികളിൽ അവിനാശിയായ ജീവാത്മാവിനേക്കാൾ ഞാൻ ഉത്തമനാണ്. അതുകൊണ്ട് ലോകവേദം അതായത് പഴങ്കഥകളിൽ (കേട്ടുകേൾവികൾ) എന്നേ പുരുഷോത്തമനെന്ന് പറയുന്നു. എന്നാൽ വാസ്തവത്തിൽ ഞാൻ അവിനാശിയോ സംരക്ഷകനോ അല്ല. ഗീത അധ്യായം 3 ശ്ലോകം 14-15-ൽ പറയുന്നു. എല്ലാ ജീവികളും ആഹാരത്തിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്നു. ആഹാരം (അന്നം) മഴയിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്നു. മഴ യാഗത്തിൽ (യജ്ഞം) നിന്നുണ്ടാകുന്നു, യജ്ഞം ശുഭകർമ്മങ്ങളിൽ നിന്ന്, കർമ്മം ബ്രഹ്മത്തിൽ നിന്ന് ഉണ്ടാകുന്നു. ബ്രഹ്മ അവിനാശിയായ പരമാത്മാവിൽ നിന്ന് ഉദ്ഭവി

ക്കുന്നു. യജ്ഞത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നത്, യജ്ഞങ്ങളിൽ പൂജ്യനാണ്. ആ ഭഗവാനാണ് യജ്ഞത്തിന്റെ ഫലപ്രാപ്തി നൽകുന്നത്. വാസ്തവത്തിൽ അധികയജ്ഞവും അദ്ദേഹമാണ്.

ഗീത അധ്യായം 10-ലെ ശ്ലോകം 2-ൽ പറയുന്നു എന്റെ ഉത്പത്തി ആർക്കും അറിയില്ല. ഇതിൽ നിന്നും വ്യക്തമാകുന്നത് കാലനും (ബ്രഹ്മ) ഉണ്ടായി, അതുകൊണ്ട് അത് ചിലയിടത്ത് രൂപത്തിലാണ്. അല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ശ്രീകൃഷ്ണൻ അർജ്ജുനന്റെ മുൻപിൽ നിൽക്കുന്നതെങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തിന് പറയാൻ കഴിയുകയില്ല ഞാൻ അനാദിയാണ് അജന്മനാണെന്ന്. ഈ സർവ്വകാലൻ (അദ്യശ്യ ബ്രഹ്മ) നാണ് ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ ശരീരത്തിൽ ജീവസ്ഥ രൂപത്തിൽ (പ്രേതരൂപത്തിൽ) പ്രവേശിച്ച് പറഞ്ഞിട്ട് തന്റെ അവസ്ഥയുടേ യഥാർത്ഥ അറിവ് ഗീതയിൽ കൂടി നൽകിയത്.

മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ചവയിൽ നിന്ന് ഗീതയിൽ കൂടി വ്യക്തമാകുന്നത് ബ്രഹ്മിന്റെ ഉത്പത്തി പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മിൽ നിന്നാണ്. ഇതുതന്നെയാണ് അഥർവ്വ വേദകാണ്ഡം 4 അനുവാക 1 മന്ത്രം 3-ലും പറയുന്നു. താഴെ കൊടുക്കുന്നു വായിച്ചു നോക്കൂ.

അഥർവ്വവേദം കാണ്ഡം നമ്പർ 4 അനുവാകം 1 മന്ത്രം നഃ3

പ്രയോജ്ജേണ വിദ്യാനസ്യ ബന്ധുർവിശ്വ ദേവാനാം ജനിമാ വിവക്തി ബ്രഹ്മ ബ്രഹ്മണ ഉജ്ജദാർ മദ്ധായത്രിചൈരുചൈരഃ സ്വധാ അഭി പ്ര തസ്ഥൗ(3)

പ്ര-യഃ ജ്ജേണ - വിദ്യാനസ്യ - ബന്ധുഃ - വിശ്വാ-ദേവാനാം -ജനിമാ -വിവക്തി-ബ്രഹ്മഃ ബ്രഹ്മാണ - ഉജ്ജദാർ-മദ്ധയാത്-നിചൈഃ ഉചൈഃ -സ്വധാ-അഭിഃ-പ്രതസ്ഥൗ

വിവർത്തനം - (പ്ര) സർവ്വപ്രഥമം (ദേവാനാം) ദേവന്മാരുടെയും ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളുടെയും (ജ്ജേണ)ഉത്പത്തിയുടെ അറിവ് (വിദ്യാനസ്യ) ജീജ്ഞാസുവായ ഭക്തന്റെ (യഃ) ഏതൊന്ന് (ബന്ധുഃ) യഥാർത്ഥ ബന്ധു അതായത് പൂർണ്ണപരമാത്മാവാണ് തന്റെ സേവകന് (ജനിമാ) എല്ലാത്തിന്റെയും ഉത്പത്തി കർത്താ തന്നിൽ കൂടി സൃഷ്ടിച്ച് (വിവക്തി) സ്വയം നന്നായി വിവരിച്ച് വിസ്താര രൂപത്തിൽ പറയുന്നു. എന്തെന്നാൽ (ബ്രഹ്മണഃ) പൂർണ്ണ പരമാത്മാവ് (മദ്ധയാത്) തന്റെ മാധ്യമത്തിൽ അതായത് ശബ്ദശക്തിയിൽ (ബ്രഹ്മഃ) ബ്രഹ്മക്ഷരപുരുഷ (ഉജ്ജദാർ) ഉത്പന്നമാക്കി (വിശ്വ) എല്ലാലോകത്തിനും അതായത് സർവ്വ ലോകത്തിനും (ഉചൈഃ) മുകളിൽ സതലോകം (നീചൈ) താഴെ പരബ്രഹ്മിന്റെ, ബ്രഹ്മിന്റെ എല്ലാ ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളും(സ്വധാ)തന്നെ വിചാരിക്കുന്നതായി (അഭിഃ) ആകർഷണ ശക്തിയോടെ (പ്രതസ്ഥൗ) രണ്ടിനേയും നല്ല രീതിയിൽ സ്ഥിരമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

ദോവർത്ഥം - പൂർണ്ണ പരമാത്മാവ് താൻ സൃഷ്ടിച്ച സൃഷ്ടിയുടെ അറിവും സർവ്വ ആത്മാക്കളുടെയും ഉത്പത്തിയെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവും തന്റെ സ്വന്തം ഭക്തനോട് ശരിയായി പറയുന്നു. എന്തെന്നാൽ തന്റെ ശരീരത്തിൽ നിന്നും തന്റെ ശബ്ദശക്തിയിൽ കൂടി ബ്രഹ്മിന്റെ ഉത്പത്തി (ക്ഷര-പുരുഷ-കാല)യും സർവ്വ ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളുടെയും മുകളിൽ സതലോകം, അലക് ലോകം, അഗമലോകം, അനാമിലോകം മുതലായതും താഴെ പരബ്രഹ്മിന്റെ ഏഴ് സംഘ ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളും, ബ്രഹ്മിന്റെ ഇരുപത്തിഒന്ന് ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളേയും തന്നിലേക്ക്

ആകർഷിച്ച് ശക്തിയായി നിലകൊള്ളുന്നു.

പൂർണ്ണ പരമാത്മാവ് കബീർ പരമേശ്വർ (കവിർദേവ്) തന്റെ സ്വന്തം സേവകനായ ധർമ്മദാസ്, ബഹുമാന്യനായ ഗരീബ്ദാസ് എന്നിവർക്ക് തന്റെ സൃഷ്ടിയുടെ അറിവ് സ്വയം നൽകി. മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച വേദ മന്ത്രം അതിന് തെളിവാണ്.

അഥർവ്വവേദം കാൺഡം നമ്പർ 4 അനുവാക് നമ്പർ 1 മന്ത്രം 7 യോഥവാർണം പിതരം ദേവബന്ധു ബ്രഹ്മസ്പതി നമസാച ച ഗചരിത് താം വിശേഷാ ജനിതാ യഥാസഃ കവിർദേവാ ന ഭദായത് സ്വധാവാൻ

അഥർവാണം-പിതരം-ദേവബന്ധും ബ്രഹ്മസ്പതിം-നമസാ - അവ -ച - ഗച്ഛാത് -തമ-വിശേഷാം - ജനിതാ - യഥാ - സഃ കബീർദേവഃ - ന- ഭദായത് - സ്വധാവാൻ

വിവർത്തനം - (യഃ) ഏതൊന്ന് (അഥർവാണം) അചല അതായത് അവിനാശി (പിതരം) ജഗത്പിതാവ് (ദേവബന്ധു) ഭക്തരുടെ വാസ്തവികനായ കൂട്ടുകാരൻ, ആത്മാവിന്റെ ആധാര (ബ്രഹ്മസ്പതി) ജഗത്ഗുരു (ച) ഈ (നമസാ) വിനയനായ പുജാരി അതായത് ശാസ്ത്രരീതിയിൽ പുജ ചെയ്യുന്നവന് (അവ) സുരക്ഷയോടെ (ഗച്ഛാത്) സത്ലോകത്തിൽ പോയവരെ, സത്ലോകത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്ന (വിശേഷാം) സർവ്വ ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളേയും (ജനിത) സൃഷ്ടികർത്താവായ ജഗതംബ അതായത് അമ്മയുടെ ഗുണത്തോട് കൂടിയ (നദഭായത്) കാലനെപ്പോലെ വഞ്ചിയ്ക്കാത്ത(സ്വധാവാൻ) സ്വഭാവം അതായത് ഗുണങ്ങളോട് കൂടിയ (യഥാ) എങ്ങിനെയോ അങ്ങിനെ (സഃ) അവൻ (താം) താങ്കൾ (കവിർദേവഃ-കബീർ-ദേവഃ) ഭാഷാവ്യത്യാസത്താൽ ഇതിനെ കബീർ പരമേശ്വരനെന്നും വിളിക്കുന്നു.

ഭാവാര്ത്ഥം - ഈ മന്ത്രത്തിൽ ഇതും സ്പഷ്ടമാക്കുന്നു എന്തെന്നാൽ ആ പരമേശ്വരന്റെ പേര് കവിർദേവാണ്. അതായത് കബീർ പരമേശ്വരൻ ആകുന്നു. അദ്ദേഹമാണ് എല്ലാ സൃഷ്ടിയും നടത്തുന്ന സൃഷ്ടികർത്താവ്.

ഏതൊരു പരമേശ്വരനാണോ അചല അതായത് വാസ്തവത്തിൽ അവിനാശി (ഗ്രീത അധ്യായം 15 ശ്ലോകം 16,17 ഉദാഹരണം)ജഗത് ഗുരു, ആത്മാ ആധാരം, ആരാണോ പൂർണ്ണമോക്ഷം കിട്ടി സത്ലോകത്തിലേക്ക് പോയോ അവരെ സത് ലോകത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്ന എല്ലാ ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളുടെയും സൃഷ്ടി കർത്താവ് കാലനെപ്പോലെ (ബ്രഹ്മ) ചതിയ്ക്കാതെ എങ്ങിനെയോ അങ്ങിനെ അവൻ സ്വയം കവിർദേവായ അതായത് കബീർ ഭഗവാനാകുന്നു. ഈ പരമേശ്വരൻ എല്ലാ ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളുടെയും പ്രാണികളെയും തന്റെ ശബ്ദശക്തിയാൽ ഉത്പാദിപ്പിക്കുന്നത് കാരണം (ജനിത) മാതാവെന്നും വിളിക്കുന്നു. (പിതരാ) പിതാവും (ബന്ധു) സഹോദരനും വാസ്തവത്തിൽ ഇവനാണ്. (ദേവ) പരമേശ്വരനും ഇതാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈ കവിർദേവ (കബീർ പരമേശ്വർ) നെ സ്തുതിക്കുന്നു. താമേവമാതാ,ച പിതാതാമേവ,താമേവ ബന്ധുചസഖാതാമേവ, താമേവസർവ്വമമ ദേവദേവ. ഈ പരമേശ്വരന്റെ മഹിമയുടെ പവിത്ര ഗൃഹോദ മണ്ഡൽ നമ്പർ 1 സൂക്തം നമ്പർ 24-ൽ വിസ്തൃതമായി വർണ്ണിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ചോദ്യം - വേദങ്ങളിൽ കവിർ അതായത് കബീർ എന്ന പേര് എങ്ങിനെ വന്നു? വേദം സൃഷ്ടിയുടെ ആരംഭത്തിലെ ഉള്ളതാണ്. കവിർദേവ്

(കബീർ പരമേശ്വർ) ക്രിസ്താബ്ദം 1398 -ൽ ജനിച്ചതല്ലേ?

ഉത്തരം-പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിന്റെ യഥാർത്ഥ പേര് കബീർദേവ് ആണ്. ഉപമാത്മകമായ പേര് സത്പുരുഷ പരമ അക്ഷര ബ്രഹ്മ, പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മ എന്നിവയാണ്. ദേശത്തിലെ പ്രധാന മന്ത്രിയുടെ ശരീരത്തിന്റെ പേര് ഒന്ന്, ഒപ്പം പ്രധാന മന്ത്രി, പ്രൈം മിനിസ്റ്റർ എന്നീ പദങ്ങളിലും അറിയപ്പെടുന്നു. ഈ പൂർണ്ണപരമാത്മാ കവീർദേവനാമാന്തരണം ചെയ്ത് നാലു യുഗങ്ങളിലും ഉണ്ടാവുകയും സൃഷ്ടിക്കും വേദങ്ങളുടെ രചനയ്ക്കും മുൻപേ അനാമി (അനാമയൻ) ലോകത്തിൽ മനുഷ്യശരീരത്തിൽ കവീർദേവ എന്നപേരിൽ അറിയപ്പെട്ടു. ആ കവീർദേവ് പിന്നീട് സത്ലോകത്തെ സൃഷ്ടിച്ചു. അതിന് ശേഷം പരബ്രഹ്മിന്റേയും, ബ്രഹ്മിന്റേയും ലോകങ്ങളും സൃഷ്ടിച്ചു. പിന്നെ വേദങ്ങളേയും രചിച്ചു, അതുകൊണ്ടാണ് എല്ലാ വേദങ്ങളിലും കബീർദേവിന്റെ വിവരണം ഉള്ളത്.

“കബീർസാഹബ്ബ് മുഖാന്തിരം വിഭീഷണനും മണ്ഡോദരിക്കും അഭയം നൽകി”

പരമേശ്വർ മുനീന്ദ്ര നളനേയും നീലനേയും ആണ് ആദ്യം ശിഷ്യരായി സ്വീകരിച്ചത്, അതിന് ശേഷം ശ്രീലങ്കയിലേക്ക് പോയി. അവിടെ ഒരു പരമഭക്തനായ ചന്ദ്രവിജയന്റെ 16 അംഗങ്ങളുടെ കുടുംബം താമസിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഭട്ട് ജാതിയിലെ പുണ്യകർമ്മിയായിരുന്നു. പരമേശ്വരർ മുനീന്ദ്ര (കവീർദേവ) ന്റെ ഉപദേശ പ്രകാരം കുടുംബം നാമദാനത്തിന് പ്രാപ്തരായി. അതായത് മുഴുവൻ കുടുംബത്തിനും നാമദീക്ഷ കിട്ടി. പരമഭക്തനായ ചന്ദ്രവിജയന്റെ പത്നി ഭക്തിമതിയായ കർമ്മവതി ലങ്കയിലെ രാജാവ് രാവണന്റെ റാണിയായ മണ്ഡോദരിയുടെ അടുക്കൽ സേവിക്കുകയായി ജോലി ചെയ്യുകയായിരുന്നു. റാണി മണ്ഡോദരിയെ തമാശയും രസാവഹമായ കഥകളും കേൾപ്പിച്ച് രസിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഭക്തനായ ചന്ദ്രവിജയൻ രാജരാവണന്റെ അടുക്കൽ ഡർബാർ ഹാളിലെ സേവകനായിരുന്നു. രാജാവിനെ പുകഴ്ത്തി പാടി രസിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു ജോലി.

ഭക്തചന്ദ്രവിജയന്റെ പത്നി ഭക്തിമതി കർമ്മവതി പരമേശ്വരന്റെ ഉപദേശം കിട്ടിയിതിന് ശേഷം റാണി മണ്ഡോദരിയേ ഭഗവാനേ കുറിച്ചും സൃഷ്ടിയെക്കുറിച്ചും തന്റെ സത്ഗുരുവായ മുനീന്ദ്രനിൽ നിന്നും കേട്ടകഥകൾ പറഞ്ഞു കേൾപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങി.

ഭക്തയായ മണ്ഡോദരി റാണിക്ക് സന്തോഷവും ആനന്ദവും തോന്നിതുടങ്ങി. മണിക്കൂറുകളോളം ഭഗവാനെക്കുറിച്ചുള്ള കഥകൾ കർമ്മവതി പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. ഭക്തയായ മണ്ഡോദരി കഥകൾ കേട്ട് കണ്ണുകൾ നിറയുമായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം റാണി മണ്ഡോദരി കർമ്മവതിയോട് ചോദിച്ചു നിങ്ങൾക്ക് ഈ അറിവ് എവിടെ നിന്ന് കിട്ടി. ഇതുവരെയും നിങ്ങൾ വെറും തമാശകൾ മാത്രമാണ് പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നത് ഇത്രയും മാറ്റം വരണമെങ്കിൽ പരമാത്മാവിന് തുല്യമായ ഏതെങ്കിലും സന്യാസയിൽ നിന്നാകണം.

അപ്പോൾ കർമ്മവതി പറഞ്ഞു ഞങ്ങൾക്കിപ്പോൾ ഒരു പരമശ്രേഷ്ഠനായ സന്തിൽ (സന്യാസയിൽ)നിന്നും ഉപദേശം കിട്ടി. റാണി മണ്ഡോദരി സന്യാസിയെ കാണാമെന്ന ആഗ്രഹം അറിയിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു

-നിങ്ങളുടെ ഗുരു ഇനി വരുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ ഇങ്ങോട്ട് കൂട്ടി കൊണ്ട് വരണം. തന്റെ യജമാനത്തിയുടെ ആജ്ഞയെ അവർ തലകുലുക്കി സമ്മതിച്ചു കൊണ്ട് അങ്ങിനെ തന്നെയെന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു -സന്തിനെ ആജ്ഞാപൂർവ്വം വിളിക്കുന്നത് ശരിയല്ല. സ്വയം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ ചെന്ന് ദർശിക്കുന്നതാണ് ശ്രേയസ്കരം. മണ്ഡോദരി ശരി നിങ്ങളുടെ ഗുരു ഇനി വരുമ്പോൾ എന്നേ അറിയിക്കൂ. ഞാൻ സ്വയം പോയി ദർശനം നടത്താം. പരമേശ്വരൻ വീണ്ടും ലങ്കയിലെത്തി. മണ്ഡോദരി റാണി ഉപദേശം സ്വീകരിച്ചു. ഭക്തിമതിയായ മണ്ഡോദരി ഉപദേശം സ്വീകരിച്ച് ഭഗവത് സ്മരണയിൽ ലയിച്ചു. തന്റെ പതിയായ രാവണനോടും കൂടി ഉപദേശം സ്വീകരിക്കാൻ പലതവണ പ്രാർത്ഥിച്ചു. പക്ഷേ രാവണൻ തയ്യാറായില്ല. രാവണൻ പറഞ്ഞു- ഞാൻ പരമശക്തിമാനായ മഹേശ്വരനായ മുക്ത്യജ്ഞനായ ശിവഭക്തനാണ്. അതിന് തുല്യമായി മറ്റൊരു ശക്തിയില്ല. നിന്നെ ആരെങ്കിലും കബളിപ്പിച്ചതാകാം.

കുറേ ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു. വനവാസത്തിന് വന്ന ശ്രീരാമപത്നി സീതാപഹരണം നടത്തി രാവണൻ തന്റെ തോട്ടത്തിൽ (അശോകവനത്തിൽ ബന്ധനസ്ഥയാക്കി. ഭക്തയായ മണ്ഡോദരി എത്ര പറഞ്ഞിട്ടും രാവണൻ മാതാവായ സീതാദേവിയെ മടക്കി അയയ്ക്കാൻ തയ്യാറായില്ല. അപ്പോൾ മണ്ഡോദരി തന്റെ ഗുരുവിനോട് കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞു. രാവണനോട് സീതയെ മടക്കി അയക്കാൻ ഉപദേശിക്കാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു.

പരമേശ്വരൻ മുനീന്ദ്ര പറഞ്ഞു - മകളേ മണ്ഡോദരി ഈ സ്ത്രീ വെറും സ്ത്രീയല്ല. ശ്രീ വിഷ്ണുവിന് ശാപകാരണത്താൽ ഭൂമിയിൽ ജന്മമെടുക്കേണ്ടി വന്നു. അദ്ദേഹം രാജാ ദശരഥന്റെ മകനായ രാമന്ദ്രനായി ജന്മമെടുത്തു. അദ്ദേഹത്തിന് 14 വർഷത്തെ വനവാസം കിട്ടി. ലക്ഷ്മി ദേവിയായ സീതയുടെ രൂപത്തിൽ പത്നിയായി വനവാസത്തിന് എത്തി. അവരെ രാവണൻ ഒരു സന്യാസിയുടെ വേഷത്തിൽ ചെന്ന് ചതിച്ച് എടുത്തുകൊണ്ട് വന്നു. സീത ലക്ഷ്മിദേവിയാണ്. എത്രയും വേഗം അവരെ തിരിച്ച് ഏല്പിച്ച് ജീവൻ വേണമെങ്കിൽ ക്ഷമാപണം ചെയ്യുന്നതാണ് രാവണന് നല്ലത്.

ഭക്തയായ മണ്ഡോദരി എത്ര പറഞ്ഞിട്ടും സീതയെ തിരിച്ചു നൽകാനോ ക്ഷമചോദിക്കാനോ രാവണൻ തയ്യാറായില്ല. വിഭീഷണനും തന്റെ ജ്യേഷ്ഠനെ ഉപദേശിച്ചു. പക്ഷേ രാവണൻ വിഭീഷണനെ അടിച്ചു. ഇത്ര പെട്ടെന്ന് ശ്രീരാമന്റെ പക്ഷത്ത് ചേർന്നോ? എങ്കിൽ രാമന്റെ അടുക്കൽ തന്നെ പോകാനായി പറഞ്ഞു.

രാവണൻ പറഞ്ഞു ആ രണ്ടു പിള്ളേർ വനത്തിൽ ചുറ്റി നടന്ന് എന്നേ എന്ത് ചെയ്യാനാ? എന്റെ അടുക്കൽ എണ്ണമറ്റ സൈന്യമുണ്ട്. എനിക്ക് ഒരു ലക്ഷം പുത്രന്മാരും ഒന്നേ കാൽ ലക്ഷം ബന്ധുക്കളും ഉണ്ട്. എന്റെ മകൻ മോഘനാഥൻ ഇന്ദ്രനെ പരാജയപ്പെടുത്തി അയാളുടെ മകളെ വിവാഹം ചെയ്തു. മൂപ്പത്തി മുന്ന് കോടി ദേവതകളെ നമ്മൾ ബന്ധനസ്ഥരാക്കി. എന്നിട്ടും നീയെന്ന നിസ്സഹായനെന്ന പറഞ്ഞ് വനവാസികളെ ഭഗവാനായി കണ്ട് എന്നേ പേടിപ്പെടുത്തുകയാണോ? ഞാനാ സ്ത്രീയെ തിരിച്ച് അയയ്ക്കില്ല.

ഒരു ദിവസം മണ്ഡോദരി തന്റെ ഗുരുവിനോട് പ്രാർത്ഥിച്ചു

അല്ലയോ ഗുരുദേവോ എന്റെ സൗഭാഗ്യം നശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഒരു തവണ താങ്കൾ എന്റെ ഭർത്താവിനേ ഉപദേശിച്ചാലും. അഥവാ അദ്ദേഹം താങ്കളുടെ ഉപദേശം സ്വീകരിച്ചില്ലായെങ്കിൽ വിധവയാകുന്നതിൽ എനിക്ക് സങ്കടമില്ല.

ഭക്തയായ മണ്ഡോദരിയുടെ പ്രാർത്ഥനയനുസരിച്ച് ഗുരുദേവൻ രാവണന്റെ ഡർബാർ ഹാളിന് മുൻപിലെത്തി. ദ്വാരപാലകരോട് രാവണനെ കാണണമെന്ന് പറഞ്ഞു. ദ്വാരപാലകർ പറഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ ഡർബാർ സഭ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ രാജാവിനെ കാണാൻ കഴിയില്ല. ഈ സമയത്ത് പുറത്തു നിന്ന് അകത്തും അകത്ത് നിന്ന് രുപുറത്തേക്കും സന്ദേശം കൈമാറാൻ പറ്റില്ല.

അപ്പോൾ പൂർണ്ണ പ്രഭു (ഭഗവാൻ) അന്തർധാനം ചെയ്ത് സഭയിലെത്തി. രാവണൻ സന്യാസിയെ കണ്ടുകൊണ്ട് ചോദിച്ചു. എന്റെ അനുവാദമില്ലാതെ ഈ സന്യാസിയെ ആരാണ് അകത്തേക്ക് കടത്തി വിട്ടത്. എന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ച് തന്നെ അയാളെ കൊണ്ടു വന്നു കൊല്ലൂ. മുനി പറഞ്ഞു - മഹാരാജാ നിങ്ങളുടെ ദ്വാരപാലകർ എന്നേ തടഞ്ഞു. പക്ഷെ അവർക്കറിയില്ല ഞാനെങ്ങനെ അകത്ത് പ്രവേശിച്ചു എന്ന വിവരം. രാവണൻ അപ്പോൾ ചോദിച്ചു നീ എങ്ങിനെ അകത്തേക്ക് കടന്നു? അപ്പോൾ പൂർണ്ണ പ്രഭുവായ ഭഗവാൻ അപ്രത്യക്ഷമായിട്ട് വീണ്ടും പ്രത്യക്ഷമായി. എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു. ഇങ്ങിനെയാണ് ഞാൻ വന്നത്. രാവണൻ പറഞ്ഞു വന്ന കാരണം പറയൂ. മുനി പറഞ്ഞു - താങ്കൾ യോദ്ധാവായിട്ടും ഒരു അബലയായ സ്ത്രീയെ അപഹരിച്ചു കൊണ്ട് വന്നിരിക്കുന്നു. ഇത് നിങ്ങളുടെ യശസ്സിനും ശുരവീരതയ്ക്കും വിപരീതമാണ്. ഇത് വെറും സ്ത്രീയല്ല. അവർ ലക്ഷ്മീദേവിയുടെ അവതാരമാണ്. ശ്രീരാമചന്ദ്രൻ ഇവരുടെ ഭർത്താവാണ്. അദ്ദേഹം മഹാവിഷ്ണുവാണ്. അതുകൊണ്ട് അവരെ മടക്കി കൊടുത്ത് ജീവൻ തിരിച്ചു നൽകണമെന്ന് ഭിക്ഷയാചിക്കൂ. പ്രാർത്ഥിക്കൂ. അതാണ് താങ്കൾക്ക് ശ്രേയസ്. ഉത്തമം. തമോഗുണ ഭഗവാനായ ശിവനെ ഭജിക്കുന്ന രാവണൻ ഇതുകേട്ട് കോപാക്രാന്തനായി സിംഹാസനത്തിൽ നിന്ന് ഗർജിച്ചുകൊണ്ട് ചാടിയെന്നീറ്റു വാളെടുത്തു, ഏഴുപത് പ്രാവശ്യം വധിക്കാനായി ശ്രമിച്ചു ഋഷിയെ, പരമേശ്വരൻ മുനിന്ദ്രൻ ഒരു ചുല്ല് കൈയിൽ പിടിച്ച് രാവണന്റെ വാൾ തടഞ്ഞു. വാൾമുറ ചുല്ല് തട്ടി വലിയ ശബ്ദം മുഴങ്ങി ഏതോ ഒരു ലോഹത്തൂണിൽ തട്ടി ഉണ്ടായതുപോലെ. ചുല്ല്ന്റെ മുടിന് ഒന്നും സംഭവിച്ചില്ല. പക്ഷെ രാവണൻ വിയർത്തു. എന്നിട്ടും അഹങ്കാരത്തോടെ വാൾ വീശി. രാവണന് മനസിലായി ഇത് വെറും സാധാരണ മുനിയല്ല എന്ന്. രാവണൻ പറഞ്ഞു നിങ്ങളുടെ ഒരു വാക്കും അനുസരിക്കാൻ ഞാൻ തയ്യാറല്ല. താങ്കൾക്ക് പോകാം. സന്യാസി അവിടെ നിന്നും അന്തർധ്യാനം ചെയ്തു. മണ്ഡോദരിയോട് എല്ലാ വിവരവും പറഞ്ഞു. മണ്ഡോദരി എല്ലാം കേട്ടിട്ട് പറഞ്ഞു- സാമിൻ ഇപ്പോൾ എനിക്ക് വിധവയാകുന്നതിൽ ഭയമോ ദുഃഖമോ ഇല്ല.

ശ്രീരാമചന്ദ്രനും രാവണനും തമ്മിൽ യുദ്ധം ഉണ്ടായി. രാവണനെ ശ്രീരാമചന്ദ്രൻ വധിച്ചു. ശ്രീലങ്കാ രാജ്യം രാവണൻ തമോഗുണ ശിവനെ ഭജിച്ച് പത്ത് തവണ തല നഷ്ടപ്പെടുത്തി വീണ്ടെടുത്തതായിരുന്നു. പക്ഷെ ഒരു നിമിഷത്തെ സുഖം പോലും ലഭിച്ചിട്ടില്ല. നരകം അനുഭവിക്കാൻ ആയിരുന്നു വിധി. ഇതിന് വിപരീതമായി പരമാത്മാവായ

സത്നാമ പുജചെയ്തിരുന്ന വിഭീഷണൻ ഒരു പ്രായസവും കൂടാതെ ലങ്കാരാജ്യം കിട്ടി. ആയിരം വർഷത്തോളം വിഭീഷണൻ ലങ്കയിലെ രാജാവായി വാണു. ഭഗവാന്റെ കൃപകൊണ്ട് രാജ്യത്ത് പൂർണ്ണ ശാന്തിയും സമാധാനവും ഉണ്ടായി. ഭക്തമയിയായ മന്ധോദരി, ഭക്തനായ വിഭീഷണൻ, ഭക്തചന്ദ്ര വിജയന്റെ പരിവാർ (കുടുംബത്തിലെ) പതിനാറ് അംഗങ്ങൾ എല്ലാവരും പൂർണ്ണ പരമേശ്വരന്റെ ഉപദേശപ്രകാരം ആജീവനാന്തം സത് ഭക്തി പുജയിൽ ഭൂമിയിൽ സുഖമായി ജീവിച്ചു. ഒടുവിൽ പരമേശ്വരിന്റെ വിമാനത്തിൽ കയറി ഇരുന്ന് സതലോകം (ശാശ്വതമായ സ്ഥാനം) പ്രാപിച്ചു. ഗീത അധ്യായം 7 മന്ത്രം 12 മുതൽ 15 വരെ പറയുന്നു മൂന്നു ഗുണങ്ങളും (രജോഗുണം ബ്രഹ്മം, സത്ഗുണം വിഷ്ണു, തമോഗുണം ശിവൻ) ആരാധിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ലഭിക്കുന്ന സുഖം ക്ഷണികമാണ്. ക്ഷണിക സുഖം അവരുടെ അറിവ് നശിപ്പിക്കുന്നു. അവർ രാക്ഷസീയ സ്വഭാവത്തിൽ മനുഷ്യരിൽ നീചരായ, ദുഷ്കർമ്മികളായി മാറുന്നു. മായർ എന്നെ (കാലബ്രഹ്മത്തെ) പോലും ഭജിക്കുന്നില്ല.

ഗീത അധ്യായം 7 മന്ത്രം 18-ൽ ഗീതോപദേഷ്ടാവ് പറയുന്നു. ഏതെങ്കിലും പവിത്ര ആത്മ എന്നെ (ബ്രഹ്മത്തെ) ഭജിക്കുന്നു കാരണം അവർക്ക് തത്വദർശിയായ സന്യാസിയെ കണ്ടുമുട്ടാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അവരും നല്ല ബുദ്ധിമാൻമാരായ ആത്മാക്കൾ അനുത്തമമായ മോക്ഷ പ്രാപ്തിയെയാണ് ആശ്രയിക്കുന്നത്. അവർക്കു മോക്ഷമില്ല. ഗീത അധ്യായം 18 മന്ത്രം 62-ൽ പറയുന്നു, അർജ്ജുനാ നീ സർവ്വഭാവത്തോടെ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിനെ ശരണം പ്രാപിക്ക്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശത്താൽ കൃപയാൽ സതലോകം പ്രാപിക്കും.

“ദാപരയുഗത്തിൽ ഇന്ദ്രമതിയ്ക്ക് അഭയം നൽകി.”

ദാപരയുഗത്തിൽ ചന്ദ്രവിജയൻ എന്ന പേരുള്ള ഒരു രാജാവുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പത്നി ഇന്ദ്രമതി ധാർമ്മിക സ്വഭാവമുള്ള സ്ത്രീയായിരുന്നു. സന്ത-സന്യാസിമാരെ ബഹുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു. അവർക്ക് ഒരു ഗുരുദേവനുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു മകളെ സാധു-സന്മാരെ സേവനം ചെയ്യണം. സന്യാസിമാർക്ക് ഭക്ഷണം നൽകുന്നതുകൊണ്ട് വളരെയധികം പ്രയോജനമുണ്ട്. ഏകാദശി വ്രതമെടുക്കുമ്പോൾ ജപിയ്ക്കേണ്ട മന്ത്രവും ഗുരുപറഞ്ഞുകൊടുത്തു. അവർ ഭഗവത് ഭക്തിയിൽ ദൃഢമായി വിശ്വസിച്ചു പുജകൾ നടത്തി. ഗുരുദേവൻ പറഞ്ഞു സന്യാസിമാർക്ക് ഭക്ഷണം നൽകിയാൽ അടുത്ത ജന്മവും റാണിയായി തീരും. സ്വർഗ്ഗം ലഭിക്കും. അവർ തീരുമാനിച്ചു തീർച്ചയായും സന്യാസിമാർക്ക് ഭക്ഷണം നൽകണം. ദിവസേന ഒരു സന്യാസിക്ക് ഭക്ഷണം നൽകിയ ശേഷമേ ഭക്ഷണം കഴിക്കൂ എന്ന് പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തു. പിന്നെ റാണി ആദ്യം സന്യാസിക്ക് ഭക്ഷണം നൽകിയ ശേഷം മാത്രമാണ് സ്വയം ആഹാരം കഴിച്ചിരുന്നത്. വർഷങ്ങളോളം ഈ ക്രമം നടന്നു പോന്നു.

ഒരിക്കൽ ഹരിദാറിൽ കുടമേള ആരംഭിച്ചു. ത്രിഗുണമായാ ഉപാസകരായ എല്ലാ സന്യാസിമാരും ഗംഗാസ്നാനത്തിനായി പോയി. അതുകൊണ്ട് കുറെ ദിവസം റാണിക്ക് ഭക്ഷണം നൽകാനായി സന്യാസിമാർ ഉണ്ടായില്ല. റാണി ഇന്ദ്രമതിയും കുറേ നാൾ ഭക്ഷണം കഴിച്ചില്ല.

നാലാമത്തെ ദിവസം റാണി തന്റെ തോഴിയോട് (ദാസിയോട്) പറഞ്ഞു ഏതെങ്കിലും സന്യാസി പോകുന്നുണ്ടോയെന്ന്. ഇന്നും ആരെയും കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ ഭക്ഷണം കഴിക്കില്ല. വിശന്നു മരിച്ചാലും ശരി. ദാസി മുകളിൽ കയറി നോക്കി. അപ്പോൾ ഒരു സന്യാസി പോകുന്നത് കണ്ടു. വെളുത്ത വസ്ത്രം ധരിച്ച സന്യാസി. ദ്വാപരയുഗത്തിൽ പരമേശ്വർ കബീർ കരുണാമയനെന്ന പേരിൽ ജന്മമെടുത്തിരുന്നു. ദാസി താഴെ വന്ന് റാണിയോട് പറഞ്ഞു സന്യാസിയെ പോലെ ഒരാൾ പോകുന്നത് കണ്ടു. റാണി പറഞ്ഞു വേഗം വിളിച്ചുകൊണ്ട് വാ. ദാസി സന്യാസിയുടെ അടുക്കലെത്തി പറഞ്ഞു. റാണി താങ്കളെ സ്തമരിക്കുന്നു. എനിക്ക് ഒരു റാണിയേയും അറിയില്ല. എന്തിനാണ് റാണി എന്നേ സ്തമരിക്കുന്നത് !ദാസി എല്ലാ കാര്യവും സന്യാസിയോട് പറഞ്ഞു. കരുണാമയ സാഹബ്ജ് പറഞ്ഞു റാണിക്ക് ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ ഇവിടെ വരട്ടെ. ഞാൻ ഇവിടെ തന്നെ നിൽക്കാം. നീ ദാസിയും അവർ റാണിയും. ഞാൻ അവിടെ വന്നാൽ ഒരു പക്ഷെ അവർ ചോദിക്കും നിന്നെ ആർ വിളിച്ചു, പോരെങ്കിൽ അവരുടെ രാജാവും വല്ലതും പറയും. അതുകൊണ്ട് മകളെ സന്യാസിമാരെ കളിയാക്കുന്നത്, ബഹുമാനിയ്ക്കാതിരിക്കുന്നത് വലിയ പാപമാണ്. ദാസി തിരിച്ചു പോയി റാണിയോട് എല്ലാ കാര്യവും പറഞ്ഞു. റാണി പറഞ്ഞു. ദാസി എന്റെ കൈ പിടിച്ചു കൊണ്ട് നടക്കൂ. ചെന്നയുടെനെ റാണി സന്യാസിയെ സാഷ്ടാംഗ പ്രണാമം ചെയ്തു. എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു അല്ലയോ പരവർദിഗാർ, വേണമെങ്കിൽ ഞാൻ തോളിൽ ചുമക്കാം. കരുണാമയ സാഹബ്ജ് പറഞ്ഞു മകളേ! ഞാൻ ഇതറിയാൻ കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു. നിനക്ക് ഭക്തിയുണ്ടോ വിശന്നു മരിക്കുകയാണോ എന്ന്. റാണി സ്വന്തം കൈകൊണ്ട് ഭക്ഷണം ഉണ്ടാക്കി. കരുണാമയന്റെ രൂപത്തിൽ വന്ന കബീർദേവ് പറഞ്ഞു ഞാൻ ഭക്ഷണം കഴിക്കാറില്ല. എന്റെ ശരീരം ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതല്ല. റാണി പറഞ്ഞു എങ്കിൽ ഞാനും കഴിക്കുന്നില്ല. കരുണാമയ സാഹബ്ജ് പറഞ്ഞു. ശരി എന്നാൽ കൊണ്ടു വരു. ഭക്ഷണം കഴിയ്ക്കാം. ഭക്തർ എന്തു പറയുന്നുവോ അതുപോലെ, കരുണാമയനായ സാഹബ്ജ് ഭക്ഷണം കഴിച്ചു എന്നിട്ട് ആർ പറഞ്ഞിട്ടാണ് പുജകൾ ചെയ്യുന്നത്. റാണി പറഞ്ഞു എന്റെ ഗുരുദേവന്റെ ആജ്ഞ അനുസരിച്ച, കബീർ സാഹബ്ജ് ചോദിച്ചു എന്താണ് പറഞ്ഞത് നിന്റെ ഗുരുദേവൻ? ഇന്ദ്രമതി പറഞ്ഞു ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, മഹേശിന്റെ പുജകളും, ഏകാദശി വ്രതം, തീർത്ഥാടനങ്ങൾ നടത്താനും, ദേവീപൂജ, ശ്രാദ്ധംചെയ്യുക, അമ്പലത്തിൽ പോകണം, സന്യാസിമാരെ സേവ നടത്തണം. കരുണാമയ (കബീർ) സാഹബ്ജ് പറഞ്ഞു നിന്റെ ഗുരുദേവൻ പറഞ്ഞതനുസരിച്ചുള്ള പുജകൾ ചെയ്യാൻ നിനക്ക് ജനനമരണത്തിൽ നിന്നോ, സ്വർഗ്ഗ-നരകം, 84 ലക്ഷം യോനികളിൽ ജന്മമെടുത്ത കഷ്ടപ്പെടുന്നതിൽ നിന്നോ മോചനം കിട്ടില്ല. റാണി പറഞ്ഞു. എത്രയെത്ര സന്യാസിമാരുണ്ട് അവ രവരുടെ മഹത്വം സ്വയം നേടിയെടുക്കുന്നവരായി. എന്റെ ഗുരുദേവനെ കുറിച്ച് ഒന്നും പറയരുത്. എനിക്ക് മോക്ഷം കിട്ടുകയോ കിട്ടാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യട്ടെ.

കരുണാമയ സാഹബ്ജ് ആലോചിച്ചു ഈ നിഷ്കളങ്കയെ എങ്ങിനെ പറഞ്ഞു മനസിലാക്കിപ്പിക്കാം. എന്നാണോ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നുവോ അത് ഉപേക്ഷിക്കില്ല.മകളെ നിന്റെ ഇഷ്ടം പോലെ ചെയ്ത് ഞാൻ നിഷേ

ധിക്കുന്നില്ല കരുണാമയനായ സാഹേബ് പറഞ്ഞു. ഞാൻ നിന്റെ ഗുരു ദേവനെ ചിത്ത പറയുകയോ നിന്ദിയ്ക്കുകയോ ചെയ്തതല്ല. ഭക്തി മാർഗ്ഗം പറഞ്ഞതാണ്. നീ ഇപ്പോൾ ചെയ്യുന്നത് ശാസ്ത്രവിരുദ്ധമാണ്. നിനക്ക് മോക്ഷം കിട്ടില്ല. കർമ്മ ഫലം കുറയുകയുമില്ല. കേട്ടോളൂ ഇന്നുതൊട്ട് മൂന്നാം ദിവസം നിനക്ക് മരണം സംഭവിക്കും. നിന്റെ ഗുരുവോ ഈ കപട പുജയോ നിന്നെ രക്ഷിക്കുകയില്ല. (മരിക്കാറാ കുമ്പോൾ പ്രാണിക്ക് ഭയം തോന്നും) റാണി ആലോചിച്ചു സന്യാസി കള്ളം പറയുന്നതല്ല. ഒരു പക്ഷെ ഞാൻ മറ്റുനാൾ മരിച്ചാലോ എന്ന ഭയത്തോടെ കരുണാമയ സാഹബ്ബിനോട് ചോദിച്ചു എന്ത് എന്റെ ജീവൻ രക്ഷിക്കാൻ കഴിയുമോ? കബീർ സാഹബ്ബ് പറഞ്ഞു രക്ഷിയ്ക്കാം. നീ എന്നിൽ നിന്നും ഉപദേശം വാങ്ങണം. എന്റെ ശിഷ്യയായിതീരണം. ഇതുവരെ ചെയ്ത പുജകൾ ഉപേക്ഷിയ്ക്കണം. അപ്പോൾ നിനക്ക് നിന്റെ ജീവൻ രക്ഷിയ്ക്കാം. ഗുരുദേവനെമാറ്റി കൂടാ എന്നാണ് ഞാൻ കേട്ടത്. അത് പാപമാണ്. കബീർ സാഹബ്ബ് പറഞ്ഞു. അതും നിന്റെ തെറ്റായ ധാരണയാണ്. ഒരു വൈദ്യന്റെ മരുന്ന് സേവിച്ചതുകൊണ്ട് മറ്റൊരു വൈദ്യന്റെ മരുന്ന് സേവിച്ചുകൂടെ? ഒരാൾ അഞ്ചാം ക്ലാസിലെ അധ്യാപകനെങ്കിൽ മറ്റേയാൾ ഉയർന്ന ക്ലാസിലെ അധ്യാപകനാണ്. മകളെ അടുത്ത ക്ലാസിലേയ്ക്ക് പോണം. എന്ത് ജീവിതകാലം മുഴുവൻ അഞ്ചാം ക്ലാസിലിരുന്നാൽ മതിയോ? ഇത് കളയണം. നീ ഇനി അടുത്ത ക്ലാസിലേക്ക് പഠിക്കൂ. ഞാൻ പഠിപ്പിയ്ക്കാൻ വന്നതാണ്. അല്ലെങ്കിൽ മരണം സംഭവിക്കും. സന്യാസി പറയുന്നത് തെറ്റാറില്ല. ആലോചിച്ചു കൊണ്ട് ഇന്ദ്രമതി പറഞ്ഞു. താങ്കൾ എന്തുപറയുന്നുവോ അതു പോലെ ചെയ്യാം. കരുണാമയ സാഹബ്ബ് ഉപദേശം നൽകി. മൂന്നാം ദിവസം എന്റെ രൂപത്തിൽ കാലൻ വരും. നീ അയാളോട് ഒന്നും പറയരുത്. ഞാൻ പറഞ്ഞു തന്ന നാമം രണ്ട് മിനിട്ട് ജപിയ്ക്കണം. അതിന് ശേഷം സത്ക്കരിക്കണം. ഗുരുദേവനെ കണ്ടതേയുള്ളൂ എന്ന രൂപത്തിൽ പെട്ടെന്ന് പാദങ്ങളിൽ വീണ് നമസ്കരിയ്ക്കണം. ഇതാണ് ഇപ്പോൾ എനിക്ക് തരാൻ കഴിയുന്ന ഉപദേശം. റാണി പറഞ്ഞു. ശരി അങ്ങിനെ തന്നെ ചെയ്യാം.

റാണി ആലോചിയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി. ഭക്തിയോടെ ജപിച്ചു. (കബീർ സാഹബ്ബ്) കരുണാമയ സാഹബ്ബിന്റെ രൂപത്തിൽ കാലൻ വന്നു. വിളിച്ചു. ഇന്ദ്രമതി. ഇന്ദ്രമതി ആദ്യം അവൾക്ക് ഭയമായിരുന്നു. ജപിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. കാലന്റെ നേർക്ക് നോക്കിയില്ല. രണ്ട് മിനിട്ടിന് ശേഷം നോക്കി. കാലന്റെ രൂപം മാറിയിരിക്കുന്നു. കാലന്റെ തനി രൂപം. കരുണാമയനായ സാഹബ്ബിന്റെ രൂപം മാറിയിരിക്കുന്നു. കാലൻ മനസിലായി ഇവൾക്ക് ശക്തിയുള്ള ഏതോ മന്ത്രമുണ്ട്. അതാണ് എന്നെ തിരിച്ചറിഞ്ഞത്. അതോർത്ത് കാലൻ തിരിച്ചു പോയി. രക്ഷപ്പെട്ടു. റാണി സന്തോഷിച്ചു. അവൾ ദാസിയോട് പറഞ്ഞു എന്റെ മരണം സംഭവിച്ചതാണ്. എന്നേ ഗുരുദേവനാണ് രക്ഷിച്ചത്. രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ പോയി പറഞ്ഞു എന്റെ മരണം സംഭവിച്ചതാണ്. ഗുരുദേവൻ എന്നേ രക്ഷിച്ചു. എന്നേ കൊണ്ടു പോകാൻ കാലൻ വന്നിരുന്നു. നീ കള്ളം പറയുന്നതാണ്. കാലൻ വന്നിട്ട് നിന്നെ വെറുതെ വിട്ടോ? ആ സന്യാസി വെറുതെ നുണ പറഞ്ഞതാണ്. എങ്ങിനെ ഈ കാര്യം വിശ്വസിക്കും. സന്തോഷത്തോടെ റാണി കിടന്നു. കുറച്ചു കഴിഞ്ഞ് കാലൻ

സർപ്പത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ വന്നു. റാണിക്ക് ഭയമായി. സർപ്പം റാണിയെ കൊത്തി. റാണി ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു. എന്നേ സർപ്പം കൊത്തി. ജോലിക്കാർ ഓടി എത്തി. നോക്കി നില്ക്കുന്നതിനിടയിൽ വെള്ളം പോകാനുള്ള ഓവിൽ കൂടി സർപ്പം പുറത്തു പോയി. ഗുരുദേവനെ വിളിച്ചു കൊണ്ട് റാണി ബോധരഹിതയായി. കരുണാമയ കബീർ സാഹബ്ബ് അവിടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ആളുകളെ ബോധ്യപ്പെടുത്താനായി മന്ത്രം ജപിച്ചു. (അദ്ദേഹത്തിന് മന്ത്രം ജപിക്കാതെ ജീവിപ്പിക്കാൻ അറിയാം) ഇന്ദ്രമതിയെ ജീവിപ്പിച്ചു. റാണി സന്തോഷിച്ചു കൊണ്ടു പറഞ്ഞു. ഈ ദാസി താങ്കളെ അഭയം പ്രപിച്ചില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ ജീവിക്കില്ലായിരുന്നു. ഗുരുദേവൻ പറഞ്ഞു ഈ കാലനെ നിന്റെ വീട്ടിൽ ഇനിക്കയറ്റില്ല. നിന്നെ ആക്രമിക്കാൻ ഇനി വരില്ല. പക്ഷെ നിനക്ക് വിശ്വാസം വരില്ല. ഇനി ഒരാപത്ത് ഉണ്ടാകില്ല എന്ന്. വെറുതെ നിന്നെ ഒന്ന് ഭയപ്പെടുത്തിയതാണ് ഇല്ലെങ്കിൽ നിനക്ക് വിശ്വാസം വരില്ല.

ധർമ്മദാസ് യഹാം ഘനാ അന്ധേരാ ബിന് പരചയ ജീവജമ്കാ ചേരാ |
 കബീർസാഹേബ്ബ് (കരുണാമയ) പറഞ്ഞു. ഇനി ഞാൻ എപ്പോൾ വിചാരിക്കുന്നുവോ അപ്പോൾ മാത്രമേ നിനക്ക് മരണം സംഭവിക്കുകയുള്ളൂ. ഗരീബ്ദാസ് പറയുന്നു-

ഗരീബ് കാൽ ഡരെ കരതാർസേ ജയജയജഗദീസ് |
 ജെഹരാ ജെഹരി ബാഡതി, പഗ് രജ ഡാരേ ശീസ് ||

ഈ കാലൻ, കബീർ ഭഗവാൻ (കബീർ പരമേശ്വർ) നെ ഭയക്കുന്നു, ഈ മരണം കബീർ സാഹബ്ബിന്റെ ചെരുപ്പ് തുടയ്ക്കുന്നു. അതായത് ജോലിക്കാരാണ്. പിന്നീട് ആ പൊടി തലയിൽ ഇടുന്നു. കാലൻ പറയുന്നു ഞാൻ കബീർസാഹിബ്ബിന്റെ ഭക്തന്റെ വീട്ടിൽ മാത്രം പോകില്ല എന്ന്.

ഗരീബ്കാൽ ജോ പീ,സൈ പീസനാ, ജെഹരാ ഹൈ പനിഹാർ |
 യെദോ അസൽ മൻജൂർഹൈ മേരേ സാഹബ്ബ് കേ ദർബാർ ||

ഈ കാലൻ ഇവിടെത്തെ 21 ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളിലെ ഭഗവാൻ (ബ്രഹ്മ) ആകുന്നു. അതായത് ബ്രഹ്മ, വിഷ്ണു, മഹേശ്വരന്റെ പിതാവ് ആകുന്നു. ഇദ്ദേഹം എന്റെ കബീർസാഹബ്ബിന് മാവ് പൊടിക്കുന്നു. അതായത് വെറും ദാസൻ. ജെഹരാ (മരണം) കബീർസാഹബ്ബിന് വെള്ളം കോരുന്നു. അതായത് ഒരു സ്പെഷ്യൽ ജോലിക്കാരൻ. ഇവർ രണ്ടു പേരും എന്റെ സാഹബ്ബിന്റെ ദർബാറിലെ ഉണ്ട്, കുറച്ച് ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ് സാഹിബ്ബ് വീണ്ടും വന്നു. റാണി ഇന്ദ്രമതിയ്ക്ക് സത്നാനൽകി.

പിന്നെ കുറെ ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ് കരുണാമയ സാഹബ്ബ് റാണി ഇന്ദ്രമതിയുടെ ഭക്തി ശ്രേഷ്ഠതകൊണ്ട് സാരനാമം നൽകി. ശബ്ദത്തിൽ ലാഭം കൊടുത്തു. എപ്പോഴാണോ സാഹബ്ബ് പോകാൻ തുടങ്ങിയോ അപ്പോൾ ഇന്ദ്രമതി പ്രാർത്ഥിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. എന്റെ ഭർത്താവ് രാജാവിനെ കൂടി മനസിലാക്കിപ്പിക്കൂ. ഇതെല്ലാം അദ്ദേഹവും വിശ്വസിക്കട്ടെ. അദ്ദേഹവും താങ്കളെ ശരണം പ്രാപിയ്ക്കട്ടെ. അങ്ങിനെ എന്റെ ജീവിതം സഫലമാകട്ടെ. ചന്ദ്രവിജയനോട് കബീർസാഹബ്ബ് പറഞ്ഞു. താങ്കളും ഉപദേശം സ്വീകരിയ്ക്കൂ. ഈ രണ്ട് ദിവസത്തേയ്ക്കുള്ള രാജപദവി വെറും ആഡംബരം മാത്രം. അത് കഴിഞ്ഞ് 84 ലക്ഷം യോനികളിൽ പ്രവേശിയ്ക്കണം. ചന്ദ്രവിജയൻ

പറഞ്ഞു ഞാൻ ഉപദേശം സ്വീകരിക്കില്ല. പക്ഷെ താങ്കളുടെ ശിഷ്യയെ വിലക്കില്ല. ഖജനാവ് മുഴുവൻ ദാനം ചെയ്താലും, ഏത് വിധത്തിലുള്ള സത് സംഗമം നടത്തിയാലും ഞാൻ തടയില്ല. കബീർ സാഹബ്ബ് ചോദിച്ചു. താങ്കൾ എന്തുകൊണ്ടാണ് ഉപദേശം സ്വീകരിയ്ക്കാത്തത്.? ചന്ദ്രവിജയൻ പറഞ്ഞു. എനിയ്ക്ക് വലിയ വലിയ രാജാക്കന്മാരുടെ സൽക്കാരങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കണം. കബീർ സാഹബ്ബ് പറഞ്ഞു. സൽക്കാരങ്ങളിൽ പോകുന്നത് ഉപദേശം തടസ്സമാകുന്നതെങ്ങനെ? സഭകളിൽ പോകൂ. അവിടെ കശുവണ്ടി കഴിയ്ക്കൂ. സർബത്ത് കഴിക്കൂ. മദ്യം കഴിക്കാതിരിക്കൂ. മദ്യം കഴിയ്ക്കുന്നത് പാപമാണ്. എനിട്ടും രാജാവ് സമ്മതിച്ചില്ല.

റാണിയുടെ പ്രാർത്ഥനയിൽ കരുണാമയൻ വീണ്ടും രാജാവിനെ ഉപദേശിച്ചു. ഉപദേശം സ്വീകരിയ്ക്കാതെ ജീവിതം നിഷ്ഫലമാണ്. വ്യർത്ഥമാണ്. താങ്കൾ ഉപദേശം സ്വീകരിയ്ക്കൂ. താങ്കളുടെ ശിഷ്യയെ ഞാൻ വിലക്കില്ല. സാഹബ്ബ് പറഞ്ഞു മകളെ രണ്ടു ദിവസത്തേയ്ക്കുള്ള സുഖാനുഭൂതിയിൽ ഇയാൾക്ക് ബുദ്ധിമുട്ടോ വന്നിരിക്കുന്നു. നീ ഭഗവാനേ പ്രാർത്ഥിക്ക്. സ്വയം ആത്മാവിന് മംഗളം വരുന്ന കാര്യ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യ്. ഇവിടെ ആരും ആരുടെയും പതിയുമല്ല പത്നിയുമല്ല. കേവലം രണ്ടു ദിവസത്തെ ബന്ധം. സ്വന്തം കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യൂ മകളെ. ഇന്ദ്രമതിക്ക് 80 വയസായി. 40 വയസിൽ മരിയ്ക്കേണ്ടതായിരുന്നു. വ്യഭയാലുള്ള ഇന്ദ്രമതിയോട് കരുണാമയസാഹബ്ബ് ചോദിച്ചു ഇന്ദ്രമതി എന്താണ് ആഗ്രഹം.? സത്ലോകത്തിലേയ്ക്ക് പോകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടോ. ഇന്ദ്രമതി പറഞ്ഞു. ഞാൻ തയ്യാറാണ് തികച്ചും സന്നദ്ധയാണ്, കരുണാമയ സാഹബ്ബ് ചോദിച്ചു നിന്റെ കൊച്ചുമക്കളോട് പ്രത്യേകിച്ച് മമത വല്ലതും ഉണ്ടോ? ഒരു പ്രത്യേക മമതയും ഇല്ല. റാണി പറഞ്ഞു. താങ്കളുടെ ഉപദേശം ആ നിർമ്മലമായ അറിവാണെന്ന് നൽകിയത്. ഈ വൃത്തികെട്ട ലോകത്ത് എന്ത് ആഗ്രഹിയ്ക്കാൻ? കബീർ സാഹബ്ബ് പറഞ്ഞു. ശരി പോകാം. മകളെ റാണിയുടെ പ്രാണാൻ വെടിഞ്ഞു. സാഹബ്ബ് റാണി ഇന്ദ്രമതിയുടെ ആത്മാവിനെ മുകളിലേയ്ക്ക് കൊണ്ടുപോയി. ഈ ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിൽ ഒരു മാനസ സരോവർ ഉണ്ട്. ആ മാനസരോവറിൽ ആത്മാക്കൾ സ്നാനം ചെയ്യണം. ഈ ആത്മാവിനേയും സാഹബ്ബ് കുറച്ചു നേരം അവിടെ വച്ചു. എനിട്ട് ചോദിച്ചു ഇനി ഒരു ജന്മം കൂടി വേണമെന്ന് ആഗ്രഹമുണ്ടോ? മനസിൽ ആഗ്രഹം ഉണ്ടെങ്കിൽ സത്ലോകത്തിലേയ്ക്ക് പോകാൻ കഴിയില്ല. ഇന്ദ്രമതി പറഞ്ഞു താങ്കൾ അന്തർയാമിയാണ്. എനിയ്ക്ക് ഒരാഗ്രഹവും ഇല്ല. താങ്കളുടെ ചരണങ്ങളിൽ (പാദങ്ങളിൽ) ശരണം പ്രാപിച്ചാൽ മതി. പക്ഷെ മനസിലൊരു സംശയം ബാക്കി. എന്റെ ഭർത്താവ് അദ്ദേഹം എന്നെ തടഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ ഞാനിപ്പോൾ താങ്കളുടെ പാദങ്ങളിൽ ശരണം പ്രാപിക്കില്ലായിരുന്നു. എനിക്ക് മോക്ഷം കിട്ടില്ലായിരുന്നു. ഈ ശുഭകർമ്മത്തിൽ കിട്ടുന്നലാഭത്തിൽ കുറച്ചു അദ്ദേഹത്തിനും കൂടി നൽകൂ. സാഹബ്ബിന് മനസിലായി വീണ്ടും ഭൗതികത്തിലേയ്ക്ക് മാറിയെന്ന്. സാഹബ്ബ് പറഞ്ഞു ശരിമകളെ ഇനി നീ രണ്ട് നാല് വർഷം ഇവിടെ താമസിക്ക്.

രണ്ടുവർഷം കഴിഞ്ഞു. രാജാവ് മരിക്കാറായി. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നാമ ഉപദേശം സ്വീകരിച്ചിരുന്നില്ല. യമന്റെ ദൂതന്മാർ വന്നു.

രാജാവ് ഞെട്ടി തലകറങ്ങി നിലത്ത് വീണു. യമദുതന്മാർ രാജാവിന്റെ കഴുത്ത് അമർത്തി. രാജാവ് മലമുത്രവിസർജ്ജനം നടത്തി. കരുണാമയ (കബീർ) സാഹബ്ബ് റാണിയോട് പറഞ്ഞു നോക്ക് നിന്റെ രാജാവിന്റെ അവസ്ഥയെന്തെന്ന്! അവിടെ നിന്ന് സാഹബ്ബ് എല്ലാം കാണിച്ചു കൊടുത്തു. അപ്പോൾ റാണി പറഞ്ഞു. ദയവുചെയ്ത് ശക്തിയുടെ സഹകരണ ഫലം ഒരല്പം കൊടുക്കൂ. വീണ്ടും റാണിയ്ക്ക് രാജാവിനോട് മമത തോന്നി. കരുണാമയന് മനസിലായി ഇവൾ വീണ്ടും കാലവലയിൽ കുരുങ്ങപ്പെടുന്നു. ഇതാലോചിച്ചിട്ട് അദ്ദേഹം രാജാവിന്റെ ചേതനയറ്റ ശരീരം കിടന്ന കൊട്ടാരത്തിലെത്തി. അപ്പോൾ യമദുതന്മാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാണൻ എടുത്തു കൊണ്ടിരിയ്ക്കുകയായിരുന്നു. കബീർസാഹബ്ബിനെ കണ്ടയുടൻ യമദുതന്മാർ ആകാശത്തിലേയ്ക്ക് പറന്നു. ശവശരീരവുമായി കഴുകൻന്മാർ പറക്കുന്നതുപോലെ. ചന്ദ്രവിജയന് ബോധം തെളിഞ്ഞു. മുൻപിൽ കരുണാമയസാഹബ്ബ് നിൽക്കുന്നു. ചന്ദ്രവിജയൻ മാത്രം സാഹബ്ബിനെ കണ്ടു. മറ്റാരും അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടില്ല. ചന്ദ്രവിജയൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാദങ്ങളിൽ വീണ് യാചിച്ചു. എന്നോട് ക്ഷമിക്കൂ. ദാതാ, എന്റെ ജീവൻ രക്ഷിക്കൂ. കബീർ സാഹബ്ബ് പറഞ്ഞു. ഇന്നും അന്നത്തെ അതേകാര്യം തന്നെ. നാമം എടുക്കണം. (ഉപദേശം സ്വീകരിക്കണം) രാജാവ് പറഞ്ഞു ഞാൻ ഉപദേശം സ്വീകരിയ്ക്കാം. ഇപ്പോൾ തന്നെ സ്വീകരിക്കാം. കബീർസാഹബ്ബ് നാമ ഉപദേശം നൽകി. എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു. ഞാൻ നിനക്ക് രണ്ടുവർഷത്തെ ആയുസ് നൽകാം. ഇതിൽ ഒരു ശ്വാസം പോലും വെറുതെ പോയാൽ വീണ്ടും കർമ്മഫലങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണ്ടതായിവരും.

കബീർ ജീവൻ തോ മോഡാ ഭാലാ ജേസത്യമരൻ ഹോ ||
 ലാക്ക് വർഷ കാ ജീവനാ ലേഖേ ധരേ നാകോ ||

ശുകേർമ്മത്തിൽ സഹകരിച്ചതുകൊണ്ട് കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തെ കർമ്മവും ഭക്തിയും ഉള്ളതുകൊണ്ട് രണ്ട് വർഷത്തെ സ്മരണയിൽ മൂന്നു നാമ മന്ത്രങ്ങളും നൽകി കബീർ സാഹബ്ബ് ചന്ദ്രവിജയനേയും പാപവിമുക്തനാക്കി. പറയു സത്ഗുരു.

ദേവ് കീ ജയ് “ജയ ബന്ദിചേരാട്”

പരമേശ്വർ കബീർസാഹബ്ബ് യഥാർത്ഥ ഭക്തന്റെ ആയുസ് നീട്ടി നൽകുന്നു. അവന്റെ കുടുംബത്തെ സംരക്ഷിക്കുന്നു. അതാണ് മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ചതിൽ നിന്നും വ്യക്തമാകുന്നത്. ഇത് വളരെ മുൻപുള്ള ഒരു ഉദാഹരണമാണ്. ആധുനിക കാലത്തുള്ള സാധാരണ വ്യക്തികൾ ഇതൊന്നും വിശ്വസിക്കില്ല. ആധുനിക കാലത്തിൽ പുഷ്പകബീർ സാഹബ്ബിന്റെ ശക്തിയെക്കുറിച്ചുള്ള ധാരാളം പുസ്തകങ്ങൾ ഉണ്ട്. ദുരിതനിവാരണ ആയുസ് വർദ്ധനയ്ക്കുള്ള ധാരാളം ഉദാഹരണ സഹിതമുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ “പരമേശ്വർ സാരോപദേശങ്ങൾ”

“പവിത്രപുരാണങ്ങളുടെ രഹസ്യം”

പുരാണങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കൂ. ബ്രഹ്മാപുരാണം, വിഷ്ണു പുരാണം, ശിവപുരാണം, ബ്രഹ്മിന്റെ കളി ആരംഭിക്കുന്നു. ഇതിനെ ആദ്യത്തെ അത്യുക്തമായ ഗീത അധ്യായം 7 ശ്ലോകം 25-ൽ പറയുന്നുണ്ട്. ഗീത അധ്യായം 11 ശ്ലോകം 32-ൽ പറയുന്നു. “ഞാൻ കാലനാണ്” ഇതിനെ ക്ഷരപുരുഷനെന്നും ജ്യോതി നിരജ്ഞനെന്നും വിളിക്കുന്നു. ഇതുതന്നെയാണ് സദാശിവ കാലരൂപി ബ്രഹ്മ്. ഇത് ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിൽ ബ്രഹ്മലോകം നിർമ്മിച്ച് അതിന് മുകളിൽ വസിക്കുന്നു.

ഇതിനെ മഹാവിഷ്ണു, മഹാബ്രഹ്മാ, മഹാ ശിവ എന്നും വിളിക്കുന്നു. ആ സ്ഥലത്തെ കാശി എന്നും പറയുന്നു. അതിൽ രജേശുണം പ്രധാനം, സർഗുണപ്രധാനം, തമോഗുണപ്രധാനം എന്നീ മൂന്ന് സ്ഥാനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി തന്റെ പത്നി ദുർഗ്ഗാലക്ഷ്മി (മഹാലക്ഷ്മി) യോടൊപ്പം മൂന്ന് പുത്രന്മാരോടും രജോഗുണ ശ്രീ ബ്രഹ്മാവ്, സർഗുണ ശ്രീവിഷ്ണു, തമോഗുണ ശ്രീശിവനോടൊപ്പം ഉത്പത്തി നടത്തി ചൈതന്യരഹിതമാക്കി. അചേതാവസ്ഥയിലാണ് ഇത് ആരംഭിക്കുന്നത്. യുവാവായപ്പോൾ ശ്രീ ബ്രഹ്മാവിന് താമരകൊടുത്തു. ശ്രീവിഷ്ണുവിന് ശേഷനാഗവും ശ്രീശിവന് കൈലാസ പർവ്വതവും നൽകി ചൈതന്യമുള്ളവരാക്കി. ഈ മൂന്നു ഭഗവാൻമാർക്കും സ്വയം അറിവില്ല തങ്ങളുടെ ഉത്പത്തി കർത്താക്കളാണെന്ന് കാലരൂപി ബ്രഹ്മനാണ് വിഷ്ണു രൂപമെടുത്ത് തന്റെ നാഭിയിൽ നിന്ന് താമര ഉണ്ടാക്കി അതിൽ ബ്രഹ്മാവിനെ വച്ചിട്ട് ബോധം (ചൈതന്യം) നൽകി. ഈ ഭഗവാന് എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും ബ്രഹ്മാവിന്റെയും വിഷ്ണുവിന്റെയും ശിവന്റെയും രൂപം ധരിക്കുകയും, അപ്രത്യക്ഷമാകുകയും ചെയ്യാൻ കഴിയും. ഈ കാലൻ തന്റെ യഥാർത്ഥ രൂപത്തിൽ ഒരിക്കലും പ്രത്യക്ഷപ്പെടാറില്ല. ശ്രീമദ് ഭഗവത് ഗീതോപദേശ സമയത്ത് ഈ കാലഭഗവാനെ കാണാം. ഗീത അധ്യായം 10 ലും 11 ലും തെളിവുണ്ട്. ഗീത അധ്യായം 11 ശ്ലോകം 47, 48-ൽ പറയുന്നു. അർജ്ജുനാ എന്റെ യഥാർത്ഥ കാലരൂപം നീയല്ലാതെ ഇതിന് മുൻപ് മറ്റാരും കണ്ടിട്ടില്ല. ബ്രഹ്മമായ എനിക്ക് ആയിരം കൈകളും, കണ്ണുകളും ഉള്ള കാലരൂപത്തെ വേദത്തിൽ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നതനുസരിച്ച് യജ്ഞം, ഓം എന്ന മന്ത്രം ജപിക്കുന്നതുകൊണ്ടോ കാണാൻ കഴിയില്ല. അതുകൊണ്ട് ജ്യേഷ്ഠി-മുനിമാർ വേദത്തിൽ “ഓം” നാമോഹാരണത്തിൽ ഈശ്വര പ്രാപ്തിക്കായി യജ്ഞം “ഓം” നാമജപം മുതലായ കഠിനപുജകൾ ചെയ്തു. പക്ഷെ ബ്രഹ്മദർശനം കിട്ടിയില്ല. ചിലർക്ക് താമരദർശനമുണ്ടായി. ചിലർ ശരീരത്തിലെ ജ്യോതി ദർശിച്ചു. ചിലർ ശബ്ദം കേട്ടു ഇതൊക്കെ കാലബ്രഹ്മത്തിന്റെ ചതിയാണ്. ചിലരൊക്കെ ആയിരം താമരയുടെ ആയിരം ജ്യോതിയുടെ പ്രകാശം കണ്ടിട്ട് ഇത് ഈശ്വര പ്രാപ്തിയായി കരുതുന്നു. എങ്ങിനെയാണെന്ന് ഒരേ സ്ഥലത്ത് ഒരേ നിറത്തിലുള്ള ആയിരം ബൾബുകൾ ചേർന്ന് വൃത്താകൃതിയിൽ കത്തുന്നതുപോലെ ദൂരെനിന്ന് നോക്കുന്ന

യാൾക്ക് പ്രകാശത്തിന്റെ ഒരു സമൂഹമാണെന്ന് തോന്നും. വളരെയടുത്ത് വരുമ്പോൾ മനസിലാകും ഇത് ചെറിയ ചെറിയ ബൾബുകളുടെ പ്രകാശമാണെന്ന്.

ഇതുപോലെ ചില ഭക്തർ ഹം യോഗം നടത്തി ചില വെടിക്കെട്ടുകൾ കാണുന്നതിനെ ഈശ്വര പ്രാപ്തിയായി കരുതുന്നു. അങ്ങിനെ ആ കാലവലയെ ആനന്ദമാക്കി കരുതി തന്റെ വിലപിടിച്ച ജീവിതം നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നു. വേദങ്ങളിൽ സ്പഷ്ടമായി എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. പരമേശ്വരർ ശരീരത്തോടു കൂടിയതാണ്. യജുർവേദം അധ്യായം 1 മന്ത്രം 15-ൽ, അധ്യായം 5 മന്ത്രം 1 തെളിവായി സ്വീകരിയ്ക്കാം.

ആഗേ തനൂർ അസി. വിഷ്ണവേ ത്യാസോമസ്യ തനൂർ അസി..

ഗബ്ദാർത്ഥം - ഭഗവാൻ ശരീരം ഉണ്ട്. എല്ലാവരെയും പരിപാലിക്കുന്ന ആ സർവ്വശക്തനായ സത്പുരുഷൻ ശരീരമുണ്ട്. അതായത് ആകാരരൂപിയാണ്. അതികൊണ്ട് ഋഷിമാർ ഭഗവത് ദർശനത്തിനായി കഠിന പുജകൾ ചെയ്തു. എന്നാൽ വേദങ്ങളിൽ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ ഭഗവത് ദർശനം ഉണ്ടാകില്ല. അതിനാൽ ഇന്ന് വരെ എല്ലാഭക്തരും, ഋഷിമാരും ഒക്കെ അവരവരുടെ അനുഭവങ്ങളെകുറിച്ച് പുസ്തകങ്ങൾ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

അതെല്ലാം വേദജ്ഞാന വിരുദ്ധമാണ്. ഇപ്പോൾ സർവ്വഭക്തരും പവിത്രവേദത്തിന്റെ സ്ഥലത്ത് മറ്റ് ഋഷിമാരുടെയും സന്മാരുടെയും അനുഭവപുസ്തകങ്ങളാണ് ആധാരമായി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

പവിത്രവേദങ്ങളിലും ശ്രീമദ് ഭഗവത് ഗീതയിലും ഗീതോപദേഷ്ടാവ് പറയുന്ന മൂന്ന് ഗുണങ്ങൾ (രജോഗുണം ബ്രഹ്മം, സത്ഗുണം വിഷ്ണു, തമോഗുണം ശിവൻ) ഇഷ്ടദേവ പുജയായി സ്വീകരിക്കാൻ യോഗ്യമല്ല. എന്തെന്നാൽ ഇവർ നാശോന്മുഖരാണ്. കർമ്മഫലം അതുപോലെ നൽകുന്നു. പാപത്തെ നശിപ്പിക്കാൻ കഴിവില്ല. ഇവരെ ഭജിക്കുന്ന ഭക്തർക്ക് പ്രാരാബ്ദങ്ങളിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്ന കഷ്ടങ്ങൾ അനുഭവിയ്ക്കേണ്ടതായി വരുന്നു. ഈ മൂന്ന് ഭഗവാൻമാരെയും ഭജിക്കുന്നത് കൊണ്ട് അല്പസമയത്തെ ലൗകിക സുഖം നൽകുന്നു. എന്നാൽ പൂർണ്ണമോക്ഷം തരാൻ കഴിവില്ല. ഈ മൂന്ന് ഭഗവാൻമാരിൽ നിന്നും ലഭിക്കുന്ന ക്ഷണികമായ സ്വഭാവമുള്ളവരായി മനുഷ്യരിൽ നീചരും ദുഷ്കർമ്മികളും മുഖ്യരായിത്തീരുന്നു. അവർ എന്നേയും പോലു (കാലബ്രഹ്മത്തെ) ഭജിക്കുന്നില്ല. (ഉദാഹരണം ശ്രീമദ് ഭഗവത് ഗീത അധ്യായം 7 ശ്ലോകം 12 മുതൽ 15 വരെ. എന്തെന്നാൽ ബ്രഹ്മഭക്തർ വളരാനാൾ ബ്രഹ്മലോകത്തിലെ മഹാസർഗ്ഗത്തിൽ തന്റെ പുണ്യഫലം അനുഭവിച്ച് വസിക്കുന്നു. അതിനാൽ കാല ഭഗവാൻ പറയുന്നു ഈ മൂന്ന് പേരും നൽകുന്നതിലും ശ്രേഷ്ഠമായ ഫലം എനിക്ക് നൽകാൻ കഴിയും. എന്നാൽ ബ്രഹ്മലോകവും കാല (ബ്രഹ്മവും) നാശമുള്ളതാണ്. ഗീത അധ്യായം 8 ശ്ലോകം 16-ൽ പറയുന്നു. ബ്രഹ്മലോകം വരെയുള്ള സർവ്വലോകവും നാശമുള്ളതാണ്. അതായത് നശിക്കും. ഗീത അധ്യായം 2 ശ്ലോകം 12, അധ്യായം 4 ശ്ലോകം 5 ലും ഗീതോപദേ

ഷ്ടാവ് ബ്രഹ്മം പറയുന്നു. എനിക്കും ജനനവും മരണവും ഉണ്ട്. അതായത് നാശമുണ്ടാകും. അതുകൊണ്ട് ഗീത അധ്യായം 7 ശ്ലോകം 18-ൽ പറയുന്നു. ആർക്കാനോ നാലുവിധത്തിലുമുള്ള എന്റെ (ബ്രഹ്മത്തിന്റെ) ഭക്തർ അവർ ജ്ഞാനിയാണ്. അവർ വേദജ്ഞാനമനുസരിച്ച് അറിവ് നേടുന്നു. കേവലം ഒരു പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിനെ മാത്രം ഇഷ്ടം വേണമെന്നായി കണക്കാക്കുന്നു, ആരാണ് പാപങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുന്നവൻ, മോക്ഷം നൽകുന്നവൻ. മനുഷ്യ ശരീരം ഈശ്വരസാക്ഷാത്കാരത്തിനുള്ളതാണ്. അദ്ദേഹം വേദങ്ങളിൽ സ്വയം നിഷ്കർഷിച്ചിരിക്കുന്നു. “ഓം” അതാണ് ഒരേ ഒരു മന്ത്രം. ഈശ്വര സാക്ഷാത്കാരത്തിനുള്ള മന്ത്രം. ഈ ഓം മന്ത്രം ജപിച്ച് ആയിരം വർഷങ്ങൾ പൂജകൾ കൊണ്ട് ശരീരത്തെ തൃണവൽക്കരിയ്ക്കാം. പക്ഷെ ഭഗത് ദർശനം കിട്ടില്ല പിന്നെയോ ബാക്കിയുള്ള സുഖ ഐശ്വര്യങ്ങൾ ലഭിക്കും. ചില സിദ്ധികൾ ലഭിക്കും. അതിന്റെ ഫലമായി സ്വർഗ്ഗം, മഹാസ്വർഗ്ഗം എന്നീ ഉയർന്ന പദവികൾ ലഭിക്കും. പിന്നെ പുജയുടെയും പുണ്യത്തിന്റെയും സമ്പാദ്യം തീരുമ്പോൾ വീണ്ടും ജന്മ-മൃത്യുവിന് പാത്രമായി തീരും. അതായത് 84 ലക്ഷം യോഗികളിൽ കൂടിയുള്ള ഭയങ്കരമായ ജീവിത യാത്ര. കഷ്ടവും നരകവും കർമ്മഫലം അനുഭവിയ്ക്കേണ്ടിവരും.

പവിത്രമായ യജുർവേദം അധ്യായം 40 മന്ത്രം 10 ലും ഗീത അധ്യായം 4 മന്ത്രം 34 ലും മുകളിൽ പറഞ്ഞ രണ്ടു ശാസ്ത്രങ്ങളിലേയും ഉപദേഷ്ടാവ് പറയുന്നു. ആ പൂർണ്ണപരമാത്മാവിനെ എനിയ്ക്കരിയില്ല. ആ പരമേശ്വരിന്റെ വിഷയത്തിൽ പൂർണ്ണമായ അറിവ് തത്വജ്ഞാനവും ആ പരമേശ്വരിനെ സാക്ഷാത്കാരത്തിനുള്ള നിയമം അതായത് പൂർണ്ണ മോക്ഷപ്രാപ്തിയുടെ അറിവിനായി തത്വദർശിയായ സന്തിനെ സമീപിക്കണം. അദ്ദേഹം എങ്ങനെയുള്ള പുജാവിധിയാണോ പറയുന്നത് അതുപോലെ ചെയ്യണം. അതിന് ശേഷം ആ പരമേശ്വരിനെ അന്വേഷിയ്ക്കണം. ആരാനോ ഭഗവാനേ അന്വേഷിച്ചിറങ്ങുന്നുവോ അവൻ പിന്നെ ഒരിക്കലും മടങ്ങിവരില്ല. അതായത് പൂർണ്ണ മോക്ഷം ലഭിച്ച് എന്നനേക്കുമായി ജന്മ മൃത്യുവിൽ നിന്നും 84 ലക്ഷം യോഗികളിലൂടെയുള്ള നരകയാതനകളിൽ നിന്നും മോചിതനാകുന്നു. പൂർണ്ണ ശാന്തി ലഭിക്കുന്നു. അവിനാശി ലോകമായ സത്ലോകത്തെ പ്രാപിക്കുന്നു. (ഉദാഹരണം ഗീത അധ്യായം 15 ശ്ലോകം 1 മുതൽ 4 വരെയും ഗീത അധ്യായം 18 ശ്ലോകം 62 ലും ഋഗ്വേദ മണ്ഡൽ 1 സൂക്തം 24 മന്ത്രം 1-2)

തത്വദർശിസന്തിനെ ലഭിയ്ക്കാത്തതിനാൽ എല്ലാ ഗുണികളും വേദത്തിൽ പറയുന്നതനുസരിച്ച് പൂജകൾ ചെയ്ത് മഹാകഷ്ടങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഗീത അധ്യായം 7 ശ്ലോകം 18-ൽ പറയുന്നു. ജ്ഞാനികളായ ആത്മാക്കൾ അവരാണ് പവിത്ര ആത്മാക്കൾ. എന്തെന്നാൽ ഈശ്വരപ്രാപ്തിക്കായി ശരീരവും, മനസ്സും, ധനവും കൊണ്ട് വേദവിധി പ്രകാരം പൂജകൾ ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ അവരും ജ്ഞാനാകുന്ന കാലബ്രഹ്മിന്റെ വളരെ കുറഞ്ഞ പുജാഫല പ്രാപ്തി ലഭി

ക്കും പക്ഷെ പൂർണ്ണ മോക്ഷം ലഭിക്കില്ല. ജന്മ-മൃത്യുവും പലവിധ പ്രാണി കളിലൂടെയുള്ള ജനനമരണ ദുഃഖങ്ങളും കർമ്മഫലവും തീരില്ല.

ജ്യോതിനിരജ്ഞൻ (കാലരുപി ബ്രഹ്മ) ശപഥം ചെയ്യുന്നു. ഞാൻ ഒരിക്കലും ആർക്കും എന്റെ യഥാർത്ഥ രൂപം ദർശനം നൽകില്ല. അതു കൊണ്ട് ഈ കാലരുപി ബ്രഹ്മിന്റെ പുത്രനായ ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, മഹേശ്വരരുടെ രൂപത്തിൽ ദർശനം നൽകി പലകാര്യങ്ങളും ചെയ്യുന്നു. അതു കൊണ്ട് മറ്റുള്ളവർ വിചാരിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം ഭഗവാൻ വിഷ്ണുവിന്റെ ലീലകളാണെന്ന്. ചിലപ്പോൾ പറയുന്നു. ഇതൊക്കെ ബ്രഹ്മാവിന്റെ ലീലകളാണെന്ന്. സാധാരണക്കാരായ ആളുകൾ പറയും. ബ്രഹ്മാവിന്റെ ഉൽപത്തി (ജനനം) ശ്രീവിഷ്ണുവിന്റെ രൂപത്തിൽ കാലൻ തന്റെ നാഭിയിൽ നിന്നും താമര പ്രകടമാക്കിയിരുന്നു. (പ്രത്യക്ഷമാക്കിയിരുന്നു.)

ബ്രഹ്മാ പുരാണത്തിൽ സൃഷ്ടിയുടെ വർണ്ണന എന്ന അധ്യായത്തിൽ ലോമഹർഷണ ഋഷി (അദ്ദേഹത്തെ സൂതജി എന്നും പറയുന്നു) തന്റെ ഗുരുദേവനായ വ്യാസ ഋഷിയിൽ നിന്നും കേട്ട അറിവ് പറയുന്നുണ്ട്. ശ്രീവ്യാസ മഹർഷി ശ്രീനാരദനിൽ നിന്നും കേട്ടു. ശ്രീനാരദജി തന്റെ പിതാവായ ബ്രഹ്മാവിൽ നിന്നാണ് ഇതെല്ലാം കേട്ടത്. ശ്രീബ്രഹ്മാവിനും സ്വയം ജ്ഞാനമില്ല എന്നെന്നാൽ ഞാനെവിടെ നിന്ന് ജനിച്ചു എന്ന കാര്യം (ദേവി മഹാപുരാണം മൂന്നാമത്തെ സ്കന്ധം) ഇതിന്റെ അർത്ഥം പുരാണങ്ങളിലെ അറിവ് തെറ്റാണെന്നല്ല. എപ്പോഴാണോ ബ്രഹ്മാവിന് ബോധം തെളിഞ്ഞുവോ അതിന് ശേഷമുള്ള അറിവ് മാത്രം ഉള്ളു. ബോധം വരുന്നതിന് മുൻപുള്ള അറിവ് കേട്ടു കേഴ്വിയാണ്. ലോക കഥയാണ്. പൂർണ്ണപരമേശ്വർ ആദ്യത്തെ സത്യഗുണത്തിൽ സത്സുകൃത എന്ന പേരിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് തത്വദർശിയായ സന്യാസിയുടെ രൂപത്തിൽ തത്വജ്ഞാനവും യഥാർത്ഥ സൃഷ്ടി രചനയുടേയും അറിവ് ബ്രഹ്മാവിനും മനുവിനും നൽകി. ഇവർ കേട്ടിട്ടും കേൾക്കാത്ത മട്ടിലിരുന്നു. അതിനുശേഷം ബ്രഹ്മാവിനോട് ബ്രഹ്മാവിന്റെ പരമ്പരയിൽപ്പെട്ടവർ ചോദിച്ചപ്പോൾ കേട്ടതും കേൾക്കാത്തതുമായ കാര്യങ്ങളിൽ പൊടിപ്പും തൊങ്ങലും വച്ച് പറഞ്ഞു. അതുകൊണ്ട് തന്നെ ഒരു പുരാണങ്ങളും പറയുന്നത് ശരിയല്ല. ചില പുരാണ കഥയിൽ വിഷ്ണുവിന്റെ ഉൽപത്തി ബ്രഹ്മാവിൽ നിന്നെന്ന് പറയുന്നു. മറ്റു ചില പുരാണങ്ങൾ ബ്രഹ്മാവിന്റെ ഉൽപത്തി വിഷ്ണുവിൽ നിന്നാണെന്ന് പറയുന്നു. ഇക്കാരണങ്ങളാൽ എല്ലാ ഋഷിമാർക്കും ബ്രഹ്മാ വിഷ്ണു, ശിവന്മാരുടെ കാര്യത്തിൽ സംശയമാണ്.

“ശ്രീ ബ്രഹ്മാവും വിഷ്ണുവുമായുള്ള യുദ്ധം”

ശ്രീ ശിവപുരാണം (വിദ്യേശ്വര സംഹിതാ അധ്യായം 6 വിവർത്തനം ദീനദയാൽ ശർമ്മ, പ്രകാശക് രാമായണ പ്രസ് മുംബൈ, പേജ് 67, സമ്പാദക് പണ്ഡിത് രാമലഗ്ന പാണ്ഡേയ ‘വിശാരദ്’ പ്രകാശക് സാവിത്രാക്കാർ പ്രകാശൻ രഥയാത്രാ, വാരാണസി ബ്രാഞ്ച് നാടി ഇമലി വാരാണസിയിലെ വിദ്യേശ്വര സംഹിതാ അധ്യായം 6 പേജ് 54, ടിക്കാ കാർ (ഗൈഡ്) ഡാക്ടർ ബ്രഹ്മാനന്ദ ത്രിപാഠി, സാഹിത്യ ആയുർവേദ

ജ്യോതിഷ ആചാര്യ എം.എ, പി.എച്.ഡി, ഡി.സി.എ, പ്രകാശക് ചൗഖംബാ, സംസ്കൃത പ്രതിഷ്ഠാൻ, 38 യു.എ, ജവാഹർ നഗർ, ബംഗലാറോഡ്, ദില്ലി, സംസ്കൃത സഹിത ശിവപുരാണത്തിലെ വിദ്യേശ്വര സഹിത അധ്യായം 6 പേജ് 45-ൽ)

ശ്രീ ബ്രഹ്മാജി ശ്രീവിഷ്ണുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു. ആസമയത്ത് വിഷ്ണു ലക്ഷിയോടൊപ്പം ശേഷശൈത്യ (ശേഷനാഗന്റെ കിടക്ക) യിൽ ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു. ഒപ്പം അനുചരന്മാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. ബ്രഹ്മാവ് വിഷ്ണുവിനോട് പറഞ്ഞു, മകനേ എഴുന്നേൽക്ക് നോക്ക് നിന്റെ അച്ഛൻ വന്നിരിക്കുന്നു. വിഷ്ണു പറഞ്ഞു ഇരിക്കൂ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ പിതാവായാകുന്നു. നിങ്ങളുടെ മുഖം വളരെ കൂടിലമായിരിക്കുന്നു എന്തുകൊണ്ട്? ബ്രഹ്മാവ് പറഞ്ഞു. മകനേ ഇപ്പോൾ എനിക്ക് അഭിമാനമുണ്ട്. മകനെ ഞാൻ നിന്റെ സംരക്ഷകനാണ്. പക്ഷെ എല്ലാ ലോകത്തിന്റെയും പിതാവായാകുന്നു. വിഷ്ണു പറഞ്ഞു- എടാ കള്ളാ! നിന്റെ വലിപ്പം എന്താണ് കാണിക്കുന്നത് സർവ്വ ജഗത്-ലോകം മുഴുവനും എന്നിൽ വസിക്കുന്നു. നീ എന്റെ നാഭി കമലത്തിൽ നിന്നും ഉണ്ടായതാണ്. എന്നിട്ടാണോ എന്നോടിങ്ങനെ പറയുന്നത്. ഇത്രയും പറഞ്ഞ് രണ്ടുപേരും ആയുധമെടുത്ത് യുദ്ധം തുടങ്ങി. ഒരാൾ മറ്റൊരാളിന്റെ നെഞ്ചത്ത് ആഘാതം (പരിക്ക്) ഏല്പിച്ചു. ഇത് കണ്ട് സദാശിവ (കാലരുപി ബ്രഹ്മ) ഒരു തോജോമയിയായ ലിംഗം രണ്ടുപേരുടേയും മധ്യേ നിർത്തി. അപ്പോൾ അവരുടെ യുദ്ധം തീർന്നു. (മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച വിവരണം ഗീതാ പ്രസ് ഗോരഖ്പുരിയിലെ ശിവപുരാണത്തിൽ നിന്ന് എടുത്തതാണ്. എന്നാൽ മുലസംസ്കൃത രൂപത്തിലെഴുതിയതും മറ്റ് രണ്ട് സമ്പാദകരുടേയും പ്രസാദകരുടേയും ശിവപുരാണവും ഒന്നുതന്നെയാണ്.ശരിയാണ്)

ആലോചിച്ചു നോക്കൂ ശ്രീ ശിവപുരാണം, ശ്രീവിഷ്ണു പുരാണം, ശ്രീ ബ്രഹ്മാ പുരാണം, ശ്രീദേവി മഹാപുരാണത്തിലും മൂന്ന് ഭഗവാന്മാരും, സദാശിവ (കാലരുപി ബ്രഹ്മ)നും (ശിവ-പ്രകൃതി) ദേവിയുടേയും ലീലകളാണ്. ഇതനുസരിച്ച് എല്ലാ ഋഷി ശ്രേഷ്ഠരും, ഗുരുജനങ്ങളും അറിവ് കേൾപ്പിച്ചിരുന്നു. ഏതെങ്കിലും പവിത്രപുരാണത്തിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായ അറിവാണു പറയുന്നതെങ്കിൽ പാഠ്യക്രമത്തിന് വിരുദ്ധമായതുകൊണ്ട് അത് വ്യർത്ഥമാണ്.

മുകളിൽ പറഞ്ഞ യുദ്ധത്തിന് എല്ലാ വിവരണം ശിവപുരാണത്തിൽ നിന്നാണ്. അതിൽ രണ്ടുപേരും അഞ്ച് വയസായ കുട്ടികളെ പോലെ വഴക്കടിച്ചിരുന്നു. ഒരാൾ മറ്റൊരാളിനോട് പറഞ്ഞിരുന്നു നീ എന്റെ മകനാണ്, നീ എന്റെ മകനാണെന്ന്. ഞാൻ നിന്റെ പിതാവാണ്. പിന്നെ ഒരാൾ മറ്റൊരാളെ ആക്രമിക്കുന്നു. ഈ സ്വഭാവം ത്രിലോകനാഥന്റെതാണ്.

മുകളിൽ പറഞ്ഞ 3 പുരാണങ്ങളും (ബ്രഹ്മാ പുരാണം, വിഷ്ണു പുരാണം, ശിവ പുരാണം)ടേയും ആരംഭം കാലരുപി ബ്രഹ്മ അതായത് ജ്യോതി നിരജ്ഞനിൽ നിന്നാകുന്നു. ബ്രഹ്മലോകത്തിൽ മഹാ

ബ്രഹ്മം, മഹാവിഷ്ണു, മഹാശിവ എന്നിങ്ങനെ രൂപം ധാരണം ചെയ്ത് വസിച്ചിരുന്നു. ഒപ്പം തന്റെ ലീലകളും തുടർന്നു പോന്നു. തന്റെ യഥാർത്ഥ കാലരൂപത്തെ മറച്ചു വെച്ചിട്ട് പിന്നീട് രജോഗുണ ബ്രഹ്മം, സത്ഗുണ വിഷ്ണു, തമോഗുണ ശിവന്റെയും ലീലകളായിരുന്നു. മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച അറിവ് അനുസരിച്ച് പവിത്രപുരാണങ്ങളേതെന്ന് മനസിലാക്കാൻ എളുപ്പമാണ്.

“ശ്രീ വിഷ്ണു പുരാണം”

(വിവർത്തകൻ ശ്രീ മുനിലാൽ ഗുപ്ത, പ്രകാശക്-ഗോവിന്ദ ഭവൻ കാര്യాలയം, ഗീത പ്രസ്, ഗോരഖ്പൂർ)

ശ്രീവിഷ്ണു പുരാണത്തെപ്പറ്റി പരാസര ഋഷി തന്റെ ശിഷ്യനായ മൈത്രേയ ഋഷിയോട് പറയുന്നു.

ശ്രീപരാശര ഋഷി വിവാഹം കഴിഞ്ഞയുടനേ വീട് ഉപേക്ഷിച്ച് കാട്ടിലേയ്ക്ക് പോയി. തപസ് ചെയ്യാൻ ദൃഢനിശ്ചയമെടുത്തു, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പത്നി ചോദിച്ചു - ഇപ്പോൾ വിവാഹം കഴിഞ്ഞല്ലേയുള്ളൂ. ഉടനെ താങ്കൾ വീട് ഉപേക്ഷിക്കുകയാണോ? കുട്ടികൾ ഉണ്ടായശേഷം തപസ് ചെയ്യാൻ വേണ്ടിപോകൂ. അപ്പോൾ പരാസര മുനി പറഞ്ഞു തപസ്ചെയ്തതിനു ശേഷം കുഞ്ഞുങ്ങളുണ്ടായാൽ നല്ല സംസ്കാരവും ബുദ്ധിമാനുമാരായ കുഞ്ഞുങ്ങളെ ലഭിക്കും. കുറച്ചു ദിവസം കഴിഞ്ഞ് ഞാൻ എന്റെ ശക്തി (ബീജം) ഏതെങ്കിലും പക്ഷി മുഖേന കൊടുത്തുവിടാം. അത് സ്വീകരിയ്ക്കുക. ഇത്രയും പറഞ്ഞിട്ട് അദ്ദേഹം തപസിയായി പുറപ്പെട്ടു. ഒരു വർഷം കഴിഞ്ഞ് തന്റെ വീര്യം (ബീജം) ഒരു വൃക്ഷത്തിന്റെ ഇലയിൽ പൊതിഞ്ഞ് മന്ത്രശക്തികൊണ്ട് അണുബാധ കൂടാതെ, ഒരു കാക്കയോട് പറഞ്ഞു എന്റെ ഭാര്യയുടെ അടുക്കൽ എത്തിച്ചു വരാനായി. കാക്ക അതും കൊണ്ട് പറന്നു ഒരു നദി കടന്നുമാറിയിരുന്നു. നദിയുടെ മുകളിൽ കുടി പറക്കുകയായിരുന്നു. കാക്കയുടെ ചുണ്ടിൽ നിന്ന് ആ ഇല വെള്ളത്തിൽ വീണു അത് ഒരു മത്സ്യം കഴിച്ചു. (ഭക്ഷിച്ചു) കുറച്ചു മാസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ് മത്സ്യത്തെ ഒരു വള്ളക്കാരൻ പിടിച്ച് അറുത്തു. മത്സ്യത്തിന്റെ വയറ്റിൽ നിന്നും ഒരു പെൺകുട്ടിയെ കിട്ടി. വള്ളക്കാരൻ പെൺകുട്ടിക്ക് സത്യവതിയെന്ന് പേരിട്ടു. (മത്സ്യത്തിന്റെ വയറ്റിൽ നിന്നും കിട്ടിയതിനാൽ മത്സ്യഗന്ധിയെന്നും വിളിക്കാറുണ്ട്) വള്ളക്കാരൻ കുട്ടിയെ മകളെ പോലെ വളർത്തി.

കാക്ക മടങ്ങിപോയി പരാസര മുനിയോട് നടന്ന സംഭവം വിവരിച്ചു, തപസ് അവസാനിച്ച് പതിനാറ് വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം പരാസര മുനി മടങ്ങി വരികയായിരുന്നു. നദിക്കരയിലെത്തി നദികടത്താനായി വള്ളക്കാരോട് പറഞ്ഞു. എത്രയും വേഗം എന്നേ നദി കടത്തി വിടൂ. എന്റെ പത്നി എന്നേയും കാത്തിരിക്കുന്നു. ആ സമയത്ത് വള്ളക്കാരൻ ഭക്ഷണം കഴിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. പരാസര മുനിയിൽ നിന്നും ജനിച്ച പതിനാല് വയസ് പ്രായമുള്ള പെൺകുട്ടി അച്ഛന് ഭക്ഷ

ണവുമായി അവിടെ നിൽക്കുകയായിരുന്നു. മല്ലാഹ് (വള്ളക്കാരൻ)ന് അറിയാമായിരുന്നു തപസമുഷ്ടിച്ച മുനിമാർ പറയുന്നത് അനുസരിച്ചില്ലെങ്കിൽ ശപിക്കുമെന്ന്. വള്ളക്കാരൻ പറഞ്ഞു മുനി ശ്രേഷ്ഠ!ഞാൻ ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയല്ലേ. പകുതിയിട്ടിട്ട് എണ്ണിറ്റാൽ അന്നഭേവിനെ അപമാനിച്ചതാകും. എനിക്ക് പാപം കിട്ടും. പരാസര മുനി ഒന്നും കേൾക്കാൻ തയ്യാറായില്ല. അധികം പരവശതയോടെ നിന്ന മുനിയെ കണ്ടിട്ട് തന്റെ മകളോട് മുനിയെ നദി കടത്തി വിടാൻ പറഞ്ഞു. അച്ഛന്റെ ആജ്ഞ അനുസരിച്ച് കുട്ടി മുനിയേയും കുട്ടി നദികടത്തി വിടാൻ പോയി. നദിയുടെ മധ്യത്തിലെത്തിയപ്പോൾ തന്റെ ബീജത്തിൽ നിന്നുണ്ടായ കുട്ടിയോട് - തന്റെ മകളോട് -തെറ്റ് ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി. അച്ഛനിൽ നിന്നും മുനിമാരുടെ ശാപത്തെ കേട്ട് ഭയന്നിരുന്നു. ഭയന്ന് വിറച്ചു കുട്ടി പറഞ്ഞു മുനി താങ്കൾ ഒരു ബ്രാഹ്മണനും ഞാനൊരു ശുഭ്ര കന്യകയും ആണ്. മുനി പറഞ്ഞു. അത് സാരമില്ല. കുട്ടി തന്റെ അഭിമാനത്തെ രക്ഷിക്കാനായി വീണ്ടും പറഞ്ഞു എന്റെ ശരീരത്തിൽ നിന്നും മത്സ്യത്തിന്റെ ഗന്ധം ഉണ്ടാകും. മുനിതന്റെ തപസിദ്ധിയാൽ മത്സ്യഗന്ധം ഇല്ലാതാക്കി. വീണ്ടും കുട്ടി പറഞ്ഞു രണ്ടു കരയിലും നിൽക്കുന്നവ കാണും. ഋഷിഗംഗാ ജലം കൈയിലെടുത്ത് ആകാശത്തിലേക്ക് എറിഞ്ഞു മറയുണ്ടാക്കി. തന്റെ താപശക്തിയാൽ . അങ്ങിനെ ഒടുവിൽ തന്റെ ആഗ്രഹം പൂർത്തീകരിച്ചു. പെൺകുട്ടി തിരിച്ചെത്തി തന്റെ വളർത്തമ്മയിൽകൂടി വളർത്തച്ഛനോട് നടന്ന വിവരം മുഴുവൻ അറിയിച്ചു, എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു മുനി തന്റെ പേര് പരാസരനെന്ന് പറഞ്ഞു. കഥ കേട്ട് വസിഷ്ഠ മഹർഷിയുടെ പൗത്രൻ പറഞ്ഞു. സമയം തികഞ്ഞപ്പോൾ ആ പെൺകുട്ടിയുടെ ഗർഭത്തിൽ നിന്നും വ്യാസമഹർഷിയുണ്ടായി.

ആ പരാസര മഹർഷിയാണ് വിഷ്ണു പുരാണം എഴുതിയത്. പരാസര ഋഷി പറഞ്ഞു അല്ലയോ മൈത്രേയ ഞാൻ പറഞ്ഞ കഥ ദക്ഷാദ്രി മുനി നർമ്മദയുടെ തീരത്ത് വെച്ച് പുരുകുതസ് രാജാവിനോട് പറഞ്ഞതാണ്. പുരുകുതസ് സാരസ്വതനോട് പറഞ്ഞു. സാരസ്വതൻ എന്നോട് പറഞ്ഞു പരാശരൻ വിഷ്ണു പുരാണത്തിന്റെ ആദ്യ അധ്യായം ശ്ലോക സംഖ്യ 31 പേജ് 3-ൽ പറയുന്നു. ഈ ലോകം വിഷ്ണു വിനാൽ ഉണ്ടായതാണ്. ലോകം അദ്ദേഹത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. അദ്ദേഹമാണ് ഇതിനെ പരിപാലിക്കുന്നത്. അധ്യായം 2 ശ്ലോകം 15-16 പേജ് 4ൽ പറയുന്നു. അല്ലയോ ബ്രാഹ്മണാ പരമബ്രഹ്മത്തിന്റെ ആദ്യരൂപം പുരുഷൻ അതായത് ഭഗവാന്റെ രൂപത്തിൽ ആണെന്ന് തോന്നും. എന്നാൽ ഭക്തന് (മഹാവിഷ്ണുവിന്റെ രൂപം പ്രത്യക്ഷമാകും) അവ്യക്തമായ (അദ്യശ്യമായ രൂപത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറ്റ് രൂപങ്ങളും 'കാല' രൂപംപരമരൂപവും കാണാം. ഭഗവാൻ വിഷ്ണു കാലരൂപത്തിൽ വ്യക്തവും അവ്യക്തവുമായ രൂപത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു ഇത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലീലയാണ്). ഇത് എല്ലാം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നത് കുട്ടി കഥ പോലെയാണ്.

അധ്യായം 2 ശ്ലോകം 27 പേജ് 5-ൽ പറയുന്നു അല്ലയോ മൈത്രേയോ

പ്രളയകാലത്ത് പ്രധാന പ്രകൃതിയുടെ സന്തുലിത അവസ്ഥയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്നതിനാൽ അതായത് പുരുഷൻ പ്രകൃതിയിൽ നിന്നും വേറിട്ട അവസ്ഥയിൽ, ഭഗവാൻ വിഷ്ണു കാലരൂപത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

അധ്യായം 2 ശ്ലോകം 28 മുതൽ 30, പേജ് 5 തദ്ദന്തർ (സർഗകാലം വരുമ്പോൾ) ആപരബ്രഹ്മം പരമാത്മാവിശ്വരൂപം സർവ്വവ്യാപി, സർവ്വ ഭൂതേശ്വരർ സർവ്വാത്മാപരമേശ്വരർ തന്റെ ആഗ്രഹത്താൽ വികാരി പ്രധാനിലും അവികാരി പുരുഷനിലും പ്രവിഷ്ടനായി ക്ഷോഭിക്കുന്നു. 28-29 അതനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിയ്ക്കാതിരുന്നാലും ഗന്ധം തന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം കൊണ്ട് മനസ്സിനെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു.

പ്രത്യേകത- ശ്ലോക സംഖ്യ 28 മുതൽ 30 വരെയുള്ളതിൻ സ്പഷ്ടമാക്കിയിരിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ പ്രകൃതി (ദുർഗ്ഗ), ബ്രഹ്മിൽ (കാല-പ്രഭു) നിന്നും വേറിട്ട് ഒരു പരമേശ്വരൻ ഉണ്ട്. അതാണ് ഇവരെയൊക്കെ പുനർസൃഷ്ടി നടത്താൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്.

അധ്യായം 2 പേജ് 8 ശ്ലോകം 66-ൽ എഴുതിയിട്ടുണ്ട് അദ്ദേഹമാണ് ഭഗവാൻ വിഷ്ണു സ്രഷ്ടാവ് (ബ്രഹ്മ) ആയി തന്റെതായ സൃഷ്ടികൾ ചെയ്യുന്നു. ശ്ലോകം 70ലും പറയുന്നു. ഭഗവാൻ വിഷ്ണുവാൻ ബ്രഹ്മാവ് മുതലായവരിൽകൂടി (അവസ്ഥയിൽ) സൃഷ്ടികൾ ചെയ്യുന്നത്. അദ്ദേഹം തന്നെ സൃഷ്ടി നടത്തുകയും മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അധ്യായം 4 ശ്ലോകം 4 പേജ് 11-ൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു വേറെ ഒരു പരമേശ്വരൻ ഉണ്ട്. അത് ബ്രഹ്മാവിഷ്ണു മഹേശ്വരന്മാരുടെ ഈശ്വരനാണ്. അധ്യായം 4 ശ്ലോകം 14-15, 17, 22 പേജ് 11-12 -ൽ പറയുന്നു, പൃഥ്വി (ഭൂമി) പറഞ്ഞു - അല്ലയോ കാലസ്വരൂപ! താങ്കൾക്ക് നമസ്കാരം -ഹേ പ്രഭോ! താങ്കൾ തന്നെ ലോകത്തിന്റെ സൃഷ്ടി മുതലായവയ്ക്കു വേണ്ടി ബ്രഹ്മാ വിഷ്ണു മഹേശ്വരന്മാരുടെ രൂപം ധരിച്ചത്. താങ്കൾ ഏതവതാര രൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നുവോ അതിനെ ദേവഗണങ്ങൾ പൂജിക്കുന്നു. താങ്കൾ തന്നെയാണ് ഓങ്കാരം. അധ്യായം 4 ശ്ലോകം 50 പേജ് 14-ൽ പറയുന്നു.-പിന്നീട് ഈ ഭഗവാൻ ഹരിരജോഗുണയുക്തനായി നാനൂലനായ ബ്രഹ്മാവിന്റെ രൂപം ധരിച്ച് സൃഷ്ടി നടത്തി.

മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ചതിൽ നിന്നും തെളിയുന്നത് ഋഷി പരാശരനിൽ നിന്നും കേട്ടറിഞ്ഞ അറിവ് ലോകകഥയുടെ ആധാരത്തിൽ ശ്രീവിഷ്ണു പുരാണം രചിച്ചു എന്നതാണ്. എന്തെന്നാൽ വാസ്തവികമായ അറിവ് പരമാത്മാവ് ഒന്നാമത്തെ സത് യുഗകാലത്ത് സ്വയം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ബ്രഹ്മാവിന് നൽകിയിരുന്നു. ബ്രഹ്മാവ് അതിൽ കുറച്ച് ജ്ഞാനവും സ്വനിർമ്മിതിവും കാല്പനികവും (പൊടിപ്പും, തൊങ്ങലും,ചാർത്തി) തന്റെ വംശത്തിന് നൽകി. ഒരാളിൽ നിന്ന് മറ്റൊരാൾ കേട്ട് കേട്ട് ലോകകഥ പരാശരമുനിയ്ക്കിലും എത്തി. ശ്രീപരാശരമുനി വിഷ്ണുവിനെ കാലനെന്നും പരബ്രഹ്മമെന്നും പറയുന്നു. മുകളിൽ പറഞ്ഞ വിവരമനുസരിച്ച് വ്യക്തമാകുന്നത് വിഷ്ണു അതായത് ബ്രഹ്മസ്വരൂപനായ കാലൻ

തന്റെ ഉൽപത്തി ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, മഹേശ്വര രൂപത്തിൽ സൃഷ്ടി നടന്നു എന്നാണ്. ബ്രഹ്മ തന്നെ ബ്രഹ്മലോകത്തിൽ മൂന്നു രൂപത്തിലും പ്രകടമായി വസിക്കുന്നു. അവിടെ സ്വയം ഭരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (കൂടുതൽ അറിയുന്നതിനായി വായിച്ചു നോക്കാം. “പ്രളയത്തിനെ കുറിച്ചുള്ള അറിവ്” പുസ്തകം “ഗഹരി നസർ ഗീതയിൽ” അധ്യായം 8 ശ്ലോകം 17 ലെ വ്യാഖ്യാനം) ആ ബ്രഹ്മലോകത്തിൽ 3 സ്ഥാനങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഒന്ന് രജോഗുണ പ്രധാനവും അതിൽ ഈ കാലരൂപി ബ്രഹ്മ ബ്രഹ്മാവിന്റെ രൂപത്തിൽ വസിക്കുന്നു. ഒപ്പം തന്റെ പത്നി ദുർഗ്ഗയും ഉണ്ട്. ഒരു രജോഗുണമുള്ള പുത്രനെയും ജനിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിന് ബ്രഹ്മാവെന്ന് നാമകരണം ചെയ്യുന്നു. അതിൽ നിന്നും ഒരു ബ്രഹ്മാ ണ്ഡത്തിന്റെ സൃഷ്ടി ആരംഭിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ ആ ബ്രഹ്മാലോകം ഒരു സത്ഗുണ പ്രധാന സ്ഥാനം ഉണ്ടാക്കി സ്വയം തന്റെ രൂപത്തെ വിഷ്ണു രൂപമാക്കി അതിൽ വസിക്കുന്നു. അതിൽ തന്റെ പത്നി ദുർഗ്ഗ (പ്രകൃതി) യെ പത്നി രൂപത്തിൽ വെച്ചിട്ട് സത്ഗുണവാനായ ഒരു മകന് ജന്മം നൽകി. അതിന് വിഷ്ണു എന്ന് നാമകരണം ചെയ്യുന്നു. പുത്രനെ കൊണ്ട് ബ്രഹ്മാണഡത്തിൽ 3 ലോകത്തിലെ (ഭൂമി, പാതാളം, സ്വർഗ്ഗം) കാര്യങ്ങൾ നടത്തിക്കുന്നു. (തെളിവ്, ശിവപുരാണം ഗീത പ്രസ്, ഗോരഖ്പൂർ നിന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച വിവർത്തനം ഹനുമാൻ പ്രസാദ്, പൗദ്വാർ, ലാൽഗോസ്വാമി രൂദ്ര സംഹിത അധ്യായം 6, 7 പേജ് 102,103)

ബ്രഹ്മലോകത്ത് തന്നെ മൂന്നാമതായൊരു സ്ഥാനം തമോഗുണ പ്രധാനമായു ഉണ്ടാക്കുന്നു. അതിൽ സ്വയം ശിവരൂപം ധരിച്ച് വസിക്കുന്നു. തന്റെ പത്നി ദുർഗ്ഗ (പ്രകൃതി) യോടൊപ്പം വെച്ചിട്ട് ഭാര്യ ഭർത്താക്കന്മാരായി ജീവിച്ച് മൂന്നാമതായി തമോഗുണമുള്ള ഒരു മകന് ജന്മം നൽകുന്നു. അതിനെ ശങ്കർ (ശിവ) എന്ന് നാമകരണം ചെയ്യുന്നു. ഈ മകനെകൊണ്ട് മൂന്ന് ലോകത്തിലേയും പ്രാണികളെ സംഹരിക്കുന്നു. (പ്രാണി-ജീവനുള്ളത്).

വിഷ്ണുപുരാണത്തിൽ അധ്യായം 4 വരെ നൽകുന്ന അറിവ് (ജ്ഞാനം) കാലരൂപനായ ബ്രഹ്മ അതായത് ജ്യോതി നിരജ്ഞാന്റെ താണ്. അധ്യായം 5 മുതൽ ഉള്ള അറിവ് അനുസരിച്ച് കാലന്റെ പുത്രൻ സത്ഗുണ വിഷ്ണുവിന്റെ ലീലകളാണ്. അതിന്റെ അവതാരമാണ് (ശ്രീരാമനും, ശ്രീകൃഷ്ണനും എന്നിവരെ കുറിച്ചുള്ള അറിവ്).

പ്രത്യേകം ചിന്തിയ്ക്കേണ്ട കാര്യമാണ് ശ്രീ വിഷ്ണുപുരാണ രചയിതാവ് ശ്രീപരാശരമുനിയാണ്. ഈ അറിവ് ദക്ഷാദ്രി ഋഷിയിൽ നിന്നും പുരുകുത്സ്, പുരുകുത്സനിൽ നിന്ന് സാരസ്വത മുനി പിന്നെ സാരസ്വതനിൽ നിന്ന് പരാസരമുനിയും കേട്ടതാണ്. ആ അറിവാണു വിഷ്ണു പുരാണത്തിൽ തന്റെ സ്വന്തം കൈകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടത്. ഇതിൽ ഒരു ബ്രഹ്മാണഡത്തെ കുറിച്ചുള്ള അറിവ് അപൂർണ്ണമാണ്. ശ്രീദേവീപുരാണം, ശ്രീശിവപുരാണം എന്നീ പുരാണങ്ങളെ കുറിച്ചുള്ള അറിവും ബ്രഹ്മാവിൽ നിന്നും കിട്ടിയതാണ്. പരാശരമുനിയുടെ അറിവ് ബ്രഹ്മജ്ഞാനത്തിന് തുല്യമല്ല. അതുകൊണ്ട് വിഷ്ണു പുരാണത്തെ

കുറിച്ച് മനസിലാക്കുന്നതിനായി ദേവീപുരാണവും ശിവപുരാണവും കൂടി മനസിലാക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. എന്തെന്നാൽ ഈ അറിവ് ദക്ഷാദി മുനിയ്ക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റു പിതാവായ ബ്രഹ്മാവിൽ നിന്നും കിട്ടിയതാണ്. ദേവീപുരാണവും ശിവപുരാണവും മനസിലാക്കാൻ ശ്രീമദ് ഭഗവദ്ഗീതയും നാലുവേദങ്ങളും അറിഞ്ഞിരിയ്ക്കണം. എന്തെന്നാൽ ഈ അറിവ് ഭഗവാൻ കാലരുപി ബ്രഹ്മ് നൽകിയതാണ്. ബ്രഹ്മാവിഷ്ണു മഹേശ്വരന്മാരുടെ പിതാവായ കാലരുപി ബ്രഹ്മ്. ഗീതയുടെയും, നാലു വേദങ്ങളുടേയും അറിവിനായി സ്വസമവേദം അതായത് സൂക്ഷ്മവേദം അറിഞ്ഞിരിക്കണം. അതിനാലാണ് കാലരുപി ബ്രഹ്മിന്റെ ഉൽപത്തിയെ പറ്റി പറയുന്നത്. അതായത് പിതാവ് പരമഅക്ഷര ബ്രഹ്മ് (കവിർദേവ്) നൽകിയതാണ്. അത് (കവിഗീർഭി) കവിർവാണിയിൽ കൂടി സ്വയം സത്പുരുഷനായ ഭഗവാൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് പറഞ്ഞതാണ്. (ഋഗ്വേദം 9 സൂക്തം 96 മന്ത്രം 16 മുതൽ 20 വരെ തെളിവായിട്ടുടുകൂടി.)

“ശ്രീബ്രഹ്മപുരാണം”

ബ്രഹ്മപുരാണം ലോമമഹർഷണ ഋഷിയുടേതാണ്. അദ്ദേഹം വ്യാസ മഹർഷിയുടെ ശിഷ്യനാണ്. ലോമമഹർഷിയെ സുതനെന്നും വിളിക്കുന്നു. ലോമമഹർഷി പറയുന്നു. ഈ അറിവ് ആദ്യം ബ്രഹ്മാവ് ദക്ഷാദികളായ ശ്രേഷ്ഠമുനിമാർക്ക് നൽകി. അതാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. ഈ പുരാണത്തിന്റെ “സൂഷ്ടിയെകുറിച്ചുള്ള” വർണ്ണന എന്ന അധ്യായത്തിൽ (പേജ് 277 മുതൽ 279 വരെ) പറയുന്നു. വിഷ്ണുവാണ് സർവ്വ ലോകങ്ങളുടേയും ആധാരം. അദ്ദേഹമാണ് ബ്രഹ്മവിഷ്ണു മഹേശ്വരന്മാരുടെയും ആധാരം. അദ്ദേഹമാണ് ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, മഹേശ്വരന്മാരുടെ രൂപത്തിൽ ജഗത് സൃഷ്ടിയും പരിപാലനവും സംഹരണവും ചെയ്യുന്നത്. അങ്ങിനെയുള്ളതായ ഭഗവാൻ വിഷ്ണുവിനെ ഞാൻ നമസ്കരിക്കുന്നു.

ഏതൊന്നാണോ നിത്യസദ്സതരൂപത്തിലും, കാരണഭൂതവും അവ്യക്തവുമായ പ്രകൃതി ആകുന്നുവോ അതാണ് പ്രധാനം. അതിൽ നിന്ന് പുരുഷൻ ഈ ലോകത്തെ സൃഷ്ടിച്ചു. അമിതമായി തേജസ്സുള്ളതാണ് ബ്രഹ്മാവാൻ പുരുഷൻ. അദ്ദേഹമാണ് എല്ലാ പ്രാണികളുടേയും ജീവജാലങ്ങളുടേയും സ്രഷ്ടാവും ഭഗവാൻ നാരായണന്റെ ആശ്രിതനും ആണ്.

സ്വയംഭൂവായ ഭഗവാൻ നാരായണൻ ജലത്തെ സൃഷ്ടിച്ചു. നാരായണനിൽ നിന്നും ഉത്ഭവിച്ചതു കൊണ്ട് ജലത്തെ ‘നീർ’ എന്ന് വിളിക്കുന്നു. ഭഗവാൻ ആദ്യം ജലത്തിൽ വിശ്രമിച്ചു. അതുകൊണ്ട് ഭഗവാനെ നാരായണൻ എന്ന് വിളിക്കുന്നു. ഭഗവാൻ തന്റെ ശക്തി ജലത്തിന് നൽകി. അതിൽ നിന്നും ഒരു അണ്ഡം ഉണ്ടായി. അതിൽ നിന്നും സ്വയംഭൂവായ ബ്രഹ്മാവ് ഉണ്ടായി എന്നാണ് അറിയുന്നത് (കേൾക്കുന്നത്) ഒരു വർഷത്തോളം അണ്ഡത്തിൽ വസിച്ച ബ്രഹ്മാവ് അതിനെ രണ്ട് കഷണങ്ങളാക്കി. ഒന്നിൽ നിന്നും ധൂലോകവും മറ്റേ

തിൽ നിന്ന് ഭൂലോകവും ഉണ്ടായി.

അതിന് ശേഷം കോപാകുലനായ ബ്രഹ്മാവ് രൂദ്രനായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ഈ വിവിധ ലോമഹർഷി പറഞ്ഞതാണ്. പറഞ്ഞുകേട്ട കഥ (ലോകകഥ) പൂർണ്ണമല്ല. എന്തെന്നാൽ വക്താവ് പറയുന്നത് കേൾക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് പൂർണ്ണ അറിവിനായി ശ്രീദേവീപുരാണം ശിവപുരാണം, ശ്രീമദ് ഭഗവദ് ഗീത, നാലുവേദങ്ങൾ, പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിൽ നിന്നും കിട്ടിയ തത്വജ്ഞാനം സ്വസ്ഥവേദം അതായത് കവിർവാണി (കബീർവാണി) അവ അറിയേണ്ടതുണ്ട്. അതിനായി “ഗഹരി നസർ ഗീത” ‘പരമേശ്വറിന്റെ സാരസന്ദേശം’ വിവർത്തനം ‘യഥാർത്ഥ ജ്ഞാന പ്രകാശം’ എന്നിവ വായിക്കുക.

(വാസ്തവികമായ അറിവ് കലിയുഗത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് കവിർദേവ് (കബീർ പരമേശ്വർ) തന്റെ ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട ശിഷ്യൻ ശ്രീധർമ്മദാസ് സാഹബ്ബിന് (ബാസ്വ ഗഡിലുള്ള) വീണ്ടും ശരിയായി പറഞ്ഞു കൊടുത്തു. ഈ പുസ്തകത്തിൽ സൂഷ്സി രചനയിൽ വർണ്ണിച്ചിട്ടുണ്ട്. വായിച്ചു നോക്കാം പേജ് 23 മുതൽ 68 വരെ)

ആലോചിയ്ക്കാം - വിഷ്ണുപുരാണത്തെപ്പറ്റി ഒരു മുനി പറഞ്ഞു പറഞ്ഞും കേട്ടു പറഞ്ഞും (കേട്ട് കേഴ്വി) അനുസരിച്ച് ബ്രഹ്മപുരാണത്തെ കുറിച്ച് ലോമഹർഷണ മുനി ദക്ഷാദിമുനിയിൽ നിന്നും കേട്ടിരുന്നത് എഴുതി. അതുകൊണ്ട് മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച രണ്ടും (വിഷ്ണുപുരാണവും ബ്രഹ്മപുരാണവും) മനസിലാക്കുന്നതിനു വേണ്ടി ശ്രീദേവീപുരാണവും ശ്രീശിവപുരാണവും വായിയ്ക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അത് ബ്രഹ്മാവ് തന്നെ തന്റെ മകനായ നാരദനോട് പറഞ്ഞതാണ്. ശ്രീവ്യാസമുനി അത് നാരദനിൽ നിന്നും കേട്ട് എഴുതിയതാണ്. മറ്റു പുരാണങ്ങളെ സംബന്ധിക്കുന്ന അറിവ് ബ്രഹ്മാവിന്റെ അറിവിനെ പോലെയല്ല. ആയതിനാൽ മറ്റു പുരാണങ്ങൾ മനസിലാക്കാൻ ദേവീപുരാണവും ശിവപുരാണവും കൂടി വായിച്ചിരിയ്ക്കണം. എന്തെന്നാൽ ഇത് ദക്ഷാദിഗൃഷ്ഠിയുടെ പിതാവ് ബ്രഹ്മാവ് നൽകിയ അറിവാണ്. ദേവീപുരാണവും ശിവപുരാണവും മനസിലാക്കുന്നതിനായി ശ്രീമദ് ഭഗവദ് ഗീതയും നാലുവേദങ്ങളും അറിഞ്ഞിരിയ്ക്കണം. എന്തെന്നാൽ ഇതിനെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് ഭഗവാൻ കാലരുപി ബ്രഹ്മിന്റെ രൂപത്തിൽ നൽകിയത്. ബ്രഹ്മാവിഷ്ണു മഹേശ്വരന്മാരുടെ ഉത്പത്തി കർത്താവായ അതായത് പിതാവായും. വേദവും ശ്രീമദ് ഭഗവദ് ഗീതയും അറിയുന്നതിനായി സ്വസ്ഥവേദം അതായത് സൂക്ഷ്മവേദവും അറിഞ്ഞിരിയ്ക്കണം. അത് കാലരുപിയായ ബ്രഹ്മിന്റെ ഉത്പത്തി കർത്താവായ, പിതാവായ, പരമ അക്ഷര ബ്രഹ്മ് (കവിർദേവ്) നൽകിയതാണ്. (കവിഗീർഭീ) കവിർവാണിയിൽ കൂടി സ്വയം സത്പുരുഷൻ പ്രകടമായി പറഞ്ഞതാണ്. ഗൃഗേദ മണ്ഡൽ സൂക്തം 96 മന്ത്രം 16 മുതൽ 20 വരെയുള്ളത്) ശ്രീമദ് ഭഗവദ് ഗീതയിൽ ഭഗവാൻ കാലൻ അതായത് ബ്രഹ്മ് തന്റെ അവസ്ഥയെ കുറിച്ച് പറയുന്നു അത് സത്യമാണ്.

ഗീത അധ്യായം 15 ശ്ലോകം 18-ൽ പറയുന്നു ഞാൻ (കാലരുപി

ബ്രഹ്മ) തന്റെ ഇരുപത്തി ഒന്ന് ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളിലും എത്രമാത്രം പ്രാണികൾ ഉണ്ടോ അവയിൽ ശ്രേഷ്ഠനാകുന്നു. അവയെല്ലാം തന്നെ സ്ഥൂല ശരീരര ധാരികളും നാശമുള്ളതും ആണ്. ആത്മാവ് അവിനാശിയും. അതുകൊണ്ട് ലോകകഥ (കേട്ട് കേഴ്വി) ആധാരമാക്കി എന്നേ പുരുഷോത്തമനായി കണക്കാക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ പുരുഷോത്തമൻ എന്നിൽ നിന്നും (ക്ഷരപുരുഷ അതായത് കാല) അക്ഷരപുരുഷനിൽ (പരബ്രഹ്മത്തിൽ) നിന്നും വേറിട്ടതാകുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ അതാണ് പരമാത്മാവ് അതായത് ഭഗവാൻ. മൂന്നു ലോകങ്ങളിലും പ്രവേശിച്ച് എല്ലാവരെയും പരിപോഷിച്ച് പരിപാലനം ചെയ്യുന്നു. അതാണ് വാസ്തവത്തിൽ അവിനാശിയായ പരമേശ്വരൻ, (ഗീത അധ്യായം 15 ശ്ലോകം 16,17) ഗീതോപദേഷ്ടാവ് ബ്രഹ്മ പറയുന്നു. അല്ലയോ, അർജ്ജുന, നീയും ഞാനും കുറേ ജന്മങ്ങൾ കഴിഞ്ഞതാണ്. (പല ജന്മങ്ങൾ കഴിഞ്ഞതാണ്). നീ അറിയുന്നില്ല ഞാനറിയുന്നു. ശ്രീമദ് ഭഗവദ് ഗീത അധ്യായം 4 ശ്ലോകം 5, അധ്യായം 2 ശ്ലോകം 12 ഉദാഹരണവും അധ്യായം 7 ശ്ലോകം 18-ൽ എന്നെ പുജിക്കുന്നത് അനുത്തമം അതായത് ശ്രേഷ്ഠമല്ലെന്നും പറയുന്നു. അതുകൊണ്ട് അധ്യായം 18 ശ്ലോകം 62-ൽ പറയുന്നു. അല്ലയോ അർജ്ജുന എല്ലാ ഭാവങ്ങളോടുകൂടി ആപരമേശ്വരനെ ശരണം പ്രാപിക്കൂ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃപ നിനക്ക് പരമശാന്തി ലഭിക്കും. ഒരിക്കലും നഷ്ടമാകാത്ത സത്ലോക പ്രാപ്തിയുണ്ടാകും. അധ്യായം 15 ശ്ലോകം 4-ൽ പറയുന്നു. എപ്പോഴാണോ നീ തത്വദർശിയെ കണ്ടെത്തുന്നുവോ (ഗീത അധ്യായം 4 ശ്ലോകം 34-ലും അധ്യായം 15 ശ്ലോകം ഒന്നിലും വർണ്ണിച്ചിട്ടുണ്ട്) അതിന് ശേഷം ആപരമപദ പരമേശ്വരനെ അന്വേഷിയ്ക്കണം. അതിലേക്ക് പുറപ്പെടുന്ന ഭക്തൻ പിന്നെ ലൗകിക ലോകത്തിലേയ്ക്ക് മടങ്ങിവരില്ല. അതായത് പൂർണ്ണ മോക്ഷം ലഭിക്കുന്നു. ഏതൊരു പരമേശ്വരനിൽ തന്നെയാണ് എല്ലാവരെയും പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നത്. ഞാൻ (ഗീതജ്ഞാന ദാതാവായ ബ്രഹ്മ രൂപി കാല) കൂടി ആ അദിപുരുഷ പരമേശ്വരന്റെ അഭയത്തിലാണ്. പൂർണ്ണമായ വിശ്വാസത്തോടെ അദ്ദേഹത്തെ പുജ ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

“ശ്രീ ദേവിമഹാപുരണത്തിൽ നിന്ന് അറിവ് നേടുക”.

“ശ്രീദേവിമഹാപുരാണത്തിൽ നിന്ന് അല്പം ലേഖനങ്ങളും അതിനെക്കുറിച്ചുള്ള അഭിപ്രായവും.”

(സംക്ഷിപ്ത ശ്രീമദ് ദേവിഭാഗവതം, ചിത്രത്തോട് കൂടിയത് വലിയ സൈസ്, ഹിന്ദിയിൽ ഉള്ളത്, സംസ്കൃതം ഹനുമാൻ പ്രസാദ് പോട്ടാർ, ചിമ്മൻലാൽ ഗോസാമി, പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത് - ഗോവിന്ദവൻ - കാര്യലയം, ഗീതാപ്രസ്സ്, ഗോരഖ്പൂർ)

ശ്രീജഗദംബികായേമനഃ

ശ്രീദേവി മദ്ഭാഗവതം

മൂന്നാം അധ്യായം

രാജാവായ പരിക്ഷിത് ശ്രീവ്യാസജിയോട് ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിന്റെ

സൃഷ്ടിയെക്കുറിച്ച് ചോദിച്ചു. ശ്രീവ്യാസഭഗവാൻ പറഞ്ഞു - മഹാരാജാ, ഞാനീകാര്യം (ചോദ്യം) ജ്ഞിതവ്യമായ നാരദനോട് ചോദിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത് ഞാൻ താങ്കളോട് വർണ്ണിയ്ക്കാം. ഞാൻ (വ്യാസൻ) നാരദനോട് ഒരു ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിന്റെ സൃഷ്ടി കർത്താവാരെന്ന് ചോദിച്ചു. ചിലർ പറയുന്നു ശങ്കർ ഭഗവാനാണെന്ന്, ചിലർ വിഷ്ണു, ചിലർ ബ്രഹ്മാവ്, മറ്റ് ചിലരാകട്ടെ എല്ലാ അഭിഷ്ടങ്ങളും സാധിച്ചു തരുന്ന ഭവാനി (ദേവി) യാണെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. അവർ ആദിമായയായ മഹാശക്തിയാണ്. പരമപുരുഷനോടൊപ്പം വസിച്ചു കൊണ്ട് കാര്യങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന പ്രകൃതിദേവിയാണ്. ബ്രഹ്മിനോട് അവർക്ക് അദ്ദേയമായ ബന്ധമുണ്ട്. (പേജ് 114)

നാരദൻ പറഞ്ഞു - വ്യാസജീ! പഴയകാലത്തെ കാര്യമാണ്. ഈ സംശയം എന്റെ ഹൃദയത്തിലും ഉണ്ടായിരുന്നു. അപ്പോൾ ഞാനെന്റെ പിതാവായ അമിതതേജസിനോട് കൂടിയ ബ്രഹ്മാവിന്റെ അടുക്കലെത്തി. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ എന്നോട് ചോദിച്ച അതേചോദ്യം ഞാനദ്ദേഹത്തിനോട് ചോദിച്ചു. ഞാൻ പറഞ്ഞു - പിതാജി ! ഈ സമ്പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മാണ്ഡം എവിടെ നിന്നുണ്ടായി ? ഇതിന്റെ സൃഷ്ടികർത്താവ് താങ്കളോ, വിഷ്ണുവോ, ശങ്കർ മഹാദേവനോ? ദേവു ചെയ്ത് എല്ലാം സത്യസന്ധമായി പറയുക.

ബ്രഹ്മാജി പറഞ്ഞു - (പേജ് 115 മുതൽ 120, 123 മുതൽ 125, 125,129) മകനേ ഈ ചോദ്യത്തിന് ഞാനെന്ത് മറുപടി പറയും ഇതൊരു കുഴപ്പം പിടിച്ച ചോദ്യമാണല്ലോ പണ്ട് എല്ലായിടത്തും വെള്ളം തന്നെ വെള്ളമായിരുന്നു. അങ്ങിനെ സർവ്വതര ജലമയമായിരിക്കെ താമരയിൽ നിന്ന് ഞാനുണ്ടായി. ഞാൻ താമരയുടെ മുകൾത്തട്ട് ഇരുന്ന് ആലോചിക്കാൻ തുടങ്ങി - “ ഈ അഗാധമായ ജലത്തിൽ ഞാനെങ്ങനെ ഉണ്ടായി? ആരാണ് എന്റെ രക്ഷകൻ? താമരയുടെ തണ്ടിൽ പിടിച്ചു ഞാൻ വെള്ളത്തിലിറങ്ങി. അപ്പോൾ അവിടെ അനന്തശയനായ ഭഗവാൻ വിഷ്ണുവിനെ കണ്ടു. അദ്ദേഹം യോഗനിദ്രയിൽ വശീഭൂതനായ ഗാഢനിദ്രയിലായിരുന്നു. അപ്പോഴേക്കും ഭഗവതി യോഗനിദ്രയിൽ നിന്നുണർന്നു. ഞാനവരുടെ സ്തനം രുചിച്ചു. അപ്പോൾ ആ കല്യാണമയിയായ ഭഗവതി ശ്രീവിഷ്ണു വിഗ്രഹത്തിൽ നിന്നും വേറിട്ട് അചിന്ത്യമായ രൂപം ധരിച്ച് ആകാശത്തിലേക്ക് പോയി. സർവ്വാഭ്യുഷണത്താൽ അവരുടെ ശോഭതിളങ്ങിയിരുന്നു. എപ്പോഴാണോ, യോഗനിദ്രയിലായിരുന്ന വിഷ്ണുവിന്റെ ശരീരത്തിൽ നിന്നും വേറിട്ട് ആകാശത്തിൽ ഉപവിഷ്ടയായോ അപ്പോൾ ഉടനെ ശ്രീഹരി എണീറ്റിരുന്നു. അപ്പോൾ അവിടെ ഞാനും ഭഗവാൻ വിഷ്ണുവും -രണ്ടു പേർ മാത്രമായിരുന്നു. അവിടെ ഉടനെ രുദ്രനും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ഞങ്ങൾ മൂന്നുപേരോടുകൂടി ദേവി പറഞ്ഞു -ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, മഹേശ്വർ ! നിങ്ങൾ സാവകാശം നന്നായി നിങ്ങളുടെ ജോലിയിൽ ഏർപ്പെടുക. സൃഷ്ടി, സ്ഥിതി, സംഹാരം. ഇതാണ് നിങ്ങളുടെ ജോലി. അപ്പോഴേക്കും ഒരു മനോഹരമായ വിമാനം ആകാശത്തിൽ നിന്നും താഴെ

ക്കിറങ്ങി വന്നു. അപ്പോൾ ആ ദേവി ഞങ്ങളോട് ആജ്ഞാപിച്ചു - ദേവതമാരെ, ഭയം കൂടാതെ ഈ വിമാനത്തിൽ കയറൂ. ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, രുദ്ര! ഇന്ന് ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ഒരത്ഭുത ദൃശ്യം കാണിച്ചു തരാം.

ഞങ്ങൾ മൂന്നുപേരും ആവിമാനത്തിൽ കയറി ഇരുന്നപ്പോൾ ദേവി തന്റെ കഴിവുകൊണ്ട് വിമാനത്തെ ആകാശത്തിലേയ്ക്ക് ഉയർത്തി.

അപ്പോഴേക്കും ഞങ്ങളുടെ വിമാനം വേഗത്തിൽ ഉയർന്നു അത് ദിവ്യതേജസായ ബ്രഹ്മലോകത്തിൽ എത്തി. അവിടെ മറ്റൊരു ബ്രഹ്മാവുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടപ്പോൾ ഭഗവാൻ വിഷ്ണുവിനും, ശങ്കറിനും അതിശയമുണ്ടായി. ഭഗവാൻ വിഷ്ണുവും ശങ്കറും എന്നോട് ചോദിച്ചു - ചതുർമുഖാ! ആ അവിനാശിയായ ബ്രഹ്മാവാരാണ്? ഞാൻ പറഞ്ഞു - “എനിയ്ക്കറിയില്ല. സൃഷ്ടിയുടെ അധിഷ്ഠാവായ ഇദ്ദേഹം ആരാണ്. ഭഗവാൻ! ഞാനാരാണ്? നമ്മുടെ ഉദ്ദേശ്യം എന്താണ്? ഈ ചോദ്യത്തിൽ മനസ്ചുറ്റികറങ്ങുകയായിരുന്നു.” അപ്പോഴേക്കും ആ വിമാനം അതിവേഗത്തിൽ അവിടെ നിന്നും പുറപ്പെട്ടു. കൈലാസത്തിലെ മനോഹരമായ കൊടുമുടിയിലെത്തി. അവിടെ വിമാനം എത്തിയയുടനെ അതിമനോഹരമായ ഒരു കൊട്ടാരത്തിൽ നിന്ന് ത്രിനേത്രധാരിയായ ഭഗവാൻ ശങ്കർ വന്നു. അദ്ദേഹം നന്ദിവൃഷ്ടത്തി (കാള)ന്റെ പുറത്ത് ഇരിക്കുകയായിരുന്നു.

നിമിഷനേരം കൊണ്ട് വിമാനം അവിടെ നിന്നും അതിവേഗത്തിൽ വൈകുണ്ഠലോകത്തിലെത്തി. അത് ഭഗവതി ലക്ഷ്മീദേവിയുടെ വിലാസ കേളി ഭവനമായിരുന്നു. മകനേ നാരദാ! ഇവിടെ ഞാൻ കണ്ട സമ്പത്തിനെ കുറിച്ച് വർണ്ണിയ്ക്കാൻ എനിയ്ക്ക് കഴിവില്ല. ആ മനോഹരമായ ഉത്തമപുരി കണ്ട് വിഷ്ണുവിന്റെ മനസ് അതിശയമാകുന്ന സമുദ്രത്തിൽ മുങ്ങിപ്പൊങ്ങാൻ തുടങ്ങി. അവിടെ കമലലോചനനായ ശ്രീഹരി വസിയ്ക്കുകയായിരുന്നു. നാലു കൈകളോടുകൂടിയ ശ്രീഹരി.

അപ്പോഴേക്കും കാറ്റിനോട് സംസാരിച്ചു കൊണ്ട് വിമാനം പറന്നുയർന്നു. മുൻപിൽ അമൃതപോലെ മധുരമുള്ള വെള്ളത്തോടുകൂടിയ സമുദ്രം കണ്ടു. അതൊരു മനോഹരമായ ദീപായിരുന്നു. ആ ദീപിൽ മനോഹരമായ ഒരു കട്ടിലുണ്ടായിരുന്നു. ആ മനോഹരമായ കട്ടിലിൽ സുന്ദരിയായ ഒരു സ്ത്രീ ഇരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ പരസ്പരം പറഞ്ഞു “ഈ സുന്ദരിയായ സ്ത്രീ ആരാണ്? ഇവരുടെ പേരെന്താണ്? ഞങ്ങൾക്ക് ഇവരെകുറിച്ച് ഒന്നും അറിയില്ലായിരുന്നു.

നാരദ് സംശയാലുക്കളായ ഞങ്ങൾ അങ്ങിനെ അവിടെ നിന്നും. അപ്പോൾ ഭഗവാൻ വിഷ്ണു ആ അതിമനോഹരിയായ ഭഗവതിയെ കണ്ടിട്ട് വിവേക പൂർണ്ണമായി തീരുമാനിച്ചു ഇത് ജഗദാംബിക തന്നെയാണെന്ന്. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു ഈ ഭഗവതി നമ്മുടെയെല്ലാം ഉത്ഭവകാരിണിയാണ്. മഹാവിദ്യാമഹാമായ അതാണിവരുടെ പേര് - ഇവർ പൂർണ്ണ പ്രകൃതിയാണ്. ഇവർ “വിശ്വേശ്വരി” “വേദഗർഭ”യും ‘ശിവായും ആകുന്നു.

ഇവർ ആ ദിവ്യാംഗനയാണ് പ്രജയാർണ്ണവത്തിൽ എനിക്ക് ദർശനം കിട്ടിയിരുന്നു. ആ സമയത്ത് ഞാൻ ബാല (കുട്ടിയുടെ) രൂപത്തിലായിരുന്നു. എന്നെ തൊട്ടിലിട്ടായിരുന്നു. വടവുകുഴത്തിന്റെ ഇലകളാൽ ദൃഢമായ കിടക്ക വിരിച്ചു തന്നു. അതിൽ കിടന്നു കൊണ്ട് ഞാൻ കാലിലെ തള്ളവിരൽ താമരപോലെയുള്ള എന്റെ വായിൽ വച്ച് കടിക്കുകയായിരുന്നു. കളിച്ചിരുന്നു. ഈ ദേവി പാട്ടുപാടി എന്നെ ആട്ടിയിരുന്നു. അവർ തന്നെയാണ് ഈ ദേവി. യാതൊരു സംശയവും ഇല്ല. ഇവരെകണ്ടമാത്രയിൽ എനിക്ക് പഴയകാര്യങ്ങളെല്ലാം ഓർമ്മ വരുന്നു. നമ്മുടെ എല്ലാപേരുടേയും ജനനിയാണവർ.

വിഷ്ണുസമയോചിതമായി ഭഗവതിയായ ഭൂവനേശ്വരിയെ വാഴ്ത്താൻ തുടങ്ങി.വിഷ്ണു പറഞ്ഞു - പ്രകൃതി ദേവിയെ വണങ്ങുന്നു. ഭഗവതിയായ വിധാത്രിയെ എന്നെന്നും, വണങ്ങുന്നു. നിങ്ങൾ ശുദ്ധസ്വരൂപം ആണ്. നിങ്ങളാണ് ഈ ലോകത്തിന്റെ സ്രഷ്ടാവ്. ഞാൻ, ബ്രഹ്മാ, ശങ്കർ-ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കൃപയാൽ ഉണ്ടായതാണ്. ഞങ്ങളുടെ ആവിർഭാവവും തിരോഭാവവും സംഭാവ്യമാണ്. അതായത് ഞങ്ങൾക്ക് ജനനവും മരണവും ഉണ്ട്. കേവലം നിങ്ങൾ മാത്രമാണ് നിത്യമായത്. അതായത് നശിക്കാത്തത്. ജഗത് ജനനിയാണ്. പ്രകൃതിയും സനാതനി ദേവിയും ആണ്. ഭഗവാൻ ശങ്കർ പറഞ്ഞു-ദേവി, മഹാഭാഗ്യവാനായ വിഷ്ണു നിങ്ങളിൽ നിന്നാണ് ഉണ്ടായതെങ്കിൽ അതിന് ശേഷം ഉണ്ടായ ബ്രഹ്മാവും നിങ്ങളുടെ ബാലനാണ്. പിന്നീട് ഞാനുണ്ടായി തമോഗുണിയായ ശങ്കർ എന്ത് നിങ്ങളുടെ സന്താനമല്ലേ? അതായത് എന്നെയും ജനിപ്പിച്ചത് നിങ്ങൾ തന്നെയല്ല. ഈ ലോകത്തിന്റെ സൃഷ്ടി,സ്ഥിതി, സംഹാരത്തിന് നിങ്ങളുടെ ഗുണം എല്ലായ്പ്പോഴും ഉണ്ട്. ആ മൂന്ന് ഗുണങ്ങളിൽ നിന്ന് ഉണ്ടായ ഞങ്ങൾ ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, ശങ്കർ നിയമാനുസൃതം പ്രവൃത്തിയിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നു. ഞാൻ, ബ്രഹ്മാവും ശിവനും വിമാനത്തിൽ കയറിയെപ്പോയിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ വഴിയിൽ നല്ല നല്ല ലോകങ്ങൾ കാണപ്പെട്ടു. ഭവാനി, അതൊക്കെ ആരാണ് സൃഷ്ടിച്ചത്.

അതുകൊണ്ട് ഈ തെളിവ് (ഉദാഹരണം) നോക്കാം. ശ്രീമദ് ദേവീ ഭാഗവതം, മഹാപുരാണം, സഭാഷടികം, സമഹാത്യയം, ഖേമരാജ്, ശ്രീകൃഷ്ണ ദാസ് പ്രകാശമുംബയ് ഇതിൽ സംസ്കൃതത്തിനോടൊപ്പം ഹിന്ദി വിവർത്തനവും ഉണ്ട്. മൂന്നാം സ്കന്ദം. അധ്യായം 4 പേജ് 10 ഗ്ലോകം 42-

ബ്രഹ്മാ- അഹം ഈശ്വരഃ ഫിൽനേപ്രഭാവോത്സർവ്വേവയം ജനിയുതാനയദാ തുനിത്യം കൈ അന്യേ സുരാ ശതമഖ പ്രമുഖാ ചനിത്യം തമേവ ജനനീ പ്രകൃതി പുരാണാ (42)

ഹിന്ദിവിവർത്തനം - ഹേമാതാ! ബ്രഹ്മാ. ഞാനും ശിവനും നിങ്ങളുടെ പ്രഭാവത്താൽ ജനിച്ചവരാണ്. ശാശ്വതരല്ല. അതായത് അവിനാശികളല്ല. പിന്നെ മറ്റുള്ള ഇന്ദ്രൻ മുതലായ ദേവതമാർ എങ്ങിനെയാണ് അവിനാശികളല്ലാതായി.? നിങ്ങൾ അവിനാശിയാണ്, പ്രകൃതിയും

സനാതനിദേവീയാണ്. (42)

പേജ് 11-12 അധ്യായം 5 ശ്ലോകം 8- യദി ദയാദ്രമനാ ന സദാംബികേ കഥമഹം വിഹിതഃ ചതമോഗുണഃ കമലജശ്ച രജോഗുണ സംഭവഃ സുവിഹിതഃ കിമുസതഗുണോ ഹരിഃ(8)

വിവർത്തനം- ഭഗവാൻ ശങ്കർ പറഞ്ഞു അല്ലയോ മാതാവേ ! അഥവാ ഞങ്ങളിൽ ദയവുള്ളവളാണെങ്കിൽ പിന്നെ എന്തിനാണ് എന്നെ തമോഗുണനായി ജനിപ്പിച്ചു? താമരയിൽ നിന്നുണ്ടായ ബ്രഹ്മാവിന് രജോഗുണം നൽകി, വിഷ്ണുവിന് സത്ഗുണമെന്തിന് നൽകി? അതായത് ജീവികളെ ജനന-മരണമായ ദൃഷ്ടകർമ്മങ്ങളിൽ എന്തിനൊണ്ട് മുഴുകിപ്പിച്ചു?

ശ്ലോകം 12- രമയസേ സ്വപതിം പുരുഷ സദാ തവ ഗതിം നഹി വിഹ വിദം ശിവ (12)

ഹിന്ദി - തന്റെ പതി പുരുഷൻ അതായത് കാല ഭഗവാനോടൊപ്പം എല്ലായ്പ്പോഴും ഭോഗവിലാസങ്ങളിൽ മുഴുകി വസിക്കുന്നതായ താങ്കളുടെ നില (ഗതി) ആർക്കും അറിയില്ല.

ബ്രഹ്മാവ് പറയുന്നു - ഞാനും ജഗദംബികയുടെ പാദങ്ങളിൽ വീണുനമിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു - മാതാവേ വേദം പറയുന്നു “ഏക മേവാ ദിതീയം ബ്രഹ്മ” ആകുന്നു. എങ്കിൽ ആ ആത്മസ്വരൂപം നിങ്ങളാണോ അഥവാ അത് വേറെ വല്ല പുരുഷനും ആണോ?

ദേവി പറഞ്ഞു - ഞാനും ബ്രഹ്മം ഒന്നുതന്നെയാകുന്നു. എനിക്കും ബ്രഹ്മത്തിനും തമ്മിൽ ഒട്ടും, ഒരംശം പോലും വ്യത്യാസമില്ല. ഗൗരി, ബ്രഹ്മി, രൗദ്രി, വാരാഹി, വൈഷ്ണവി, ശിവാ, വാരുണി, കൗബേരി, നാരസിംഹിയും വാസവിയും എല്ലാം എന്റെ രൂപം ആകുന്നു. ബ്രഹ്മാജി! ഈ ശക്തിയെ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പത്നിയായിക്കി തീർക്കൂ. ‘മഹാസരസ്വതി’ എന്ന പേരിൽ പ്രസിദ്ധമായ ഈ സുന്ദരി ഇപ്പോൾ എപ്പോഴും നിങ്ങളുടെ പത്നിയായിരിക്കും. ഭഗവതി ജഗദംബ ഭഗവാൻ വിഷ്ണുവിനോട് പറഞ്ഞു - വിഷ്ണു ! മനസിനെ മോഹിപ്പിക്കുന്ന ഈ ‘മഹാലക്ഷ്മിയെയും കൊണ്ട് നിങ്ങളും വസിക്കുക. ഇത് എല്ലായ്പ്പോഴും നിങ്ങളുടെ വക്ഷഃസ്ഥലത്ത് വസിക്കും.

ദേവി പറഞ്ഞു - ശങ്കർ! മനസിനെ മോഹിപ്പിക്കുന്ന ഈ “മഹാകാളി” ഗൗരി എന്ന പേരിൽ പ്രസിദ്ധയാണ്. നിങ്ങൾ ഇവളെ ഭാര്യയായി സ്വീകരിക്കുക.

ഇനി എന്റെ കാര്യങ്ങൾ സഫലമാക്കി തീർക്കാൻ നിങ്ങൾ വിമാനത്തിൽ കയറി വേഗം പൊയ്ക്കൊള്ളൂ. ഏതെങ്കിലും പ്രയാസമുള്ള കാര്യമുണ്ടായാൽ എന്നെ മനസ്സിൽ ധ്യാനിയ്ക്കുക. അപ്പോൾ ഞാൻ മുന്വിലെത്തും. ദേവതമാരെ! എന്നേയും സനാതനനായ പരമാത്മാവിനെയും നിങ്ങൾ എപ്പോഴും ധ്യാനിക്കണം. ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരേയും ഓർമ്മിച്ചുകൊണ്ടിരിയ്ക്കുകയാണെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ പ്രവർത്തികൾക്ക് ഒരിക്കലും ഒരല്പം പോലും വിഷമം ഉണ്ടാകില്ല. സംശയം വേണ്ട.

ബ്രഹ്മാവ് പറഞ്ഞു - ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു കൊണ്ട് ഭഗവതി ജഗദം

ബിക ഞങ്ങളെ യാത്രയാക്കി. അവർപവിത്രമായ ആചാരശക്തിയിൽ നിന്നും ഭഗവാൻ വിഷ്ണുവിന് മഹാലക്ഷ്മിയേയും, ശങ്കരൻ വേണ്ടി മഹാകാളിയേയും എനിയ്ക്ക് വേണ്ടി മഹാസരസ്വതിയേയും ഭാര്യമാരായി നൽകി. പിന്നെ ഞങ്ങൾ ആ സ്ഥലത്ത് നിന്ന് പുറപ്പെട്ടു.

സാരാംശം - ഒരു ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിന്റെ വാസ്തവിക സ്ഥിതി വ്യാസ മഹർഷി, നാരദനും, ബ്രഹ്മാവിനും, വിഷ്ണുവിനും, ശങ്കർ ജിയ്ക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാ. ഇതും സ്പഷ്ടമാണ് എന്തെന്നാൽ ദുർഗ്ഗയെ പ്രകൃതിയെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. ദുർഗ്ഗയും ബ്രഹ്മം (ജ്യോതി നിരജ്ഞൻ-കാലൻ) പതി പത്നി ബന്ധമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് എഴുതിയിരിക്കുന്നു ബ്രഹ്മിനോടൊപ്പം പ്രകൃതിയ്ക്ക് അദ്ദേയമായ ബന്ധമുണ്ട്. അതായത് പത്നിയെ അർദ്ധാംഗിനിയെന്നും പറയുന്നു. ശ്രീ ബ്രഹ്മാജിക്ക് സ്വയം അറിയില്ല ഞാനെങ്ങിനെ ഉണ്ടായി എന്ന വിവരം. ആയിരം വർഷത്തോളം ജലത്തിൽ ഭൃമിയെ (പൃഥ്വിയെ) അന്വേഷിച്ച് പക്ഷെ കണ്ടെത്തിയില്ല. അപ്പോൾ അശരീരി അനുസ്സരിച്ച് ആയിരം വർഷം തപസ്യ ചെയ്തു. താമരയുടെ തണ്ട് പിടിച്ച് വെള്ളത്തിലിറങ്ങി. അവിടെ അനന്തശയ്യിൽ (കിടക്കയിൽ) ഭഗവാൻ വിഷ്ണു ബോധമില്ലാതെ കിടക്കുകയായിരുന്നു. ശ്രീവിഷ്ണുവിന്റെ ശരീരത്തിൽ നിന്ന് ഒരു ദേവി പുറപ്പെട്ടു. (പ്രേതത്തെ പോലെ) മനോഹരമായ ആഭൂഷണങ്ങൾ ധരിച്ച് അവർ ആകാശത്തിലേയ്ക്ക് പോയി. അപ്പോൾ ശ്രീവിഷ്ണുവിന് ബോധം വീണു. അപ്പോഴേയ്ക്കും ശ്രീശങ്കരും അവിടെയെത്തി.

മുകളിൽ വിവരിച്ചതിൽ നിന്നും വ്യക്തമാകുന്നത് മൂന്നുദേവന്മാരും ബോധഹീനരായിരുന്നു. പിന്നെ ബോധം തെളിഞ്ഞു. ആകാശത്ത് നിന്ന് വിമാനം വന്നു. ദേവി മൂന്നു പേരോടും വിമാനത്തിൽ കയറാൻ പറഞ്ഞു. പിന്നെ വിമാനം പറന്നു. മുകളിൽ ഒരു ബ്രഹ്മാ, ഒരു ശിവ, ഒരു വിഷ്ണുവിനെയും കണ്ടു അതാണ് ബ്രഹ്മലോകം. ആലോചിയ്ക്കാം - ബ്രഹ്മലോകത്തിൽ മറ്റൊരു ബ്രഹ്മാവിനേയും, വിഷ്ണുവിനേയും, ശിവനേയും കണ്ടു. ഇത് ജ്യോതി നിരജ്ഞൻ (ബ്രഹ്മ) ന്റെ കളിയാണ്. അദ്ദേഹം തന്നെ മൂന്നു രൂപവും ധരിച്ച് ബ്രഹ്മലോകത്തിൽ മൂന്നു രഹസ്യമായ സ്ഥലങ്ങളിൽ (രജോഗുണ പ്രധാനമായ സ്ഥലം)ഉണ്ടാക്കി വസിക്കുന്നു. പ്രകൃതി (ദുർഗ്ഗ-അഷ്ടാംഗി)യെ ഭാര്യയായി സ്വീകരിക്കുന്നു. എപ്പോഴാണോ ഇവർ രണ്ടുപേരും രജോഗുണ പ്രധാനമായ സ്ഥലത്ത് വസിയ്ക്കുന്നുവോ അപ്പോൾ ഇവരെ മഹാബ്രഹ്മാവെന്നും ദുർഗ്ഗയെ മഹാസാവിത്രിയെന്നും വിളിക്കുന്നു. ഇവർ രണ്ടുപേരുടേയും സംയോഗത്താൽ ഏതൊരു പുത്രനാണോ ഈ രജോഗുണ സ്ഥലത്ത് ജനിക്കുന്നുവോ അവൻ രജോഗുണ പ്രധാനിയായി തീരുന്നു. അതാണ് ബ്രഹ്മാവ്. യുവാവാകുന്നതുവരെ അചേതാവസ്ഥയിൽ പരിപാലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു, പിന്നീട് ബ്രഹ്മാവിനെ താമര പൂവിൽ വച്ച്. രണ്ടുപേരും മഹാവിഷ്ണുവും മഹാലക്ഷ്മിയുടേയും രൂപത്തിൽ (കാല-ബ്രഹ്മനും ദുർഗ്ഗ) സതോഗുണ സ്ഥലത്ത് വസിക്കുമ്പോൾ ഏതൊരു മകനാണോ ഉണ്ടായത് ആ കുട്ടിയ്ക്ക് സതോഗുണ പ്രധാനം ഉണ്ടാകുന്നു. ആ

കൂട്ടിയ്ക്ക് വിഷ്ണു എന്ന് നാമകരണം ചെയ്തു. കുറച്ചു ദിവസങ്ങൾക്കു ശേഷം കൂട്ടിയെ അപേതവസ്ഥയിലാക്കി യുവാവവസ്ഥവരെ പരിപാലിച്ചു. പിന്നീട് ശേഷ നാഗത്തിന്റെ കിടക്കയിൽ ഉറക്കി കിടത്തി. പിന്നെ സചേതാവസ്ഥയിലെത്തിച്ചു. ഇതുപോലെ ഇവർ രണ്ടുപേരും എപ്പോഴാണോ തമോഗുണ പ്രധാനമായ സ്ഥലത്ത് താമസിച്ചുവോ അപ്പോൾ അവർക്ക് ഉണ്ടായ കൂട്ടി തമോഗുണ പ്രധാനിയായി മാറി. ആ കൂട്ടിക്ക് ശിവനെന്ന് പേരിട്ടു. ഈ കൂട്ടിയേയും യുവാവവസ്ഥവരെ അപേതാവസ്ഥയിൽ പരിപാലിച്ചു. പിന്നെ യുവാവസ്ഥയിലെത്തിയപ്പോൾ സചേതാവസ്ഥ നൽകി. പിന്നീട് മൂന്നുപേരേയും ഒന്നിച്ചു വിമാനത്തിലിരുത്തി മുകളിലുള്ള ലോകത്തെ കാണിച്ചു കൊടുത്തു. എന്നെന്നാൽ സ്വയം അവർ തങ്ങളാണ് സർവ്വേശ അവതാരന്മാരെന്ന് വിചാരിച്ച് അഹങ്കരിയ്ക്കാതിരിക്കാൻ ഗുണപ്രധാന മണ്ഡലങ്ങളെക്കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കുതിന് വേണ്ടി ഒരു ഉദാഹരണം - ഒരു വീടിന് മൂന്ന് മുറികളുണ്ട്. ഒരു മുറിയിൽ ദേശഭേദരായ രക്തസാക്ഷികളുടെ ചിത്രം വച്ചിരിക്കുന്നു. ഏത് വ്യക്തി ആ മുറിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നുവോ ആ വ്യക്തിക്ക് ദേശഭേദി ഉണ്ടാകുന്നു. മറ്റൊരു മുറിയിൽ ഋഷിമാരുടേയും സന്യാസിമാരുടേയും ചിത്രങ്ങൾ വച്ചിരിക്കുന്നു. ആ മുറിയിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ മനസ്സാന്തവും ഈശ്വരഭക്തിയും ഉണ്ടാകുന്നു. മൂന്നാമത്തെ മുറിയിൽ അശ്ലീലവും അർജുനഗ സത്രീ പുരുഷന്മാരുടെ പടം വച്ചിരിക്കുന്നു. അവിടേയ്ക്ക് കടക്കുന്നവരുടെ മനസ്സിൽ സ്വതവേ അത്തരം ചിന്തകളും പുലമ്പലും ഉണ്ടാകുന്നു. ഇങ്ങിനെ മുകളിൽ ബ്രഹ്മലോകത്തിൽ കാലരൂപിയായ ബ്രഹ്മ മൂന്ന് സ്ഥലത്ത് ഓരോരോ ഗുണങ്ങൾക്ക് പ്രധാന്യം നൽകി. മൂന്ന് ഭഗവാന്മാരും (രജോഗുണ ബ്രഹ്മാവ്, സത്ഗുണ വിഷ്ണു, തമോഗുണ ശിവ) അവരുടെ ഗുണങ്ങളെ എങ്ങിനെയാണ് പ്രകടമാക്കുന്നത്. ഉദാഹരണം - അടുക്കളയിൽ മുളക് കടുക് വരുത്ത് കറിയിൽ ഒഴിച്ചു. മുളകിന്റെ പ്രഭാവത്താൽ മുറിയിലിരുന്നവർക്കെല്ലാം തുമ്മൽ അനുഭവപ്പെടാൻ തുടങ്ങി. അതായത് സാകാരവസ്തുവായ മുളക് പാചകത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചപ്പോൾ അതിന്റെ എല്ലാ നിരാകാര ശക്തി ദൂരെ ഇരിക്കുന്നവർക്ക് പോലും അനുഭവപ്പെട്ടു. ഇതുപോലെ മൂന്ന്പേരും (ബ്രഹ്മ, വിഷ്ണു, മഹേശ്വരൻമാർ) അവരുടെ ലോകത്തിരുന്നുകൊണ്ട് മൂന്ന് ലോകത്തേയും (പൃഥ്വി, പാതാളം, സ്വർഗ്ഗം) പരിപാലിക്കുന്നു. ഉദാഹരണം- മൊബൈൽ ഫോണിന്റെ റേഞ്ച് കൊണ്ട് ഫോൺ പ്രവർത്തിക്കുന്നതുപോലെ ഇങ്ങിനെ അദ്യശ്യമായ ശക്തി രൂപത്തിൽ ഗുണങ്ങളാൽ മൂന്ന് ദേവതമാരും തങ്ങളുടെ പിതാവായ കാല സൃഷ്ടി അവരുടെ ആഹാരത്തിനായി നടത്തികൊണ്ട് പോകുന്നു. പരിപാലിക്കുന്നു. ദുർഗ്ഗയ്ക്ക് അവരുടെതായ മറ്റൊരു ലോകമുണ്ട്. അവിടെ അവർ തന്റെ യഥാർത്ഥ രൂപം കാണിക്കുന്നു. പിന്നീട് ഇവരുടെ വിമാനം ദുർഗ്ഗയുടെ ദ്വീപിലെത്തി. അപ്പോൾ ജ്യോതി നിരജ്ഞൻ അതായത് കാലരൂപി ബ്രഹ്മ, വിഷ്ണുവിന് തന്റെ കൂട്ടിക്കാലം ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. അപ്പോൾ

ശ്രീവിഷ്ണു പറഞ്ഞു ഈ ദുർഗ്ഗ നമ്മുടെ മൂന്നുപേരുടേയും മാതാവാണ്. ഞാൻ കൂട്ടിയായിരിക്കുമ്പോൾ തൊട്ടിലാട്ടി ഉറക്കിയിരുന്നു. വിഷ്ണു പറഞ്ഞു - താങ്കൾ ഞങ്ങളുടെ മാതാവായെന്നു. ഞാനും (വിഷ്ണു) ബ്രഹ്മാവും, ശിവനും ജന്മമെടുത്തവരാണ്. ഞങ്ങൾക്ക് ആവിർഭാവവും തിരോഭാവവും ഉണ്ട്. അതായത് ജനനവും മരണവും ഉണ്ട്. ഞങ്ങൾ അവിനാശികളല്ല. താങ്കൾ പ്രകൃതി ദേവിയാണ്. ഈ കാര്യം ശിവനും സമ്മതിച്ചു. ശിവൻ പറഞ്ഞു - ഞാൻ തമോഗുണിയായ ലീലകൾ ചെയ്യുന്ന ശിവനും താങ്കളുടെ പുത്രനാണ്. ശ്രീവിഷ്ണുവും, ശ്രീ ബ്രഹ്മാവും താങ്കളിൽ നിന്ന് ജന്മമെടുത്തവരാണ്.

പിന്നീട് ഈ മൂന്നുപേരുടേയും വിവാഹം ദുർഗ്ഗ തന്നെ നടത്തി. പ്രകൃതിദേവി (ദുർഗ്ഗ) തന്റെ ശബ്ദ ശക്തി കൊണ്ട് തന്റെ തന്നെ മൂന്ന് വ്യത്യസ്ത രൂപങ്ങൾ ധരിച്ചു. ശ്രീബ്രഹ്മാവിന്റെ വിവാഹം സാവിത്രിയായും, വിഷ്ണുവിന്റെ വിവാഹം ലക്ഷ്മിയായും, ശിവന്റെ വിവാഹം ഉമ അതായത് കാളിയായും നടത്തി. പിന്നീട് അവരെ വിമാനത്തിലിരുത്തി വേവ്വേദേ ദ്വീപുകളിലേക്ക് അയച്ചു.

ജ്യോതി നിരജ്ഞൻ (കാല-ബ്രഹ്മ) തന്റെ ശ്യാസത്തിലൂടെ നാലു വേദങ്ങളും സമുദ്രത്തിൽ ഒളിപ്പിച്ചു. പിന്നീട് ആദ്യത്തെ സമുദ്രമന്ഥനം ചെയ്തപ്പോൾ മുകളിൽ പ്രകടമായി. ജ്യോതി നിരജ്ഞന്റെ ഉപദേശമനുസരിച്ച് ദുർഗ്ഗ നാലുവേദങ്ങളും ബ്രഹ്മാവിന് നൽകി. ബ്രഹ്മാവ് തന്റെ അമ്മയായ ദുർഗ്ഗയോട് ചോദിച്ചു വേദത്തിൽ പറയുന്ന ബ്രഹ്മ താങ്കൾ തന്നെയാണോ അതോ വെറേ വല്ലപുരുഷന്മാരും ആണോ?

ദുർഗ്ഗ കാല ഭയത്താൽ വാസ്തവത്തെ ഒളിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രയത്നത്താൽ പറഞ്ഞു- ഞാനും ബ്രഹ്മം ഒന്നു തന്നെയാണ്. ഒരു വ്യത്യാസവും ഇല്ല. എന്നിട്ടും യാഥാർത്ഥ്യത്തെ ഒളിപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ദുർഗ്ഗ പിന്നെ പറഞ്ഞു- നിങ്ങൾ മൂന്നുപേരും എന്നേയും ബ്രഹ്മിനേയും എപ്പോഴും ഓർമ്മിയ്ക്കണം. ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരേയും ധ്യാനിക്കുന്നതു കൊണ്ട് ഏതെങ്കിലും പ്രയാസമുണ്ടായാൽ ഉടനെ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ മുൻപിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടും.

പ്രത്യേകത - എന്തെന്നാൽ കാലഭഗവാൻ ദുർഗ്ഗയോട് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്റെ വ്യത്യാസം ആരോടും പറയരുത്. ഈ ഭയം കൊണ്ട് സർവ്വലോകത്തിനും വാസ്തവം എന്തെന്ന് അറിയില്ല. അവർ സ്വന്തം മക്കളെയും വഞ്ചിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിന് കാരണം ഉണ്ട് കാല ഭഗവാൻ ശാപം കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ദിവസേന ഒരു ലക്ഷം മനുഷ്യശരീരം ഭക്ഷിയ്ക്കണമെന്ന്. അതുകൊണ്ട് തന്റെ മൂന്ന് പുത്രന്മാരെയും കൊണ്ട് ആഹാരം തയ്യാറാക്കുന്നു. ശ്രീ ബ്രഹ്മാജിയുടെ രജോഗുണത്തിന്റെ പ്രഭാവത്താൽ എല്ലാ പ്രാണികളും സന്താനോത്പത്തി നടത്തുന്നു. ശ്രീ വിഷ്ണുവിന്റെ സത്ഗുണത്തിന്റെ പ്രഭാവത്താൽ ഒരാൾ മറ്റൊരാളിന് മോഹം ഉണ്ടാക്കുന്നു. ശ്രീശങ്കര ഭഗവാന്റെ തമോഗുണ പ്രഭാവത്താൽ സംഹാര ക്രിയനടത്തി തന്റെ ആഹാരം തയ്യാറാക്കുന്നു.

പിന്നീട് മൂന്ന് ഭഗവാൻമാരെയും കൊന്ന് തിന്നുന്നു. വീണ്ടും പുതിയ

പുണ്യകർമ്മത്താൽ മൂന്ന്, പുത്രന്മാരെ ജനിപ്പിച്ച് തന്റെ പ്രവർത്തി തുടർന്ന് കൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. പഴയ മൂന്നു പുത്രന്മാരും- ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, ശിവ-84 ലക്ഷം യോനികളിൽ ജന്മമെടുത്ത് സ്വർഗ്ഗ-നരകത്തിന്റെ കർമ്മത്തെ ആധാരമാക്കിയുള്ള ചക്രം കറങ്ങിക്കൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. ഈ ഉദാഹരണങ്ങൾ ശിവമഹാപുരാണം, രുദ്രസംഹിത, പ്രഥമ (സൃഷ്ടി) ഖണ്ഡം അധ്യായം 6,7 ലും 8,9 ലും കൂടി പറയുന്നുണ്ട്.

“ശ്രീശിവ മഹാപുരാണത്തിൽ നിന്ന് ഉള്ള വിവരണം”
“ശ്രീശിവ മഹാപുരാണം”

“ശ്രീശിവ മഹാപുരാണം (വിവർത്തനം- ശ്രീഹനുമാൻ പ്രസാദ് പോത്താർ, പ്രസിദ്ധീകരണം, ഗോവിന്ദ ഭവൻ, കാര്യലയം, ഗീത പ്രസ്, ഗോരഖ്പൂർ) മോട്ടോ ടൈപ്പ് അധ്യായം 6, രുദ്രസംഹിത, പ്രഥമഖണ്ഡം (സൃഷ്ടി)-യിൽ പറയുന്നവ”

തന്റെ മകൻ നാരദൻ ശ്രീശിവനേയും (കാലൻ), ശ്രീശിവാനിയേയും (ദുർഗ്ഗയേയും) കുറിച്ച് ചോദിച്ചപ്പോൾ ശ്രീ ബ്രഹ്മാവ് പറഞ്ഞു (പേജ് 100 മുതൽ 102 വരെ) പരബ്രഹ്മത്തെ കുറിച്ചുള്ള വിഷയത്തിലെ അറിവും അറിവില്ലായ്മയിലും നിന്നാണ് ഇത്തരം ചോദ്യങ്ങൾ ഉയരുന്നത്. നിരാകാര പരബ്രഹ്മം ഉണ്ട് അതുതന്നെയാണ് സാകാര രൂപത്തിൽ സദാശിവ രൂപത്തിൽ മനുഷ്യരൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. സദാശിവൻ തന്റെ ശരീരത്തിൽ നിന്ന് ഒരു സ്ത്രീയെ ജനിപ്പിച്ചു. അതിനെ പ്രധാൻ, പ്രകൃതി, ത്രിദേവ ജനനി (ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, ശിവന്റെ അമ്മ) എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. അതിന് എട്ട് കൈകൾ (ഭുജങ്ങൾ) ഉണ്ട്.

“ശ്രീ വിഷ്ണുവിന്റെ ഉത്പത്തി”

സദാശിവനെ പരമപുരുഷൻ, ഈശ്വരൻ, ശിവൻ, ശംഭു, മഹേശ്വരൻ എന്നും പറയുന്നു. അദ്ദേഹം തന്റെ ശരീരമാസകലം ദേഹം പുശിയിരിക്കുന്നു. ആ കാലരൂപി ബ്രഹ്മ ശിവലോകമെന്ന പേരിൽ ബ്രഹ്മലോകത്തിലെ (തമോഗുണ പ്രധാനസ്ഥലം) ഒരു സ്ഥലമുണ്ടാക്കി അതിനെ കാശിയെന്ന് പറയുന്നു. ശിവനും ശിവായും-ഭാര്യ ഭർത്താക്കന്മാരായി വസിക്കുമ്പോൾ ഒരു പുത്രൻ ജനിക്കുന്നു. അതിനെ വിഷ്ണു എന്ന് നാമകരണം ചെയ്തു. അധ്യായം 7 രുദ്ര സംഹിത, ശിവമഹാപുരാണം, (പേജ് 103,104).

“ശ്രീ ബ്രഹ്മാവിന്റെയും ശിവന്റെയും ഉത്പത്തി”

അധ്യായം 7,8,9 (പേജ് 105-110) ശ്രീ ബ്രഹ്മാവ് പറഞ്ഞു - ശ്രീശിവനും ശിവായും (കാലരൂപി ബ്രഹ്മം പ്രകൃതി -ദുർഗ്ഗ- അഷ്ടാംഗി) ഭാര്യഭർത്താവായി ജീവിച്ചപ്പോൾ എന്റെയും ജന്മം ഉണ്ടായി. അവർ എന്നെ അചേതനാക്കി താമരയിൽ കിടത്തി. ഈ സമയത്ത് കാലരൂപിയായ ബ്രഹ്മ മഹാവിഷ്ണുവിന്റെ രൂപം ധരിച്ച് നാഭിയിൽ നിന്ന് ഒരു താമരയെ ഉണ്ടാക്കി. ബ്രഹ്മാവ് വീണ്ടു പറയുകയാണ് പിന്നീട് എനിക്ക് ബോധം വീണു. അതായത് അചേതവസ്ഥയിൽ നിന്നും ഞാൻ സചേതവസ്ഥയിലായി. അപ്പോൾ താമരയുടെ വേർ എവിടെയാണെന്ന് അന്വേഷിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. പക്ഷെ വിജയിച്ചില്ല. ആ സമയത്ത് തപസ് ചെയ്യാൻ

അശരീരി ഉണ്ടായി. തപസ് ചെയ്തു. പിന്നെ ഞാനും വിഷ്ണുവുമായി ഏതോ ഒരു കാര്യത്തിനായി വഴക്കിട്ടു. (വിവരണം ശിവപുരാണ പുസ്തകത്തിലെ പേജ് 549-ൽ) അപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്ക് മുൻപിൽ തേജോമയമായ ഒരു രൂപം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു - (ഒരു ലിംഗം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു) 'ഓം ഓം' എന്ന ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിച്ചു. ആലിംഗത്തിൽ അ-ഉ-മ എന്നീ മൂന്നക്ഷരങ്ങൾ എഴുതിയിരുന്നു. പിന്നെ രുദ്രരൂപിയായ സദാശിവ അഞ്ച് മുഖത്തോടു കൂടിയ മനുഷ്യരൂപത്തിൽ പ്രകടമായി. അദ്ദേഹത്തിനോടൊപ്പം ശിവ (ദുർഗ്ഗ) യും ഉണ്ടായിരുന്നു.

പിന്നെ പെട്ടെന്ന് ശങ്കർ പ്രകടമായി. (എന്തെന്നാൽ ശങ്കരും അച്ഛേതാവസ്ഥയിലായിരുന്നു. പിന്നെ സചേതാനായി) മൂന്നുപേരേയും ഒന്നിച്ചു നിർത്തി പറഞ്ഞു നിങ്ങൾ മൂന്നു പേരും സൃഷ്ടി-സ്ഥിതി-സംഹാര കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യണം.

രജോഗുണമുള്ള ബ്രഹ്മാവ്, സത്ഗുണ വിഷ്ണു തമോഗുണവാനായ ശിവ, ഇങ്ങിനെ മൂന്ന് ദേവതമാരുടെയും ഗുണങ്ങൾ. പക്ഷെ സദാശിവ് (കാലരൂപി ബ്രഹ്മ) ഗുണാതീതനായി കണക്കാക്കുന്നു. (പേജ് 110-ൽ)

അർത്ഥം - മുകളിൽ പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് സ്പഷ്ടമാകുന്നത് കാലരൂപിയായ ബ്രഹ്മ അതായത് സദാശിവനും പ്രകൃതിയും (ദുർഗ്ഗയും) ശ്രീബ്രഹ്മ വിഷ്ണു, ശിവ-മൂന്നുപേരുടേയും മാതാ-പിതാക്കളാണെന്നാണ്. ദുർഗ്ഗയെ പ്രകൃതി പ്രധാൻ എന്നും പറയപ്പെടുന്നു. ഇവർക്ക് 8 കൈകൾ ഉണ്ട്. ഇവർ സദാശിവ അതായത് ജ്യോതി നിരജ്ഞൻ്റെ വയറ്റിൽ നിന്നുണ്ടായതാണ്. ബ്രഹ്മ അതായത് കാലനും പ്രകൃതി (ദുർഗ്ഗ) യും എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളേയും ഭ്രമിതരാക്കുന്നു. തൻ്റെ പുത്രന്മാരോടും വാസ്തവം പറയുന്നില്ല. കാരണം എങ്ങിനെയെങ്കിലും കാല (ബ്രഹ്മ)ൻ്റെ ഇരൂപത്തി ഒന്ന് ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളിലെ ജീവികൾക്ക് വിവരം കിട്ടിയാൽ ഞങ്ങളെ തപ്തശിലകളിൽ വരുന്ന കാലൻ (ബ്രഹ്മ-ജ്യോതി നിരജ്ഞൻ) തിന്നും. അതുകൊണ്ട് ജന്മ-മൃത്യുവും മറ്റ് ദുഃഖപ്രദമായ യോനികളിൽ കൂടി പീഡിപ്പിക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ മൂന്ന് പുത്രന്മാരേയും രജോഗുണ ബ്രഹ്മ, സത്ഗുണ വിഷ്ണു, തമോഗുണ ശിവ-സൃഷ്ടി, സ്ഥിതി, സംഹാരം എന്നീ കാര്യങ്ങൾ ആലോചിച്ച് ആഹാരം തയ്യാറാക്കിപ്പിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ കാലൻ ഒരു ലക്ഷം മനുഷ്യ ശരീരങ്ങൾ നിത്യേന തിന്നണമെന്ന ശാപം ഉണ്ട്. ശ്രീമദ് ഭഗവത് ഗീതയിലും കാണാം. “കാല (ബ്രഹ്മ)നും പ്രകൃതി (ദുർഗ്ഗ) യുടെ ഭാര്യാഭർത്തൃ ബന്ധത്തിലാണ് രജോഗുണ ബ്രഹ്മ, സത്ഗുണ വിഷ്ണു, തമോഗുണ ശിവനും ഉണ്ടായതെന്ന്”

“മൂന്നു ഗുണങ്ങളും എന്താണ്”

“മൂന്നു ഗുണങ്ങളും രജോഗുണബ്രഹ്മ, സത്ഗുണവിഷ്ണു, തമോഗുണ ശിവനും ആകുന്നു. ബ്രഹ്മം (കാലൻ) പ്രകൃതി (ദുർഗ്ഗ)യിൽ നിന്നുണ്ടായതാണ്. അതുകൊണ്ട് മൂന്നും നാശമുള്ളതാണ്”. ഉദാഹരണം - (തെളിവ്) -ഗീതാ പ്രസ്, ഗോരഖ്പൂർ നിന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ശ്രീശിവ മഹാപുരാണം സമ്പാദ്ക് ഹനുമാൻ പ്രസാദ് പോത്താർ പേജ് 110

അധ്യായം 9 രുദ്രസംഹിത “ഇങ്ങിനെ ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, ശിവ മൂന്നു ദേവതമാർക്കും ഗുണങ്ങൾ ഉണ്ട്. എന്നാൽ ശിവ (ബ്രഹ്മ-കാല) ഗുണാ തീതനെന്നും പറയപ്പെടുന്നു.

രണ്ടാമത്തെ തെളിവ് (ഉദാഹരണം) - ഗീത പ്രസ് ഗോരഖ്പുരിൽ നിന്നും പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ശ്രീമദ് ദേവീ ഭാഗവതപുരാണം സമ്പാദക് ഹനു മാൻ പ്രസാദ് പോത്താർ ചിമൻലാൽ ഗോസാമി മൂന്നാമത്തെ സ്കന്ദം അധ്യായം 5 പേജ് 123- ഭഗവാൻ വിഷ്ണു ദുർഗ്ഗയെ സ്തുതിച്ചു കൊണ്ട് പറഞ്ഞു - ഞാൻ (വിഷ്ണു) ബ്രഹ്മാവും, ശിവനും നിങ്ങളുടെ കൃപ യാൽ ജന്മമെടുത്തവരാണ്. ഞങ്ങൾക്ക് ആവിർഭാവവും (ജനനവും) തിരോഭാവവും (മരണവും) ഉണ്ട്. ഞങ്ങൾ നിത്യ (അവിനാശികൾ) അല്ല. നിങ്ങൾ നിത്യ-അവിനാശി- ജഗത് ജനനി ആകുന്നു. പ്രകൃ തിയും സനാതനദേവിയും ആകുന്നു. ഭഗവാൻ ബ്രഹ്മാവും ഭഗവാൻ വിഷ്ണുവും നിന്നിൽ നിന്നാണ് ഉത്ഭവിച്ചതെങ്കിൽ അതിന് ശേഷം ഉണ്ടായ ഞാൻ തമോഗുണ ലീലകൾ കാട്ടുന്ന ശങ്കർ എന്ത് നിന്റെ സനാതനമല്ലേ അതായത് എന്നെയും ജനിപ്പിച്ചത് നീ തന്നെയാണ്. ഈ ലോകത്തിൽ സൃഷ്ടി, സ്ഥിതി, സംഹാരത്തിൽ നിങ്ങളുടെ ഗുണം എപ്പോഴും ഉണ്ട്. ഈ മൂന്ന് ഗുണങ്ങളിൽ ഉണ്ടായ ഞങ്ങൾ ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, മഹേശ്വരൻ - നിയമാനുസൃതം ഞങ്ങളുടെ ജോലിയിൽ വ്യാപതരായി കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

മുകളിൽ പറഞ്ഞ വിവരണം ഹിന്ദിയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത ദേവീ മഹാപുരാണത്തിൽ നിന്നാണ്. അതിൽ ചിലസത്യങ്ങൾ മറച്ചു വെച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഈ ഉദാഹരണം കൂടി നോക്കാം- ശ്രീമദ് ഭാഗവത് മഹാപുരാണണം സഭാഷടികം സമഹാത്യം ഖേമരാജ ശ്രീകൃഷ്ണ ദാസ് പ്രസിദ്ധീകരണം മുംബൈ. ഇതിൽ സംസ്കൃതത്തി നോടൊപ്പം ഹിന്ദിയിലും വിവർത്തനം ഉണ്ട്. മൂന്നാം സ്കന്ദം അധ്യായം 4 പേജ് 10, ശ്ലോകം 42.

ബ്രഹ്മ - അഹം ഈശ്വരഃഫിൽനേ പ്രഭാവാത് സർവ്വേ വയം ജനിയുതാ നയദാതു നിത്യഃ കെ, അന്യേ സുരാഃ ശതമുഖ പ്രമുഖഃ ചനിത്യാ നിത്യായമേവ ജനനി പ്രകൃതിഃ പുരാണാ 42-

ഹിന്ദിവിവർത്തനം - അല്ലയോ മാതാവേ, ബ്രഹ്മാവും, ഞാനും, ശിവനും നിങ്ങളുടെ പ്രഭാവത്താൽ ജനിച്ചവരാണ്. നിത്യരല്ല. അതായത് ഞങ്ങൾ അവിനാശികളല്ല. പിന്നെ മറ്റുള്ള ഇന്ദ്രൻ മുതലായ ദേവ തമാർ എങ്ങിനെ നിത്യരായിതീരും. നിങ്ങൾ ആണ് അവിനാശി - പ്രകൃ തിയും സനാതനി ദേവിയും ആണ്. (42)

പേജ് 11-12, അധ്യായം 5, ശ്ലോകം 8-

യതി ദയാർദ്രമനാ ന സദാംബികേ കഥമഹം വിഹിതഃ ച തമോഗുണഃ കമല ജശ്വ, രജോഗുണ സംഭവഃ സുവിഹിതഃ കിമു സതാഗുണോം ഹരീഃ(8)

വിവർത്തനം - ഭഗവാൻ ശങ്കർ പറഞ്ഞു - അല്ലയോ മാതാവേ ഞങ്ങളിൽ ദയയുള്ളവളാണെങ്കിൽ എന്നെ എന്തിന് തമോഗുണത്തിൽ ജനിപ്പിച്ചു? താമരയിൽ നിന്നുണ്ടായ ബ്രഹ്മാവിന് രജോഗുണം എന്തിന്

നൽകി! വിഷ്ണുവിനെ സർഗ്ഗത്തിൽ എന്തിന് ജന്മം നൽകി? അതായത് ജീവികളെ ജനന-മരണ രൂപികളായ ദുഷ്കർമ്മത്തിൽ എന്തിന് മുഴുകിപ്പിച്ചു?

ശ്ലോകം -12- രഥയസേ സ്വപതിം പുരുഷം സദാ തവഗതിം നഹി വിഹി വിദാശിവേ (12) ഹിന്ദി വിവർത്തനം - തന്റെ ഭർത്താവായ പുരുഷൻ അതായത് കാലഭവാനൊടൊത്ത് എപ്പോഴും ഭോഗ-വിലാസങ്ങളിൽ മുഴുകി ഇരക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ സ്ഥിതി ആർക്കും അറിയില്ല.

നിഷ്കർഷം-

ശ്രീമദ് ഭഗവദ്ഗീതയുടെ അറിവിലും ഈ കാലരൂപി ബ്രഹ്മ ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ ശരീരത്തിൽ പ്രേതരൂപേണ പ്രവേശിച്ച് സംസാരിക്കുന്നു. മുകളിൽ പറഞ്ഞ പുണ്യപുരാണങ്ങൾ തെളിയിച്ചു. എന്തെന്നാൽ പ്രകൃതിയെ ദുർഗ്ഗയെന്നും പറയുന്നു. സദാശിവ അതായത് കാലരൂപിയായ ബ്രഹ്മ പ്രകൃതിയിലും നിന്ന് രജോഗുണ ബ്രഹ്മാവും, സർഗ്ഗണ വിഷ്ണുവും, തമോഗുണ ശിവനും ഉണ്ടായി എന്ന്. ഇതിന് മറ്റൊരു തെളിവ് ശ്രീമദ് ഭഗവദ് ഗീതയിലും ഉണ്ട്. ശ്രീഗീത എല്ലാ ശാസ്ത്രങ്ങളുടേയും സാരമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഇവയിൽ പറയുന്ന സംക്ഷിപ്തമായ വിവരണങ്ങൾ സാങ്കേതിക ശബ്ദത്തിൽ (കോഡ് ഭാഷയിൽ) ആണ്. അത് തത്വദർശിയായ സന്ദിന് മാത്രമേ അറിയൂ. ഇനി പവിത്രമായ ശ്രീമദ് ഭഗവദ് ഗീത നോക്കാം-

അധ്യായം 14 ശ്ലോകം 3 മുതൽ 5 വരെ പവിത്ര ശ്രീമദ് ഭഗവദ്ഗീത പറയുന്ന കാലബ്രഹ്മ ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ ശരീരത്തിൽ പ്രേതരൂപേണ പ്രവേശിച്ച് പറയുന്നു - പ്രകൃതി (ദുർഗ്ഗ) എന്റെ പത്നിയാണ്. ഞാൻ ബ്രഹ്മ ഇവരുടെ യോനിയിൽ ബീജം സ്ഥാപിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് എല്ലാ വിധപ്രാണികളും (ജീവികളും) ഉണ്ടാകുന്നു. ഞാൻ എല്ലാവരുടേയും പിതാവും ദുർഗ്ഗ (പ്രകൃതി) മാതാവും ആകുന്നു. പ്രകൃതിയിൽ നിന്നുണ്ടായ മൂന്നുഗുണങ്ങൾ (രജോഗുണം, സർഗ്ഗണം, തമോഗുണം) ജീവാത്മാക്കളെ പ്രവൃത്തിയിൽ കൂടി ശരീരങ്ങളുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്നു. അതായത് ഈ മൂന്നുമാണ് എല്ലാ പ്രാണികളേയും സംസ്കാരത്തിന്റെ ആധാരമാക്കിക്കൊണ്ട് ഉത്പത്തി,സ്ഥിതി,സംഹാര കർമ്മങ്ങളിൽ മുഴുകിപ്പിക്കുന്നത്.

അധ്യായം 11 ശ്ലോകം 32-ൽ പറയുന്നു. ഞാൻ കാലനാണ്. എല്ലാത്തിനേയും തിന്നാനായി പ്രത്യക്ഷമായതാണ്. അധ്യായം 11 ശ്ലോകം 21-ൽ അർജ്ജുനൻ പറയുന്നു. താങ്കൾ ഋഷിമാരേയും തിന്നുന്നു. ദേവതമാരും മൂനിമാരും താങ്കളോട് മംഗളം അതായത് രക്ഷയാചിക്കുന്നു. വേദങ്ങളുടെ സ്ത്രോത്രങ്ങളിൽ കൂടി താങ്കളെ സ്തുതിക്കുന്നു. എന്നാൽ താങ്കൾ എല്ലാവരേയും ഭക്ഷിക്കുന്നു. കുറേയൊക്കെ താങ്കളുടെ താടിയിലും തുങ്ങി കിടക്കുന്നതായി കാണാം. ചിലതൊക്കെ താങ്കളുടെ ഉള്ളിൽ പ്രവേശിച്ചു കഴിഞ്ഞു.

“രജോഗുണ ശ്രീബ്രഹ്മാവ്, സത്ഗുണ വിഷ്ണുവും, തമോഗുണ ശിവനും - മൂന്നു ദേവന്മാരേയും പുജിക്കുന്നത് വെറുതെയാണ്.

ഗീതാജ്ഞാന ദാതാവായ ഭഗവാൻ (ശ്രീമദ് ഭഗവത് ഗീത അധ്യായം 7 ശ്ലോകം 12 മുതൽ 15 വരെ) പറയുകയാണ് മൂന്നുഗുണങ്ങളും (രജോഗുണ ബ്രഹ്മാ, സത്ഗുണവിഷ്ണു, തമോഗുണ ശിവ) പുജചെയ്യുന്നവരുടെ (ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, മഹേശ്വരൻമാരെ) ബുദ്ധി നഷ്ടപ്പെടുപോകുന്നു. ഇവർ ഈ മൂന്നു ഭഗവാന്മാർക്കും മുകളിലുള്ള എന്നെ പുജിയ്ക്കാറില്ല. ഈ മൂന്നു ഭഗവാന്മാരേയും പുജിക്കുന്നവർ രാക്ഷസിയ സ്വഭാവമുള്ള മനുഷ്യരായി മാറി, മനുഷ്യരിൽ നീചരായി ദുഷ്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന മുഢരായി തീരുന്നു. ഇവർ ഒരിക്കലും ഞാനാകുന്ന ബ്രഹ്മത്തെ പുജിക്കുന്നില്ല.

ശ്രീമദ് ഭഗവത് ഗീതയുടെ ജ്ഞാനദാതാവായ ഭഗവാൻ അധ്യായം 7 ശ്ലോകം 18-ൽ തന്നോടുള്ള ഭക്തിയും അനുത്തമം (മോശം) എന്ന് പറയുന്നു.

അതുകൊണ്ട് അധ്യായം 15 ശ്ലോകം 4, അധ്യായം 18 ശ്ലോകം 62 ലും 66 ലും മറ്റൊരു പരമേശ്വരനെ അഭയം പ്രാപിക്കാൻ പറയുന്നു.

ഗീതയുടെ അറിവിനെകുറിച്ച് പറയുന്നതിന് മുൻപ് 18 പുരാണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല, 11 ഉപനിഷത്തുകളും 6 ശാസ്ത്രങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇതെല്ലാം പിന്നീട് മുനിമാർ അവരവരുടെ അനുഭവങ്ങളെ ആധാരമാക്കി പുസ്തകങ്ങൾ രചിച്ചു. ആ സമയത്ത് നാലുവേദങ്ങൾ മാത്രമാണ് ശാസ്ത്രരൂപത്തിൽ തെളിവായിട്ടുണ്ടായിരുന്നത്. ആ പവിത്രവേദങ്ങളുടെ സാരാംശം പവിത്ര ഗീതയിലും വർണ്ണിച്ചിട്ടുണ്ട്.

“ശാസ്ത്രാർത്ഥ വിഷയം”

“ശാസ്ത്രാർത്ഥം പരമേശ്വരന്റെ തത്വജ്ഞാനത്തെ കുഴിച്ചുമറിച്ച്”

ശാസ്ത്രാർത്ഥം എങ്ങിനെയായിരുന്നു?

രണ്ട് പണ്ഡിതന്മാർ ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം പറയുകയായിരുന്നു. ശ്രോതാക്കൾ ധാരാളം. ശാസ്ത്രാർത്ഥ ചോദ്യോത്തരം കേൾക്കാനായി വന്നിരുന്നു. ജയപരാജയം ശ്രോതാക്കൾ തീരുമാനിക്കുകയായിരുന്നു അവർക്ക് ഇവരെന്താണ് പറയുന്നതെന്ന യാതൊരു ബോധവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ആരാനോ തുടർച്ചയായി സംസ്കൃതം പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നുവോ അയാൾക്ക് കൈയ്യടിച്ചു വിജയിയായി പ്രഖ്യാപിച്ചു. ഇങ്ങിനെ വിദ്യാന്മാരുടെ ജയപരാജയം അവിദ്യാന്മാർ തീരുമാനിക്കുന്നു.

തെളിവ് - “പുസ്തകം” ശ്രീമദ് ദയാനന്ദ പ്രസിദ്ധീകരണം ലേഖകൻ സത്യനന്ദ് മഹാരാജ പ്രസിദ്ധീകരണം - സാർവ്വദേശിക ആര്യപ്രതിനിധിസഭ 35 മഹർഷി ദയാനന്ദ ഭവൻ, രാംലീല മൈതാനം, നയിദില്ലി -2, ഗംഗാ കാൻഡ 8-ാം സർഗ്ഗം പേജ് 89-ൽ ഉള്ളതു പോലെ ലേഖനം- മൂന്നു ദിവസം വരെ എന്നും വൈകുന്നേരം കൃഷ്ണാനന്ദിന്റെ കൂടെ സാകാരവാദത്തെ അവലംബിച്ചു കൊണ്ടുള്ള ശാസ്ത്രാർത്ഥം നടത്തി. സ്വാമിജിയ്ക്ക് ഇത് ഇഷ്ടമുള്ള വിഷയമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം തുടർച്ചയായി സംസ്കൃതം പറഞ്ഞുകൊണ്ട് നിരാകാര സിദ്ധാന്തത്തിനെ വേദങ്ങളുടെയും ഉപനിഷത്തു ക്കളുടെയും കോർത്തിണക്കിയ തെളിവു സഹിതം പറഞ്ഞു ഒടുവിൽ കൃഷ്ണനന്ദ് അവശരിയാണെന്ന് സമ്മതിയ്ക്കേണ്ടതായി വന്നു. കൃഷ്ണനന്ദിന് തെളിവ് ഒന്നും നൽകാനായില്ല. ഗീതയിലെ ഈ ശ്ലോകം മാത്രം - “യദായദാഹി ധർമ്മസ്യ ഗ്ലാനിർഭവതി ഭാരത” ആളുകളുടേ മുഖത്തുനോക്കി ഉച്ചരിച്ചു. സ്വാമിജി ഗർജ്ജിച്ചു കൊണ്ട് പറഞ്ഞു “താങ്കൾ എന്നോടാണ് വാദിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് എന്നേ അഭിമുഖീകരിയ്ക്കണം.” എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിചാരങ്ങൾ എല്ലാം തന്നെ നഷ്ടപ്പെട്ടു പോയിരുന്നു. ബാക്കിയെല്ലാം മറന്നു പോയിരുന്നു. വായിൽ തുപ്പൽ ഊറി. ഗർഗഭം വന്നു. മുഖം വിളറി വെളുത്തു. വല്ലവിധേനയും അഭിമാനം രക്ഷിയ്ക്കാനായി അദ്ദേഹം സ്വാമിജിയോട് പറഞ്ഞു “ശരീര ലക്ഷണത്തിന്റെ ലക്ഷണം പറയൂ” സ്വാമിജി മറുപടി പറഞ്ഞു - എങ്ങിനെയാണോ കാരണത്തിന് കാരണമില്ലയോ അതു പോലെ ലക്ഷണത്തിന് ലക്ഷണവും ഇല്ല. ആളുകൾ ചിരിയമർത്തി കൃഷ്ണനന്ദ് തോറ്റതായി പ്രഖ്യാപിച്ചു. അദ്ദേഹം അവിടെ നിന്നും എഴുന്നേറ്റു പോയി.

മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ചതിൽ നിന്നും വ്യക്തമായി വിദ്യാന്മാരുടെ ജയപരാജം അവിദ്യാന്മാർ തീരുമാനിക്കുന്നു. സ്വാമിദയാനന്ദ് തുടർച്ചയായി സംസ്കൃതം പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നു. ശ്രോതാക്കൾ ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഒടുവിൽ അവർ മഹർഷി ദയാനന്ദിനെയെ വിജയിയായി പ്രഖ്യാപിച്ചു. പരമാത്മാവ് നിരാകാരനാണെന്നു സമ്മതിച്ചു. യജുർവേദം അധ്യായം 5 മന്ത്ര 01 ലും സ്പഷ്ടമായി പറയുന്നു പരമാത്മാവ് ശരീരത്തോട് കൂടിയതാണ്. സാകാരാ രൂപിയാണ് എന്ന്. സ്വാമി ദയാനന്ദജി സംസ്കൃത ഭാഷയിൽ പ്രവചനം നടത്തുകയായിരുന്നു. ഉദാഹരണം- “സത്യർത്ഥം പ്രകാശ്” ന്റെ അവതാരിക പേജ് 8-ൽ സ്വാമി ദയാനന്ദ ജി പറയുന്നു - ആദ്യമായി സത്യർത്ഥ പ്രകാശ് അച്ചടിച്ചു. അപ്പോൾ എനിക്ക് ഹിന്ദി നന്നായിട്ടറിയില്ലായിരുന്നു. എന്തെന്നാൽ കൂട്ടിക്കാലം മുതൽക്കേ 1882 (സംവത് 1939)വരെ സംസ്കൃതത്തിൽ പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇതിൽ

നിന്നും തെളിയുന്നു സ്വാമിദയാനന്ദജി സംസ്കൃത ഭാഷയിൽ ശാസ്ത്രാര്മം നടത്തിയിരുന്നു. ക്രിസ്തുവർഷം 1882-ൽ സത്യാർമ പ്രകാശം രണ്ടാമത് അച്ചടിച്ച് ഒരു വർഷം കഴിഞ്ഞ് 1883-ൽ സ്വാമിജിയുടെ മരണം സംഭവിച്ചു. വ്യക്തമാണ് മരണത്തിന് ഒരു വർഷം മുൻപ് മാത്രമാണ് സ്വാമിദയാനന്ദജി ഹിന്ദി ഭാഷ മനസിലാക്കുന്നത്. അതിന് മുൻപ് സംസ്കൃത ഭാഷയിലാണ് പ്രവചനം (വ്യഖ്യാനം) നടത്തിയിരുന്നത്. ശ്രോതാക്കൾക്ക് സംസ്കൃതം അറിയില്ലായിരുന്നു. അവരാണ് വിദാന്മാരുടെ ജയ-പരാജയങ്ങൾ തീരുമാനിച്ചിരുന്നത്.

ഇപ്പോൾ ഈ ദാസന്മാരിൽ ദാസൻ (രാമചാൽദാസ്) ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എല്ലാ പവിത്ര മതങ്ങളുടേയും പ്രഭുക്കന്മാരെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന പുണ്യാത്മക്കൾ തത്വജ്ഞാനം എന്തെന്ന് മനസിലാക്കണം. അപ്പോൾ തന്നത്താൻ (സ്വയം) തെറ്റും ശരിയും തിരിച്ചറിയാൻ സാധിക്കും.

കഥ- ഒരു സേവിന് രണ്ട് പുത്രന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. ഒരാൾക്ക് പതിനാറ് വയസ് മറ്റേയാൾക്ക് പതിനെട്ട് വയസ്. അച്ഛൻ മരിച്ചു പോയി. കുട്ടികളുടെ അമ്മ ഒരു തൂണിയിൽ പൊതിഞ്ഞ മാണിക്യം കുട്ടികളുടെ കൈയിൽ കൊടുത്തിട്ട് പറഞ്ഞു നമ്മുടെ കൈവശം പൈസയില്ല. പകരം ഈ മാണിക്യം കൈയിൽ വെച്ചിട്ട് നമ്മളെയും കുടി കച്ചവടത്തി പങ്കാളിയാക്കാൻ. നമ്മൾ കുട്ടികൾക്ക് ഒറ്റയ്ക്ക് കച്ചവടം ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല. രണ്ടുകുട്ടികളും അമ്മ കൊടുത്ത മാണിക്യവുമായി വലിയച്ഛന്റെ അടുക്കൽ പോയി. അദ്ദേഹം കുട്ടികളുടെ അപേക്ഷ സ്വീകരിച്ചു കൊണ്ട് പറഞ്ഞു. കുട്ടികളെ നിങ്ങൾ ഈ മാണിക്യം അമ്മയുടെ കൈയിൽ തന്നെ തിരിച്ചു കൊണ്ടുപോയി കൊടുത്തിട്ട് സൂക്ഷിച്ചു വയ്ക്കാൻ പറയൂ. നിങ്ങൾ എന്നോടൊപ്പം മറ്റൊരു പട്ടണത്തിൽ വരു. എന്നിയ്ക്ക് അവിടെ ധാരാളം സാധനം കടമായി കിട്ടും. തിരിച്ചു വന്നിട്ട് നമുക്ക് ഈ മാണിക്യം അതിന് ഉപയോഗിയ്ക്കാം.

രണ്ടു കുട്ടികളും വലിയച്ഛനോടൊപ്പം മറ്റൊരു പട്ടണത്തിലേയ്ക്ക് പോയി. ഒരു ദിവസം വലിയച്ഛൻ ഒരു മാണിക്യം കുട്ടികൾക്ക് കൊടുത്തിട്ട് പറഞ്ഞു. ഇത് മാണിക്യമാണ് ഇതിനെ ആസേവിന് കൊടുത്തിട്ട് വരു. ഇന്നലെ അവതിനായിരം രൂപയുടെ സാധനങ്ങൾ കടമായി തന്നതിന് പകരം ഇത് വെച്ചു കൊള്ളൂ. ഞങ്ങൾ തിരിച്ച് വന്ന് കടം വീട്ടിയിട്ട് ഈ മാണിക്യം വാങ്ങിച്ചു കൊള്ളാമെന്ന് പറയണം.

രണ്ടുകുട്ടികളും സേവിന്റെ അടുക്കൽ പോയി മാണിക്യം കൊടുത്തിട്ട് വലിയച്ഛൻ പറഞ്ഞയച്ച വിവരം സേവിനോട് പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ സേവ് ഒരു രത്ന വ്യപാരിയെ വിളിച്ചു മാണിക്യം പരിശോധിയ്ക്കാൻ കൊടുത്തു. അയാൾ പറഞ്ഞു ഇത് മാണിക്യമല്ല. ഇത് വെറും കല്ലാണ് ഇതിന് നൂറ് രൂപ പോലും വിലയില്ല. മാണിക്യത്തിന് 9 ലക്ഷം രൂപ വിലയുണ്ട്. സേവ് ചീത്ത വിളിച്ചു കൊണ്ട് ആ കല്ലിനെ ദുരയേക്ക് വലിച്ചെറിഞ്ഞു. കുട്ടികൾ അതെടുത്തു കൊണ്ടുപോയി തിരികെ വലിയച്ഛന്റേടുക്കൽ കൊടുത്തിട്ട് കരഞ്ഞുകൊണ്ട് നടന്ന സംഭവങ്ങൾ വിവരിച്ചു. പറഞ്ഞു ഇത് മാണിക്യമല്ല വെറും കല്ലാണ്.

വലിയച്ഛൻ പറഞ്ഞു അയാൾ രത്നവ്യാപാരിയാണ്. അയാൾ പറഞ്ഞത് ശരിയാണ്. ഇത് വെറും കല്ലാണ്. ഇതിന് നൂറ് രൂപപോലും വിലയില്ല. എന്നിയ്ക്ക് ചതി പറ്റി. മാണിക്യം ഇതാണ്. ഞാൻ തെറ്റി നിങ്ങൾക്ക് വെറും കല്ല് തന്നു. ഇത് കൊണ്ട് പോയി സേവിന് കൊടുത്തിട്ട് പറയൂ

നമ്മുടെ വലിയച്ഛൻ ചതിയനല്ല സേർജി തെറ്റി പോയതാണ്. മാണിക്യത്തിന് പകരം കല്ലു മാറി പോയതാണ്.

അവർ സാധനങ്ങളുമായി തങ്ങളുടെ പട്ടണത്തിൽ തിരിച്ചു വന്നു. അപ്പോൾ വലിയച്ഛൻ പറഞ്ഞു കുട്ടികളെ നിങ്ങൾ അമ്മയുടെ കൈയിൽനിന്നും മാണിക്യം വാങ്ങിക്കൊണ്ട് വരു. കടം ധാരാളമായി. രണ്ടുപേരും അമ്മയുടെ കൈയിൽ നിന്നും തുണിയിൽ പൊതിഞ്ഞ മാണിക്യം വാങ്ങി നോക്കി അത് മാണിക്യമല്ല. വെറും കല്ലായിരുന്നു. മാണിക്യം ഒന്നുപോലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അങ്ങിനെ വലിയച്ഛൻ കുട്ടികൾക്ക് കല്ലും മാണിക്യവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം മനസിലാക്കിച്ചു കൊടുത്തു. രണ്ടുകുട്ടികളും അമ്മയോട് പറഞ്ഞു - മാതാജി ഇത് വെറും കല്ലാണ് മാണിക്യമല്ല. പിന്നീട് കുട്ടികൾ വലിയച്ഛന്റെ അടുക്കലെത്തി പറഞ്ഞു ഞങ്ങളുടെ അമ്മ വെറും നിഷ്കളങ്കയാണ്. ഒന്നും അറിയില്ല. അവർക്ക് കല്ലും മാണിക്യവും തിരിച്ചറിയില്ല. അമ്മയുടെ കൈവശമുള്ളത് മാണിക്യമല്ല കല്ലാണ്. വലിയച്ഛൻ പറഞ്ഞു. ഇത് ആദ്യം നിങ്ങൾ എന്റെ കൈവശം തരാൻ കൊണ്ടു വന്നപ്പോഴും വെറും കല്ലായിരുന്നു മാണിക്യമല്ല. അന്ന് ഞാനത് പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ അമ്മ പറയുമായിരുന്നു. എന്റെ ഭർത്താവ് മരിച്ചു പോയി അതുകൊണ്ട് എന്റെ മക്കളേയും വെറും കല്ലായി പറയുകയാണ്. കുട്ടികളെ നിങ്ങളെ ഞാൻ കല്ലും മാണിക്യവും തിരിച്ചറിയാൻ യോഗ്യരാക്കി തീർത്തു. നിങ്ങൾ തന്നെ സ്വയം തീരുമാനിച്ചു കല്ലേത് മാണിക്യമേതെന്ന്.

പ്രത്യേകത - ഇതുപോലെ ഇന്ന് ഈ ദാസൻ ഇതാഗ്രഹിക്കുന്നു തത്പജ്ഞാനത്തെ ജനങ്ങളിലേയ്ക്ക് എത്തിയ്ക്കാൻ. ശാസ്ത്ര തെളിവുകൾ കണ്ട് നിങ്ങൾക്ക് സ്വയം തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയട്ടെ.

ശാസ്ത്രരീഥ വിദാർമ്മാർ നടത്തുന്ന തീരുമാനം അവിദാന്മാരുടെ കൈകളിലും അതായത് വിദാന്മാരുടെ ജയപരാജയം അവിദാന്മാർ തീരുമാനിക്കുന്നു. ഈ ദാസൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ആദ്യം ഈശ്വര പ്രേമികൾ ശാസ്ത്രം മനസിലാക്കൂ. പിന്നീട് തിരിച്ചറിയാൻ സാധിക്കും. ഈ മുനി മാറും മഹർഷിമാരും എന്താണ് പഠിപ്പിയ്ക്കുന്നതെന്ന്.

“ശാസ്ത്രരീഥ മഹർഷി സർവ്വാനന്ദനും പരമേശ്വർ കബീർ (കബീർദേവ്)ജി”

സർവ്വാനന്ദ എന്ന്പേരുള്ള ഒരു മഹർഷിയുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അമ്മ ശാരദദേവി പാപകർമ്മ ഫലത്താൽ ദുഃഖിതയായിരുന്നു. അവർ ദുഃഖ നിവാരണത്തിനായി വർഷങ്ങളോളം എല്ലാവിധ പുജാദികർമ്മങ്ങളും നടത്തി. ശാരീരിക ദുഃഖ നിവാരണത്തിനായി വൈദ്യന്മാർ നിർദ്ദേശിച്ച മരുന്നുകൾ സേവിച്ചു. പക്ഷേ ഒരു പ്രയോജനവും ഉണ്ടായില്ല. ആസമയത്ത് മഹർഷിമാരുടെ ഉപദേശങ്ങളും തേടിയിരുന്നു. എല്ലാ മഹർഷിമാരും പറഞ്ഞു - മകളെ ശാരദേ, ഇത് നിന്റെ പാപകർമ്മ ഫലമാണ്. ഇതിന് മറ്റു പോംവഴി ഒന്നും ഇല്ല. അനുഭവിക്കുകതന്നെ വേണം. ഭഗവാൻ ശ്രീരാമൻ ബാലിയെ വധിച്ചു. ആ പാപ കർമ്മത്തിന്റെ ഫലം ശ്രീരാമന്റെ (വിഷ്ണു) ആത്മാവ് ശ്രീകൃഷ്ണ രൂപത്തിൽ ആനുഭവിച്ചു. ബാലിയുടെ ആത്മാവ് വേട്ടക്കാരനായി അടുത്ത ജന്മം എത്തി. അയാൾ കൃഷ്ണന്റെ പാദത്തിൽ വിഷമുള്ള അമ്പെയ്തു കൊന്നു. ഇങ്ങിനെ ഗുരുക്കന്മാരും, സന്ത്, മുനിമാരുടെയും ഉപദേശം കേട്ട് ഭക്തിമതിയായ ശാരദ

തന്റെ പ്രാരാബ്ദങ്ങൾ കരഞ്ഞ് കരഞ്ഞ് അനുഭവിച്ചു തീർത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം ഒരു ബന്ധുവിന്റെ ഉപദേശ പ്രകാരം കാശിയിൽ (സ്വയം ഭൂ) സശരീരധാരിയായി (കബീർദേവ്) പരമേശ്വരൻ അതായത് കബീർ ഭഗവാന്റെ ഉപദേശം കിട്ടി. അന്ന് അവരുടെ കഷ്ടപ്പാടുകൾ ദുഃഖ മോചനം കിട്ടി. എന്തെന്നാൽ പവിത്രമായ യജുർവേദം അധ്യായം 5 മന്ത്രം 32-ൽ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. “കവീരാകഹരിഅസി” അതായത് (കവീർ) കബീർ (അസാരി) പാപത്തിന്റെ ശത്രു (അസി)ആകുന്നു. ഈ പവിത്രയജുർവേദം അധ്യായം 8 മന്ത്രം 13-ൽ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. പരമാത്മാ (എന്നസഃഎന്നസഃ) അധർമ്മത്തിന്റെ അധർമ്മം അതായത് പാപത്തിന്റെ പാപം ഘോരപാപത്തെ കൂടി ഇല്ലാതാക്കുന്നു. ഭഗവാൻ കവീർദേവ് (കബീർ പരമേശ്വർ) പറഞ്ഞു മകളെ ശാരദേ ഈ സുഖം നിങ്ങളുടെ ഭാഗ്യത്തിലില്ല. ഞാനിതെന്റെ ഭണ്ഡാരത്തിൽ നിന്നും നൽകുന്നതാണ്. പാപം ഇല്ലാതാക്കുന്നതിനുള്ള തെളിവ് നൽകിയതാണ്. നിങ്ങളുടെ മകൻ മഹർഷി സർവ്വാനന്ദ പറഞ്ഞിരുന്നു. പാപം നിശിപ്പിക്കാൻ കഴിയുകയില്ലെന്ന്. നിങ്ങൾ എനിൽ നിന്നും ഉപദേശം സ്വീകരിച്ച് ആത്മസുഖം നേടു. ഭക്തിമതിയായ ശാരദസ്വയം വന്ന് പരമേശ്വർ കബീറിൽ നിന്നും ഉപദേശം സ്വീകരിച്ച് ആത്മസുഖം നേടി. മഹർഷി സർവ്വാനന്ദജിക്ക് - ശാരദയുടെ പുത്രൻ - ശാസ്ത്രാര്തമത്തിൽ പ്രത്യേകം അഭിരുചി ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം തന്റെ സമകാലീന വിദ്യാന്മാരെ ശാസ്ത്രാര്തമത്തിൽ പരാജയപ്പെടുത്തിയിരുന്നു - പിന്നീട് ആലോചിച്ചു ഇത് ജനഹൃദയങ്ങളിലെത്തിയ്ക്കണമെന്ന് എന്തെന്നാൽ ഞാൻ എല്ലാ വിദ്യാന്മാരെയും പരാജയപ്പെടുത്തി എന്ന കാര്യം. എന്തുകൊണ്ട് എന്റെ പേര് സർവ്വജിത്ത് എന്നാക്കി കൂടെയെന്ന് അമ്മയോട് ചോദിക്കാം. അങ്ങിനെ വിചാരിച്ച് അദ്ദേഹം ശ്രീമതി ശാരദജിയുടെ അടുക്കലെത്തി ആപേക്ഷിച്ചു. അമ്മ എന്റെ പേര് മാറ്റി സർവ്വജിത്ത് എന്ന് ആക്കണം. ഞാൻ എല്ലാ വിദ്യാൻമാരെയും ശാസ്ത്രാര്തമത്തിൽ പരാജയപ്പെടുത്തിയല്ലോ അതുകൊണ്ട് എന്റെ പേര് മാറ്റണം. അമ്മ പറഞ്ഞു - മകനേ എന്റെ ഗുരുവായ ഒരു വിദ്യാൻ കവീർദേവ് (കബീർ ഭഗവാൻ) നെ കൂടി പരാജയപ്പെടുത്തിയിട്ട് പേര് മാറ്റി സർവ്വജിത്ത് ആക്കാം. അമ്മയുടെ വാക്കുകൾ കേട്ട് സർവ്വാനന്ദ ആദ്യം ചിരിച്ചു കൊണ്ട് പറഞ്ഞു- അമ്മേ നിങ്ങൾ വെറും നിഷ്കളങ്കയാണ്. ആ നെയ്ത്തുകാരൻ കബീറിന് വിദ്യാദ്യാസമുണ്ടോ? അയാളെ എന്തിന് തോല്പിയ്ക്കണം ഇതാ പോയി ഇതാ വന്നു.

മഹർഷി സർവ്വാനന്ദ ശാസ്ത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളെല്ലാം ഒരുകൊള്ളയുടെ പുറത്ത് വെച്ചു കൊണ്ട് കബീർദേവ് (കബീർ പരമേശ്വർ) ന്റെ കുടിയിന് മുന്നിലെത്തി. പരമേശ്വർ കബീർജിയുടെ മകളെ കമാലിയെ ആദ്യമേകിണറ്റിൻ കരയിൽ വെച്ച് കണ്ടു. പിന്നീട് വാതില്ക്കലെത്തി മകൾ പറഞ്ഞു വരു മഹർഷി ഇതാണ് പരമപിതാവായ കബീറിന്റെ വീട്. ശ്രീസർവ്വാനന്ദ മകൾ കമാലിയോട് തന്റെ ഗ്ലാസിൽ നിറയെ വെള്ളം നിറച്ചിട്ട് വെള്ളം പുറത്ത് കളഞ്ഞിട്ട് പതുക്കെ ആ ഗ്ലാസ് കബീറിന് നൽകു എന്ത് മറുപടിയാണോ അദ്ദേഹം പറയുന്നത് അത് എന്നോട് വന്ന് പറയൂ. മകൾ കൊണ്ടുവന്ന ഗ്ലാസിൽ കബീർ തുണിയയ്ക്കുന്ന ഒരു വലിയ സൂചി ഇട്ടു കുറച്ചു വെള്ളം ഗ്ലാസിൽ നിന്നും പുറത്തു പോയി. കബീർ പറഞ്ഞു മകളേ ഗ്ലാസ്സ് കൊണ്ടു പോയി സർവ്വാനന്ദിന് നൽകൂ. മകൾ ലോട്ട സർവ്വാനന്ദിന് തിരിച്ചു നൽകി. ലോട്ട തിരിച്ചു കൊണ്ടു വന്നപ്പോൾ മഹർഷി ചോദിച്ചു എന്ത് മറുപടി

യാണു കബീർജി പറഞ്ഞത്? മകൾ കബീർജി ഗ്ലാസിലെ (ലോട്ടയിൽ) വെള്ളത്തിൽ സൂചി ഇട്ടവിവരം പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ പരമപുഷ്യനായ കബീർ പരമേശ്വരനോട് മഹർഷി ചോദിച്ചു എന്റെ ചോദ്യത്തിന് താങ്കൾ എന്ത് മറുപടി പറഞ്ഞു? പ്രഭു കബീർജി ചോദിച്ചു താങ്കളുടെ ചോദ്യമെന്തായിരുന്നു? ശ്രീ സർവ്വാനന്ദ മഹർഷി പറഞ്ഞു “ ഞാൻ സർവ്വ വിദയാമാരേയും ശാസ്ത്രാർത്ഥത്തിൽ പരാജയപ്പെടുത്തി. എന്നിട്ട് അമ്മയോട് അപേക്ഷിച്ചു എന്റെ പേര് സർവ്വജിത്ത് എന്ന് മാറ്റാനായി. അമ്മ പറഞ്ഞു താങ്കളെ പരാജയപ്പെടുത്തിയിട്ട് വന്നാൽ പേര് മാറ്റാം എന്ന്. അതുകൊണ്ടാണ് ഗ്ലാസ് നിറയെ വെള്ളം നിറച്ച് താങ്കളുടെ അടുക്കൽ നൽകിയത്. അതായത് അറിവിൽ ഞാൻ പരിപൂർണ്ണനാണെന്ന് താല്പര്യം. എങ്ങിനെയാണോ ഗ്ലാസിൽ വെള്ളം നിറയെ ഇരിക്കുന്നു വോ അതുപോലെ. ഈ ഗ്ലാസിൽ ഇനി വെള്ളം നിറയ്ക്കാൻ കഴിയില്ല.എങ്കിൽ വെള്ളം പുറത്തേയ്ക്ക് പോകും. അതായത് എന്നോട് ഇനി അറിവിനെ കുറിച്ച് ചർച്ച ചെയ്തിട്ട് പ്രയോജനമില്ലെന്ന് സാരം. താങ്കളുടെ അറിവ് ഇനി എന്റെ ഉള്ളിലേയ്ക്ക് കയറില്ല അത് തൃപ്തിപ്പെട്ടിട്ട് സമ്മതം. അതുകൊണ്ട് പരാജയപ്പെട്ടു എന്ന് എഴുതി തരൂ. അതാണ് താങ്കൾക്ക് നല്ലത്.

പുഷ്യകബീർ പരമേശ്വർ പറഞ്ഞു-നിങ്ങളുടെ വെള്ളം നിറച്ച ഗ്ലാസിൽ സൂചി ഇട്ടതിന്റെ അർത്ഥം എന്റെ അറിവ് (തത്വജ്ഞാനം) ഇത്രയ്ക്ക് വലുതാണ് സൂചി ഗ്ലാസിലെ വെള്ളത്തെ പുറത്തു കളഞ്ഞ് ഗ്ലാസിനുള്ളിൽ തന്നെ തങ്ങി. അങ്ങിനെ എന്റെ തത്വജ്ഞാനം (സത്യം) താങ്കളുടെ അസത്യജ്ഞാനത്തെ (ലോകാഭിപ്രായത്തെ) പുറത്താക്കി ഹൃദയത്തിൽ തങ്ങി നിൽക്കും.

മഹർഷി പറഞ്ഞു ചോദ്യം ചോദിക്കൂ. ഒരു മഹർഷി-സർവ്വ ആൾക്കാരും ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടുന്ന വ്യക്തി-ഒരു നെയ്ത്തുകാരന്റെ കുടിലിൽ വന്നത് കണ്ട് ചുറ്റുപാടും ഉള്ള നെയ്ത്തുകാർ തടിച്ചുകുടി. അവർക്ക് വിദ്യാഭ്യാസം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ശാസ്ത്രാർത്ഥം കേൾക്കാനായി എല്ലാവരും ഒന്നിച്ചു കുടി.

പുഷ്യനായക കബീർദേവ് ചോദ്യം ചോദിച്ചു -

“കോൻ ബ്രഹ്മം കാ പിതാഹൈ, കോൻ വിഷ്ണു കി മാധ്യം ശങ്കർ കാ ദാദാ കോൻഹൈ, സർവ്വാനന്ദ ദേ ബതായേ”

സർവ്വാനന്ദ മറുപടി നൽകി. - ശ്രീ ബ്രഹ്മാജിരജോഗുണൻ ആണ്. വിഷ്ണു സത്ഗുണനും, ശിവൻ തമോഗുണയക്തനുംമാണ്. ഇവർ മൂന്നു പേരും അജർ-അമർ-അതായത് അവിനാശികൾ, സർവ്വേശ്വർ-മഹേശ്വർ-മൃത്യുജയന്മാർ ആണ്. ഇവർക്ക് മാതാപിതാക്കൾ ആരും ഇല്ല. താങ്കൾ അജ്ഞാനിയാണ്. താങ്കൾക്ക് ശാസ്ത്രം അറിയില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ഇത്തരം അർത്ഥമില്ലാത്ത ചോദ്യം ഉന്നയിച്ചത്. അവിടെ കുടിയിരിക്കുന്നവർ എല്ലാവരും കൈയടിച്ചു സർവ്വാനന്ദൻ പറഞ്ഞത് ശരിയാണെന്ന് സമർത്ഥിച്ചു.

പുഷ്യ കബീർ പ്രഭു (കബീർദേവ്) പറഞ്ഞു മഹർഷി താങ്കൾ ശ്രീമദ് ദേവീഭാഗവത പുരാണത്തിന്റെ മൂന്നാമത്തെ സ്കന്ധം, ശിവപുരാണത്തിന്റെ ആറാമത്തെതും രുദ്രസംഹിത ഏഴാം അധ്യായവും ഭഗവാനെ സാക്ഷിയാക്കി ഗീതയിൽ കൈവെച്ച് വായിക്കൂ. അല്ലെങ്കിൽ വിവർത്തനം കേൾക്കൂ. മഹർഷി പവിത്ര ഗീതയിൽ കൈവെച്ച് സത്യം ചെയ്തു സത്യം കേൾപ്പിക്കാം.

പവിത്ര പുരാണങ്ങൾ കവിർദേവ് പറഞ്ഞതുസരിച്ച് ശ്രദ്ധയോടെ വായിച്ചു. ശ്രീശിവപുരാണം (ഗീത പ്രസ് ഗോരഖ് പൂർ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്. വിവർത്തനം ശ്രീ ഹനുമാൻ പ്രസാദ് പോട്ടാർ) - പേജ് 100 മുതൽ 103 വരെ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. സദാശിവൻ അതായത് കാലരൂപിയായ ബ്രഹ്മ പ്രകൃതി (ദുർഗ്ഗ) യുമായുള്ള സംയോഗത്തിൽ സർഗ്ഗണ ശ്രീ വിഷ്ണു, രജോഗുണ ശ്രീ ബ്രഹ്മ, തമോഗുണ ശ്രീശിവനും ജന്മമെടുത്തു. ഈ പ്രകൃതി (ദുർഗ്ഗ)യെ വിഷ്ണു,ശിവ)മുന്ന് ദേവന്മാരുടെ അമ്മയെന്നും പറയുന്നു.

പവിത്ര ശ്രീമദ് ദേവീ പുരാണം (ഗീത പ്രസ് ഗോരഖ് പൂർ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്. വിവർത്തനം ശ്രീഹനുമാൻ പ്രസാദ് പോട്ടാറും ചിമൻലാൽ ഗോസാമിയും, മൂന്നാം സ്കന്ധം. പേജ് 114 മുതൽ 123 വരെ വ്യക്തമായി വർണ്ണിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്തെന്നാൽ ഭഗവാൻ വിഷ്ണു പറയുകയാണ് ഈ പ്രകൃതി (ദുർഗ്ഗ) ഞങ്ങൾ മൂന്നുപേരുടേയും മാതാവാണ്.

ഞാൻ വളരെ കുഞ്ഞായിരിക്കുമ്പോൾ കണ്ടതാണ്. അമ്മയെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട് ശ്രീ വിഷ്ണു പറഞ്ഞു. അല്ലയോ മാതാവേ ഞാനും (വിഷ്ണുവും) ബ്രഹ്മാവും, ശിവനും നാശമുള്ളവർ (മരിക്കുന്നവർ) ആകുന്നു. ഞങ്ങൾക്ക് ആവിർഭാവവും തിരോഭാവവും ഉണ്ട്. അതായത് ജനനവും മരണവും ഉണ്ട്. താങ്കൾ പ്രകൃതി ദേവിയാണ്. ഭഗവാൻ ശങ്കർ പറഞ്ഞു - അല്ലയോ മാതാവേ ബ്രഹ്മാവും വിഷ്ണുവും താങ്കളിൽ നിന്നും ജനിച്ചവരാണ്. അതായത് എന്റെയും മാതാവ് നിങ്ങൾ തന്നെ.

മഹർഷി സർവ്വാനന്ദ മുൻപ് കേട്ടിരുന്ന അപൂർണ്ണ ശാസ്ത്രവിരുദ്ധമായ അറിവ് (ലോകവേദം) അനുസരിച്ച് മൂന്ന് ദേവന്മാരെയും (ബ്രഹ്മ, വിഷ്ണു, മഹേശ്വർ) അവിനാശി, ആജന്മ എന്ന് വിചാരിച്ചിരുന്നു. പുരാണങ്ങൾ വായിച്ചിരുന്നിട്ടും അജ്ഞാനിയായിരുന്നു. ബ്രഹ്മ (കാല) പവിത്ര ഗീതയിൽ പറയുന്നു ഞാൻ സർവ്വ പ്രാണികളുടേയും (ഇരുപത്തി ഒന്ന് ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളും എന്റെ അധീനതയിലാണ്) ബുദ്ധിയാകുന്നു. എപ്പോൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ അപ്പോൾ ബുദ്ധി പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. എപ്പോൾ വിചാരിക്കുന്നുവോ അപ്പോൾ അജ്ഞാനവും നൽകുന്നു. ആ സമയത്ത് പൂർണ്ണ പരമാത്മാവ് പറഞ്ഞതിന് ശേഷം കാല(ബ്രഹ്മ) പ്രഭാവം മാറി പോയി. സർവ്വാനന്ദജിക്ക് സ്വപ്നമായ അറിവുണ്ടായി. വാസ്തവത്തിൽ ഇതാണ് എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. പക്ഷെ മാനഹാനി ഭയന്ന് പറഞ്ഞു ഞാൻ എല്ലാം വായിച്ചു അങ്ങനെ എവിടെയും എഴുതി കണ്ടില്ല. കബീർദേവ് (കബീർ പരമേശ്വർ) നോട് പറഞ്ഞു നീ കള്ളനാണ്. ശാസ്ത്രത്തെ കുറിച്ച് നിനക്കെന്തറിയാം. ഞങ്ങൾ ദിവസേന വായിക്കുന്നുണ്ട്. പിന്നെന്തുണ്ടായി സർവ്വാനന്ദജി തുടർച്ചയായി സംസ്കൃതം പറയാൻ തുടങ്ങി. 20 മിനി ട്രോളം കാണാതെ പഠിച്ച ശ്ലോകങ്ങൾ ഉരുവിട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. പുരാണം ഒന്നും കേൾക്കാൻ തയ്യാറായില്ല.

അവിടെ തടിച്ചു കൂടിയിരുന്ന നിഷ്കളങ്കരായ ശ്രോതാക്കൾ സംസ്കൃതം പറയുന്നത് കേട്ട് വാഹ്-വാഹ് പറഞ്ഞ് അവർ സർവ്വാനന്ദനെ പുകഴ്ത്തി. ഭാവാർത്ഥത്തിൽ പരമേശ്വർ കബീർജിയെ പരാജയപ്പെടുത്തുകയും സർവ്വാനന്ദൻ വിജയിച്ചതായും പറഞ്ഞു. പരമപുഷ്യനായ കബീർ പരമേശ്വർ പറഞ്ഞു താങ്കൾ ഗീത തൊട്ട് ശപഥം ചെയ്തതാണ് അതും മരണുപോയി. എപ്പോഴാണോ മുൻപിൽ എഴുതി വച്ചിരിക്കുന്ന ശാസ്ത്ര സത്യങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലയോ അപ്പോൾ പിന്നെ ഞാൻ

തോല്ക്കുകയും താങ്കൾ ജയിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഒരു ജമീന്ദാരുടെ മകൻ എഴാം ക്ലാസിൽ പഠിക്കുകയായിരുന്നു. അവൻ കുറച്ച് ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷ അറിയാമായിരുന്നു ഒരു ദിവസം അച്ഛനും മകനും കാളവണ്ടിയിൽ വയലിലേക്ക് പോകുകയായിരുന്നു. മുൻപിൽ കൂടി ഒരു ഇംഗ്ലീഷുകാരൻ വന്നു. അയാൾ അവരോട് ഇംഗ്ലീഷിൽ വഴി ചോദിച്ചു. അച്ഛൻ പറഞ്ഞു മകനെ ഇയാൾ സ്വയം ഇംഗ്ലീഷ് കൂടുതൽ അറിയാമെന്ന് കാണിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്. നിനക്ക് ഇംഗ്ലീഷ് അറിയാമല്ലോ. ഇംഗ്ലീഷിൽ തന്നെ മറുപടി പറഞ്ഞ് അയാളുടെ ഗർവ്വ് അടക്ക്. കൃഷിക്കാരന്റെ മകൻ അസുഖം വന്നാൽ ലീവ് ചോദിക്കുന്ന കത്ത് മുഴുവൻ കാണാതെ പറഞ്ഞു. ഇംഗ്ലീഷ്കാരൻ കൂട്ടിയുടെ പകുത ഇല്ലായ്മയിൽ അതിശയിച്ചു. അസുഖം വന്നാൽ ക്ലാസ് ടീച്ചർക്ക് എഴുതുന്ന ലീവ് ലെറ്റർ കാണാതെ പറയുകയാണ് അയാൾ സ്വയം തലയിൽ കൈവച്ച് കാര്യമായി പോയി. കൃഷിക്കാരൻ തന്റെ വിജയിയായ മകനെ തോളിൽ തട്ടി അഭിനന്ദിച്ചു. അച്ഛൻ പറഞ്ഞു ഹായ് എന്റെ ജീവിതം സഫലമായി. ഇന്ന് നീ ഇംഗ്ലീഷ്കാരനെ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിൽ തന്നെ തോല്പിച്ചു. അപ്പോൾ മകൻ പറഞ്ഞു. അച്ഛാ എനിക്ക് എന്റെ ബെസ്റ്റ് ഫ്രണ്ടിനെ ഓർമ്മ വന്നു. അത് കേട്ടമാത്രയിൽ തന്നെ ഇംഗ്ലീഷുകാരൻ കാർവിട്ട് ഓടി പോയി. ഇതുപോലെ കബീർദേവ് ചോദിച്ചത് ഒന്ന് സർവ്വാനന്ദ് മറുപടി നൽകിയത് മറ്റൊന്ന്.

പരമപുഷ്പനായ കബീർ പരമേശ്വർ പറഞ്ഞു സർവ്വാനന്ദ്ജി താങ്കൾ ജയിച്ചു ഞാൻ തോറ്റു. മഹർഷി സർവ്വാനന്ദൻ പറഞ്ഞു തോറ്റതായി എഴുതിതരണം. ഞാൻ വെറുതെ ഒന്നും ചെയ്യില്ല. പരമാത്മാവായ കബീർ പറഞ്ഞു അതും താങ്കൾ തന്നെ ചെയ്തുകൊള്ളു ദയവായി. നിങ്ങൾക്ക് എന്തുതോന്നുന്നുവോ അത് എഴുതി കൊള്ളു. ഞാൻ വിരലടയാളം തരാം. മഹർഷി സർവ്വാനന്ദ് എഴുതി. ശാസ്ത്രാർത്ഥത്തിൽ സർവ്വാനന്ദ് വിജയിച്ചു. കബീർ സാഹബ്ജ് തോറ്റു. കബീർ സാഹബ്ജ് വിരലടയാളം തന്നു. അയാൾ ഉന്നതൻ തന്നെ അമ്മയുടെ അടുക്കലെത്തി പറഞ്ഞു- അമ്മേ കണ്ടോ നിങ്ങളുടെ ഗുരുദേവനെ പരാജയപ്പെടുത്തിയതിന് തെളിവ് കേതി മതിയായ ശാരദജി പറഞ്ഞു - മകനേ വായിച്ചു കേൾപ്പിക്ക്. സർവ്വാനന്ദ് വായിച്ചു - എഴുതിയിരിക്കുന്നത് വായിച്ചപ്പോൾ സർവ്വാനന്ദ് പരാജിതനായി. കബീർ വിജയിച്ചുവെന്ന്മായിരുന്നു. അമ്മ പറഞ്ഞു - നീയല്ലേ പറഞ്ഞത് വിജയിച്ചു എന്ന്. തോറ്റു വന്നിരിക്കുകയല്ലേ- മകൻ പറഞ്ഞു അമ്മേ ഞാൻ കുറേ ദിവസങ്ങളായി ശാസ്ത്രാർത്ഥത്തിൽ മുഴുകി നടക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഉറക്ക പിശക് കൊണ്ട് ഞാനെഴുതിയപ്പോൾ തെറ്റി പോയതാണ്. ഞാനിതാ പോകുന്നു. ശരിയായി എഴുതി കൊണ്ടുവരാം. അമ്മ ശപഥം ചെയ്തു. വിജയിച്ചതായി ആരെങ്കിലും എഴുതി തന്നാൽ ഞാൻ വിശ്വസിക്കാം. വെറുതെ പറഞ്ഞിട്ട് കാര്യമില്ല. മഹർഷി സർവ്വാനന്ദ് വീണ്ടും കബീർ സാഹബ്ജിന്റെ അടുക്കലെത്തി പറഞ്ഞു - കബീർ സാഹബ്ജ് ഞാനെഴുതിയത് തെറ്റിപോയി അതുകൊണ്ട് വീണ്ടും എഴുതണം. കബീർ സാഹബ്ജെ പറഞ്ഞു ശരി എഴുതിയ്ക്കോ. സർവ്വാനന്ദ് വീണ്ടും എഴുതി കബീർ സാഹബ്ജ് വിരലടയാളം നൽകി. അയാൾ അതുമായി അമ്മയുടെ അടുക്കലെത്തി. അപ്പോഴും അങ്ങിനെ തന്നെ സംഭവിച്ചു. വിപരീതമായി എഴുതി. അയാൾ വീണ്ടും പറഞ്ഞു അമ്മേ ഞാൻ വീണ്ടും കബീർ സാഹബ്ജിന്റെ അടുക്കലെത്തി എഴുതി ഒപ്പും വാങ്ങി

വന്നു. വീടിനുള്ളിൽ കയറും മുൻപ് വായിച്ചു നോക്കി. ശരിയായിരുന്നു. അയാൾ അമ്മയുടെ അടുക്കലേത്തി അമ്മയെ വായിച്ചു കേൾപ്പിച്ചു. അപ്പോൾ അയാളുടെ കണ്ണുകൾ മാറി. ശാസ്ത്രാര്മത്തിൽ സർവ്വാനന്ദ പരാജയപ്പെട്ടു കബീർ സാഹബ്ബ് വിജയിച്ചു എന്നായി. അയാൾ പിന്നെ ഒന്നും സംസാരിച്ചില്ല. അമ്മ ചോദിച്ചു. നീ എന്താ ഒന്നും മിണ്ടാത്തത്. വായിക്ക് വ്യക്തമായി. അമ്മക്ക് മനസ്സിലായി വെറും കൂട്ടി പർവ്വതത്തോട് മത്സരിച്ചു വന്നിരിക്കുന്നു. അമ്മ പറഞ്ഞു മകനെ പരമേശ്വർ വന്നിരിക്കുന്നു. അമ്മ കൂടി എന്നോടൊപ്പം വരണം എനിക്ക് ലജ്ജ തോന്നുന്നു. അമ്മ മകനെയും കൂട്ടി കബീർ സാഹബ്ബിന്റെ അടുക്കലേത്തി സർവ്വാനന്ദനും കബീർസാഹബ്ബ് ഉപദേശം നൽകി. അങ്ങിനെ മഹർഷിയെന്ന് അഭിമാനിച്ചിരുന്ന വെറും ജീവിക്ക് പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിന്റെ പാദങ്ങളിൽ എത്തി ചേർന്നതിനാൽ മോക്ഷം കിട്ടി. പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മകബീർ പരമേശ്വർ പറഞ്ഞു സർവ്വാനന്ദ നിങ്ങൾ അക്ഷരജ്ഞാനത്തെ ആധാരമാക്കി ശാസ്ത്രം മനസ്സിലാക്കിയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ എന്നെ അഭയം പ്രാപിക്കാതെ ബ്രഹ്മ (കാല) ആരുടെയും ബുദ്ധിവികസിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല. ഇനി വീണ്ടും വായിക്കു പവിത്രമായ വേദങ്ങൾ, ഗീത, പുരാണങ്ങൾ. താങ്കൾ ഇപ്പോൾ ബ്രഹ്മണനാണല്ലോ. “ബ്രഹ്മൺ സോയി ബ്രഹ്മ പഹ്ചാനം” വിദ്വാൻ അതാണ്. ആരാനോ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിനെ തിരിച്ചറിയുന്നുവോ അയാളാണ് വിദ്വാൻ. ഇനി തന്റെ മംഗളകാര്യങ്ങൾ ചെയ്യൂ.

വിശേഷണം- ഇന്നു തൊട്ട് 550 വർഷങ്ങൾക്ക് മുൻപ് ഈ പവിത്രവേദങ്ങളിലും, ഗീതയിലും, പുരാണങ്ങളിലും എഴുതിയിരുന്ന അറിവ് (ജ്ഞാനം) കബീർ പരമേശ്വരൻ തന്റെ സാധാരണ വാക്കുകളിൽ കൂടി നൽകിയിരുന്നു. അതെല്ലാം തന്നെ മഹർഷിമാർ വ്യാകരണമില്ലാത്ത ഭാഷയെന്ന് പറഞ്ഞ് പരിഹസിച്ചിരുന്നു. പഠിയ്ക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്ന് പറഞ്ഞു. കാരണം കബീർ അജ്ഞാനിയാണ്. ഇയാൾക്ക് അക്ഷരാഭ്യാസം ഇല്ല. സംസ്കൃത ഭാഷയിലുള്ള ശാസ്ത്രങ്ങൾക്ക് അതിലൊളിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഗുഹ്യരഹസ്യങ്ങളും ഇയാൾക്കെന്തറിയാം. ഞങ്ങൾ വിദ്വാൻമാരാണ്. നമ്മൾ എന്തുപറയുന്നുവോ അതാണ് ശാസ്ത്രത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. ശ്രീബ്രഹ്മാവിനും, വിഷ്ണുവിനും, ശിവനും മാതാപിതാക്കൾ ഇല്ല. അവർ അജന്മാ, അജർ, അമർ, അവിനാശിയും സർവ്വേശ്വർ, മഹേശ്വർ മുതലായ ആണ്. സർവ്വസൃഷ്ടിയും മൂന്നുഗുണങ്ങളാൽ ഉണ്ടായതാണ്. ആദികാലം മുതൽ ഈ വ്യാഖ്യാനം തുടർന്നുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. ആ പവിത്ര ശാസ്ത്രമാണ് ഇന്ന് നമ്മുടെ അടുക്കലുള്ളത്. അതിൽ മൂന്നു ഭഗവാൻമാരും (ശ്രീബ്രഹ്മാ, ശ്രീവിഷ്ണു, ശ്രീശിവ രജോഗുണ, സത്ഗുണ, തമോഗുണ) യുടെയും മാതാപിതാക്കന്മാരെ കുറിച്ച് സ്പഷ്ടമായി വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അക്കാലത്ത് നമ്മുടെ പൂർവ്വികർ അശിക്ഷിതരായിരുന്നു. ശിക്ഷിതവർഗ്ഗത്തിനാകട്ടെ വേണ്ടത്ര അറിവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നിട്ടും കബീർ പരമേശ്വർ മുഖാന്തിരം പറഞ്ഞ സത്യജ്ഞാനത്തെ അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് കള്ളമാണെന്ന് പറഞ്ഞു. കബീർ കള്ളം പറയുന്നു ഒരു ശാസ്ത്രത്തിലും എഴുതിയിട്ടില്ല. ബ്രഹ്മവിഷ്ണു മഹേശ്വരൻമാർക്ക് മാതാപിതാക്കളുണ്ടെന്ന കാര്യം. പവിത്രമായ പുരാണം സാക്ഷിയാണ് ബ്രഹ്മവിഷ്ണു മഹേശ്വരൻമാർക്ക് ജനനവും മരണവും ഉണ്ടെന്ന കാര്യം. ഇവർ അവിനാശികളല്ല മൂന്നു ദേവതമാരുടേയും അമ്മ പ്രകൃതി (ദുർഗ്ഗ)യാണ്. പിതാവ് നിരജ്ഞൻ കാലരൂപിയായ ബ്രഹ്മ ആണ്.

ഇന്ന് എല്ലാ മനുഷ്യരും, സഹോദരീസഹോദരന്മാർ, കുട്ടികൾ, യുവാക്കൾ, വൃദ്ധർ, മകൻ മകൾ എല്ലാവരും വിദ്യാഭ്യാസമുള്ളവരാണ്. കബീർ പരമേശ്വരജിയുടെ അമരവാണിയിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ളത് ശാസ്ത്രത്തിൽ എഴുതിയിട്ടില്ലാ എന്ന അബദ്ധം ഇന്നാരും പറയുകയില്ല.

അമരവാണി പുഷ്പ കബീർ പരമേശ്വരന്റെ-

ധർമ്മദാസ് യഹ് ജഗ് ബൗരാനാ. ധൂകോയിജനാനേ പദ് നിർവാണാ.. അബ് മൈം തുംസേ കഹോ ചിതായീ. ധൂത്രിയദേവൻ കീ ഉത്പത്തി ഭായി.. ജ്ഞാനി സുനേ സോഹിർദേ ലഗായീ. ധൂമൂർഖ സുനേ സോഗമ്യനാപായീ.. മാം അഷ്ടാംഗീ പിതാനിരജന്തല്ലി വേ ജമ ദാരുണ വംശൻ അൻജന്മുല്ലി പഹിലേ കീൻഹ നിരജന്തൻ രായി. പീഛേസേ മായാ ഉപജായീ.. ധർമ്മരായ കീൻഹാം ഭോഗവിലാസാ. മായാകോ രഹിതബ് ആസാ.. തീൻ പുത്ര അഷ്ടാംഗീ ജായേ, ബ്രഹ്മ. വിഷ്ണു ശിവ നാമ ധരായേ.. തീന ദേവ വിസ്താർ ചലായേ. ഇൻമെം. യഹ് ജഗ് ധോഖാഖായേ.. തീൻലോക അപനേസുത ദീൻഹാ. ധൂസുന്ന നിരജന്തൻ ബാസാ ലീൻഹാ.. അലഖ നിരജന്തൻ സുന്ന റിക്കാനാ. ബ്രഹ്മവിഷ്ണു ശിവ ദേദനജാനാ.. അലഖനിരജന്തൻ ബഡാ ബടപാരാ. തീൻലോക ജീവ കീൻഹ അഹാരാ.. ബ്രഹ്മവിഷ്ണു ശിവ നഹീം ബചായേ. സകലഖായ പുനധൂർ ഉടായേ.. തീൻകേ സുതഹൈ തീനോ ദേവാ. അധർ ജീവ കരത ഹൈ സേവാ.. തീനോ ഗുണ കാ യഹ് വിസ്താരാ. ധർമ്മദാസ് മൈം കഹോം പുകാരാ..

ഗുണതീനോം കീ ഭക്തിമെം. ഭൂൽ പരോ സൻസാർ.. കഹൈ കബീർ നിജനാമ ബിന. കൈസേ ഉതരേം പാർ..

മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച അമൃതവാണിയിൽ പരമേശ്വർ കബീർസാഹബ്ബ് തന്റെ സ്വന്തം സേവകനായ ധർമ്മദാസ് സാഹബ്ബിനോട് പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്തെന്നാൽ ധർമ്മദാസ് ഈ സർവ്വലോകവും തത്ത്വജ്ഞാനത്തിന്റെ അഭാവത്താൽ വ്യതിചലിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആർക്കും പൂർണ്ണമോക്ഷ മാർഗ്ഗവും പൂർണ്ണ സൃഷ്ടി രചനയെക്കുറിച്ചും അറിയില്ല. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ രചിച്ച സൃഷ്ടിയുടെ കഥ കേൾപ്പിക്കാം. ബുദ്ധി മാനായ വ്യക്തിക്ക് ഉടനെ മനസിലാകും. എന്നാൽ എല്ലാ തെളിവുകളും ഉണ്ടായിട്ടും വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. വെറും ശുദ്ധാത്മാക്കളായ ജീവികൾ കാല പ്രഭാവത്തിൽ ആകൃഷ്ടരായിരിക്കുന്നു അവർ ഭക്തിക്ക് അർഹരല്ല. ഞാൻ പറയുന്നു മൂന്ന് ഭഗവാന്മാരും (ബ്രഹ്മാ വിഷ്ണു ശിവ)ടേയും ഉത്പത്തി എങ്ങിനെ ഉണ്ടായി ഇവരുടെ മാതാവ് അഷ്ടാംഗീ (ദുർഗ്ഗ) യാണ് അച്ഛൻ ജ്യോതിനിരജന്തൻ (ബ്രഹ്മ /കാല)ആണ്. ആദ്യം ബ്രഹ്മത്തിന്റെ ഉത്പത്തി മുട്ടയിൽ നിന്നായിരുന്നു. പിന്നീട് ദുർഗ്ഗയുടെ ഉത്പത്തി ഉണ്ടായി. ദുർഗ്ഗയുടെ രൂപത്തിൽ ആസക്തനായ കാലൻ (ബ്രഹ്മ)തെറ്റ് ചെയ്തു അപ്പോൾ ദുർഗ്ഗ (പ്രകൃതി) അയാളുടെ വയറ്റിൽ ശരണം പ്രാപിച്ചു. ഞാൻ ജ്യോതി നിരജന്തന്റെ അടുക്കൽ പോയി. ഭവാനിയെ ബ്രഹ്മത്തിന്റെ വയറ്റിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കി 21 ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളോട് കൂടെ 16 സംഘ് കോൾ ദുരെയ്ക്ക് അയച്ചു. ജ്യോതിനിരജന്തൻ പ്രകൃതിദേവിയോട് ഭോഗവിലാസങ്ങളിൽ മുഴുകി. അങ്ങിനെ ബ്രഹ്മാ, വിഷ്ണു, ശിവ- ഉത്പത്തി ഉണ്ടായി. മൂന്നു ഗുണങ്ങളിൽ ഈ ഗുണങ്ങളിൽ മുഴുകി കുരുങ്ങി സർവ്വപ്രാണികളും വാസ്തവികമായ മന്ത്രം ലഭിക്കാതെ ആർക്കും മോക്ഷം കിട്ടില്ല.

“അലയുന്നവർക്ക് സന്മാർഗ്ഗം”

“സഹോദരി ഈശ്വരന്മാരുടെ വേദനനിറഞ്ഞ ആത്മകഥ”

ഞാൻ ഭക്തമതിയായ ഈശ്വരന്മാർക്കു ദേവി പത്നി ശ്രീഭക്ത സുരേശ്വരൻ അഹലാവത പുത്ര ശ്രീ പ്രതാപസിംഹ അഹലാവത്, പാനാഗഞ്ച, ഗ്രാമംഡിപല, ജില്ലാ-ബെങ്കലൂർ-ൽ താമസിക്കുന്നു. അല്ലയോ ബന്ധന വിമുക്തനാക്കുന്ന സർഗ്ഗരൂപ രാമപാൽജി! ഞാനും എന്റെ കുടുംബവും താങ്കളുടെ പാദധൂതികളാണ്. താങ്കൾ ഞങ്ങൾക്കേകിയ സുഖ ജീവിതം ഈ ജന്മത്തിൽ ഞങ്ങൾക്ക് സങ്കല്പിക്കാൻ പോലും കഴിയുന്നതല്ല. ഞാൻ ഇന്ന് എന്റെ കഴിഞ്ഞ കാലത്തെ കുറിച്ച് ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ താങ്കൾ ഞങ്ങൾക്ക് ദാനമായി നൽകിയ ഈ ജീവിതം അതിന് മുൻപുള്ള വേദനനിറഞ്ഞ ജീവിതം ഞങ്ങളെപ്പോലെ കഷ്ടത അനുഭവിക്കുന്നവർ ഇത് വായിച്ച് താങ്കളുടെ ദയയ്ക്ക് പാത്രീഭൂതരായിഭവിക്കട്ടെ. ഞങ്ങളുടെ ജീവിതം തികച്ചും അന്ധകാരമായിരുന്നു. ഒരു പക്ഷെ താങ്കളെ സമീപിച്ചില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഇന്ന് ഞങ്ങൾ ഇങ്ങിനെ ജീവിച്ചിരിക്കില്ലായിരുന്നു.

ഞാൻ ഒരു മഹാരോഗത്താൽ പീഡിതനായിരുന്നു. എന്റെ സഹോദരൻ ഭാഷ്യയ്യയായിൽ താമസിക്കുന്ന ഓമപ്രകാശ് മകൻ ശ്രീദയാനന്ദ് റാറി, ഹരിയാന, പോലീസിൽ ജോലിനോക്കുകയായിരുന്നു. ഞാനും ആസ്സേജ് വരെ എത്തികഴിഞ്ഞിരുന്നു. എനിക്ക് കൈയും കാലും തികച്ചും ചലിപ്പിക്കാൻ കഴിയാത്ത അവസ്ഥ. ശബ്ദം പുറത്തേക്ക് വരില്ലായിരുന്നു. പല സ്ഥലങ്ങളിലേയും ഡോക്ടർമാരെ കാണിച്ചു. ഫലം നിരാശാജനകമായിരുന്നു. എന്റെ ഭർത്താവ് ഭയങ്കര മദ്യപാനിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം വീട്ടിലെത്തിയാൽ കുട്ടികൾ കട്ടിലിനടിയിൽ കയറി ഒളിച്ചിരിക്കും. മദ്യപാനത്തിനായി വീട്ടിലെ പാത്രങ്ങൾ വരെ പെറുക്കി വിറ്റിരുന്നു. ഒടുവിൽ കടം കൊണ്ടുമുഴുത്തു. അയൽക്കാർക്കും വിഷമമായി മാറി. ഒരു ദിവസം മദ്യലഹരിയിൽ എന്നെ പൊക്കിയെടുത്തു കൊണ്ടുപോയി. ഡാലാണ പാണ്ടെയിലെ കിണറ്റിലെറിയാൻ. ഞാനീ വീടിനെ നശിപ്പിക്കും എന്ന് പറഞ്ഞു എന്തൊക്കെയോ പുലമ്പി. എന്റെ സഹോദരൻ എനിക്ക് വേണ്ടി ഡാറാളും രൂപ ചെലവാക്കി അവിടവിടെയുള്ള ഡോക്ടർമാർക്കായി. പക്ഷെ ഒരു പ്രയോജനവും ഉണ്ടായില്ല. എന്റെ ഭർത്താവ് മദ്യപാനിയായപ്പോൾ കുട്ടികൾ വളരെകുഞ്ഞുങ്ങളായിരുന്നു. ഭർത്താവിന്റെ വീട്ടിൽ നിന്ന് ഒരു സഹായവും ലഭിച്ചിരുന്നില്ല. എന്റെ സഹോദരൻ സുഖവീർ ഡിടിസി യിൽ ഡ്രൈവർ ആയിരുന്നു. അയാൾ പരമപുഷ്യനായ രാമപാൽജിയുടെ ഉപദേശം സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. അയാൾ പറഞ്ഞു സഹോദരിയും രാമപാൽജിയുടെ ഉപദേശം സ്വീകരിക്കൂ. മരിക്കുന്നതിന് മുൻപ് അവസാനത്തെ ഉപായമെന്ന നിലക്ക്. ഇത് കേട്ട് എന്റെ പിതാവ് ശ്രീദയാനന്ദ് റാറി പറഞ്ഞു ഉപദേശം സ്വീകരിച്ചാൽ ദേദമാകുമോ? അപ്പോൾ ഉപദേശം സ്വീകരിക്കുന്നതിന്റെ മഹിമയെ കുറിച്ച് എല്ലാവരോടും എന്റെ സഹോദരൻ വിവരിച്ചു. അത് കേട്ട് ശരിനോക്കാമെന്ന് എല്ലാവരും സമ്മതിച്ചു. അങ്ങിനെ എന്നെ സന്ത് രാമപാലിന്റെ അടുക്കലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. ആസമയത്ത് സദ്ഗുരുദേവ് പഞ്ചാബിലെ ഖോട് ദില്ലിയിൽ സത്സംഗം നടത്തുകയായിരുന്നു. എന്റെ എല്ലാകുടുംബാംഗങ്ങളോടെ ഞങ്ങൾ രാത്രി പത്ത് മണിക്ക് മഹാരാജ് ജിയുടെ അടുക്കലെത്തി. ഇത് 1996 ഡിസംബർ 25 നായിരുന്നു.

എന്റെ സഹോദരൻ പുഷ്പരാമപാലിനോട് എന്റെ ദുരിതപൂർണ്ണമായ കഥപറഞ്ഞു. ഗുരുജി രാത്രി പത്ത് മണിക്ക് തന്നെ സത്സംഗത്തിൽ വെച്ച് നാമോപദേശം ദാനമായി നൽകി. അതിന് മുൻപ് എനിക്ക് നാവ് പോലും എടുക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. 26 ഡിസംബർ രാവിലെ ഉണർന്നപ്പോൾ സ്വയം ഞാൻ സംസാരിച്ചു തുടങ്ങി. ഞാനെന്റെ സഹോദരനോട് പറഞ്ഞു വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം ഞാൻ ഇപ്പോഴാണ് ജീവിക്കുന്നു എന്ന് തോന്നുന്നത്. എന്തോ വലിയൊരു ഭാരം എന്നിൽ നിന്നും പോയി. സഹോദരൻ പറഞ്ഞു മഹാരാജ് രാമപാൽജി സാക്ഷാൽ കബീർ പരമേശ്വർ തന്നെ യാണോയെന്ന് തോന്നും. ഞാൻ ബീഡി വലിച്ചിരുന്നു അന്നുമുതൽ അത് ഉപേക്ഷിച്ചു. വീട്ടിലെത്തിയപ്പോൾ എന്റെ ഭർത്താവ് ഭക്ത സുരേഷ് എന്നോട് ചോദിച്ചു നീ ഏത് നാമം സ്വീകരിച്ചാണ് വന്നത്. നിന്റെ പേരിന് ഇത്ര വലിയ ശക്തിയുണ്ടോയെന്ന് ഞാൻ കാണട്ടെ. എന്റെ അമ്മയോട് പറഞ്ഞു നല്ല നാമം സ്വീകരിച്ചു വന്ന കൂട്ടി ഇനി രാവിലെ ഗുൽമോണിംഗിന് പകരം 'സത് സാഹേബ്' എന്ന് പറയാൻ തുടങ്ങുമല്ലോ. ഭക്തസുരേഷ് പഴയതുപോലെ ഒരു വർഷത്തോളം മദ്യം ഉപയോഗിക്കുകയും എന്നോട് വഴക്കിടുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

ഒരു ദിവസം ബന്ദിചോട് കബീർ സാഹബ്ബ്, ഗരീബ്ദാസ് സാഹബ്ബ്, സത് ഗുരുദേവ് രാമപാലിന്റെയും പടങ്ങൾ കീറാനായി നിന്നു. അപ്പോൾ ഞാൻ ബന്ദിചോട് കബീർ സാഹബ്ബിനോട് പ്രാർത്ഥിച്ചു. "താങ്കൾ ഇദ്ദേഹത്തിന് നല്ല ബുദ്ധി നൽകൂ. അപ്പോൾ കബീർ സാഹബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ ഭർത്താവ് സുരേഷ് പടങ്ങൾ പുജാസ്ഥലത്ത് യഥാസ്ഥാനങ്ങളിൽ വെച്ച് ദണ്ഡനമസ്കാരം നടത്തി. അന്നുതൊട്ടിന്നു വരെ അദ്ദേഹം പിന്നെ മദ്യം ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ല. ബീഡി വലിക്കാറില്ല. എല്ലാ വിധ ദുരാചാരങ്ങളും ഉപേക്ഷിച്ചു. ഇതിനെല്ലാം സാക്ഷ്യം വഹിച്ചത് ഗഞ്ചായും സിലൽ ഗ്രാമവും ആണ്. എനിക്ക് പുനർജന്മം കിട്ടിയത് കണ്ട് എന്റെ സഹോദരൻ എന്റെ ദുഃഖിതനായ സഹോദരൻ ഡിഎസ് പി രാജേന്ദ്രസിംഹ് റാഠി (ഹരിയാന) യും സഹോദരൻ പ്രേമപ്രകാശ് റാഠി എഡ്വാർക്കേട് (ദില്ലി) എല്ലാവരും കൂടുംബസമേതം നാമദാനം സ്വീകരിച്ചു. ഉപദേശവും പേരും സ്വീകരിച്ചശേഷം കബീർ സാഹബ്ബ് അവർക്ക് എന്തൊക്കെ സുഖ ഐശ്വര്യങ്ങൾ നൽകിയെന്ന് പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ കഴിയില്ല. ഞങ്ങളുടെ എരുമ ഒരു സർപ്പത്തെ തിന്നു അതിന്റെ അവസ്ഥ വളരെ മോശമായിരുന്നു. ഡോക്ടർ വന്നു നോക്കി 10 ഇഞ്ചുകുൻ നൽകി. അടുത്തദിവസം അതിന്റെ കണ്ണിൽ നിന്നും നീലനിറത്തിലുള്ള വെള്ളം ഒലിച്ചിറങ്ങാൻ തുടങ്ങി. എരുമക്ക് കണ്ണ് കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. കുറുടിയായി. ഡോക്ടർ കൈവിട്ടു. അപ്പോൾ രാത്രി സദ് ഗുരു രാമപാൽ എരുമയെ തലോടുന്നതായി സ്വപ്നം കണ്ടു. രാവിലെ ഉണർന്നപ്പോൾ ഞങ്ങളും അയൽക്കാരും എരുമയുടെ വായിൽ പാമ്പിനെ കണ്ടു. ഞങ്ങൾ പെട്ടെന്ന് അതിനെ മാറ്റി. എരുമ ആരോഗ്യവതിയായി നന്നായി പാല് തരാൻ തുടങ്ങി. ഇന്നലെ വരെ ഞങ്ങളുടെ കൈയിൽ 10 രൂപയെടുക്കാനുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഇന്ന് വയലിൽ ധാന്യങ്ങൾ വിളയിക്കുന്നു. ആരുടേയും മുൻപിൽ കൈനീട്ടേണ്ട ആവശ്യമില്ല. അയൽക്കാർ പറയുന്നു നിങ്ങളുടെ ഗുരു നിങ്ങൾക്ക് രാമൻ. അജ്ഞാനികളെ വഴിതെറ്റിക്കുന്ന സമൂഹത്തിന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹിമ എന്തെന്നറിയാമോ? സത് രാമപാലിന്റെ വിരോധികൾക്ക് ചെളിവാരിയെറിയാൻ മാത്രം അറിയാം. അനുഭവം ഉള്ളവർക്ക് മാത്രമേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ

മഹിമയെ കുറിച്ച് പറയാൻ കഴിയും. ഞങ്ങൾ പറയുന്നു ആരാനോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യത്വം സ്വീകരിക്കുന്നുവോ അവരുടെ ദുഃഖങ്ങൾ അദ്ദേഹം ഇല്ലാതാക്കുന്നു. ഇനിയും ആയിരമായിരം വർഷങ്ങളോളം അദ്ദേഹം ദുഃഖിതരുടെ ദുഃഖം ഇല്ലാതാക്കട്ടെ. സത് ഗുരു രാമപാൽ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിന്റെ അവതാരം തന്നെയാണ്.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യത്വം സ്വീകരിച്ചതിന് ശേഷം ഞങ്ങൾക്ക് ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ ഉണ്ടായ ഐശ്വര്യം വർണ്ണിക്കാൻ കഴിയില്ല. ഞാൻ 1996-ൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശം സ്വീകരിച്ചു. അതിന് ശേഷം ഒന്നര വർഷം കഴിഞ്ഞ് ഒരു സംഭവമുണ്ടായി.

ഒരു രാത്രി ഞാൻ ഗ്രാമത്തിൽ ശ്മശാനം ചോദിക്കുന്നതായി കണ്ടു. അപ്പോൾ പറഞ്ഞു നാളെ ഇവിടെ വരാൻ. അത് മുൻദാൻ കോളണി ശ്മശാനമായിരുന്നു. രാവിലെ എനിക്ക് കോളറ പിടിപെട്ടു. ഭയങ്കര തലവേദനയായിരുന്നു. തല എവിടെങ്കിലും അടിക്കണമെന്ന് തോന്നി. മരിക്കുമെന്ന് തീർച്ചപ്പെടുത്തി. ഡോക്ടർ വന്നു ഇഞ്ചക്ഷൻ തന്നു. അതിന് ശേഷം ഡോക്ടർ പറഞ്ഞു ഇവർ മരിച്ചു എന്ന്. ഞാൻ 4 ദൂതന്മാരെ കണ്ടു അവർ എന്നെ പൊക്കിയെടുത്തു എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു ഞങ്ങളെ ഭഗവാൻ അയച്ചതാണ്. നിങ്ങളെ കൊണ്ടു പോകും. നിങ്ങളുടെ സമയം പൂർത്തിയായി. ഞാൻ പറഞ്ഞു എന്നെ കൊണ്ടുപോകാൻ എന്റെ ഗുരുജി അനുവദിക്കില്ല. അവർ പറഞ്ഞു നിങ്ങളുടെ ഗുരുജി എന്തു ചെയ്യും നിങ്ങളുടെ സമയം പൂർത്തിയായി. ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കൈകൊണ്ട് തന്നെ നിങ്ങളെ കൊല്ലും. അതിന് ശേഷം എന്റെ രണ്ടു കൈകൊണ്ടും എന്റെ കഴുത്ത് തെരിച്ചു. അപ്പോഴേക്കും എന്റെ ജീവൻ കണ്ണുകളിൽ എത്തി. എനിക്ക് ഒന്നും സംസാരിക്കാൻ വയ്യ. ബന്ദിചോട് പറയുന്നു - “ആ ജംതേരേ ഘട് നേ ഘേരൈ, തു രാമ കഹാൻ നഹീം പാവേഗാ. ആ സ്ഥിതിയിലായി ഞാൻ. അതിന് ശേഷം കബീർ സാഹബ്ബ് താമര പൂവിൽ എന്റെ അടുത്ത് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അതിന് ശേഷം എന്റെ ഉള്ളിൽ നിന്ന് പുഷ്യ സദ് ഗുരുരാമപാൽജി മഹാരാജിന്റെ ശബ്ദം കേട്ട ഈ കുട്ടിയെ നിങ്ങൾ എങ്ങിനെ കൊണ്ടു പോകും ഞങ്ങൾ കൊണ്ടുപോകാൻ അനുവദിക്കില്ല. ഇതിനെ ഞങ്ങൾ എപ്പോൾ വിചാരിക്കുന്നുവോ അപ്പോൾ മാത്രമേ കൊണ്ടുപോകാൻ കഴിയും. അഥവാ ഇവളുടെ കാലുവെട്ടിയാൽ അതും ഞങ്ങൾ യോജിപ്പിക്കും. അങ്ങിനെ ഗുരുജി കുറേ പറഞ്ഞു. അതൊന്നും എനിക്കിവിടെ വർണ്ണിക്കാൻ കഴിയില്ല. അതിന് ശേഷം യമദൂതന്മാർ ഓടിപ്പോയി. പിന്നീട് ഗുരുജി എന്നോട് പറഞ്ഞു. മകളെ ഭയപ്പെടേണ്ട മരണത്തെ ഞാൻ തടഞ്ഞു നിർത്തി. ഇനി ഞാനഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ കൊണ്ടു പോകും.

ഞങ്ങളുടെ ഒരു എരുമക്ക് പ്രസവമായി. ഒരു ദിവസം മുഴുവൻ അത് അസ്വസ്ഥമായി നിലകൊണ്ടു. ഡോക്ടറെ വരുത്തി. ഡോക്ടർ സമയത്തിന് മുൻപേ കുട്ടിയെ എടുത്തു. അതിന് ശേഷം എരുമ അതിന്റെ മറുപിള്ള പുറത്തേക്ക് കളഞ്ഞില്ല. മറ്റുള്ളവർ പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് ഞങ്ങൾ ഒരു ഇഷ്ടിക അതിൽ കെട്ടിയിട്ടു. അപ്പോൾ അത് പൊട്ടിപ്പോയി. അപ്പോഴേക്കും എരുമയുടെ അവസ്ഥ വളരെ മോശമായി. എല്ലാവരും പറഞ്ഞു എരുമ മരിച്ചു പോകും. രക്ഷപ്പെട്ടില്ല. ഞങ്ങൾ പേടിച്ച് രാത്രി തന്നെ 5 ഡോക്ടർമാരുടെ അടുക്കൽ പോയി. ഒരാൾ പോലും വന്നില്ല. അവർ പറഞ്ഞു. ഇത് ഞങ്ങളെ കൊണ്ട് സാധിക്കുന്ന കേസല്ല. ഭഗവാൻ തന്നെ

രക്ഷിക്കട്ടെ. അതിന് ശേഷം എനിക്ക് എരുമ രക്ഷപ്പെടും. എന്ന ആശ തന്നെ നശിച്ചു. പിന്നെ ഞാൻ പറഞ്ഞു ഭക്തജി മോഹം കൈവിടണ്ട നമ്മുടെ ബന്ദിചോദ് എല്ലാം ശരിയാക്കും. പിന്നെ ഞാൻ ബന്ദി ചോദ്യന്റെ മുൻപിൽ സാഷ്ടാംഗ പ്രണാമം നടത്തി പ്രാർത്ഥിച്ചു. അതിന് ശേഷം രാവിലെ ഒരു ഡോക്ടറുടെ അടുക്കലെത്തി. ആ ഡോക്ടർ വന്നു നോക്കി യിട്ട് പറഞ്ഞു ഇത് രക്ഷപ്പെടില്ല. ഡോക്ടർ ഒരു പാട് ശ്രമിച്ചു. പക്ഷെ മറുപിള്ള പുറത്തു വന്നില്ല. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു ഭഗവാന്റെ കൃപ കൊണ്ട് രക്ഷപ്പെട്ടാലും ഇത് പാൽ തരില്ല. അതിന് ശേഷം ഏഴ് ദിവസം കഴിഞ്ഞ് ഗുരുജിയെ കണ്ടു. പിന്നീട് എരുമയുടെ കൂടലുകളിൽ നിന്നും അതിന്റെ മറുപിള്ള പുറത്തു വന്നു. രാവിലെ എരുമ ആരോഗ്യവതിയായി. 15 കിലോ പാല് തരാൻ തുടങ്ങി. ഇതൊക്കെ ബന്ദിചോദ്യന്റെ കൃപ കൊണ്ടാണ്. അതേസമയം ഇതേ അസുഖത്തിൽ അയൽപക്കത്തുള്ളവരുടെ നാലഞ്ച് എരുമകൾ ചത്തു പോയിട്ടുണ്ട്.

എന്റെ പതിനാലു വയസുള്ള ഇളയമകൻ നവനീത് അവന് ആറ് മാസം പ്രായമുള്ളപ്പോൾ ന്യൂമോണിയ പിടിപെട്ടു. അഞ്ച് വയസുവരെ ആ അസുഖം വിട്ടുമാറിയില്ല. എന്റെ എല്ലാപ്രയത്നങ്ങളും, ഡോക്ടർമാരുടെ ഉപേക്ഷങ്ങളും എല്ലാം നിഷ്ഫലമായെങ്കിലും ഞാൻ തോൽക്കാൻ തയ്യാറായില്ല. ഒരു ദിവസം ഞാൻ അവനെ സദ് ഗുരു രാമപാൽ മഹാരാജാവിൽ നിന്ന് നാമകരണം സ്വീകരിച്ച് ഉപദേശം സ്വീകരിച്ചു. ആ ദിവസം മുതൽ അവന് ഒരസുഖവും ഇല്ലാതായി. ഇന്ന് അവൻ അവന്റെ പ്രായത്തിലുള്ള എല്ലാകുട്ടികളെക്കാളും ആരോഗ്യവാനാണ്. ഈ മഹാന്ത്യതങ്ങളെല്ലാം സദ്ഗുരുദേവ രാമപാൽജി മഹാരാജിന്റെ കൃപകൊണ്ടാണ്.

ഒരു ദിവസം പൗർണ്ണമി സത്സംഗമം നടക്കുന്ന സമയത്ത് 2004-ൽ മഴയില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ് ഞങ്ങളുടെ വയൽ-വിളവു മുഴുവൻ ഉണങ്ങി പോയി. തോട്ടിൽ നിന്ന് വെള്ളം എത്തിക്കാനും കഴിഞ്ഞില്ല. ഒരു മാസം കഴിഞ്ഞ് തോട്ടിൽ വെള്ളം വന്നു. ട്യൂബ് വഴിവെള്ളം കൊണ്ട് വരാനുള്ള ഒരു ഏർപ്പാടും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. നമ്മുടെ ഏക ആശ്രയം തോട് മാത്രമാണ്.

എന്നാൽ പൗർണ്ണമി ദിവസം ഞങ്ങൾ ആശ്രമത്തിൽ നിന്നും സത്സംഗം കഴിഞ്ഞ് മടങ്ങിവരുമ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ രണ്ടര ഏക്കർ വയൽ മുട്ടോളം വെള്ളത്തിൽ നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു. ഇത് ഒരിക്കലും സ്വപ്നത്തിൻ പോലും വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല. ഇതെല്ലാം സദ്ഗുരുവിന്റെ കൃപ കൊണ്ടായിരുന്നു. അയൽ വാസികൾ അസുയപ്പെട്ടു നിങ്ങളുടെ സദ്ഗുരു നിങ്ങൾ വിളിച്ചാൽ മാത്രമേ വരികയുള്ളൂ. അവർക്കെല്ലാം യേങ്കര ദുഃഖമായി. വിളവെടുത്തപ്പോൾ എല്ലാവർക്കും ഏറ്റവും കൂടുതൽ 10 മന് ധാന്യമാണ് കിട്ടിയത് എന്നാൽ ഞങ്ങൾക്ക് സദ്ഗുരുവിന്റെ കൃപ കൊണ്ട് 40 മന് ധാന്യം ലഭിച്ചു.

ഈ വിധത്തിൽ അനേകായിരം സുഖം ഞങ്ങൾക്ക് ബന്ദിചോദ് സദ്ഗുരു രാമപാൽ ജി നൽകി. എന്റെ രണ്ട് മക്കൾക്കും (ഭക്ത അമിതും, നവനീതും) 2010 മെയ്മാസത്തിൽ പോലീസിൽ ജോലി ലഭിച്ചു. ഞാനും എന്റെ കുടുംബവും എല്ലാ വായനക്കാരോടും അപേക്ഷിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ എത്രയും വേഗം സത്ലോക ആശ്രമം കരൂമയിൽ വന്ന് സത് രാമപാലിനെ കണ്ട് മോക്ഷം വാങ്ങണം. മനുഷ്യ ജീവിതം വ്യർഥമാക്കരുത്. കബീർ പരമേശ്വർ പറയുന്നു-

“കൽ കരേ സോ ആജ് കർ, ആജ്കരേ സോ അബ് |
പൽമെം പ്രളയ ഹോയേഗി ബാഹർ കരാഗേ കബ് |
സൽ സാഹേബ്!ബന്ദി ഛോട്!സൽഗുരുരാമപാൽജി മഹാരാജ് കീ ജയ്!

“നശിച്ച കുടുംബം വീണ്ടും പുനർവസിപ്പിച്ചു”

ഞാൻ ഭക്തരമേശ് മകൻ ഉമേഷ് സിംഹ്, ഗ്രാമം പേട് വാഡ്, താലൂക്ക് ഹാംസി, ജില്ലാ ഹിസാർ. ഇപ്പോൾ എംപ്ലോയീസ് കോളനിയിൽ താമസിക്കുന്നു. ജെയിലിന് സമീപത്തെ ജിനിൽ കുടുംബസമേതം താമസിക്കുന്നു.

നാമം സ്വീകരിക്കുന്നതിന് മുൻപ് ഞങ്ങൾ ഭൂതഗണങ്ങളെ ഭജിച്ചിരുന്നു. പുജിച്ചിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ ഗ്രാമം ബാബാസാഹിയെ ബഹുമാനിച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് തന്നെ എല്ലാ പൗർണ്ണമിക്കും ജ്യോതിപ്രകാശിപ്പിക്കാൻ (വിളക്ക് വയ്ക്കാൻ) പോയിരുന്നു. ഞങ്ങൾ വെള്ളിയാഴ്ച, ജന്മാഷ്ടമി, ശിവരാത്രി എന്നീ വ്രതങ്ങൾ നോക്കിയിരുന്നു. പിതൃക്കൾക്ക് പിണ്ഡദാനം, ശ്രാദ്ധം എന്നിവയും മുടങ്ങാതെ ചെയ്തിരുന്നു. എന്നിട്ടും ഞങ്ങളുടെകുടുംബം തികച്ചും നശിച്ചു പോയിരുന്നു. എനിക്ക് പന്ത്രണ്ട് വയസുള്ളപ്പോൾ എന്റെ അച്ഛൻ മരിച്ചു പോയിരുന്നു. വീട്ടിൽ ഞങ്ങൾ മൂന്നുപേരായിരുന്നു. മൂന്നു പേരെയും ഭൂതപ്രേതങ്ങൾ ഉപദ്രവിച്ചിരുന്നു. മൂന്നുപേർക്കും പലവിധ അസുഖങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ആദ്യമൊക്കെ ഡോക്ടറെ കാണിക്കുമായിരുന്നു. പക്ഷെ ഒരു പ്രയോജനവും ഉണ്ടായില്ല.

പിന്നെ മന്ത്രവാദികളെ സമീപിച്ചു. അവരിൽ ചിലർ പറഞ്ഞു 500 രൂപ തന്നാൽ ശരിയാക്കിത്തരാമെന്ന് ചിലർ 1000 രൂപ വരെ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഞങ്ങൾ തികച്ചും നശിച്ചു പോയിരുന്നു. എന്നാൽ ഒരു സുഖവും കിട്ടിയിരുന്നില്ല. എന്റെ ഒരു ബന്ധു ഭക്തരഘുവീർ സിംഹ് കൃപ്മ കലാമിൽ താമസിക്കുന്നു, പല ആവർത്തി പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് എന്റെ അമ്മ 1996-ൽ സന്ത് രാമപാൽജി മഹാരാജിൽ നിന്നും നാമം സ്വീകരിച്ചു ഉപദേശം വാങ്ങി. എന്റെ ഭാര്യക്ക് അഞ്ച് വർഷം കഴിഞ്ഞിട്ടും സന്താനഭാഗ്യം ഉണ്ടായില്ല. എന്റെ അമ്മയുടെ ഉപദേശപ്രകാരം സ്വീകരിച്ച ആ വർഷം തന്നെ എന്റെ ഭാര്യ ഒരാൺകുഞ്ഞിന് ജന്മം നൽകി. എനിക്ക് ഭഗവാനോട് വിശ്വാസം വർദ്ധിച്ചു. അതിന് മുൻപ് എനിക്ക് വിശ്വാസം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. രാമപാൽജിയുടെ അടുക്കൽ പോകുന്നതിനെ ഞാൻ അമ്മയേയും ഭാര്യയേയും വഴക്കുപറഞ്ഞിരുന്നു. എതിർത്തിരുന്നു. എന്റെ കുട്ടിക്ക് 15 ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വളരെയധികം അസുഖങ്ങൾ ഉണ്ടായി. ഡോക്ടർ പറഞ്ഞു പുലരുമ്പോൾ കുട്ടി മരിച്ചു പോകും. അതുകൊണ്ട് കൊണ്ടുപോകൂ. വൈകുന്നേരം ഒരു ഭക്തൻ ബന്ദിഛോട് സൽഗുരു രാമപാൽജി മഹാരാജ് ആശ്രമം ജിനിൽ വരുന്നവിവരം പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിന് മാത്രമേ ഈ കുഞ്ഞിനെ രക്ഷിക്കാനാകൂ. എത്രയും വേഗം കൊണ്ടുപോകൂ. അദ്ദേഹം പൂർണ്ണസന്ത് ആണ് അദ്ദേഹം ഈ കുഞ്ഞിനെ സുഖപ്പെടുത്തും. ഞങ്ങൾ പലഡോക്ടർമാരേയും മന്ത്രവാദികളെയും കാണിച്ചതായിരുന്നു. എനിക്ക് ഈശ്വരവിശ്വാസം നഷ്ടപ്പെട്ടു. ഞാനാഭക്തനോട് എതിർത്തു. പക്ഷെ അയാൾ വീണ്ടും എന്നോട് അപേക്ഷിച്ചു. അയാൾ സ്വയം ബന്ദിഛോടിന്റെ അടുക്കൽ നിന്നും വരുന്നതാണെന്ന് പറഞ്ഞു. ഒരു പക്ഷെ അദ്ദേഹത്തിന് ദയ തോന്നിയാൽ ഈ കുട്ടി രക്ഷപ്പെടും. ആ ഭക്തൻ ഇത്രയും വിശ്വാസത്തോടെ പറയുന്നത് കേട്ട് എന്റെ അമ്മ അനു

വദിച്ചു. എന്റെ അമ്മ കുഞ്ഞിനെ കൊണ്ടുപോയി രാമപാൽജിയുടെ പാദങ്ങളിൽ സമർപ്പിച്ചു. എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു-മഹാരാജ് ഈ കുഞ്ഞ് മരിച്ചു പോയി. ഇനി താങ്കൾ തന്നെ രക്ഷിച്ചാലും. അപ്പോൾ ബന്ദിചോദ്യം സത്ഗുരു രാമപാൽജി മഹാരാജ് പറഞ്ഞു കബീർ പരമേശ്വർജിയുടെ കൃപയാൽ ഈ കുഞ്ഞ് രക്ഷപ്പെട്ടു. അടുത്തദിവസം മരിക്കേണ്ട കുട്ടി രക്ഷപ്പെട്ടു. പറയു ബന്ദിചോദ്യം സത്ഗുരുരാമപാൽജി മഹാരാജ് കീ ജയ്.

ഇത്തരത്തിൽ ഞങ്ങളുടെ നശിച്ചു പോയ കുടുംബത്തെ അദ്ദേഹം പുനർജീവിപ്പിച്ചു. ഇത്രയും സൗഭാഗ്യം കിട്ടിയിട്ടും പാപകർമ്മത്തിന്റെ ഫലമായി ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നും ഉപദേശം സ്വീകരിച്ചില്ല. പഴയതുപോലെ ഭൂതപ്രേത പുജകളും ശ്രാദ്ധവും ചെയ്യുകയായിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ ബന്ദിചോദ്യം ഗരീബ്ദാസ്ജി മഹാരാജിന്റെ വചനങ്ങൾ സന്തം രാമപാൽജി മഹാരാജ് പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ പുറത്തിരുന്ന് കള്ള് കുടിക്കുകയായിരുന്നു. അതിന് ശേഷം ഒരു വർഷം കഴിഞ്ഞ് ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ ഭജന നടക്കുകയായിരുന്നു. വൈകുന്നേരം രാമപാൽജി സത് സാഗം നടത്തി. ഞാനത് കേട്ടു. അപ്പോൾ തന്നെ അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നും നാമം സ്വീകരിച്ച് ഉപദേശം സ്വീകരിച്ചു. അതിന് ശേഷം ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ ദുഃഖമേ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. എന്റെ അമ്മ ആരോ പറയുന്നത് കേട്ട് നാമം ഉപേക്ഷിച്ചു. കുറേ കഴിഞ്ഞ് 2000-ൽ എന്റെ അമ്മയ്ക്ക് കാലിൽ പെട്ടെന്ന് നീരുണ്ടായി. ഡോക്ടർമാരെ കാണിച്ചു. ഡോക്ടർമാർ പറഞ്ഞു ബ്ലഡ് കാൻസറാണെന്ന്. പത്ത് പന്ത്രണ്ട് മാസങ്ങൾക്കകം മരിച്ചു പോകും. പിജിഎ ചെർഡിഗ്രിയിൽ കൊണ്ടുപോകുകയാണെങ്കിൽ ഒരു പക്ഷെ ഒരു വർഷം കൂടെ ജീവിക്കും. പക്ഷെ അവിടെ ഒരു ലക്ഷം രൂപ ചിലവുണ്ട്. എന്നാലും വേദന കുറയില്ല. ബന്ദിചോദ്യം രാമപാൽജി പറഞ്ഞു നിങ്ങളുടെ അമ്മ നാമം ഉപേക്ഷിച്ചു. അതായത് കറന്റ് ബിൽ അടയ്ക്കാത്തതുകൊണ്ട് കറന്റ് കണക്ഷൻ കട്ട് ചെയ്തു. വൈദ്യുതിയുടെ പ്രയോജനം ലഭിക്കുന്നില്ല. കിട്ടണമെങ്കിൽ ബിൽ അടയ്ക്കണം. എന്റെ അമ്മ ചെയ്തുപോയ തെറ്റിന് മാപ്പ് അപേക്ഷിച്ച് രണ്ടാമത് വീണ്ടും നാമം സ്വീകരിച്ച് ഉപദേശം വാങ്ങി. അദ്ദേഹം തലയിൽ കൈവച്ച് അനുഗ്രഹിച്ചു. തലയിൽ കൈവച്ച് ഉടൻതന്നെ കാലിലെ നീരിൽ നിന്നുണ്ടായ വേദന മാറി. പിന്നെ ഏകദേശം രണ്ടുവർഷം കഴിഞ്ഞ് തഴമ്പുകളിൽ നിന്നും രക്തം വരാൻ തുടങ്ങി. ഡോക്ടർമാരും തന്നു. ഇഞ്ചക്ഷൻ എടുത്തു. എന്നിട്ടും രക്തം വന്നു കൊണ്ടിരുന്നു. വീണ്ടും ഡോക്ടർ ചെയ്തപ്പോൾ നടത്തിയിട്ട് പറഞ്ഞു ഇത് ബ്ലഡ് ക്യാൻസർ ആണ്. ഇപ്പോൾ അത് പൊട്ടിയതാണ്. ഇത് ശരിയാക്കാൻ (സുഖപ്പെടുത്താൻ) പ്രയാസമാണ്. അതുകൊണ്ട് വീട്ടിലേയ്ക്ക് കൊണ്ടുപോകൂ. രണ്ടുദിവസത്തിനകം മരണം സംഭവിയ്ക്കാം. അടുത്ത ദിവസം മുത്രത്തിലും മലത്തിലും രക്തം കണ്ടു തുടങ്ങി. അപ്പോൾ ഞാൻ സത്ഗുരുരാമപാൽജിയോട് ഫോണിൽ ബന്ധപ്പെട്ടു വിവരങ്ങൾ പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ബന്ദിചോദ്യം എല്ലാം ശരിയാക്കും. അടുത്ത ദിവസം രാത്രി രണ്ടു മണിക്ക് യമദൂതന്മാർ വന്നു. അമ്മയെ കൊണ്ടുപോകാനായി. എന്റെ അമ്മ പറഞ്ഞു നിന്റെ അച്ഛൻ (അദ്ദേഹം പത്ത് വർഷം മുൻപ് മരിച്ചിരുന്നു) എന്നേ കൊണ്ടുപോകാനായി വന്നിരുന്നു. ഇത്രയും പറയുന്നതിനിടയിൽ യമദൂതൻ അമ്മയുടെ ശരീരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു കൊണ്ട് പറഞ്ഞു ഞാനിവരെ കൊണ്ടുപോകും. ഇവരുടെ സമയം പൂർത്തിയായി. എനിക്ക് ചായതരൂ. അപ്പോഴേക്കും

അവർക്ക് ചായ ഉണ്ടാക്കാൻ ആരാഭിച്ചു. അപ്പോൾ യമദുതൻ പറഞ്ഞു നിങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ എന്തൊരു വലിയ ശക്തിയാണ്. ആ ശക്തി എന്നേ അടിക്കുന്നു. ചൂട് ചായ എന്നെ കുടിപ്പിക്കുന്നു. എനിക്ക് ഇവിടെ നിലക്കാൻ കഴിയില്ല. എനിക്ക് വേഗം ചായതരു. എനിക്ക് പോകണം. ഞാൻ ചൂട് ചായ കുടിച്ചു. പോകുമ്പോൾ പറഞ്ഞു നിങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവ് നിൽക്കുന്നു. എനിക്ക് ഇവരെ കൊണ്ടുപോകാൻ കഴിയില്ല. ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു കൊണ്ടവർ പോയി. ഒരു മിനിട്ട് കഴിഞ്ഞപ്പോൾ രക്തം പോകുന്നത് നിന്നു. നാക്കും പല്ലും കറുത്തിരുന്നത് വെളുത്തു. ബന്ദിചോട് സർഗ്ഗരു രാമപാൽജി മഹാരാജിന്റെ ദയകൊണ്ട് എല്ലാ ശരിയായി. ഞാൻ തികച്ചും പഴയതുപോലെ ആരോഗ്യവതിയായി. പരമാത്മാ കബിർ സാഹേബ് എന്റെ അമ്മയെ രക്ഷിച്ചു. അഞ്ച് വർഷത്തേക്ക് ആയുസ് നീട്ടികിട്ടി. 2005 ജൂലായ് 24 നാണ് സത്യഭക്തി സ്വർഗ്ഗലോകം പുകിയത്. പറയൂ ബന്ദിചോട് സർഗ്ഗരുരാമപാൽജി മഹാരാജ് കീ ജയ്. സത് സാഹേബ്.

“ചെകുത്താനെ മനുഷ്യനാക്കൂ”

ഞാൻ ഭക്തജഗദീശ് ശ്രീപ്രഭുരാമിന്റെ മകൻ പഞ്ചാബിലെ ഖോട് ഗ്രാമത്തിൽ, ദില്ലി -81-ൽ താമസിക്കുന്നു. ഡി.ടി.സി (ദില്ലി ട്രാൻസ്പോർട്ട് കോർപ്പറേഷൻ) -ൽ മെക്കാനിക്ക്. മദ്യം എന്നെ രാക്ഷസനാക്കിയിരുന്നു. മദ്യം കുടിക്കുക. കോഴി ഇറച്ചി കഴിക്കുക. സിഗരറ്റ് വലിക്കുക, ഹൂക്ക വലിക്കുക, ഇതൊക്കെയാണ് ഞാൻ ചെയ്തിരുന്നത്.

ജോലി കഴിഞ്ഞ് ഞാൻ രാത്രി 7-8 മണിക്ക് വീട്ടിലെത്തും. പലപ്പോഴും മദ്യം കുടുതൽ കുടിക്കുന്നതിനാൽ 9-10 മണിയാകും വീട്ടിലെത്താൻ. മദ്യം സേവിച്ച് ഭ്രാന്തനെപ്പോലെ ആടിയാടി വീട്ടിൽ വന്ന് കയറും. വന്നയുടെനെ ഭാര്യയേയും കുട്ടികളെയും തല്ലും. എന്നും വീട്ടിൽ വഴക്കുണ്ടാക്കും. സ്നേഹത്തോടെ വാരിപുണരേണ്ട കുട്ടികൾ എന്നേ കണ്ടാലുടൻ കട്ടിലിനടിയിൽ ഒളിക്കാൻ തുടങ്ങും. കുട്ടികൾ അച്ഛന്റെ വരവും കാത്ത് നിന്ന് അച്ഛൻ വരുന്നു ഞങ്ങൾക്ക് എന്തു കൊണ്ടു വന്നു എന്നു ചോദിക്കേണ്ട സ്ഥലത്ത് ഞാൻ തിന്നാൻ കൊണ്ടു വരുന്നതിന് പകരം കള്ളു കുടിച്ച് ബോധമില്ലാതെ വന്നാലുടനെ പിള്ളേരേ തല്ലാൻ തുടങ്ങും.

എന്റെ ധർമ്മപത്നി തന്റെ ദുഃഖപൂർണ്ണമായ ജീവിതത്തിൽ വലിയ അസുഖത്താൽ പീഡിതരായിരുന്നു. അവർ ആസ്മാരോഗിയായിരുന്നു. ഒപ്പം രണ്ടു കിഡ്നിയും ഡാമേജ് ആയി. ഡോക്ടർ പറഞ്ഞ മരുന്ന് കഴിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കണം എന്നാലും ആറ് മാസത്തിനപ്പുറം ജീവിക്കില്ല. ആൾ ഇൻഡ്യാ മെഡിക്കൽ കോളേജിലോ, രാം മനോഹർ ലോഹ്യാ ഹോസ്പിറ്റലിൽ-ദില്ലി-യിൽ നിന്ന് ഇങ്ങിനെ ഒരു വാർത്ത കിട്ടിയാലെന്ത് ചെയ്യും? മരണംവരെ മരുന്ന് കഴിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കണം. എന്റെ കൊച്ചു കുട്ടികളുടെ അവസ്ഥയെന്താകും? അമ്മ മരണശയ്യയിൽ അച്ഛൻ മദ്യപാനി. മറ്റാരും തന്നെ സംരക്ഷിക്കാനില്ല. കുട്ടികൾ അമ്മ ആരുമാസം കുടിമാത്രമേ ജീവിക്കൂ എന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ അവർകരയാൻ തുടങ്ങി. മൂന്ന് ആൺകുട്ടികളും ഒരു പെൺകുട്ടിയും അമ്മയുടെ അടുക്കലിരുന്ന് കരയാൻ തുടങ്ങി. അവർ പറഞ്ഞു ഹേ ഈശ്വർ അമ്മയുടെ കൂടെ ഞങ്ങളേയും കുടി കൊണ്ടുപോണേ. ഇവിടെ ആരുടെ സഹായത്തിൽ ഞങ്ങൾ ജീവിക്കും.?

ഗേവാൻ അവരുടെ പ്രാർത്ഥന കേട്ടു. ഞങ്ങളുടെ നന്മയുടെ കാലം ഉദിച്ചു. ഞങ്ങളുടെ അയൽക്കാരി ഭക്തമതിനിഹാലിദേവി സത് രാമപാലിന്റെ ഉപദേശപ്രകാരം 30-31-1 ജനുവരി 1997-ൽ സത് ഗുരു ഗൗർബ്ദാസ്ജി മഹാരാജിന്റെ അമൃതവാണി 3 ദിവസം അഖണ്ഡജപം നമ്മുടെ വീട്ടിൽ നടത്തി. സന്ത് രാമപാൽജി അതിൽ 31 ഡിസംബർ 1996 ഡിസംബർ രാത്രി 9 മണി മുതൽ 11 മണി വരെ സത്സംഗം നടത്തി. എന്റെ ഭാര്യയും സത് സംഗം കേൾക്കാൻ പോയിരുന്നു. കുറേ സമയം കഴിഞ്ഞ് ഞാൻ ജോലി കഴിഞ്ഞ് വീട്ടിൽ വന്നു. വീട്ടിൽ വന്നപ്പോൾ കുട്ടികൾ പറഞ്ഞു. അമ്മ അടുത്ത വീട്ടിലെ അമ്മ നിഹാലി ദേവിയുടെ വീട്ടിൽ സത് സംഗം കേൾക്കാൻ പോയി. അത് കേട്ട് എനിക്ക് ദേഷ്യം വന്നു. ഞാൻ പറഞ്ഞു അന്ധവിശ്വാസികളുടെ അടുക്കൽ പോയോ? ഇപ്പോൾ ഞാനവളെ കൊണ്ടുവരുന്നുണ്ട്. ഞാനവിടെ പോയി. ഞാൻ കള്ള കുടിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഞാനവിടെ ചെല്ലുമ്പോൾ സന്ത് രാമപാൽജി സത് സംഗം നടത്തുകയായിരുന്നു. ധാരാളം ആളുകൾ കേൾക്കാൻ കൂടിയിട്ടുണ്ട്. അവരെ എല്ലാപേരേയും കണ്ടപ്പോൾ എനിക്ക് ഒന്നും പറയാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഞാൻ മിണ്ടാതെ എല്ലാവരുടേയും പിറകിൽ പോയിരുന്നു. സത് സംഗം കേൾക്കുകയായിരുന്നു. സത്സംഗമത്തിൽ മഹാരാജ് പറഞ്ഞു-

“ശരാബ് പീവൈ കടുവാ പാനി, സത്തർ ജന്മ ശ്യാൻ കൈ ജാനി
 ഗൗർബ് സോ നാരി ജാരി കരൈ, സുരാപാൻ സോ ബാർ
 ഏക് ചിലമ ഗുക്കാ ഭരൈ, ഡുബൈ കാലി ധാർ
 കബീർ മാനുഷ ജന്മ പാകർ, നഹീം ഭജൈ ഹരിനാമു
 ജൈസെകുഅ ജൽ ബിനാ ഖുദ് വായാ കിസ് കാമ”

മഹാരാജ് സത് സംഗമത്തിൽ പറഞ്ഞു ഏതൊരു കുട്ടികളെ മാറോടണച്ച് സ്നേഹിക്കണമോ ആ കുട്ടികളുടെ പിതാവ് കള്ളുകുടിച്ച് വരുന്നതു കണ്ട് ഭയന്ന് കുട്ടികൾ കട്ടിലിന്നടിയിൽ ഒളിക്കുന്നു. കള്ളുകുടിക്കുന്നവർ സ്വയം ദുഃഖിതരും ധനഹാനി, സമൂഹത്തിൽ അഭിമാനം നഷ്ടപ്പെട്ടവനും, അയൽക്കാർക്കും ബന്ധുക്കൾക്കും ഉപദ്രവകാരിയും അവരുടെ ശാപങ്ങൾ ഏറ്റുവാങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. ഭാര്യക്കും കുട്ടികൾക്കും ദുഃഖം ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഭാര്യാവിട്ടിലെ സഹോദരി സഹോദരന്മാർ അച്ഛൻ അമ്മ എല്ലാവർക്കും ദുഃഖം ഉണ്ടാക്കുന്നു. അവർക്ക് മനസമാധാനം ലഭിക്കുന്നില്ല. എല്ലാവരുടെയും ശാപവും പാപവും അയാളിൽ പതിക്കുന്നു. മനുഷ്യ ജന്മം ഈശ്വരൻ നൽകിയത് ഈശ്വരഭക്തിയോടെ ജീവിതം സുഖമയമാക്കാനാണ്. കള്ള കുടിച്ച ജീവിതം നഷ്ടപ്പെടുത്തുവാനല്ല. കുട്ടികൾക്ക് സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസം കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ അവർ തെരുവിലെ തെണ്ടികളായി മാറും. വിദ്യാഭ്യാസം കിട്ടാതെ വഞ്ചിതരായിത്തീരുന്നു. പിന്നെ ജീവിതം മുഴുവനും കുലിവേല എടുക്കേണ്ടതായി വരും. അപ്പോൾ അവൻ ആലോചിക്കും ഞാൻ സ്കൂളിൽ പോയി പഠിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ തെണ്ടി നടക്കാതെ മറ്റുള്ളവരെപ്പോലെ ഉയർന്ന ഉദ്യോഗം കിട്ടിയേനെ. പക്ഷെ ഇനി പറഞ്ഞിട്ടെന്തു കാര്യം. ഇതൊക്കെ കുട്ടിക്കാലത്ത് ആലോചിക്കണമായിരുന്നു. കബീർ സാഹബ്ജി പറയുന്നു - “അച്ഛേദിൻ പീഛേരഗയേ, ഗുരുസേ കിയാ നഖേത് പഹത്താവാ ക്യാ കരേ, ജബ് ചിഡിയ ചുഗ് ഗയി ഖേത്ത്”

ഈ വിധത്തിൽ മനുഷ്യജന്മം കിട്ടുമ്പോൾ ഈശ്വര വിശ്വാസം ഇല്ലാത്തവർ പക്ഷിമൃഗാദികളായി ജനിക്കും. അടുത്ത ജന്മത്തിൽ കള്ള കുടി

ക്കുന്നവൻ, കള്ളിന്റെ ലഹരിയിൽ വീട്ടിലെ പാത്രങ്ങൾ തല്ലി ഉടയ്ക്കുന്നു. അവൻ അടുത്ത ജന്മം പട്ടിയായി ജനിക്കും. പട്ടികൾ രാത്രിമുഴുവനും തണുപ്പും സഹിച്ച് തെരുവിൽ കിടക്കുന്നു. മഴയും വെയിലും എല്ലാം സഹിച്ച് ജീവിതകാലം മുഴുവൻ അലഞ്ഞു നടക്കുന്നു. പുലരുമ്പോൾ വിശപ്പ് സഹിക്കാതെ വല്ലവരുടെയും അടുക്കളയിൽ മോഷ്ടിക്കാൻ കയറും അവിടെനിന്ന് കല്ലേറ്റ് കിട്ടും. പിന്നെ അടുത്ത വീട്ടിൽ അവിടെയും ഭക്ഷണമാണോ കല്ലോണോ ചീത്തയാണോ കേൾക്കുക എന്നത് അതിന്റെ ഭാഗ്യം പോലെ ഇരിക്കും. കള്ളു കുടിച്ച് പട്ടിയായി ജനിച്ചാൽ ഗ്രാമത്തിന് പുറത്താകുന്നു. വിശപ്പ് സഹിക്കാതെ മറ്റുള്ളവരുടെ മലം ഭക്ഷിക്കേണ്ടി വരുന്നു. മനുഷ്യ ജന്മം കിട്ടി ഈശ്വരവിചാരമുണ്ടായി സത് സംഗങ്ങളിൽ പങ്കെടുത്ത് നല്ല ചിന്തകൾ ഉണ്ടായി ചീത്തകാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാതെ ജീവിതം സുന്ദരമാക്കണം, കുട്ടികൾക്ക് നല്ല വിദ്യാഭ്യാസം നൽകണം. സുഖമായി ജീവിക്കാൻ ശ്രമിക്കണം. മദ്യത്തിന്റെ ലഹരി അല്പ സമയത്തേക്ക് മാത്രമാണ്. പരമാത്മാവിന്റെ നാമജപം കൊണ്ട് ഉണ്ടാകുന്ന സുഖം എപ്പോഴും കൂടെ ഉണ്ടാകും.

മുകളിൽ പറഞ്ഞ സത് സംഗമം കേട്ടശേഷം ഞാൻ മദ്യം കൈകൊണ്ട് തൊട്ടിട്ടില്ല. കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു കരഞ്ഞു കൊണ്ട് ഞാൻ വീട്ടിലെത്തി ഉറക്കം വന്നില്ല. ജനുവരി 1997 ഉച്ചയ്ക്ക് 1.30 ന് ഭാര്യയേയും കൂടി സത് രാമപാൽ മഹാരാജിന്റെ അടുക്കൽ പോയി. മനസമാധാനത്തിനായി ഉപദേശം സ്വീകരിച്ചു. അതിന് ശേഷം ഇന്നുവരെ (2005) ഞാൻ മദ്യമോ മറ്റു ലഹരി വസ്തുക്കളോ കൈകൊണ്ട് തൊട്ടിട്ടില്ല. മാംസം കഴിക്കാറില്ല. എന്റെ ഭാര്യയും രാമപാൽജിയിൽ നിന്നും ഉപദേശം സ്വീകരിച്ചു. അതിന് ശേഷം അവർ ആരോഗ്യവതിയായി മാറി. ചികിത്സയുടേയും അസുഖത്തിന്റെ എക്സ്-റേ എന്നീ റിക്കാർഡുകളും ഇന്നും എന്റെ കൈയിലുണ്ട്. എല്ലാവരേയും കാണിക്കാനായി.

എല്ലാവരോടും എനിക്ക് ഒരു പ്രാർത്ഥനയേ ഉള്ളൂ. സന്ത് രൂപത്തിൽ അവതാരമടുത്ത രാമപാൽജിയുടെ ഉപദേശം സ്വീകരിക്കണം. ഉപദേശം സ്വീകരിച്ച് ജീവിതം മംഗളമാക്കൂ. സത് സാഹേബ്.

ഭക്ത ജഗദീഷ്

“ഭൂതങ്ങളാലും രോഗങ്ങളാലും വിഷമിക്കുന്ന കുടുംബത്തെ രക്ഷിക്കുക”

ഭക്തിമതി അപലേൾദേവി ശ്രീ രാമേഹറിന്റെ ഭാര്യ, പുത്രൻ ശ്രീമാം ഗേരാം, ഗ്രാമം-മിർച, വില്ലേജ് ചർഖിദാരി, ഭിവാണി ജില്ല (ഹരിയാനാ)

ഞാൻ അപലേൾ ദേവി എന്റെ ദുഃഖപൂർണ്ണമായ കഥയുടെ ഒരംശം നിങ്ങളോട് പറയുന്നു. ഞാനും എന്റെ കുട്ടികൾ രാഹുലും, ജ്യോതിയും കഴിഞ്ഞുപോയ അവസ്ഥ ഓർത്ത് ഇപ്പോഴും വിറയ്ക്കുന്നു. അത് വർണ്ണിക്കുമ്പോൾ ഹൃദയം പൊട്ടുന്നു.

1995 ഡിസംബർ 6 ന് രാത്രിയിൽ ഡ്യൂട്ടിസമയത്ത് ഭർത്താവിനെ തെമ്മാടികൾ വധിച്ചു. എന്നാൽ ഈ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവായ (കബീർ സാഹബ്) ഞങ്ങളെ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചു. ഭർത്താവിന്റെ ജീവൻ തിരിച്ചു കിട്ടി. അതുകൊണ്ട് കുടുംബസമേതം ഞങ്ങൾ ബന്ദിചോട് രാമപാൽജി മഹാരാജിന്റെ ദയയാൽ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിന്റെ പാദങ്ങളിൽ സ്ഥാനം ലഭിച്ചു. ഞങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിൽ എന്റെ ഭർത്താവിന് വെള്ളമുണ്ട്

ഉടുത്തു കഴിഞ്ഞ അടിവസ്ത്രത്തിന്റെ നാട കെട്ടുന്ന സ്ഥലത്ത് (ഇലാസ്റ്റിക്) നാലുചുറ്റിനും രക്തം കൊണ്ട് തുണി ചുമക്കുമായിരുന്നു. കൂട്ടികൾക്കും മലത്തിൽ കൂടി രക്തം വരുമായിരുന്നു. ഞാനും ഒരു വർഷമായി ഹാർട്ട് അറ്റാക്കിൽ വിവശയായിരുന്നു. അതിന് വേണ്ടി ഞാൻ വർഷങ്ങളായി മരുന്നു സേവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. എന്റെ ഭർത്താവ് ഡൽഹി പൂലിസിലാണ് ജോലി നോക്കുന്നത്. എന്റെ ശരീരം മുഴുവനും ചിരങ്ങുകൾ ആയിരുന്നു. വീട്ടിലെ പ്രയാസങ്ങൾ കാരണം എന്റെ ഭർത്താവിന് ഒരിക്കലും മനസ്സുവെക്കിയിരുന്നില്ല. പലപ്പോഴും മാനസിക അവസ്ഥ തെറ്റിയിരുന്നു.

ഈ വിഷമങ്ങളിൽ നിന്നും മോചനം നേടാൻ ഞങ്ങൾ 1995 മുതൽ 2000 വരെ പല പല തീർത്ഥ സ്ഥാനങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചു. ജമുന, ഗംഗ, ഹരിദ്രാ, ജാലാജി, ചാമുണ്ഡാ, ചിന്തപൂർനി, നഗർകോട്, ബാലാജി, മേഹന്ദിപൂർ, ഗുഡ്ഗാവ് വാലി മായി, ഗൗരവ് ടീനാ, രാജസ്ഥാനിൽ എല്ലാ കൂട്ടികളെയും കൂട്ടി തീർത്ഥാടനം നടത്തി. കുറേ ഡോക്ടർമാരുടെയും അത്യാഗ്രഹികളായ ഗുരുക്കന്മാരുടെയും ഉപദേശം തേടി. പക്ഷെ ഞങ്ങൾക്ക് യാതൊരു പ്രയോജനവുമുണ്ടായില്ല.

ഇങ്ങനെ ഞങ്ങളുടെ അവസ്ഥ ഹോളിയോ, ദീപാവലിയോ വരുമ്പോൾ വല്ല പള്ളിയിലും കഴിഞ്ഞു കൂടേണ്ട ഗതിയായി.

പക്ഷെ ഭാഗ്യമെന്ന് പറയട്ടെ ഞങ്ങൾക്ക് സന്ത് രാമപാൽജി മഹാരാജ് മുഖാന്തിരം പരമപൂജ്യനായ കമ്പീർ പരമേശ്വരജിയുടെ അടുക്കൽ അഭയം കിട്ടി. ഞങ്ങളുടെ അസുഖങ്ങൾ ആൾ ഇന്ത്യാ ഹോസ്പിറ്റലിൽ പോലും സുഖമാക്കാൻ കഴിയാത്തത് സന്തഗുരുദേവിന്റെ പാദങ്ങളിൽ സുഖമാക്കി.

2001 ഫെബ്രുവരി 25 ന് കാലപൂജചെയ്യുന്ന പുജാരി ഫോൺ ചെയ്തു ചോദിച്ചു നിങ്ങളുടെ പേര് അപലേഴ് എന്നാണോ ഞാൻ പറഞ്ഞു അതേ നിങ്ങൾ ആരാണ്? അപ്പോൾ അയാൾ ചോദിക്കുകയാണ് ഇത്ര ശക്തിയുള്ള ആൾ ആരാണ്? ഞാൻ വീണ്ടും ചോദിച്ചു നിങ്ങൾ ആരാണ്? നിങ്ങളുടെ പേരെന്താണ്? എന്തിനാണ് ഇതോക്കെ അന്വേഷിക്കുന്നത്? അപ്പോൾ വീണ്ടും അയാൾ പറഞ്ഞു മകളേ നീ എന്റെ പേര് ചോദിക്കണ്ടോ. ഞാൻ പറയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. ഞാൻ ഹാംസിയിൽ നിന്നാണ് സംസാരിക്കുന്നത്. ഒരു ബലവാൻ അയാളുടെ കൂടെ ഒരാളും ഉണ്ടായിരുന്നു. രണ്ടുപേരും എന്റെ കൈയിൽ 3700 രൂപ തന്നിട്ട് നിങ്ങളെ ഏല്പിക്കാൻ പറഞ്ഞു. ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ഫോൺ നമ്പർ അയാളിൽ നിന്നു വാങ്ങി. ഞാൻ ചോദിക്കാം അയാൾക്ക് എന്ത് സംഭവിച്ചു. ബലവാനിൽ നിന്നാണ് ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ഫോൺനമ്പർ വാങ്ങിയത്. അത് രാത്രിയിലായിരുന്നു. ഉറങ്ങുമ്പോൾ ഞാൻ വെള്ള വസ്ത്രത്തിൽ നിങ്ങൾ പുജിക്കുന്ന ഗുരുവിനെ കണ്ടു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു ഇതിന്റെ ഫലം നീ അനുഭവിക്കും. ഈ കുടുംബം സർവ്വ ശക്തിമാനായ എല്ലാ കഷ്ടങ്ങളെയും ഇല്ലാതാക്കുന്ന പരമപൂജ്യ കമ്പീർ പരമേശ്വരജിയുടെ അഭയത്തിലാണ് നിങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശം എന്താണ്. ഇവിടത്തെ ധർമ്മരാജിനു പോലും ആ കുടുംബത്തിനേ ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല.

“ഗരീബ് ജമ ജുരാ ജാസൈഡരൈ,മിടോ കർമ്മകേ ലേഖ്. അദലി അദല് കമ്പീർ ഹൈ, കലകേ സദ്ഗുരു എക്”..

പരമപൂജ്യനായ കമ്പീർ പരമേശ്വരജിയെ കാലനും കാലഭൃതാക്കളും,

മരണവും ഭയക്കുന്നു. ആ പൂർണ്ണ പ്രഭു പാപകർമ്മങ്ങളുടെ ശിക്ഷ ഇല്ലാതാക്കുന്നു. അതിന് ശേഷം അയാൾ പറഞ്ഞു മകളെ നീ ആരെയാണോ പുജിക്കുന്നത് ആ ദേവപുരുഷോത്തമൻ അതിശക്തിമാൻ ആണ്. ഞാൻ ഇരുപത്തി അഞ്ച് വർഷമായി ജീവൻ അപഹരിക്കുന്ന ഈ പണി ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയിട്ട്. എത്രയത്ര കൂട്ടുംബത്തയാണ് നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. പക്ഷെ ഇന്ന് ഞാൻ ആദ്യമായി തോറ്റു മകളെ ഈ ശക്തിയെ ഉപേക്ഷിക്കരുത്. അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ മരണം സംഭവിയ്ക്കും. നിങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനായി ബലവാൻ മുതലായവർ ചുറ്റി നടക്കുന്നു. ഞാൻ പറഞ്ഞു ഞങ്ങൾ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിനെയാണ് പുജിക്കുന്നത്. ബലവാൻ എന്റെ ഭർത്താവിന്റെ മുത്ത സഹോദരനാണ്. നിങ്ങളുടെ ശത്രുവാണ്.

ഇന്ന് ഞങ്ങൾ വലിയ ഭാഗ്യശാലികളാണ്. ഞങ്ങളുടെ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങളും സത്ഗുരുദേവ്, സത്കബീർ പൂർത്തിയാക്കുന്നു. സാധിച്ചു തരുന്നു. “തേജ് ഗുരു ഗോവിന്ദ് ദോനോം ഖടേ ഹം കിസകേ ലാഗേ പായ് ഹം ബലി ഹാരി സത്ഗുരു ദേവ് രാമപാൽജി കേ ചരണോ മെം ജിൻഹേം പരമേശ്വർ ദിയാ മിലായ്”

അല്ലയോ സഹോദരിസഹോദരന്മാരെ കൂട്ടുംബസമേതം നിങ്ങൾക്ക് ഈ ഉപദേശം നൽകുന്നു. നിങ്ങൾ സത്ലോകമാർഗ്ഗം പൂർണ്ണമോക്ഷം, സർവ്വ ഐശ്വര്യ സുഖങ്ങളും ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ലൗകിക ജീവിതത്തിൽ നിന്നും മോക്ഷം പ്രാപിക്കണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ബന്ദിചോട് സത് രാമപാൽജി മഹാരാജിൽ നിന്നും സത്നാമം സ്വീകരിച്ച് ഉപദേശം വാങ്ങണം. വിലപിടിച്ച ജീവിതം സഫലമാക്കാൻ ശ്രമിക്കൂ.

സത് സാഹിബ്

“ഭക്ത സതീശിന്റെ ആത്മകഥ”

ഞാൻ ഭക്ത സതീസ് ദാസ് 193 സെക്ടർ 7, ആർ.കെ.പുരം. ന്യൂഡൽഹിയിൽ താമസിക്കുന്നു. മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ചവരികൾ ഞങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിലും സാക്ഷ്യം വഹിച്ചതാണ്. സത്ഗുരു രാമപാൽജി മഹാരാജ് 1997 ഡിസംബറിൽ പീതാംപുരാ ഡൽഹിയിൽ നടത്തുകയായിരുന്നു. ഞാനൊരു സ്നേഹിതൻ പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് സത് സംഗം കേൾക്കാൻ പോയി. പരമ്പരാഗതമായി ചെയ്യുന്ന പുജകൾ ഉപേക്ഷിക്കണമെന്ന് കേട്ടപ്പോൾ സത്സംഗത്തിനോട് സഹകരിക്കാൻ മനസ്സ് ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. സത്ഗുരുജി ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ നമ്മളെ പഠിപ്പിച്ചുപുതുക്കിയപ്പോൾ ഇനി പുസ്തകങ്ങൾ വീട്ടിൽ വായിക്കണ്ടായെന്ന് തോന്നി. ഈ വിധത്തിൽ ജ്യോതിനിരജ്ഞൻ (കാലൻ) നമ്മുടെ ബുദ്ധിസ്ഥായിയാക്കി മാറ്റി ഭക്തിചാനൽ നിറുത്തി, സത്ഗുരു പറയുകയാണ്-

“ഗുരുബിന കിൻഹേം നപായാ ജ്ഞാനാ, ജ്യോം ഘോഥാ ഭൂസ് ഹരേ കിസാൻ ഗുരുബിന ഭരമ നാ ഹുടേം ഭായി കോടി ഉപായ കരോ ചതുരായി”

ഈ വിധത്തിൽ ഞങ്ങളുടെ ബുദ്ധിയെ ഗുരുഭക്തിയിൽ ഉറപ്പിച്ചു കൊണ്ട് അത്യുജ്വലം സംസാരിച്ചുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ വീട്ടിലെത്തി. 1999-ൽ എന്റെ ഭാര്യ ശ്രീമതി മഞ്ജുവിൻ ബ്രെയിൻ ട്യൂമർ വന്നു. ഞങ്ങൾ സഫർ ജോർഹോസ്പിറ്റലിലും എ.ഐ.ഐ എം.എസ് ന്യൂഡൽഹി, പിന്നീട് അപ്പോളോ ഹോസ്പിറ്റൽ ന്യൂഡൽഹിയിലും ചികിത്സിച്ചു. എല്ലാ ഡോക്ടർമാരും ഉടനെ ഓപ്പറേഷൻ ചെയ്യാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഓപ്പറേഷൻ സമയം ഒരു കൈയ്ക്ക് പരാലയിസിസ് വരാൻ സാധ്യതയുണ്ടെന്നും

പറഞ്ഞു. അപ്പോളോ ഹോസ്പിറ്റലിലെ ഡോക്ടർ റിപ്പോർട്ടുകൾ നോക്കി യിട്ടു ചോദിച്ചു രണ്ടു കണ്ണുകൾക്കും കാഴ്ച ഇപ്പോഴും ഉണ്ടോ ഉടനെ കണ്ണുഡോക്ടറെ (സ്പെഷ്യലിസ്റ്റ്) കാണിച്ച് വിവരം പറയാൻ പറഞ്ഞു. ഞാൻ ഉടനെതന്നെ ചെക്കപ്പ് നടത്തി. കണ്ണ് സ്പെഷ്യലിസ്റ്റും ന്യൂറോ സ്പെഷ്യലിസ്റ്റും പറഞ്ഞു എല്ലാ പതിനഞ്ചു ദിവസങ്ങൾ കഴിയുമ്പോൾ ചെക്കപ്പ് തുടർന്നുകൊണ്ടേയിരിക്കണം. ഒരിക്കലും നിറുത്തരുത്.

എന്തെന്നാൽ ബ്രെയിൻ ട്യൂമർ അങ്ങിനെയാണ്. ഞാനും എന്റെ ഭാര്യയും വികലാംഗരാണ്. (കാലുകൾ) കൈയും കണ്ണും കൂടി നഷ്ടമായാൽ - അത് കേട്ട് ഞങ്ങളുടെ ശ്വാസം നിലച്ചതുപോലെയായി. മറ്റൊരു ഉപായവും ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് പത്ത് ഹോസ്പിറ്റൽ ന്യൂഡൽഹി -ഓപ്പറേഷൻ ചെയ്യാൻ തീരുമാനിച്ചു. ഡോക്ടർ പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് INMAS ഹോസ്പിറ്റലിൽ തിമാർ പൂർ ദില്ലിയിൽ നിന്ന് MRI എടുത്തു. മറ്റുള്ള എല്ലാ ടെസ്റ്റുകളും നടത്തി. ഓപ്പറേഷൻ തീയതി തീരുമാനിച്ചാൽ മതി. ഞങ്ങൾ പൂർണ്ണപരമാത്മാവ് തത്വദർശിയായ സത് രാമപാൽജി മഹാരാജിന്റെ സത്സംഗത്തിൽ കേട്ട വരികൾ ഓർമ്മ വന്നു.-

“ജീന മിൽതേ സുഖഉപജേ, മിടോ കോടി ഉപായ ||
ഭുവന ചതുർദശ ഡുഡിയോ. പരമസ്നേഹിസായ ||

അങ്ങിനെ ഞങ്ങളുടെ ബുദ്ധിയിലെ ഭക്തി ചാനൽ ഓൺ ചെയ്തു. മനസിൽ പലവിചാരങ്ങൾ ഉണർന്നു. ഓപ്പറേഷൻ മുൻപ് ഗുരുവിനെ സന്ദർശിച്ച് പേര് സ്വീകരിച്ച് ഉപദേശം വാങ്ങി നോക്കാം. പിന്നെ എന്റെ കൂട്ടുകാരനേയും കൂട്ടി പീതാപുര ദില്ലിയിൽ പോയി 2001 ഫെബ്രുവരി 4-ന് പൂർണ്ണ പരമാത്മാസത് രാമപാൽജി മഹാരാജിന്റെ നാമദാനം സ്വീകരിച്ചു ചെയ്തു കൊണ്ടിരുന്ന പുജകൾ എല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചു. സത്ഗുരു അഖണ്ഡ പാഠം ചെയ്യാനായി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഒരു പക്ഷെ പരമാത്മാവിന്റെ കൃപകൊണ്ട് ഓപ്പറേഷൻ കൂടാതെ എല്ലാം സുഖമായാലോ! ഞങ്ങൾ സത് ഗുരുവിന്റെ ഉപദേശപ്രകാരം 3 ദിവസത്തെ അഖണ്ഡപാഠം (നാമജപം) നടത്തി. പിന്നീട് ഡോക്ടറുടെ അടുക്കലേത്തി പത്ത് ഹോസ്പിറ്റൽ ന്യൂഡൽഹിയിൽ ഓപ്പറേഷന്റെ തീയതിയ്ക്കായി. ആദ്യം ഓപ്പറേഷൻ വേണമെന്ന് പറഞ്ഞ ഡോക്ടർ MRI കണ്ടിട്ട് പറയുകയാണ് ഇപ്പോൾ ഓപ്പറേഷന്റെ ഒരാവശ്യവും ഇല്ലാ എന്ന്. അപ്പോൾ ഞങ്ങൾ സത്ഗുരുവിന്റെ വാക്കുകൾ ഓർമ്മിച്ചു.

“സദ്ഗുരു ദാതാഹൈലിമാഹിം, പ്രാണഉധാരണ ഉതരേസായി
സജ്ഗുരു ദാതാ ദീനദയാൽ, ജമകിങ്കര കേ തോടോ ജാൽ”

സത്ഗുരുവിന്റെ ദയഓർത്ത് ഞങ്ങൾ പൊട്ടിപൊട്ടി കരഞ്ഞു ഹേ! പരമേശ്വർ താങ്കളുടെ ഈ കൃപ ഞങ്ങൾ എങ്ങിനെ വർണ്ണിക്കും. ഞങ്ങൾക്ക് വാക്കുകളില്ല. ഇങ്ങിനെ പൂർണ്ണ പരമേശ്വർ കമ്പീർ സാഹബ്ബിന്റെ അവതാരതന്ദ്രശി രാമപാൽജി മഹാരാജിന്റെ കൃപകൊണ്ട് ഞങ്ങളുടെ ഓപ്പറേഷൻ ഇല്ലാതായി. അതിന് ശേഷം ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു പൈസയുടെ ഗുളിക പോലും കഴിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടില്ല. സുഖമായിട്ട് ജീവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

2004 നവംബർ 20 ന് രാത്രിയിൽ കാലന്റെ അടിയേറ്റ് എന്റെ ഭാര്യ മൃതപ്രായയായി. പരമേശ്വർജിയുടെ അമൃതജലം കുടിച്ചപ്പോൾ ബോധം വീണു. പിന്നെ ഞങ്ങൾ അവരെ സത്ഗുരുവിന്റെ അടുക്കലേത്തിച്ചു. സത്ഗുരു പറഞ്ഞു ഇന്ന് മരണം സംഭവിയ്ക്കേണ്ടതായിരുന്നു. കമ്പീർ

പരമേശ്വര ഇവരുടെ ആയുസ് നീട്ടി കൊടുത്തു. ഇനി കബീർ പരമേശ്വരനെ ഭജിച്ചാൽ മതി.

2004 നവംബർ 24 ന് എന്റെ ഭാര്യയെ സോനീപൽലെ സത് സംഗമത്തിൽ എത്തിച്ചു. കാരണം പരാലസിസ് വന്ന് കൈയുടെ ചലനശേഷി നഷ്ടപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ സത് ഗുരുവിന്റെ കൈ ആ കൈ തലോടി. ഏകദേശം 5 മിനിട്ട് സമയം. പക്ഷപാതം തികച്ചു മാറി. എന്തൊരു അതിശയം. കൈയുടെ ചലനശേഷി തിരിച്ചു കിട്ടി.

സത്ഗുരു തത്വദർശി സത് രാമപാൽജി മഹാരാജ് പരമേശ്വരന്റെ സാക്ഷാത് അവതാരം ആണ് എന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലായി.

“രവീന്ദ് ജമാ ജൗരാ ജാസേഡരോം, മിടോം കർമ്മ കെ അങ്ക കാഗസ് കീരോം ദർഗഹ് ദയി, ചൗദഹ് കോടി നചമ്പ്”

ഭക്തസതീശ് മേഹരാ

RLF 907/17, രാജ് നഗർ -11 പാലം കോളനി
ന്യൂഡൽഹി മൊ - 09718184704

“ഭക്തമതി താരാ കട്ടാ പർ അസീമ കൃപാ ഹൂയി”.

ബന്ദിഹോട് സത്ഗുരുരാമപാൽജി മഹാരാജിന്റെ പാദങ്ങളിൽ കോടി-കോടി ദണ്ഡനമസ്കാരം. ഞാൻ താരാകട്ട ജയപൂർ നിവാസി. സംസ്കൃതത്തിൽ എം.എ പാസായി. രാജസ്ഥാൻ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ നിന്ന് ബി.എ യും സംസ്കൃതത്തിന് സ്വർണ്ണമെടലും കിട്ടി. ഞാൻ ആറ് ലേഖകന്മാരുടെ ഗീത, ഉപനിഷത്, പുരാണവും എല്ലാ തത്വശാസ്ത്രങ്ങളും ഗുരുപ്രഭാഷണങ്ങളും കേട്ടിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ സന്തോഷം ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഒരിക്കൽ ജയപൂരിൽ ഭാസ്കർ ഭക്തി ചാനലിൽ സത്ഗുരു രാമപാൽമഹാരാജിന്റെ പ്രോഗ്രാം കാണാനിടയായി. 2003 നവംബർ 30 ന് ഞാൻ നാമ ഉപദേശവും സ്വീകരിച്ചു. ഈ സമയത്ത് ഞാൻ പലവിധ രോഗങ്ങളാൽ വിവശയായിരുന്നു. 1991- മെയ് മാസത്തിൽ ബയോപ്സിടെസ്റ്റ് നടത്തിയപ്പോൾ വിവരം കിട്ടി എനിക്ക് അൾസേറോടീവ് കോലായിടീസ് (ulterative colitis) എന്ന രോഗമാണെന്ന്. ഈ അസുഖത്തിൽ അവസാനം മലത്തിൽ രക്തം വരും. ഡോക്ടർ പറഞ്ഞു ഈ അസുഖത്തിന് എവിടെയും ചികിത്സയില്ല. എനിക്ക് 3-6-2002-ൽ കൂടലിലെ അൾസർ 75 സെന്റീമീറ്ററോളം വളർന്നു. 10-4-2008 ൽ ഗുരുവിന്റെ ഉപദേശ പ്രകാരം ഞാൻ മരുന്നുകൾ നിർത്തി. ഇതിൽ 4 ടാബലറ്റ് ജീവിതകാലം മുഴുവൻ കഴിക്കേണ്ടതാണെന്ന് ഡോക്ടർ പറഞ്ഞിരുന്നു. 23-4-2004 എനിക്ക് ശ്വാസകോശത്തിൽ ഇൻഫെക്ഷൻ ഉണ്ടായി. ഡോക്ടറുടെ അടുക്കൽ ചികിത്സക്ക് പോയി. ഡോക്ടർ എക്സ്റേ കണ്ടിട്ട് പറഞ്ഞു താങ്കൾക്ക് പിടിപെട്ട രോഗമനുസരിച്ച് പനിവരും തൂക്കം കുറയും രക്തം കുറയും. പക്ഷെ താങ്കൾ തികച്ചും ആരോഗ്യവതിയായിരിക്കും. ഞാൻ പറഞ്ഞു ഇതൊക്കെ എന്റെ ഗുരുരാമപാൽജിയുടെ അനുഗ്രഹമാണ്. കർമ്മഫലം അനുഭവിക്കണം. പക്ഷെ എന്റെ ഗുരുകർമ്മ ഫലത്തിന്റെ കാഠിന്യം കുറച്ചുതന്നു. അങ്ങിനെ തന്റെ ഭക്തരെ പരമാത്മാവ് രക്ഷിക്കുന്നു. അതുകേട്ട് ഡോക്ടർക്ക് ആശ്വാസമായി. ഒരിക്കൽ 2009 ജനുവരിയിൽ പ്രചരണത്തിനായി പോകണമായിരുന്നു. രാത്രി മുഴുവനും രക്തം പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു. രാവിലെ വിചാരിച്ചു പ്രചരണം നടത്തി മരിക്കും. മൂന്നാമത്തെ ദിവസം മരുന്ന് ഉപയോഗിക്കാതെ എല്ലാം ശരിയായി. ഡോക്ടർ പറഞ്ഞു കോർട്ടിസോൺ

സ്റ്റിറോയ്ഡ് (cortisone steroid)ദിവസേന കഴിക്കണം ശരീരത്തിന്റെ നില നിലപിന്. സർഗുരു മഹാരാജ് പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് ഞാൻ മരുന്ന് നിറുത്തി. ഒരു മരുന്ന് കഴിക്കാതെയായി. ഇപ്പോൾ ഞാൻ സർഗുരുവിന്റെ കൃപയാൽ ആരോഗ്യവതിയാണ്. ഞാൻ പറയുകയാണ് ഇങ്ങിനെയുള്ള സത്യജ്ഞാനം സത്യഭക്തി മാർഗ്ഗം ഭൂമിയിൽ മറ്റൊരിടത്തും ഇല്ല. സർഗുരുരാമപാൽജി മഹാരാജ് സാക്ഷാൽ പൂർണ്ണ പരമാത്മാവാണ്. സർ സാഹേബ്. സർഗുരുവിന്റെ പാദങ്ങളിൽ ദണ്ഡനമസ്കാരം

ഭക്തിമതിതാരാകട്ടാ

ഫോൺ നമ്പർ - 09772312335

“ഗുരു കൃപയുടെ മഹിമ”

ഞാൻ ത്രിലോകദാസ് വൈരാഗി ഗ്രാമ ഡീമർഖേടാ ജില്ലാ - കടനി മധ്യപ്രദേശിൽ താമസിക്കുന്നു. 27-6-2010 ൽ ഞാൻ നാമം സ്വീകരിച്ചു. അപ്പോഴേനിക്ക് അറിയില്ലായിരുന്നു നാമദാനമല്ലയിൽ അമൃത് ആണ് സ്വീകരിക്കുന്നതെന്ന്. എന്റെ കഥകേട്ടാൽ നിങ്ങൾക്ക് അതിശയം തോന്നും. പക്ഷെ ഞാൻ ഗുരുദേവന്റെ പാദങ്ങൾ തൊട്ട് ശപഥം ചെയ്യുന്നു. ഞാനെന്ത് അനുഭവിച്ചുവോ എന്തൊക്കെ തെളിവുകൾ ഉണ്ടായോ അതൊക്കെ ഞാൻ ഒരിക്കലും വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല. ഇത്രയും സൗഭാഗ്യം എനിക്ക് ഉണ്ടാകുമെന്ന്. നാമം സ്വീകരിച്ച് ആറ് മാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ എന്റെ മകൻ അസുഖമായി. അഞ്ച് പെൺമക്കൾക്ക് ശേഷമാണ് എനിക്ക് ഒരാൺകുട്ടി ഉണ്ടായത്. ഞാനെന്റെ മകനെ ഒരു മാസത്തോളം എംബി ബിഎസ് ഡോക്ടറെ കൊണ്ട് ചികിത്സിച്ചു. കുട്ടിക്ക് ഒരസുഖവും ഉണ്ടായില്ല. പെട്ടെന്ന് ഒരു ദിവസം രാവിലെ ഒൻപത് മണിക്ക് കുട്ടി കണ്ണ് തുറക്കാതെയായി. ബോധം കെട്ടു. ഞാൻ കുട്ടിയേയും കൊണ്ട് ഉമരിയാപാനിലേക്ക് ഓടി. അവിടെയുള്ള എല്ലാ ഡോക്ടർമാരേയും കാണിച്ചു. കുട്ടിയുടെ അവസ്ഥ കണ്ട് ആരും ചികിത്സ ഏറ്റില്ല. എല്ലാവരും പറഞ്ഞു കുട്ടി മരിച്ചു എന്ന്. കുട്ടിക്ക് ഒരു വയസ് മാത്രമാണ് പ്രായം. ധൈര്യം അവലംബിച്ച് ഒരു ഡോക്ടർ പറഞ്ഞു കുട്ടിയ്ക്ക് ഓക്സിജൻ കൊടുത്താൽ ഒരു പക്ഷെ രക്ഷപ്പെടും. ഞാനുടനെ തന്നെ കുട്ടിയെ ജബൽപൂരിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. കുട്ടികളുടെ റിസർച്ച് സെന്ററിൽ. അവിടത്തെ ഡോക്ടർ കുട്ടിയുടെ അവസ്ഥ കണ്ടിട്ട് പറഞ്ഞു കുട്ടിക്ക് ഒരനക്കവും ഇല്ല. സൂചി ശരീരത്തിൽ കയറുന്നില്ല. അഡ്മിറ്റ് ചെയ്യുന്നത് റിസ്ക് ആയിരിക്കും. ഞാൻ അപേക്ഷിച്ചു അഡ്മിറ്റ് ചെയ്ത് പരിശോധിക്കു. ബാക്കിയൊക്കെ പരമാത്മാവിന് വിട്ടേക്കു. ആറ് മണിക്കൂറിനകം ബോധം കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ രക്ഷപ്പെടില്ലെന്ന് ഡോക്ടർമാർ പറഞ്ഞു. രാവിലെ 9 മണി മുതൽ രാത്രി 9 മണി വരെ സമയം ആയി. എന്നിട്ടും കുട്ടിക്ക് ബോധം വീണില്ല. ഞാനും ഭാര്യയും കരയാൻ തുടങ്ങി. എന്റെ ശ്രദ്ധ പെട്ടെന്ന് “ജ്ഞാന ഗംഗ” യും “ഭക്തിസാഗർ കോ സന്ദേശ്” എന്ന വരികൾ ഓർമ്മ വന്നു. ഞാൻ സ്വയം നിയന്ത്രിച്ചു. ഞാൻ എന്നെ തന്നെ ഗുരുപാദങ്ങളിൽ സമർപ്പിച്ചു. ഗുരുമകനെ രക്ഷിക്കും എന്ന വിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നു. 12 മണിയായപ്പോൾ ഡോക്ടർ റൗണ്ടിന് വന്നു. ഡോക്ടർ ചോദിച്ചു കുട്ടിയുടെ അവസ്ഥ എങ്ങിനെ? ഞാൻ പറഞ്ഞു രാവിലത്തെ പോലെ തന്നെ. ഒരു മാറ്റവും ഇല്ല. ഡോക്ടർ ഇഞ്ചക്ഷൻ വാങ്ങി കുട്ടിയുടെ തുടയിൽ വച്ചു. ഡോക്ടർ

എന്റെ തലയിൽ കൈവെച്ചിട്ട് പറഞ്ഞു നിങ്ങളുടെ കൂട്ടിക്ക് ബോധം വീണു. ഇത്തരം രോഗം വരുന്ന കുട്ടികൾ വളരെ അപൂർവ്വമായേ ജീവിക്കാറുള്ളൂ.

എടുത്തു പറയേണ്ട കാര്യം സാധാരണ ഇഞ്ചക്ഷൻ കഴിഞ്ഞാൽ അതിന്റെ പ്രഭാവം പത്ത് ഇരുപത് മിനിട്ട് കഴിഞ്ഞേ ലഭിക്കൂ. പക്ഷെ ഇവിടെ കുട്ടി ഇഞ്ചക്ഷൻ സൂചി കുത്തിയപ്പോൾ തന്നെ വേദന കൊണ്ട് കരഞ്ഞു. ഇതിൽ നിന്നും മനസിലാക്കുന്നത് എല്ലാ പരമേശ്വർ കബീറിന്റെ സഹായം.

“സത്ഗുരു ചരണമെം ആനേസേ ആയിടലെ ബലാധു
ജൈ ഭാഗ്യമെം മൃത്യു ഹോ കാൻഡേമെം ടൻജാ”

ഗുരുജി പറയുന്നു വളരെ വിശ്വാസത്തോടെ മന്ത്രം ഉച്ചരിച്ചാൽ ഫലം കിട്ടും. അതിശയിച്ചു പോയി ഞാൻ. ഞാൻ ഹോസ്പിറ്റലിൽ ഗുരുപാദങ്ങൾ വന്ദിച്ചു നന്ദി പറഞ്ഞു കരഞ്ഞു. ഡോക്ടർ പറഞ്ഞു എട്ട് ദിവസത്തെ നിരന്തര ചികിത്സവേണം. 24 മണിക്കൂറിന് 5000 രൂപ വീതം ആകും. കുട്ടിയെ വീട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയാൽ മരിക്കും. കാരണം ബോധം വീണതേയുള്ളൂ. ഞാൻ പറഞ്ഞു വരും പോലെ വരട്ടെ. ഇപ്പോൾ കുട്ടിയെ ഡിസ്ചാർജ്ജ് ചെയ്യൂ. ഇപ്പോൾ ആറ് മാസം കഴിഞ്ഞു കൂട്ടിക്ക് ഒരു പനി പോലും വന്നിട്ടില്ല. ഈ ഗുരു മഹിമ കണ്ട് ഞാൻ ധന്യനായി. എനിക്ക് ഒരു സൈക്കിൾ വാങ്ങാൻ പോലും കഴിവില്ലായിരുന്നു. അത്രയ്ക്ക് മോശമായിരുന്നു എന്റെ കുടുംബം. പെട്ടെന്ന് ഒരു ദിവസം സ്റ്റേറ്റ് ബാങ്ക് മാനേജർ എന്നോട് പറഞ്ഞു നിങ്ങൾക്ക് ബാങ്കിൽ നിന്ന് ലോൺ എടുക്കരുതോ? അതുകൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിന് രക്ഷകിട്ടും. ഞാൻ പറഞ്ഞു കിട്ടിയാൽ ഇതുപോലെ ഒരു ഉപകാരം വേറെയില്ല. എന്റെ കുടുംബത്തിന്റെ ദേനീയ അവസ്ഥയ്ക്ക് അല്പം മാറ്റമുണ്ടാകും. ബാങ്ക് മാനേജർ എനിക്ക് 1 1/2 ലക്ഷം രൂപ ലോൺ തന്നു. സൈക്കിൾ പോലും വാങ്ങാൻ നിവർത്തിയില്ലാതിരുന്ന വ്യക്തി 55,000 രൂപ കൊടുത്ത് ഹീറോ ഹോണ്ട വാങ്ങി. ഇന്ന് ഞാൻ ഗർവ്വോടെ വണ്ടിയിൽ കറങ്ങുന്നു. എനിക്ക് സർക്കാർ സ്കൂളിൽ പ്യൂൺ ജോലിയുണ്ട്. ജോലി കിട്ടിയിട്ട് 16 വർഷമായി. പക്ഷെ എന്റെ കുടുംബ ഭദ്രത ശരിയായില്ല. ജബൽപൂർ സഭാംഗത്താൽ പ്രമോഷൻ കിട്ടി. ചെറിയ പ്രമോഷൻ ഇപ്പോൾ ഞാൻ സാർ ആയി. എന്റെ ശമ്പളം ഞാൻ ഒരിക്കലും പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല. അത്രയ്ക്ക് കൂടി. എന്റെ കബീർ സാഹബ്ബ് തന്നെ പിടിച്ച് കസേരയിലിരുത്തിയതാണ്. എന്റെ ഇളയസഹോദരൻ ബി.എഡ് അഡ്മിഷൻ കിട്ടാതെ ദുഃഖിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം പെട്ടെന്ന് കൗൺസിലിംഗിന്റെ കത്ത് കൈയിൽ കിട്ടി. അവന് വിശ്വാസിയ്ക്കാനേ കഴിഞ്ഞില്ല. എന്നെന്നാൽ അവന് 29 മാർക്ക് മാത്രമേയുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ബി.എഡിന് അഡ്മിഷൻ വേണമെങ്കിൽ 33 മാർക്ക് വേണമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ വർഷം 28 കിട്ടിയവർ മുതൽ എടുത്തു. അങ്ങിനെ അവനും അവസരം കിട്ടി. ഇപ്പോൾ അവൻ ബി.എഡിന് പഠിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ ഭാഗ്യങ്ങളൊന്നും ഞങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിച്ചതേയില്ല. എന്നാൽ രാമായണത്തിലെ വരികൾ എനിക്ക് ഓർമ്മ വരുന്നു.

“മാതാ-പിതാ, ഗുരു കീവാണി ബിനാവിചാർ കരോ ശുഭ ജാനി”. ഈ ഭാഗ്യമെല്ലാം ഒരു വർഷത്തിനിടയിൽ കിട്ടിയതാണ്. എല്ലാതെളിവുകളും 1. ഭാരത ഹോസ്പിറ്റലിലെ ഡോക്യുമെന്റ്

- 2. വണ്ടിയുടെ പേപ്പറുകൾ
- 3. പ്രമോഷൻ ഓഡർ
- 4. ബിഎഡിനുള്ള കൗൺസിലിംഗ് ലെറ്റർ

ഇതൊക്കെ പേർ സ്വീകരിച്ച് ആറ് മാസത്തിന് ശേഷം നടന്നതാണ്. വെറുതെ നാമം സ്വീകരിച്ചാൽ മാത്രം പോര. ഗുരുവിന്റെ ഉപദേശം അനുസരിച്ച് ജീവിക്കണം.

“ഹരിരുലൈ ഗുരു റൗർഹൈ, ഗുരുരുവൈ നഹിം റൗർ”

ഗുരുദേവന്റെ പാദങ്ങളിൽ ശിഷ്യന്റെ അനുഭവങ്ങളെ സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഭക്തി ത്രിലോക് ദാസ് വൈരാഗി സഹാ.ശ്രേയ് - 3 സർക്കാർ, ഹയർ, മാധ്യമിക് വിദ്യാലയം മുർവാരി വില്ലേജ് ഡീമോർ വേഡാ, ജില്ലാ -കടനി മധ്യപ്രദേശ്

“11000 വോൾട്ടേജിന്റെ കമ്പിയിൽ നിന്ന് മോചനം”.

ഞാൻ ഭക്തസുരേശ്ദാസ്, ശ്രീചാൻ രാമിന്റെ മകൻ ധനാനാഗ്രാമം, സോനിപൽജില്ല ഇഴയിടെ ഗാസ്ത്രീനഗർ രോഹതക് (ഹരിയാന)-ൽ താമസിക്കുന്നു. സത്ഗുരുവിൽ നിന്നും പേർ സ്വീകരിക്കുന്നതിന് മുൻപ് എന്റെ വീട്ടിലെ സാമ്പത്തിക സ്ഥിതി വളരെ മോശമായിരുന്നു. അസുഖം ബാധിക്കാത്ത ഒരാൾ പോലും കുടുംബത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്റെ ഭാര്യയ്ക്ക് പ്രേതബാധയുണ്ടായിരുന്നു. പ്രയാസം കാരണം ഞങ്ങൾ ദേവി ദേവതമാരുടെ പൂജകൾ നടത്തി. എനിക്കെ ഹനുമാൻ സ്വാമിയെ വലിയ വിശ്വാസമായിരുന്നു. പക്ഷെ വീട്ടിൽ എപ്പോഴും വിഷമങ്ങൾ തന്നെ വിഷമങ്ങൾ. ഒരു കാര്യത്തിലും മനസ് ഉറക്കില്ല. പൂർണ്ണ പരമാത്മാ സത്ഗുരു രാമപാൽജി മഹാരാജ് ഞങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിലെ ആയതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ പൂർണ്ണപരമാത്മാവായി അംഗീകരിച്ചിരുന്നു. അതിന്റെ ദുരന്തവേം ഞങ്ങൾക്ക് വർഷങ്ങളോളം അനുഭവിച്ചേണ്ടിവന്നു. അപ്പോൾ സിംഹപുരാ ഗ്രാമത്തിൽ വസിക്കുന്ന ഭക്തിവികാസ് എന്നോട് പറഞ്ഞു താങ്കളുടെ കുടുംബത്തിൽ പൂർണ്ണ പരമാത്മാ ജഗത് ഗുരുരാമപാൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങൾക്ക് ഇത്രത്തോളം ദുഃഖവും ദുരിതവും ആണ് തന്നിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് അവിടെ വരെ പോകാനുള്ള സമയമില്ല. മുഴുവൻ സമയവും മാറി മാറി ഡോക്ടർമാരെ കാണാനേ നേരമുള്ളൂ. പോരെങ്കിൽ സാമ്പത്തികം വളരും മോശവും. ആ ഭക്തൻ എന്നെ കൂറേ ഉപദേശിച്ചു. ഒടുവിൽ ഞാൻ 2010 -ൽ സത് രാമപാൽജി മഹാരാജിൽ നിന്നും നാമ ഉപദേശവും സ്വീകരിക്കാനായി പോയി. സത് ലോക ആശ്രമം ബർവാലയിൽ എത്തി. നാമം സ്വീകരിച്ചതിന് ശേഷം സത്ഗുരു തന്റെ ദയയുടെ ഭണ്ഡാരം തുറന്നു പിന്നെ എനിക്കുണ്ടായ സുഖഐശ്വര്യങ്ങളുടെ വർണ്ണന ചെയ്യാൻ വാക്കുകൾ ഇല്ല.

എന്റെ ഭാര്യയുടെ പ്രേതബാധ മാറി. സത് ഗുരുവിന്റെ കൃപയാൽ ഇപ്പോൾ പൂർണ്ണ ആരോഗ്യവതിയാണ്. 2011 സെപ്തംബർ 7 ന് എന്റെ 12 വയസു പ്രായമുള്ള മകൻ മോഹിത് മേസിരിയെ വിളിക്കാൻ പോയി മുകളിൽ (ടെറസിൽ). അതുവഴി 11000 വോൾട്ടേജിന്റെ വൈദ്യുത കമ്പി പോകുന്നുണ്ടായിരുന്നു. കൂട്ടി കമ്പിയുടെയിടയിൽ ഒരടി ദൂരെയായിരുന്നു. കൂട്ടി അടുത്തെത്തിയപ്പോൾ കമ്പിവലിഞ്ഞ് കൂട്ടിയുടെ തലയിൽ വീണു. ഒരു ഇഞ്ച് ആഴത്തിൽ തലയിൽ മുറിവുണ്ടായി. മുഖം പൊള്ളി.

ശരീരത്തിൽ വൈദ്യുതഘാതമേറ്റു. കാലിലെ തള്ളവിരലിലെ എല്ല പൊട്ടി. ആ സമയത്ത് സത്ഗുരുരാമപാൽജി ആകാശമാർഗ്ഗേണ വന്നു കുട്ടിക്ക് തേജോമയമായ ഒരു ശരീരത്തോടെ കാണിച്ചു കൊടുത്തു. ആയിരം ട്യൂബു ലൈറ്റുകൾ ഒന്നിച്ചു കത്തിച്ചു വച്ചതു പോലെ. അദ്ദേഹം കുട്ടിയുടെ കൈപിടിച്ച് വൈദ്യുതിയിൽ നിന്ന് മോചിപ്പിച്ചു. പിന്നെ കുട്ടിയുമായി സന് കുറെ നേരം സംസാരിച്ചു. ഗുരുജി പോകാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ കുട്ടി ചോദിച്ചു എവിടെ പോകുന്നു. സത്ഗുരു പറഞ്ഞു മകനെ ഞാൻ നിന്റെ കൂടെയുണ്ട്. പേടിയ്ക്കേണ്ട. ആ സമയത്ത് അവന്റെ അമ്മ മോഹിതും അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. അവർ അവരുടെ കണ്ണുകളാൽ ഈ ദൃശ്യങ്ങളൊക്കെ കാണുകയായിരുന്നു. അവർക്ക് ഭയങ്കരമായ പേടി തോന്നി. എന്തെന്നാൽ കുട്ടിയുടെ ശരീരത്തിൽ നിന്ന് വൈദ്യുതിയുടെ ജ്വാലകൾ പോകുകയായിരുന്നു.

അതിനുശേഷം ഞങ്ങൾ കുട്ടിയെ പിജിഎ രോഹതക് ഹോസ്പിറ്റലിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. അവിടെയും കുട്ടി സത്ഗുരുവിന്റെ ദർശനമുണ്ടായി. കുട്ടി പറഞ്ഞു ഗുരുജി എന്റെ കൂടെയുണ്ട്. നിങ്ങൾ പേടിയ്ക്കേണ്ട. ഒരു പക്ഷെ ഞങ്ങൾ പാദങ്ങളിൽ അഭയം പ്രാപിച്ചില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഇന്നെന്റെ കുട്ടി ജീവിച്ചിരിക്കില്ലായിരുന്നു. എന്റെ ഭാര്യയുടെ പ്രേതബാധ ഒഴിഞ്ഞു പോകില്ലായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ നശിച്ചുപോയേനെ. സത്ഗുരുരാമപാൽജി മഹാരാജിന്റെ കൃപകൊണ്ട് ഇന്ന് സുഖമായിരിക്കുന്നു.

എല്ലാവായനക്കാരോടും അപേക്ഷിക്കുന്നു. എന്റെ സത്യകഥ വായിച്ച് നിങ്ങളും സത്ഗുരുരാമപാൽജിയെ അഭയം പ്രാപിച്ച് ജീവിത വൈഷമ്യങ്ങളിൽ നിന്നും മോചനം നേടിയെടുക്കാം. സത്ഗുരുരാമപാൽജി മഹാരാജിന്റെ സത് വചനങ്ങളിൽ ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട് പൂർണ്ണ പരമാത്മാകമ്പീർജി ബന്ദിചോട് എല്ലാ പാപങ്ങളേയും ഇല്ലാതാക്കും. അങ്ങിനെയാണ് അതിന് തെളിവായി ഗ്രഗോർ മണ്ഡൽ 10, സൂക്തം 101, മന്ത്രം 2 -ൽ ലും മണ്ഡൽ 9 സൂക്ത 80 മന്ത്രം 2 ലും എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ഏതെങ്കിലും രോഗിയുടെ പ്രാണശക്തി ക്ഷീണിയ്ക്കുകയാണെങ്കിൽ ജീവൻ നൽകി നൂറ് വയസ് വരെ ആയുസ് നൽകി എല്ലാവിധ സൗഭാഗ്യവും നൽകുമെന്ന്.

സത്ഗുരു രാമപാൽജി മഹാരാജ് തന്റെ അമൃതവാണിയിൽ പറയുന്നു ഓരോരുത്തരും അവരവർ ചെയ്യുന്ന കർമ്മഫലമനുസരിച്ചാണ് സുഖവും ദുഃഖവും അനുഭവിയ്ക്കുന്നത്. ദുഃഖം പാപകർമ്മങ്ങളുടെ ഫലമാണ്. ഇതു വരെയുള്ള എല്ലാ സന്, ആചാര്യ, ഗുരു എല്ലാവരും പറയുന്നത് പാപഫലമാണ് ദുഃഖം അത് അനുഭവിച്ചുതന്നെ തീർക്കണം. അല്ലയോ നല്ലവരായ വായനക്കാരെ! സത്ഗുരുരാമപാൽജി മഹാരാജ് പറയുന്നു പാപകർമ്മം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടാണ് ദുഃഖം ഉണ്ടാകുന്നത്. പാപകർമ്മങ്ങൾ ഇല്ലാതായാൽ ദുഃഖവും ഇല്ലാതാകും. ഭക്തിയിൽ കുടി പാപകർമ്മങ്ങളും അനുഭവിയ്ക്കണമെങ്കിൽ പിന്നെ ഭക്തിയുടെ ആവശ്യമില്ലല്ലോ. 2011 സെപ്റ്റംബർ 7 ന് ഞങ്ങളുടെ പ്രാരാബ്ധകർമ്മ ഫലമായി എന്റെ മകൻ മോഹിത് മരിക്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ സത്ഗുരു രാമപാൽജി മഹാരാജിന്റെ ദയകൊണ്ട് പരമപൂജ്യ കമ്പീർ പരമേശ്വർജി ഞങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ നശിപ്പിച്ച് എന്റെ കുട്ടിയുടെ ആയുസ് നീട്ടികൊടുത്തു. അഥവാ അന്ന് എന്റെ കുട്ടി മരിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ കുടുംബാംഗങ്ങൾ എല്ലാം ഭക്തി ഉപേക്ഷിച്ചേനെ. എല്ലാവരും നാസ്തികരായി മാറിയേനെ. ഞങ്ങൾക്ക് അന്ന്

പരമാത്മാവിൽ പൂർണ്ണ ജ്ഞാനം ഇല്ലായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഭഗവാനിൽ വലിയ വിശ്വാസമുണ്ട്. ഈ വിശ്വാസവും ഉണ്ട് പരമപുഷ്പ കബീർജി പരമേശ്വർ ആണ്. അദ്ദേഹം പാപങ്ങൾ നശിപ്പിച്ച് സുഖം നൽകുന്നു. സത്ഗുരുരാമപാൽജി മഹാരാജ് അദ്ദേഹം അയച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവതാരമാണ്. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങളോട് വീണ്ടും അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഒട്ടും വൈകിയ്ക്കാതെ സത്ലോക ആശ്രമം ബർവാലയിൽ എത്തി ഉപദേശം വാങ്ങി ജീവിതം മംഗളകരമാക്കി മാറ്റൂ. നിങ്ങളോട് പറയാനുള്ള കാരണം എന്നേപോലെ ദുഃഖിക്കുന്നവർ ധാരാളം ഉണ്ട്. എന്റെ മുകളിൽ പറഞ്ഞ ആത്മകഥ വായിച്ച് ആലോചിച്ച് അവരും തങ്ങളുടെ ദുഃഖത്തിൽ നിന്നും മോചിതരായി സർവ്വ സുഖ ഐശ്വര്യങ്ങളോടും ജീവിക്കട്ടെ.

“യഹ് സന്സാർ സമഞ്ചദാ നാഹീം, കഹൻദാ ശ്യാമദോഹരേ ന്യൂ.. ഗരീബ്ദാസ് യഹ് വക്ത ജാത ഹൈ, രോവോശേ ഇസ്ഹഹരേ (സമയ) ന്യൂ”..

പ്രാർഥന

ഭക്തസുരേശ് ദാസ് പുത്ര ശ്രീചാൻ രാമ,
ശാസ്ത്രീ നഗർ, ഹിസാർ ബായ് പാസ്
രോഹതക് മൊ. നം. 09829588628

**“ഭക്ത ദീപക് ദാസ്ന്റെ കുടുംബത്തിന്റെ ആത്മ കഥ”
“ബന്ദിഹോട് സത്ഗുരുരാമപാൽജി മഹാരാജ് കീ ജയ”**

ഞാൻ ശ്രീബൽജിത് സിംഹിന്റെ മകൻ ദീപക് ദാസ്. മഹനാലാ ഗ്രാമത്തിൽ സോനപത് ജില്ലയിൽ വസിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ തലമുറകളായി രാധാസ്വാമി പർവ്വമ ഡേരബാബാ ജൈമൽ സിംഹ്-ൽ നിന്നും പേരും ഉപദേശവും സ്വീകരിച്ചവരാണ്. ആദ്യം എന്റെ അമ്മയുടെ അമ്മ അതായത് എന്റെ അച്ഛന്റെ അമ്മയ്ക്കു - രാധാസ്വാമി പർവ്വമ- ൽ നിന്നും പേരും ഉപദേശവും സ്വീകരിച്ചു. പിന്നീട് എന്റെ അമ്മയ്ക്കും അച്ഛനും, അതുകഴിഞ്ഞ് എന്റെ അമ്മയും അച്ഛനും രാധാസ്വാമിയിൽ നിന്ന് പേരും ഉപദേശവും സ്വീകരിച്ചവരാണ്. ഞങ്ങളും ഗുരവിന്ദജി മഹാരാജിനെ പൂർണ്ണ ഭക്തിയുണ്ട് കാരണം ഈ ലോകത്തിൽ പ്രഭുപ്രാപ്തിക്ക് ശേഷം പർവ്വമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശാലഭേദരേയും, വിശാലസംഗതും സമൂഹത്തെ പ്രത്യേകം ആകർഷിക്കുന്നു. സേവ ചെയ്യുന്നതിനായി ടേരാബാബ, ജൈമൽ സിംഹ് വ്യാസ് (പഞ്ചാബ്) ലും, ഛത്തർപൂർ പുസ്താരോഡ് ദില്ലിയിലും പോയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ പർവ്വമിൽ നാമം നൽകുന്നത് പ്രായം നോക്കിയാണ്. ഇപ്പോൾ ഞാൻ അതിന് അയോഗ്യനാണ്.

എന്റെ അച്ഛനും അമ്മയും ഛത്തർപൂരിൽ പേരും ഉപദേശവും സ്വീകരിക്കാൻ വേണ്ടി പോയോ അന്നേദിവസം എന്റെ ഇളയ സഹോദരന്റെ (വയസ് 5) കൈയിൽ നിന്ന് അയൽ പക്കത്തെ കുട്ടിയുടെ കണ്ണിൽ ഒരു വസ്തു തറച്ചു. വൈകുന്നേരം നാമ ഉപദേശവും വാങ്ങി എന്റെ അച്ഛനും അമ്മയും മടങ്ങിവന്നു. അന്നുമുതൽ ഞങ്ങൾ അയൽക്കാർ വിരോധികളായി. അവർ പറഞ്ഞു നിങ്ങളുടെ മകൻ അറിഞ്ഞു കൊണ്ട് ചെയ്തതാണ്. ഞങ്ങൾക്ക് ഭയങ്കരമായ ദുഃഖമായി.

അക്കാരണത്താൽ ഞങ്ങളുടെ അച്ഛൻ അസുഖമുണ്ടായി മരിച്ചു. എന്റെ അച്ഛന്റെ ശരീരം ഒരു മുറിയിൽ കിടക്കുമ്പോൾ അമ്മയ്ക്കും മരിച്ചു. എന്റെ അമ്മായി പ്രേമവതിക്ക് പ്രേതബാധയുണ്ടായി പറഞ്ഞു (എന്റെ അമ്മയ്ക്കു രാധാസ്വാമി പർവ്വമിൽ നിന്നും അഞ്ച് നാമങ്ങളിൽ വള

രെയധികം തപസ് ചെയ്തിരുന്നു. എന്നും മൂടങ്ങാതെ 3 മണിക്ക് ഭജനം ഭജനകേൾക്കാനും ഇരിക്കുമായിരുന്നു. മണിക്കൂറുകളോളം രാധാ സാമിയുടെ ഭജന ജപിക്കുമായിരുന്നു. ഇന്ന് നിങ്ങളുടെ അപ്പപ്പന്റെ ശവസംസ്കാര കഴിഞ്ഞു അതുകൊണ്ട് ഞാൻ നിങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കാൻ വന്നവരാണ്. ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ എന്റെ അമ്മയ്ക്ക് ആസ്മയും ചുമയും ഉണ്ടായിരുന്നു. പന്ത്രണ്ട് വർഷത്തിന് ശേഷവും ഈ രണ്ട് അസുഖവും ഉള്ളതായി കണ്ടു. അതുപോലെ ചുമച്ചുകൊണ്ടേയിരുന്നു. അപ്പോൾ ഞാൻ ചോദിച്ചു. അമ്മയ്ക്ക് വളരെ കഷ്ടതയുള്ളതായി തോന്നുന്നു. എന്ത് നിങ്ങൾ സത്ലോകത്തിന് പോയില്ലേ? അപ്പോൾ എന്റെ അമ്മയ്ക്ക് പറഞ്ഞു ഞാൻ തെറ്റായ പുജയിൽ കൂടി എന്റെ വിലപിടിച്ച മനുഷ്യ ജീവിതം വ്യർഥമാക്കി. ഇപ്പോൾ മരണത്തിന് ശേഷം ഭൂതയോനിയിൽ കിടന്ന് കഷ്ടപ്പെടുന്നു. ഞാനൊരു സത്ലോകത്തിലും പോയില്ല. എന്റെ അമ്മ അതിശയത്തോടെ ചോദിച്ചു - “അമ്മേ അമ്മയേ ഗുരു ചരണത്തി സിംഹജി മഹാരാജ് രക്ഷിച്ചില്ലേ” അപ്പോൾ എന്റെ അമ്മയ്ക്ക് വളരെ ദുഃഖത്തോടെ പറഞ്ഞു. “അദ്ദേഹം എന്നേ രക്ഷിച്ചില്ല. ഞാനിന്നും ഭയങ്കര കഷ്ടതയിലാണ്”.

ആ സംഭവം കഴിഞ്ഞ് രണ്ടു വർഷത്തിന് ശേഷം ഒരു ദിവസം എന്റെ രണ്ടാമത്തെ അമ്മാവി കമലാദേവിയുടെ ശരീരത്തിൽ എന്റെ അപ്പപ്പൻ പ്രവേശിച്ചു പറഞ്ഞു “ ഞാൻ വളരെയധികം ദുഃഖിതനാണ്. എനിക്ക് ഒരു ഗതിയും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. എനിക്ക് കുളിക്കണം ” ഇത് കേട്ട് എന്റെ അമ്മ പറഞ്ഞു ദുഃഖത്തോടെ അതിശയത്തോടെ -“താങ്കൾ സത്ലോകത്തിൽ പോയതല്ലേ അവിടെ കുളിക്കാൻ വെള്ളമില്ല.” അപ്പപ്പൻ ഒരു മറുപടിയും പറഞ്ഞില്ല. പിന്നെ എന്റെ അമ്മ അപ്പപ്പനെ (പ്രേതരൂപത്തിൽ കമലാദേവിയിൽ കൂടിയ അപ്പപ്പനെ) കുളിപ്പിയ്ക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. അപ്പോൾ പറഞ്ഞു “മകളെ ഞാൻ തന്നെ കുളിക്കാം. പിന്നെ കുളിച്ച് ശേഷം അമ്മ അപ്പപ്പനെ പുതിയ വസ്ത്രം -കമല അമ്മയുടെ കാരണം അവരുടെ ശരീരത്തിലാണ് അപ്പപ്പൻ പ്രവേശിച്ചത്. വസ്ത്രം ധരിച്ചു. ഉടൻ തന്നെ അപ്പപ്പൻ പറഞ്ഞു മകളെ എന്റെ മുണ്ട് കൊണ്ട് വാ ഞാനുടുത്തു കൊള്ളാം. അമ്മ മുണ്ടു കൊണ്ടു വന്നു. ഒന്നു ചുറ്റി അപ്പോഴേക്കും അപ്പപ്പൻ അത് ഉടുത്തു. എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു എനിക്ക് ചായ കൊണ്ടു താ. ചായകൊണ്ടു കൊടുത്തു. വേഗം വേഗം ചായ കുടിച്ചു. ഞാൻ ചോദിച്ചു “അപ്പപ്പാ സത് ലോകത്തിൽ പോയില്ലേ? അപ്പോൾ പറഞ്ഞു “മകനെ വലിയ കഷ്ടം” എന്റെ അമ്മ വീണ്ടു ചോദിച്ചു. “താങ്കൾ രാധാസ്വമി ഹജൂർ ചരണ സിംഹ ജി മഹാരാജിൽ നിന്ന് നാമവും ഉപദേശവും സ്വീകരിച്ചു. ഭക്തിയോടെ എല്ലാം ചെയ്തിരുന്നു. എന്നിട്ടും അദ്ദേഹം സംരക്ഷിച്ചില്ലേ? അപ്പോൾ എന്റെ അപ്പപ്പൻ പറഞ്ഞു - അദ്ദേഹം എന്നെ ഒരിക്കലും സംരക്ഷിച്ചില്ല ഞാൻ വഞ്ചിതനായി വെറുതെ അലഞ്ഞു നടക്കുന്നു.” ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ എന്റെ കണ്ണുകളുടെ കാഴ്ച ശക്തി കുറഞ്ഞു. കണ്ണട പലയാവർത്തി മാറ്റി. ഒരു കൂട്ടുകാരന്റെ കൂടെ പഠിക്കുവാൻ പോകുകയായിരുന്നു. അവിടെ ഭക്ത സന്ത രാമപാൽജി എന്നെ പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മാവതാരം സത്ഗുരുരാമപാൽജി മഹാരാജിന്റെ മഹിമയെ പറ്റി പറഞ്ഞു. എന്നിട്ട് എന്നോട് അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് നാമം ഉപദേശവും സ്വീകരിക്കാൻ പറഞ്ഞു. നിങ്ങളുടെ കാഴ്ച ശരിയാകും. ഈ കഷ്ടങ്ങളും ദുഃഖവും ഇല്ലാതാക്കാൻ വേണ്ടി പരമേശ്വർ കമ്പീർ സാഹെബ് സന്തിന്റെ

രുപത്തിൽ വരും. ഞാൻ പറഞ്ഞു “ എന്റെ അച്ഛനും അമ്മയും രാധേ സ്വാമിയിൽ നിന്നും നാമം ഉപദേശവും സ്വീകരിച്ചതാണ്. അപ്പോൾ ഭക്ത സന്തരാമജി പറഞ്ഞു “അദ്ദേഹം പൂർണ്ണനല്ല. അദ്ദേഹത്തെ ഭജിച്ചതുകൊണ്ട് സൽലോക പ്രാപ്തി കിട്ടില്ല. ജീവിതത്തിൽ ഒരിക്കലും കർമ്മ ഫലത്തിൽ നിന്ന് മോചനം ഉണ്ടാകില്ല. അതി കബീർ സാഹബ്ബിന്റെ അനുയായികൾക്ക് മാത്രമേ കഴിയൂ.”

എന്റെ അച്ഛൻ ശ്യാസം മുട്ടലിന്റെ അസുഖമായിരുന്നു. പത്തടി പോലും നടക്കാൻ കഴിയില്ല. ഒപ്പം ഹൈബിപിയും ലോബിപിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്റെ അച്ഛൻ ഇലക്ഷൻ ഡ്യൂട്ടിക്കിടെ ഹാർട്ട് അറ്റാക്ക് ഉണ്ടായി ഭാഗ്യം കൊണ്ട് രക്ഷപ്പെട്ടു. ഞങ്ങൾ വിചാരിച്ചു രാധാസ്വാമി പൻമി സന് ഗുരു വിന് സിംഹജി മഹാരാജ് ഹാർട്ട് അറ്റാക്കിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടുത്തിയതാണ് എന്ന്.

എന്നാൽ ഇതിന് ശേഷം തണുപ്പുള്ള രാത്രിയിൽ ഓരോ ശ്യാസവും നിലച്ച് മൃതപ്രായമായി കരഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കാനല്ലാതെ ഒന്നിനും കഴിഞ്ഞില്ല. മരുന്ന് കൊടുത്തു. ഡോക്ടർ മരുന്നിന്റെ ഡോസ് കുട്ടി നോക്കി. രോഗം കുടികൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്റെ അമ്മ ഡേരേ ബാബാ ജൈമൽ സിംഹിന്റെ അടുത്ത് നിന്ന് കൊണ്ടു വന്ന പ്രസാദം കൊടുത്തു. രാധാ സ്വാമി പൻമി ഗുരുവിന് സിംഹജി മഹാരാജിന്റെ ബിംബത്തിനടുത്ത് ഇരുത്തി കരഞ്ഞു കൊണ്ട് പ്രാർത്ഥിച്ചു. അപ്പോഴന്റെ ഇളയ സഹോദരൻ പ്രേതബായയുണ്ടായി. രാത്രി ചാടി എണീറ്റ് കൊണ്ട് പറഞ്ഞു “ ആരോ എന്റെ കാല്പിടിച്ച് വലിക്കുന്നു. എനിക്ക് ഉറങ്ങാൻ പറ്റുന്നില്ല.” അവനും അസുഖം ആയി. പൂർണ്ണ പരമാത്മാ കബീർ പരമേശ്വർജിയുടെ ദയയാൽ ദാസനായ എനിക്ക് 1998 ഒക്ടോബർ 8 ന് സത്ഗുര രാമപാൽജി മഹാരാജിൽ നിന്നും നാമ ഉപദേശവും സ്വീകരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. സത്ഗുരു രാമപാൽജി മഹാരാജിന്റെ അതിരില്ലാത്ത ദയയാൽ ഇരുപത് ദിവസം കൊണ്ട് എനിക്ക് കണ്ണട വയ്ക്കാതെ കാഴ്ച ശക്തി തിരിച്ചു കിട്ടി. മരുന്ന് നിർത്തി. എനിക്ക് സത് ഗുരുരാമപാൽജിയിൽ വലിയ വിശ്വാസമായി. ഭക്ത സന്തരാമജി വീട്ടിൽ വന്ന് എന്റെ അച്ഛനോടും അമ്മയോടും പറഞ്ഞു പൂർണ്ണ പരമാത്മാ കബീർ സാഹേബ്ബിന്റെ അനുയായി പൂർണ്ണ സന് രാമ പാൽജി മഹാരാജിൽ നിന്ന് നാമ ഉപദേശവും സ്വീകരിച്ചു താങ്കളുടെ എല്ലാ കഷ്ടങ്ങളും മാറും.

അതിന് ശേഷം ഞാൻ തന്നെ അമ്മയോട് പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അമ്മ പറഞ്ഞു “ആദ്യം രാധേസ്വാമി ഇനി സന് രാമപാൽജി മഹാരാജിൽ നിന്ന് നാമ ഉപദേശവും സ്വീകരിക്കണം. ആളുകൾ എന്ത് പറയും”? ഞാൻ പറഞ്ഞു - “അച്ഛൻ ഒരു ഡോക്ടറുടെ ചികിത്സയിൽ രോഗം ഭേദമായില്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു ഡോക്ടറെ കാണിക്കില്ലേ? പക്ഷെ അമ്മ വലിയ ദുഃഖത്തിലായിരുന്നു. ഒടുവിൽ കബീർ പരമേശ്വർജിയുടെ അഭയം സ്വീകരിച്ചു. രാധേസ്വാമി പൻമിന്റെ അഞ്ച് നാമങ്ങളും ഉപേക്ഷിച്ചു. പൂർണ്ണ സന്സത്ഗുരുരാമപാൽജി മഹാരാജിന്റെ ഉപദേശം സ്വീകരിച്ചു.

സത്ഗുരു കബീർ സാഹേബ്ബ് പറയുന്നുണ്ട് - “ശരണ പഡേ കൊ ഗുരു സംഭാവേ ജാൻ കേ ബാലക് ഭോലാരേ” കുടുംബത്തിലെ എല്ലാ വരും ഉപദേശം വാങ്ങിയതിന് ശേഷം ഞങ്ങളുടെ നല്ല ദിവസങ്ങൾ ആരം

ഭിച്യു. എന്റെ സഹോദരന്റെ പ്രേതബാത നീങ്ങി. അച്ഛന്റെ അസുഖം മാറി ആരോഗ്യവാനായി. ആദ്യം പത്തടി പോലും നടക്കാൻ കഴിയാതിരുന്ന ആൾ ഇപ്പോൾ ഒരു ചാക്ക് പഞ്ചാസാര ചുമക്കും. ഇന്ന ഞങ്ങളുടെ കുടുംബം പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിന്റെ അവതാരമായ സത്ഗുരു രാമപാൽജി മഹാരാജിന്റെ കൃപകൊണ്ട് സസുഖം വാഴുന്നു.

എന്നാൽ ഞങ്ങളുടെ അപ്പപ്പൻ, അമ്മമ്മ അച്ഛന്റെ അമ്മമ്മ എന്നീ വരുടെ മനുഷ്യ ജീവിതം വ്യഥാ നഷ്ടമായി. ഒരു വിധത്തിലും ആ നഷ്ടം നികത്താനാകില്ല. ഏതെങ്കിലും ഒരു മനുഷ്യ ജീവൻ രക്ഷിക്കാനായി ലക്ഷക്കണക്കിന് കോടി കണക്കിന് ചിലവാക്കുമ്പോൾ ജീവൻ രക്ഷിക്കാൻ കഴിഞ്ഞാൽ ചിലവായ രൂപ ഓർത്ത് ആരും ദുഃഖിക്കില്ല. അപ്പോൾ പറയും പോട്ടെ ജീവൻ തിരിച്ചു കിട്ടിയല്ലോ എന്ന്. എന്നാൽ ഇന്ന് എത്ര പൈസ ചിലവഴിച്ചാലും എന്റെ അമ്മമ്മയുടെയും അപ്പപ്പന്റെയും ജീവൻ വ്യഥാ നഷ്ടമായത് രക്ഷിക്കാൻ കഴിയില്ല. അവർ ശാസ്ത്ര വിരുദ്ധപുജകൾ നടത്തി വെറുതെ മനുഷ്യജീവിതം നഷ്ടപ്പെടുത്തി. അതൊരിക്കലും തിരിച്ചെടുക്കാൻ കഴിയില്ല.

84 യോനികളിൽ കൂടി കഷ്ടതയും ദുഃഖവും അനുഭവിച്ചതിന് ശേഷം കിട്ടുന്ന ഒരു മനുഷ്യജന്മത്തെ ഇത്തരം കപട സന്മാർ, സന്യാസിമാർ അവരുടെ അശാസ്ത്രീയ പുജാവിധികളിൽ കൂടി നശിപ്പിക്കുന്നു. പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിനെ പ്രാപിക്കാനുള്ള ഒരേ ഒരു മാർഗ്ഗത്തെ അവർ നഷ്ടപ്പെടുത്തി കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ നഷ്ടം എത്ര വിലകൊടുത്താലും കിട്ടില്ല.

അല്ലയോ ബന്ദിചോട് സത്ഗുരു രാമപാൽജി മഹാരാജ് താങ്കളുടെ ദയ അപാരമാണ്. വെറും തുഹരജീവികളായ ഞങ്ങളെ സത്യജ്ഞാനം നൽകി തന്റെ അയേകേന്ദ്രത്തിലേക്ക് വിളിച്ചു വരുത്തി അറിവ് നൽകി. ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ തലമുറകളായി ഞങ്ങൾ പാലിച്ചു പോന്ന ശാസ്ത്ര വിരുദ്ധ ഭക്തിയിൽ ജന്മം നഷ്ടപ്പെടുത്തിയേനെ. ഒടുവിൽ വല്ലഭ്യത പ്രേത പിശാചുക്കളായി മാറിയേനെ. ശാസ്ത്ര വിധി പ്രാകാരമല്ലാത്ത ഭക്തിയിൽ വഞ്ചിതരായി തീർന്നേനെ.

എല്ലാ ബുദ്ധി ജീവികളോടും അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഇനിയും സമയമുണ്ട്, സത്യജ്ഞാനം എന്താണെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞ് തീരുമാനിക്കാൻ. ബന്ദിചോട് സത്ഗുരു രാമപാൽജി മഹാരാജിന്റെ പാദങ്ങളിൽ വന്ന് യഥാർഥ ഭക്തിയും ഉപദേശവും സ്വീകരിച്ച് മനുഷ്യജന്മം മംഗളമുള്ളതാക്കി മാറ്റൂ. സത് സാഹേബ്

സത്ഗുരുചരണോം കാ ദാസ്
ഭക്ത ദീപക് ദാസ്
മൊ. നമ്പർ 08571973093

സത്കബീർ സാഹേബ് ജിയുടെ ദയ ബന്ദിചോട് സത്ഗുരുരാമപാൽജി മഹാരാജ് കീ ജയ്

യജുർവേദ അധ്യായം 8 മന്ത്രം 13-ൽ ഉദാഹരണ സഹിതം തെളിവുണ്ട്. പൂർണ്ണപരമാത്മാ പാപിയിലും പാപിയായ വ്യക്തികളുടെ പാപവും ഇല്ലാതാക്കി, ഭയങ്കര രോഗങ്ങളിൽ നിന്നു പോലും മോചിപ്പിക്കുന്നതായി

പറയുന്നു. അതിന് ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ഞാൻ ഉദാഹരണമാണ്.

ശ്രീ ഇന്ദ്ര പ്രസാദ് മൈനിലിയുടെ മകനായ ഞാൻ കേശവ് മൈനാലി വികാസ സമിതി ഹരിഔന ഗ്രാമത്തിൽ സർലാഹി ജില്ലയിൽ നേപ്പാളിൽ വസിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ കാർമ്മണ്ഡു താഴ് വാരത്ത് ടിമിഭക്തപുരിൽ വീടുണ്ടാക്കി താമസിക്കുന്നു. ഞാൻ ചുരേ ഭാവർ (നേപ്പാൾ) എന്ന് പേരുള്ള രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടിയുടെ അധ്യക്ഷനും മുൻ രാജ്യസഭാംഗവുമാണ്. എന്റെ മൊബൈൽ നമ്പർ +00977-9841892583 ആണ്. എന്നിൽ സത്ഗുരു രാമ പാൽജി മഹാരാജിന്റെ ദയ ഉണ്ടായതിൻ പ്രകാരം ഞാനും എന്റെ കുടുംബവും എല്ലാ ദുഃഖങ്ങളിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെട്ട് സുഖജീവിതം നയിക്കുന്നു.

ലോകരുടെ മുൻപിൽ ഞാൻ ഭാഗ്യവാനും, ആദരണീയനും സുഖജീവിതം നയിക്കുന്നവനുമാണ്. എന്നാൽ ഞാൻ അസുഖം കാരണം വളരെയധികം ദുഃഖിതനാണ്. ഞാൻ കഴിഞ്ഞ 20 വർഷമായി രക്തം പോക്ക് (മലത്തിൽ കൂടി രക്തം പോകുന്ന അസുഖം - അർശസ്സ്) അസുഖത്താൽ വിഷമിക്കുകയായിരുന്നു. ഗൗചസമയത്ത് ഭയങ്കരമായ വേദന അനുഭവപ്പെടും. അതുകൂടാതെ എട്ട് വർഷമായി ക്രോണിക് ബ്രോങ്കയിറ്റിസ് അസുഖവും ഉണ്ട്. രാഷ്ട്രീയക്കാരനായതിനാൽ വളരെയധികം ആളുകളുമായി ഇടപഴകേണ്ടതുണ്ട്. എപ്പോഴും വായിൽ തുണി വെച്ചു മറച്ചുകൊണ്ട് സംസാരിക്കേണ്ടി വരുന്നു. ഞാനെന്റെ രോഗ ചികിത്സയ്ക്കായി പല ഡോക്ടർമാരെയും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഒരു പ്രയോജനവും ഉണ്ടായില്ല. മതത്തിന്റെ പേരിൽ ഞാൻ അജ്ഞാനികളായ സന്മാരുടെയും അടുക്കൽ പോയി. അവരുടെ ഉപദേശം സ്വീകരിച്ച് ജീവിതത്തിൽ 62 വർഷം വെറുതെ നഷ്ടപ്പെടുത്തി.

പക്ഷെ ഞാൻ സത്ഗുരുരാമപാൽജി മഹാരാജിൽ നിന്ന് നാമ ഉപദേശവും സ്വീകരിച്ചതിന് ശേഷമാണ് എല്ലാം മനസിലായത്. നേപ്പാൾ പാർലമെന്റ് മെമ്പർ ആയതുകാരണം ഗവൺമെന്റ് ചിലവിൽ എന്റെ രോഗത്തിന് ഏതു ഡോക്ടറെയും കാണിച്ച് ചികിത്സിക്കാം. പക്ഷെ നേപ്പാളിലെ മെഡിക്കൽ ബോർഡ് ആശുപാർശ ചെയ്തില്ല. എന്തെന്നാൽ അവരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ എന്റെ അസുഖം 'ലായ്ലാജ്' ആയിരുന്നു. ഒരു ഡോക്ടർക്കും ഭേദപ്പെടുത്താൻ കഴിയില്ല. ജീവിതകാലം മുഴുവനും മരുന്നു സേവിക്കണം. വേദന സഹിക്കണം.

ഒരു ദിവസം ഞാൻ ദുഃഖത്തോടെ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. എന്റെ കൂട്ടുകാരൻ ഭക്തഭോലാദാസ് വർഷങ്ങളായി സത്ഗുരുരാമപാൽജി മഹാരാജിന്റെ ശിഷ്യനാണ് പറഞ്ഞു സത്ഗുരു രാമപാൽജിയിൽ നിന്ന് നാമ ഉപദേശവും സ്വീകരിച്ചാൽ നിങ്ങളുടെ എല്ലാ ദുഃഖവും മാറും, എന്നെ പറഞ്ഞ് വിശ്വസിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ പല പല സന്മാരെയും സന്യാസിമാരെയും കണ്ട് തളർന്നിരിക്കുകയായിരുന്നു.

ആ കൂട്ടുകാരന്റെ വാക്കുകൾ എന്റെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇരുട്ടിലെ പ്രകാശം പോലെ തോന്നി. ഞാൻ മൂന്നാമത്തെ ദിവസം തന്നെ

സർലോക ആശ്രമം ചണ്ഡിഗഡ് റോഡ് ബർവാലാ, ജില്ലാ ഹിസാർ, ഹരിയാനയിലേക്ക് ഭാര്യസമേതം പോയി. എന്തെന്നാൽ കാൽമുട്ടിലെ എല്ല തേങ്ങൽ പോയതിനാൽ അവരും വളരെ വിഷമത്തിലായിരുന്നു. മാത്രവുമല്ല അവരുടെ കണ്ണുകളിൽ ജലബിന്ദു എന്ന് പേരുള്ള ലായ ലാജ് (വെള്ളം കണ്ണിൽ കുടി) എപ്പോഴും വരും. രോഗമുള്ളതിനാൽ ഇളയമകന്റെ ഭാര്യയേയും കൂടെ കൂട്ടിയാണ് പോയത്. ഞാൻ വഴിയിൽ വച്ചു തന്നെ നേപ്പാളിലെ കുറേ ഭക്തജനങ്ങളെ കാണാനിടയായി. അവർ സർലോക ആശ്രമത്തിലേക്ക് പോകുകയായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് എനിക്ക് ഒരു പ്രയാസവും കൂടാതെ ആശ്രമത്തിലെത്താൻ കഴിഞ്ഞു.

എനിക്ക് സന്തോഷമുണ്ടെന്നും, മഹന്മാരുടെയും സ്വാർഥതയെപ്പറ്റി നന്നായിട്ടറിയാം. പക്ഷെ സർഗുരുരാമപാൽജി മഹാരാജിന്റെ ഒരുപുസ്തകവും വായിക്കുകയോ, പ്രവചനങ്ങൾ കേൾക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. ഒരു കൂട്ടുകാരന്റെ അഭിപ്രായം മാനിച്ച് പോകുകയായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് തന്നെ ഉടനെ നാമ ഉപദേശവും സ്വീകരിക്കാൻ തയ്യാറായിരുന്നില്ല. എന്റെ ഭാഗ്യം എന്ന് തന്നെ പറയാം. ഞാൻ വന്നയുടനെ തന്നെ സർഗുരുരാമപാൽജി ആശ്രമത്തിൽ വരുന്ന സമയമായിരുന്നു. എനിക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സർസംഗമം കേൾക്കാനിടയായി. അതുകൊണ്ട് തന്നെ എനിക്ക് വ്യക്തമായിട്ട് കേൾക്കാനിടയായി. അതുകൊണ്ട് തന്നെ എനിക്ക് വ്യക്തമായിട്ട് മനസിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞു ലോകത്തിലെ എല്ലാ ധർമ്മഗുരുക്കന്മാരും, എല്ലാ പണ്ഡിതരും, പുരോഹിതരും അവരവരുടെ സ്വാർഥതയിൽ മതത്തിന്റെ പേരിൽ ആളുകളെ ‘കാല-ജാല’ ത്തിൽ കുരുക്കുന്നവരാണ്. നിഷ്കളങ്കമായ ആത്മാവിനെ നരകത്തിലേക്ക് തള്ളിവിടുന്നവരാണ്. അവർക്ക് ഒരിക്കലും പരമേശ്വരിന്റെ സത്യഭക്തി അന്താനം കിട്ടുന്നില്ല. വെറുതെ സമൂഹത്തിൽ ആദരവും, അല്പം പണം സമ്പാദിക്കാനും മാത്രമായി ചെയ്യുന്ന പ്രവർത്തികളാണ്. എന്നാൽ പിന്നെയും ഞാൻ പേരും ഉപദേശവും സ്വീകരിക്കാൻ തയ്യാറായിരുന്നില്ല. പക്ഷെ എന്റെ ഭാര്യ ഉടനെ തന്നെ നാമ ഉപദേശവും സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറായി. എന്തെന്നാൽ പേരു സ്വീകരിക്കാതെ (നാമദാനം ചെയ്യാതെ) ഒരു ഗുരുവും ദർശനവും ഉപദേശവും നൽകില്ല. ഗുരുവിൽ നിന്ന് ആശീർവാദം ലഭിക്കില്ല. ഒരു പക്ഷെ ഞാൻ രാഷ്ട്രീയക്കാരനായതുകൊണ്ടാകാം ആരേയും വിശ്വസിക്കാത്തത്. എങ്കിലും ഞങ്ങൾ പരസ്പരം ആലോചിച്ച് തീരുമാനിച്ചു 2012 മെയ് 2 ന് ഗുരുജിയെ കാണാൻ പോയി. അവിടെ ദയയുടെ സമുദ്രമായ ഗുരുജി ഞങ്ങൾക്ക് ഉപദേശം നൽകാൻ തയ്യാറായി നിൽപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ഞാനെന്റെ രോഗങ്ങളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ സർഗുരുദേവ് പറഞ്ഞു “എല്ലാം ശരിയാകും” എന്റെ തലയിൽ കൈവെച്ച് അനുഗ്രഹിച്ചു. പ്രകാശം എന്നിൽ ഉണ്ടായതു പോലെ തോന്നി. രാവിലെ ശൗചാലയത്തിൽ പോയി ആദ്യം രക്തം പോയി അതിന്റെ കൂടെ എന്റെ അൾസറും പോയി. രണ്ട് ദിവസം ആശ്രമത്തിൽ തങ്ങി. അതിന്റെ ഫലമായി എന്റെ ക്രോണിക് ബ്രോങ്കൈറ്റിസ് രോഗം എൺപത് ശതമാനം മാറി. ഇപ്പോൾ മുഴുവനും മാറി. ഒന്നോ രണ്ടോ മാസം കൂടുമ്പോൾ വല്ലപ്പോഴും

ഒരു ചുമവരും അത്രതന്നെ. ഭാര്യയുടെ മുട്ടിലെ അസുഖവും മുഴുവനായും മാറി. കാൺഡ്മണ്ടുവിൽ തിരിച്ചെത്തി. കൺഡമൺഡു ഹോസ്പിറ്റലിൽ കണ്ണുവീണ്ടും പരിശോധിച്ചു. ഡോക്ടർക്ക് പോലും അതിശയം തോന്നി. അവരുടെ കണ്ണിലെ ജലബിന്ദു രോഗം മാറിയിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ കണ്ണിൽ കൂടി വെള്ളം വരാറില്ല.

എന്റെ അസുഖം മാറിയ വാർത്ത ബന്ധുക്കളും അയൽക്കാരും എല്ലാവരും അറിഞ്ഞു. എന്റെ കുടുംബത്തിലെ മറ്റു ചിലരും എന്തെങ്കിലും അസുഖത്താൽ പീഡിതരായിരുന്നു. എന്റെ മുത്തസഹോദരൻ ഒരു ഡോക്ടർ ആയിരുന്നു. എന്നിട്ടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരത്തിൽ സ്വെല്ലിംഗ് ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്റെ മകൾക്ക് പീരിയഡ് സമയത്ത് (ആർത്തവ സമയത്ത്) വയറുവേദന കലശലായിരുന്നു. എന്റെ രണ്ടാമത്തെ മകൾ അഡ്വക്കേറ്റ് -അവൾ കഴുത്തിലെ എല്ല തേയ്മാനവും സൈനസൈറ്റിസ് രോഗത്താലും ദുഃഖിതയായിരുന്നു. പക്ഷെ എല്ലാം സർഗുരു ദേവിന്റെ കൃപ കൊണ്ട് ഇല്ലാതായി. എനിക്ക് കൂടുതൽ വിശ്വാസമായി. ഞാൻ ആശ്രമത്തിലെ നിയമവും, ഭക്തിയും എല്ലാം നന്നായി മനസ്സിലാക്കി. എല്ലാവരോടും ഞാൻ “ജ്ഞാനഗംഗ”, പൃസ്തകം നന്നായി മനസ്സിലാക്കി വായിക്കാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. അടുത്തദിവസം ഞാൻ ആശ്രമത്തിൽ പോയപ്പോൾ, എല്ലാവരെയും കൂട്ടി കൊണ്ട് പോയി. അവരെല്ലാവരും നാമംസ്വീകരിച്ച് ഉപദേശം വാങ്ങി. വിശ്വാസത്തോടെ ഭക്തിപൂർവ്വം ഇന്ന് എല്ലാവരും രോഗവിമുക്തരായ സുഖജീവിതം നയിക്കുന്നു. സർഗുരു രാമപാൽജി മഹാരാജ് പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിന്റെ പ്രതിരൂപമല്ല “പൂർണ്ണ പരമാത്മാവ്” തന്നെയാണ്. സ്വയം തന്നെ മറച്ചു പിടിച്ചുകൊണ്ട് “പൂർണ്ണ പരമാത്മാവിന്റെ ദാസ”നെന്ന് പറയുന്നു. ഭൂമിയിൽ അകപ്പെട്ടുപോയ ജീവനുള്ള ബന്ദുക്കൾക്കിടയിൽ സർലോകത്തിലേയ്ക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്നതിനായി വന്നതാണ്. നമ്മുടെ സർഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉദാഹരണമാണ് എന്തെന്നാൽ കലിയുഗത്തിൽ അയ്യായിരത്തി അഞ്ഞൂറ്റി അഞ്ച് വർഷം കഴിയുമ്പോൾ താരണഹാർ സന്ത്, ലോകതാരണത്തിനായി ഭൂമിയിൽ വരും.

“കബീർ, പാഞ്ച് ഹസാർ അരു പാഞ്ച് സൗപാഞ്ച് ജബ് കലിയുഗ ബീത് ജായേ.

മഹാപുരുഷ ഫർമാൻ തബ്ജഗ് താരണകോ ആയേ”

എല്ലാഭക്തജനങ്ങളേ! സമയം ആയി. പൂർണ്ണ സന്തും വന്നു. അമൃതജ്ഞാനം വർഷിക്കുന്നു. ആധുനിക കാലത്തെ കപടസന്ത്മാരുടേയും മഹത്തമാരുടേയും വഞ്ചനയിൽ നിന്ന് രക്ഷനേടു. എത്രയും പെട്ടെന്ന് സർഗുരുവിന്റെ അഭയം തേടി ഒരു പൈസയും ചിലവാക്കാതെ ഉപദേശം സ്വീകരിക്കൂ. പൂർണ്ണ മോക്ഷം നേടു.

സത് സാഹേബ്ജി
കേശവപ്രസാദ് മൈനാലി (ദാസ്)
കാർമണ്ടു (നേപ്പാൾ)
ഫോൺ +00977-9841892583

സത്ഗുരുദേവജിയുടെ അമൃതമയ ദയാവർഷാ

ബന്ദിചേരാട് സത്ഗുരുരാമപാൽജി മഹാരാജ് കീ ജയ്

ഞാൻ ഭക്തശ്യാമദാസ് (ശ്യാമസാപ കോട)ആണ്. ഞാൻ മധവലിയാ -8, കോടിഹവാ, രൂപന്ദേഹി നേപ്പാളിൽ താമസിക്കുന്നു. നേപ്പാൾ സർക്കാരിന്റെ അണ്ടർ സെക്രട്ടറി-റവന്യൂ-ജലവിഭവസംരക്ഷണ വകുപ്പ് വവർമഹൽ കാറ്മണ്ഡു നേപ്പാളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. വിക്രം സംവത് 2060/8/93 വരെയായിരുന്നു ജോലി. ഞാൻ പലവിധ അസുഖങ്ങളാൽ പീഡിതനാണ്. എങ്കിലും ഓം മന്ത്രം ജപിയ്ക്കുമായിരുന്നു വളരെ ഭക്തിയോടെ ഓംശാന്തി (ബ്രഹ്മകുമാരി രാജയോഗ) ന്റെ ഏഴ് ദിവസത്തെ വ്രതം എടുത്തിരിക്കുമ്പോൾ ശ്രീഗണേശ്, ബ്രഹ്മാസാവിത്രി, വിഷ്ണു ലക്ഷ്മി, ശിവപാർവ്വതി വിഭിന്നങ്ങളായ മനുഷ്യർ മൃഗങ്ങൾ, കാട്, നദി, തോട് എല്ലാ ദൃശ്യങ്ങളും കാണുമായിരുന്നു. എന്നിട്ടും എന്റെ അസുഖത്തിന് ഒരു കുറവും ഉണ്ടായില്ല. അസുഖം കൂടികൊണ്ടിരുന്നു. എന്റെ അസുഖങ്ങളുടെ പട്ടിക താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

1. മേനിയോം - സായ് കേടിക് ആയി രണ്ടുതവണ ഹോസ്പിറ്റലിൽ അഡ്മിറ്റായി. രണ്ടുതവണയും വളരെയധികം ടാബ് ലറ്റ് തന്നു. അവധി ദിവസവും മൂന്നുപ്രവശ്യം കഴിക്കണം.
2. കൈവിറയൽ - എന്റെ രണ്ടുകൈയും ശക്തിയായി വിറച്ചിരുന്നു. അതുകാരണം എനിക്ക് ഒപ്പിടാൻ പോലും കഴിഞ്ഞില്ല.
3. കണ്ണിന്റെ കാഴ്ച ശക്തികുറവ് - ഞാൻ മൈനസ് 2.5 പൗവ്വർ ലെൻസ് ആണ് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്.
4. അർശസ്- രണ്ടു മൂന്നു വർഷമായിട്ട് അർശസ് രോഗത്താൽ ഞാൻ വലിയ ദുഃഖിതനായിരുന്നു.
5. യൂറിക് ആസിഡ് - രണ്ടു കാൽമുട്ടിനും ജോയിന്റുകൾക്കും വലിയ വേദനയായിരുന്നു. ആയുർവേദവും ഹോമിയോയും പരീക്ഷിച്ചു. ഒരു ഫലവും ഉണ്ടായില്ല.
6. ഗ്യാസ്- വളരെ മുന്വേനെയുവേദനയും വയറ് കത്തലും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഉണങ്ങിയ പഴങ്ങളോ, എണ്ണപലഹാരമോ, ചായയോ, തണുത്ത ആഹാരമോ കഴിച്ചാലുടൻ വയറു കത്തുമായിരുന്നു. അലോപ്പതി പരീക്ഷിച്ചു മരുന്ന് കഴിച്ചുകൊണ്ടേയിരുന്നു.
7. കൂടവണ്ടി - കൂടവണ്ടി കാരണം നടക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. കാൽനടയായി അഞ്ച് മിനിട്ട് നടന്നാൽ ഉടനെ ക്ഷീണം വരും. കയറ്റം കയറാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഇത്തരം പലവിധ അസുഖങ്ങൾ കാരണം വീട്ടിൽ പ്രശ്നങ്ങൾ തന്നെയായിരുന്നു.

ഒരിക്കൽ ഞാൻ എന്റെ ഭാര്യ വീട്ടിൽ നിന്ന് (ബാജ് ഗംഗ, കപിലവസ്തു) വീട്ടിലേയ്ക്ക് വരികയായിരുന്നു. (ഹൈവേ നമ്പർ 4, ബജാജ് ഗംഗ, കപിലവസ്തു) നേപ്പാളിൽ ‘ജ്ഞാനഗംഗ’ പുസ്തക പ്രചാരമായ രീതിയിൽ പ്രചരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്റെ ഭാര്യ ഒരു പുസ്തകം വാങ്ങി. ഞാൻ പുസ്തകം രണ്ടു മൂന്നുവർത്തി മനസ്സിലുത്തി വായിച്ചു. സംസ്കൃത ശ്ലോകങ്ങളെ സംബന്ധിക്കുന്ന വേദങ്ങളും ശ്രീമദ് ഭഗവദ്

ഗീതയുമായുള്ള താരതമ്യവും വായിക്കാൻ ഇൻട്രസ്റ്റ് തോന്നി. എനിക്ക് നന്നായിട്ട് ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. അതുകൊണ്ട് തന്നെ ഞാൻ സൽലോക ആശ്രമം ചണ്ഡീഗഢ് റോഡ് സർവ്വലാജിള്ളി, ഹിസാർ, ഹരിയാനയിൽ എത്തി. ജഗത്ഗുരു തത്വദർശി സന്ത് രാമപാൽജി മഹാരാജിൽ നിന്നും ആദ്യമായി 2012 ഏപ്രിൽ മാസത്തിൽ സന്ത് നാമമന്ത്രവും, രണ്ടാമതായി നവംബർ 2012-ലും ദീക്ഷ സ്വീകരിച്ചു. ഉപദേശം വാങ്ങി.

ഇപ്പോൾ ഞാൻ മേനിയാം രോഗത്തിന് ഒരു ടാബ്ലറ്റ് (അലോപ്പതി lithium 400 mg) എല്ലാ ദിവസവും വൈകുന്നേരം കഴിക്കുന്നു. പരമേശ്വരിന്റെ കൃപകൊണ്ട് എനിക്ക് സൈക്യൂട്ടിക് സിംപ്റ്റം ഇല്ല. കൈവിറയൽ മാറി. ഇപ്പോൾ ഞാൻ നല്ല ഭംഗിയായി കൈ ഒപ്പിടുന്നു. കണ്ണാടിയും മാറ്റി. കണ്ണടയില്ലാതെ കാഴ്ചയും കിട്ടി. ഇപ്പോൾ കണ്ണടയില്ലാതെ പത്രം വായിക്കുന്നു. അഞ്ചാറുമാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അൾസറും മാറി. ഒരിക്കൽ എനിക്ക് നെഞ്ചും വയറും കത്തലുണ്ടായി ജനുവരി 29-2013 ൽ രാത്രിയിൽ ജഗത്ഗുരു തത്വദർശി സന്ത് രാമപാൽജി മഹാരാജിന്റെ സ്മരണയുണ്ടായി. ഉടൻ തന്നെ സന്ത്ഗുരുവിന്റെ പാദങ്ങൾ എന്റെ നെഞ്ചത്തും വയറ്റിലും സ്പർശിച്ചതുപോലെ തോന്നി. അത് കഴിഞ്ഞ് എന്റെ വയറ്റിലേയും നെഞ്ചിലേയും കത്തൽ (എരിച്ചിൽ) മാറി. ഞാനൊരു മരുന്നും കഴിച്ചില്ല. എന്റെ എല്ലാ ഭക്തജനങ്ങളോടും ഞാൻ വളരെ വിനയപൂർവ്വം അപേക്ഷിക്കുന്നു. നിങ്ങളും ഈ പവിത്രപുസ്തകം 'ജ്ഞാനഗംഗ', 'ഭൂമിയിൽ അവതാരം' എന്നിവ ഭക്തിയോടെ വായിക്കണം. സൽലോക ആശ്രമം ചണ്ഡീഗഢ് റോഡ്, ബർവാലാ ജില്ല ഹിസാർ, ഹരിയാന (ഭാരതം) വന്ന് ദീക്ഷ (സന്യാസം) എടുക്കണം. ജീവിതം ധന്യമാക്കണം രോഗശോക ചിന്തകളിൽ നിന്നും മോചനം നേടണം. ഈ ജന്മം ആരോഗ്യത്തോടെ സുഖസമൃദ്ധിയിൽ ജീവിയ്ക്കണം. സന്ത് ഭക്തി പൂർണ്ണമാക്കി നമ്മുടെ സ്വന്തം വീടായ സൽലോകം (എവിടെ നിന്ന് വന്നോ അവിടെക്ക്) തിരിച്ചു പോകാൻ ശ്രമിക്കണം. സന്ത് സാഹേബ്

ഭക്ത ശ്യാമ ദാസ്

കുടുതൽ നടക്കാൻ കഴിയും. പക്ഷെ ഒരു ചെറിയ ഭാരം പോലും എടു

330

**സച്ചിദാനന്ദായേശ്വരായ നമോനമഃ
അവതാരിക**

സത്യർത്ഥ പ്രകാശം രണ്ടാമത്തെ പ്രാവശ്യം പരിഷ്കരിച്ച് അച്ചടിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നെന്നാൽ ഞാനീ പുസ്തകം - സത്യർത്ഥ പ്രകാശ് - ചെയ്യുമ്പോൾ അന്ന് പ്രാചീന സംസ്കൃത പ്രസംഗം നടത്തുകയും വായനയിലും സംസ്കൃതം സംസാരിക്കുകയും. മാതൃഭാഷ ഗുജറാത്തിലും ആയിരുന്നു. ആയതിനാൽ എനിക്ക് ഈ ഭാഷയിൽ വേണ്ടത്ര ജ്ഞാനം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ ഇതിനെ നല്ലരീതിയിൽ വ്യാകരണമനുസരിച്ച് എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ മുൻപത്തേതിനേക്കാൾ ഭാഷ കുറേ കൂടി ശുദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചിലഭാഗങ്ങളിൽ വാക്യ ഘടനയ്ക്കും മാറ്റം വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അത് ചെയ്യേണ്ടത് അത്യാവശ്യമായിരുന്നു എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അങ്ങിനെ ചെയ്യാതെ ഭാഷാ ശുദ്ധീകരിക്കാൻ കഴിയില്ല. എന്നാൽ അർത്ഥ വ്യത്യാസം വരുത്തിയിട്ടില്ല. വിശേഷണങ്ങൾ എല്ലാം ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. അതെ, ആദ്യത്തെ അച്ചടിയിൽ അവിടവിടെ തെറ്റുകൾ വന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതെല്ലാം മാറ്റി പരിശോധിച്ച് ശരിയാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഈ പുസ്തകം 14 സമുല്പാസ് അതായത് പതിനാല് വിഭാഗങ്ങളിൽ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ 10 ദശമുല്പാസ് പൂർവ്വാർദ്ധത്തിലും 4 ഉത്തരാർദ്ധത്തിലും ആണ്. എന്നാൽ അവസാനത്തെ രണ്ട് സമുല്പാസും പിന്നീട് സ്വസിദ്ധാന്തങ്ങൾ ചില കാരണങ്ങളാൽ ആദ്യം അടിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഇപ്പോൾ അതും കൂടി അടിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സത്യർത്ഥ പ്രകാശം:

ഈ പുസ്തകം കണ്ടിട്ട് വിദ്യാന്മാരല്ലാത്തവർ മറിച്ച് വിചാരിക്കുകയാണെങ്കിലും ബുദ്ധിമാൻമാരായ ആളുകൾ യഥായോഗ്യം ഇതിന്റെ അഭിപ്രായം മനസിലാക്കും. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ എന്റെ പരിശ്രമം സഫലമായെന്ന് വിചാരിക്കുന്നു. ഞാനെന്റെ അഭിപ്രായം എല്ലാവരുടെയും മുൻപിൽ വയ്ക്കുന്നു. ഇത് കാണുകയും കാണിക്കുകയും ചെയ്ത് എന്നെ വിജയിപ്പിക്കുക. അങ്ങിനെ പക്ഷപാതം കൂടാതെ സത്യർത്ഥം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുക എന്നത് എനിക്കും മറ്റുള്ളവർക്കും പ്രധാനപ്പെട്ട കർത്തവ്യമായി മാറി.

സർവ്വാനുസർവ്വാനർത്ഥാമി സച്ചിദാനന്ദ പരമാത്മാവിന്റെ കൃപയാൽ ഈ ആശയത്തെ വിസ്തൃതവും ചിരസ്ഥായിയുമായിത്തീർക്കട്ടെ.

**അലമതി വസ്തരണേ ബുദ്ധിമദ്ധരശിരോമണിഷു
ഇതി ഭൂമികാപ്സു**

സ്ഥാൻ മഹാരാണിജി കാ ഉദയപുർ (സാമി) ദയാനന്ദസരസ്വതി
ഭാദ്രപദ് സംവത് 1939

മറ്റൊരു കാരണം ഇതാണ് രണ്ട് വിദ്യാന്മാർ പരസ്പരം ചർച്ചകൾ നടത്തുകയായിരുന്നു സംസ്കൃതത്തിൽ. കാരണം എല്ലാ ശാസ്ത്രങ്ങളും സംസ്കൃതത്തിലായിരുന്നു എഴുതിയിരുന്നത്. അതിന്റെ ഹിന്ദി വിവർത്തനം ദയാനന്ദജിക്ക് ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ അദ്ദേഹം തന്നെ പറയുന്നുണ്ട് എ.ഡി 1882 (സംവത് 1939) വരെ എനിക്ക് ഹിന്ദി ഭാഷയിൽ നല്ല അറിവുണ്ടായിരുന്നില്ല. എ.ഡി 1883 (സംവത് 1940)-ൽ ദയാനന്ദജി മരിച്ചു. ഇതിൽ നിന്നും മനസിലാക്കാം ദയാനന്ദജി 1882 (സംവത് 1939) നു സംസ്കൃതഭാഷയിലാണ് ശാസ്ത്രാർത്ഥങ്ങൾ നടത്തിയിരുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജയപരാജയങ്ങൾ നിർണ്ണയിച്ചിരുന്നത് സംസ്കൃത ഭാഷയിൽ അപരിചിതരായ കേൾവിക്കാരായിരുന്നു. എന്ത് കാരണത്താലാണ് ദയാനന്ദനെ പോലെയുള്ള വ്യക്തികളെ മഹർഷിയെന്ന് വിളിക്കുന്നു.

മഹർഷി ദയാനന്ദും കൃഷ്ണാനന്ദും ശാസ്ത്രാർത്ഥം നടത്തുമ്പോൾ കൃഷ്ണാനന്ദിന്റെ ഭാഗം ദൃഢമായിരുന്നു. എന്തെന്നാൽ കൃഷ്ണാനന്ദിന് ശ്രീമദ് ഭഗവദ്ഗീത അധ്യായം 4 ശ്ലോകം 7 തെളിവുകൾ ഉദ്ധരിച്ച് സാകാരപരമാത്മാവ് (ആകാര രൂപിയായ പരമാത്മാവിനെ) എന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു - “ യദായദാഹി, ധർമ്മസ്യ ഗ്ലാനി ഭവതി ഭാരത” - ഇതിന്റെ അർത്ഥം ഗീത പ്രസ് ഗോരഖ്പൂർ നിന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ശ്രീമദ് ഭഗവദ്ഗീതയിൽ ഇപ്രകാരം എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. അല്ലയോ ഭാരത! എപ്പോഴെല്ലാം ധർമ്മം നഷ്ടമാകുന്നുവോ അധർമ്മത്തിന്റെ വൃദ്ധിയുണ്ടാകുന്നുവോ അപ്പോഴൊക്കെ ഞാൻ എന്റെ രൂപം സൃഷ്ടിക്കുന്നു - അതായത് സാകാര രൂപത്തിൽ ആളുകളുടെ മുൻപിൽ പ്രകടമാകും.

ശ്രദ്ധിയ്ക്കേണ്ട കാര്യം - മഹർഷി ദയാനന്ദജി വിഷയം മാറ്റി സംസ്കൃതം സംസാരിക്കുന്നു എന്ന കാരണത്താൽ സംസ്കൃത ഭാഷയിൽ അപരിചിതരായ ശ്രോതാക്കൾ പരിഹാസ്യത്തോടെ വേദമഠിയാത്ത ദയാനന്ദജിയെ വിജയിയായി പ്രഖ്യാപിച്ചു. അങ്ങിനെയാണ് ദയാനന്ദജി വിജയിച്ചത്. ഉദാഹരണത്തിന് ഒരു ജമീന്ദാരുടെ മകൻ ഏഴാം ക്ലാസിൽ പഠിക്കുന്നു... എന്ന ഈ പുസ്തകത്തിലെ പേജ് 327 - വായിക്കണം.

Note : For circulation amongst like minded person only.

ജീവികൾ എല്ലാം നമ്മുടെ ജാതി തന്നെയാണ്. മനുഷ്യരാണ് നമ്മുടെ മതം. ഹിന്ദു, മുസ്ലിം, സിക്ക്, ക്രിസ്ത്യൻ ഇവർ പ്രത്യേക മതസ്ഥരല്ല

ഭൂമിയിലെ അവതാരം

മാതൃഭൂമിയിലെ ആ ഹൈന്ദവ സ്രാമം ധനാനുഭവമില്ലാത്ത പരമേശ്വരന്റെ അവതാരമായ സന്ത രാഘവജി മഹാരാജ് ജനിച്ചത്

അമ്മയുടെ മടിയിൽ അവതാരം

പരമാത്മാവിന്റെ അവതാര രൂപത്തിൽ പുത്രനെ പ്രാപ്തമായതിൽ നന്ദി പ്രകടിപ്പിച്ച് അച്ഛൻ നന്ദനാമം അമ്മ ഇന്ദ്രവതിയും

കണ്ണൂർ, അയ്യായിരത്തി അഞ്ഞൂറ്, കലിയൂകം തീരത്തോൾ മഹാ പുരുഷന്റെ കൽപന, അപ്പോൾ ജഗത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കും.